LEXICON

THEOCRITEUM

COMPOSUIT

IOANNES RUMPEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXIX.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

A

ἆ *ah*, exclamatio est 1) eius qui tandem rem perspexit, nostrum: aha, haha I 85: *ἆ, δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.* Libri inter se discrepant, v. ζατέω. 2) eius qui alterius fortunam commiseratur: ach, oh Ep. VI 1: *ἆ δειλαῖε τὺ Θύρσι.*

ᾆ adv. v. ὅς III.

ἀᾱγής *infractus* XXIV 121: *καὶ οἱ ἀαγεῖς | δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.*

ἄβα, ἥβη, aeol. **ἄβα** 1) *iuventus* XXVII 8: *τάχα — σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.* XXX 21: *οὐδ' αὔτῳ γλυκέρας ἄνθεμον ἄβας* (cod. *ἀνθεμονάβας*) *πεδ' ὑμαλίκων | μένει.* Pro concreto subst. *iuvenis* I 44: *τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.* — Plur. V 109: *μή μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ ἅβαι:* 'sunt enim puberes, sie sind noch völlige Jugend; cf. Verg. Ecl. III 11: vites incidere falce novellas'. Quadruplex autem in scholiis commemoratur lectio: *ἅβαι, αὖαι, ἄζαι, αὐταί.* — 2) *Ἥβη Hebe* (Iuventas), uxor Herculis XVII 32: *αἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβης | ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν* (var. *Ἥβας*).

ἀβλᾱβής *innocens* XII 25: *ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.* XXIV 96: (*ἅλεσσι μεμιγμένον* —) *θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ:* aquam quae tamquam abluit noxam, cf. Verg. Aen. VI 229: idem ter socios pura circumtulit unda.

ἀγᾰθός (sg. m. *ἀγαθός*, aeol. *ἄγαθος* XXIX 21; in crasi *ὤγαθος* ci. XXX 30. *ἀγαθοῦ, -ῷ, -ῷ*; voc. in crasi *ὠγαθ(έ).* — n. *ἀγαθόν.* — pl. m. *ἀγαθῶν, -οῖς, -οῖσιν*) *bonus* 1) probus XVII 105: *ἀγαθῷ βασιλῆι.* XVI 2: *ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.* XIII 9. XVII 111. Ep. XIV 1. XXIX 21. — 2) aequus, clemens, propitius Ep. XV 4: *πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.* de deo XXX 30: *ταῦτα γὰρ ὤγαθος | βούλεται θέος* (pro *ὠγαθέος* Bergk. *ὤμαχος* Maehly, das XXX. idyll des Theokrit. Basel 1872. *ὠγαθέ* Th. Fritzschius): Amor. XVIII 16: *ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι:* sc. *θεός.* — 3) excellens, praeclarus XVI 58: *ἀγαθὸν κλέος.* addito accus. XXIII 2: (*ἐφάβω*) *τὰν μορφὰν ἀγαθῶ.* — 4) nobilis: XXII 162: *ὡς ἀγαθοῖς* (i. e. *ἀριστήεσσιν*, cf. 154) *πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι.* — 5) *ὠγαθέ* o bone, mein Lieber, compellandi formula XIV 8: *παίσδεις, ὤγαθ', ἔχων.* I 62. 78. V 17.

ἀγάλλομαι *superbio, exsulto* I 31: *ἁ δὲ κατ' αὐτὸν καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.*

ἄγαλμα 1) *simulacrum* dei Ep. VII 4: *τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου* Aesculapii. in crasi *τὤγαλμα* XXIII 60. Ep. X 2. — pro perfecto summae venustatis exemplo Ad. 28: *ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον* Adonin. 2) 'monumentum desiderii ardentissimi' fistula dicitur Syr. 8: *ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου.*

Ἀγᾰμέμνων *Agamemnon*, rex Mycenae XV 137: *οὔτ' Ἀγαμέμνων τοῦτ' ἔπαθ', οὔτ' Αἴας.*

ἄγαν *valde* V 77: *τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί* (var. *τύ γε μὰν*). I 85 *ἆ, δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.*

ἀγᾰνός *blandus, mitis* XIII 54 (*κοῦρον* —) *δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν*, cf. Il. II 180: *σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.*

ἀγαπατός v. ἀγαπητός.

ἀγᾰπάω *diligo* Ep. XIX 4: *ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων.*

ἀγᾰπητός, dor. **ἀγαπᾱτός** *dilectus, amabilis* XVII 64: (*ὁ δὲ πατρὶ ἐοικώς*) *παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο*, cf. Od. IV 817: *νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός.* XV 149: *χαῖρε, Ἄδων ἀγαπητέ.* XVIII 5: *Τυνδαρίδα κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατάν* (var. *ἀγαπητάν*). de re XVI 108: *τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν | ἀνθρώποις ἀπάνευθεν;* 'amabile ac gratum'.

Ἀγαύα *Agaue*, filia Cadmi, Penthei

mater XXVI 1: Ἰνὼ καὐτονόα χὰ μαλοπάραυος Ἀγαύα.

ἀγανός *illustris* XXV 55: βίη Φυλῆος ἀγανοῦ.

ἀγγέλλω *nuntio* XVI 86: φίλων μόρον ἀγγέλλοντας τέκνοις. praep. εἰς additur XII 19: ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα.

ἄγγελος *nuntius* VI 31: πολλάκι πεμψεῖ | ἄγγελον.

ἄγγος *vas* XIII 39: χάλκεον ἄγγος ἔχων (sc. ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν, v. 35).

ἄγε (imp. v. ἄγω adv. factus) *age*, c. imperativo IV 58: εἴπ' ἄγε. XXV 177. XV 76. add. εἶα II 95: εἶ' ἄγε, Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος (al. εἰ δ' ἄγε). — c. coni. VII 49: ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς. 35: ἀλλ' ἄγε δή — βουκολιασδώμεσθα. (de V 22. 24 v. ἀλλά 3).)

Ἀγεάναξ *Ageanax*, puer quidam, cuius amore tenetur Lycidas caprarius VII 69: πίομαι μαλακῶς μεμνημένος Ἀγεάνακτος. 52: ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μυτιλήναν. 61.

ἀγείρω *colligo* XIV 40: (χελιδών) ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.

ἀγέλα *grex* V 141: πᾶσα τραγίσκων — ἀγέλα. armentorum XXVII 70: (ἔστιχε) ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας. VI 1: Δαμοίτας χὠ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον | τὰν ἀγέλαν ποκ' Ἄρατε συνάγαγον. III 43: τὰν ἀγέλαν χὡ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἄγε Μελάμπους, cf. Od. XI 287: τὰς δ' (ἕλικας βόας) οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων ἐξελάαν sc. Melampus.

ἀγελαῖος *gregalis*, *gregarius* XVI 55: βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις | ἔργον ἔχων, cf. Od. XXII 299: βόες ὡς ἀγελαῖαι.

ἀγεληδόν *gregatim* XVI 92: βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν | ἐρχόμεναι (var. ἀγελαδόν).

ἁγεμονεύω, ἡγεμονεύω *duco, dux sum* XI 27: ἐγὼ δ' ὁδὸν ἁγεμόνευον, cf. Od. VII 30: ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω. c. dativo XXV 60: ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην. XXV 47: δμώων δή τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι (vulg. ἡγεμονεύσας).

ἁγέομαι, ἡγέομαι *duco* 1) *dux sum* XXV 62: ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο. — 2) puto XI 11: ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.

ἀγήνωρ *virilis, ferox* XVII 85: τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγήνωρ εἷς βασιλεύει.

ἀγήρως *non senescens* XII 17: εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γὰρ ἀγήρῳ | ἀθάνατοι (sc. πέλοιμεν): ἀθάνατοι καὶ ἡμεῖς γενοίμεθα ἐν τῷ ἀεὶ ᾄδεσθαι. Gloss.

ἀγητός *admirandus* I 126: (σᾶμα) τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν (var. ἀγατόν).

ἀγκάς *in ulnis* VIII 55: ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ: 'te complexu tenens'.

ἀγκίστριον *hamus minutus* XXI 57: μή ποτε τῶ στόματος τἀγκίστρια ῥυσὸν ἔχοιεν.

ἄγκιστρον *hamus* XXI 46: χὠ μὲν τὠγκίστρῳ ποτεφύετο. 56: αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα. 10: τἄγκιστρα.

ἀγκλέπτω *sublego, surripio* V 9: (τὶν δὲ τὸ ποῖον) Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος;

ἀγκοίνη *ulna* III 44: ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη.

ἄγκος *convallis* VIII 33: ἄγκεα καὶ ποταμοί. XX 33: Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.

ἀγκρούομαι *exordior cantum, cano* IV 31: κεὖ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω: 'et bene cano modos Glauces, bene etiam modos Pyrrhi'.

ἀγκύλος *curvatus, aduncus* XXI 47: τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.

ἀγλαΐζω *orno, illustro* Ep. I 4: ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν (κεῖνται), Πύθιε Παιάν, | Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε: 'pro τούτῳ (h. e. ταῖς δάφναις) σε ἀγλάισε'. Brunck. 'Quoniam Parnassus laurum in tuum honorem gignit'. Wuestem.

ἄγλαος (aeol. pro ἀγλαός) *splendidus, illustris* XXVIII 3: ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεος ἀγλάαν: Miletum dicit.

ἀγνοιέω *non cognosco* VII 13: οὐδέ κέ τίς νιν | ἠγνοίησεν ἰδών, cf. Od. V 77: οὐδέ μιν ἄντην | ἠγνοίησεν ἰδοῦσα.

ἁγνός 1) *sacer, sanctus* XXV 22: (Ἀπόλλωνος νομίοιο) ἱερὸν ἁγνόν, cf. Hom. h. Merc. 187: ἄλσος ἁγνόν. — 2) *castus* Ep. XIII 2: ἁγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνης.

ἄγνυμι *frango, confringo* XXV 256: *διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα — ἀγριέλαιον.* XXII 190: (*τὰ μὲν ἄκρα*) *δοῦρ' ἐάγη.*

ἀγοράσδω (aeol. pro *ἀγοράζω*) *emo* XV 16: *νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων.*

ἀγορεύω (pr. *ἀγορεύω, -ει, -ων.* ipf. *ἀγόρευε.* quater in exitu hex.) *loquor, dico.* absol. VIII 5: *ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.* c. adv. *ὧς, ὧδε* coniunctum XXV 172. VIII 81. c. acc. V 76: *ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω*: die lautere Wahrheit. VI 23: *ἔχθρ' ἀγορεύων.* — met. XXV 175: *δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει | χειρῶν καρτερὸν ἔργον.*

ἀγοστός *ulna* XVII 129: *νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ.*

ἄγρα 1) *venatus* I 16: *ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας | τανίκα κεκμηκὼς ἀμπαύεται* sc. *Πάν.* — 2) *venatio* h. e. praeda venatu quaesita XXI 31: *ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τὠνείρατα πάντα μερίζευ.* VII 60: *ἐξ ἁλὸς ἄγρα.*

ἀγρευτήρ *venator* XXI 6: *ἰχθύος ἀγρευτῆρες.*

ἀγρεύω *venor,* met. de insidiis amatoris Ep. III 3: *ἀγρεύει δέ τυ* (h. e. *Δάφνιν*) *Πάν.*

ἀγριέλαιος *oleaster, oliva silvestris* (*κότινος,* q. v.) VII 18: *ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω | δεξιτερᾷ κορύναν.* XXV 21: *χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο | ἱερὸν ἁγνόν.* Clava Herculis XXV 257: *διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα | αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον,* ubi adi. *τρηχὺν* nescio an metri causa locum feminini teneat, v. Passow. lex.

ἄγριος (sg. m. *ἄγριος, -ον, -ε.* f. *ἄγριον* XXII 36. n. *ἄγριον, -ῳ, -ον,* pl. f. *ἀγρίαισιν.* n. *ἄγρια.* primae syll. vocalis ubique producitur, praeter XV 53. XXIV 89.) 1) *agrestis, ferus* XXII 36: *παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,* ubi masc. adi. pro femin. ponitur metri causa, ut Il. XIX 88: *ἄγριον ἄτην.* de ligno et foliis XXIV 89. XXVI 3. — 2) met. *ferus, saevus* XIII 6: *ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον.* de serpente XXIX 13. de equo XV 53. de canibus dominum exsultante gaudio excipientibus XXV 72: *τὸν δὲ γέροντα | ἄγριον ἀσπάζοντο*: 'wild, mit wilder Freude'. etiam de igne II 54: *κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω,* quem Homerus vocat *ἀίδηλον.* — de hominum asperitate ac saevitia XXIII 19: *ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.* XXII 58. XX 6; unde etiam labra *ἄγρια* dicuntur XXIII 11: *ἄγρια δ' αὐτῷ | χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας* (Brub. III pro *ἄρια,* Ahr. *ὤρια*): 'verbissen waren sie'. A. Fritzschius.

ἀγροῖκος *rusticus* XX 4: *οὐ μεμάθηκα | ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.*

Ἀγροιώ v. *γραία.*

ἀγροιώτης *homo rusticus, agricola* XIII 44: *Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις.* idem dat. in fine versus leg. XXV 23. 168.

ἀγρός *ager, campus* XVI 90: *ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας.* XXV 97: *πίονες ἀγροί,* cf. 153. XXV 48: *ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης* (Ahr. et Ziegl. e coni. Sanctamandi *ἐπ' ἀγρωτῶν.* var. *ἀγρῶ τῶν* v. *ἀγρῶν τῶν*). 57: *κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.* sing. IX 23: *κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός*: praedium, agellus. XXV 33: *οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ*: ruri, ut apud Homerum saepius.

ἀγρότερος *ferus, agrestis* XXV 135: *βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων.* pro subst. VIII 58: *ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα* (*φοβερὸν κακόν*): feris.

ἀγρυπνέω *vigilo* X 10: *οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;*

ἀγρυπνία *insomnia* XXI 37: *φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τόδ' ἔχειν.*

ἄγρυπνος *insomnis* XXIV 104: (*Λίνος*) *υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.*

ἄγρωστις *cynodon dactylon,* Hundszahn XIII 42: *καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἱλιτενὴς ἄγρωστις,* cf. Od. VI 89: *ποταμὸν πάρα δινήεντα τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα.* v. *εἱλιτενής.*

ἀγρώτης v. *ἀγρός.*

ἀγχίαλος *maritimus, παραθαλάσσιος* XXV 165: *Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο.*

ἀγχίθυρος *foribus propinquus* II

71: (ἁ Μακαρῖτις) ἀγχίθυρος ναίοισα: 'habitans in vicinia nostra'.

Ἀγχίσης *Anchises*, pastor Idaeus a Venere amatus I 105: οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος —; ἕρπε ποτ' Ἴδαν, | ἕρπε ποτ' Ἀγχίσην.

ἀγχόθι *prope, iuxta* XXII 40: ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι. c. gen. XXIV 133: εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός.

ἀγχόμορος *vicinus*, c. gen. XXV 203: (Βεμβιναίους,) οἵ ἔθεν ἀγχόμοροι ναῖον ἄτλητα παθόντες (A. Fritzschius e cod. D scr. pro ἄγχιστα, Iunt. et Call. ἀγχίμοροι, Mor. ἀγχίμολοι): 'quasi fato in vicinitate illa constituti'.

ἄγχω *strangulo* V 106: κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει. de Hercule collum leonis manibus constringente XXV 266: ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας | ἐξόπιθεν. — metaph. dicitur VII 125: εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας: 'h e. solus Molo exclusus a puero lento et crudeli male habeatur, quasi in lucta inferior iaceat'; κακοπαθείτω. Schol.

ἄγω (praes. ind. ἄγω, -εις, -οντι. imp. ἄγε. inf. ἄγειν. part. ἄγων, -οντα. imperf. ἄγον, -ες, -ε fut. dor. ἀξῶ. aor. ἤγαγον, ἄγαγον, -ε, ci. ἀγάγῃ. — Med. praes. ci. ἄγωνται. fut. dor. ἀξῇ. aor. ἠγάγετο) *ago, duco, fero*. I Act. 1) pello, de pecore III 43: τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἄγε Μελάμπους | ἐς Πύλον. III 4: (τὰς αἶγας) καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε. absol. VIII 40: κἤν τι Μενάλκας | τεῖδ' ἀγάγῃ: 'wenn etwa M. hierher treibt', cf. Soph. Oed. R. 1138: τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον. — de aliis animalibus XV 54: τὸν ἄγοντα (sc. ἵππον). IV 35: τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε. — 2) duco, adduco II 102: ἄγαγε — εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν. II 65: τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο; de duce itineris XXVI 2. XV 103; et paulo liberius XXV 44: τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ, cf. Od. IV 312: τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε; — metaph. XXV 86: (ἠέλιος ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους) δείελον ἦμαρ ἄγων, cf. XVI 71. — III 47: (τὰν Κυθέρειαν) οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας; — deduco XVII 33: (οἱ δ' εἰς θάλαμον Ἥβης) ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν. — 3) mecum duco, abduco XV 40: οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον. IV 6. — 4) apporto, affero XXVII 32: καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμον ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω; VII 93. — 5) porto, fero XIII 70: ὁ δ' ᾇ πόδες ἄγον ἐχώρει, itemque XIV 42. — 6) duco, ziehe X 2: οὐθ' ἑὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τὸ πρὶν ἄγες: 'nec strigam tuam rectam ducere potes, h. e. non recta linea aristas demetis ac prosternis', id quod Homerus dicit ὄγμον ἐλαύνειν Il. XI 68. — 7) ago (diem) XXIX 7: μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω | ἀμέραν. — II Med. ἄγομαι 1) mihi (in meum usum) abduco I 9: αἴκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἴίδα δῶρον ἄγωνται. 11: τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ (var. ἀξεῖς, ἀξῆς. Ahr. e coni. ἐξεῖς). — 2) uxorem duco XV 64: πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην.

ἀγών 1) *certamen publicum*, γυμνικός XVI 47: (ἵπποι,) οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων, ubi unum e quatuor illis sacris, quae vocabantur, certaminibus — Nemaeis, Pythiis, Isthmiis, Olympiis — significari veri simile est. Itemque de equorum certamine XXIV 120: πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων | Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια. de pancratiaste XXIV 115: (τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων) θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι, nisi forte hic ἐν ἀγῶνι melius de congregatione hominum ludos spectantium intelligitur. — nec aliter sacra vocantur XVII 112: Διωνύσου — ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας: 'Dionysia maximo splendore Alexandriae sub Ptolemaeo Philadelpho acta'. — 2) met. *discrimen, dubitatio* XXI 48: τὼ χέρε τεινόμενος περικλώμενος — εὗρον ἀγῶνα, qui versus maxinam partem e coni. est scriptus.

ἄδακρυς *non lacrimans* XXIV 31: (παῖδα) ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.

ἀδαμάντινος *adamantinus* III 39: καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστί: h. e. inexpugnabilis.

ἀδάμας *adamas*, ferrum durissimum, Stahl XVII 21: (ἕδρα) ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος. II 34: τὺ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἅιδᾳ | κινήσαις κ' ἀδάμαντα: 'portas Orci adamantinas commoveas', h. e. omnipotens es; cf. Ov. Art. am. l 659:

et lacrimae prosunt. lacrimis adamanta movebis

ἀδελφεή *soror* XXVI 35: *Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς | Καδμεῖαι.*

ἀδελφεός ἀδελφός *frater* XXIV 8: *εὕδετ' ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὔσοα τέκνα.* XXII 139. plur. cum synizesi XXII 5: *Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφεοὺς* (e coni. Mein. scr. pro vulg. ἀδελφούς v. ἀδελφώς). semel ἀδελφός Ep. XXV 3: *ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν.*

ἄδην *affatim, large* XVII 10: *παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον.*

Ἀιδης v. **Ἀίδας.**

ἀδηφάγος *edax* XXII 115: *πῶς δ' ἄρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;*

ἀδίαντος *capillus Veneris*, Frauenhaar XIII 41: *κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον.*

ἀδικέω *iniuria afficio* XI 67: *ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα*: thut mir Unrecht, ist garstig gegen mich. ad bestias transfertur VIII 64: (φείδευ, λύκε, τῶν ἐρίφων μευ) μηδ' ἀδίκει με ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτέω: noli mihi nocere.

ἄδικος *improbus* XXII 56: *θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.*

ἀδνός *sanctus* (= ἁγνός Hesych.) XVII 133: *ἀδνὸν δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ | — Ἶρις* (pro ἓν δὲ λέχος v. ἁγνὸν δὲ λ. e coni. scr. Mein., ἄγνον Ahr.).

ἀδόλως *sincere* XXIX 32: *καί μοι τώραμένῳ συνέραν ἀδόλως σέθεν.*

ἅδομαι *delector* Ep. XVI 5: *τοῖς νέοισιν ἅδετο.*

ἀδονίς *luscinia* Ep. IV 11: *ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι* (e coni. Meinekii scr. pro ἀηδονίδες), cf. Mosch. III 46: *ἀδονίδες, πᾶσαί τε χελιδόνες.*

Ἄδρηστος *Adrustus*, rex Argivorum XXIV 129: (*Τυδεὺς*) *ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.*

ἀδύς, ἡδύς (sg. m. ἀδύς, -έι, -έα XX 44. f. ἀδέα I 65 III 20. XXVII 4. ἀδεῖα), -εῖαν; ἀδέα XX 8. n. ἀδύ, -έος. — pl. f. ἀδείαις. n. ἀδέα. — comp. ἅδιον, ἥδιον, superl. ἀδίστα. ἥδιστον) 1) *dulcis, suavis*, de rerum sapore I 148: *ἰσχάδα τρώγοις | ἀδεῖαν.* de odore I 27: *κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέι κηρῷ.* VII 81: *κέδρον ἐς ἀδεῖαν.* XVIII 40: *στεφάνως — ἀδὺ πνέοντας.* — 2) met. *gratus, iucundus* XX 8: *ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν*: ironice hirsutos capillos dicit poeta. VII 133: (*ἔν τε βαθείαις*) *ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες*: 'quia molle erat stratum'. porro grata vocantur ἔλαιον V 54. νᾶμα VII 115. πνεῦμα VIII 76. πότος XIV 17. φωνά I 65 (Ahr. ἀδ' ἁ). VIII 76. στόμα VIII 82. μέλος I 7. μέλισμα XX 28. ψιθύρισμα I 1. μῦθος XXVII 11. τέρψις III 20. XXVII 4. κάλλος XX 21. comp. XII 3: *ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβύλοιο | ἥδιον* (var. ἅδιον). — quo accedunt III 27: *καίκα δὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται*: 'quod ad te attinet, gratum erit'. XI 3: *κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ | γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις*: sc. poesis. XXIII 35: *τύ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον*: als letzten Liebesdienst. — ἀδύ (sc. ἐστι) c. infin. II 98: *τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.* VIII 78. XI 62. — Ad homines vel deos transfertur XIV 61: *εἰς ἄκρον ἀδύς* (var. ἡδύς): dulcis, suavis, iucundus (Ptolemaeus). XX 44: *τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστυ | μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις*: 'istum qui tibi dulcis videtur, amasium tuum'. XV 51: *ἀδίστα Γοργοῖ*: carissima. I 95: *ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα*: 'laeta, sereno vultu et hilari'. Ep. XII 2: *σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς*: Dionysum. — Acc. neutr. ἀδύ cum verbis coniungitur paene pro adv. I 2: *ἀδὺ δὲ καὶ τύ | συρίσδες.* IX 7: *ἀδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χἁ βῶς, | ἀδὺ δὲ χἁ σῦριγξ χὡ βουκόλος, ἀδὺ δὲ κἠγώ.* II 141. VII 89. 42. 128. VIII [77. 77]. XVIII 40. XX 1. Syr. 17. add τι V 89. Ep. V 2. comp. ἅδιον I 145: *ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.* V 31. X 22. XI 44. — neutr. plur. ἀδέα I 96: (*Κύπρις*) *ἀδέα μὲν γελάοισα* (ex Ahlwardtii coni. scr. pro λάθρῃ, λάθρῃ, λάθρα, λάθρια). VI 9: (*κάθησαι*) *ἀδέα συρίσδων.*

ᾄδω v. **ἀείδω.**

Ἄδων *Adonis* XV 149: *χαῖρε, Ἄδων ἀγαπητέ* (Ahr. ὦ Ἄδων).

Ἄδωνις (Ἀδωνις) (-ις, -ιδι, -ιν, -ι. in crasi ὥδωνις, χὤδωνις) *Adonis*, pastor, Veneris amasius XV 86: ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὁ κὴν Ἀχέροντι φιλητός (Ahr. Ἄδων, ὅς). XV 128: ο ῥοδόπαχυς Ἄδωνις. I 109. III 47. XV 23. 96. 102. 111. 127. 136. 143. 144 XX 35. Ad. 1.

ἀδώρητος *non donatus* XVI 7: οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει (sc. Χάριτας).

ἀεθλεύω *certo* XXIV 115: (τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων) θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.

ἀεθλητήρ *athleta*, de Castore et Polluce XXII 24: ἱππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, ἀοιδοί.

ἄεθλον, ἆθλον *praemium certaminis* I 3: μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ. XXII 74: οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ. 70.

ἄεθλος, ἆθλος 1) *certamen, ludus* XXIII 56: βαῖνε δ' ἐς ἄθλως | γυμναστῶν (Reisk. pro ἄθλω). etiam res de qua certatur (praemium) VIII 11: χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον; VIII 12. — 2) *labor* XXV 204: τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον | Εὐρυσθεύς. Ep. XX 5: χὤσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους. XXI 52.

ἀεθλοφόρος *praemium certaminis ferens*, victor XXII 53: τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ἀεί v. **αἰεί.**

ἀείδω (pr. ind. ἀείδω; ἄδεις, dor. ἀείδες; ἀείδει; dor. ἀείδοντι. ci. ἀείδωμεν, (ᾄδωμεν). inf. ἀείδειν, dor. ἀείδεν. part. ἀείδων, -οισα, -οισαι. prima syll. longa est VII 41. XVI 3. 4. XVIII 36. XXIV 75. — ipf. ἄειδε(ν), -ον. ᾆδεν. fut. dor. ᾀσῶ, -εῖ. med. ᾄσομαι, dor. ᾀσεῦμαι, -ῇ. aor. ἄεισα, ἄεισε, -αν. ᾄσας, -ε. ci. ἀείσῃς. inf. ἀεῖσαι) 1) *cano, carmine celebro* a) c. acc. rei VIII 34: ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος (Ahr. ᾆσα). XIV 30: μέλισμα. IX [29]: ᾠδάς. I 61: ὕμνον. Ep. XIX 6: ἔπεα. I 19: ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες (var. ἀεῖδες, ἄειδες, ἄειδε, εἶδες). de avibus XXIV 63: ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον: canebant, canendo nuntiabant. — add. adi. et pronom. ἁδύ τι Ep. V 1. ἅδιον I 145. V 31. φέρτερον I 148. ταῦτα VIII 61. X 56. τάδε V 30. VI 20. VIII 30 (e coni. A. Fritzschii). τοιαῦτα XI 18. τοιάδε VI 4. — sequ. sent. VII 72 = 78: ᾀσεῖ ὥς ποκα ... — b) c. acc. pers. de deis atque hominibus XVIII 36: Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν. XI 13. 39. XV 96. XVI 3. 4. XVII 115. XXII 26. 135. XXIV 75. (de XVII 2 v. κλείω.) — c) absol. XXII 25: Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν; VII 100: ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν | Φοῖβος — μεγαίροι (var. ἀεῖδεν, ἀείδειν). I 23. III 38. 52. VII 41. 141. VIII 4. 7. 10. 29. 55. 84. XVIII 7. — semel interponitur XIV 30: τὸν ἐμὸν Λύκον, ᾆδεν, ἀπ' ἀρχᾶς. — add. dat. VIII 6: λῇς μοι ἀεῖσαι; adv. λιγυρῶς VIII 71. οὕτως IX 14. ὥς VIII 81. — met. de lapide VII 26: ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο | πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει: 'omnis nunc tibi petra sonat'. — 2) *tibiis cano* Ep. V 1: λῇς — διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι | ἁδύ τί μοι;

ἀεικής *indecorus, turpis* XXII 110: ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς | πᾶν συνέφυρε πρόσωπον, cf. Il. II 264: ἀεικέσσι πληγῇσιν.

ἀείρω (act. pr. ind. ἀείρεις. imp. αἶρε. part. ἀείρων. aor. imp. ἄειρον. part. ἀείρας, -αντες. — pass. plpf. ἄωρτο. — med. aor. I ἤρατ(ο). ἀειράμενος. aor. II opt. ἀροίμαν. inf. ἀρέσθαι) I Act. *tollo, sursum fero* XXV 73: τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων: aufhebend. de pugnantibus XXV 255: ῥόπαλον — ἀείρας | ἤλασα κὰκ κεφαλῆς. XXII 65: χεῖρας ἄειρον ad pugilandum. XXV 270: ὀρθὸν ἀείρας | ἄπνευστον (sc. τὸν λέοντα): gerade aufrichtend. XXII 10: οἳ δὲ (Διόσκουροι) — ἀείραντες μέγα κῦμα. XV 27: Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα: 'nimm'. — metaph. XXVII 20: σὺ δὲ ζυγὸν αἰνὸν ἀείρεις sc. Ἔρωτος. — Pass. de re pendente XXIV 43: (ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθεν) κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο, cf. Il. III 272: (μάχαιραν,) ἣ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο. — II Med. 1) *mihi sumo* Ep. V 2: κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος | ἀρξεῦμαί τι κρέκειν: 'iungo ἀειράμενος ἀρξεῦμαι incipiens

praeibo'. Wuestem. — 2) *suscipio* V 20: τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. — 3) *mihi aufero, reporto* XXIV 120: **πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων | — κειμήλια.** XVII 117: κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι, ut ap. Hom. saepius.

ἀέκων *invitus* XXVII 34: ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.

ἀέλιος v. ἥελιος.

ἀένᾱος *semper fluens, perennis* XV 102: ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος (var. ἀενάου). XXII 37: εὗρον δ' ἀέναον κρήνην.

ἀενάων = ἀέναος Ep. IV 5: ἀενάον δέ | ῥεῖθρον (Meinek. secutus pro vulg. ἀέναον scr. A. Fritzschius).

ἀέξω, αὔξω *alo, augeo* XXV 17: (ποίην) ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει, cf. Il. VI 261: ἀνδρὶ — μένος μέγα οἶνος ἀέξει. — Pass. cresco XVIII 43: στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξαμένοιο. XV 121: οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων | πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι (vulg. ἀεξομένων).

ἀεργός *otiosus* XV 26: ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά. gen. aeol. XXVIII 15: οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις.

ἄζομαι *vereor* XXV 4: Ἑρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο. XXVII 14: φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζεο.

ἄζυξ *iniugis* metaph. XXVII 7: καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.

ἀηδονιδεύς *pullus lusciniae, lusciniola* XV 121: οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων | πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω (e Valck. coni. scr. pro ἀηδονιῆες v. ἀηδονῆες).

ἀηδονίς *luscinia* VIII 37: (ὁμοῖον) μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν.

ἀηδών *luscinia* XII 6: ὅσσον ἀηδὼν | συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν. V 136: οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν. I 136: κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.

ἄημι *flo* XIII 29: Ἑλλάσποντον ἵκοντο Νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι.

ἀήρ 1) *aer*, inferior pars aetheris XXV 91: τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων (sc. νεφῶν). 2) *caligo, tenebrae* (Orci) XVII 119: τὰ δὲ μυρία τῆνα | ἀέρι τᾷ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος (A. Fritzsch. e coni. pro ἀέρι πᾶ v. πα, Ziegl. cum Mein. e coni. Pflugkii ἄιδι πάντα, Ahr. ἄορι, γᾷ, M. Schmidt. ᾇ ἀρετᾷ).

ἀήτης (in exitu versus more Hom.) *flamen* II 38: ἠνίδε, σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται. XXII 9: χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις (sc. νᾶες).

Ἀθᾶνα, Ἀθᾱναία, aeol. **Ἀθᾱνάα** *Minerva* XVI 82: αἲ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα. XV 80: πότνι' Ἀθαναία (Valck. pro Ἀθηναία). XX 25: γλαυκᾶς — Ἀθάνας. XXVIII 1: γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας XVIII 36: εὐρύστερνον Ἀθάναν. V 23: ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. v. σῦς.

ἀθάνατος (sg. f. ἀθανάταν. pl. m. ἀθάνατοι, -ων, -οις, -ους) *immortalis* XV 106: Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς | —ἐποίησας Βερενίκαν. plur. pro subst. θεοί leg. bis adi. addito XII 18: ἀγήρῳ | ἀθάνατοι. XVII 16: τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν | ἀθανάτοις. sine adi. XV 47. XVI 2. XVII 2. 8. 25. 131. XXIV 82. XXV 41. 52. 199. 276. Ep. XIII 6.

ἀθέσφᾰτος *immensus* XXV 24: πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον, cf. Il. X 6: πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον.

Ἀθηναῖος *Atheniensis* XIV 6: Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.

ἄθλημα *instrumentum* XXI 9: (ἐγγύθι δ' αὐτοῖν) κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι.

ἆθλον, ἆθλος v. ἄεθλον, ἄεθλος.

ἀθρέω (semper in exitu versus) 1) *conspicio, attente specto* XI 24: φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα. XV 78: τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον. 2) met. *perpendo* XVI 16: πᾶς—πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ | ἄργυρον.

ἀθρόος 1) *universus*, de conferta multitudine hominum XV 132: ἀῶθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω | οἰσεῦμες. 72: ἀθρόος ὄχλος (cod. k[2] ὄχλος ἀθρέως, unde Ahr. e coni. scr. ὄχλος ἀθαρέως, Paley ὄχλον ἄθρησον). — 2) *uno ictu v. impetu*, de praecipiti et repentino motu XIII 50: κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ | ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ | ἀθρόος ἐν πόντῳ. XXV 252: ὡς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν

ἀθρόος ἆλτο (var. ἅλμενος v. ἄλμενος): 'mit einem Satze'.

Ἄθως *Athos* mons VII 77: ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα, cf. Verg. Georg. I 332: aut Atho, aut Rhodopen aut alta Ceraunia.

αἴ, αἰ, αἴκα (αἴ, αἰ, in crasi καί initio primi aut quinti pedis hex. leg., semel XXX 6 in Asclepiadeo maiore; αἴκᾱ, in crasi καἴκα, primum locum tenet, semel secundum V 21.) I) **αἴ** *utinam* XVI 82: αἴ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα | — ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα, cf. Il. II 371: αἴ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον — συμφράδμονες εἶεν. — II) **αἰ** *si* 1) c. ind. praes. V 64: αἰ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες. VIII 85. XI 56. 50. II 159 (var. coni.). XXIX 21. 35. XXX 6 (ci.). Ber. 1. aor. VIII 33. — add. part. περ: αἴπερ si quidem VIII 37: αἴπερ ὁμοῖον | μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν. part. τε: αἴτε — αἴτε utrum — an V 74. — 2) αἴκᾱ (αἴκε), αἴ κε, αἰ ἄν c. coni. praes. I 9: αἴκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται, | ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας, αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ | τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ. V 21. VII 55. VIII 43. 47. — aor. I 4. 5. 23. 61 (Ahr. opt.). III 27. V 51. 55. XI 61. XXII 71. — 3) c. opt. aor. a) post opt. V 20: αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. V 150. (de XI 73 v. αἴθε.) b) iterandi habet vim XXIX 16: καί μέν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι, τῷ δ' εὔθυς — ἐγένευ φίλος.

αἶα *terra* XVII 91: θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα.

αἰαῖ *heu*, c. voc. II 55: αἰαῖ Ἔρως ἀνιηρέ. VII 121. Ep. XXV 5. — c. gen. IV 40: αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος.

Αἰᾰκίδας *Aeacides*, Aeaci filius XVII 56: Αἰακίδᾳ Πηλῆι.

Αἴας *Aiax* Salaminius XV 138: Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως. XVI 74: βαρὺς Αἴας.

αἴγειρος *populus nigra* L. VII 8: αἴγειροι κλῆθραί τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον, cf. Od. V 239: κλήθρη τ' αἴγειρός τε. — VII 136: πολλαὶ δ' ἀμὶν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο | αἴγειροι πτελέαι τε.

Αἰγῐᾰλεύς = Ἀργεῖος XXV 174: ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων.

αἰγῐᾰλός *litus* VI 12: ἄσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο. XVII 100: οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός.

αἰγῐβάτας *capras saliens* Ep. V 6: Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνω.

αἴγῑλος herba quaedam capris grata, incertum an *aegilops ovata, ae. cylindrica* V 128: ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι.

Αἴγῑλος *Aegilus*, heros quidam Atticus I 147: ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις | ἀδεῖαν: h. e. ἀπ' Αἰγιλίας δήμου. erant autem αἱ Αἰγιλίδες ἰσχάδες κάλλισται, ut ait Athen. XV p. 652.

αἰγίοχος *aegida gerens*, Iovis epitheton XXII 1: αἰγιόχου Διὸς υἱώ. XXVI 31: ἐκ Διὸς αἰγιόχω.

αἰγίπῡρος *eryngium maritimum* L., Mannstreue IV 25: αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια.

Αἰγύπτιος *Aegyptius* XVII 101: ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι. quatuor est syllabarum – – – ⏑, ut apud Hom., cf. Ameis. ad Od. IV 83.

Αἰγυπτιστί *Aegyptiace* XV 48: (οὐδεὶς κακοεργός) δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί: Aegyptiaco astu. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς λέγει ὁ Αἰσχύλος· δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Schol.

Αἴγυπτος *Aegyptus* XVII 79: οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος. XIV 68: ἁ τάχος εἰς Αἴγυπτον.

Αἴγων *Aegon*, armentorum dominus, 'fictum ex re nomen pastorium'. IV 34: (ὁ πύκτας) Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας. 26: ὦ τάλαν Αἴγων. 2: οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος (sc. αἱ βόες).

Ἀίδας (nom. Ἄιδης, gen. Ἀίδαο, Ἀίδα, dat. Ἄιδᾳ, acc. Ἀίδην Ep. XXV 2, Ἀίδαν, Ἄιδαν) 1) *Pluto*, inferorum deus II 160: τὰν Ἀίδαο πύλαν — ἀραξεῖ. XVI 30: καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος. I 103: κὴν Ἀίδα. XXV 271: ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης, cf. Il. V 395: τλῆ δ' Ἀίδης — πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν. — 2) *Orcus, Tartarus* II 33: τὺ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἄιδᾳ | κινήσαις κ' ἀδάμαντα (Ahr. e coni. Taylori τὸν ἀναιδῆ). c. praep. εἰς (ἐς) I 63: οὔτι πα εἰς Ἀίδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς

(*τὰν ἀοιδάν*). 130: *ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ᾽ ἔρωτος ἐς Ἅιδαν ἕλκομαι ἤδη* (Ahr. c. Iunt. *ἐς Ἄϊδος*, v. Philol. VII p. 421). IV 27. XVI 52. Ep. VI 3. XXV 2.

αἰδοῖος *venerabilis* XVII 74: (*Διὶ Κρονίωνι μέλοντι*) *αἰδοῖοι βασιλῆες*, cf. Il. IV 402: *βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο*.

αἴδομαι, αἰδέομαι *vereor, revereor* XXIV 67: *μηδ᾽ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν | αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε*, ubi paeon primus (*αἰδόμενος*) initio hex. fit choriambus, ut XV 90. 123. XXV 69. cf. Il. XIII 558. Od. XIII 348. sequ. infin. XXX 9: *αἰδέσθεις ποτίδην μ᾽ ἀντίος* (cod. *αἰδεσθεὶς*). absol. XXVII 69: (*σῖγ᾽ ἔστιχε*) *ὄμμασιν αἰδομένοις* (e coni. Herm. scr. pro *αἰδομένη*).

αἰεί, αἰέν, ἀεί (1) *αἰεί* primo hexam. pede quinquies continetur, semel secundo, semel quarto, ter sexto; posterior syllaba ictum habet in arsi secundi pedis semel, tertii bis, quarti semel, quinti semel. — 2) *αἰέν* primo hexam. pede continetur semel, tertio semel, quinto novies. — 3) *ἀεί*: posterior syllaba ictum habet in arsi secundi pedis hexam. ter, pentam. semel, tertii hex. semel, quarti sexies; aeol. *ἄει* bis exstat XXVIII 23. XXIX 20.) *semper* 1) perpetuo XI 37: *ταρσοὶ δ᾽ ὑπεραχθέες αἰεί*. XV 26: *ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά*. XVI 109: *ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ᾽ εἴην*. XVI 1: *αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς | ὑμνεῖν ἀθανατούς*. XVII 43. 107. XXII 77. 215. XXIV 43. XXV 14. XXVII 27. cum adv. XXV 118: *νωλεμὲς αἰεί*. c. adi. XVII 49: *κυάνεον καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων*. XXIV 31. — 2) identidem, *πυκνῶς* II 151: *αἰὲν Ἔρωτος | ἀκράτω ἐπεχεῖτο*. XVI 26: *αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν*. XVII 109. XXV 64. XXVIII 23. Ep. VII 3. — 3) quotiescunque res fert, data occasione, jedesmal VIII 87: (*αἶγα*) *ἅτις ὑπὲρ κεφαλῆς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ*. I 18. XII 30. XIII 38. 57. XIV 10. XV 10. 105. XXIV 98. XXIX 20. — 4) denuo, immer wieder, multis intervallis interiectis XXV 95: *τόσσ᾽ αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι᾽ ᾔει*. V 113. seq. comparativus XXV 123: *αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους | ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ᾽ εἰς ἔτος*. XVI 65. XXII 113. 127. Ep. XIII 4. (de XXVII 20 v. *αἰνός*.)

αἰετός *aquila* XIII 24: (*ναῦς διεξᾴξε*) *αἰετὸς ὣς μέγα λαῖτμα*. de aquilarum simulacris XV 124: (*ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος*) *αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διὶ παῖδα φέροντες*. — XVII 72: (*ὁ δ᾽ ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ*) *ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις*. unde audacius translatum XXVI 31: *ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος*: augurium, ut apud Hom. *οἰωνός* Il. XII 243.

αἰθᾰλίων *solibus perustus*, fuscus VII 138: *τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον*: *παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γάρ ἐστι νότος καὶ καῦμα, μᾶλλον φθέγγονται*. Schol.

αἰθᾰλόεις *fuligine obductus* XIII 13: *σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ᾽ αἰθαλόεντι πετεύρῳ*.

αἴθε, εἴθε (plerumque initio versus) *utinam* 1) c. indic. temp. praeteriti, de rebus quae fieri non possunt IV 49: *εἴθ᾽ ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον! ὥς τυ πάταξα!* XXVII 61. sequ. ind. praet. c. *κε* X 32: *αἴθε μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι, | χρύσεοι ἀμφότεροί κ᾽ ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ*. — addito aor. *ὤφελον* VII 86: *αἴθ᾽ ἐπ᾽ ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες εἶμεν*. — 2) c. optat., de rebus quae fieri possunt V 62: *αἴθ᾽ ἔνθοι ποθ᾽ ὁ βουκόλος ὧδ᾽ ὁ Λυκώπας*. IV 20. XII 10. sequ. optativo c. *κα* XI 73: *αἴθ᾽ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας | ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν* (vulg. *αἴκ᾽*). de re quae etsi fieri non potest tamen posse fieri fingitur III 12: *αἴθε γενοίμαν | ἁ βομβεῦσα μέλισσα*.

Αἰθιοπεύς *Aethiops* XVII 87: *καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ᾽ Αἰθιοπήων*.

Αἰθίοψ *Aethiops* VII 113: *ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ᾽ Αἰθιόπεσσι νομεύοις*, cf. Od. I 23: *Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν*.

αἰθριοκοιτέω *sub divo cubo* VIII 78: *ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ᾽ ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν*.

αἴθριος *serenus*, de Iove IV 43: *χὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ᾽ ὕει*.

αἴθω *succendo, uro* II 23: *ἐγὼ δ᾽*

ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν | αἴθω. — met. de amore II 134: (Ἔρως) πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει. Syr. 4: οὔ πιλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους. pass. VII 102: ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὅστιον αἴθετ' ἔρωτι: uritur, flagrat amore.

αἴκα, αἴκε v. **αἰ.**

αἷμα 1) *sanguis, cruor* XX 15: ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα. II 13: (Ἑκάταν) ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα: τὸ ἐν τοῖς μνημείοις χεόμενον. Gloss. cf. Il. X 298: ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. — II 55. XXII 125. XXII 98: ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα | φοίνιον. XXI 46. XXII 171. XXV 224. XXVI 25. — 2) *stirps, genus* XXII 164: (ὑμεῖς) καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἷμα. XXIV 71: Περσήιον αἷμα, cf. Verg. Aen. VI 836: sanguis meus.

αἱμασιά *sepes* e lapidibus et sentibus constructa. ter dat. plur. legitur VII 22: σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει. eodem versus loco I 47. V 93.

αἱμάσσω *cruento* Ep. I 5 βωμὸν δ' αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός (Brunck. pro αἱμάξει).

αἱματόεις *sanguine respersus* XXII 7: ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον.

αἱμοβόρος *sanguinem vorans,* de serpentibus XXIV 17: τὼ δ' — ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω | αἱμοβόρως ἐκυλίον.

Αἶμος *Haemus,* mons Thraciae VII 76: εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἶμον.

αἰνέω 1) *laudo, praedico* IV 32: αἰνέω τάν τε Κρότωνα. XII 23: ἐγὼ δὲ σὲ τὸν καλὸν αἰνέων. XVI 14: οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς | αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. XXIX 16: καὶ μέν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι. — 2) *comprobo* XXVII 39: αἰνήσει σέο λέκτρον.

αἰνόθρυπτος *nimis delicatus* XV 27: Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε, | θές: 'nimium delicata atque mollicella'. v. ἐνδιαθρύπτομαι.

αἰνολέων *horribilis leo* XXV 168: (Ἀργείων τις ὄλεσσε) θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις.

αἰνόμορος *miser,* (misera morte periens) XXX 1: Ὤιαι τῶ χαλέπω καἰνομόρω (cod. καινομόρω) τῶδε νοσήματος: 'heu quam triste mihi, quam miserum hoc, quo pereo, malum'.

αἶνος 1) *proverbium,* παροιμία XIV 43: αἶνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν' ὕλαν. — 2) *laus,* ἔπαινος Ep. X 4: αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

αἰνός *saevus, horribilis,* de leone XXV 252: λῖς αἰνός. 205: θηρίον αἰνόν. de serpentibus XXIV 13: αἰνὰ πέλωρα. — de coniugio XXVII 20: σὺ δὲ ζυγὸν αἰνὸν ἀείρεις (e coni. Kreussl. scr. pro αἰέν). — adv. αἰνῶς vehementer, δεινῶς XXV 240: τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς | αὐερύειν.

αἴνυμαι *sumo, capio* XXIV 137: αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.

αἴξ (sg. αἴξ, αἰγός, -α. pl. αἶγες, -ῶν, -ας. vicies sexies legitur, terdecies in primo et quinto hex. pede; posterior syllaba ictum habet quater.) *capra* I 25: αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, cf. III 34. V 84. VIII 45. V 27: αἰγὸς πρωτοτόκοιο. VIII 86: τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα. 49: ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ. VII 87: τὰς καλὰς αἶγας. nullo adi. addito I 4. 5. 14. 57. 143. III 1. 3. V 1. 12. 73. 89. 128. 145. 148. VII 97. X 30. 30. XXVII 46. (de loco corrupto IV 39 v. ἄλγος.)

αἰολῖχος *micans, versicolor* (ποικίλος schol.) I 55: παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, | αἰολίχον τι θέαμα (ex Ahrensii emend. scr. pro Αἰολικόν).

αἰολομίτρας *versicolori mitra redimitus* XVII 19: Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτραις (var. αἰολομίτρας, αἰολομίτροις).

αἰολόπωλος *varium* v. *velocem equum habens,* varie equitans XXII 34: Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης, cf. Il. III 185: Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους.

αἰόλος *varius, multiplex* XVI 44: δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων, cf. Pind. Ol. VI 87: ποικίλον ὕμνον.

αἰπεινός *excelsus, altus* XV 101: αἰπεινάν τ' Ἐρύκαν, cf. Calpurn. IX 57: iuga celsa Erycis.

αἴπερ v. **αἰ** II 1).

αἰπολέω *capras pasco* VIII 85:

αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι.

αἰπόλος (sg. αἰπόλος, -ῳ, ον, -ε; in crasi ᾡπόλος, pl. ᾡπόλοι. plerumque quarto pede hex. continetur.) *caprarius* I 1: ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα. 12. 80. 87. V 110. VII 13. 14. 42. VIII 26. 28. 29. 81. Ep. IV 1. — cum conscientia quadam dignitatis suae de se ipse loquitur caprarius add. artic. III 19: νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον ὥς τυ φιλάσω, cf. V 88. notus ille caprarius Comatas significatur VII 78: ᾀσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ. cum contemptu dicitur I 86: βούτας μὰν ἐλέγευ· νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. VI 7: δυσέρωτα καὶ αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα: sc. σέ, τὸν Πολύφαμον (καὶ e Mein. et A. Fritzschii coni. scr. pro τὸν).

αἶπος *cacumen montis* VII 148: Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.

αἰπύς *excelsus, altus* VII 116: Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας. I 125: Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα | τῆνο Λυκαονίδαο.

αἱρέω (act. aor. εἷλεν, ἕλω, -ῃ, ἑλών, -όντες, -οῖσ(α), -οῖσαι. — med. aor. εἷλευ. ἑλοίμαν, -οιτο) I Act. *capio* 1) sumo, arripio XXIII 49: λίθον εἷλεν. XXII 75. XXV 206. 212. XXVI 20. additur praep. ἀπό XXIV 48. dat. χερσὶν XXVI 7: ἱερὰ ἐκ κίστας ποπανεύματα χερσὶν ἑλοῖσαι. ἐν χερσὶν III 41: μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν, cf. Od. XII 229: (δοῦρε) μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλών. — 2) capio praemium I 4: αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον (sc. Πάν). — 3) capio fange, erobere XXI 49: πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθύν; XVII 119: ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες. XXVII 2: μᾶλλον ἑλοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα (e Kreussl. coni. scr. pro vulg. ἐμ' ἦδ'. Ahr. ἑκοῖσ'). — II Med. 1) mihi aufero, eripio, met. II 131: καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλευ: hast mich aus dem Feuer geholt, ut propria significatione ait Hom. Od. XII 245: Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους | ἓξ ἕλετο. — 2) antepono, pluris facio, c. gen. XI 49: τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἕλοιτο; addito πρόσθεν XVI 67: (τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα) πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.

αἴρω v. **ἀείρω**.

Αἴσᾰρος *Aesar*, flumen Italiae inferioris mediam per urbem Crotonem fluens IV 17: ὀκὰ μὲν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω, producta antepenultima, nimirum metri causa, ut apud Hom. Αἰŏλον, v. Ameis. ad Od. X 36.

αἰσθάνομαι *sentio, comprehendo* XV 14: αἰσθάνεται τὸ βρέφος.

αἴσιος *faustus* XVII 72: (ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ) ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.

Αἰσονίδας *Aesonides*, Aesonis filius XIII 16: ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων | Αἰσονίδας.

αἰσυμνήτης *praeses, villicus* XXV 48: ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης.

Αἰσχίνας *Aeschines*, iuvenis quidam, Cyniscae amator XII 10: τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τύ, φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος ὀξύς. idem voc. leg. XIV 2. 58. 65.

ἀΐτας *deliciae*, ὁ ἐρώμενος XII 14: τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν (var. ἀΐτην). 20: τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω.

αἴτε — αἴτε *utrum — an* V 74: μή τύ τις ἠρώτη πὸτ τῶ Διὸς αἴτε Σιβύρτα | αἴτ' ἐμόν ἐστι — τὸ ποίμνιον. v. αἰ II 1).

αἰτέω (act. pr. αἰτέω, -εῖ, -εῖν. — pass. pr. αἰτεύμενος. — med. pr. ind. αἰτεῖται, aeol. αἰτήμεθα, v. ποτέομαι) *rogo, oro* XVII 137: ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτέω (e Briggsii coni. scr. pro αἰτεῦ, ἕξεις. ἔσχες coni. C. Hartung Phil. XXXIV p. 626). c. dupl. acc. III 36. absol. XIV 63. 64. — med. c. acc. XXVIII 5: τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Δίος. Ber. 1.

Αἴτνα *Aetna*, mons Siciliae XI 47: ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα. IX 15: Αἴτνα, μᾶτερ ἐμά. I 69: Αἴτνας σκοπιάν. 65: Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας.

αἰφνίδιον *subito* XXI 5: (τὸν ὕπνον) αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

αἰχμάλωτος *captus* Ad. 12: (βρόχῳ καθάψας) ἔσυρεν αἰχμάλωτον (sc. ὗν).

αἰχμητάς *bellator, bellicosus* XVII 88: αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι. 56: σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε, | αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα (sc. ἔτεκεν). XVI 103: αἰχμητὰν Ἱέρωνα.

αἶψα *statim, celeriter* XXIV 51: *οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι | δμῶες.* XXII 19. 113. 198 XXV 53. 68.

ἀΐω 1) *audio* VI 26: *ἁ δ' ἀΐοισα | ζαλοῖ μ'.* — 2) *exaudio, sentio* XXIV 37: *οὐκ ἀΐεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ*; cf. Il. X 160: *οὐκ ἀΐεις ὡς Τρῶες — εἵαται ἄγχι νεῶν;* — Ep. IV 18: *ἀΐοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.*

ἀιών, ἠών *litus* XI 14: *αὐτεῖ ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο φυκιοέσσας.* XV 133: *ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀιόνι πτύοντα.* XVI 60: *ἐπ' ἠόνι κύματα μετρεῖν* (var. *ἀόνι*).

αἰών *tempus longum, seculum* XVI 43: *δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.*

αἰωρέω *suspendo,* pass. XXII 51: *αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο | —δέρμα λέοντος.*

ἄκαιρος *intempestivus* XIV 10: *τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τύ, φίλ' Αἰσχίνα, ἅσυχος ὀξύς, | πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον* (e Greveri coni. scr. pro *κατὰ καιρόν*: Mein. e coni. *παρὰ κ.*, Ribbeck. *κατὰ καῖρον* Mus. Rhen. XVII p. 547): intempestive.

ἀκάμᾰτος *indefatigatus* XI 51: *ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ,* cf. Od. XXI 181: *ἀνέκαιε — ἀκάματον πῦρ.* Tibull. I 1, 6: assiduo luceat igne focus.

ἄκανθα (nisi in exitu hex. non leg.) 1) *vepres, dumetum* I 132: *νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι.* XIII 64: *ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις.* — 2) *carduus* VI 15: *ἁ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας | ταὶ καπυραὶ χαῖται,* cf. Od. V 328: *ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας | ἂμ πεδίον.* — 3) *spina* VII 140: *τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.* IV 50. — 4) *spina dorsi,* Rückgrat XXIV 32: *ἂψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας* (sc. *δράκοντες*).

ἀκανθίς *carduelis,* Distelfink, Goldfink VII 141: *ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών,* cf. Verg. Georg. III 338: litoraque alcyonen resonant, acalanthida (var. et acanthida) dumi.

ἄκανθος *acanthus mollis* Linn. I 55: *παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,* cf. Ovid. Met. XIII 701: summus inaurato crater erat asper acantho.

ἀκᾰχίζω *dolore afficio;* med. doleo VIII 91: *οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.*

ἀκήλητος *non permulcendus* XXII 169: *σφῷ γὰρ ἀκηλήτῳ καὶ ἀπηνέες.*

ἀκήρᾰτος *integer, καθαρός* XXII 38: (*κρήνην*) *ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ,* plane ut Il. XXIV 303: *χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον.*

ἄκῑκυς *inops* Ep. XI 6: *καίπερ ἄκικυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας* Eusthenes physiognomon.

ἀκῑρός *iners, insipiens;* forma aeol. XXVIII 15: *οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις*: 'mulieris quae est ingenio tardo vel bardo'.

Ἄκις *Acis,* flumen ex Aetna monte defluens I 69: *οὐδ' Αἴτνας σκοπιὰν οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.*

ἀκλεής *inglorius, ignotus* XVI 31: *μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.*

ἄκλητος *non vocatus* XVI 106: *ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν.* VII 104: (*τόν μοι, Πάν,* —) *ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.* (de VII 24 v. *κλητός.*)

ἄκλῑτος *indeclinabilis* XXVII 16: *μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε* (*ἁ Παφία*) *καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔνθῃς* (Iunt. *ἄλλυτον,* Ahr. e coni. *ἄκριτον*).

ἀκμά *acies, cuspis,* plur. pro sing. XXII 185: *ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς | Κάστωρ.* — acc. sg. pro adv. ***ἀκμάν, ἀκμήν*** *commodum, nuperrime* IV 60: *ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε*: *τουτέστι μέχρι τοῦ νῦν χρῆται τοῖς ἀφροδισίοις.* Gloss. XXV 164: *ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος ἐς μέσον ἀκμήν | ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνήρ* (e coni. A. Fritzschii scr. pro *ὡς μέσος ἀκμῆς*).

ἀκοίμητος *irrequietus* XIII 44: *Νύμφαι ἀκοίμητοι.*

ἄκοιτις *coniux* XVII 39: *Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.*

ἀκοντιστάς *iaculator* XVII 55: *ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα.*

ἀκούω (pr. *ἀκούω, -ει; -ειν, -έμεν; -οντες, -όντεσσι.* — fut. *ἀκούσεαι.* — aor. ind. *ἄκουσας; ἀκούσῃς, -ῃ; ἀκοῦσαι. ἄκουσον. ἀκοῦσαι. ἀκούσας.*

formae ◡ – ⏓ plerumque in exitu hex.) 1) *audio*. abs. IV 6: *οὐκ ἄκουσας;* XXV 179. 196. XXVI 19. — cum acc. XXVII 56: *ἦχον ἀκούω*. 39. V 39. 66. XXV 162. 186. — cum significatione temp. perf.: cognitum habeo, comperi XV 23: *ἀκούω χρῆμα καλόν τι | κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν*, cf. XX 32. — 2) *attente audio, ausculto*, höre zu, c. gen. XXVII 12: *δεῦρ' — ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς*. XVI 20: *τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος*. add. partic. VIII 93: *κρέσσον μελπομένω τευ ἀκουέμεν*. — 3) *oboedio*, höre auf einen, IX 83: *ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς παῖδες καὶ ματρὸς ἀκούειν*. — 4) *dicor, audio* XXIX 21: *αἰ γὰρ ὧδε πόῃς, ἄγαθος μὲν ἀκούσεαι*. XVI 30: *ἐσθλὸς ἀκούσῃς*.

ἀκρᾱτισμός *ientaculum* I 50: (*τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν*) *φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμῶ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ* (e coni. A. Fritzschii scr. pro *ἀκράτιστον* v. *κράτιστον*): 'quam ille (puer) ad siccum ientaculum consederit h. e. cibo per vulpeculam privatus ieiunus, impransus fuerit'. dicitur autem *ἀκρατισμῶ ξηρά* ut *ἐπὶ δεξιὰ χειρός* XXV 18, amara curarum Hor. Od. IV 12, 19.

ἄκρᾱτος *merum* (sc. vinum) XIV 18: *ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον*. II 151: *αἰὲν Ἔρωτος | ἀκράτω ἐπεχεῖτο* (Ahr. e. var. *ἀκράτως*).

ἀκράχλοος *vepallidus* XXIV 60: *ξηρὸν ὕπαι δείους ἀκράχλοον Ἰφικλῆα* (e coni. Heckeri A. Fritzschius scr. pro *ἀκράχολον*, Ahr. et Ziegl. *ἀκρόχλοον*).

ἀκρεμών *ramus* XVI 96: (*τέττιξ*) *ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν*. Ep. I 6: (*τράγος*) *τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα*.

ἀκρέσπερον adv. *summa h. e. media vespera* XXIV 75: (*νῆμα*) *χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι*.

ἄκρηβος *in summa adolescentia constitutus* VIII 93: *καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναΐδα γάμεν* (Brunck. e coni. *ἄκραβος*).

ἀκρῑβής 1) *accuratus* XV 81: *ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν*: 'accurate expictas (picturus textiles)'. — 2) *acer, acutus*, de facultate videndi XXII 194: *ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς*.

ἀκρῑδοθήρα *instrumentum ad capiendas locustas* I 52: *αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰ πλέκει ἀκριδοθήραν | σχοίνῳ ἐφαρμόσδων*: 'caveam quandam, qua infestae vineis locustae capiuntur vel deprehensae ex arboribus vel vitibus excutiuntur'.

ἀκρίς *locusta* V 34: *καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι*. VII 41: *βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω*. V 108: *ἀκρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν* (Ahr. *ἄκρίδες*).

ἀκρόκομος *summo vertice comatus* XXII 41: *λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι*.

ἀκρόνῠχος *summa h. e. media nocte* Ber. 8: *σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν*.

ἄκρος (sg. m. *ἄκρω*, *-ον*. f. *ἄκρας*, *-ην*. n. *ἄκρον*. — pl. m. *ἄκρων*. f. *ἄκρας*. n. *ἄκρα*. terdecies longa paenultima, quinquies correpta) 1) *summus, extremus* a) XXII 196: *τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα*, cf. Il. V 336: *ἄκρην οὔτασε χεῖρα*. — XXII 48: *ἄκρον ὑπ' ὦμον*, cf. Il. XVII 599: *βλῆτο γὰρ ὦμον — ἄκρον*. — XXII 88: *ἄκρον τύψε γένειον*. IX 10: *δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάστε ποκ' ἄκρας | λὶψ κομάρως τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε* (vulg. *τάς μοι ἀπάσας*). IX [30]. XIV 66. XVI 77. XXII 52. 185. 189. — quo accedit XV 112: *ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται* h. e. *ἀκρόδρυα*: fructus arborum. — b) ad tempus transfertur XI 37: *χειμῶνος ἄκρω*: summa h. e. media hieme; *ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ χειμῶνος*. Schol. v. *ἀκρέσπερον, ἀκρόνυχος*. — 2) metaph. *summus, excellens* Ep. VII 5: *Ἠετίωνι — ἄκρον ὑποστάς | μισθόν*. neutr. pl. c. gen. XII 31: *κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι*. XV 142: *Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ*: 'summa (die Spitzen) Argivorum'; *Ἄργεος οἱ πρῶτοι, οἱ ἐξοχώτατοι*. Gloss. — denique pro adv. leg. XIV 61: *εἰς ἄκρον ἁδύς*: summe. XXVII 43: *οἶδ', ἄκρα τιμίη ἐσσί* eadem significatione.

ἀκρώρεια *cacumen, iugum montis* XXV 31: *μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης*.

ἀκτή *ora, litus* XXII 158: *ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή*. 32: *ὑπήνεμον ἀκτήν*.

ἀκτήμων *inops* XVI 33: *πενίην ἀκτήμονα κλαίων*.

ἄκτιος *litoralis*, litoris custos, *αἰγιαλίτης* V 14: *οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον.*

ἀκτίς *radius solis* XXII 86: *βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.*

ἄκῦλος *glans iligna* (ὁ τῆς πρίνου καρπός) V 94: *οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες* (sc. conferendae sunt). *αἱ μὲν ἔχοντι | λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.*

ἀκωκή *mucro, gladius* XXII 195: *φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή* (sc. ἄορος), ut apud Hom. *ἦλθ' ἀκωκή* in fine hex. Il. V 67. XVII 49. XXII 327.

ἄκων *iaculum* Ep. II 3: (*ἄνθετο Πανὶ*) — *ὀξὺν ἄκοντα*, cf. Od. XIV 531: *εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα.*

ἀλάβαστρον *vas unguentarium ansis carens* (ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβάς. Suid.) XV 114: *Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.*

ἀλάθεα, ἀλήθεια *veritas;* prior forma aeol. leg. XXIX 1: *οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεα.* altera attica VII 44: *πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ τι κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.*

ἀλαθής, ἀληθής (quater quarto hex. pede continetur, semel sexto) *verus, ἀψευδής* 1) de rebus II 94: *τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.* ter neutr. plur. V 76: *ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω*, cf. Od. III 254 = XVI 61: *ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.* — III 31: *εἶπε καὶ ἁ γραία τἀληθέα κοσκινόμαντις* (Ahr. *τἀλαθέα*). XXIV 64. — 2) de hominibus: verax II 154: *ἔστι δ' ἀληθής* (var. *ἀλαθής*): sc. *ἁ ξείνα.* Aeol. XXIX 2: *κἄμμε χρὴ μεθύοντας ἀλάθεας ἔμμεναι.*

ἀλᾱθινός *verus* XIII 15: (*ὡς*) *αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.* Ep. XVII 3: *ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ | τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν* (sc. Ἐπίχαρμον).

ἀλᾰκάτα *colus* XXVIII 1: *Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας | γύναιξιν.*

ἀλάομαι *erro, vagor*, c. acc. loci XIII 66: *ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν | οὔρεα καὶ δρυμώς*: montes et silvas pererrans. idem participium eodem versus loco apud Hom. legi solet; de acc. cf. Soph. Oed. C. 1685: *ἀπίαν γᾶν ἀλώμεναι.* Eur. Hel. 598: *πᾶσαν πλανηθεὶς — χθόνα.* — XVI 51: *οὐδ' Ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς | πάντας ἐπ' ἀνθρώπους*, cf. Od. XIX 170: *πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος.*

ἀλγέω *doleo, dolore afficior* corporis, abs. V 41: *ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες.* XIX 3. c. acc. III 52: *ἀλγέω τὰν κεφαλάν.* VIII 23: *ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγέω* (vulg. *ἀλγῶ*).

ἄλγος *dolor* animi, aegritudo XX 16: *καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἕρσᾳ.* I 19: *τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες.* V 20. XXVII 25. — ad hominem transfertur dolorem efficientem I 103: *Δάφνις κἠν Ἀΐδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἔρωτι*, id quod imitatus Bion scr. II 11: (*Ἑλέναν,*) *Οἰνώνῃ κακὸν ἄλγος*, cf. Od. VI 184: *ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι.* — IV 39: *ὅσον ἄλγος ἐμίν, φίλα, ὅσσον ἀπέσβης* (e coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. *ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι*): 'quantus, ah quantus luctus tu mihi occidisti'. Mein. coni. *ὅσον ἄχθεν, ἐμὶν φίλα, ὅσσον ἀπέσκλης* (Phil. XIII p. 397) et *ὅσον αἶζες* v., *ἄζες ἐμὶν φίλα* (Callim. add. p. 313), Ahr. *λασεύμεσθ', ὅσον αἶθες ἐμὶν φίλα*, alii alia.

ἀλδήσκω *fecundo* XVII 78: (*μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν*) *λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ.* intrans. apud Hom. Il. XXIII 599: *ληίου ἀλδήσκοντος.*

ἀλέγω *curo*, abs. XV 95: *οὐκ ἀλέγω.* itemque XXVI 27.

Ἄλεις *Hales*, ignotus quidam amniculus prope Sybarim s. Thurios V 123: *ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.* Contra VII 1: *Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Ἄλεντα | εἵρπομες* (var. *ἀλεῦντα, Ἄλευντα*), si vera lectio est, id quod dubitat Fritzschius, fluvius vel rivus Coi insulae significatur secundum Schol.

ἄλειφαρ 1) *oleum* XVIII 45: *πρᾶτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον*, cf. XV 117: *ὑγρὸν ἔλαιον.* — 2) *pix* VII 147: *ἐπτάενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ*, cf. Hor. III 8, 9: hic dies festus corticem adstrictum pice dimovebit amphorae.

ἀλέκτωρ *gallus* VII 123: ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη: 'h. e. alius matutina frigora patiatur (ad amati fores per totam noctem excubans)'.

ἀλέματος *vanus* XV 4: ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς! μόλις ὔμμιν ἐσώθη (e coni. Steph. scr. pro ἀδεμάτω, ἀδαμάτω): 'o animam vanam! h. e. animam reciprocare nequeo, me vix misereque sustento'.

Ἀλέξανδρος *Alexander* magnus XVII 18: παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς | ἑδριάει h. e. Alexandri simulacrum in templo.

Ἀλεύας *Aleuas*, Pyrrhi filius, Aleuadarum auctor XVI 34: ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα.

ἄλευρον *farina*, plerumque ἐκ τῶν πυρῶν XIV 7: ἧρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὶν δοκεῖ ὀπτῶ ἀλεύρω. v. ὀπτός.

ἀλήθεια, ἀληθής v. **ἀλάθεα, ἀλαθής.**

ἀλίβατος *arduus, praeceps* XXVI 10: Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, ut apud Hom. saepius.

ἁλιεύς *piscator* XXI 14: οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος. 20: τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος.

ἀλίθιος *vanus, irritus* XVI 9: ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον. — adv. ἀλιθίως *stulte* X 40: ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.

ἁλικία, ἡλικίη 1) *iuventus* Ep. XV 1: νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός (τύμβου ἔτυχες). — 2) abst. pro concr. *aequales* Ep. XXV 2: (ἡ παῖς ᾤχετ' ἄωρος) εἰς Ἀίδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρη.

ἁλικιώτας *aequalis* XIV 54: ἐκπλεύσας θ' ὑγιὴς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἁλικιώτας.

ἁλίκος *quantus, quam magnus* XIX 6: (μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν) θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ. 8 (v. ταλίκος). XXIII 4. cum contemptione quadam de homine IV 55: ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει: 'quantum asinum'.

ἁλιόκαυστος *solibus perustus* X 27: (Σύραν καλέοντί τυ πάντες) ἰσχνάν, ἁλιόκαυστον.

ἅλιος v. **ἠέλιος.**

ἅλις *satis* X 13: ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος. omisso v. ἐστί XVI 20: ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος: sufficit. XXII 177. — c. praep. XXV 17: εἰς ἅλις zur Genüge, εἰς αὐτάρκειαν ἤγουν αὐτάρκως. Gloss.

ἀλιτρός *sons* X 17: εὗρε θεὺς τὸν ἀλιτρόν: 'invenit sontem vindex deus'.

ἁλιτρύτος *in mari vexatus*, de piscatore I 45: ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος: τοῦ κατὰ τὴν θάλασσαν πονουμένου. Schol.

ἀλκή *robur, fortitudo* XXV 222: (οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον,) πρὶν ἰδέειν (sc. τὸν λέοντα) ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι, ubi quin ad Herculem melius quam ad leonem referatur ἀλκῆς vix potest dubitari.

ἄλκιμος *robustus, fortis* XXV 42: τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός h. e. Hercules, cf. Il. XI 837: τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.

Ἀλκίππα *Alcippe*, puella quaedam V 132: οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε. Nomen translatum videtur in Verg. Ecl. VII 14: neque ego Alcippen neque Phyllida habebam.

Ἀλκμήνα (-α, -ας, -ης, -αν; ubique in initio versus pos.) *Alcmene*, Amphitryonis uxor, mater Herculis XXIV 2: (ἁ Μιδεᾶτις) Ἀλκμήνα. XIII 20: Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνης. XXIV 22. 34. 59. 65. 76.

ἀλκυών *halcyone, alcedo hispida* Linn. VII 57—59: χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν | — ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα | ὀρνίχων ἐφιλάθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. cf. Ov. Met. XI 745.

ἀλλά (ἀλλά, ἀλλ' centies octies in hex. leg., septuagies quater in arsi primi pedis, quinti vicies quater, secundi sexies; in thesi quater.) *sed, verum, at, attamen* 1) mutationem prioris rerum conditionis significat praecedente negatione VI 8: καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα, τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι | ἁδέα συρίσδων. I 59: οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται | ἄχραντον. I 36. 92. II 40. 85. 110. III 30. IV 2. 17. VI 8. 26. VIII 55. 75. X 3. XI 11. XIII 23. XVI 18. 24. 57. XVII 48. 108. XX 4. 32. XXI 27. 36. 60. XXIII 17. 22.

48. 55. XXV 9. 102. 185. 220. 239. XXVII 25. Ad. 28. Syr. 3. — add. *καί: οὐ μόνος (αὐτός) — ἀλλὰ καί* X 20. XIII 5. suppletur sententia negativa IV 4. XXII 201. — 2) post sententias affirmativas, quas quum veras esse concedamus alia nova opponimus, quae si non magis certe aeque vera sunt. XI 34: *ἀλλ' ωὗτός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω*: concedo me esse deformem, attamen . . . XV 104: *βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί | ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς.* VI 25. XV 38. XVII 55. 79. XXII 210. XXIII 32. XXVII 42. Ep. IV 3. — priori enunciato add. particula *μέν* VII 94. XXX 3. — coniunctim leg. *ἀλλ' ἔμπας* X 29. XXII 17. *ἀλλά γε* (var. *ἀλλ' ἄγε*) V 22. *ἀλλὰ καὶ οὕτως* XXIII 14. *ἀλλὰ — οὐδ' οὕτως* XXIII 25. *ἀλλ' οὐδ' ὥς* XXV 238. — 3) missa faciens superiora finem facit atque ad nova pergit, quae illis opponuntur. XII 22: *ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν* (sc. optationum mearum) *ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες | ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν.* II 145. XXII 109. sequ. part. *γάρ* I 19. V 29. 44. XVI 60. *ὦν* V 21. itemque *ἀλλ' ὅτε* XIII 16. XXII 141. *ἀλλ' ὅτε δή* XXII 103. XXIV 20. — augetur oppositio add. pron. *ἐγώ*: contra, at V 134: *ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα.* 98. X 12. — sequ. imperat. I 113: *ἀλλά μάχευ μοι.* XV 21: *ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.* II 96. V 44. VII 95. XI 42. XXII 169. saepius adiuncto pron. *τύ* (*σύ*) vel vocativo V 24: *ἀλλά γε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ὅρισδε* (var. *ἀλλ' ἄγε*). II 10: *ἀλλά, Σελάνα, | φαῖνε καλόν.* 18. 163. XXII 165. XXIII 35. XXIV 86. XXV 34. Ep. III 5. — bis *ἄγε* c. coni. VII 49: *ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς.* 35: *ἀλλ' ἄγε δή — βουκολιασδώμεσθα.* — sequ. etiam coniunct. XXV 60: *ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν.* et optat. V 149: *ἀλλὰ γενοίμαν | — Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.* — 4) denique nova atque necopinata profert, praeter exspectationem obloquitur, cum admiratione quadam interrogat: *at* VIII 17: (*οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν.*) *ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς;* V 61: *ἀλλὰ τίς ἄμμε, | τίς κρινεῖ;* 35: *ἀλλ' οὔτι σπεύδω.* XI 17: *ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε.* V 92: *ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα | πρὸς ῥόδα.* II 92. V 63. VIII 25. XI 58. XIV 1. XVI 40. XXII 189. XXVII 29. 30. 53. 65. XXIX 10. 25. itaque pro enuntiato hypothetico XXII 123: (*καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα*·) *ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ*: pro *εἰ μή*, ut apud Hom. saepius.

ἀλλᾶ v. **ἄλλη.**

ἀλλάσσω *muto* XXX 20: *ἀλλάσσει δ' ἑτέρᾳ ποντοπόρην αὔριον ἄμερος* (e coni. Kreussleri scr. pro cod. *δλάσει.* Paley coni. *ὀτλάσει δ' ἑτέραν —ἀμέραν*): 'mutat h. e. mutabit hanc vitam'.

ἄλλῃ, dor. **ἀλλᾶ** 1) *alio, aliorsum* II 6: *ᾗ ῥά οἱ ἀλλᾶ | ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα*; cf. Il. I 120: *γέρας οἴχεται ἄλλῃ.* — II 127: *ἀλλᾶ μ' ὠθεῖτε.* — 2) *aliter, alio modo* XXV 275: (*βύρσα — οὐκ ἔσκε σιδήρῳ*) *τμήτη οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ οὐδὲ μὲν ἄλλῃ* (e coni Wordsworth. scr. pro *ὕλῃ*)..

ἀλλήλων, dor. **ἀλλάλων** (*-ων, -οις, -οισι, -αις, -ους*; plerumque in primo pede) *alter alterum, inter se,* einander; de duobus hominibus XVIII 54: *εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες.* XII 15. XIV 46. XV 10. XVIII 52. XXII 82. 108. 142. 188. 192. XXVII 67. XXIX 34. de pluribus XV 50. XXIV 110. — de arboribus XXVII 57: *ἀλλάλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.*

ἄλλοθεν, dor. *ἀλλῶθεν* *aliunde* I 134: *ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος | νεικείουσ' ἐπέεσσι.* XXV 70: *θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος | Ἀμφιτρυωνιάδῃ,* cf. Od. X 442: *μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.* — IX [6]: (*ἐμὶν δὲ τὺ βουκολιάζεν*) *ἔκποθεν, ἀλλῶθεν δὲ ποτικρίνοιτο Μενάλκας* (pro *ἄλλωθεν* scr. A. Fritzschius, var. *ἄλλοθε, ἄλλοθι*): 'aliunde vero h. e. ex altera parte'.

ἄλλοκα 1) *alio tempore, prius,* sonst, opp. *νῦν* II 155: *ᾗ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη.* — 2) *interdum, tum — tum* IV 43: *ἄλλοκα μὲν — ἄλλοκα δέ.* IV 19: *ὀκὰ μὲν — ἄλλοκα δέ.* I 37: *ὀκὰ μὲν — ἄλλοκα δ' αὖ.* cf. Od. XXIII 94: *ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δέ.* Il. XI

64: *ὁτὲ μὲν — ἄλλοτε δέ.* XVIII 599: *ὁτὲ μὲν — ἄλλοτε δ' αὖ.*

ἄλλομαι (pr. *ἄλλεται.* fut. dor. *ἀλεῦμαι.* aor. I *ἅλατο*; aor. II *ἁλοίμαν, ἅλοιτο.* aor. sync. *ἆλτο*) *salio* 1) de animantibus III 25: *τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι.* V 16. de hostili impetu XXV 252: *ὣς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς — ἀθρόος ἆλτο.* in affectuum descriptione V 144: *ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι*: 'gaudio exsultabo'. cf. VIII 89. — XIX 4: (*ὁ δ' ἄλγεε*) *καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἅλατο*: propter dolorem. — met. III 42: (*ἁ δ' Ἀταλάντα*) *— εἰς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.* — 2) de rebus et corporis membris III 37: *ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός*: 'salit supercilium dextri oculi', quod bonum omen esse caprarius existimat. XXIII 60: (*τῷ δ' ἐφύπερθεν*) *ἅλατο καὶ τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.*

ἄλλος (sg. m. *ἄλλος, -ου, -ον*; f. *ἄλλα, -η, -ῃ, -ην, -αν*; n. *ἄλλο, -ῳ.* — pl. m. *ἄλλοι, -ων, -οις, -οισι, -ους*; f. *ἄλλαι, -αις*; n. *ἄλλα, -οις, -οισι.* in crasi *κἄλλαν, ὦλλοι, τἄλλα.* septuagies leg., sexagies septies in hex., plerumque in primo et sexto pede; posterior syllaba ictum habet quater) 1) *alius*, ein Anderer, non is de quo sermo est VII 123: *ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη*: alium, non te. XXII 166: (*τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν*) *ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες*: aliud coniugium, non hoc. XIV 37. XVI 20. cum negatione XXII 74: *οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.* XVII 15. XVIII 20. XXVI 27. XXVII 19. sequ. particula *ἤ* XI 1: *οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο — ἢ ταὶ Πιερίδες.* additur *τις*: alius quis VII 105: *εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος.* II 158: *ἦ δ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει*; II 34. VI 26. XXIV 131. Ep. XXIII 8. at omisso pron. XXX 17: *καὶ μὰν ἄλλος ἐλάσθη*: 'schon manch anderer'. — 2) si quid aliud accedit, efficitur interdum ut addendi atque augendi notio cum vi quadam prodeat: ein zweiter, noch, sonst, ausserdem. XIV 40: (*χελιδὼν*) *ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν*: noch mehr Futter. V 54: (*στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος*) *ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω*: einen zweiten. XXV 235: *ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προίαλλον.* III 11. XIV 35. XVII 109. XXII 150. coniungitur c. adi. *πολύς* II 67: *πολλὰ μὲν ἄλλα | θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.* 149: *ἄλλα τε πολλὰ καί.* VII 91. XVI 101. c. numeral. XXV 116: *ἀνδρὸς ληίδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων*, cf. XIV 44. — itaque leg. in enumerationibus XXV 104—107: *ὁ μὲν — ἄλλος δ' αὖ — ἄλλος — ἄλλος — ἄλλος.* 127—129: (*ταῦροι*) *διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι | φοίνικες· — ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα.* quo accedit iteratio vocis XXV 88: *βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις | ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη.* XXV 94. 50. XXIX 14. 15. *ἄλλοθεν ἄλλος* I 34. XXV 70. *ἄλλυδις ἄλλαι* XXII 20. — 3) *alius, diversus* (sive melior sive deterior) Ep. XXII 1: *ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα.* XX 20: *ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε*; alium h. e. deteriorem. XXVII 1: *τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος*: alius h. e. melior, potior, nisi cum A. Fritzschio praefers: 'alio tempore'. — c. comparativo XI 76: *εὑρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.* XIV 37. XXVII 59. c. superlativo Ber. 4: (*ἰχθύν*) *ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὁ γὰρ φιερώτατος ἄλλων*, cf. Il. I 505: *ὠκυμορώτατος ἄλλων.* — 4) diversitas si inter duos intercedit, est pro adi. *ἕτερος*: *alter* XXII 126: *ἄλλῃ* (sc. *χειρί*) *δὲ στόμα τύψε.* VII 36: *τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.* add. artic. *τὸν ἄλλον* XXII 205. XXIV 61. — 5) plur. *reliqui, ceteri* die andern, die übrigen XXV 140: (*Φαέθων*) *— πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν.* II 165. XVI 25. XVII 22. 135. XXII 178 (var. *ὦλλοι*). 216. XXIV 79. XXVI 15. — add. artic. XXVI 24: *αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.* XVIII 17: *ὦλλοι ἀριστέες.* XIV 60: *τἄλλα.*

ἀλλοσύνα (aeol. pro *ἠλοσύνη*) *furor demens* XXX 13: *τί δὴ ταῦτ' ἐπόης; ἀλλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται* (Bergk. pro *ἀλοσύνας*), cf. Ov. Amor. III 1, 15: ecquis erit tibi finis amandi?

ἀλλότριος (sg. m. ἀλλοτρίῳ. pl. f. ἀλλοτρίαις, -αισι. n. ἀλλοτρίοις) *alienus* XXII 146: (πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις) ἀλλοτρίαις χαλεποί; 149. XVII 99. — pro subst. XVII 43: ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί.

ἀλλοφρονέω *sum alienata mente, mei non compos*, bewusstlos XXII 129: (— πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν) κεῖτ' ἀλλοφρονέων, cf. Il. XXIII 698: κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες.

ἄλλυδις *alio* XXII 20: νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι, ut apud Hom. saepius.

ἄλλυτος v. ἄκλιτος.

ἀλλῶθεν v. ἄλλοθεν.

ἄλλως 1) *aliter* VII 109: εἰ δ' ἄλλως νευσεῖς: aliter quam optamus ac speramus, idem fere quod ἀνανεύω. — 2) *ceterum* XXI 34: ἄλλως καὶ σχολά ἐστι.

ἁλμυρός *salsus*, de lacrimis XXIII 34: ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις: bitterlich.

ἀλοιάω *trituro* X 48: σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνῶν.

ἄλοχος (sg. ἄλοχος. ἀλόχοιο, aeol. ὀλόχω. ἀλόχῳ. pl. ἀλόχοισιν, -ους) *uxor* XVII 128: αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος. 29: φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο. XXVIII 9: δῶρον Νικιάας εἰς ὀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν (pro vulg. ἀλόχω e cod. 11 rec. A. Fritzschius). XVI 87: τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν. XXII 155. XXIV 41.

ἅλς (sg. ἁλός, ἅλα; pl. ἅλεσσι, ἅλας) 1) *mare* VI 11: (ἁ δὲ βαύσδει) εἰς ἅλα δερκομένα. VIII 56: (ἄσομαι) σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα. XVI 61: μετὰ γλαυκᾶς ἁλός. VI 14. VII 60: ὀρνίχων —, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα, cf. Ber. 2. — 2) *sal* XXVII 60: φῄς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης, cf. Od. XVII 455: οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης. — plur. XV 17: κῆνθε φέρων ἅλας ἄμμιν. XXIV 95: ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, | θαλλῷ ἐπιρραίνειν — ἀβλαβὲς ὕδωρ, cf. Od. XI 123: οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

ἄλσος (sg. ἄλσος. pl. ἄλσεα. in crasi τἄλσεα) 1) *lucus* II 67: (ἦνθ' ἁ — Ἀναξὼ) ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος. XXV 169: κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος. — 2) *nemus*, locus arboribus consitus VII 8: αἴγειροι κλῆθραί τε ἐύσκιον ἄλσος ἔφαινον. I 117: (ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,) οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. I 83. XXVII 33. 44. plur. pro sing. V 32: τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας: 'unter dieses Gehölz'. XXVII 47.

ἀλύσκω *evito, effugio* XXIV 68: οὐκ ἔστιν ἀλύξαι | ἀνθρώποις, ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει, cf. Orph. Arg. 107: ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι, ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται. Herod. IX 16: ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ.

Ἀλφε(ι)ός *Alpheus*, flumen Elidis, XXV 10: αἵ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο (sc. νέμονται), cf. Il. XI 726: ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο. IV 6: οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων: 'ἀντὶ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν. Schol.'.

Ἀλφεσίβοια *Alphesiboea*, Biantis et Peronis filia III 45: μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίης. 'Nomen ex re inditum, cf. Il. XVIII 593: παρθένοι ἀλφεσίβοιαι'.

ἄλφιτον *farina hordeacea*, in inferiis usitata. II 18: ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται, cf. Od. XI 28: ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον. Verg. Ecl. VIII 82: sparge molam h. e. far et salem.

ἀλωά 1) *ager frumentarius* VII 34: ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν. — 2) *arbustum* XXV 31: ἀλωαὶ δενδρήεσσαι. XXIV 101: νέον φυτὸν ὣς ἐν ἀλωᾷ | ἐτρέφετ', cf. Il. XVIII 57: τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς. — 3) *vinea* I 46: πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά, cf. Il. XVIII 561: σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν.

Ἀλῳάς *Arealis*, Cereris epitheton VII 155: βωμῷ πὰρ Δάματρος Ἀλῳάδος (var. ἀλωίδος, ἀλωάδος, vulg. ἁλωάδος): 'cuius in tutela est area et cuius in honorem τὰ Ἀλῷα celebrantur'.

ἀλώπηξ *vulpes* I 48: ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως | φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἁ δ' ἐπὶ πήρα . . . metaph. pro homine doloso V 112: μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος | αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι: 'κατὰ

τὸ ἔσω νοούμενον· μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας καὶ δασυπύγους, οἳ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς τὰ τοῦ Μίκωνος ῥαγίζονται, ἤγουν ἐσθίουσι, δηλονότι ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. Schol.'

ἅμᾰ (plerumque in primo et quarto hex. pede; posterior syllaba ictum habet bis.) 1) *simul*, eodem tempore a) adv. XXII 123: *ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ* | *πλῆξεν*. — c. adi. *πᾶς* coni. XI 59. XV 68. XXII 99. *ἀμφότερος* XXII 130. add. *καί* II 21: *πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα*: 'simul etiam'. c. partic. VIII 85: *αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι*: dum pasco. — b) praep. c. dativo XV 132: *ἀῶθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω* | *οἰσεῦμες*, cf. Il. XVIII 136: *ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι*. XXIV 51: *οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι*. X 3: *οὐθ' ἅμα λᾳοτομεῖς τῷ πλατίον*: 'eodem momento quo vicinus messor'. — 2) *una*, eodem loco XVI 109: *ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην*. XXV 190. add. praep. *σύν* XI 65: *ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα*.

ἁμᾷ (dor. pro ἅμα) 1) *simul* XI 39: *τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἁμᾷ κἠμαυτὸν ἀείδων*: 'simul etiam me ipsum canens', cf. II 21. — 2) *una* IX [4]: *χοὶ μὲν ἁμᾷ βόσκοιντο*.

ἀμᾰθύνω *destruo*, proprie in pulverem redigo II 26: *οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι*: ἀφανίσαι, ἄμαθος γὰρ ἡ κόνις. Schol. cf. Il. IX 593: *πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει*.

ἀμαιμάκετος *inexpugnabilis, ingens* XXV 258: *θηρὸς ἀμαιμακέτοιο* i. e. leonis, cf. Il. XVI 229: *Χίμαιραν* | *θρέψεν ἀμαιμακέτην*.

ἀμαλδύνω *destruo, absumo* XVI 59: *χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων*.

ἀμαλλοδέτης *qui manipulos colligat* X 44: *σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα*, cf. Il. XVIII 553: *ἄλλα* (δράγματα) *δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο*.

ἀμᾰλός *tener, mollis* III 30: (τὸ τηλέφιλον) — *αὔτως ἀμαλῷ ποτὶ πάχει ἐξεμαράνθη* (e coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. *ἁπαλῷ*, Ahr. c. Iunt. *ὁμαλῷ π. πάχεος*, Ziegl. c. var. codd. *ἁπαλῷ π. π.*).

ἁμαξιτός *via publica* II 76: *ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν*: 'quum essem iam in medio itineris, progressa in tramite publico'; cf. Il. XXII 146: *κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο*. h. Cer. 177: *ἤιξαν κοιλὴν κατ' ἀμαξιτόν*, ubique ante caesuram bucolicam.

ἆμαρ, ἦμαρ, ἀμέρα (ἆμαρ, ἄμᾰτος, -ι; pl. ἄματα, in crasi τἄματα. — rarius ἦμαρ, ἤμᾰτος, -ι. pl. ἤμασι. semel ἀμέρα) 1) *dies* XIII 29: *Νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι*. XXV 56: *ἤμασι πολλοῖς* | *κτῆσιν ἐποψόμενος*. XXV 32: (ἀλωαὶ) *ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ*, id quod apud Hom. leg. saepius, e. g. Il. I 601. XXIV 84: *ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ, ὁπηνίκα* . . . cf. Il. VI 448: *ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν* . . . XXIX 7: *μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω ἀμέραν*. VII 63: *τῆνο κατ' ἦμαρ* (var. ἆμαρ): illo die. XXIX 14: *τῶδε μὲν ἄματος* hodie. XII 2: *οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν*: ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Schol., ut apud Hom. *ἐπ' ἤματι* Od. II 284. Il. X 48. — XI 69: *ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρεῦσά με λεπτύνοντα*: καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Schol. XVII 96: *ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον* et Ep. VII 3: *ἐπ' ἦμαρ ἀεί* quotidie. — opp. nox II 86: *δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας*, cf. Od. IX 74: *δύω νύκτας δύο τ' ἤματα*. XXI 23: (νύκτας ἔφασκον) *τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς*. opp. vesper XXIV 137: *αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον*: 'per diem totum, den Tag über', cf. Od. XII 105: *τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ*. — 2) *certa quaedam diei pars* XIII 10: *μέσον ἆμαρ* meridies. VI 4: *μέσῳ ἄματι*. X 5: *ἐκ μέσω ἄματος*. cuius vocis loco leg. XXV 216: *ἤματος — τὸ μεσηγύ*. XXV 86: *δείελον ἦμαρ ἄγων*: 'quo tempore advesperascit', cf. Od. XVII 606: *ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ*.

ἀμάρα *fossa* XXVII 52: *βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις*.

ἀμᾰρυγμα *vibratio* XXIII 7: *οὐδέ τι τῶν πυρσῶν πυραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα* | *χείλεος*: 'lenis labiorum risus'; *μειλίγματα* Schol.

Ἀμᾰρυλλίς (Ἀμαρυλλίδι, -ίδα, -ι)

Amaryllis 1) puella a Batto amata, iam mortua IV 38: ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας | λασεύμεσθ'. 36. — 2) puella a caprario quodam amata III 1: κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. 6. 22.

ἀμαυρός *obscurus*, δυσφανής XXII 21: ἐν δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρή | φάτνη.

ἀμάω *meto* X 50: ἄρχεσθ' ἀμώοντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ (e coni. Herm. scr. pro ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας). X 16 = IV [41]: ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποτίωνί ποκ' αὔλει. — 2) *demeto, deseco* XI 73: αἴθ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας | ταῖς ἄρνεσσι φέροις, cf. Od. IX 247: (ἥμισυ — γάλακτος) πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν.

ἀμβαίνω *ascendo* XXIV 77: τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα | ἀμβαίνειν τεὸς υἱός.

ἀμβάλλω v. **ἀναβάλλω.**

ἀμβροσία *ambrosia* XV 108: (Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς — ἐποίησας Βερενίκαν) ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός, cf. Apollon. Rhod. IV 869: ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο ἀθάνατος. h. Cer. 236: μιν ἐυστέφανος Δημήτηρ | χρίεσκ' ἀμβροσίῃ.

ἀμβρόσιος *divinus* XVII 32: εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβης. XI 48: (ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα) λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι: potio divina h. e. a diis data, vel metaph. suavissima, ein Göttertrank.

ἀμέ v. **ἐγώ.**

ἀμείβω (pass. ipf. ἀμείβετο; med. pr. ἀμειβόμενον, ipf. ἀμείβετο, aor. ἀμείφθην) 1) *muto* XXIII 13: τᾶ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. 2) *locum muto, transeo* II 104: (ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα) ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. 3) *alterno verbis, respondeo* VII 27: τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. XXV 51: τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀροτρεύς, ut apud Hom. similiter saepius. (de VIII 8 v. ἀπαμείβομαι.)

ἀμείνων (ubique in exitu hex.) *melior, praestantior, validior* IV 9: κἠμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω. abs. XXII 114: (ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα) — φορέεσκε χροιῇ δέ τ' ἀμείνω. XXV 123: βόες αἰὲν ἀμείνους | ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. — neutr. sg. cum verbo subst. coni. de rerum conditione IV 41: τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.

ἀμέλγω (act. pr. ind. ἀμέλγω, -εις, dor. ἀμέλγες (var. -εις) IV 3. ipr. ἄμελγε; inf. ἀμέλγειν; fut. ἀμέλξω e coni.; aor. ci. ἀμέλξω, -ῃς; inf. ἀμέλξαι; part. ἀμέλξας. — med. pr. ἀμελγόμενος. — plerumque in exitu hex.) 1) *mulgeo*, abs. V 85: 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις'; I 143. XXV 103. — c. accus. V 84: τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω. XI 75: τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε (sc. ὄιν vel αἶγα). I 6. 25. 151. IV 3. V 27. de lacte XI 65: γάλ' ἀμέλγειν. med. XI 35: κἠκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω: mihi mulgens. — 2) *sugo, obduco* XXIII 25: ἀλλὰ καὶ ἣν ὅλον αὐτὸ (sc. τὸ λᾶθος) λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, unde fortasse Stephanus finxit XXVII 18: μὴ προβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμέλξω.

ἀμέρα v. **ἆμαρ.**

ἀμέργω *decerpo*, med. *mihi decerpo* XXVI 3: ταὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα.

ἅμερος *mansuetus, mitis* XXIII 3: οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχε (ἔφαβος). aeol. XXX 20: ἀλλάσσει δ' ἑτέρᾳ ποντοπόρην αὔριον ἄμερος (A. Fritzschius pro ἀμέραν, Ahr. ἄρμενα).

ἀμές v. **ἐγώ.**

ἀμέτερος, ἡμέτερος (sg. m. ἀμέτερον. f. ἀμετέραν, ἡμετέρην. pl. m. ἡμετέροις, -οισι. f. ἀμετέραισι, ἡμετέρας. aeol. ἀμμετέρας XXVIII 16. plerumque in primo aut quarto hex. pede) 1) *noster* XXII 177: (γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος) ἡμετέροισι λίπωμεν. XXV 61. XXVIII 16. — 2) *meus* II 31: ὣς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέραισι θύραισιν. XVI 6: (τίς) ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ: Gratias, quae comitantur me ac divino quodam afflatu concitant. VII 30. VIII 75. XVI 107. XXII 214. Praeivit Homerus, cf. XVI 442: αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ ἡμετέρῳ.

ἄμετρος *immensus*, de hominum

multitudine XV 45: μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.

ἀμητήρ *messor* VII 28: εἶμεν συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν | ἔν τ' ἀμητήρεσσι (Ziegl. ἀματήρεσσι).

ἀμηχανέω *inops sum consilii, mentis* XXII 103: — ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε. XIV 52: χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος.

ἀμήχανος *inops consilii* I 85: ἆ, δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.

ἀμιθρέω *numero* XIII 72: οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀμιθρεῖται (vulg. ἀριθμεῖται).

ἄμισυς *dimidius* XXIX 5: γινώσκω· τὸ γὰρ ἅμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω | ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν.

ἅμμα v. ὄμμα.

ἄμμε, ἄμμες v. ἐγώ.

ἀμμέτερος v. ἁμέτερος.

ἀμμέων, ἄμμι v. ἐγώ.

ἄμμιγα *una, coniunctim* Ep. V 3: ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ Δάφνις.

ἀμνάς *agna parva* IV 11: πεῖσαι κεν Μίλων κὰτ τῷ λύκω ἀμνάδα λυσσῆν (ex Aurati coni scr. A. Fritzschius pro vulg. καὶ τὼς λύκος αὐτίκα). VIII 35: βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τάσδ' ἀμνάδας (var. ἀμνίδας).

ἄμναστος *oblivioni traditus, ignotus* XVI 42: ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες | δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο, εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδός . . . cf. Hor. Od. IV 9. 25.

ἀμνεῖος *agninus* XXIV 61: Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν | παῖδα.

ἀμνίς *agna parva* V 3: οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας; σίττ' ἀμνίδες: ἀμνίδες τὰ μικρὰ προβάτια, οἱονεὶ ἀρνηνά. Schol. V 139: δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. 144: ἀνυσάμαν τὰν ἀμνίδ' (A. Fritzschius hic et 149 e coni. scr. pro vulg. ἀμνόν). 149: (καλλιερῆσαι) ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνίδ'.

ἀμνός *agnus* V 24: τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ὅρισδε. At VIII 14: τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν et 15: οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν intolerabili hiatu motus ἔπισσαν coni. A. Fritzschius. (de V 144 et 149 v. ἀμνίς.)

ἀμοιβαδίς *invicem* I 34: (πὰρ δέ οἱ ἄνδρες) καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος | νεικείουσ' ἐπέεσσι: κατὰ ἀμοιβήν. Schol. XXII 96: ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς.

ἀμοιβαῖος *alternus* VIII 31: εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν | βουκολικάν. VIII 61: ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄειδον. cf. Verg. Ecl. VII 18: alternis igitur contendere versibus ambo coepere. III 59: alternis dicetis, amant alterna Camenae.

ἄμοιρος *expers* XXI 30: οὔ σ' ἐθέλω τὠμῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον.

ἀμολγεύς *mulctra* (Verg.), *mulctrum* (Hor.), γαυλός (Hom.) VIII 87: (αἶγα) ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ: ποιμενικὸν ἀγγεῖον. Eustath.

ἀμόλγιον *mulctra* XXV 106: ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν.

ἁμός *aliquis*, dor. pro τις XXII 69: οὐ γύννις ἁμὸς κεκλήσεθ' ὁ πύκτης (var. ἐών).

ἁμός *noster*, dor. pro ἡμέτερος V 108: ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν: τὸν ἡμέτερον ἀντὶ τοῦ ἐμόν. Schol. XV 127: ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἁμά (ex Ahr. coni. scr. pro ἄλλα): 'noster est lectus Adonidi stratus'.

ἆμος 1) *quum* IV 61: καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει (var. ἅμος). — 2) *quando*, opp. τᾶμος XIII 25: ἆμος (Ahr. ἁμος) δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, — | τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος ἡρώων. XXIV 11 (var. ἅμος). cf. Il. XXIII 226: ἦμος — τῆμος.

ἄμοτος *inexplebilis*, ἀκόρεστος Schol. XXV 241: ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις | θὴρ ἄμοτος: leo. 201: πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς | λὶς ἄμοτος κεράιζε, ubi adi. e codd. rest. A. Fritzschius pro vulg. ἄμοτον, 'quod videtur illatum a grammaticis Homerici adv. ἄμοτον Od. VI 83 al. memoribus'.

ἀμπαύω 1) act. *quiete reficio* Ep. III 2: (εὕδεις — Δάφνι, σῶμα κεκμακός) ἀμπαύων. 2) med. *requiesco* I 17: (ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας) τανίκα κεκμηκὼς ἀμπαύεται.

ἀμπελεών *vinetum* XXV 157:

(τρίβον ἐξανύσαντες) ᾗ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο.

ἄμπελος *vitis*, acc. dor. V 109: μή μεν λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος; XI 46: ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος. Ep. IV 9: (ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι) ἄμπελος.

ἀμπεχόνη *vestimentum muliebre*, i. q. ἀμπέχονον XXVII 59: ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ἀμπέχονον (nisi in crasi τὠμπέχονον non leg.) *amiculum chitoni superiniectum* XV 21: ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ. 39. 71. XXVII 58 (ci.).

ἀμπλέκω *redimio* III 23: (τὸν στέφανον) ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.

ἀμπνέω *respiro*, pass. *animum recipio* XXV 263: (τὸν μὲν — παραφρονέοντα) νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι, cf. Il. V 697: αὖτις δ' ἀμπνύνθη.

ἄμπυξ *diadema mulierum* I 33: (γυνά) ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι: τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας. Schol., cf. Il. XXII 469.

ἀμύκλαι *calcei Amyclaei* ʻrubro plerumque colore insignes' X 35: σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας (sc. ἔχων).

ἀμυκλαϊάζω *loquor Amyclaice, Amyclarum dialecto* XII 13: ὁ μὲν εἴσπνιλος, φαίη χ' ὡμυκλαϊάζων (Mein. III pro vulg. ὡμυκλαΐσδων, Ziegl. ὡμυκλαϊάσδων).

Ἀμυκλαῖος *Amyclaeus*, Amyclarum civis XXII 122: καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα: Pollucem.

Ἄμυκος *Amycus*, Neptuni filius, rex Bebrycum XXII 75: ἦ ῥ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοῖλον.

ἄμυλον v. **ἄμυλος** (sc. ἄρτος) *placenta*, gall. pâté IX 20: (ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν) χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος: εἶδός τι ἄρτου ἐκ τῶν σιτανίων λεγομένων πυρῶν. — ἤτοι πλακοῦντος. Schol.

Ἀμύντας *Amyntas*, amicus Theocriti VII 2: εἵρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἁμὶν Ἀμύντας.

Ἀμύντιχος *Amyntulus* VII 132: χὠ καλὸς Ἀμύντιχος: ʻblando vocabulo appellat eundem hominem, cuius nomen v. 2 Amyntas erat'.

ἀμύσσω 1) *lacero, pulso* XXII 96: ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. XXVII 18: χεῖλος ἀμύξω. — 2) metaph. *animum exulcero* XIII 71: χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν, cf. Il. I 243: σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις.

ἀμυχμός *laceratio* XXIV 124: ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν.

ἀμφαγέρομαι *congregor circa quem* XVII 94: (πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται) χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται, cf. Il. XVIII 37: θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο.

ἀμφαίνω *in lucem protero, ostendo* XXIV 12: (ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος) Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὁ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον.

ἀμφήν *cervix*, forma aeol. XXX 29: καὶ νῦν εἴτ' ἐθέλω, χρή με μάκρον σχόντα τὸν ἄμφενα | ἔλκην τὸν ζύγον: ἀμφήν, αὐλήν (leg. αὐχήν). Hesych.

ἀμφί (ἀμφί, ἀμφ' semper fere in quinto aut secundo hex. pede) 1) adv. *circum* VII 142: ποτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι, ut inverso ordine apud Hom. leg. ἀμφὶ περί Il. II 305. Od. XI 609. II) praep. A) *c. gen.* coni. 1) *circum* XXV 9: ἀλλ' αἵ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἐλισοῦντος: in utraque ripa fluminis. 2) *de* XXV 195: ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου | ὅππως ἐκράανθεν. — B) *c. dat. circum*, um, an, bei XXV 102: ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι | κωλοπέδιλ' ἀράρισκε, cf. Od. XIV 23: αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα. — VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος. XVI 55: καὶ βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις | ἔργον ἔχων. — C) *c. acc. circum*, um, (in, auf) — herum IV 19: ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον: ʻim Walde herum'. VII 74: χὡς ὄρος ἀμφ' ἐδονεῖτο (e coni. Mein. scr., v. δονέω): ʻauf dem Berge herum'. I 48: ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως | φοιτῇ: um ihn herum, nescio an ab utraque parte XXV 224: ἀμφὶ δὲ χαίτας | αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ. — c. praep. περὶ coni. I 55: παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, cf. Verg. Ecl. III 45:

et molli circum est ansas amplexus acantho. cf. VII 142.

ἀμφίθῠρος *ianua duplex* interior XIV 42: (ἔδραμε τήνα) ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον: per duplicem ianuam et interiorem et exteriorem. ἀντικρὺ τοῦ οἴκου τοῦ διθύρου. ἀμφίθυρον γὰρ καὶ δικλὶς ταὐτόν ἐστι, δηλοῖ δὲ τὸ δίθυρον. Schol.

Ἀμφῐκλῆς *Amphicles* Ep. XIII 3: οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους.

ἀμφῐλᾰφής *amplus, patulus* XXIV 46: ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.

ἀμφῐπῐάζω *comprimo, opprimo* Ep. VI 4: τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος (sc. τὰν χίμαρον). v. πιάζω.

ἀμφῐπολέω *curo, tueor* I 124: εἴτε τύγ' (sc. Πάν) ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, cf. Verg. Georg. I 17: Pan, ovium custos, tua si tibi Maenala curae. (de VII 74 v. δονέω.)

ἀμφῐ́πολος *famula* XXIV 91: ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | ῥιψάτω.

ἀμφιστέλλω *superinduo, amicio.* med. II 74: κἠμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας: 'atque (chitoni) etiam superiaciens xystida Cl.'.

ἀμφιτίθημι *impono, iniicio* XV 40: τὰν θολίαν κατὰ κόσμον | ἀμφίθες: impone. XXIII 39: ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν | εἵματα. — med. *mihi iniicio, induo* XXV 278: καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν | ἕρκος: sc. pellem leonis.

Ἀμφῑτρίτη *Amphitrite*, Neptuni coniux XXI 54: εἶχε δὲ δεῖμα, μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλημένος ἰχθύς | ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. cf. Od. XII 60: κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης.

Ἀμφῐτρῠ́ων *Amphitruo*, rex Thebarum, Argivus, pater Herculis XXIV 102: (Ἡρακλέης) ἐτρέφετ' Ἀργείου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος. XIII 5: ὡμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός. XXIV 35: ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων. XXIV 5. 55. 61. 119.

Ἀμφῐτρῠωνιάδας (-ας, -ης, -αο, -η. ubique incipit versum.) *Amphitruonis filius*, Hercules XXV 71: Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλέϊ. 152: Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες. XIII 55. XXV 113.

ἀμφότερος (sg. n. ἀμφότερον. — du. m. ἀμφοτέρω. — pl. m. ἀμφότεροι, -ων, -οις, -οισι, -ους, -ως; f. -αισι, -ῃσι, -ας. plerumque in primo aut quarto hex. pede.) *ambo, uterque* 1) sing. ἀμφότερον pro adv.: *utraque ratione* XXV 69: (τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν) ἀμφότερον ὀδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖιν, cf. Od. XIV 505: ἀμφότερον φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος. de productione syllabae ultimae v. αἴδομαι. — 2) dual. et plur. de duabus personis vel rebus aut natura semper aut conditione rerum in tempus coniunctis: de duobus fratribus XXIV 3: ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος: utrumque et Herculem et Iphiclem. XVII 27. XXII 26 (dual.); add. pron. ὔμμιν XXII 152. — de amantibus X 58; add. pron. νῶιν XII 10. — de pugnantibus XXII 186. — de manibus XXII 96: ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. VII 157. add. subst. χείρ XXII 130. — de pedibus XI 70: τὼς πόδας ἀμφοτέρως. X 35: καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. XIV 66. — de costis navium XXII 12: ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους) ἀμφοτέρους. XXII 30.

ἄμφω (m. f. — pro dat. XVII 26; plerumque in primo aut sexto pede leg.; bis posterior syllaba habet ictum.) *ambo, uterque*, eadem fere significatione qua plur. ἀμφότεροι, q. v.; XXIV 27: ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ. — c. duali numero coniungitur VIII 3: ἄμφω τώγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἐνάβω, | ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν. XXII 170: ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν. XXV 260. c. plurali XVII 26: ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας, ubi ἄμφω est pro dativo, ut h. Cer. 15: χερσὶν ἅμ' ἄμφω. — XXIV 107: ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε, cf. Od. VIII 135: ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν. — XIII 38: οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν. II 143. VI 3. XXII 23. 35. 70. — dualis et plur. numeri coni. XXIV 17: τὼ δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω αἱμοβόρως ἐκύλιον, cf. Od. XXI 188: τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω.

ἀμφώης *utrimque ansatus* I 28: (κισσύβιον) ἀμφῶες: τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία τινά. Schol. cf. Od. XXII 10: ἄλεισον χρύσεον ἄμφωτον.

ἄμωμος *irreprehensus* XVIII 25: *τάων οὔτις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ.*

ἀμῶν v. *ἐγώ.*

ἄν (*κἄν* in crasi bis) *inquam, opinor,* wohl, etwa coniungitur 1) c. ind. praeteriti de iis quae re vera non sunt aut non fuerunt, ubique aor. XVI 54: *ἐσιγάθη δ' ἂν ὕφορβος | Εὔμαιος | καὶ — Φιλοίτιος — | εἰ μή σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.* XVI 48. XXV 82. add. partic. pro enunt. hypoth. XXIV 114. — sine enuntiato hypoth. XXI 59: *ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.* IX 24: *τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων*: 'haud facile artifex vituperasset'. — 2) c. coni. in enuntiatis hypoth. et tempor., de iis quae fieri solent VIII 47: *αἱ δ' ἂν ἀφέρπῃ | χὠ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι* (sc. *εἰσίν*), cf. VIII 43. *ὅτ' ἄν* XXV 247. 3) c. optat. de iis quae secundum opinionem loquentis esse possunt vel non possunt XXI 34: *τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις | κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι.* XXII 62: *δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;* — 4) c. imper. eadem fere vi atque opt. c. *ἄν*, add. *καί* XXIII 35: *ἀλλὰ τὺ παῖ κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον* (Call., vulg. *καὶ*). XXIII 41.

ἀνᾰ́ (ante vocales *ἀν'*, ante conson. *ἄν, ἄμ*; in crasi *κἀν'* Ad. 44 ci.—nisi ante casum non leg.) praep. c. accus. coni. significat moveri aliquid per aliquod spatium aut esse in eo, ita ut per totum spatium aequabiliter diffundatur aut secundum aliquam rem extendatur: *per, secundum, in,* durch — hin, neben — hin, in; tum moveri aliquid in locum aliquem: *in, ad,* nach — hin. 1) de loco II 13: *ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα,* cf. Il. X 298: *ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.* I 48: *δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως | φοιτῇ*: 'secundum ordines vitium'. XXV 15: (*τεθηλότες αἰὲν ἔασι*) *Μηνίου ἂμ μέγα τῖφος.* XXII 43: *ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.* I 83: (*κώρα*) *πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται*: 'ad omnes fontes, per omnia nemora'. XVI 38: *μυρία δ' ἂμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον | ἐμμενὲς ἔκκριτα μῆλα*: per campum, cf. XVI 92. XXII 20: (*λιπαρὰ δὲ γαλήνα*) *ἂμ πέλαγος.* II 35: *ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.* XXIV 22: *φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη,* v. *οἶκος.* I 115: *ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι | χαίρεθ', ὁ βουκόλος ὔμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν, | οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα*: per montes h. e. in montibus; itemque *ἀν' ὤρεα* eodem hex. loco leg. II 49. VII 87. 92; in pentametro *ἀν' ὄρη* Ep. III 2. XX 39: *λάθριον ἂν νάπος ἦλθε*: in saltum. Ad. 44: *κἀν' ὕλαν οὐκ ἔβαινε* (Briggs. e coni. pro *καὶ σύλαν* v. *ὕλαν*, Steph. *κ' εἰς ὕλαν*, Ahr. *καὶ σῦλαν*). — proverbialiter XIV 9: *λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον*: pilus in medio h. e. 'vix pili intervallo a furore absum', cf. XXII 21. XIV 43: *αἰνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν' ὕλαν,* cf. XX 39. Ad. 44. — 2) de tempore XX 45: *μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις*: per noctem, cf. Bion. I 73: *τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμίχθη.* Il. XIV 80.

ἀναβάλλω, ἀμβάλλω, med. *ordior, incipio,* hebe an X 22: *καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ.* VIII 71: *δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν.* absol. VI 20: *τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τάδ' ἄειδεν.* cf. Od. I 155: *ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.*

ἀνᾱβλύζω *scaturio, redundo* XVII 80: *Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.*

ἄνᾱβος *impubes* V 87: *τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.* (de VIII 3 v. *ἔναβος.*)

ἀναγιγνώσκω *cognosco, conspicio* XXIV 23: *κακὰ θηρί' ἀνέγνω | κοίλου ὑπὲρ σάκεος.*

ἀνᾰ́γκα *necessitas* XVI 85: *ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα,* cf. Hor. Od. I 35, 17: saeva necessitas. XXIII 12: *κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας* (e coni. Mein. scr. pro *βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν*).

ἀναγκαῖος *necessarius* XXIV 33: (*δράκοντες*) *δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν*: 'quem effugere non poterant, ineluctabilis'.

ἀνάγω *subduco* in aridum XXI 58: *καὶ τὸν μὲν* (sc. *ἰχθὺν*) *σπεύσας ὄκ'*

ἀνάγαγον ἠπειρόνδε (e coni. Ahr. scr. pro καλαγετὸν).

ἀνάθρεμμα *proles* XXIII 19: ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.

ἀναιδής *impudens, immisericors* XXIV 24: ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας (sc. δρακόντων). II 33 Ahr. v. Ἀίδας 2).

ἀναίνομαι *repudio* XXV 6: εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην, cf. Od. VIII 212: τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι.

ἀναιρέω *tollo*, schaffe weg, beseitige XXII 180: ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. — med. *mihi tollo, demo* Ep. XXIII 2: θεὶς ἀνελοῦ (sc. τὸ ἀργύριον), ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

ἀνάκειμαι *constitutus sum deoque dedicatus* X 33: χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ: 'aurea utriusque nostrum simulacra Veneri dedicarentur'.

ἀνακόπτω *retrudo* XXIV 49: δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας, cf. Od. XXI 47: θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας.

ἀνακράζω *clamorem tollo* XXVI 12: Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα.

Ἀνακρέων *Anacreon*, poeta Teius Ep. XVI 3: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ | τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιοῦ.

ἀνάλιπος v. **νήλιπος.**

ἀνάλλομαι *assilio, sursum salio* VIII 88: ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε | νικάσας.

ἀναμέλπω *canto* XVII 113: ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν.

ἀναμετρέω *dimetior*, med. XXIV 125: κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι | δυσμενέων ἐπιόντα.

ἀνανεύω *renuo, abnuo* XIV 63: πολλοῖς πολλὰ διδοὺς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων. (de Ep. IV 15 v. νεύω.)

ἀνάνυτος *infinitus* XV 87: παύσασθ', ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι | τρυγόνες: 'infinita tinnientes'.

ἄναξ (sg. n. v. ἄναξ, in crasi ὦναξ; ἄνακτος. pl. ἄνακτες. quater hiatus est ante h. v. XVI 34. XVII 135. XXII 135. XXV 150 more Hom.) 1) *princeps, rex* a) de deis et semideis XXV 78: ὢ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες. XVII 70: Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων. sine nomine sic vocantur Πάν I 123. Ἡρακλέης XXV 145. Πολυδεύκης XXII 102. 135. Διόσκουροι XXII 218. Πτολεμαῖος XVII 135. — b) de hominibus XVI 34: πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα. sine nomine Αὐγείης voc. XXV 61. 150. — 2) *dominus, herus* VII 79: (ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ) ζωὸν ἐόντα κακοῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος.

ἀνάξιος *indignus* XXIII 20: λάινε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε.

Ἀναξώ *Anaxo*, filia Eubuli II 66: ἦνθ' ἁ τωὐβούλοιο κανηφόρος ἄμμιν Ἀναξώ.

ἀναπαύω v. **ἀποπαύω.**

ἀναπληρόω *impleo* VII 34: (πίονι μέτρῳ) ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.

Ἄναπος *Anapus*, Siciliae fluvius, haud procul a Syracusis I 68: οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω. VII 151: τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ, | τὸν κρατερὸν Πολύφαμον.

ἀνάριθμος, ἀνήριθμος *innumerus* XVI 64: ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη | ἄργυρος. XV 45: μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. correpta antepenultima XVI 90: αἱ δ' ἀνάριθμοι | μήλων χιλιάδες.

ἀνάριστος *impransus* XV 147: ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.

ἀναρπάζω *rapio* XXII 137: τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ | δοιὰς Λευκίπποιο κόρας.

ἀναρρήγνυμι 1) *dirumpo* XXII 12: ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους | ἀμφοτέρους (sc. νηός). 208: (στήλην) τύμβου ἀναρρήξας. — 2) metaph. *effundo, erumpo* XXII 172: (αἵματι δὲ χρή) νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔγχεα λοῦσαι.

ἀνάρσιος *infestus, hostis* XVII 101: (οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός) θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι. — de amatore infido II 6: οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος: 'der böse, böse Mann'.

ἀνάσσω *rex sum, rego* XVII 92: (θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα) καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ, cf. Od. IV 177: ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ἀνασχίζω *rescindo* XXV 277: αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.

ἀνατίθημι *dedico* simulacrum

Ep. XVII 4: (ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν αντ' ἀλαθινοῦ) τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν. Ep. XII 2: ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε, καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς. alia dona Ep. II 2: (Δάφνις) ἄνθετο Πανὶ τάδε, | τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα.

ἀνατρέπω *everto, affligo animum,* aor. med. VIII 90: ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ | ὥτερος.

ἀνᾰτρέχω 1) *sursum curro, ascendo* XIII 11: οὔθ' ὁπόχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς. — 2) *succresco, surgo* XVIII 29: πιείρᾳ ἅτε λᾷον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ: 'se subiicit', Verg. Ecl. X 74. cf. Il. XVIII 56: ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνει ἶσος.

ἀναύω *exclamo* IV 37: (ταὶ δὲ γυναῖκες) μακρὸν ἀνάυσαν: 'altum exclamavarunt'. cf. Od. VI 117: αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν.

ἀναφαίνω v. **καταφαίνομαι.**

ἀναφέρω *edo,* med. XXIII 18: οὕτω δ' ἀνενείκατο φώναν, ubi nescio an poeta Homerum imitatus sit dicentem Il. XIX 314: μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε, diversa scilicet significatione.

ἀναφύω *edo, alo* X 40: ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα: 'vae mihi quod stulte barbam alui'. XII 24: ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.

ἁνδάνω *placeo* XXVI 30: αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι. XVII 38: τῷ οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν. XXVII 22: νόῳ δ' ἐμῷ οὔτις ἔαδε (Iunt. Call., codd. ἀείδει. Ahr. e coni. ἐκήλει, Ziegl. ἔπειθεν, Mein. ἀέξει v. ἄεξεν).

ἄνδηρον *area,* Beet V 93: πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.

ἀνδρέιος *virilis,* in carm. aeol. XXVIII 10: σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις, ἀνδρεΐοις πέπλοις. XXIX 33: ἀνίκα τὰν γέννυν ἀνδρεΐαν ἔχης.

ἀνδριάς *statua* Ep. XVI 1: θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον.

ανδρίον *homunculus* V 40: ὦ φθονερὸν τύ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως.

ἀνδριστί *virorum modo* XVIII 23: (αἷς δρόμος ὡὐτός) χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.

ἀνεγείρω *excito,* med. *expergiscor* XXVII 68: χὴ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν.

ἄνειμι *redeo* XXV 87: (τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα) ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε, cf. Il. VI 480: ἐκ πολέμου ἀνιόντα. Od. X 332: ἐκ Τροίης ἀνιόντα.

ἀνέλκω *extraho* XXI 52: ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν.

ἀνέλπιστος *exspes* IV 42: ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

ἄνεμος (sg. ἄνεμος, -ου, -οιο, -ῳ, -ον; pl. ἄνεμοι, -ων, -οισι) *ventus* XXV 94: (τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει) ἲς ἀνέμου, cf. Il. XV 383: ὁππότ' ἐπείγῃ | ἲς ἀνέμου. — XXII 168: (τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα) πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, cf. Od. VI 20: ἀνέμου ὡς πνοιή et notum illud ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο. — X 46: ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν ἢ Ζέφυρον βλεπέτω, cf. Od. XIX 200: εἶλει γὰρ Βορέης ἄνεμος. Il. XXIII 194: δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν | Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ. — XXIV 88: ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον, cf. Il. XVII 55: τὸ δέ τε (sc. ἔρνος) πνοιαὶ δονέουσιν | παντοίων ἀνέμων. — VIII 54: πρόσθε θέειν ἀνέμων: 'rapida velocius aura' Ovid. Met. III 209; cf. Il. X 437: θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι de equis. — XVI 61: (κύματα) ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ, cf. Od. III 300: (πέντε νέας) Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. — XXII 19: αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλήνα | ἂμ πέλαγος, cf. Od. XII 168: αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη | ἔπλετο νηνεμίη. — XIX 35: αἱ δὲ ταῦτα φέρην ἀνέμοισιν ἐπιτρόπης, cf. XXII 168: (τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα) πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο. Apoll. Rhod. I 1334: ἀλλ' ἀνέμοισιν | δώομεν ἀμπλακίην. Hor. Od. I 26, 1: Musis amicus tristitiam et metus tradam protervis in mare Creticum portare ventis.

ἀνεμώδης *ventis agitatus* Syr. 6: (πόθον) κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος. contra πνευματικη explicat Schol. Pal.

ἀνεμώλιος *inanis, inutilis* XXV 239: ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν

ἀνεμώλιος αὔτως, (sc. ἰός), cf. Il. XXI 474: νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;

ἀνεμώνα *anemone coronaria* Linn. aut *a. hortensis;* utrumque genus 'e longinquo similitudinem miram rosae rubrae refert, sed odore suavi caret;' V 92: ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα | πρὸς ῥόδα.

ἀνέξοδος *unde exiri nequit* XII 19: ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα.

(**ἀνέρομαι**) *interrogo* XXV 193: τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρεν (Ziegl. et Abr. e cod. D ἀνείρεν).

ἀνερύω *subduco* XIV 35: ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως | ἔξω ἀπῴχετο θᾶσσον.

ἀνερωτέω (dor. pro ἀνερωτάω) *interrogo* I 81: πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν.

ἀνέσχεθε v. ἀνέχω.

ἄνευ *sine* XXIV 137: αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.

ἀνευρίσκω *reperio* Ad. 9: στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον.

ἀνέχω 1) act. *tollo* XVIII 57: (ἐπεί κα πρῶτος ἀοιδός) ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν, eademque significatione aor. ἀνέσχεθον XXII 129: ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν | ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας. — 2) med. *sustineo, fero* XXIV 124: ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν. XI 52: καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν | καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν.

ἀνεψιός *patruelis* XXII 170: ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.

ἄνηθον *anethum graveolens* Linn. Dill XV 119: μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ.

ἀνήρ (sg. ἀνήρ quinquies, ἀνήρ ter; in crasi ὡνήρ semel, χὠνήρ bis. ἀνδρός, ἀνέρος semel, aeol. ἄνερος XXVIII 19; ἀνδρί, ἀνέρι ter; ἄνδρα, ἀνέρ' semel; ἄνερ. — pl. ἄνδρες, ἀνέρες bis; ἀνδρῶν, aeol. ἄνδρων XXVIII 18. XXIX 19. 23. ἀνδράσι, ἄνδρας, ἄνδρες) *homo, vir.* 1) homines deis oppositi XVII 3: (ἀθανάτων —) ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω | καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. XVI 2. XXIX 23 (Ziegl. pro ἀνδρῶν). XXV 119. — animalibus XXIV 79: (ἥρως) οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι. XXV 281. — universe XVI 14: οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς | αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. XVI 45: ἐν ἀνδράσι | ὁπλοτέροις: apud posteros. XXV 67: ἑτέρου ἀνδρός h. e. ξείνου. I 41. XII 16. XVI 63. XXII 55. XXIII 1. XXV 116. Ep. IX 2. — cum vituperatione quadam atque contemptim X 45: σύκινοι ἄνδρες. XV 17: ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς. IV 55. XV 49. XXII 115. XXIV 136. — 2) viri feminis oppositi II 44: εἴτε γυνὴ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ. 150: κεἴτε νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός. I 33. 36. VIII 59. — maritus XV 11: μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα. 148. II 138. XV 148. XVII 38. XXIV 40. XXVII 21. de animalibus VIII 49: ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ. — vir amatus, amasius XV 131: νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα sc. Ἄδωνιν. II 3. 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. Ad. 20. 23. 26. — 4) vir adultus XIV 28: οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν. — 5) pugnator, miles XXII 65: εἰς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 81. 44. 85. 94. 118. 200. XXIV 109. 124. — 6) viri, qui quae virorum potissimum sunt agunt, qui veri sunt viri atque excellentes; honorifice dictum. XIII 15: αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. X 56: ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν. VII 100: ἐσθλὸς ἀνήρ. XV 75: χρηστοῦ κοἰκτίρμονος ἀνδρός. XXVIII 18: ἄνδρων δοκίμων πόλιν. 19. XXIX 19: ἄνδρων τῶν ὑπερανορέων (Ziegl. pro ἀνδρῶν). XV 6: χλαμυδηφόροι ἄνδρες viri nobiles. XVII 116: ἀνδρὶ ὀλβίῳ. XIII 19: χὠ ταλαεργὸς ἀνήρ: Hercules. Ep. XV 3: θείοισι μετ' ἀνδράσι. XXII 154: φίλοι ἄνδρες. XV 52: ἄνερ φίλε. I 141 = XV 74: φίλ' ἀνδρῶν. XVII 102 = XXIV 77: τοῖος ἀνήρ. Ep. XII 4. — 7) nominibus populorum additur XXV 165: Ἀχαιὸς ἀνήρ. XVII 54: Καλυδώνιον ἄνδρα. VII 12: Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα. XXV 199: ἀνδράσι — Φορωνείδῃσιν: Argivis. XVI 57: Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί: Homeri. Ep. VIII 1: Συρηκόσιος ἀνήρ. — semel nom. proprio additur XIV 1: χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. — 8) nominibus ordinum additur VI 7: αἰπόλον ἄνδρα. I 141. XXV 151: βουκόλοι ἄνδρες. 247: ἁρματοπηγὸς ἀνήρ. 187:

ὁδοιπόρον ἀνέρ'. X 9: ἐργάτᾳ ἀνδρί. Ep. VII 2: ἰητῆρι νόσων ἀνδρί. VII 32: ἑταῖροι ἀνέρες. V 63: τὸν ἄνδρα τὸν δρυτόμον. XVII 9: ἀνὴρ ὑλατόμος. XX 34: ἀνέρι βούτᾳ. XXI 3: ἀνδράσιν ἐργατίναισι. Ep. XVII 6: ἀνδρὶ πολίτᾳ. — 9) pronominibus additur vim eorum augendi causa XVI 73: ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ. XIV 60: τἆλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; XXV 101: οὔτις — ἀνήρ. XVII 112: οὐδὲ — τις ἀνήρ. Ber. 1: τις ἀνήρ. XVII 15: οὐκ ἄλλος ἀνήρ. VII 98: ἀνέρι τήνῳ. Ep. XX 1: ὅδε ὡνήρ. Ep. XVII 1: χὡνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν εὑρών. — raro pronominis loco est XXII 151: ἄνδρα παρετρέψασθε i. e. αὐτόν, ἐκεῖνον. Ep. XVI 6.

ἀνήσσᾱτος *invictus* VI 46: νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσσατοι δ' ἐγένοντο.

ἀνήτῐνος *ex anetho factus* VII 63: ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα | ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων, cf. Verg. Ecl. II 48: narcissum et florem iungit bene olentis anethi. v. ἄνηθον.

ἄνθεμα *simulacrum deis dedicatum* Ep. XIII 2: (ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπών) οὐρανίην, ἁγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνης.

ἄνθεμον *flos*, met. XXX 21: οὐδ' αὔτῳ γλυκέρας ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων | μένει, cf. Theogn. 1305: παιδείας πολυηράτου ἄνθος ὠκύτερον σταδίου.

ἀνθέρικος *caulis asphodeli* I 52: αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν | σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. quem locum imitatus est Longus Past. I 10 p. 12: ἡ μὲν Χλόη ἀνθερίκους ἀνελομένη ποθὲν ἐξ ἕλους ἀκριδοθήραν ἔπλεκε.

ἀνθέω *floreo* V 56: γλάχων' ἀνθεῦσαν. XXVII 45: δεῦρ', ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.

ἄνθος (sg. ἄνθος; pl. ἄνθεα, -εσι, -εσσι, -εα) 1) *flos* XXII 42: ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις. IX 35. — V 87: τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει: ἐν βοτάναις Schol. — 2) *florum succus* XV 116: ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ. VII 81: (φέρβον ἰοῖσαι) κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι, cf. Verg. Georg. IV 39: fucoque et floribus oras implent. Ov. Met. XIII 928: non apis inde tulit collectos sedula flores. — 3) *flos aetatis*, ὥρα VII 121: αἰαῖ, φαντί, Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ, cf. Il. XIII 484: ἥβης ἄνθος. idem fere est quod κάλλος XX 21, et color Verg. Ecl. II 17: o formose puer, nimium ne crede colori.

ἄνθρωπος (sg. ἄνθρωπε; pl. ἀνθρώπων, -οις, -οισι, -ους ictum habent in prima syllaba; in crasi ὤνθρωπος, ὤνθρωπε) *homo*; mortalis est atque infirmus, deis et fato obnoxius XXIV 69: οὐκ ἔστιν ἀλύξαι | ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει. Ep. XXV 6: (αἰαῖ ἐλεινὰ παθοῦσα Περιστερί, ὡς ἐν ἑτοίμῳ) ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα. Ep. IX 1: ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην | ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὣς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος. — deis opponitur XVI 109: τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν | ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; 58. 26. — animalibus XXV 218: (οὐδενὸς ἴχνια τοίου (sc. λέοντος) φρασθῆναι δυνάμην) οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις. 79. XXII 6. — universe dictum XVII 117: κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι, cf. Od. I 95: ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν. XI 3: κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδύ | γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις: „inter homines, in vita hominum", cf. Od. XIII 60: γῆρας — καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. XVI 52: (Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς) πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ut apud Hom. eodem versus loco saepius. XV 107. XVI 66. — semel sing. pro genere humano est XV 83: σοφόν τοι χρῆμ' ὤνθρωπος. denique voc. sg. est stomachantis XV 71: ὤνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ. V 16. aut contemptim dicitur IV 62: εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα, ut nom. XV 89: μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος;

ᾰνῑα *molestia, maeror* II 39: ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία. XXVII 24: γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. — correpta penultima in carm. aeol. XXIX 9: πῶς ταῦτ' ἄρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;

ᾰνῑᾱρός, ἀνῑηρός *molestus* VII 123: ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη (var. ἀνιαρῆσι, ἀνιηρῆσι). XXII 134: (ὄμοσσε) μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι. II 55: αἰαῖ Ἔρως ἀνιηρέ (Ahr. ἀνιαρέ).

ἀνιάω *molestia, maerore afficio,* de amore II 23: *Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν*, cf. Verg. Ecl. VIII 83: Daphnis me malus urit. — Pass. correpto iota XI 71: *ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.*

ἀνίημι *dimitto, remitto* XV 134: *λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι | στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' ἀοιδᾶς*: 'sinum remittentes', cf. Il. XXII 80: *κόλπον ἀνιεμένη*, ubi Ariston. *ἀντὶ τοῦ χαλῶσα.* — inde de labris XXII 63: *γνώσεαι, εἴ σευ δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει*: remissa, soluta, laxa. — met. I 50: *τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν | φατί.* XI 23: *ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με*, cf. Il. II 34: *εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.* — intrans. XVIII 27: *χειμῶνος ἀνέντος*: 'postquam cessavit hiems'.

ἀνίκα plerumque quinto hex. pede continetur; *quum* 1) c. ind. a) praes. et fut. quum, (zu der Zeit, da VII 22: (*πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,*) *ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει.* VI 15: *ἁ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας | ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει.* XVI 94. Ep. VI 5. — XXIII 34: (*ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος,*) *ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.* — b) praeteriti: quum, als; ipf. VII 1: *ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Ἅλεντα | εἵρπομες ἐκ πόλιος*: tempus fuit quum. II 147. V 41. VI 21. — aor. XI 25: *ἠράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον | ἦνθες.* V 11. XVIII 5. — 2) c. coni. quum, quando, wann XXIII 30: *λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἀνίκα παχθῇ· ἁ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα πίπτῃ.* XXIX 31—34: *ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλην ποτιμώτερον,* — *ὄπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχῃς, | ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέϊοι φίλοι* (var. *ἔχεις*).

ἀνίκητος *invictus* XXII 111: *ἀνίκητος Πολυδεύκης.*

ἀνίστημι, aor. II intr. *surgo*, e lecto XXIV 35: *ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· | ἄνστα.* 50: *ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες.* — ad pugnandum I 152: (*αἱ δὲ χίμαιραι*) *οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.* cf. Od. XVIII 333: *μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ.* — de equo exsultante XV 53: *ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός*, cf. Verg. Aen. X 892: tollit se arrectum quadrupes. — met. surgo, exsisto XXV 149: (*ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθείς*) *μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη*, cf. Il. II 267: *σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη | σκήπτρου ὕπο χρυσέου.* (de XXVII 67 v. *ἀνύω.*)

ἀννέμω *lego* XVIII 47: *γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις | ἀννείμῃ, Δωριστί: ἀναγνώσῃ.* Schol.

ἀνοίγω *aperio, recludo* ianuam XIV 47: *οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῷκται*, cf. Hor. Od. III 9, 20: patet ianua Lydiae. — lagenam, vinum XIV 15: *ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς.*

ἀνορέα *robur, superbia* Syr. 9: *ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσανδέα Παπποφόνου.*

ἀνορθόω *erigo, allevo* metaph. I 139: (*χὠ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα*) *ἤθελ' ἀνορθῶσαι.*

ἀνούατος *non auritus*, de Priapi statua Ep. IV 3: (*ξόανον*) *τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνούατον.*

ἀνταμείβομαι *respondeo* XXIV 70: *τόσσ' ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίοις.*

ἀντάξιος *aequiparandus, eiusdem pretii* XVII 114: *ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.*

ἀνταχέω *resono* Ep. IV 11: *ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι | μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.*

ἀντέλλω *orior* XIII 25: *ἆμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες.* XVIII 26: *πότνι' ἆτ' ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον | Ἀώς.*

ἀντί (*ἀντ' ἀνθ'*) praep. c. gen. *pro, loco* V 150: (*ἀλλὰ γενοίμαν*) *αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.* II 41: (*ὅς με τάλαιναν*) *ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.* XXII 179: *νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν.* Ep. XVII 3. — V 26: *τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο;* 124. 127. Ep. VIII 3. — rem cum re compensari significat XVII 116: *ἀείδοντι Πτολεμαῖον ἀντ' εὐεργεσίης.* Ep. XVIII 3: *ἕξει τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων, | ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε*: pro eo quod.

Ἀντιγένης *Antigenes* Lycorei filius, Cous VII 4: (*ἔτευχε Θαλύσια καὶ Φρασίδαμος*) *κἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος.*

Ἀντιγόνα *Antigone*, Cassandri filia, Berenices mater XVII 61: *Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.*

ἀντίος *contrarius, contra, e regione* XXX 9: *αἰδέσθεις ποτίδην μ' ἀντίος,* cf. Od. XIX 478: *ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι.* — n. pl. pro adv. VII 48: (*ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδόν*) *ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.* c. gen. XVII 20: *ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἕδρα Κενταυροφόνοιο | ἵδρυται.*

Ἀντίοχος *Antiochus*, Echecratidis filius, rex Thessaliae, Simonidis Cei aequalis XVI 34: *πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα | ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.*

Ἀντίπετρος Syr. 2: *μαίας Ἀντιπέτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα*: i. e. *Διός*, nam *ἀντ' αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ Κρόνῳ.*

ἀντιφιλέω *redamo, mutuo amore prosequor* XII 16: *χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.* XXVIII 6: *ὅπως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομεν* (e Bergk. coni. scr. pro vulg. *κἀντιφιλήσω* v. *κἀντιφιλήσομαι*): 'ut inter nos amemus'. XVII 40: *ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον.*

ἀντλέω *haurio* X 13: *ἐκ πίθω ἀντλεῖς, δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος*: 'tu quidem hauris e dolio (sc. vinum meracum)'. *παροιμία ἐπὶ τῶν ἄφθονα ἐχόντων τὰ πράγματα.* Schol.

ἀντολή *ortus sc. solis, oriens*, acc. dor. V 103: *τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.*

ἄντρον (sg. *ἄντροιο, -ω, -ου, -ῳ, -ον*; in crasi *τὤντρω, τὤντρῳ.* — pl. pro sing. *ἄντρ(α)*) *specus, antrum*, domicilium pastorum III 6: *ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον | παρκύπτοισα καλεῖς τὸν Ἐρωτύλον*; 'ad hoc antrum prospectans' vel 'in hoc antro', ut VII 149. — VIII 72: *κἠμὲ γὰρ ἐκ τὤντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα | τὰς δαμάλας παρελᾶντα* (Valck. pro vulg. *κἀμ' ἐκ τῶ ἄντρω* v. *τοῦ ἄντρου*). IX 15: *κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω | κοίλαις ἐν πέτραισιν.* VIII 50: *ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι* (e coni. scr. A. Fritzschius pro *δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ*). III 13. Ep. III 5. V 5. itaque Cyclopis Polyphemi XI 44: *ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.* VI 28; et Centaurorum VII 149: *Φόλω κατὰ λάινον ἄντρον | κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστήσατο Χείρων*: in antro, cf. h. Merc. 401: *κιὼν παρὰ λάινον ἄντρον.* etiam Nympharum VII 137: (*τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ*) *Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζεν,* cf. Od. XIII 103: *ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδές | ἱρὸν Νυμφάων, αἳ νηιάδες καλέονται.* Verg. Aen. I 168: antrum Nympharum domus.

ἄντυξ 1) *orbis, ora clipei* XXII 184: *σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην,* cf. Il. XX 275: *ἄντυγ' ὕπο πρώτην.* — 2) *currus* II 166: *ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.*

ἀνυπόδητος *non calceatus, nudis pedibus* XIV 5: *ἀφίκετο Πυθαγοριστάς, | ὠχρὸς κἀνυπόδητος.*

ἀνυσίεργος *laboriosus* XXVIII 14: *οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὄσσα σαόφρονες* Theogenis. 'Prima syllaba h. v. vi arseos producitur perinde atque *ἀθάνατος, ἀείδω,* q. v.'

ἄνυσις *perfectio, finis, modus* XXV 93: (*τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων*) *οὐδ' ἄνυσις.*

ἀνύω (act. ipf. *ἄνυε*; aor. *ἤνυσα, ἄνυσε.* — pass. plpf. *ἄνυστο* ci. — med. aor. *ἀνυσάμαν, ἀνύσαιο*) 1) Act. *perficio* (incepta), *conficio* III 41: *δρόμον ἄνυεν.* XXI 19: *κοὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας.* 52: *ἤνυσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον.* I [93]: (*τὸν αὐτῶ*) *ἄνυε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.* XXVII 67: *ἄνυστο δὲ φώριος εὐνή* (Mein. e coni. scr. pro vulg. *ἀνίστατο,* Ahr. *ἀνύετο*). VII 6: *Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν*: *κατειργάσατο. κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν.* Schol. (de II 92 et VII 10 v. *ἄνω.*) — 2) Med. *mihi conficio, impetro* V 144: *ἀνυσάμαν τὰν ἀμνίδ'.* sine obi. XVIII 16: *ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι | ἐς Σπάρταν ἅπερ ὦλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο*: h. e. 'ut Helenam duceres'.

ἄνω *conficio* VII 10: *κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνομες* (e Mein. et Pal. coni. scr. pro *ἄνυμες*). II 92: *ὁ δὲ χρόνος ανετο φεύγων* (ex emend. Meinekii scr. pro *ἄνυτο*). (II 143: *ἐκ πόθον ἄνομες* coni. est Bergkii parum probabilis pro vulg. *ἐς πόθον ἤνθο-*

μες, ad quam lectionem nunc recurrit A. Fritzschius in epistola ad me data.)

ἄνω *supra, superne* XV 125: πορφύρεοι δὲ τάπητες, ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω.

ἄνωγα *iubeo* XXIV 67: (καί νιν ὑποκρίνεσθαι) ἠνώγει, cf. Il. VII 386: ἠνώγει Πρίαμος — εἰπεῖν.

ἄνωθεν 1) *desuper* VIII 19 = 22: (σύριγγα) λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἶσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν. — 2) de tempore *antiquitus* XV 91: Κορίνθιαι εἶμες ἄνωθεν. XXII 164: καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἷμα. (de VII 5 et Ep. XX 3 v. ἐπάνωθε.)

ἄξενος *inhospitalis* XIII 75: καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

ἄξιος *eiusdem pretii, dignus*, c. gen. XXVII 32: καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω; XIV 48: ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί. I 44: τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας: ἄξιόν ἐστι νέῳ τινὶ εἶναι. Schol.

ἀοιδή (sg. ἀοιδή, -ᾶς, -άν. pl. ἀοιδαί, -αῖς, -άς; nisi in exitu hex. non leg.) 1) *cantus* XVII 113: (ἀνὴρ) ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν, cf. XV 135. Od. XII 183: λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν, sc. Σειρῆνες. — de avibus Ep. IV 9: εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς | κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη. — 2) *carmen* laudes deorum continens XVII 2: ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν κλείωμεν ἀοιδαῖς. XXII 223. epicum XVI 57: Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί h. e. Ὁμήρου. plerumque bucolicum VIII 31: εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν | βουκολικάν. I 64: ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 70. 76. [94.] 99. 104. 108. 114. 119. 122. 126. 131. 137. 142. 62. VII 49. X 38. — 3) *carminis argumentum* XII 11: ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή (var. ἀοιδά): 'ut canamur', cf. Theogn. 251: καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴ | ἔσσῃ. Od. VIII 580: ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή. v. ἀοίδιμος, ᾠδά.

ἀοίδιμος *celeber, qui carminibus celebratur* XIII 9: ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο Hercules.

ἀοιδός (sg. ἀοιδός, -οῦ, -όν; pl. ἀοιδοί, -ῶν, -οῖς, -ούς; plerumque in exitu hex.) I subst. 1) *cantor, poeta, vates* V 80: τὸν ἀοιδὸν | Δάφνιν. VII 38. XXIV 107. — XXII 218: ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός h. e. Homerus, cf. VII 47. XVI 44: δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος h. e. Simonides, „potens vates" Hor. Od. IV 8, 27. XXII 24: ἀοιδοί vocantur Castor et Pollux. XVII 6: (ἥρωες) ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν. XVI 98: ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί (var. ἀοιδαί). 1: αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς | ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν, cf. Od. VIII 73: Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν. — XVI 19. 21. 24. 50. 69. 73. XXII 215. — de animalibus: cantor XVIII 56: ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδός | ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν. — 2) *cantrix, poetria* XV 97: (μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν) ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολύιδρις ἀοιδός. — II adi. *canorus* XII 7: (ἀηδών) συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν.

ἀολλής *coniunctus, congregatus* XII 30: αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ | κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι, ubi post caesuram legitur tertii pedis, ut apud Hom. semper, cf. e. g. Il. V 498: Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες.

ἄορ *ensis* XXII 191: τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις | τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι, cf. Od. X 521: ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ.

ἀπάγχω *suspendo, strangulo*, med. III 9: ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς: efficies ut suspendam me. 'Liberius vertit Verg. Ecl. II 7: mori me denique coges'.

ἀπαλέξω *defendo*, aor. XXVIII 20: (πόλλ' ἐδάη σόφα) ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν.

ἁπαλός (sg. m. ἁπαλός. f. ἁπαλᾶς, -άν. n. ἁπαλόν. pl. m. ἁπαλοί. f. ἁπαλαῖσιν, -άς. aeol. ἀπάλω XXIX 26. ἀπάλῳ XXVIII 4. — comp. ἁπαλωτέρα) *mollis, tener, delicatus* 1) VIII 59: παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. XI 20: (Γαλάτεια) ἁπαλωτέρα ἀρνός. de iuvene 'magna cum acerbitate dicitur' XIV 25: (Λύκος) εὐμάκης, ἁπαλός. de corporis partibus XXIV 54:

(Ἡρακλῆα) θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα. XXIX 25: ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι. — ad animum transfertur XIII 48: πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν. — 2) de rebus XXVII 53: ἁπαλὸν νάκος. plerumque de plantis XXVIII 4: ὅππα Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὑπ' ἀπάλῳ (vulg. ὑπαπάλω v. ὑπαπάλῳ). porro sic vocantur πτέρις V 55. μάκων XI 57. ποία VIII 67. κᾶποι XV 113.

ἀπᾰμείβομαι *vicissim respondeo* XXV 42: τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός, ut apud Hom. saepissime. VIII 8: τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ (var. ἀμείβετο), cf. Od. X 71: πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ.

ἀπᾰνευθε(ν) *procul a, sine* XVI 70: (χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς) κουράων ἀπάνευθε Διός. 109: (τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν) ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; de collocatione verborum cf. Hor. Sat. I 3, 68: nam vitiis nemo sine nascitur.

ἀπάρθενος *devirginata* II 41: (με) ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.

ἀπάρχομαι *primitias offero deis* VII 33: (Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι) ὄλβω ἀπαρχόμενοι: 'frugum primitias offerentes'. sine casu XVII 108: αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι.

ἅπας (sg. m. ἅπαντα. f. ἅπασα. n. ἅπαν, ἅπᾱν bis, aeol. ἄπαν XXX 6 (ci.). pl. ἅπασαι, ἅπαντα; bisyllabae formae plerumque post caesuram tertii pedis hex., trisyllabae in exitu leg.) 1) *universus, totus* XXII 158: ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή. XVII 41: οἶκον ἅπαντα. XXIV 128: κλᾶρον ἅπαντα. XXII 86: ἅπᾱν Ἀμύκοιο πρόσωπον. II 56: (αἷμα) — ἅπᾱν ἐκ βδέλλα πέπωκας. XXII 164: ἅπαν πατρώιον αἷμα. XXX 6: ἄπαν τοῦτο χάρισμ', αἴ τι παραύαις γλύκυ μειδίαι (e coni. scr. A. Fritzschius pro cod. τᾶς γᾶς, Paley ταῖς δ' αὖ, Kreussl. αὐγᾶς). unde in adv. significationem paene abiit ἅπαν XV 148: χὠνὴρ ὄξος ἅπαν: totus, merus, lauter, nichts als. XV 20: πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον. — 2) plur. *omnes, omnia* XXIV 21: Διὸς νοέοντος ἅπαντα. XV 88. XXV 124.

ἀπᾰτα *fraus* XV 49: οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον.

ἀπάτωρ *cuius verus pater ignotus est* Syr. 15: (ὦ) κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ: appellatur Pan, ὅτι ἐκ πολλῶν τῶν μνηστήρων γεγένηται ὁ Πάν. Schol.

ἀπαυδάω *interdico, depono* XXII 129: ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν | ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας.

ἀπειλέω *minitor* XXV 75: τρηχὺ δὲ φωνῇ | ἠπείλει μάλα πᾶσιν. c. infin. XXIV 16: (Ἥρη δράκοντας ὦρσεν) — ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα: serpentes minaciter iussas Herculem comedere.

ἄπειμι *absum* X 8: οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ἄπειμι *abeo, (abibo)* IV 48: εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. XXIII 44: κἂν ἀπίῃς τόδε μοι τρὶς ἐπάπυσον.

ἀπεῖπον *despondeo animum, desisto* V 22: ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς: 'donec tu cantare destiteris'.

ἀπειρέσιος *infinitus, permultus* XXV 100: ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων | εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνήρ, ut iam Hom. dicit Od. XIX 174: (ἄνθρωποι) πολλοὶ ἀπειρέσιοι.

ἄπειρος *terra continens* XVII 77: μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.

ἀπέρχομαι (aor. ἀπῆλθον, -εν; dor. ἀπῆνθον, ἀπενθεῖν; nisi in exitu hex. non leg.) *abeo, discedo*, abs. XII 26: ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον (var. ἀπῆνθον). XXVII 34. c. praep. XII 33: ἐὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν (var. ἀπῆνθεν). accedit notio redeundi II 84: πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον, cf. XI 64. XI 12: πολλάκι ταὶ ὄιες ποτὶ τωὔλίον αὐταὶ ἀπῆνθον | χλωρᾶς ἐκ βοτάνας.

ἀπεχθάνομαι *odiosus, invisus sum*, aor. XVI 105: (Χάριτες) Ὀρχομενὸν φελέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις. XXVI 27: οὐκ ἀλέγω μηδ' ἄλλον ἀπεχθόμενον Διονύσῳ | φροντίζοιμ' (e Kreussl. coni. scr. pro ἀπεχθόμεναι v. ἀπεχθέμεναι).

ἀπεχθής *odiosus, invisus* I 141: (ἔκλυσε δίνα) τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ. 101: Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής, ubi A. Fritzschius mavult scribi ἐπαχθής.

ἀπέχθομαι = ἀπεχθάνομαι VII 45: ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται. (de XXII 174 v. ἀπέχομαι.)

ἀπέχομαι *abstineo* XXII 174: χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένω ὑσμίνης (Ahr. e cod. D et ed. Iunt. ἀπεχθομένης).

ἀπηνής *durus, immitis* XXII 169: σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. XXIII 1: ἀπήνεος ἤρατ' ἐφάβω. 48: ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.

ἄπιον s. **ἄπιος** *pirum* VII 120: καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος: 'ac profecto ille (Philinus) iam est piro maturior, flaccidior'.

Ἆπις *Apis*, Thessalus quidam XIV 13: ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας | Ἆπις.

Ἀπίς *Apia* h. e. *Peloponnesus* XXV 183: οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις.

ἄπληστος *insatiabilis*, fem. XV 30: ἁ δὲ σμᾶμα φέρει. — δὸς ὅμως. — μὴ δηρὰδ', ἄπληστε.

ἄπνευστος *exanimis* XXV 271: (ὀρθὸν ἀείρας) ἄπνευστον sc. τὸν λέοντα.

ἀπό (septuagies leg., sexagies quinquies in hex., forma triplici 1) ἀπό pyrrhichius in prima plerumque est thesi, raro in tertia et quinta, semel in secunda, semel in quarta (ἄπο XXVI 10). 2) ἀπό iambus quaterdecies tertium trochaeum sequitur, septies primum. 3) ἀπ' (ἀφ') tertium plerumque pedem claudit, rarius quintum, semel primum; bis secundam efficit syllabam tertii et quinti pedis XX 2. 10. — praeterea aeol. ἀπύ XXVIII 16.) I. adv. in tmesi, v. ἀποκρίνομαι, ἀποφεύγω. — II. praep. c. gen. *a, de, ex* 1) de loco significat aliquid separari ab aliqua re, discedere, proficisci; quare saepissime cum verbis movendi coniungitur, ita ut unde aut quo motus fiat nihil intersit. I 77: ἦνθ' Ἑρμῆς πράτιστος ἀπ' ὤρεος. XX 38: ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα. III 43: τὰν ἀγέλαν χὼ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους. (V 35. I 8. IX 11. XIII 50. XV 35. 85. XXII 31. XXIII 59. — XV 102: τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάου Ἀχέροντος | — ἄγαγον Ὧραι. XXV 232: αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε. 73. II 148. XIV 41. — XV 140: ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών. XX 2: ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο. 10. VI 18. XV 122. XXV 56. 164. 285. — aut cum aliis verbis similem quandam significationem exhibentibus XVII 72: (ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ) ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετός. XX 12: καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδε. XXVI 10: ἀλιβάτω πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει. XXII 182: ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο. XXV 273: (βύρσαν) θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην. XXIV 48: οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες. XXII 79: ἐκαλέσσατο πάντας | Μαγνήσσης ἀπὸ νηός. V 121: σκίλλας ἰὼν Γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν. VII 65: οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ. XXIV 18: ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις λάμπεσκε. XXIII 50: ἧπτεν ἀπ' αὐτῶ | τὰν λεπτὰν σχοινῖδα. XIV 23: εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας. XV 16: φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων. II 80: ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων: 'fresh from the gymnasium'. XXII 120: δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς. XIV 68: ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα | γηραλέοι. — interdum movendi aut separandi verbum deest et facile intelligitur V 3: οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας; XIV 46: (δύο μῆνες,) ἐξ ὦ ἀπ' ἀλλάλων: 'ex quo sumus disiuncti'. V 100. 102. VI 15. etiam si arctius c. subst. coniungitur praep. XXV 254: (βέλεμνα) χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην. I 147: ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις. Ep. IV 6: ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει | δάφναις. XIV 16: (ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς) εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ: 'odorum prope tamquam recens a torculari'. — Denique partem significat a tota re separatam II 53: τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις. XVI 87: ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν. Ep. XXII 2: εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμι Συρακοσίων. — 2) originem significat, materiam, causam VII 5: (δύο τέκνα Λυκωπέος) — ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ | Χάλκωνος. XXVIII 16: σε — ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπυ χθόνος (pro vulg. ἀπὸ e cod. D (ἀπύ) rec. Ahr.) V 95: (αἱ μὲν ἔχοντι) λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον. XVII 5: ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. XV 106: τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς | — ἐποίησας Βερενίκαν. XV 117: ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος — πάρεστι: 'ex dulci melle confecta bellaria'. Ep. VII 4: καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου. — Ep. XI 2: δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

XVI 49: θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω: 'feminae similem, ubi colorem eius consideravimus'; color enim effecit, ut femina esse videretur. XXIV 78: τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως: 'a pectore facta eius contemplatione'. 109: ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες: a cruribus h. e. 'crurum ope celeriter nates versantes'. VII 125: εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας: 'ab hac palaestra Moloni fauces elidantur'. I 16: ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας | τανίκα κεκμηκὼς ἀμπαύεται: a venatu requiescit venatu fessus. XXIX 4: οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας, cf. XVII 130: ἐκ θυμοῦ στέργοισα. — 3) de tempore II 4: ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθίκει: 'ex quo tempore'. 157: νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον. XIII 24: ἀφ' ὧ τότε χοιράδες ἔσταν: 'ex quo tunc tempore'. XIV 30: τὸν ἐμὸν Λύκον, ᾇδεν, ἀπ' ἀρχᾶς: 'a principio, dudum (sc. adamavi)'. X 14: πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα: 'mihi foris a semente inculta iacent omnia', h. e. 'plane neglecta sunt omnia'; temporis enim notio in verbis ἀπὸ σπ. tota fere evanuit.

ἀποβαίνω 1) *discedo* XXX 11: εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν. — 2) *evenio* XV 38: ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — 3) *evado* XIII 15: αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη, cf. Ter. Ad. III 4; 64: profecto evadet in aliquod magnum malum.

ἀποβάλλω *reiicio, sperno*, med. XI 19: ὦ καλὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;

ἀπŏβλητος *aspernandus* XVII 136: δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον | φθέγξομαι ἐσσομένοις, cf. Il. II 361: οὔτοι ἀπŏβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπω. 'Vocalis o ante literas βλ correptio plane singularis est Theocrito, v. ἀρτιγλυφής.'

ἀπŏβρίζω *edormio* Ep. XXI 4: θαρσέων καθίζευ, κὴν θέλῃς ἀπόβριξον. cf. ἀπŏβρίξαντες Od. IX 151. XII 7.

ἀποδᾱμέω *peregrinor* XIV 50: εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν.

ἀποδατέομαι *impertio* XVII 50: ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς (Ahr. et Ziegl. c. var. ἑὰς — τιμάς): sc. Βερενίκα.

ἀποδέρω *excorio, deglubo* XXV 278: τοῖσι (ὀνύχεσσι) θοῶς ἀπέδειρα sc. τὸν λέοντα.

ἀποδύω *exuo* V 14: (οὔ τέ γε Λάκων) τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαιθίδος: 'te pelle tua exuit'. — intr. III 25: τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι: pelle deposita.

ἀποθνήσκω *morior* III 27: καἴκα δὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.

ἀποικέω *procul habito* XV 7: τὺ δ' ἑκαστέρω, ὦ μέλ', ἀποικεῖς.

ἀποίχομαι *discedo* XV 63: χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα. XIV 36: ἔξω ἀπῴχετο θᾶσσον. — de rebus c. gen. XXIV 73: ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων.

ἀποκλᾳΐζω (dor. pro ἀποκλείω) 1) *claudo* XV 43: τὰν αὔλειαν ἀπόκλᾳξον (vulg. ἀπόκλαξον). — 2) *excludo* XV 77: 'ἔνδοι πᾶσαι' ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλᾴξας (vulg. ἀποκλάξας).

ἀπŏκλάω *defringo* XXII 14: (κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα) εἰκῇ ἀποκλασθέντα.

ἀποκλίνω *inclino*, pass. *incumbo* III 38: ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀπŏκλινθείς, cf. Verg. Ecl. VIII 16: incumbens tereti Damon sic coepit olivae. — intr. *declino, deflecto* VII 130: χὼ μὲν ἀπŏκλίνας ἐπ' ἀριστερά.

ἀπόκομμα *fragmentum* X 7: Μίλων ὀψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω.

ἀποκρίνομαι *respondeo* VIII 74: οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο.

ἀπολείπω *relinquo, supero* X 3: οὔθ' ἅμα λᾳοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπῃ: 'relinqueris, in metendi certamine a reliquis messoribus praeteriris'.

ἀπŏλήγω *desino* XXII 19: αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, cf. Od. XIX 166: οὐκ ἔτ' ἀπŏλήξεις.

ἀπόλλυμι *perdo*, med. *pereo* X 45: σύκινοι ἄνδρες· ἀπώλετο χοὖτος ὁ μισθός. XXIX 5: τὸ δὲ λοῖπον ἀπώλετο (sc. τᾶς ζοΐας).

Ἀπόλλων *Apollo* XVII 67: Δᾶλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων. 70: Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων. Ep. XIX 4: ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων. V 82: καὶ γὰρ ἔμ' ὡπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ | κριὸν ἐγὼ βόσκω.

XXIV 104: (Λίνος) υἱὸς Ἀπόλλωνος. XXV 21: Ἀπόλλωνος νομίοιο | ἱερὸν ἁγνόν.

ἀπολύω *solvo, dimoveo* XXI 56: ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα (var. κατέλυσα). VII 147: ἐπτάενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ. v. ἄλειφαρ.

ἀπομάσσω *cumulum tollo, rado* XV 95: μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς (var. ἀπομαξῇς, Morsbach. c. Buechelero ἀπομαξεῖς) sc. χοίνικα, cf. Lucian. Navig. 25: χοίνικα ἀπομεμαγμένην. Proverbium est: 'dresche mir nicht leeres Stroh'.

ἀποπαύω, med. *desino* I 138: χὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο (var. ἀνεπαύσατο): 'haec ubi dixit, desiit'. VII 90.

ἀποπέμπω *dimitto* XVI 7: ἀδωρήτους ἀποπέμψει. 28: (ἀλλὰ τραπέζῃ) μειλίξαντ' ἀποπέμψαι.

ἀποπλάζω, pass. *aberro* XXII 35: ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων, cf. Od. IX 259: ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοί.

ἀπόπροθεν *procul, e longiquo* XXV 68: τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν. 252: ὣς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο.

ἀπόπροθι *procul* XIII 61: ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας. H. v. et ἀπόπροθεν nisi ante quintum pedem non leg., ut apud Hom.

ἀποπτύω *exspuo* XXIX 27: γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι: h. e. dicto citius. — c. accus. XXVII 5: τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.

ἀπορρέω *defluo*, metaph. VII 121: τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.

ἀποσβέννυμι, aor. intr. *exstinguor, morior* IV 39: ὅσον ἄλγος ἐμίν, φίλα, ὅσσον ἀπέσβης. v. ἄλγος.

ἀποσκῡλεύω *spolio* XXIV 5: (ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου) Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.

ἀποσπένδω *libo* II 43: ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ.

ἀποστάζω *stillo, destillo* XV 108: ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός.

ἀποστεινόω *angusto* XXII 101: ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.

ἀποστέργω *odio prosequor, respuo* XIV 50: κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι: καταφρονήσαιμι αὐτῆς. Schol. — Ep. IV 14: εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους.

ἀποσύρω *detraho* XXII 105: πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον.

ἀποσχίζω *abscindo* XXVII 54: φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας (e coni. Scaligeri scr. pro ἀπέστιχες).

ἀποτέμνω, med. *partem mihi deseco* XVII 86: ναὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε | καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων: h. e. 'eorum partem imperio comprehendit'.

ἀποτίθημι, med. *mihi depono, condo* VIII 70: ὡς τὸ μὲν ὤρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι (sc. γάλα).

ἀπότιλμα *id quod vellendo abstractum est* XV 19: γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν: 'vellumina vetularum perarum'.

ἀπότρίβω *detero* XVI 17: οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη. — metaph. XXIV 131: πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα (Paley e coni. ἀποξῦσαι).

ἀποτρώγω *morsu abripio, rodo*, metaph. X 6: τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις: 'non rodis sulcum h. e. culmos non accurate demetis'. οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν. Schol.

ἀποφέρω, med. *mihi aufero* I 3: μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.

ἀποφεύγω *aufugio*, per tmesin XXIII 13: φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς. v. ὕπωχρος.

ἀποφθίνω, med. *pereo, morior* XXII 141: τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος.

ἀπρεπής *indecens* V 40: ὠ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως.

ἄπρηκτος *qui nihil perfecit* XVI 12: ἔνθ' αὖη σφισὶν ἕδρη, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἵκωνται: infecta re.

ἀπρίξ *mordicus* XV 68: ἀπρὶξ ἔχευ, Εὐνόα, ἀμῶν: 'mordicus, firmiter adhaere nobis'. XXIV 54: (Ἡρακλῆα) θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα: ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπρῖσαι τὴν συμφυΐαν. Schol. ad XV 68.

ἅπτω (act. ipf. ἧπτεν. aor ἅψας. — pass. aor. ἅφθη. — med. pr ἅπτεται, ἁπτόμενος, -ένα. aor ἅψαο, ἥψατο, ἅψησθε) I Act. 1) *annecto*

XXIII 50: ἧπτεν ἀπ᾽ αὐτῶ | τὰν λεπτὰν σχοινῖδα. — 2) *accendo* XIV 23: εὐμαρέως κεν ἀπ᾽ αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας. II 25: κἠξαπίνας ἅφθη (δάφνα). — II Med. 1) *prehendo manibus, tango*, c. gen. XXIV 6: ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων. XXVII 48. XIII 22. — 2) metaph. *attingo, aggredior* X 25: ὧν γάρ χ᾽ ἅψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. XXII 113: ὁ δ᾽ αἰεὶ πάσσονα γυῖα | ἁπτόμενος φορέεσκε πόνον (var. ἁπτομένου). de rebus I 35: τὰ δ᾽ οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.

ἀπύ v. ἀπό.

ἀπφῦς *papa*, πάππας XV 13: θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν. 14: καλὸς ἀπφῦς. 15: ἀπφῦς — τῆνος: ὑποκοριστικῶς, οὕτω τὸν πατέρα καλοῦσι sc. παῖδες. Schol.

ἄπωθεν *procul* I 45: τυτθὸν δ᾽ ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος | — βέβριθεν ἀλωά.

ἀπωθέω, med. *depello a me, removeo*, metaph. XXI 20: ἐκ βλεφάρων δέ | ὕπνον ἀπωσάμενοι, cf. h. Cer. 276: γῆρας ἀπωσαμένη.

ἀπωτέρω *magis procul, remotior* XVI 18: ἀπωτέρω εἰ γόνυ κνάμας '(accipies,) si genu tibia remotior erit h. e. numquam'; proverbium enim erat γόνυ κνήμης ἔγγιον.

ἄρα, (ἆρα), ἄρ; ῥὰ, (1) ἄρᾰ pyrrhichius sexies decies in hex. leg., plerumque in prima, secunda, quinta thesi, semel in tertia, bis in quarta; priore syllaba producta ᾱρα in secunda arsi VII 105; iambus ᾰ|ρᾱ quater in arsi secunda. — ᾰ̆ρ᾽ primum hex. pedem claudit quinquies, semel quartum; at secunda syllaba est primi pedis bis, secundi semel. ἄρ bis leg. in thesi prima, bis in arsi secunda. — 2) ῥ(ὰ) encl. secundam syllabam vel partem primi pedis efficit quater decies, quinti undecies, secundi bis. — praeterea leg. ἄρα semel in pentam., ἄρ᾽ semel in Asclepiadeo mai., ἄρ semel in Archilochio mai.) part. quum a rad. *AP* sit derivata, significat duas res arcte coniunctas esse et cohaerere ita ut separari iam non possint, quare si una adest alteram aut esse aut fuisse statim coniicimus: 1) *ergo, ut nunc quidem apparet*, also, also wirklich VII 105: εἴτ᾽ ἔστ᾽ ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος (Ahr. e coni. εἴτε Φιλῖνος ἄρ᾽ ἐστὶν): 'sive ille igitur revera Ph. est) ut equidem suspicor), sive alius'. II 149: κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἐρᾶται. XIV 8: πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε. — ταῦτ᾽ ἄρα λεπτός. II 114: ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας. III 15. XXV 40: ἦ ῥά νυ παῖδες | ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι, cf. Il. III 183: ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. — Ep. XIX 4: ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων. Ep. XI 6: καίπερ ἄκικυς ἐὼν εἶχ᾽ ἄρα κηδεμόνας. XXX 17: καὶ μὰν ἄλλος ἐλάσθη· τὸ δ᾽ ἄρ᾽ ἦς (cod. ἄρης) λώιον, ἔμμεναι | ξέννον τῶν — ἐρώτων. XXV 17: (ποίην) ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει. 157. XII 15: ἦ ῥα τότ᾽ ἔσσαν | χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ᾽ ἀντεφίλησ᾽ ὁ φιληθείς. XXII 181: εἶπε, τὰ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν: de iis quae fato pridem constituta aliquando in lucem prodeunt, c. verbo μέλλειν coni. ut apud Hom. saepius, e. g. Il. XII 113: νήπιος· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλε — ἂψ ἀπονοστήσειν. — saepe etiam in interrogationibus, non raro cum admiratione quadam dictis: II 158: ἦ ῥ᾽ οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;: 'nonne hinc intelligitur eum alio amore teneri?' III 8: ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;: 'num profecto igitur?' II 20. 6. I 98. III 7. IV 1. 53. 58. XVIII 10. 11. — I 66: πᾷ ποκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθ᾽, ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα Νύμφαι;: ubi tandem igitur? 're diu in omnes partes deliberata et frustra apto responso apud animum suum quaesito tandem in interrogationem cum admiratione erumpit'. XXII 115: πῶς δ᾽ ἆρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν; | εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα (e coni. Kreussleri scr. pro γὰρ). XVI 5: τίς τ᾽ ἆρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ᾽ Ἠῶ | ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ; ubi τ᾽ ἆρ pro γὰρ e coni scr. A. Fritzschius secundum Hom. Il. I 8: τίς τ᾽ ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; — 2) ea quae modo dicta sunt atque nunc dilucida repetens nova adiungit: *igitur, inquam* XVII 71: ὧς ἄρα νᾶσος ἔειπεν, cf. Hom. ὣς ἄρα φωνήσας. XXII 75: ἦ ῥ᾽

Ἄμυκος. XXIV 50. XXV 84. — XXII 27: ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας | Ἀργώ: ut satis notum est. XXIV 13. XXV 159. XVIII 1. — 3) interdum etiam nova adiungit ita ut singulis narrationis partibus addatur: *porro, deinde, igitur*, sodann, alsdann XXII 142: ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον — | ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. | Λυγκεὺς δ' ἆρ (var. δ' αὖ) μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας. I 100: τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο. VIII 8: τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοιῷδ' ἀμείβετο μύθῳ. XVIII 7. XXIV 46. XXVI 15. XVII 183: τρεῖς μὲν — τρεῖς δ' ἄρα . . cf. Il. II 522: οἵ τ' — οἵ τ' ἄρα . . . XXV 9: (οὐ πᾶσαι —) ἀλλ' αἱ μέν ῥα — αἱ δέ . . cf. Il. XII 288: (λίθοι πωτῶντο θαμειαί) αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς. — 4) significat secundum naturam conditionemque rerum aliquid eveniat necesse esse neque aliter evenire posse: *ergo, proinde, ut natura fert, ut est consentaneum*, demnach, unter den Umstännden, natürlich II 133: Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω | πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει. XIV 58: εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν. XXIV 53: ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα, θῆρε δύω χείρεσσιν — ἔχοντα, | συμπλήγδην ἰάχησαν: terrore moti. XXV 96: πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον: propter boum multitudinem. XXII 131: τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας: quum supplex esset et θανάτου σχεδόν. XXV 139: Φαέθων μέγας, ὅν ῥα βοτῆρες | ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. XIII 59. XVII 62. XXI 65 (ci.). XXII 12. 138. 204. XXIV 21. XXV 45. 120. 134. 191. Ep. IV 15 (ci.).

ἆρα *numquid, nĕ* XX 20: ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; XXI 9. — sequ. particula γε III 37: ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἆρά γ' ἰδησῶ | αὐτάν; VII 149. 151 (Ahr. ubique ἦρά γε).

ἀραβέω *fragorem edo, crepito* XXII 126: ἄλλῃ δὲ στόμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες, cf. Verg. Aen. V 436: crepitant sub verbere malae.

ἀραιός *tenuis*, de extrema parte nasi XII 24: ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς (var. ἀραιᾶς) οὐκ ἀναφύσω. XIII 59: ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ | ἐξ ὕδατος: tenuis atque imbecilla.

ἀραρίσκω *apto* XXV 103: (ἀμφὶ πόδεσσιν) κωλοπέδιλ' ἀράρισκε περισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν, cf. Od. XIV 23: αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα. — pf. intr. ad animum translatum XXV 113: (ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν) Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί: 'animum bene munitum adversus omnem trepidationem i. e. animum omnis perturbationis expertem', cf. Od. X 552: οὐδέ τι λίην ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς. — v. ἄρμενος.

ἀράσσω *pullo* II 6: οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος: sc. ut aperirentur. fut. dor. II 160: τὰν Ἀίδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ.

Ἄρᾱτος *Aratus Solensis*, Theocriti aequalis et amicus, ὁ τῶν φαινομένων ποιητής. VII 98: ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ (Simichidae s. Theocrito) παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον, cf. 102. VII 122: μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε. VI 2.

ἀράχνη *aranea* XVI 96: ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι | λεπτὰ διαστήσαιντο.

ἀράχνιον *araneum*, v. ἀράχνη. cf. Od. VIII 280: ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά.

ἀρβῦλίς *caligula*, deminutivum voc. ἀρβύλη h. e. pero, calceamenti genus, quod Galenus dicit κοῖλον ὑπόδημα καὶ περιεσφιγμένον ἀκριβῶς ὅλῳ τῷ ποδὶ μέχρι τῶν σφυρῶν. VII 26: (ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο) πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.

ἀργαλέος *molestus, difficilis, gravis* XXV 274: ἀργαλέον μάλα μόχθον. de Amore I 98: ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέοιο λυγίχθης (ex A. Fritzschii coni. scr. pro ἀργαλέω v. ἀργαλέου ἐλυγίχθης); ut Hom. Ἔριδα vocat ἀργαλέην Il. XI 4.

Ἀργεῖος 1) masc. *Argivus* XXIV 102: Ἀργείου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος. XIII 49: Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί: dicitur Hylas. XXV 167: Ἀργείων τις. 198. XIV 12: ὠργεῖος. — 2) fem. *Argiva* XVII 53: Ἀργεία κυάνοφρυ: Deipyle, Adrasti f. XV 97: ἁ τὰς Ἀρ-

γείας θυγάτηρ. XXIV 76: σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισιν.

ἀργηστής *albus, candidus* XXV 130: χρόην δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι | ἀργησταί (sc. αἱ βόες).

Ἀργόθεν *Argis* XXIV 109: ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες: Argivi.

Ἄργος *Argos* Pelasgicum XV 142: Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ (e coni. Ahr. scr. pro Πελασγοί). XXII 158: Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή. XXIV 129: ἱππήλατον Ἄργος: 'aptum equis Hor. Od. I 7, 9'. — XXIV 121: Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ, plane ut Od. IV 562. XXV 170: Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο. XXIV 127: Κάστωρ — φυγὰς Ἄργεος ἐνθών. XXV 164: ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος.

ἀργῠρᾰμοιβός *argentarius, numularius* XII 37: (χρυσὸν ὁποίῃ) πεύθονται μὴ φαυλὸς' ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

ἀργῠρεος *argenteus* XVIII 45: πράτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες. XV 84: ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται | κλισμῶ. 114: (ἐν ταλαρίσκοις) ἀργυρέοις.

ἀργῠριον *argentum* XV 36: πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν | ἢ δύο. 18: χὠμὸς ταὖτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας: 'vorago pecuniae'.

ἄργῠρος (sg. ἄργυρος, -ῳ, -ον. semel non incipit versum.) *argentum* XXII 39: λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο. ceteris locis idem fere est quod ἀργύριον pecunia XVI 64: χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη | ἄργυρος. XVI 17. XXII 64.

Ἀργώ *Argo*, Iasonis et Argonautarum navis XXII 27: ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας | Ἀργώ. XIII 74: ἡρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ. itemque acc. in exitu hex. leg. XIII 21: εὔεδρον ἐς Ἀργώ. 28: κοιλὰν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργώ.

ἄρδω *irrigo* XV 31: ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;

Ἀρέθουσα, aeol. **Ἀρέθοισα** *Arethusa,* fons Siciliae ad Syracusas aquas profundens I 117: χαίρ', Ἀρέθοισα, | καὶ ποταμοί. XVI 102: πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν | ὑμνεῖν (var. Σικελὰν Ἀρέθοισαν).

ἄρείων *melior, praestantior* XVII 128: ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων | νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ. V 67: ἐρίσδομες ὅστις ἀρείων | βουκολιαστάς ἐστι.

ἀρέσκω (act. pr. ἀρέσκω, -ει, -ῃ, -οι. — med. aor. ἀρεσαίμαν. nisi in exitu hex. non leg.) 1) Act. *placeo,* c. dat. XIV 36: ἐμὸν κακόν, οὔ τοι ἀρέσκω; suppl. dat. VII 50: ὅρη φίλος εἴ τί κ' ἀρέσκοι | τοῦτ' (Ahr. εἴ τοι). XXVII 13. c. dat. et infin. I 10: αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ τήναις ἄρνα λαβεῖν (Ahr. τήνας). XIV 65. — 2) Med. *placo, concilio mihi* I 60: τῷ καί τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, cf. Il. IX 112: φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν δώροισιν.

ἄρετή *omnis felicitatis larga copia* XVII 137: ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτέω, cf. Od. XIII 45: θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν παντοίην.

ἄρήγω *opem fero* XXVII 17: πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. XXII 217: Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάῳ.

Ἄρης *Mars* h. e. *pugna* XXII 175: νῶι δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι, cf. Il. II 385: ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηι.

Ἀριάδνα *Ariadne* II 46: (Θησέα φαντὶ) ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας, cf. Il. XVIII 592: καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἀρίζηλος *praeclarus, insignis* XXV 140: ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο, cf. Il. XXII 27: ἀρίζηλοι αὐγαί. Pind. Ol. II 61: ἀστὴρ ἀρίζηλος. — XVII 57: ἀρίζηλος Βερενίκα.

ἀρῐθμέω *numero, dinumero* VIII 16: τὰ δὲ μάλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι. de mensario Ep. XXIII 3: τὰ δ' ὀθνεῖα Καΐκος | χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ. — Pass. XVII 27: ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα: h. e. ambo (Alexander et Ptolemaeus) originem ducunt ab Hercule ultimo auctore, cf. Iuven. VIII 131: tum licet a Pico numeres genus.

ἀρῑθμητός *numerabilis* h. e. parvus, pauci XVI 87: ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν, cf. Hor. A. P. 206: populus numerabilis utpote parvus. — metaph. XIV 48: ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀρίθμητοί: nec sumus in numero, cf. Lucret. V 180; nullo loco numeramur.

ἀριθμός *numerus* XXV 92: τῶν μέν τ' (sc. νεφῶν) οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων | οὐδ' ἄνυσις: h. e. numerari non possunt, sunt innumerabiles.

ἀρίσημος *valde conspicuus* XXV 157: (τρίβον — ἧ — τετάνυστο) οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ θεούσῃ.

ἀριστερός *sinister* XXV 229: καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα. neutr. pl. VII 130: χὼ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀρίστερα: ad sinistram, ut apud Hom. saepius.

ἀριστεύς (pl. ἀριστέες, -ῆες, -ήεσσι, -ῆας) *princeps, heros* XVIII 17: (ἐρχομένῳ τοι) ἐς Σπάρταν ἅπερ ὧλλοι ἀριστέες. XIII 17. XXII 99. 154. c. gen. XVI 48: ἀριστῆας Λυκίων, cf. Il. VII 73: ἀριστῆες Παναχαιῶν.

ἀριστεύω *princeps sum, excello, primas fero* XII 27: Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς. XVII 45: κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα. c. acc. XV 98: (ἀοιδός,) ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε, cf. Soph. Ai. 435: τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ.

Ἄριστις *Aristis* VII 99: οἶδεν Ἄριστις, | ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν | Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι. 'Verum nomen aut certe non valde immutatum. Aristarchum Samium, astronomum nobilissimum hoc nomine significari coniecit Bergkius.'

ἄριστος (aut in tertio aut in sexto hex. pede) *optimus, praestantissimus* 1) de hominibus VII 38: ἀοιδὸν ἄριστον. XXI 32: ἄριστος | ἐστὶν ὀνειροκρίτας. XIV 59 = 60: μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος. c. gen. XVII 2. 12. add. acc. μέγα VII 100: ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγ' ἄριστος, cf. Il. II 82: νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος. — 2) de rebus XVII 90: νᾶες ἄρισται.

ἀριστοτόκεια *optimis parentibus nata* XXIV 71: θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσήιον αἷμα: Alcmene.

ἀριφραδής *valde conspicuus* XXIV 39: (οἱ δέ τε τοῖχοι) πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείας: apud Hom. tantummodo σῆμα ἀριφραδές. — adv. **ἀριφραδέως** *manifesto* XXV 175: δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει | χειρῶν καρτερὸν ἔργον.

Ἀρκαδίη *Arcadia* XXII 157: Ἀρκαδίη τ' εὔμηλος.

Ἀρκαδικός *Arcadicus* VII 107: (ὦ Πὰν, φίλε, μή τί νυ παῖδες) Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν — μαστίσδοιεν.

Ἀρκάς *Arcas* II 48: ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι.

ἄρκευθος *iuniperus phoenicea*, Cypressenwachholder I 133: ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι. V 97: (φάσσαν) ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών.

ἀρκέω *sufficio* Ad. 37: εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ. V 7: (τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι) ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ἄρκιος (masc. fem.) *sufficiens* VIII 13: καὶ τίνα (sc. ἄεθλον) θησεύμεσθ', ὅτις ἁμὶν ἄρκιος εἴη: 'praemium quod par sit nobis et aequum'. XXV 190: ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη (ἡ κέλευθος).

ἄρκτος (sg. ἄρκτος, -ω. pl. ἄρκτοι, -ων, -ους. plerumque in exitu hex. leg.; bis in secunda arsi posterior syllaba habet ictum.) 1) *ursus* I 115: ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι. XI 41: σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων. XXV 185. — 2) *ursa sidus* VII 112: τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω h. e. ad septentrionem. XXIV 11: ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος | Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, cf. Od. V 274: (Ἄρκτον,) ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει. — plur. XXII 21: ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν.

ἅρμα *currus* XXIV 117: ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι. XVIII 30: (κόσμος) ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος. XVII 72: πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι. — Lunae currus tribuitur XXI 19: κοὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας.

ἁρμαλιή *cibus* XVI 35: ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.

ἁρματοπηγός *qui currum compingit, carpentarius* XXV 247: ὡς δ' ὅτ' ἂν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων, cf. Il. IV 485: τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ.

ἄρμενα *armamenta* XXII 13: κρίμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα. XIII 68: ναῦς γέμεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.

ἄρμενος *aptus, decens* XXIX 9: πῶς ταῦτ' ἄρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων (Wintert. pro ἄρμενα);

ἁρμοῖ *modo*, ἀρτίως IV 51: (ἁ γὰρ ἄκανθα) ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν.

ἁρμονία *harmonia, numeri* X 39: ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.

ἀρνακίς (sc. δορά) *pellis agnina* V 50: ἢ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς.

ἀρνός gen. (sg. ἀρνός, ἄρνα; pl. ἄρνες, ἀρνῶν, aeol. ἄρνων XXVIII 12. ἄρνεσσι(ν). in crasi ὥρνες) masc. fem. *agnus, agna* XIII 25: ἆμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ | ἄρνα νέον βόσκοντι. XVIII 42: γαλαθηναί | ἄρνες. VIII 70: (τὰ δ' οὔθατα πλήθετε πᾶσαι) ὡς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι. I 10 = Ep. IV 17: ἄρνα — σακίταν, cf. Il. VIII 131: σήκασθεν — ἠύτε ἄρνες. — XI 74: (θαλλὸν ἀμάσας) ταῖς ἄρνεσσι φέροις. 20: ἁπαλωτέρα ἀρνός. XII 4: ὄις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός. VIII 63: φείδευ τῶν ἀρνῶν, φείδευ, λύκε, τῶν ἐρίφων μευ (hanc Stob. lectionem A. Fritzschius rec. pro codd. φείδευ τῶν ν. τᾶν ἐρίφων, φείδευ λύκε τῶν ν. τᾶν τοκάδων μευ), cf. Il. XVI 352: ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν. — XXVIII 12: μάτερες ἄρνων. I 11. V 57.

ἀρότρευς *arator* XXV 1: τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς. 51: τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀροτρεύς.

ἄρότρον *aratrum* X 31: ἁ γέρανος τὤροτρον (διώκει). XIII 31: βόες τρίβοντες ἄροτρα. Ber. 2: τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα.

ἄρουρα *arvum, ager* XVIII 29: πιείρᾳ ἅτε λᾷον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ, cf. Il. XVIII 541: νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν. — XXIV 106: μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.

ἁρπάζω *rapio, vi abduco*, de homine XXVII 1: τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος. de deo XVII 48: ἀλλά μιν ἁρπάξασα (Ἀφροδίτα) — | ἐς ναὸν κατέθηκας.

Ἁρπάλυκος *Harpalycus*, Mercurii filius XXIV 113: πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ | Ἁρπαλύκῳ Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων | θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι (Ahr. e coni. Heynii Αὐτολύκῳ, cf. Apollod. III 8, 1. II 4, 9).

Ἀρρᾰβία *Arabia* XVII 86: καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε.

ἄρρηκτος *infractus, infragilis* XXV 264: αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφλασα προφθάς. XXII 16: κοπτομένα πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις. — metaph. XXV 112: ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν Hercules.

ἀρρηνής *ferus, difficilis*, de cane XXV 83: νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένετ' αὔτως: canum hirrientium epitheton onomatopoeticum videtur Lobeckio Patholog. p. 194.

ἄρσην *masculus* XXIV 97: Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον. XXII 4: ἄρσενα τέκνα | κούρης Θεστιάδος.

Ἀρσῐνόα *Arsinoe*, Ptolemaei I et Berenices filia, soror et coniux Ptolemaei II Philadelphi XV 110: ἁ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλένῃ εἰκυῖα | Ἀρσινόα.

ἀρτάω *suspendo* XXIII 54: (τὸν νεκρὸν εἶδεν) αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον. idem part. XXIII 36.

Ἄρτεμις (-ις, -ιδος, -ιν, -ι) 1) *Diana* XXVII 29: ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν. XVIII 36: Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν. II 67: ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος. XXVII 15. 17. 62. — 2) *Hecate, Trivia* II 33: νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἅιδᾳ | κινήσαις κ' ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.

ἄρτι 1) *modo*, c. ipf. XXIV 63: ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον. XI 9. c. aor. II 80. c. coni. ὡς II 103: ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα | ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ: ut primum cognovi. — 2) *nunc ipsum, nunc demum*, opp. πάλαι XXV 163: ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν περὶ μῦθον ἀκούσας, | εἰ σεῦ περ, σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι. pro simplici: nunc XXIII 26: ἄρτι δὲ χαίρειν | τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι.

ἀρτῐγλῠφής *modo v. nuper sculptus* Ep. IV 2: σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.

ἀρτίζω, med. *compono, adorno mihi* XIII 43: ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, cf. Apoll. Rhod. I 1223: οἱ δέ που ἄρτι Νυμφάων ἵσταντο χοροί.

ἄρτιος *integer, perfectus;* neutr.

pl. pro adv. *prorsus* XXX 16: **πάντ᾽ ἔρδ᾽, ὅσσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτια γεύμενοι.**

ἀρτιπᾰγής *nuper constitutus* Ep. III 2: στάλικες δ᾽ ἀρτιπαγεῖς ἀν᾽ ὄρη.

ἄρτος *panis* XXIV 135: **ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος | Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι**: panis cibarius, secundus, 'Commisbrot'. φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ εὐτελεῖς ἄρτους οὓς ὁ Θεόκριτος Δωρικοὺς φησιν. Schol. ad Apoll. Rhod. I 1077. — XXI 45: **(καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις) πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται**, ubi idem fere valet quod offa.

ἀρχά *principium* XIV 30: 'τὸν ἐμὸν Λύκον' ᾄδεν 'ἀπ᾽ ἀρχᾶς': 'Lycum meum amo) a principio, dudum'.

ἀρχαῖος *vetustus, antiquus* XXVI 11: σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς. XI 8: ὡρχαῖος Πολύφαμος: 'antiquus ille noster, our ancient friend', cum leni quadam festivitate dictum.

ἀρχηγός *dux* XXII 110: **ἀρχηγὸς Βεβρύκων** h. e. Amycus.

Ἀρχίας *Archias* Corinthius, Syracusarum conditor XXVIII 17: **καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὡξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ᾽ Ἀρχίας | νάσω Τρινακρίας μύελον.**

Ἀρχίλοχος *Archilochus* Parius, iambographus Ep. XIX 1: **Ἀρχίλοχον καὶ σταθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν | τὸν τῶν ἰάμβων.**

ἀρχός *dux* XXV 43: **Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν εἰσιδέειν.**

ἄρχω (act. ἄρχετε. — med. praes. ind. ἄρχῃ, ci. ἀρχώμεθα, -εσθα, ipr. ἄρχεο, inf. ἄρχεσθαι, part. ἀρχόμενος, -ένοις. fut. ἄρξομαι, -εται; dor. ἀρξεῦμαι, ἀρξεύμεθ᾽ (e coni. pro ἀρξώμεθ᾽). aor. ἄρξατο, ci. ἄρξωμαι) I Act. *primus facio, incipio, ordior* I 64: **ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς**, qui versus repetitur novies 70. 76. [94]. 99. 104. 108. 114. 119. 122; imitatus est Mosch. III 8: **ἄρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.** — II Med. *incipio, ordior*, ita ut pergam facere; plerumque tamen eadem qua activum leg. significatione; 1) c. gen VII 49: **ἀλλ᾽ ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ᾽ ἀοιδᾶς.** IX [1. 2.] XV 135. suppl. gen VIII 32: **οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος (sc. ἀοιδᾶς βουκολικᾶς).** XVII 10: **παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον.** X 6: **ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις** (Ahr. e coni. Heinsii **ἀρχομένω**): 'opus metendi incipiens'. — 2) c. praep. **ἐκ**: incipio ab aliquo, ab aliqua re XVII 1: **ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε, Μοῖσαι.** Ep. XIII 5. II 65: **ἐκ τίνος ἄρξωμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;** (Ahr. **ἐκ τήνω δ᾽ ἀρξῶ, τίς — τοῦτο.**): 'a qua re incipiam?' Idem significat gen. XXII 25: **Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ᾽ ἀείδειν;** et adv. **πόθεν** XVII 10: **παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον.** — 3) c. infin. X 19: **μωκᾶσθαί μ᾽ ἄρχῃ τύ;** VII 95. Ep. V 3. inf. suppl. VI 5. — 4) c. partic. X 50: **ἄρχεσθ᾽ ἀμώοντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ**: incipite metere.

ἀρωγός *adiutor* XVII 125: **(αὐτοὺς) ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.**

ἇς (dor. pro **ἕως**) *dum, quamdiu* XIV 70: **ποιεῖν τι δεῖ, ἇς γόνυ χλωρόν**: 'dum virent genua', Hor. Epod. XIII 4. II 60: **ἇς ἔτι καινῶν | ἐκ θυέων δέδεται.** aeol. **ἄς** XXIX 20: **φίλη δ᾽, ἄς κεν ἔρῃς, τὸν ὔμοιον ἔχην ἄει** (A. Fritzschius pro codd. **αἶσκε, ὥσκε, ὧς κε.** Iunt. **ἄς κε**).

ἀσάω, pass. *stomachor* XXV 240: **τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς | αὐερύειν.**

ἄσκᾰλος *non subactus, incultus* X 14: **τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.**

ἀσκητός 1) *affabre factus* XXIV 138: **εἵματα δ᾽ οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας.** — 2) *ornatus* I 33: (γυνά) ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι.

ἀσπάζομαι *saluto* XXV 72: (τὸν δὲ γέροντα) ἄγριον ἀσπάζοντο περίσσαινόν θ᾽ ἑτέρωθεν (κύνες).

ἀσπᾰλᾰθος *aspalathus*, frutex quidam multis spinis horrens, Rosenholz? IV 57: **ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέοντι.** XXIV 87: **κάγκανα δ᾽ ἀσπαλάθω ξύλ᾽ ἑτοιμάσατ᾽ ἢ παλιούρω.**

ἀσπᾰσίως *libenter* XVI 5: **ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ | ἀσπασίως.**

ἀσπιδιώτας *miles scutatus* XIV 67: **τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.** XVII 93: **πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται | χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.** (de XIV 56 v. **στρατιώτας**.)

ἀσπίς (ter quarto hex. pede continetur) *scutum* XXII 184: *σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην.* XXIV 123: *δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα | ἀνδρὸς ὀρέξασθαι.* 4: (*ἀμφοτέρους*) *χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα.*

ἆσσον (comp. v. *ἄγχι*) *propius* XXV 229: *καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα.* c. gen. I 112: *αὖτις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα,* cf. Il. VI 143: *ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.*

Ἀσσύριος *Assyrius* II 162: (*κακὰ φάρμακα*) *Ἀσσυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο λαβοῖσα: Ἀσσύριοι δὲ ἔθνος Περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν.* Schol.

ἀστεμφής *constans, immotus* XIII 37: *ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι.*

ἀστήρ *stella* XIII 50: *ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ | ἀθρόος ἐν πόντῳ.* II 165: *χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι | ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.* stellarum profertur innumerabilitas XXX 27: *οὗτος δοκίμοι τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων | εὔρην βραϊδίως ἄστερας* (cod. *ἀστέρας*) *ὀππόσσάκις ἔννεα.* fulgor XXV 139: *ὃν ῥα βοτῆρες | ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν,* cf. Od. XV 108: *ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν* (*πέπλος*).

ἀστικός *urbanus*, opp. *ἀγροῖκος* XX 4: (*οὐ μεμάθηκα*) *ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.* 31: *καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι, τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν* h. e. *ἡ ἀστική.*

ἄστοργος *amoris expers* XVII 43: *ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί.* in crasi II 112: *καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πᾶξαι..* de morte: immisericors, immitis Ep. XXV 4: *ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.*

ἀστός *civis* VII 24: *ἤ τινος ἀστῶν | λανὸν ἔπι θρώσκεις;* aeol. XXIX 21: *αἰ γὰρ ὧδε πόης, ἄγαθος μὲν ἀκούσεαι | ἐξ ἄστων* (Ziegl. II pro *ἀστῶν*). Ep. XXIII 1: *ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα.*

ἀστράγαλος *talus eburneus* X 36: *Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς*: 'pedes tui eleganter formati albique sunt instar eboris s. instar talorum eburneorum', secundum Schol.

ἄστρεπτος *qui non retro vertitur* XXIV 94: *ἄψ δὲ νεέσθαι | ἄστρεπτος*: aversa, cf. Calpurn. XI 64: cineresque aversa effudit in amnem. Soph. O. C. 490: *ἀφέρπειν ἄστροφος.*

ἄστρον *astrum, sidus* XXIV 77: *ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα* h. e. *ἀστερόεντα.* XXII 8: *ναῶν θ' αἳ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα | ἄστρα βιαζόμεναι . . .*

ἄστυ (sg. *ἄστεος*, *-υ*; pl. *ἄστε(α)*) *urbs* XVII 81: *οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων,* cf. Od. XV 491: *πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε'.* — opp. agris XXV 153: *τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταυτόθι πίονας ἀγροὺς | ἐστιχέτην·* 45. 56. XVI 88. montibus XX 44: *μηκέτι μηδ', ὦ Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστυ | μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις.* — certa urbs vocatur XVI 84: (*πολυκλήρων Ἐφυραίων*) *εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας*: h. e. Syracusas, etenim *Κορινθίων ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι.* Schol. Ceterum *μέγα ἄστυ* et XXV 45: *κατὰ ἄστυ* dicens poeta Homeri servavit usum, cf. Il. VI 392. III 245.

ἀσῠχᾷ *clamculum* XIV 27: *χἀμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἐγεντό ποθ' ἀσυχᾷ οὕτως.* (de XIV 10 v. *ἄσυχος.*)

ἀσυχία *animi tranquillitas* VII 126: *ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραια τε παρείη.*

ἄσυχος *tranquillus* XIV 10: *τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τύ, φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος ὀξύς* (var. *ἄσυχα*, Ahr. e coni. *ἀσυχᾷ*). II 11: *ἄσυχε δαῖμον* h. e. *Σελάνα*: tranquilla, tacita. — Neutr. pl. paene in adv. abiit: tacite, leniter II 100: *ἄσυχα νεῦσον.* VI 12: *ἄσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο.*

ἀσφᾰλής *validus* II 34: *κινήσαις κ' ἀδάμαντα καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.* — adv. **ἀσφαλέως** *sine periculo, tuto* XXIV 117: *περὶ νύσσαν | ἀσφαλέως κάμπτοντα.* *abunde* significare videtur XXIV 135: *μέγας ἄρτος | Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.*

Ἀσφᾰλίων *Asphalion*, piscator quidam XXI 26: *Ἀσφαλίων, μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος;*

ἄσφαλτος *bitumen* XVI 100: (*ὅθι πλατὺ τεῖχος*) *ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.*

ἀσφόδελος *asphodelus ramosus*, ästiger Asphodil VII 68: (*ἁ στιβὰς*

ἑσσεῖται πεπυκασμένα) κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ. XXVI 4: κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς: 'in terris natum, quod inferorum quoque loca asphodelo abundabant, cf. Od. XI 538'.

ἀσχάλάω *aegre fero* XXV 236: ἀσχαλόων ὥς μ' ὁ πρὶν (sc. ὀιστὸς) ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός.

Ἀτάλάντα *Atalanta*, Schoenei regis filia, ab Hippomene in currendo dolo victa et in matrimonium ducta III 40: Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι, | μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν· ἁ δ' Ἀταλάντα | ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη ὡς εἰς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.

ἀτάρ *sed, verum* II 151: οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον. XXII 178. v. αὐτάρ.

ἀταρτηρός *perniciosus* XXII 28: νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου.

ἀτασθαλία *effrenatio, petulantia, peccatum* VII 79: (ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ ζωὸν ἐόντα κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος (Ahr. κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν). cf. Od. XXIV 458: οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν.

ἀτάσθαλος *nefarius* XXII 131: τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας, cf. Od. IV 693: κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.

ἅτε v. ὥστε.

ἀτειρής *invictus, durus* XXIII 6: πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής, cf. Il. III 60: αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής.

ἄτερ *seorsum*, c. gen. III 48: (ἁ Κυθέρεια) οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι: 'a pectore suo ne mortuum quidem removet, etiam mortuum cum summo amore amplectitur'. χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς, ἤγουν τῶν στέρνων· οὕτω γὰρ ἐν γραφῇ τινι ἦν ἐζωγραφημένη. Schol.

ἀτέραμνος *durus* (σκληρός Schol.) X 7: Μίλων ὀψιμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω, cf. Od. XXIII 167: (σοί γε) κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

ἀτερπής *gaudio carens, tristis, malus* XXIII 23: ἔνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀτερπέων | ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον, ubi ἀτερπέων pro vulg. ἀταρπόν scr. Meinekius ita explicans: 'ubi commune amantibus paratum esse dicunt malorum remedium'.

ἀτῑμᾰγελέω *gregem spernens seorsum pascor* XI [4]: χοί μὲν ἁμᾶ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες: 'grege non superbe derelicto'. μηδαμῶς καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. καταφρονοῦντες τῆς ἀγέλης αὐτῶν. Schol.

ἀτῑμαγέλης *bos gregem spernens* (ὁ ἀτιμάζων τὴν ἀγέλην. Hesych.; ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω Σοφοκλῆς. Bekk. anecd. p. 459, 31) XXV 132: οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην | ἐν νομῷ.

ἄτῑμος *non honoratus, contemptus* XIV 49: δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. eodem loco versus ἀτιμοτάτη Il. I 516.

ἀτῐτάλλω *nutrio, alo* XVII 58: καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα: hac enim in insula Ptolemaeus II natus erat. — metaph. *alo, foveo, augeo* XV 111: Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν: αὕτη γὰρ ἐτέλει τὴν ἑορτὴν Ἀδώνιδος. Gloss.

ἄτλητος *intolerabilis* XXV 203: ἀγχόμοροι ναῖον ἄτλητα παθόντες.

ἀτρακτυλλίς *carthamus lanatus L.* = carduncellus lanatus (εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροικικὰς γυναῖκας ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. Schol.) IV 51: ὡς δὲ βαθεῖαι | τάτρακτυλλίδες ἐντί.

Ἀτρείδης *Atrides* XVII 118: τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει.

ἀτρεκής *accuratus*, neutr. pro adv. II 151: οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν (Ahr. e cod. F ἀτρεχές). — adv. ἀτρεκέως accurate XXV 37: ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς | ἀτρεκέως εἴποιμ'. 170. Ep. XVI 6.

ἀτρέμας *remisse, sensim* (ἡσύχως. Schol.) VII 19: καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς.

Ἀτρεύς *Atreus* XVIII 6: μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός: Menelaus.

ἄτριον (dor pro ἤτριον) *stamen, tela* (τὸ τοῦ ὑφάσματος πλέγμα. Timae. lex.) XVIII 33: ἐνὶ δαιδαλέῳ

πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ | κερκίδι συμπλέξασα.

ἄτριπτος *non tritus, indomitus* XIII 64: ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις | — δεδόνητο.

ἄτροπος *immutabilis* III 49: ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων | Ἐνδυμίων: 'iugi somno sepultus'. opp. ἐγέρσιμος XXIV 7.

ἄτρῦτος *immensus*, ἀπέραντος XV 7: ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος.

Ἀττικός *Atticus, Atheniensis* XII 28: τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα | ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα.

ἀτύζω *obstupefacio* I 56: αἰολίχον τι θέαμα, τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι: 'animum tuum obstupefaciat'.

αὖ (novies in secunda arsi leg., quater in quarta.) 1) *rursus* XXV 240: τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς | ἀνερύειν bis telo frustra coniecto, cf. Il. VI 186: τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας. c. adv. πάλιν IV 48: ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει. itemque V 149. VIII 68 (ci.). — 2) *vicissim* VIII 71: δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν. II 144: κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο — οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. c. partic. δέ XVII 3. XXII 221. (de XXII 144 v. ἄρα 3).) I 37: ὁκὰ μὲν — ἄλλοκα δ' αὖ. itaque in enumerationibus praemisso μέν, δέ: vicissim, porro XXV 104: ὁ μὲν — ἄλλος δ' αὖ. 129. I 75. XXIII 40.

αὐαλέος v. **ἀυσταλέος.**

αὐγά *fulgor, splendor* VI 38: τῶν δέ τ' ὀδόντων | αὐγὰ λευκοτέρα Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

Αὐγείης (-ης, -αο, -ω, -ην) *Augias*, rex Epeorum XXV 54: ὧδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἠελίοιο. 7: ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐύφρονος Αὐγείαο. 29: ἐπίφρονος Αὐγείαο. 43: Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν | εἰσιδέειν. 36. 108. 160.

Αὐγηιάδης *Augiae filius*: Phyleus XXV 193: ὦ Αὐγηιάδη.

αὐδά *vox, sermo* XXI 21: ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

αὐδάω *dico* Ep. XXIV 1: αὐδήσει τὸ γράμμα τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.

αὐερύω *retro traho, adduco, intendo* (arcum) XXV 240: τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς | αὐερύειν, cf. Il. VIII 325: (τὸν δ') αὐερύοντα παρ' ὦμον — βάλεν λίθῳ.

αὖθις, ion. **αὖτις** (plerumque in tertio aut sexto pede hex.) 1) *retro* V 78: τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις | ἄφες. XVI 7. — 2) *rursus, iterum* XIV 35: πὺξ ἐπὶ κόρρας | ἤλασα κἄλλαν αὖθις, cf. Aesch. Ag. 1345: ὤμοι μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος. XXV 263: πρὶν αὖτις (var. αὖθις) ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι: 'rursus denuo'. I 112: αὖτις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα. XXII 191. XXV 94. VII 90. 156.

αὐλά 1) *area domus, aula* muro circumdata, murus aulae ipse XXIII 53: ὦιξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν | αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον, cf. Il. V 138: (λέοντα) αὐλῆς ὑπεράλμενον. — 2) *stabulum* XXV 99: ὄιες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο. XXVII 36. — 3) *aula regia* XV 60: ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ;

αὖλαξ *sulcus* XIII 31: (Κιανῶν) αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα. XXV 219: φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος. — culmi ipsi in sulco crescentes significantur X 6: τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις.

αὔλειος, aeol. **αὐλέιος** *ad aulam pertinens* XXX 39: καλεῦντος ἐπ' αὐλεΐαις θύραις. omisso subst. θύρα XV 43: τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.

αὐλέω *tibia cano* VI 44: αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας. c. dat. VII 71: αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. X 16: ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποτίωνι ποκ' αὔλει (Ahr. et Ziegl. c. var. ποταύλει).

αὐλητρίς *tibicina* II 146: (Φιλίστας) τᾶς Σαμίας αὐλητρίδος.

αὐλίζομαι *stabulor* XXV 99: ὄιες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.

αὐλίον (vulg. αὔλιον; semper quarto pede continetur.) *stabulum* XXV 87: (μῆλα) ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε. XI 12: πολλάκι ταὶ ὄιες ποτὶ τωὐλίον αὐταὶ ἀπῆνθον | χλωρᾶς ἐκ βοτάνης. XXV 84: ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωὐλίον ἷξον ἰόντες. de antro Polyphemi VII 153: (Πολύφαμον) τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι, cf. Eur. Cycl. 345: τῷ κατ' αὔλιον θεῷ. 594: ἔσωθεν αὐλίων.

αὖλις (-ις, -ιν) *domicilium ubi pernoctant greges, stabulum* XVI 92: βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν | ἐρ-

χόμεναι. XXV 18. 61. 76 (var. αἰὲν). XXVII 44. — de cubili leonis XXV 169: κοίλην αὔλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος.

αὐλός *tibia* V 7: ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι. XX 29: κῆν αὐλῷ δονέω. VI 43: ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. plur. Ep. V 1: λῇς ποτὶ τᾶν Μοισᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι | ἁδύ τί μοι; acc. dor. X 34: τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα sc. tibicina.

αὔξω *augeo*, pass. *cresco* XVIII 43: λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο.

αὖος *aridus* XXI 7: στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι. XXVII 9: οὐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται. XXIV 88: ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον. IX 19: ἐν πυρὶ δ' αὖαι | φαγοί. XXV 142: σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος. 255: τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας ἤλασα κὰκ κεφαλῆς: 'clavam sonoram, argutam, aridam, die sausende'; cf. Verg. Georg. I 357: aridus altis montibus audiri fragor. Il. XII 160: κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν, ubi sane adv. est, ut Il. XIII 441. — metaph. VIII 48: χὠ τὰς βῶς βόσκων χαί βόες αὐότεραι. XVI 12: ἔνθ' αὖη σφισὶν ἕδρη, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἵκωνται (Ahr. et Ziegl. c. var. αἰεί).

αὔρα *aura* XXX 38: σμίκρας δεύμενον αὔρας ὀνέμων.

αὔριον *cras*, c. fut. V 145: αὔριον ὔμμε | πάσας ἐγὼ λουσῶ. II 9. [58.] III 11. IV 41. — c. praes. latius patente significatione XIII 4: οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες: diem crastinum h. e. posterum. XXX 20: ἀλλάσσει δ' ἑτέρα ποντοπόρην αὔριον (cod. αὔριον) ἄμερος: die crastino h. e. propediem, über Nacht. XXIX 14: νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχης κλάδον, | ἄλλον δ' αὔριον: modo hunc — modo illum.

ἀυστάλέος *squalidus* XIV 4: χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι (e Warton. coni. scr. pro αὐαλέοι, Ahr. e coni. Graefii ἄμ' αὐαλέοι), cf. Od. XIX 327: ἀυσταλέος, κακὰ εἱμένος.

αὐτάρ (plerumque in primo hex. pede leg.) incipiens semper enunciationem ea quae sequuntur prioribus magis subiungit quam opponit: *tamen, autem, vicissim*; interdum novas res addens nihil aliud est quam *deinde, porro* XXII 51: (ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον ἕστασαν —·) αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο | — δέρμα λέοντος. plerumque sequ. subi.: αὐτὰρ ὁ μάντις VI 23. αὐτὰρ ὅγ' I 52. XXII 87. αὐτὰρ ὁ XXV 232. αὐτὰρ ὁ πληγεὶς XXII 105. αὐτὰρ ἐγώ VI 32. VII 131. XVI 66. XVII 7. XXV 206. 227. opp. μέν XXV 13: ποίμναι μὲν — αὐτὰρ βουκολίοισι. VII 131: χὼ μὲν — αὐτὰρ ἐγώ. XXV 227: ὁ μὲν — αὐτὰρ ἐγώ — αὐτὰρ ὁ. duobus membris additur: μὲν — δὲ —αὐτάρ XXIV 107. 137; cf. Od. VIII 342. — αὐτὰρ ἐπεί XXV 211. αὐτὰρ ἔπειτα XXV 88.

αὖτε (ter pedem secundum incipit, semel posterior syllaba est in arsi secunda.) 1) *rursus* XI 22: φοιτῇς εὐθὺς ἰοῖσ' ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με· οἴχῃ δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με. 2) *vicissim, porro* XXIV 30: τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα. II 150. XXIII 53.

αὐτεῖ (dor. pro αὐτοῦ) *illic* XI 13: ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων αὐτεῖ ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο (e coni. Heinsii scr. pro αὐτός v. αὐτῶ, αὐτοῦ). v. αὐτοῦ.

ἀΰτέω *clamo, voco* XXIV 37: οὐκ ἀίεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀυτεῖ; 50: αὐτὸς ἀυτεῖ.

ἀϋτή *pugna* XXII 220: Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον ἀυτῆς, cf. Schilleri versum: der ein Turm war in der Schlacht.

αὐτίκᾰ (septies quarto hex. pede continetur, bis quarto.) *statim, extemplo*, c. ind. fut. V 96: κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν. IV 47: add. καί (e coni. Ahr. pro καταυτίκα) III 21: τὸν στέφανον τιλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς, cf. Plat. Symp. p. 220 A: τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ ἔλεγχος ἔσεσθαι. praeter. temporis VI 45. IX 22. — c. opt. II 29: ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις, cf. Il. XVIII 98: αὐτίκα τεθναίην. — c. imper. V 140: Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον, cuius locum tenet infin. V 121. — c. gen. II 119: (ἦνθον) αὐτίκα νυκτός: 'ipsa nocte ingruente, immediately at nightfall';

cf. XI 40: νυκτὸς ἀωρί. (de IV 11 v. ἀμνάς.)

αυτις v. **αὖϑις.**

αὐτόγᾰ *ipsum* XI 60: νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν μεμαϑεῦμαι (Ahr. αὖ τό γα).

αὐτοένει *eodem anno* XXVIII 13: (δὶς γὰρ μάτερες ἄρνων) πέξαιντ' αὐτοένει Θευγένιδός γ' ἕνεκ' ἐυσφύρω (vulg. αὐτοετεί).

αὐτόϑε(ν) *illinc, istinc* V 60: αὐτόϑε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόϑε βουκολιάσδεν, cf. Plaut. Capt. III 4, 71: istinc loquere, si quid vis. VI 15: ἁ δὲ καὶ αὐτόϑε τοι διαϑρύπτεται. praemisso nomine loci XXV 170: Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο | αὐτόϑεν, cf. Thuc. V 83, 1: ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόϑεν.

αὐτομάτως *sua sponte, fortuito* XXI 26: οὐ γὰρ ὁ καιρός | αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον.

Αὐτονόα (-α, -ας) *Autonoe, Cadmi filia* XXVI 12: Αὐτονόα πρᾶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα. 1: Ἰνὼ καὐτονόα. 19. 23.

αὐτός (sg. m. αὐτός, aeol. αὖτος ci. XXIX 11. in crasi ωὐτός. αὐτοῦ, -ῶ. αὐτῷ, aeol. αὔτῳ ci. XXX 21. αὐτόν. — f. αὐτά; αὐτᾶς, in crasi aeol. καὔτᾱς XXX 32. αὐτᾷ, -ῇ. αὐτάν, -ήν. — n. αὐτῶ, -ό. — du. g. m. αὐτοῖν. — pl. m. αὐτοί, -ῶν, -οῖς, -οῖσιν, -ούς. — f. αὐταί, -αῖς, -αῖσιν; dor. αὐτᾰ́ς ter. — n. αὐτά. In omnibus hex. pedibus leg., saepissime in sexto, primo, quinto; posterior syllaba ictum habet in secundo pede octies, rarius in tertio et quinto, semel in quarto.) I *ipse* 1) persona quae quid potissimum agit opponitur aliis personis I 98: ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέοιο λυγίχϑης; XIII 9: (καί νιν πάντ' ἐδίδαξε) ὅσσα μαϑὼν ἀγαϑὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο. XVII 105. XXVI 30. XXIX 11. — XVII 128: αὐτός τ' ἰφϑίμα τ' ἄλοχος. XXV 150: αὐτός τε ἄναξ υἱός τε. XXII 213: αὐτοί τε κρατέοντε καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν. Ep. XV 1: νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός | — τύμβον ἔτυχες. — aut rebus XVII 123: ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ ϑυώδεας εἵσατο ναούς· | ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι. XV 84. XVI 65. XXII 211. 222. — nonnunquam illud quod opponitur e toto textu apparet et cogitatione suppletur IV 60: πρόαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενϑών | — κατελάμβανον: ipse, non alius. V 99: (μαλακὸν πόκον) — Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός: 'mit eigener, hoher Hand'. VIII 7: φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον ϑέλω αὐτὸς ἀείδων: 'ipsum invicem cantantem'. XXIV 90. I 88. IV 54. VI 33. IX 25. XXV 209. — fit etiam ut αὐτός maiore quadam vi pronuntietur III 38: ἅλλεται ὀφϑαλμός μευ ὁ δεξιός· ἆρά γ' ἰδησῶ | αὐτάν;: 'Sie', amatam ipsam. XXIV 50: ἄνστατε, δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀυτεῖ: 'ipse, dominus'. — Non raro adiunctum est subst. cum articulo VIII 80: τὰ βοΐ δ' ἁ μόσχος, τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί (κόσμος). IV 5. sine artic. XXVII 63: ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτᾳ. XVII 33. XXV 59. Ep. XIII 6. aut nomen propr. VII 5: ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ | Χάλκωνος. XIII 37: (ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν) αὐτῷ ϑ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι. XXV 143. 120. XXIV 120. XXVI 9. Ep. IX 6. c. artic. V 14. 17 Ahr. — aut pronomen: τοῦτον αὐτόν Ep. XX 6. αὐτὸς ἐγώ VI 25. XI 50. XXII 153. αὐτῷ μοι XVI 19. με αὐτόν VIII 85. σέγε — αὐτόν XXV 39. αὐτὰν σέ Ad. 23. τοι αὐτῷ XXV 34. τοι αὐτῇ XXII 117. οἱ αὐτῷ XXIV 134, quo loco nescio an exstiterit significatio reflexiva, quam satis dilucide exhibet αὐτός XXV 77: χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὁϑούνεκεν αὖλιν ἔρυντο (κύνες) αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος (Ahr. e coni. αἰὲν ἔρυντο αὖλιν κοὐ παρεόντος): 'se (ipso) absente', cf. XIII 14. Ad. 5; cuius usus plura exempla exstant apud Hom. — 2) interdum aucta vi tam accurate aliquid demonstratur, ut error intercedere iam non possit: *ipse*, g e r a d e, g e n a u, u n m i t t e l b a r VII 70: (πίομαι) αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων: 'ipsis calicibus labrum infigens'. XXI 17: ἁ δὲ παρ' αὐτάν | ϑλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε ϑάλασσα. XXIV 12. Ep. IX 5. — 3) non raro adeo vis h. v. augetur, ut respondeat nostro s o g a r, *vel, etiam* XXX 31: ϑέος, ὅς καὶ Δίος ἔσφαλε μέγαν νόον | καὔτας Κυπρογενήας. XVI 56. accedit καί XXVII 61. XVII 8. οὐδέ VII 100. quo etiam referam

XXII 17: *ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ* **ἕλκετε νᾶας | αὐτοῖσιν ναύταισιν**: naves una cum nautis ipsis, vel cum nautis. — 4) *ipse* idem fere est quod ***mea sponte, ultro*** XV 57: **καὐτὰ συναγείρομαι** *ἤδη.* XXV 194. — 5) *ipse,* ***solus*** V 85: **τάλαν, λέγει, αὐτὸς** *ἀμέλγεις;* II 89: **αὐτὰ δὲ λοιπὰ** | *ὀστί' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα.* XVIII 12: *εὕδειν μὰν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐ-* **τὸν ἐχρῆν τυ.** IV 15. X 19. XI 12. XX 35. XXI 2. XXV 181. 277. XXVI 2. fortasse etiam VII 70; v. 2). — II *hic, is, ille,* quae significatio tantummodo in casibus obliquis exstat aut a verbis pendentibus aut a praepositionibus; demonstrantur autem et homines prius commemorati et animalia et res. XIII 21: (*Ἀλκμήνης υἱός*) **σὺν δ' αὐτῷ κατ-** *έβαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ.* I 35. IV 12. V 81. 82. 134. VI 2. 30. VII 56. 74. VIII 74. XI 76. 78. XIII 17. XIV 15. 23. XV 2. 67. 118. XVI 80. XVII 18. XXI 8. XXIII 11. XXVI 35. XXX 21 (ci.). Ep. XI 4. XXII 10. — III 2: (*αἶγες*) **βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.** IV 2. V 42. X 53. XXI 56. — I 30: **ἃ δὲ κατ' αὐτὸν** (sc. *τὸν κισσόν*) *καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται.* XXIII 25: **ὅλον αὐτὸ λαβών** (sc. *τὸ φάρμακον*). 28. 50. II 25. VII 7. XV 33. Ep. XXIV 1. — III **ὡὐτός** *idem* pro *ὁ αὐτός* leg. ter XI 34: *ἀλλ' ὡὐτός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω* (var. *οὗτος*): 'idem ego'. c. subst. XVIII 22: **δρόμος ὡὐτός.** XXVI 28: **ῥυθμὸς** *ὡὐτός,* cf. Il. V 396: *ὡὐτὸς ἀνήρ.*

αὐτοῦ ***illic*** XXV 257: **διὰ δ' ἄν-** *διχα τρηχὺν ἔαξα | αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον | θηρός,* cf. Il. II 237: *αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ.* v. *αὐτεῖ.*

αὐτόφλοιος *qui est cum ipso cortice* XXV 208: (*βάκτρον*) *εὐπαγές, αὐτόφλοιον*: 'cortice non districto'. Ep. IV 3: (*ξόανον*) *τρισκελές, αὐτόφλοιον.*

αὐτοφυής ***natura factus, nativus*** IX [23]: **κορύναν, τάν μοι πατρὸς** *ἔτραφεν ἀγρός,* | **αὐτοφυῆ.**

αὐτῶ pron. refl. ***sui, suus*** I 92: **τὸν αὐτῶ** | **ἄνυε πικρὸν ἔρωτα.** XV 181: **νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν** *αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.* XIII 15: (*ὡς ὁ παῖς*) **αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη** (vulg. **αὐτῷ**): 'sibi ipsi constans, sui semper similis.

Imago a iumentis sumpta est sibi paribus et aequaliter incedentibus (Verg. Georg. III 169)'.

αὔτως (semel in primo hex. pede leg., ter in sexto, ter posterior syllaba ictum habet in secundo pede.) 1) *eodem modo, pariter,* c. partic. *ὡς* coni., v. *ὡσαύτως.* — 2) ***ipso priore statu adhuc non mutato,*** *ὡς ἔχω,* so wie ich bin, nur so, ganz so, so ganz, semper fere cum adiectivis coniunctum, quorum vis sic augetur quodammodo. III 30: *οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατό τι πλαταγῆσαν, ἀλλ' αὔτως ἁμαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη.* V 40: **ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως.** II 133. XXV 83. XXV 239: (*ἰός*) *ἔπεσε* **προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως,** cf. Il. XXI 474: **νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον** *αὔτως.*

αὐχήν (sg. *αὐχήν, -ένος, -ένα;* plerumque quarto hex. pede continetur.) ***cervix, collum*** et hominum et animalium V 91: *λιπαρὰ δὲ παρ'* **αὐχένα σείετ' ἔθειρα.** XXV 264: (**τὸν** *μὲν* sc. *λέοντα*) *αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφλασα προφθάς.* 243: **πᾶς δέ οἱ** (*λέοντι*) **αὐχὴν** | **θυμοῦ ἐν-** *επλήσθη.* 146. I 43. XXII 51. de adversa parte colli XXII 109: **ἀλλ' ὁ** *μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα | αὐχένα τ' ἀρχηγὸς Βεβρύκων.*

αὐχμηρός *aridus, hirsutus,* de leone XXV 224: *ἀμφὶ δὲ χαίτας | αὐχμηρὰς* **πεπάλακτο φόνῳ.**

αὐχμός *siccitas aestiva* VIII 57: *δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν,* **ὕδασι δ' αὐχμός.**

ἀΰω (aor. **ἄυσεν, ἄυσαν, ἀΰσας.** semel leg. in exitu hex., quater ante caesuram, q. v. *κατὰ τρίτον τροχαῖον.*) 1) *clamo* XXIV 23: *αὐτὰρ ὅγ' εὐθὺς ἄυσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω.* XXII 144: **Λυγκεὺς δ' ἄρ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας,** cf. Il. XIV 147: **ὣς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν.** — 2) ***voco*** XXIV 47: **δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν.** XIII 58: **τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν,** cf. Od. IX 65: *τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι.* — omisso obi. VIII 28: **χοἱ μὲν παῖδες ἄυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ὑπακούσας.**

ἀφαγέομαι v. **ὑφαγέομαι.**

ἄφαντος *qui oculis cerni non potest* IV 5: **αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος** *ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν;* cf. Od. I 242: **οἴχετ' ἄιστος ἄπυστος.**

ἀφάπτω *suspendo* XXII 52: *ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων: κρεμάμενον.* Schol.

ἄφαρ (semel pyrrhichius est in quarto hex. pede, quater posterior syllaba habet ictum.) *celeriter, statim* XXV 146: (*τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο*) *σκαιοῦ ἄφαρ κέραος.* 227: *αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην.* 243. XXII 203. XX 15.

Ἀφᾰρεύς *Aphareus*, rex Messenae XXII 139: *ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἶ' Ἀφαρῆος, | — Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.* 141: *ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος.*

Ἀφαρήιος *Aphareius*, ad Aphareum pertinens XXII 207: *στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν | τύμβου ἀναρρήξας.*

ἀφαυρός *debilis* XXI 49: *πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις;*

ἀφέρπω *abeo* IV 29: *ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων.* VIII 43 = 47: *αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ.* XXVII 64: *γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.*

ἄφθιτος *perennis* XVIII 52: *Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεύς, ἄφθιτον ὄλβον* (*δοίη*).

ἄφθονος *copiosus, largus* VIII 40: *χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.* X 53: *πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ*, cf. h. Hom. XXX 8: *τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.*

ἀφίημι 1) *dimitto* V 78: *τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις | ζῶντ' ἄφες.* — 2) metaph. *emitto, consumo* Ep. VII 6: *ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην:* omnem artem in opere consumpsit.

ἀφικνέομαι (fut. aeol. *ἀπίξεται* XXIX 13. aor. ind. *ἀφῖκεν, -ῖκετο, -ῐκοντο.* coni. *ἀφῐκῃ, -ίκηται..* imp. dor. *ἀφίκευσο*) *venio, pervenio, redeo,* abs. XV 144: *καὶ νῦν ἦλθες, Ἄδωνι, καὶ ὄκκ' ἀφίκῃ φίλος ἡξεῖς: ὅτε ἄλλοτε ἔλθῃς.* Gloss. XIV 5. — c. praep. *ποτί* XI 42: *ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἁμέ: ἀμφίκευσο* (leg. *ἀφίκευσο*, ut est in ed. Iunt., vulg. *ἀφίκευ τὺ*), *οὕτω Συρακόσιοι τὴν σο πλεονάζοντες συλλαβήν· κάθευσο, στεφάνουσο ἀντὶ τοῦ κάθευ, στεφάνου.* Schol. cod. k Ziegl. — *ἐς* XV 149: *χαῖρε, Ἄδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ* (pro vulg. *ἀφικνεῦ* scr. Ahr.): *ἄπελθε, ἐλθέ, ὑπόστρεψον.* Gloss., quare fort. praestat *ἀφικνεῦ.* XXVI 25. — c. adv. *ὧδε* XI 61. *ὅπποι* XXIX 13.

ἀφνε(ι)ός (quater ᾱ, semel ᾰ) *locuples, dives* XV 22: *βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω.* add. dat. XXIV 106: *Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.* XXV 119. — XIII 19: *ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν.* XVII 96: *ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον.*

Ἀφροδῖτα (*-α, -ας, -ᾳ, -α*; semper in exitu hex. legitur, semel *Ἀφροδῖτα* Ad. 17.) *Venus* XV 100: *δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας, | αἰπεινάν τ' Ἔρυκαν, χρυσῷ παίζοις Ἀφροδίτα.* XVII 45: *κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα.* II 7: (*ἦ ῥά οἱ ἀλλᾷ*) *ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα;* I 138. II 30. VII 55. X 33. XIX 4. XXVII 63. Ad. 17.

ἀφρόντιστος *inconsultus* X 20: (*τυφλὸς*) *ὡφρόντιστος Ἔρως.*

ἀφύσσω *haurio*, fut. dor. VII 65: *τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ.*

Ἀχαιιάς *Achaea* XXIV 74: *πολλαὶ Ἀχαιιάδων*, cf. Od. III 261: *τις — Ἀχαιιάδων.* — pro adiectivo XVIII 20: *οἵα Ἀχαιιάδα γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα* (cum Ziegl. I et Ameis. e coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. *Ἀχαιιάδων*, Ahr. *Ἀχαιίδα νῦν*), cf. Od. XXI 107: *οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν.* de productione ultimae syllabae v. *Τυνδαρίς.*

Ἀχαιός *Achaeus* XXV 180: *οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός.* 165: (*ἤλυθε*) *ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο*, cf. Il. III 167: *ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνήρ.* — plur. XV 61: *ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί.* XXII 219: *νῆας Ἀχαιῶν.* 157: *Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.*

Ἀχαρνεύς *Acharnensis* VII 71: *δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς | εἷς δὲ Λυκωπίτας.*

ἄχερδος *crataegus, oxyacanthus* L., Weissdorn XXIV 88: *ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον.* semel leg. apud Hom. Od. XIV 10: *ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ* (*αὐλήν*).

Ἀχέρων *Acheron*, fluvius inferorum XVII 47: (*Βερενίκα*) *εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν.* XVI 31: *ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.* 41: *ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος* (Ahr. e coni. Hemsterhus. et Toupii *στυγνοῖο γέροντος*). XV 102: *ἀπ' ἀενάω*

Ἀχέροντος. Orcus ipse significatur XV 86: ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὁ κὴν Ἀχέροντι φιλητός: ἐν Ἅιδου. Schol. XII 19: ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα: εἰς τὸν ἀνέκβατον τόπον τοῦ ᾅδου. Schol. XV 136 (?).

ἀχέω 1) *sono, cano* XVI 96: (τέττιξ) ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. Ep. IV 10: κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη. — 2) *facio ut sonet aliquid, quatio, concrepo* II 36: τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει, cf. Ovid. Fast. V 441: Temesaeaque concrepat aera.

ἀχήν *pauper, egenus* (πτωχὸς καὶ ἀκτήμων. Gloss.) XVI 33: ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.

ἄχθομαι 1) *gravor* XVI 79: ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισι. — 2) *gravor, moleste fero* V 35: μέγα δ' ἄχθομαι, εἴ τύ με τολμῇς | — ποτιβλέπεν.

Ἀχιλεύς *Achilles* XVI 74: ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας | ἐν πεδίῳ Σιμόεντος. XVII 55: ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα. XXII 220: Ἀχιλῆά τε πύργον αὐτῆς, cf. Od. XI 556: (de Aiace) τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο.

Ἀχιλλέιος *Achilleus*, aeol. XXIX 34: ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι: Achillei amici, quales erant Achilles et Patroclus, cf. Il. XXIII 84 sequ.

ἄχος *dolor animi, sollicitudo* III 12: θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος.

ἄχραντος *intactus, intaminatus*, de calice I 59: οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται | ἄχραντον: ἤγουν ἄψαυστον, ἀμόλυντον. Schol.

ἀχρεῖος *inutilis* XVII 106: οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός | — κέχυται.

ἄχρι(ς) *usque ad*, c. praep. ἐς III 17: ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὄστιον ἄχρις ἰάπτει, cf. Quint. Smyrn. IX 376: ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι. — c. gen. XXIII 50: ἄχρι μέσων οὐδῶν.

ἄχυρον *acus, palea* X 49: ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

ἀχώ *echo, imago* IX 8: ἀδὺ δὲ χά σύριγξ χὠ βουκόλος, ἀδὺ δὲ κἀχώ (e coni. A. Fritzschii scr. pro κἠγών): 'dulcis quoque imago quae carmina mea resonat'.

ἄψ *retro* XXIV 93: ἄψ δὲ νέεσθαι, cf. Od. IV 260: νέεσθαι | ἄψ. XXV 74: φευγέμεν ἄψ ὀπίσω. XXIV 32: ἄψ δὲ πάλιν διέλυον (sc. τὰς ἀκάνθας), cf. Il. XVIII 280: ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας. — metaph. XXV 65: ἄψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα: retinebat, cf. Od. XIII 254: οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον: 'er nahm die Rede zurück, die ihm vor Freuden bereits auf der Zunge schwebte'. Ameis.

ἄψορρον *retro* XIV 40: (χελιδών) ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.

ἄω intr. *satior* XXV 253: (λῖς — ἆλτο) μαιμώων χροὸς ἄσαι, cf. Il. XV 317: (δοῦρα) ἐν γαίῃ ἵσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

ἀῶθεν *cras* XV 132: ἀῶθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω | οἰσεῦμες, cf. Od. XV 308: ἠῶθεν eodem loco versus.

ἀωρί *intempestive*, c. gen. XI 40: (ἀμᾷ κἠμαυτὸν ἀείδων) πολλάκι νυκτὸς ἀωρί: 'nocte intempesta'. XXIV 38: ἢ οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που; v. αὐτίκα.

ἄωρος *intempestivus, immaturus* Ep. XXV 1: ἡ παῖς ᾤχετ' ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἦδ' ἐνιαυτῷ | εἰς Ἀίδην, cf. Eur. Alc. 166: θανεῖν ἀώρους παῖδας.

ἀώς, ἠώς (ἀώς, -οῦς, -ῶ; ἠοῖ. Ἀώς, -ῶ; Ἠῶ. plerumque in introitu et in exitu hex.) I ἀώς, ἠώς 1) *mane, tempus matutinum* XI 14: αὐτεῖ ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο φυκιοέσσας | ἐξ ἀοῦς. XXI 24. — diei posteri, crastini XVIII 14: καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ: 'cras'. 55: ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ 'πιλάθησθε. XXIV 9. — 2) *dies* ipse XII 1: ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ (var. ἀοῖ); metaph. XVII 59: ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ: ubi primum editus es in lucem. — (de VII 35 v. ὡδά.) 3) de coelo: *oriens* Ep. XIX 3: (οὐ τὸ μυρίον κλέος) διῆλθε κὴπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ. — II **Ἀώς, Ἠώς** *Aurora* II 147: ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι | Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι. XIII 11: ὁπόχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς. XVI 5: ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' Ἠῶ (Ahr. ἠῶ, vulg. ἀῶ), cf. Il. V 267: ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε. XVIII 26: πότνι' ἅτ' ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον | Ἀώς.

ἄωτος 1) *floccus velleris*, lana tenerrima II 2: στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ, cf. Il. XIII 599:

ἐνστρεφεῖ οἷος ἀώτῳ. — 2) metaph. *flos, robur* XIII 27: ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος | ἡρώων: Argonautarum, cf. Pind. Pyth. IV 188: ἐς δὲ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος. Nem. VIII 9: ἡρώων ἄωτοι.

B

βᾰδίζω *vado, eo* XXIII 22: ἀλλὰ βαδίζω | ἔνθα τύ μοι κατέκρινας.

βᾰθέως *profunde* VIII 66: οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα: 'in silva profunda' pascentem.

βάθος *profunditas* VIII 49: ὦ βάθος ὕλας | μυρίον, ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι: 'ἐκεῖθεν, οὗ βάθος ὕλας ἐστί, δεῦτε'. Ahr., cf. Il. V 555: βαθείης τάρφεσιν ὕλης. — metaph. XIV 29: ἤδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες: 'in profunda potatione'.

βᾰθύκολπος *profundos sinus habens* h. e. veste sinuosa induta XVII 55: Θέτις βαθύκολπος.

βᾰθύς (sg. m. βαθύς, -ύν. n. βαθύ. pl. βαθεῖαι, -είαις. comp. βάθιον) *profundus, altus* XIII 23: βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν. 58: ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός (var. βαρύς). I 27: βαθὺ κισσύβιον: 'non vulgari ambitu, sed magnitudine amplissima scyphus'. XIII 35: βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. VII 132: ἔν τε βαθείαις | ἁδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες: βαθέως ἐστρωμέναις. Gloss. IV 51: ὡς δὲ βαθεῖαι | τἀτρακτυλλίδες ἐντί: ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις καὶ μετέωροι. Schol. XXII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθύν: in litore enim arena profunda, cf. Il. II 92: ἠιόνος προπάροιθε βαθείης. V 43: μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, οἰφέ, ταφείης: h. e. insepulta iaceant ossa tua. — metaph. VIII 65: οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; cf. sopor altus Verg. Aen. VIII 27. III 42: εἰς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα, cf. profundae libidines Cic. Pis. 21. XVIII 14: παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον: usque ad primum mane; cf. Plat. Crit. p. 43 A.

βαθύσκιος *alta s. densa umbra circumfusus, umbrosus* IV 19: σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

βαίνω (pr. βαίνει, -ῃ. — ipf. ἔβαινε, βαῖνε, ἔβαινον. — pf. βέβηκα, βεβᾱκώς. — fut. dor. βᾱσεῦμαι, -εῦνται. — aor. II ἔβᾱ, ἔβᾱν; ci. dor. βᾶμες; opt. βαίην; part. βᾶσα, βάντες) 1) *diductis pedibus gradior, consisto*, perf. XIV 66: ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς | τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν: 'pede nixus utroque fortiter insistens'. Eob. H. — 2) *accedo, me confero ad, ascendo in* Ad. 15: ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς. c. praep. ἀνά Ad. 44: κὰν' ὕλαν οὐκ ἔβαινεν. v. ἀνά. XIV 43. ἐς, εἰς XV 22: βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω. 57. IV 26. XVII 42. XXIII 56. ἐπί XXVI 23: λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, cf. Il. VI 65: λὰξ ἐν στήθεσι βάς. XXIX 37: νῦν μὲν κἠπὶ τὰ χρύσια μᾶλ' ἕνεκεν σέθεν | βαίην. ποτί II 8: βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν. omissa praep. c. acc. I 140: Δάφνις ἔβα ῥόον. c. adv. XXVII 64: παρθένος ἔνθα βέβηκα. VIII 47: ἔνθα καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν. — 3) *abeo, discedo*, c. partic. V 9: (τὶν δὲ τὸ ποῖον) Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος (var. ἔβαν); XX 17. c. praep. ἐκ XXII 142: ἐκ δίφρων ἄρα βάντες. c. duabus praep. XXII 30: ἀμφοτέρων ἐξ | τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός, cf. h. Merc. 198: (ταὶ δ' ἔβαν) ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο. (de XIV 55 v. πλέω.)

βαίτα *mastruca*, pellis pastoria III 25: τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἁλεῦμαι. V 15.

βάκτρον *baculus* XXV 207: βάκτρον | εὐπαγές, αὐτόφλοιον, ἐπηρεφέος κοτίνοιο. idem ῥόπαλον vocatur 255.

Βάκχος *Bacchus* XXVI 13: μανιώδεος ὄργια Βάκχου. Ep. XVII 3: ὦ Βάκχε. v. Διόνυσος.

βάλᾰνος *glans* VIII 79: τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος.

βάλλω (act. pr. βάλλω, -εις, -ει; -ῃ; -ε, -έτω, -ετε; -οντες. ipf. ἔβαλλε. aor. ἔβαλον, βάλον, -ε; βαλεῖν; -οῖσαι. — pass. ipf. βάλλετο. pf. βεβλημένον. — med. pr. βάλλομαι) 1) *ferio, percutio* I 110: (χὤδωνις) πτῶκας βάλλει. XXII 209: μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα. XXV 237: μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων. VI 9. 21. add.

dat. V 88: **βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα.** VI 6. V 49. VII 152 pass. XXII 86: **βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον**, cf. Od. XIX 441: **οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν.** c. praep. ἐς XXV 229: **καὶ βάλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα**, cf. Il. XI 381: **νείατον ἐς κενεῶνα βαλών.** — metaph. XXVII 16: **μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε** (ἁ Παφία). 17. add. dat. VII 118: ("Ἔρωτες) **βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον, | βάλλετ'.** pass. XVI 63: **φιλοκερδείῃ βεβλημένον ἄνδρα** (vulg. **βεβλαμμένον**): 'ictum', cf. Il. IX 9: **Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ.** — 2) de variis movendi generibus: *iacio, pello, pono* IV 44: **βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία**: 'abige, pelle ab inferiore parte'. adduntur praepos. **ποτί** XXIV 59: **Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον** (Ἰφικλῆα): legte mit Hast. **ὑπό** XXVII 53. **εἰς** XXVII 52. **ἐν** XVI 11. XXV 26. — metaph. XXIII 5: (**κοὐκ ᾔδει τὸν** Ἔρωτα) — **πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει.** med. XXV 163: **σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι**, cf. Homericum illud **ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.**

βάπτω *haurio* V 127: **ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι**: ἀντλήσοι. Schol. XIII 47: (**ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν**) **βάψαι ἐπειγόμενος.**

βάρβιτος *barbitos*, lyra multis intenta chordis XVI 45: **δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων | βάρβιτον ἐς πολύχορδον**: ὀργάνου εἶδος ἡ βάρβιτος Gloss.

βάρδιστος (superl. v. βραδύς) *tardissimus* XV 104: **βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι.** cuius vocis comparativus

βαρδύτερος *tardior* XXIX 30: **κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποθήμενα συλλάβην**

βαρέω *gravo, premo*, metaph. XVII 61: **Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.**

βαρυγούνατος *cui gravia sunt genua s. tarda* (βαρεῖς ἔχων πόδας καὶ μὴ δυνάμενος κινῆσαι Gloss.) XVIII 10: **ἢ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος; ἢ ῥα φίλυπνος;** (Ahr. c. Iunt. **βαρυγώνατος**).

βαρυμάνιος *cuius gravis est ira* XV 138: **Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως**: 'impatiens irae' Ov. Metam. XIII 3.

βαρύνω *gravo, premo* XXII 143: **ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.**

βαρύς (sg. m. **βαρύς, -εῖ, -ύν.** f. **βαρεῖα.** pl. **βαρείαις**) *gravis* 1) de pondere et robore XXV 146: **κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης | κλάσσε βαρύν περ ἐόντα**: ponderosam, validam. XVI 74: **βαρὺς Αἴας**: ἰσχυρός. Gloss. — transfertur ad somnum XXIV 47: **δμῶας — ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας.** ad soporem aeternum XXII 204: **κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.** ad aetatem XXIV 100: **Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς**: 'gravis annis' Hor. Sat. I 1, 4. — 2) metaph. *gravis, molestus, infestus, crudelis*, et de personis I 100: **Κύπρι βαρεῖα**: 'grave et inplacabile numen' Ov. Met. IV 452. III 15: **νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός.** accedit dat. XVII 19: (Ἀλέξανδρος) **Πέρσαισι βαρὺς θεός.** II 3: **τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα** (Steph. pro codd. **ἐμὸν βαρυνεῦντα**) **φίλον καταδήσομαι ἄνδρα**: 'mihi nunc gravem' h. e. infestum, immitem. — et de rebus XXIV 27: **ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ.** 19: **βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.** XXV 262: **ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις**, cf. Il. V 417: **ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.** — I 96: (ἁ Κύπρις) **ἁδέα μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἐνὶ θυμὸν ἔχοισα**: 'gravem iram', cf. Soph. Phil. 368: **βαρείᾳ ὀργῇ.**

βαρύφρων *gravia meditans* XXV 110: **βίῃ τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος** (var. **πολύφρονος.** Ahr. e coni. Kiesslingii **βαθύφρονος**).

βασίλεια *regina* XXIV 70: **τόσσ' ἔλεγεν βασίλεια.** met. XXVII 29: **ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν.**

βασιλεύς (sg. **βασιλῆος, -ῆι, -ῆ(α)**. pl. **βασιλῆες, -ήων, -εῦσι, -ῆας**; quinquies leg. in exitu hex., novies ante caesuram tertii pedis, semel post caesuram quarti.) *rex* 1) universe XVII 74: (Διὶ Κρονίωνι μέλοντι) **αἰδοῖοι βασιλῆες**, v. αἰδοῖος. 110: **πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.** XIV 63: **αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων | οἷα χρὴ βασιλῆ'** (Ahr. c. var. **βασιλέα**) XVII 95. 105. XXV 58. 117. — 2) certi quidam reges dicuntur: Ptolemaeus Philadelphus XV 22: **βᾶμες**

τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω. 52. XVII 12. Augias XXV 7: ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐύφρονος Αὐγείαο. 24. 111. Pollux XXII 122: Ἀμυκλαίων βασιλῆα. — etiam dei XVII 132: οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου h. e. Iovem et Iunonem, ubi plurali utitur poeta ut regem reginamque una voce significet.

βᾰσιλεύω *regno, impero*, c. gen. XVII 85: τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγήνωρ εἷς βασιλεύει (e coni. Mein. scr. pro vulg. ἐμβασιλεύει). — metaph. de rebus, quibus fruimur XXI 60: (ὤμοσα) μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῶ χρυσῶ βασιλεύσειν, ubi praestat fort. cum Ahr. scribere τῷ χρυσῷ: 'et auro (adiutum, utentem) instar regis victurum esse', ut ait C. Hartung Phil. XXIV p. 636.

βᾰσίλισσα *regina* XV 23: ἀκούω χρῆμα καλόν τι | κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν: Arsinoen.

βασκαίνω *fascino* V 12: τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ | βασκαίνων. VI 39: ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.

βαστάζω *porto, tollo* rem manibus contrectans ad pondus explorandum XVI 78: ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα, cf. Od. XXI 405: αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη.

βᾰτέω *salio* (ἐπὶ ζῴων μίξεως. Eustath. p. 741, 48) I 87: ᾧπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται.

βάτος *rubus fruticosus* L., Brombeerstrauch I 132: νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι. VII 140: ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. XXIV 87: κάγκανα — ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρω | ἢ βάτω.

βᾰτρᾰχος *rana* VII 41: βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω. X 52: εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω, παῖδες, βίος.

Βάττος *Battus*, homo quidam rusticanus IV 41: θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε. 56.

βαΰσδω *baubor*, de canibus βαῦ βαῦ edentibus VI 10: ἁ δὲ βαύσδει | εἰς ἅλα δερκομένα.

βδέλλα *hirudo, sanguisuga* II 55: τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα | ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.

βέβᾱλος, βέβηλος *profanus*, ἀμύητος XXVI 14: τὰ δ' οὐχ ὁρέοντι βέβηλοι (sc. ὄργια Βάκχω), cf. Catull 64, 261: orgia, quae frustra cupiunt audire profani. III 51: (ζαλῶ — Ἰασίωνα | ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι: παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα Ἰασίωνος καὶ Δήμητρος. Schol. cf. Od. V 125.

Βέβρῡκες *Bebryces* XXII 77: ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες. 91: Βέβρυκες δ' ἐπαῦτεον. 29: (Ἀργώ) Βέβρυκας εἰσαφίκανε: εἰς τοὺς Κολχούς. Gloss. XXII 110: ἀρχηγὸς Βεβρύκων Amycus.

βέλεμνον *telum* XXV 253: ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα | χειρὶ προεσχεθόμην. metaph. XI 15: (ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος) Κύπριος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.

Βελλεροφῶν *Bellerophon*, filius Glauci, regis Corinthi XV 91: Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν | ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν.

βέλος *telum, sagitta* XXV 230: τηνσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν | ὀκριόεν. metaph. XXVII 28: χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης. XXIII 5: πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει (Ἔρως).

Βεμβῑναῖοι *Bembinaei*, Bembinae Argolidis incolae XXV 202: (πάντας πισῆας) λῖς ἄμοτος κεράιζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους, | οἳ ἔθεν ἀγχόμοροι ναῖον ἄτλητα παθόντες.

βέντιστος (dor. pro βέλτιστος) *optimus*, voc. V 76: βέντισθ' οὗτος: 'heus tu, o vir optime, o bone'; cum ironia quadam dicitur.

Βερενῑκα *Berenice*, Ptolemaei I uxor, Ptolemaei Philadelphi Arsinoesque mater XVII 34: περικλειτὰ Βερενίκα. 46: Βερενίκα | εὐειδής. 57: ἀρίζηλος Βερενίκα. XV 106: Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς | — ἐποίησας Βερενίκαν.

Βερενῑκειος *Bereniceus*, pro gen. XV 110: ἁ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλένη εἰκυῖα | Ἀρσινόα: 'Berenices filia'.

βῐάζομαι *cogo, vim facio* XXII 9: (νᾶες) ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις: astris reluctantibus et invitis. abs. XV 76: ἄγ', ὦ δειλὰ τύ, βιάζευ: vim adhibe, 'vi perrumpe' obstantes cubitis depulsans.

Βῐας *Bias*, Amythaonis filius, fratris Melampodis ope Peronem, Nelei filiam, in matrimonium duxit III 44: ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίναισιν ἐκλίνθη (sc. Pero). v. Ἀλφεσίβοια et Μελάμπους.

Βίβλινος *Biblinus* XIV 15: ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς, | εὐώδη, τετύρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ: Biblinum sc. vinum. Θρακικόν. Schol. 'Unde diceretur iam inter veteres dubitatum fuit'. G. Dind.

βιβρώσκω *comedo* XXV 224: (λὶς) βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, cf. Od. XXII 403: βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο.

βίη (sg. βίη, -η, -ην. — βίηφι dat.) 1) *vires corporis* IV 8: φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν, cf. Od. XVIII 139: βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων. XXV 152: Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες. animalium XXV 138: τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένει ᾧ ἠδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας. itaque in circumlocutione c. gen. Φυλῆος XXV 55. Ἡρακλῆος 110. c. adi. Ἡρακληείη XXV 154; id quod apud Hom. leg. septies, e. g. Il. XI 690. — 2) *violentia*, de ventis XXV 91: (νέφη — εἶσιν ἐλαυνόμενα) ἠὲ Νότοιο βίῃ ἠὲ Θρῃκὸς Βορέαο. dat. instr. paene pro adv. XXV 261: βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.

βίος 1) *vita* Ep. IX 2: οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος. XXX 19: τῷ μὲν γὰρ βίος ἕρπει προγόνοις ἴσ' ἐλάφω θόας. X 52: εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω, παῖδες, βίος. XXV 38. — 2) *victus* XIV 40: (χελιδὼν) πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν. Ep. XIII 3.

βλάπτω *laedo* XXII 122: καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα. met. XVI 63: φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα, v. βάλλω 1).

Βλέμυες *Blemyes* VII 113: πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις | πέτρᾳ ὕπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός: ἔθνος Αἰθιοπικὸν οἱ Βλέμυες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Αἰθιοπίας ᾠκισμένον. Schol.

βλέπος *vultus, visus* XXIII 12: (ἄγρια δ' αὐτῷ) χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας (e coni. Mein. scr. pro vulg. βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν).

βλέπω 1) *intueor, cerno* VIII 75: κάτω βλέψας τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον: oculis in terram demissis. — adduntur neutra adi. XX 13: ὄμμασι λοξὰ βλέποισα. 10: οἷα βλέπεις, cf. Hor. Sat. I 3, 26: cernis acutum. — 2) *specto* X 47: ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν | ἢ Ζέφυρον βλεπέτω.

βλέφαρον plur. *palpebrae* XXI 20: ἐκ βλεφάρων δὲ | ὕπνον ἀπωσάμενοι. XXII 204: κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος, cf. Od. II 398: σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.

βληχέομαι (dor. pro βληχάομαι) *balo* XVI 91: μήλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι | ἂμ πεδίον βληχοῖντο (Ahr. e coni. Briggs. βληχῷντο).

βλοσυρός *truculentus, torvus* XXIV 116: τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ, cf. Il. VII 212: (τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο) μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι.

βοά *clamor* flebilis pueri XXIV 34: Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς sc. filii, cf. v. 23. — pugnantium XVII 59: ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις. XVI 97: βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.

βόαυλος *boum stabulum, bubile* XXV 108: Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους.

βοάω, med. *invoco*, aor. ion. XVII 60: Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον | Ἀντιγόνας θυγάτηρ. v. ἐπιβοάω.

βόε(ι)ος *bubulus* XXII 2: φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν | χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν (pro βοέεσσιν scr. Steph., βαρέεσσιν Ahr. e coni. Ameis.): 'caestibus e loris bubulis factis', cf. Il. XXIII 684: δῶκεν ἱμάντας ἐυτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο. — XXII 80: σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις | χεῖρας.

βοηθόος *adiutor*, de Geminis XXII 23: ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω.

βοηνόμος (i. q. βουνόμος) *bubulcus* XX 41: ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης: 'propter Ganymedem'.

βολβός *bulbus esculentus, tuber* (?) XIV 17: βολβός, κτείς, κοχλίας ἐξῃρέθη: βολβοὺς τὰ λεγόμενα ὕδνα, ἅτινα τὴν γῆν σκάπτοντες εὑρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι. Gloss.

βόλος *bolus, captura* I 40: μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει | ὁ πρέσβυς.

βομβέω *bombum facio*, de apibus III 13: (αἴθε γενοίμαν) ἁ βομβεῦσα μέλισσα. V 46 [= I 107]: ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. de vespa V 29: σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων ἐριζόντων πρὸς κρείττονας. Schol.

Βομβῦκα *Bombyce*, tibicina quaedam a Bucaeo messore amata X 26 = 36: *Βομβύκα χαρίεσσα.* A voc. βόμβυξ tibia nomen derivat Lobeck. pathol. p. 59.

Βορέης *Boreas*, *aquilo* X 46: *ἐς Βορέην* (var. *βορέαν*) *ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν* | *ἢ Ζέφυρον βλεπέτω.* XXV 91: *ἠὲ Νότοιο βίη ἠὲ Θρηκὸς Βορέαο.*

βόσις *pastus* XXV 8: *οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον.*

βόσκω (act. praes. *βόσκω, -ει, -οντι; -οιτ'; -ε; -ειν, -ων.* — med. praes. *βόσκεσθε, -ονται; -οιντο.* ipf. *βόσκοντ'.* fut. dor. *βοσκησεῖσθε*) *pasco*, *alo* 1) Act. de hominibus, abs. XV 126: *ἁ Μίλατος ἐρεῖ χὠ τὰν Σαμίαν κάτα βόσκων* (Herm. pro vulg. *καταβόσκων*). c. acc. V 83: (*καλὸν αὐτῷ*) *κριὸν ἐγὼ βόσκω.* III 3. IV 2. VIII 48. XI 34. de stellis XIII 25: *ἆμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ* | *ἄρνα νέον βόσκοντι.* de regionibus XXV 184: *ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει* (*ἡ Ἀπίς*). VIII 35. — 2) Med. pascor, abs. V 103: *τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.* III 2. IX [4] XXVII 46. c. acc. XXV 8: *οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν.* 132: *βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην* | *ἐν νομῷ.*

βοτάνη *pastio*, *pascuum* XI 12: *πολλάκι ταὶ ὄιες ποτὶ τωὔλίον αὐταὶ ἀπῆνθον* | *χλωρᾶς ἐκ βοτάνας.* XXV 87: (*πίονα μῆλα*) *ἐκ βοτάνης ἀνιόντα.* XVI 91: *μήλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι.* XXVIII 12: *δὶς γάρ μάτερες ἄρνων μαλάκοις ἐν βοτάνᾳ πόκοις* | *πέξαιντ' αὐτοένει.* plur. VIII 37: *κρᾶναι καὶ βοτάναι.* 44: *χὠ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι.*

βοτήρ *pastor* XXV 139: (*Φαέθων μέγας*) *ὅν ῥα βοτῆρες* | *ἀστέρι πάντες ἔισκον.*

βοτόν *pecus*, quae pascitur XI 34: *βοτὰ χίλια βόσκω.* XXV 120: *ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα.*

βότρυόπαις *uvifer*, uvas quasi gignens Ep. IV 8: *ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι* | *ἄμπελος.*

Βουκαῖος *Bucaeus*, messor quidam X 1: *ἐργατίνα Βουκαῖε.* 57: *τὸν δὲ τεόν, Βουκαῖε, — λιμηρὸν ἔρωτα* (utroque loco pro vulg. *βουκαῖε* scr. A. Fritzschius). v. *Βοῦκος.*

βουκολέω *boves pasco* VIII 1: *Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι* | *μᾶλα νέμων — Μενάλκας.* VII 92: *Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέντα.* XX 38. — Med. pascor, de tauris XXV 129: *ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο.*

βουκολιάσδομαι (aeol. pro *βουκολιάζομαι*) *carmen pastorium modulor* VII 36: *βουκολιασδώμεσθα.* V 60: *αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδευ.* fut. dor. V 44: *ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ', ἕρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ.* — Ipr. *βουκολιάζεο, -ευ* IX [1. 5] leguntur in versibus subditiciis.

βουκολιαστάς *carminis pastorii v. ruralis cantor* V 67: *ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὅστις ἀρείων* | *βουκολιαστάς ἐστι.*

βουκολικός *pastorius*, *bucolicus* I 64: *ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.* 70. 76. [94.] 99. 104. 108. 114. 119. 122. 127. 131. 137. 142. VII 49. — VIII 31: *εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν* | *βουκολικάν.* Ep. II 2: *βουκολικοὺς ὕμνους.* praeterea *τᾶς βουκολικᾶς Μοίσας* I 20 et *βουκολικαί Μοῖσαι* IX 28 leguntur in versibus, quos plerique putant subditicios.

βουκόλιον *armentum boum* VIII 39: (*κρᾶναι καὶ βοτάναι*) *τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε.* plur. XXV 95: *τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ᾔει.* 13: *βουκολίοισι περιπλήθουσι.* 121: *οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου* | *βουκολίοις.*

βουκόλος (sg. *βουκόλος, -ω, -ῳ, -ον.* pl. *βουκόλοι.* vicies legitur, quinquies decies ante caesuram bucolicam.) *bubulcus* VIII 80: *τᾷ βοὶ δ' ἁ μόσχος, τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί* (*κόσμος*). XXV 151: *Φυλεὺς οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες.* certi nominantur Daphnis I 116. VI 1. Ep V 3. Lycopas V 62. Paris XXVII 1. sine nomine significantur Anchises I 105. Aegon IV 5. 37. Corydon IV 13 (ubi simul ad Aegonem refertur). Daphnis I [92]. IX 8. XXVII 46. Attis XX 40. Endymion XX 37. Paris XXVII 2. cum contemptu dicitur XX 3. 32. 42.

Βοῦκος i. q. **Βουκαῖος** X 38: *ἦ καλάς ἄμμι ποιῶν ἐλελήθη Βοῦκος ἀοιδάς* (vulg. *βοῦκος, βῶκος*): *τὸ ὄνομα αὐτοῦ συγκέκοφε* (*Μίλων*) *ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ βουκαῖον εἰπών.* Schol. *Βοῦκος, Βουκαῖος, ὄνομα κύριον.* Schol. cod. k. Ziegl. p. 70.

βουλά *consilium* XVII 14: ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο | βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.

βουλεύω *consilium agito, meditor* XXV 272: καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν | — ἐρυσαίμην, cf. Od. XI 229: αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην. — XVI 70: κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.

βούλομαι *volo, cupio,* abs. Ep. XXIII 4: (τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος) χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ, ubi partic. nescio an pro τῷ βουλομένῳ sit. — accedit acc. XXX 30: ταῦτα γὰρ ὤγαθος | βούλεται θέος. infin. XXII 162: ὡς ἀγαθοὶς πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι: velint. XXVIII 15: οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις: vellem.

Βουπράσιον *Buprasium,* urbs Elidis XXV 11: αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ὧδε (sc. νέμονται), cf. Il. XI 756: ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους.

Βούρῑνα *Burina,* fons Coi nobilissimus VII 6: Χάλκωνος, Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν | εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ: Βούρινα ὠνομάσθη ἡ πηγὴ διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν πόρον ὅθεν ῥεῖ μυκτῆρι βοός. Schol.

βοῦς (sg. dor. βῶς; βοΐ, βοῦν; pl. βόες, βοῶν, βουσί, βόεσσι, βόας, dor. βῶς) 1) *bos* genere non denotato XXV 98: σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν | εἰλιπόδων. VIII 6: μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν. XXV 95. 101. 218. XVII 126. XXII 150. — 2) *taurus* XIII 31: αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα. XXV 141. — 3) *vacca* XVI 37: μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι. XXV 151: Φυλεὺς οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες. XVI 35: βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις | ἔργον ἔχων. XXV 135: βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων. IX 7: ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χὰ βῶς (Ziegl. c. Ahr. βοῦς). VIII 48: χὠ τὰς βῶς βόσκων χαἰ βόες αὐότεραι. I 74. 120. IV 1. 26. VIII 48. [77.] 80. IX [3.] XIII 92. XVII 101. XXV 17. 88. 123. XXVII 63.

βούτας *bubulcus* I 86: βούτας μὰν ἐλέγευ· νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 80: ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον. accedit subst. ἀνήρ XX 34: Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτᾳ. nomen I 113: τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν. VI 44. VII 73.

βούτομον *butomus umbellatus* L., Blumenbinse, Wasserlisch XIII 35: ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.

βρᾰ́βῠλον (βράβιλον) *prunum Damascenum,* Schlehenpflaume VII 146: (τοὶ δ' ἐκέχυντο) ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. XII 3: μῆλον βραβύλοιο | ἥδιον: βράβυλα τὰ κοινῶς κοκκύμηλα, ἤγουν Δαμασκηνά. Schol.

βραγχία pl. *branchiae* XI 54: ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα (Ziegl. e codd. m. p., vulg. βράγχι').

βρᾱΐδίως v. *ῥᾴδιος.*

βράκος v. *ῥάκος.*

Βρᾰσίλας *Brasilas* quidam VII 10: οὐδὲ τὸ σᾶμα | ἁμὶν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο.

βρᾰχῑ́ων (sg. βραχίονος. pl. βραχίοσιν, -ίονας, ubique leg. ante caesuram bucolicam.) *brachium, lacertus* hominum XVI 79: ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισι. XXII 48: ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον | ἔστασαν. XXV 149: μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη. animalium: *pes prior* XXV 270: μέχρι οἱ (sc. λέοντι) ἐξετάνυσσα βραχίονας: donec effeci ut (mortuus) pedes priores extenderet.

βρᾰχύς *brevis, parvus* XXI 13: νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς. XXIII 38: στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον.

βρέφος (brevis vocalis antecedens semel producitur XXIV 7.) *infans* 1) recens natus XVII 58: σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα | δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ. XXIV 7: εὕδετ', ἐμὰ βρέφεα, 83. XVII 65. accedit nomen XXIV 16: φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα. — 2) aetate iam provectior XV 14: αἰσθάνεται τὸ βρέφος. 55. idem ὁ μικκός vocatur 12. 42.

βρῑ́θω *gravis, onustus, plenus sum, abundo* XV 119: μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ. I 46: πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά, cf. Il. XVIII 561: σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν. — Med. XII 33: βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

βροτοβᾱ́μων *incedens in rupibus vel in montibus* Syr. 13: ὦ βροτοβάμων

sc. Pan; ponitur autem pro *πετροβάτης*, quod Deucalion e petris novos fecit homines (*βροτούς*).

βροτός (sg. *βροτόν*. pl. *βροτοί*, *-ῶν*, *-οῖς*, *-ούς*. plerumque aut ante bucolicam caesuram leg. aut ante hephthem. — brevis syllaba antecedens semel producitur XVI 4.) *mortalis* (homo) opp. immortalibus XVI 3: *Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι· ἄμμες δὲ βροτοὶ οἵδε· βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.* XV 105. XVII 51. XX 20. Ep. XIII 6. certus quidam homo XXIII 11: *οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν* (Paley *φίλον*). — plur. XVII 81: *οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.* XXII 54.

βρόχθος *guttur* III 54: *ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.*

βρόχος *laqueus* XXIII 51: *βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ.* 21. Ad. 11: *βρόχῳ καθάψας ἔσυρεν αἰχμάλωτον.*

βρύον *muscus marinus, alga* XXI 7: (*ἰχθύος ἀγρευτῆρες κεῖντο*) *στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι.*

βρυχάομαι *rugio*, de bobus XXV 137: *δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπῳ.*

Βυβλίς *Byblis*, fons Milesius VII 115: *ὔμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες | νᾶμα*: *Ὑετὶς καὶ Βυβλὶς ὄρη Μιλήτου καὶ κρῆναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης.* Schol.

βυθός *profundum* maris XXII 17: *ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας.* XI 62: *κατοικεῖν τὸν βυθόν.* fontis XXII 39: *λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο | ἐκ βυθοῦ.*

βύρσα *corium, pellis* leonis XXV 238: *ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός.* 272: *λασιαύχενα βύρσαν | θηρός.*

βύσσος *byssus*, Baumwolle Curt. Pelop. II p. 10. II 73: *βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.* cf. Pausan. V 2, 5. VII 21, 7.

βῶλαξ *gleba, solum* XVII 80: *Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.*

βωμός (sg. *βωμῷ*, *-όν*. pl. *βωμῶν*, *-ούς*) *ara* XXVI 8: (*ἱερὰ*) *εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν*, cf. XXVI 5. XVII 127: *ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν.* Ep. I 5: *βωμὸν δ' αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός.* VII 155: *βωμῷ πὰρ Δάματρος Ἀλῳάδος.*

βῶς v. **βοῦς.**

βωστρέω *inclamo*, fut. V 64: *αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες.* 66: *βωστρέωμες.*

Γ

γᾶ, γαῖα (1) *γᾶς*, *γᾶ*, *γᾶν.* — 2) *γαίας*, *-ης*, *-ῃ*, *-αν*) 1) *terra, terrae* XV 8: *ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθών | εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν*: ad ultimas terras, ultimum terrarum angulum, an das Ende der Welt. — opp. inferis XXVI 4: *ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς*: 'in terris natum'. — mari XXI 59: *ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι | ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς.* XVII 76. — 2) *terra, solum* XXII 128: *πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν | κεῖτ' ἀλλοφρονέων.* XXV 258: *πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι | ὑψόθεν ἐν γαίῃ* (var. *ἐκ γαίης*). XIX 4. XXII 91. 182. XXIV 111. XXV 146. 259. — 3) *terra* quaedam, Land XI 79: *δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι εἶναι*: 'in hac terra'. VIII 53: *γᾶν Πέλοπος.* XVIII 20: *Ἀχαιιάδα γαῖαν*, cf. Od. XXI 107: *Ἀχαιίδα γαῖαν.* v. *Ἀχαιιάς.*

γαθέω *laetor* I 54: *ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.* VII 134: (*ἐκλίνθημες*) *ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισιν*: laeti. IX [35]: *οὓς γὰρ ὁρεῦντι | γαθεῦσαι* (sc. *Μοῖσαι*), *τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη* (e coni. Valcken. et Brunck. scr. pro *γαθεῦσι(ν)*, *γάθευσιν*, *γηθεῦσι.* Ahr. *γαθεῦσιν* sc. *ὀφθαλμοῖς*), cf. Hor. Od. IV 3, 1: quem tu, Melpomene, semel nascentem placido lumine videris, illum . . .

γαῖα v. **γᾶ.**

γάλα (*γάλα*, *-ακτος*; gen. ubique in exitu hex. leg.) *lac* pecoris V 53: *στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.* I 58; cf. Od. IX 246: *αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος.* XXV 104: *νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει | πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος.* V 58. 124. VIII 41. XI 35. 65. — homi-

nis XXIV 3: (Ἀλκμήνα) ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος.

γᾰλᾰθηνός lactens XXIV 31: (περὶ παῖδα) ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν. XVIII 41: γαλαθηναί | ἄρνες γειναμένας οἷος μαστὸν ποθέοισαι.

γᾰλάνα serena maris et ventorum tranquillitas VI 35: ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἦς δὲ γαλάνα. XXII 19: αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα | ἂμ πέλαγος (Ahr. λιπαρὴ — γαλήνη).

Γαλάτεια (-α, -ας, -αν, -α) *Galatea*, nympha a Polyphemo amata VI 6: βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια. XI 19: ὦ λευκὰ Γαλάτεια. 8. 13. 63. 76.

γᾰλέη felis XV 28: πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν;: 'rursusne feles (h. e. tu, Eunoa) molliter) dormire volunt?' ὥσπερ αἱ γαλαῖ μαλακαί, οὕτω καὶ σὺ εἶ μαλακή. Schol.

γαμβρός (sg. γαμβρός, -έ. du. γαμβρώ) 1) *sponsus* XV 129: ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός: Adonis. XVIII 9: ὦ φίλε γαμβρέ: Menelaus; idem appellatur XVIII 16: ὄλβιε γαμβρέ. 49: εὐπένθερε γαμβρέ. XXII 140: γαμβρὼ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. — 2) *gener* XXIV 82: γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται: Hercules, namque ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην Od. XI 602.

γᾰμέω *in matrimonium duco*, aor. dor. III 40: Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι. VIII 93: Νύμφαν — γᾶμεν. pass. VIII 91: οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο: 'recens nupta'.

γάμος (sg. γάμος, -ου, -ῳ, -ον; pl. γάμοι; plerumque aut in quarto hex. pede aut post caesuram tertii pedis leg.) *nuptiae* XVII 131: ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη. XXII 206: (οὐδὲ τὸν ἄλλον — εἶδε) παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. XXVII 32: καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω; XVIII 58. XXII 148. 151. 166. XXVII 25. 57. plur. XXVII 24: γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

Γᾰνυμήδης *Ganymedes*, a Iove raptus deorumque factus pincerna (v. XV 124) XII 35: ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται.

γάρ (plerumque legitur in thesi hex. prima — tricies bis — et quinta — vicies semel —, nusquam in arsi prima, quinta, sexta.) 1) particula argumentativa et explicativa: *nam, enim, videlicet*, denn, nämlich, ja, freilich IV 44: θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας | τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. V 66: ὢ ξένε, μικκὸν ἄκουσον | τεῖδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομεν ὅστις ἀρείων | βουκολιαστάς ἐστι. VIII 51. — in sententia parenthetica ponitur VII 35: ἀλλ' ἄγε δή — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς — βουκολιασδώμεσθα. Ep. XVII 7. — praemittitur argumentum V 29: ἀλλὰ γὰρ οὔ τοι ὤριφος ἰσοπαλής, τυῒδ' ὁ τράγος οὗτος: 'at quum hoedus tibi non parsit, hic hircus ponatur'. Am. I 19: ἀλλὰ τὺ γὰρ δή, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες, — δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα: 'at tu videlicet cantas dolores Daphnidis'. — saepius id quo refertur γάρ cogitatione supplendum est II 118: ἦνθον γὰρ κἠγών, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα: non opus erat te vocare me, ego quoque enim venissem; ich wäre ja von selbst gekommen. V 82: καὶ γὰρ ἐμ' ὠπόλλων φιλέει μέγα: 'ego quoque habeo quod cantem, nam' . . . itemque V 90: κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας — ἐκμαίνει. 114: καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος. 134. VIII 72 (ci.). XXI 26: μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρός | αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον: 'non recte agis, nam . . .'. V 94: οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες (sc. σύμβλητοι): verum est quod dixisti, concedo, nam . . . V 10: οὐδὲ γὰρ Εὐμαρίδᾳ τῷ δεσπότα ἦν τι ἐνεύδειν: mentitus es, nam . . . — 2) particula affirmativa: *certe, utique, videlicet*, gewiss, doch, ja, freilich V 44: ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ', ἕρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ. XVI 60: ἀλλὰ γὰρ ἴσος ὁ μόχθος ἐπ' ᾐόνι κύματα μετρεῖν. in iureiurando c. αἴ, εἰ XVI 82: αἲ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα. XII 17: εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρῳ ἀθάνατοι . . . in interrogationibus plerumque cum admiratione quadam dictis XXII 68: τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας; I 102: (Κύπρι βαρεῖα,) ἤδη γὰρ φράσδῃ

πάνθ' ἅλιον ἅμμι δεδυκεῖν; V 5: τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα, δῶλε Σιβύρτα, ἐκτάσα σύριγγα; (de XII 115 v. ἄρα 1)). — 3) subiungitur part. γάρ articulo I 62: πόταγ', ὠγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδάν | οὔτι πᾳ εἰς Ἀΐδαν γε — φυλαξεῖς. II 11. IV 44. 50. XVII 4. XXI 16. XXIII 62. 63. XXV 5. 44. 197. XXIX 5. Ber. 4. — pronominibus personalibus XXII 116: εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα. 169. I 19. II 11. V 5. 67. 90. 142. VIII 72. XXIV 35. demonstrativis VI 40: ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξεν. VIII 51. XXV 93. XXVIII 24. XXX 30. relativis X 25: ὧν γάρ χ' ἅψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. IX 35 (var. μὲν). interrogativis XVI 108: τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν | ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; XXI 34. XXII 68. (de XVI 5 v. ἄρα 1) ex.). — negationibus XXI 32: οὐ γάρ νυστάξῃ κατὰ τὸν νόον. 26. XXV 115. 230. XXVIII 15. XVII 98: οὐ γάρ τις. XVI 14: οὐ γὰρ ἔτι. I 98: οὐ γὰρ δή. V 31: οὐ γάρ τοι. VII 39: οὐ γάρ πω. V 10: οὐδὲ γάρ. XXI 2. 63. V 94: οὐδὲ γὰρ οὐδ'. IX 33: οὔτε γάρ. — praepositionibus IV 57: ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι. XXV 260: περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω | ἦλθε. — coniunctionibus et particulis XII 25: ἢν γάρ καί τι δάκῃς. XXIX 21: αἰ γὰρ ὧδε πόῃς. XII 17. XVI 82. — ἀλλὰ γάρ V 29. 44. XVI 60. disiunctim I 19. — καὶ γάρ (aut in primo aut in quinto hex. pede) etenim, namque II 124: καὶ γὰρ ἐλαφρός | καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι. V 134. VI 29. 34. Ep. VIII 3. nam etiam (quoque) VII 37: καὶ γὰρ ἐγώ. V 82. 114. VI 29. XX 21. XXI 44. XXVIII 17. Ep. VIII 3. disiunctim V 90. 142. VIII 72. — μὲν γάρ VII 15: ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο. XXII 182. XXV 121. 183. XXX 19. — ἦ γάρ (aut in primo aut in quinto hex. pede) II 155: ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη: profecto enim. I 16. 130. VI 18. 35. VII 31. 96. XXII 207. XXV 124. — ναὶ γάρ XXIV 73. — ἤδη γάρ I 102. — adverbiis XVII 60: ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο. II 98. VII 33. XXV 54. XXVII 8. XXVIII 5. 12. XXX 8. — adiectivis VII 56: θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει. 35. IV 22 (?). VIII 51. XIII 48. 71. XVI 69. XVII 26. XXI 29. XXV 29. 201. Ep. VI 4. XVII 9. — substantivis XIII 34: λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο. XXI 62. XXIX 29. Ep. XVII 7. — verbis II 118: ἦνθον γὰρ κἠγών. X 53. XXI 37. XXV 164. Ep. IV 17. XIII 5.

γᾱρύω *sonum fundo*, de bubus mugientibus IX 7 = VIII [77]: ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἁ βῶς. de avibus I 136: κὴξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο: 'cantent lusciniis certaminis causa h. e. certent cum lusciniis'; cf. Verg. Ecl. VIII 55: certent et cycnis ululae.

γαστήρ 1) *venter* XXVI 23: λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα. XXIV 17: τὼ δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω | αἱμοβόρως ἐκύλιον, cf. Schiller, Kraniche des Ibykus: da sieht man Schlangen hier und Nattern die giftgeschwollnen Bäuche blähn. — 2) *ventriculus*, *stomachus* XXI 40: οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, | εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'.

γαυλός *mulctrum* V 58: στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος. 104: ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος.

γαυριάομαι *effero me, exsulto*, de bubus XXV 133: ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντο (e coni. Kiesslingii scr. pro vulg. γαυριόωντες).

γαυρός *superbus*, *lascivus* XI 21: μόσχω γαυροτέρα (sc. εἶ): Galatea.

γὲ (γ'; dor. γα in compositis ἔγωγα, τύγα) *certe*, *quidem*; particula est superiora aut affirmantis atque augentis aut restringentis, itaque maxime respondentis. IV 14: (δειλαῖαι δ' αὗται· τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον.) ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι. X 11: (οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;) μηδέ γε συμβαίη, ubi ante μηδέ cogitatione supplendum est οὐδαμὰ συνέβα. IV 60: (τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει τήναν;) ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε. — Additur autem γε 1) verbis I 95: ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα. VIII 14: μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν (var. θές, θές τ'), ubi si γε recte se habet ad sequentia videtur pertinere. — 2) substantivis I 63: (τὰν γὰρ ἀοιδάν) οὔτι πᾳ εἰς Ἀίδαν γε τὸν ἐκλελά-

θοντα φυλαξεῖς. XVII 137: *ἀρετήν γε μὰν ἐκ Διὸς αἰτέω.* I 139. XXII 60. XXVIII 13 (ei.). — 3) adiectivis XVII 106: *οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός.* IV 14. XIX 5. XXII 74. XXV 127. — 4) adverbiis IV 60: *ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθῶν.* V 148: *πρὶν ἤ γ'.* XXV 197: *νόσφιν γ'.* IV 62: *εὖ γ'.* II 144: *μέσφα τό γ' ἐχθές.* — 5) pronominibus a) personalibus *ἔγωγε, ἔγωγα* XVI 106: *ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν.* XI 25: *ἠράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς.* — *σύγε* XXII 62: *δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;* XXI 63. XXV 179. XXVII 14. *τύγε, τύγα* VIII 10: *οὔποτε νικασεῖς μ' οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων.* I 148: *τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις.* I 124. V 69. 71. X 34. XX 5 (*τύ γε*). *σέγε* XXV 38. *τέ γε* V 14. *ὑμεῖς γε* XXII 17. — b) possessivis XXII 59: *τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.* — c) demonstrativis *οὗτος* XV 18: *χὠμὸς ταῦτά γ' ἔχει.* V 119. *κεῖνος* XXV 172. *τῆνος* IV 29. *αὐτός* XXV 77. *ὁ* VII 94: *ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον* (al. *τόγ'*): 'hoc certe'. plerumque coniunctim scribitur *ὅγε* XVII 126: *πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει. ἀλλ' ὅγ'* XXII 123. *αὐτὰρ ὅγ'* I 52. XXII 87. *ἤτοι ὅγ(ε)* XXII 95. 118. XXIV 23. 44. *ἢ γὰρ ὅγε* XXII 207. *μὲν ὅγε* XXV 73. *δ' ὅγε* XXV 77. 258. *τόγε* XXV 114. 118. *οἵγε* XXV 128. *τοίγε* XXV 136. *τώγε* VIII 3: *ἄμφω τώγ'.* XXII 138: *δοιὼ δ' ἄρα τώγε.* — d) relativis XX 37: *Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα | βουκολέοντα φίλασεν.* — 6) coniunctionibus XXVII 18: *μὴ 'πιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἴ γ' ἔτι — χεῖλος ἀμύξω* (e coni. Wordsw. scr. pro *εἰσέτι*). XIX 5: *ὅττι γε τυτθὸν | θηρίον ἐστί*, ubi particula ad adi. pertinet, v. supra. — 7) cum particulis coniungitur: *ἦ ῥά γε* IV 53 *ἦ ῥά γέ τοι* II 20. III 8. *ἆρά γε* III 37. VII 149. 151. *ἀλλά γε* V 22. 24 (*ἀλλ' ἄγε* Ahr.). *γε μέν* IV 60. XVII 137. XXII 59. XXV 127. *γε μάν* I 95. 139. III 27.

γείνομαι 1) *nascor* XXV 124: (*αἰὲν ἀμείνους*) *ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος* (Ahr. et Ziegl. c. var. *γίνοντο*). XVII 74: *ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ | γεινόμενον τὰ πρῶτα.* (de XXII 74 v. *γίνομαι* 2).) — 2) aor. I trans. *pario* XVIII 42: *ἄρνες γειναμένας οἷος μαστὸν ποθέοισαι.* XVII 35: *ὄφελος μέγα γειναμένοισι*: 'parentibus'.

γείτων *vicinus, vicina* XXI 17: *οὐδεὶς δ' ἐν μέσσῳ γείτων πέλεν.* XIV 24: *Λάβα τῶ γείτονος υἱός.* XV 9: *ὅπως μὴ γείτονες ὦμες | ἀλλάλαις.*

γελάω (pr. ind. dor. *γελᾶντι.* part. *γελάοισα, γελᾶσα.* aor. ind. *ἐγέλασσε.* opt. *γελάσσαι.* part. *γελάσας, γελάσσας, γελάσασα.* — aut in exitu hex. aut ante caesuram tertii pedis leg.) 1) *rideo* I 95: *ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα* (Ahr. c. Iunt. *γελόωσα*). 36. VII 156. XIX 7. XXIV 57. accedit neutrum adi. I 96: *ἁδέα μὲν γελάοισα* (v. *ἁδύς*): dulce ridens. sg. *ἁδύ* VII 42. 128. pron. *οἷα* I 90. — 2) *derideo*, c. acc. pers. XX 1: *Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε* (vulg. *ἐγέλαξε*). acc. neutr. adi. XX 14: *καί τι σεσαρός | καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλασσεν* (var. *ἐγέλαξεν*).

γέλως *risus* VII 20: *γέλως δέ οἱ εἵχετο χείλευς*: 'und es schwebt um die Lippen ein Lächeln. Voss'.

γέμω *plenus, onustus sum*, c. gen. XIII 68: *ναῦς γέμεν ἅρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων* (ex emend. Herm. scr. pro *μὲν, μὰν, μὴν*; Call. *μένεν*).

γενεή 1) *aetas* XXII 183: *ὦ γενεῇ προφέρεσκον*, cf. Il. IX 161: *γενεῇ προγενέστερος.* — 2) *saeculum*, spatium triginta fere annorum XII 18: *γενεῇς* (var. *γενεαῖς*) *δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα | ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα: ἀπείρων γενεῶν διελθουσῶν.* Gloss.

γενειάς *lanugo* II 78: *τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς*, cf. Verg. Aen. X 324: flaventem prima lanugine malas — Clytium.

γενειάσδω *barbam emittere incipio* XI 9: *ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.*

γενειάω *barbatus sum* XIV 28: *οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν: μάτην ἀνέφυσα γένεια καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἀφικόμην.* Schol.

γενειήτας *barbatus* XVII 33: *γενειήταν Διὸς υἱόν*: Herculem.

γένειον *mentum* XXII 88: *τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον.* XX 8: *ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις*: ironice dictum. XXV 226: *γλάσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον* leo. — plur. pro sing. VI 36: *καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια.*

γένος 1) *genus, stirps* XXV 172: *γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν* | — *ἐκ Περσῆος*. IV 62: *τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις* | *ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις*. — 2) *progenies* VIII 33: *ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος*: 'deum genus' Catull. 64, 23; cf. Il. VI 180: (*Χίμαιραν*) *πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων*.

γένυς *mentum* XIV 69: *ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει* | *λευκαίνων ὁ χρόνος*. XXIX 33: *ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεΐαν ἔχῃς*.

γεραιός *honoratus ceterisque auctoritate praestans* XV 139: *οὐθ' Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων*. XXV 48: *ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης* (var. *γεραρώτερος* v. *γεραρώτατος*).

γεραίρω *munere orno, munero*, inf. dor. VII 94: *ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν* | *ἀρξεῦμ'* (var. *γεραίρειν* v. *ὅττι γ' ἀείδεν*).

γέρᾰνος *grus* X 31: (*ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,*) *ἁ γέρανος τὤροτρον*.

γερᾰρός v. *γεραιός*.

γέρας (sg. *γέρας*. pl. *γεράων*, *-άεσσι*) 1) *donum honorarium, praemium victoriae* I 5: *αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ* | *ἁ χίμαρος*. I 10. — 2) *honor* dis hominibusve oblatus XVII 69: *ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν*. XXII 223: *γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί*, cf. XVII 8. XVII 109: *αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι*.

γερόντιον *senecio* IV 58: *τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει* | *τήναν . . .*; idem dicitur *γέρων* IV 4.

γέρων (sg. *γέρων*, *-οντος*, *-οντα*, *-ον*. pl. *γέροντες*; nom. sg. semper fere post tertium trochaeum leg.) *senex* I 39: *τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται*. 45: *ἁλιτρύτοιο γέροντος* XXI 6: *ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες*. additur artic. IV 4: *ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει*: 'der Alte', Aegonis pater, idem qui *γερόντιον* IV 58 vocatur. XXV 1. 51. 71. nomen *Χείρων* VII 150. *Λίνος* XXIV 103. voc. *γέρον* Tiresias appellatur XXV 43. — de rebus VII 17: *ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος*. XXI 12: *γέρων — λέμβος*. cf. Od. XXII 184: *σάκος γέρον*.

γεύω 1) Act. *gustandi potestatem facio* X 11: *χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι*. — 2) Med. *gusto* XIV 51: *μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας* (h. e. *γενόμεθα*). met. XXX 16: *πάντ' ἔρδ', ὄσσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτια γεύμενοι* (O. Kreussler. emend. pro cod. *γεγευμένοι*) h. e. *γενόμενοι*: 'qui prorsus gustant annos h. e. quorum sunt cani capilli'. Fr. 'qui ea qua par et utile est ratione annis h. e. vita fruuntur'. Ed. Schneidewind. progr. Isenac. 1873 p. 9. Ep. XXV 4: *νήπιον, ἀστόργου γευσάμενον θανάτου*.

γεώλοφον *collis* I 13 = V 101: *ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι*.

γηρᾰλέος *senex* XXVII 38: *πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω*; XXIX 27: *γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι*. XIV 68: *ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα* | *πάντες γηραλέοι*.

γῆρας *senectus* XVII 24: *σφέων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας*. XXIV 131: *πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα*.

γηράσκω, γηράω *consenesco*, metaph. XII 2: *οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν*, cf. 'moerore consenescebat. Cic. p. Cluent. 5, 13'. — de rebus XXIII 29: *καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ*.

γηρῦγόνα *sonos ciens* Syr. 6: (*ὃς τᾶς μέροπος πόθον*) *κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος* h. e. Syringis nymphae.

γῖνομαι (pr. *γίνεται*, *γίνετ'*, *γινόμεθα*. — ipf. *ἐγίνετο*, *γίνετ'*. — aor. ind. *ἐγένευ*, *γένετ'*, *ἔγεντο*, *γενέσθην*, *ἐγένοντο*. ci. *γενώμεθα*. opt. *γενοίμαν*, *-οιο*, *-οιτο*, *-οίμεθα*. inf. *γενέσθαι*. — pf. *γεγενήμεθα*, *γεγενημέναν*. *γεγαῶτε*, *-ῶτες*). 1) *nascor, orior*, de animantibus XIII 2: *ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο*, cf. XVII 64. XVII 5: *ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο*. perf. pro praes. v. *εἰμί* XVII 25: *ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες*. XXII 176: (*νῶϊ*) *ὁπλοτέρω γεγαῶτε*. de rebus inanimatis XI 58: *ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι*. XXII 107: *ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος*. 192: *μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή*, cf. Il. XVI 302: *πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή*. c. dat. pers. XVI 19: *αὐτῷ μοί τι γένοιτο*. — 2) *fio, sum*, de

animantibus, c. subst. III 12: *αἴθε γενοίμαν | ἁ βομβεῦσα μέλισσα.* V 149: *ἀλλὰ γενοίμαν | — Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.* XII 11: *ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.* I 88. XII 12. XXIX 17. c. adi. VI 46: *νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσσατοι δ' ἐγένοντο.* XVII 66: *ὄλβιε κοῦρε γένοιο,* v. *ὄλβιος.* XV 70: *εἴ τι γένοιο εὐδαίμων.* XXII 113: *ἐκ μεγάλου δὲ | αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός.* VIII 92. XIII 9. XV 41. Ep. XIX 5. (de XXIV 124 v. *γείνομαι.*) c. part. XXII 73: *εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι | γίνομεθ'* (vulg. *γεινόμεθ'*). c. pron. XV 51: *τί γενώμεθα;* c. adv. XV 56: *καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν* (sc. *τῶν ἵππων*). — de rebus inanimatis XXV 92: *τῶν μέν τ'* (sc. *νεφῶν*) *οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων | οὐδ' ἄνυσις.* 280: *οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος.* c. adi. II 88: *καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ.* VII 62: (*Ἀγεάνακτι*) *ὥρια πάντα γένοιτο.* I 134. 146. XI 4. XXV 83. 245. c. gen. XXVIII 8: *σὲ* (*ἀλακάταν*) *τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν*: 'te, oriundum ex ebore'. c. praep. III 54: *ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο*: 'per guttur descendat'. XIV 27: *χἀμὶν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἀσυχᾷ οὕτως*: 'ad aures meas pervenerat'.

γῑνώσκω (praes. *γινώσκω, -ειν.* — fut. *γνώσομαι, -εαι, -ῃ.* — aor. *ἔγνων, -ω;* ci. *γνώω*) *animadverto, cognosco, agnosco,* c. acc. pers. aut rei III 15: *νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα.* XXVI 19: *τόδ', ἔειπε, τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.* XVI 49. suppletur acc. rei XXIX 5: *γινώσκω,* cf. III 28. XI 5. XXII 63. Od. XVI 136: *γιγνώσκω, φρονέω.* — pendet sententia XX 34: *οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα.* II 84: *οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον | ἔγνων.* XI 30: *γινώσκω — τίνος ὥνεκα φεύγεις.* Ep. XIV 1: *γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλός | — ἴσον ἔχει.* XXV 177: *ἵνα γνώω κατὰ θυμόν, | ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.* II 5: *οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές.*

Γλαύκα *Glauce,* citharoeda poetae aequalis IV 31: *κεὖ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω.* Ep. XXIV 1: *Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης: ἡ Γλαύκη Χία τὸ γένος, κρουματοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.* Schol.

γλαυκός *splendens* (caesius) XVI 61: *μετὰ γλαυκᾶς ἁλός.* XI 43: *τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν,* ut apud Hom. semel Il. XVI 34: *γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα.* ad deas transfertur XXI 55: *τὰς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.* VII 59: *γλαυκαῖς Νηρηΐσι.* XVI 5: *ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' Ἠῶ* (Ahr. *ἠῶ*). XX 25: *ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας.* aeol. XXVIII 1: *γλαύκας — δῶρον Ἀθανάας,* cf. Eur. Heracl. 754: *γλαυκᾶς — Ἀθάνας.* Pausan. I 14, 6: *ἄγαλμα Ἀθηνᾶς γλαυκοὺς ἔχον τοὺς ὀφθαλμούς.*

γλᾰφῠρός *peritus, artificiosus,* de manu artificis Ep. VII 5: *Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς μισθόν.*

γλάχων *mentha pulegium* L., Polei V 55: *ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς | καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν.*

γλῠκερός (sg. m. *γλυκερόν;* n. *γλυκερόν, -ῷ;* f. aeol. *γλυκέρας* ci. XXX 21. — comp. *γλυκερωτέρα, -ώτερον; -ώτερα.* — plerumque post caesuram penthem. leg.) *dulcis* XV 117: *ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος.* VIII 37: *κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν.* — metaph. XXIV 7: *γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον.* IX 33: *οὔτε γὰρ ὕπνος | οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις | ἄνθεα.* XXX 21: *γλυκέρας* (cod. *γλυκερᾶς*) *ἄνθεμον ἄβας.* de homine XV 13: *θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος.* de membris humani corporis XI 53: *καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν, τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.* XII 32: *γλυκερώτερα — χείλη.* XX 26: *τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον, ἐκ στομάτων δέ | ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.*

γλῠκύκαρπος *dulcem fructum gignens* XI 46: *ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος.*

γλῠκύμᾱλον *dulce pomum,* sweet-apple Galateam vocat Cyclops XI 39: *τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἁμᾷ κἠμαυτὸν ἀείδων: προσφθεγμα ἐρωτικόν.* Schol.

γλῠκύς (sg. m. *γλυκύς, -ύν.* n. *γλυκύ,* aeol. *γλύκυ* ci. XXX 6. masc. semper ante caesuram bucolicam, neutr. in thesi secunda, semel in

quinta leg. — comp. *γλυκίων*) *dulcis* III 54: *ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.* VII 82: *οὕνεκά οἱ γλυκύ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.* — metaph. XI 22=23: *γλυκὺς ὕπνος.* XVI 40: *γλυκὺν ἐξεκένωσαν | θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν — Ἀχέροντος.* VI 22: *κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧπερ ὅρημι:* sc. *ὀφθαλμόν.* XXIV 73: *ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων.* de personis II 118: *ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα.* XIV 37: *ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος.* — acc. neutr. paene pro adv. XV 146: *πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ* (var. *γλυκυφωνεῖ*). XXX 6: *αἴ τι παραύαις γλύκυ μειδίαι* (cod. *γλυκὺ*).

γλυκυφωνέω v. **γλυκύς** et **φωνέω.**

γλύφᾰνος *scalprum* I 28: (*κισσύβιον*) *ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.*

γλύφω *sculpo,* med. Ep. VII 4: *καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου:* 'sculpi curavit'. Wuestem.

γλῶσσα 1) *lingua* IX [30]: *μή πω ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω.* XXV 226: *γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.* — 2) *oratio* XXV 188: (*ψεύδεσθαι ἔφαντο*) *γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν:* h. e. 'vana et ficta oratione gratiam auditorum captantem, *χαριτογλωσσοῦντα*, ut est Aesch. Prom. 294'.

γνᾰθμός *maxilla* XXII 100: *ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε.*

γνώμα 1) *mens* XXI 61: *τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε | τὰν γνώμαν:* 'firma mentem meam'. — 2) *sententia* XV 38: *ἀλλὰ κατά γνώμαν ἀπέβα τοι:* ex animi sententia.

Γολγοί *Golgi,* urbs Cypri, ubi antiquitus Venus colebatur. XV 100: *δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας.*

γονεύς *parens,* pl. parentes XXII 176: *γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος | ἡμετέροισι λίπωμεν.*

γονή *partus* XVII 44: *ῥηίδιοι δὲ γοναί* (sc. *ἀστόργου γυναικός*), *τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.*

γόνος *proles* XXV 159: *Διὸς γόνον ὑψίστοιο* Herculem.

γόνυ (sg. *γόνυ* nom. acc., *γούνατι.* pl. *γούνασι, γονάτεσσι*) *genu* XXII 196: *ἐπὶ σκαιὸν γόνυ.* VII 7: *εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ:* 'fortiter innixus in rupem genu'. Am. XVI 18: *ἀπωτέρω εἰ γόνυ κνάμας,* v. *ἀπωτέρω.* XIII 53: *Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,* cf. Il. XXII 500: *ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός.* XVI 11: *ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι.* roboris instar XIV 70: *ποιεῖν τι δεῖ, ἇς γόνυ χλωρόν:* 'dum virent genua. Hor. Epod. XIII 4'.

Γοργώ *Gorgo,* Dioclidis uxor, mulier quaedam humili genere Syracusio orta, degens Alexandriae XV 51: *ἁδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα;* 1: *Γοργοῖ φίλα* (var. *Γοργώ*). itemque XV 36. 66. 70.

γοῦν *certe igitur* XI 7: *οὕτω γοῦν ῥᾴστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν* (var. *γ' οὖν*, Ahr. *γῶν*).

γραία *anus, vetula* II 91: *ἦ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶδεν;* VII 126. accedit nomen VI 40: *ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξεν.* III 31: *εἶπε καὶ ἁ γραία τἀληθέα κοσκινόμαντις* (pro codd. *ἀγροιὼ* v. *Ἀγροιὼ* scr. Mein. III, *ἁ Γραίω* Ahr. II, *ἁ Γροιὼ* Ziegl.). de rebus XV 19: *ἑπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν, | πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές:* 'vellumina vetularum perarum'.

Γραία *Graea s. Vetula, Lamia* V 121: *σκίλλας ἰὼν Γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν* (e coni. Mein. scr. pro *γραίας*).

γράμμα 1) *littera,* pl. XXIV 103: *γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν.* — 2) *inscriptio* XXIII 46: *γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω.* Ep. XXIV 1. plur. pro sg. XVIII 47. — 3) *pictura* XV 81: *ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν:* 'picturas textiles'.

γραμμά *linea sacra* VI 18: *καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον:* h. e. extrema, omnia experitur. Erant enim in ludo tesserario (*πεττεία*) quinque lineae ab utraque parte, quibus totidem imponebantur calculi; media autem linearum *ἱερά* diceba-tur, unde nisi re postulante calculus non movebatur. *παροιμία 'κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς' ἐπὶ τῶν ἐν ἀπογνώσει δεομένων βοηθείας ἐσχάτης. Θεόκριτος δὲ — ἰδίως τῇ ἐλλείψει χρῆται σιωπήσας τὴν ἱεράν.* Eustath. Il. p. 633, 58. v. Poll. 9, 98. cf. lat. ad

incitas redactus Plaut. Trin. II 4, 136. Contra Leutschius (Philol. Anz. 1871, p. 31) adi. ἱερᾶς deesse negans nihil nisi: 'calculum movet h. e. invadit, petit (fugientem)' dici contendit.

γραπτός *inscriptus* X 28: καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος: 'hyacinthus litteris *AI* inscripta'. Hoc enim in flore veteres lugubrem illum sonum *AI* vel *Y* litteram Hyacinthi nominis initialem conspicere sibi visi sunt, unde Verg. Ecl. III 106: dic quibus in terris inscripti nomina regum nascantur flores. Ov. Met. X 215: ipse (Phoebus) suos gemitus foliis inscribit, et *AI AI* flos habet inscriptum, funestaque littera ducta est. v. etiam ὑάκινθος.

γράφω (aor. ἔγραψα, -αν; γράψον. — pass. γεγράψεται) 1) *insculpo, scribo* XVIII 47: γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται. XXIII 46. Ep. XXII 1. — 2) *pingo* XV 81: ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.

γριπεύς *piscator* I 39: τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται | λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει. III 26: τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.

γύης *arvum* XXV 30: πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι.

γυῖον 1) *pugnus* XXII 121: ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων | δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον: 'in dextra ilia (Pollucis) impingebat latum pugnum'. — 2) *brachium* XXII 81: (σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις) χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας. — 3) plur. universe *membra corporis* XXII 113: (ἐκ μεγάλου δὲ) αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα | ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου χροιῇ δὲ τ' ἀμείνω. I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν.

γυμνάσιον *gymnasium* II 80: (στήθεα δὲ στίλβοντα) ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.

γυμναστής *qui praefectus est exercendis pueris, lanista* XXIII 56: βαῖνε δ' ἐς ἄθλως | γυμναστῶν.

γυμνός *nudus*, de hominibus V 13: καὶ νῦν με τὰ λαίσθια γυμνὸν ἔθηκας. XXVII 58: εἰμὶ δὲ γυμνά. Ad. 30: γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν | ἐμαινόμαν φιλᾶσαι. met. XVI 8: αἳ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι: h. e. ἀδώρητοι. — de rebus XXII 146: γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι, cf. Od. XXI 417: ὀϊστόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ | γυμνός.

γυμνόω *nudo armis* XXII 188: (ἔγχεσι — τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον) ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν. cf. Il. XII, 388: ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο, ᾗ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα.

γυνά (γυνά, γυνή(2); γυναικός, γυναῖκ', γύναι. — pl. γυναῖκες, aeol. γύναικες XXVIII 11. γυναικῶν. aeol. γύναιξιν XXVIII 2. γυναῖκας, γυναῖκες) *mulier, femina* 1) universe I 32: ἔντοσθεν δὲ γυνά, τι θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται | ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. XV 115: εἴδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται. XXVIII 1: γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας | γύναιξιν. XX 30: καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες. IV 36. VII 120. XV 64. XVII 38. XXVI 24. add. nomen XXIV 50: ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα: dicitur ancilla. — vocat. est appellantis γύναι XV 12. 73. γυναῖκες XXVI 18. honorifice appellantis amatam II 132: ὦ γύναι. III 50: φίλα γύναι. Alcmenam reginam XXIV 71: ἀριστοτόκεια γύναι. 86: γύναι. — 2) femina opp. viro XXVIII 10: πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις, ἀνδρείοις πέπλοις | πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη. II 44: εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ. 150. 3) femina opp. virgini, sive coniux legitima est ac parens sive pellex XXVII 64: παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω. II 41: (ὅς με τάλαιναν) ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν. XII 5: ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός. XVII 43: ἀστόργου — γυναικός. 129. VI 26: (οὐ ποθόρημι,) ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν (var. γυνάν), ubi A. Fritzschius e coni. scr. γυνάν: 'aliam me feminam (Waibsen) habere dico'; esse autem verbum 'sumptum de medio, quod incompto Polyphemo plane conveniret'. XXIV 6. XXVII 26. 27. 66. — 4) femina mortalis opp. deae XV 108: (ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς — ἐποίησας Βερενίκαν) ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός.

γυναικοφῐλας *mulierosus* VIII 60: (ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,) οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὺ γυναικοφίλας! graviore voce Homerus utitur Paridem compellans γυναιμανές Il. III 39. XIII 769.

γύννις *semivir, effeminatus* (δειλός, ἄνανδρος, γυναικώδης Hesych.) XXII 69: οὐ γύννις ἁμὸς κεκλήσετ' ὁ πύκτης.

Δ

δᾱγύς *pupa* cerea II 110: ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα: δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς Ἀττικοί, ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. Schol.

δαιδᾰλεος *artificiose factus* XXIV 42: δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος. XVIII 33: ἐνὶ δαιδαλέῳ — ἱστῷ.

δαίδαλμα *opus summa arte elaboratum* I 33: ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται: 'eximium et singulare in suo genere opus, ein Göttergebild'. cf. ein Gebild aus Himmelshöh'n. Schill., Glocke.

δαιμόνιος *qui in daemonis potestate est;* unus exstat vocat., qui est vehementer cum indignatione increpantis: *improbe, improbi* XXII 62: δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης; XXIX 36. pl. XXII 145: δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; XVI 22. — adv. **δαιμονίως** *mirum in modum* Ep. XI 4: χὐμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.

δαίμων *deus* 1) certa quaedam dea VII 34: ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν: Ceres. II 28: τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω: 'auspice diva' h. e. Hecate. II 11: ἅσυχε δαῖμον Luna. 2) numen divinum, a quo sors maxime infelix hominibus impertitur IV 40: αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. Ep. XXV 6. (ὡς ἐν ἑτοίμῳ) ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

δαίνυμι, med. *epulor* XIII 38: μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν.

δαΐς *pugna* XXII 79: ὑπείροχος ἐν δαῒ Κάστωρ.

δαίς *epulae* VII 24: ἦ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι; XIII 32: κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο | δειελινοί. in honorem deorum VII 32: ἀνέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι. — de animali XIII 63: (ὠμοφαγὸς λῖς) ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα.

δαίτηθεν *ex epulis* XVII 28: ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη | νέκταρος εὐόδμοιο, cf. Od. X 216: δαίτηθεν ἰόντα.

δαΐφρων *prudens* XXV 150: θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων | Φυλεύς.

δαίω *incendo* XXIV 51: λύχνοις ἅμα δαιομένοισι.

δᾰκνω *mordeo* XV 40: δάκνει ἵππος. metaph. de rebus inanimatis VII 109: κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο: 'toto corpore morsus (sc. scillis) scabas te et frices'. — ad animi affectus refertur XII 25: ἢν γάρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας: λυπήσῃς Gloss. XXX 11: εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἕλκος ἔχων καὶ τὸ [κέαρ δάκων], ubi partic. e coni. addidit A. Fritzschius; cf. Il. V 493: δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος. VI 202: ὃν θυμὸν κατέδων.

δᾰκρυ *lacrima* XXIII 38: ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ | λῦσον τῷ σχοίνῳ με. XIV 38: τήνῳ τὰ σὰ δάκρυσι μάλα ῥέοντι (e coni. Wordsworth. scr. pro δάκρυα). Ep. VI 2: (καταταξεὶς) δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος.

δᾰκρυόεις *lacrimosus, lacrimas effundens* XIII 53: Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι | δακρυόεντ', cf. Il. XXI 506: δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη.

δᾰκρύω *lacrimo* XV 41: δάκρυ' ὅσσα θέλεις. II 64: πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω; cf. Bion. I 39: Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄν;

δάκτυλος *digitus* VIII 23: ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγέω | τοῦτον. plur. neutr. gen. XIX 2: ἄκρα δὲ χειρῶν | δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν.

δᾰλέομαι, δηλέομαι *violo* XV 47: οὐδεὶς κακοεργός | δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί. XXII 127: αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον. 189: πάρος τινὰ δη-

λήσασθαι | δοῦρ' ἐάγη. — metaph. X [36]: **οὓς γὰρ ὁρεῦντι γαθεῦσαι (Musae), τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη**, cf. Tibull. IV 1, 61: solum nec doctae verterunt pocula Circes.

Δάλιος *Delius* Ep. XIX 4: *ἡ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων.*

Δᾶλος *Delus* insula XVII 67: *Δᾶλον* **ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος** *Ἀπόλλων.*

δᾰμάλα (sg. δαμάλαν. pl. δαμάλαι, -ᾶν, -ας) *iuvenca* I 75: **πολλαὶ** *δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο: δαμάλαι μὲν αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι,* **πόρτιες δὲ αἱ μικραί**, *αἱ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. — δαμάλεις καὶ πόρτιες αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι μηδὲ ὀχευθεῖσαι· αἱ πόρτιες δὲ καὶ ἔτι ἀτελέστεραι τῶν δαμάλεων.* Schol. IV 7: *ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.* IX 10: *λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα.* VIII 36. 73. Ep. IV 17. — metaph. XXVII 7: *καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.*

δᾰμάσδω (aeol. pro δαμάζω) *domo, opprimo* XXII 93: **δειδιότες μή πώς** *μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε.* de rebus IV 55: *ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει* (var. δαμάζει). — aor. pass. **δμαθεῖσ'** Ahr. e coni. scr. VIII 91, v. **γαμέω.**

Δᾱμάτηρ *Ceres* X 42: *Δάματερ* **πολύκαρπε, πολύσταχυ.** VII 32: **ἀνέ**-*ρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι.* 155: *βωμῷ* **πὰρ** *Δάματρος Ἀλῳάδος.*

Δᾱμοίτας *Damoetas* pastor (*ἐκ τοῦ δᾶμος ἤτοι δῆμος ὁ Δαμοίτας παρὰ Θεοκρίτῳ.* Eustath.) VI 1: *Δαμοίτας χὠ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον* **τὰν ἀγέλαν ποκ' Ἄρατε συνάγαγον.** 29. 44. add. artic. 42.

δᾶμος, δῆμος 1) *populus, civitas* XXV 45: **κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι** *πολίταις | δήμου κηδόμενος.* Ep. XX 6: **τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος — ἔστασ'** *ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας.* — 2) *tribus* IV 22: **κακοφράσμων** *γὰρ ὁ δᾶμος* (Lampriadarum): *ἢ ὁ ταῦρος.* Schol. Incertus locus est; iam antiquis temporibus lacunae explendae causa haec verba addita esse suspicatur A. Fritzschius.

δᾱμότας *tribulis* IV 21: **τοὶ τῶ** *Λαμπριάδα,* **τοὶ δαμόται ὄκκα θύωντι** | **τᾷ Ἥρᾳ.**

δᾱμότις popularis XXVIII 22: *ὡς* **εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη.**

Δᾶν v. **Ζεύς.**

δασπλῆτις *horrendus, gravis* II 14: **χαῖρ', Ἑκάτα δασπλῆτι: φοβερά** Gloss.

δασύθριξ *pilosus, hispidus* VII 15: **ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο | κνακὸν δέρμ'.**

δασύκερκος *villosam caudam habens* V 112: **μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας**, v. **ἀλώπηξ.**

δάφνα (sg. **δάφναν.** pl. **δάφναι,** -αις; semel corripitur prior syllaba XI 45.) *laurus* II 23: **ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν | αἴθω.** — plur. rami laurus II 1: **πᾷ μοι ταὶ δάφναι;** Ep. I 3: *ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν* (sc. *κεῖνται*). arbores ipsae Ep. IV 7: (**ῥεῖθρον — τηλεθάει**) *δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει* **κυπαρίσσῳ.** XI 45: **ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι**: sc. in spelunca Polyphemi, cf. Od. IX 183: (*σπέος* **εἴδομεν**) **ὑψηλόν, δάφνῃσι κατηρεφές.**

Δάφνις (**-ις, -ιδος, -ιδι, -ιν, -ι**; sexies brevis est prior syllaba, tricies bis producta.) *Daphnis* 1) Mercurii filius, armentarius ac venator, cantor, Musis Nymphisque amicus, heros Siculorum vitae pastoriciae I 116: (*ὦ λύκοι, ὦ θῶες —*) *χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ'* **ἀν' ὕλαν.** 19. 66. 77. 82. 97. 100. 103. 113. 120. 121. 135. 140. V 20. 81. VI 1. 5. 42. 44. VII 73. VIII 1. 5. 6. 8. 31. 36. 38. 71. 82. 92. IX [1.] 14. 23. Ep. II 1. III 1. IV 14. V 4. — 2) bubulcus quidam, Lycidae filius XXVII 41: *Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.*

δαφοινός *fulvus* XXV 232: **αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε** (sc. **λῖς**).

δαψιλέως *large* VII 144: **ὄχναι** *μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα | δαψιλέως ἁμῖν ἐκυλίνδετο.*

ΔΑΩ 1) *doceo*, aor. XXIV 127: (*ἱππήεσσι κελεῦσαι*) **Κάστωρ ἱππαλίδας δέδαεν**: Herculem. — 2) *doceor, disco* VIII 4: **ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.** XXVIII 19: **πόλλ' ἐδάη σόφα** | — **φάρμακα.** XVII 81: **οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.**

δ(έ) (maxime secundum locum tenet; tertium, si praemittitur 1) subst. c. praep. VI 3. VII 144. IX [3.] 19. 19. XIV 66. XX 26. 38. XXI 20. 43. XXII 112. XXIV 18. XXV 28. XXVI 25. XXVII 54. XXIX 15. 36. XXX 11. Ep. XV 1. — 2) subst. c. artic. IV 12. V 105. VIII 62. 80. X 37. XI 43. XXI 47. XXIII 52. XXIX 18. Ad. 15. 21. quo accedunt ὥρατος δέ VII 98. τἄλλα δέ XIV 60. — 3) verb. c. negat. XX 34. — 4) καὶ τὺ δέ I 90. V 122. 124. 139. — semel quarto loco leg. VI 39.) particula quum eiusdem originis esse videatur ac part. δή, non raro servat propriam suam significationem itaque est I) affirmativa: *vere, sane, utique* 1) IV 12: ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι. | δειλαῖαι δ' αὗται (var. γ'): 'sunt autem revera miserae'. XIII 23: ἀλλὰ διεξάιξε (ναῦς) — βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν — | αἰετὸς ὣς μέγα λαῖτμα. III 10: ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶ δὲ (al. τηνῶθε) καθεῖλον, | ὧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ. I 6: (ἐς τὲ καταρρεῖ) ἁ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς. IV 30: δῶρον ἐμοί νιν (sc. τὰν σύριγγα) ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμι μελικτάς. 51: ὡς δὲ βαθεῖαι | τάτρακτυλλίδες ἐντί. V 81. 83. XI 3. XIV 8. XV 37. 93. XVII 91. 135. XXII 163. 215. XXIII 45. XXIV 130. XXV 118. Ep. X 3. XIII 4. — καὶ τὺ δέ I 90. V 122. 124. 139. — itaque in sententiis leg. XII 2: (ἤλυθες — τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ;) ἤλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν. XVII 8. XXII 223. XXIV 72. XXV 50. 67. XXVIII 25. XXX 17. optationi add. Ep. IV 18. — 2) non magis confirmantis est quam explicantis superiora I 17: (τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γάρ ἀπ' ἄγρας) τανίκα κεκμηκὼς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός. itemque in versu Adonio leg. II 154. V 65. VI 2. 35; praeterea XIV 6. XV 15. XXII 170. — 3) in apodosi ponitur post enunciationem hypotheticam I 11: (αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ) τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ. 25. II 124. XXIX 17. 39. post relativam IX [36]. — II) adversativa: *sed, vero, at, tamen, autem* 1) saepissime praemittitur part. μέν atque leguntur ὁ μὲν — ὁ δέ I 48: ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως | φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἁ δ' ἐπὶ πήρᾳ . . . I 138. V 95. 130. VI 3. 43. VII 90. VIII 28. 29. 70. XI 58. XII 14. XV 128. XVI 24. XVII 31. XXII 110. 113. 183. 191. XXV 10. 11. 11. 49. Ad. 13. χὴ μὲν — ὃς δέ XXVII 70. τὺ μὲν — ἐγὼ δέ II 164. τὺ μὲν — ἄμμες δέ XVIII 39. ἐγὼ — μὲν — τὺ δέ III 33. V 77. σὺ μὲν — σὲ δέ XXII 135. XV 109. ὁ μὲν — ἐγὼ δέ II 138. IX [5.] XII 23. XXII 71. 166. 175. XVI 4. IX 32. sic alia cuiusvis generis vocabula inter se opponuntur, e. g. VII 98: Σιμιχίδᾳ μὲν — ὥρατος δέ. VIII 57: δένδρεσι μὲν — ὕδασι δ' — ὄρνισιν δ' — ἀγροτέροις δὲ — ἀνδρὶ δέ. III 50: ζαλωτὸς μὲν — ζαλῶ δέ. XI 28: ἠράσθην μὲν — παύσασθαι δ'. IX 7: ἁδὺ μὲν — ἁδὺ δέ (ter). 17: πολλὰς μὲν — πολλὰς δέ. I 32: περὶ μὲν — ἔντοσθεν δέ. IV 31: εὖ μὲν — εὖ δέ. V 59: ὀκτὼ μὲν — ὀκτὼ δέ. VII 109: ἢν μὲν — εἰ δέ. II 127 = Ep. XXI 3: εἰ μὲν — εἰ δέ. XXIX 8: χὤταν μὲν — ὄκα δ'. II 159 = XXIX 35: νῦν μὲν — αἰ δέ. I 37 = IV 19: ὁκὰ μὲν — ἄλλοκα δέ. IV 43: ἄλλοκα μὲν — ἄλλοκα δέ. nec raro opponuntur etiam quae respondere sibi non videantur, ut XXII 71: σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. VII 144: ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα. II 120: μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν. 88: καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ, ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες. 78: τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς, στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα. V 130: ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ. XIII 73. XXIX 15. — praeterea autem μὲν — δέ leg. I 96. 132. 133. II 39. 68. 106. VI 36. 37. VII 13. 17. 18. 72. 111. 113. VIII 62. 90. IX 25. 31. 32. X 35. 37. XI 33. XII 26. XIII 55. 59. XIV 11. 15. 21. 51. XV 5. 72. 113. 114. XVI 101. 106. XVII 52. 83. 84. 97. 110. 111. XVIII 51. 52. XIX 8. XX 17. XXI 47. XXII 120. 132. 138. 194. XXIV 61. 87. 105. 133. 135. 138. XXV 46. 86. 104. 108. 195. 251. 266. XXVI 10. 15. 16. 22. 35. XXVII 67. XXVIII 11. XXIX 22. XXX 7. 20. Ep. XV 3. — 2) non minus saepe part. μέν omissa δέ opponitur aut

singulis verbis aut toti quae praecedit enunciationi. II 23: *Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν | αἴθω.* V 72: *ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα, | Εὐμαρίδα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς, φίλε, τῶ Συβαρίτα.* IV 42: *ἐλπίδες — ἀνέλπιστοι δέ.* VII 66: *οἶνον — κύαμον δέ.* XXVII 64: *παρθένος — γυνὴ δέ.* VII 35: *ξυνά — ξυνὰ δέ.* VIII 78: *ἁδὺ — ἁδὺ δέ.* XXVI 32: *εὐσεβέων — δυσσεβέων δέ.* VII 143: *ᾆσδεν — ᾆσδε δέ.* VI 44: *αὔλει — σύρισδε δέ.* II 1: *πᾷ — πᾷ δέ.* VIII 41: *παντᾷ — παντᾷ δέ* (bis). IX 14: *οὕτως — οὕτως δέ.* XXIV 95: *πρᾶτον, ἔπειτα δέ.* II 10: *αὔριον — νῦν δέ.* 157: *ἄλλοκα — νῦν δέ.* I 5: *αἴκα — αἴκα δέ.* 10: *αἴκα — αἰ δέ.* VIII 35: *αἰ — ἦν δέ.* non raro adiungitur pronominibus pers. XXII 221: *ὑμὶν — ὑμὶν δέ.* 149: *ἡμῖν — ὑμεῖς δέ.* 116: *σὺ — ἐγὼ δέ.* VII 88 = VIII 14: *ἐγώ(ν) — τὺ δέ.* I 151: *ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν.* VII 38: (*κήμὲ λέγοντι*) *πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής.* Ep. XXII 1: *ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος.* I 145. II 33. 59. 130. 158. III 52. V 8. 12. 41. 51. 54. 68. 137. 138. VII 115. 126. X 13. 27. 31. XI 29. XIV 48. XVII 56. XVIII 22. XXI 61. XXV 37. 60. 253. XXVII 20. Ep. IX 3. aliis praeterea vocabulis *δέ* additur I 14. 74. 75. 86. II 98. 165. III 41. IV 5. 12. V 55. 104. 125. VII 156. VIII 20. 43. 47. 67. 80. 85. IX [2. 3. 6.] 9. 19. X 19. 57. XI 4. 5. 23. 43. 50. 78. XII 21. XIII 47. 59. 60. 70. 75. XIV 58. 60. 64. XV 30. 41. 57. 132. 148. XVI 25. 29. 36. 59. 65. 92. 108. XVII 3. 43. 74. 76. 98. 105. 118. XVIII 13. 45. 55. XX 31. 42. XXI 20. XXII 91. 123. 126. 156. 171. 211. XXIII 2. XXIV 32. 81. 91. 101. XXV 18. 45. 65. 71. 83. 96. 99. 187. 202. 207. 255. XXVI 24. 30. XXVII 22. 31. 38. 41. 60. 69. XXIX 6. 14. 18. 20. 28. XXX 10. 24. Ep. I 3. 5. IX 5. XII 3. XV 1. XX 6. XXIII 3. Ad. 37. Syr. 1. — 3) in interrogationibus, quae superioribus plerumque cum admiratione quadam atque indignatione opponuntur. XV 89: *μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;* XXVII 54: *φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας· ἐς τί δ' ἔλυσας;* XIX 7: *χἁ μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσὶ μελίσσαις;* X 9. XIV 2. XIV 22. XVI 116. XXII 115. (ci.). XXX 22. — 4) post negationem legitur pro pleniore partic. *ἀλλά* III 52: *οὐκέτ' ἀείδω, | κεισεῦμαι δὲ πεσών.* VII 41: (*οὔτε τὸν ἐσθλόν | Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλητᾶν*) *ἀείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.* V 35. VI 46. XI 37. XIV 56. XVI 15. 42. XX 45. XXI 17. 64. XXIII 6. 38. XXV 123. 199. 231. — III) continuativa: *autem, tamen, igitur, deinde, atque;* fit enim persaepe ut adversativa vis partic. *δέ* maxime attenuata omnino fere evanescat neque quidquam relinquatur nisi coniunctio, qua aut nova superioribus addantur aut singula enunciationis membra inter se connectantur haud raro pro secundariis enunciationibus posita. 1) adiungitur articulo VII 136: (*κατὰ κρατὸς δονέοντο*) *αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ | Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζεν. | τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἁ δ' ὀλολυγὼν | τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.* II 102: *ὣς ἐφάμαν. ἁ δ' ἦνθε* . . . VI 20: *τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τάδ' ἄειδεν.* I 30. 35. 37. 39. 44. 82. [92.] 100. 151. II 48. 61. 78. 83. 92. III 1. 44. 46. IV 36. V 47. 149. VI 10. 11. 15. 26. VII 7. 27. 31. 42. 72. 120. 123. 128. 145. VIII 8. 16. 69. 81. IX 12. 27. XI 13. XIII 4. 17. 67. XIV 31. XV 7. 120. XVI 8. 90. XVII 32. 62. 63. 71. XIX 3. 4. XXII 10. 38. 76. 80. 88. 99. 167. 181. 198. 203. XXIII 13. 31. 40. 53. 59. XXIV 10. 12. 17. 26. 30. 38. 41. 51. 55. 70. XXV 1. 42. 51. 68. 94. 126. 148. 153. 235. 241. XXVI 14. XXVII 37. XXX 26. Ber. 2. Ep. V 3. VI 5. VII 6. Ad. 7. 17. 40. — 2) pronomini interrogativo interrogatione plerumque antecedente VIII 17: *ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἑξεῖ ὁ νικῶν;* V 6. 26. X. 15. XVI 20. 48. XXII 145. XXVII 48. — 3) aliis cuiusvis generis vocabulis I 23. 33. 45. 48. 53. 55. 77. 125. 132 [134.] II 38. 72. 76. 86. 103. 133. 136. IV 2. V 49. 56. 58. 91. 105. VI 3. 5. 14. 27. 29. 31. 39. VII 20. 71. 78. 125. 135. 147. VIII 5. 30. 31. 32. IX [1.] 9. 16. 19. 20. 28. X 51. XI 10. 11. 17. 24. 27. 36. 40. 52.

56. 65. 81. XII 8. 11. 15. 18. 26. 32. XIII 10. 15. 21. 25. 25. 28. 30. 32. 33. 39. 40. 43. 49. 51. 61. 65. 69. XIV 4. 9. 18. 29. 35. 47. 66. XV 7. 84. 115. 119. 125. 134. XVI 10. 16. 25. 26. 38. 54. 64. 68. 80. 81. 90. 94. 96. 97. 98. XVII 18. 20. 25. 27. 34. 44. 44. 46. 50. 51. 62. 64. 65. 66. 68. 75. 93. 115. 124. 126. 133. 135. 136. XVIII 7. 8. 47. XIX 2. XX 9. 15. 22. 23. 26. 28. 34. 37. 38. 40. XXI 8. 15. 17. 20. 42. 43. 52. 53. 56. XXII 12. 13. 14. 15. 19. 19. 20. 21. 32. 34. 37. 40. 44. 46. 48. 66. 78. 86. 89. 90. 90. 91. 96. 98. 98. 101. 105. 108. 112. 114. 125. 126. 127. 128. 144. 146. 151. 168. 171. 176. 179. 185. 186. 192. 195. 198. 202. 204. 210. XXIII 10. 11. 13. 18. 26. 38. 43. 45. 49. 51. 52. 56. 58. 60. 61. 61. 63. XXIV 6. 11. 18. 19. 22. 25. 27. 34. 42. 46. 49. 52. 56. 57. 62. 76. 82. 89. 93. 94. 97. 109. 117. 123. XXV 12. 23. 62. 64. 70. 74. 75. 77. 81. 96. 97. 98. 110. 128. 129. 130. 131. 137. 141. 146. 147. 150. 155. 172. 175. 180. 181. 205. 213. 214. 224. 226. 233. 234. 237. 243. 243. 244. 245. 247. 256. 258. 268. 271. XXVI 7. 13. 25. 29. XXVII 43. 58. XXVIII 14. XXIX 36. XXX 9. 11. 12. 23. Ep. III 2. 3. IV 5. 5. 9. 11. 15. V 5. VIII 3. Ad. 15. 21. — 4) cum aliis coniungitur particulis: *δ' ἄρα* (*ἄρ*) I 100. II 133. VIII 8. XIII 59. XVII 62. 83. XVIII 7. XXII 12. 115. 138. 144. 204. XXIV 46. XXV 96. XXVI 15. XXX 17. Ep. IV 15. — *δ' αὖ* I 37. 75. V 149. XVII 3. XXII 221. XXIII 40. XXV 104. 129. — *δ' αὖτε* XI 23. XXIII 53. XXIV 30. — *δὲ καί* I 2. V 49. 54. 131. VI 15. VII 35. VIII [77. 77.] IX 7. 8. 8. XVI 24. 25. 46. XVII 8. XXV 11. Ep. XV 1. XVI 5. — *δέ τε* I 74. II 157. V 125. VI 37. IX 32. XV 120. XXII 114. 215. XXIV 38. XXV 94. — *δ' ὦν* VIII 5. 30. XXI 52. — *καὶ — δέ* v. I).

δέδοικα, δείδια *timeo*, pf. I I 16: *τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες.* pf. II XXII 93: (*ἥρωες — Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον*) *δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε.* — perf. dor. s. Siculum **δεδοίκω** et vim temp. praesentis assumit et exitum XV 58: *ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω.* v. *λαγχάνω, ὁράω, πάσχω, πείθω, φύω.*

δεῖ 1) *opus est*, c. gen. XV 29: *ὕδατος πρότερον δεῖ.* — 2) *opus est, oportet*, c. inf. XIV 19: *ἔδει μόνον ὥτινος εἰπεῖν· ἔδει μόνον εἰπεῖν, οὗ χάριν ὁ οἶνος ἔκειτο.* Schol. XIV 64: *αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί.* 70. c. acc. c. inf. XV 41: *χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.* — part. XIV 50: *κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι*: opportune, commode.

δείδια v. **δέδοικα.**

δειδίσσομαι *territo* XXV 74: *φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο* (*τοὺς κύνας*): ita territavit, ut fugerent.

δειελινός *vespertinus* XIII 32: *ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο | δειελινοί* (Ahr. c. var. *δειελινήν*): *κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δείλης.* Schol. cf. Hor. Epod. XVI 51: vespertinus circumgemit ursus ovile. — pro adv. neutr. sg. **δειλινόν** *vesperi* XXI 39: *δειλινὸν ὡς κατέδαρθον.*

δείελος *vespertinus* XXV 85: *ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους | δείελον ἦμαρ ἄγων*, cf. Od. XVII 606: *ἤδη γὰρ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.*

δεικᾰνάω *ostendo* XXIV 55: *ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα | ἑρπετὰ δεικανάασκεν.*

δείκνυμι *ostendo* XIX 4: *τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ | δεῖξέ τε τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο.* XXVII 44: *δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος.* 47: *ἵνα παρθένῳ ἄλσεα δείξω.*

δειλαῖος (sg. m. *δειλαῖε.* fem. *δειλαίη, -ας, -α.* pl. *δειλαῖαι*) *miser;* voc. et commiserantis est et increpantis XV 69: *οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη | ἔσχισται.* IV 60: *ὦ δειλαῖε.* Ep. VI 1: *ἆ δειλαῖε τὺ Θύρσι* (var. *δείλαιε*). II 19: *δειλαία, πᾷ τὰς φρενὸς ἐκπεπόταςαι;* cf. X 5. Ep. IX 3. — praeterea leg. II 83. Ep. XXV 3. de animalibus IV 13. 14.

δειλινόν v. **δειελινός.**

δειλός (sg. m. *δειλός.* f. *δειλά.* pl. m. *δειλοῖς.* adv. *δειλῶς*) 1) *timidus* XXVII 51: *θάρσει, κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.* — adv. Ad. 15: *ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.* — 2) *miser* VII 96: *Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς | — ἐρᾷ Μυρτοῦς*, cf. Hor. Epod. XIV 13: ureris ipse miser. XVI 43: *δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.* XV 76. Ep. XIV 1.

δεῖμα *metus* XXI 53: *εἶχε δὲ δεῖμα* (sc. *ἐμέ*) | *μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλημένος ἰχθύς.*

δειμαίνω *metuo* XXVII 21: *δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δῶσι.*

δεινός (sg. m. *δεινός*. f. *δεινήν*. n. *δεινόν*. pl. m. *δεινοί*, *-οῖσι*. f. *δειναί*. n. *δεινά*) 1) *terribilis* XXIV 58: *θανάτῳ κεχαρωμένα δεινὰ πέλωρα*: serpentes, cf. Il. II 321: *δεινὰ πέλωρα* de serpente. — c. dat. XIII 44: *Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις*. c. inf. XXII 45: (*ἀνὴρ*) *δεινὸς ἰδεῖν*. — de inanimatis XXII 190: *δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα*, cf. Il. X 254: *ὣς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην*, et VII 245: *Αἴαντος δεινὸν σάκος*. — XXIII 12: *δεινὸν βλέπος*. XXV 4: *δεινὴν ὄπιν*. — acc. neutr. pro adv. XXV 137: *δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο*. XXVI 12. — 2) *potens, valens, peritus* IX [29]: (*ᾠδάς*) *τάς ποκ' ἐγὼ δεινοῖσι παρὼν ἄεισα νομεῦσι* (e coni. A. Fritzschius scr. pro *κείνοισι* v. *τήνοισι*). XVI 44: *δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος* (var. *κεῖνος*), cf. Hor. Od. IV 8, 26: lingua potentium vatum. XXIV 110: *πύκται δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν*. c. infin. Ep. XI 2: *δεινὸς — τὸ νόημα μαθεῖν*.

Δείνων *Dino*, Praxinoae maritus XV 11: *μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα* (e coni. Toupii scr. pro *Δίνωνα* v. *δίκωνα*, Ziegl. *Δίκωνα*).

δεῖος v. **δέος**.

δειπνέω *coeno* XXI 40: *δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, | εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'*.

δεῖπνον *coena*, quae nona fere hora fiebat XXIV 135: *δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος* (*ᾗς τῷ παιδί*: Herculi).

δειρά *collum*, de avi XVIII 56: *ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδός | ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν*.

δέκα *decem* II 86: *κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας*. III 10. XIV 44. magnus numerus infinitus significari videtur XXV 115: *οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει | ἀνδρὶς ληίδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων*, cf. Il. II 489: *οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν*.

δεκάμηνος *decem menses natus* XXIV 1: *Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα*.

δέκατος *decimus* XXVI 29: *εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι* (sc. *ἔτους*), cf. Od. III 306—307: *ἑπτάετες — τῷ δ' ὀγδοάτῳ*.

δέλητα v. **λαῖφος**.

Δέλφις (*-ις*, *-ιδος*, *-ιδι*, *-ιν*) *Delphis* Myndius, amator Simaethae II 29: *ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις*. 21. 23. 26. 50. 53. 62. 77. 103. 149.

Δελφίς *Delphica* Ep. I 4: *Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε*, cf. Eur. Andr. 998: *Δελφὶς εἴσεται πέτρα*.

δέμνιον *stratum, lectus* II 137: *νύμφαν ἐσόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν | ἀνέρος*. VI 33: *αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια*.

δέμω *aedifico*, pf. pass. XVII 17: *οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ | δέδμηται*. XXV 23: *σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις | δέδμηνθ'*. XV 120: *δέδμανθ'* a dor. *δάμω*.

δενδρήεις *arboribus obsitus* XXV 30: *ἀλωαὶ δενδρήεσσαι*.

δένδριον *arbor*, aeol. XXIX 12: *ποίησαι καλίαν μίαν εἰν ἔνι δενδρίῳ*.

δένδρον, δένδρος *arbor* VIII 57: *δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν*. V 47: *ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει | ὄρνιχες λαλαγεῦντι*. XVI 95: (*τέττιξ*) *ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων | ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν*, cf. XV 121.

δεξιός *dexter* III 37: *ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός*. XIV 65 = XXV 161: *κατὰ δεξιὸν ὦμον*. XXV 18: *αὖλις δέ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός | φαίνεται*, v. *ἀκρατισμός*; cf. Od. V 277: *ἐπ' ἀριστερὰ χειρός*.

δεξιτερός *dexter* XXII 121: *δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον*: 'in dextra ilia'. XIII 57: *ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ*. VII 18: *ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω | δεξιτερᾷ κορύναν*.

δέος *metus* XXIV 35: *ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν*. XXV 220: *κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον*, cf. Od. XI 633: *ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει*. — gen. **δείους** XXIV 60: *ξηρὸν ὕπαι δείους ἀκράχλοον Ἰφικλῆα*, cf. Il. X 376: *χλωρὸς ὕπαι δείους*.

δέπας *poculum* I 55: *παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος*. 149. idem *κισσύβιον* vocatur I 27.

δέρκομαι *specto, adspicio* VI 10: *ἁ δὲ βαύσδει | εἰς ἅλα δερκομένα*. c. adi. XXX 8: *ἔχθες γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύγων*.

δέρμα (*-α*, *-ατα*) *pellis* (*cutis*) *animalium* XXII 52: *ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων*. XXIV

134: *δέρμα λεόντειον*. XXV 277. 63. 175. — V 57. VII 16. IX 10. — hominis II 89: *αὐτὰ δὲ λοιπά | ὄστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα*: Haut und Knochen, cf. Ovid. Trist. IV 6, 42: vix habeo tenuem quae tegat ossa cutem. Plaut. Aulul. III 6, 28: ossa atque pellis totus est. Hor. Epod. XVII 21: fugit iuventas et verecundus color reliquit ossa pelle amicta lurida.

δεσμός *vinculum* XXIV 27: *ἄμφω δὲ (δράκοντε) βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ*. 33: *δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν*. pl. *δεσμά* Ad. 24. 42.

δέσποινα *hera, regina* invocatur Venus XV 100: *δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας*. Luna II 162. cf. Hor. Od. I 30, 1: o Venus, regina Cnidi Paphique.

δεσπότας *herus* V 10: *οὐδὲ γὰρ Εὐμαρίδᾳ τῷ δεσπότᾳ ἦς τι ἐνεύδειν*: hero tuo.

Δευκᾰλῐωνες *Deucalionis filii*, Hellen et Amphictyo XV 141: *οἵ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες*.

δεύομαι *egeo* XXX 32: *ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον, | σμίκρας δεύμενον αὔρας ὀνέμων*: 'egens exigua aura'; *δεύμενον* pro cod. *δευόμενον*, v. *γεύω*.

δεῦρο *huc ades* I 21: (*ἀλλὰ τὺ γὰρ δή, Θύρσι, —*) *δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα*. XXVII 45: *δεῦρ', ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.* 12: *δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας*, cf. 10.

δεῦτε *huc adeste* VIII 50: *ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι*.

δεύτερος *secundus, alter, posterior* XXX 2: *μῆννα δεύτερον*. — VIII 71: *δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν*, cf. Il. X 283: *δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης*. — I 3: *μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ*. II 131: *μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλεν*. cf. Verg. Ecl. V 49: tu nunc eris alter ab illo. Hor. Sat. II 3, 193: Aiax, heros ab Achille secundus.

δέχομαι 1) *excipio, accipio* II 124: *καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἦς φίλα*. XVII 59: (*σε Κόως ἀτίταλλε*) *δεξαμένα παρὰ ματρός*. de rebus VII 78: *ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ*. — 2) *exspecto* XXV 228: *ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο*, cf. Il. IV 107: *δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν*, et IX 109: *δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων*.

δέω *vincio, ligo* Ad. 9: *τὸν ὗν ἀνεῦρον | δῆσάν τε*. V 118: *τεῖδέ τυ δήσας | Εὐμαρίδας ἐκάθηρε*. rem XVI 99: *ὅθι πλατὺ τεῖχος | ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν*. — metaph. II 60: *ἅς ἔτι καινῶν | ἐκ θυέων δέδεται*, v. *καινός*.

δή particula quum a rad. ja ducta sit proprie est 1) temporalis: *iam*, jetzt, schon, sofort, gerade V 83: *τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει*. XV 56: *θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν*. VII 120: *καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος*: 'ac iam profecto'. X 41: *θᾶσαι δή*: 'vide iam'. XV 29: *κινεῦ δή*. XXIV 47: *δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν*. XXV 212: *αὐτὰρ ἐπεὶ — δή τότε*. — *καὶ τότε δή* XXV 272. *ὅτε δή* XXII 103. XXIV 20. *ὄκα δή* III 40. *ἁνίκα δή* VII 22. — 2) affirmativa, rem iam absolutam ideoque notam et extra dubitationem positam declarans: *ut inter omnes constat, manifesto, re vera, sane* I 19: *ἀλλὰ τὺ γὰρ δή, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες*. XXV 29: *πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαο*. XI 6: *ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις*. XII 12: *δίω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην | φῶθ'*. IV 15: *τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται | τὤστια*. I 68. II 67. III 27 (e coni. Briggs. et Graef. pro *μὴ*). VII 29. 154. XXIV 84. XXVII 21. ad vim alicuius vocis augendam additur XXV 47: (*εἰ δ' ὁ μὲν ἂρ κατὰ ἄστυ μένει,*) *δμώων δή τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι*: certe. II 64: *νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;*: nunc demum, denique; quo nescio an etiam *ὅτε δή* sim. referri possint, v. 1). — porro in interrogationibus cum admiratione quadam dictis XXX 13: *τί δὴ ταῦτ' ἐπόης;*: quid tandem? VII 21: *πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;* XXII 115: *πῶς δ' ἂρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;* XVIII 9: *οὕτω δὴ πρωιξὲ κατέδραθες;*: siccine (profecto)? — 3) consecutiva, si quae nunc iam exstare dicuntur ad superiora spectant atque ea sequuntur: *ergo, igitur* VII 35: *ἀλλ' ἄγε δή — βουκολιασδώμεσθα*. Ep. IV 13: *ἕζευ δὴ τηνεῖ*. X 20: *μὴ δὴ μέγα μυθεῦ*. XXV 142: *ὃς δή τοι σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος | αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν*: hic igitur (sc. taurus, de

quo modo accuratius poeta exposuit), itemque ὅς δή τοι XXV 166.

δηθά *diu* I 38: (οἵ δ' ὑπ' ἔρωτος) δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.

δήιος *hostis* XVII 98: οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς | — βοὰν ἑστάσατο, ubi prima syllaba aut corripitur aut cum sequenti per synizesin coalescit, ut apud Hom. saepius.

δηλέομαι v. **δαλέομαι.**

δήλομαι *volo* V 27: (τίς) — κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν;: τὸ δὲ δήλεται ἀντὶ τοῦ βούλεται· οὕτω γὰρ οἱ Δωριεῖς φασί. Schol.

δῆλος *manifestus* XI 79: δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι εἶναι. X 13: ἐκ πίθω ἀντλεῖς, δῆλον: 'videlicet'.

Δημομέλης *Demomeles* Ep. XII 1: Δημομέλης ὁ χορηγὸς — χορῷ ἐκτήσατο νίκην ἀνδρῶν (Ahr. pro Δαμομέλης, Δαμοτέλης, Δαμομένης, Δαμογένης).

δῆμος v. **δᾶμος.**

δηναιός *diuturnus* XVI 54: (οὐδ' Ὀδυσεὺς) δηναιὸν κλέος ἔσχεν.

δηράς *clivus, collis* (Cretensium vox teste Hesychio) XV 30: ἁ δὲ σμᾶμα φέρει. — δὸς ὅμως. — μὴ δηράδ', ἄπληστε! (e coni. scr. A. Fritzschius pro codd. μὴ δὴ (δὲ) πολύ v. μὴ πουλύ, Ahr. σμῆ δή ποκ'): 'ne clivum (saponis manibus imponas)'.

δηρίω *certo, contendo* XXV 82: οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς. med. XXII 70: ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω;

Δηώ *Ceres* VII 3: τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια.

διά (aeol. ζά XXIX 5) praep. coni. 1) c. gen. *per*, de loco XIV 42: (ἔδραμε τήνα) ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος. XXV 230: οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν. 157: (τρίβον) ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο. 219: φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος. metaph. XIV 27: χἀμὶν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντο: 'ad aures meas pervenit'. XII 20: ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω | πᾶσι διὰ στόματος: 'in ore'. VIII 61: ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄειδον: h. e. ἀμοιβαδίς. XXX 8: ἐχθὲς γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύγων (cod. λεπτὰ μελιφρύγων): 'superciliose'. — (2 c. acc. *propter* XX 41: (οὐχὶ δὲ καὶ τύ) ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;: 'propter Ganymedem'. X 10: ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα. XXIX 5: τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω | ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν: 'propter tuam speciem, h. e. quum frui adspectu mihi licet tuo'.

Δία *Dia* h. e. Naxos insula II 44: Θησέα φαντί | ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας.

διάγω *transigo* (tempus), c. acc. XI 44: ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς. abs. XI 7: οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ. item 81.

διαδέρκομαι *perspicio* XXV 233: πάντῃ δὲ διέδρακε (var. διέδραμεν) ὀφθαλμοῖσι | σκεπτόμενος: 'oculos circumtulit'. Ov. Met. VI 169.

διαδηλέομαι *dilacero* XXIV 83: (ἐπῶρσαν) κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι, cf. Od. XIV 37: ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο.

διαδύω, intr. *perlabor* III 13: ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν | τὸν κισσὸν διαδύς.

διαειδής *perspicuus* XVI 62: ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον, cf. Ov. Met. IV 300: perspicuus liquor est.

διαείδω *canto nulla intermissione facta*, fut. V 22: ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς.

διαθρύπτω, med. *iactito me et immodice ostento*, de cantrice ad canendum se comparante XV 99: φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη. de puella VI 15: ἁ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται: 'deliciatur'. Eob. Hess.

διαιτάω *arbiter sum, diiudico* XII 34: ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.

διακρᾱνάω *aqua fontana perfundo* VII 154: (τοῖον νέκταρ) οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι (vulg. διεκρανώσατε): 'qualem tunc nobis potum vos, Nymphae Fontinales, lympha vestra aquatum (liquatum, temperatum) reddidistis'; ἐπηγάσατε, ἐβλύσατε. Gloss.

διακρίνω *diiudico*, per tmesin XXV 46: διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας, cf. Il. XVI 387: σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας. — Pass. *proelio decerno* XXII 175: νῶι δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι, cf. Il. II 385: ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηι.

διάκριτος *distinctus, excellens* XXII

163: ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι.

διαλακτίζω *calcitro, pedibus pulso atque contundo* XXIV 25: οὖλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν | φευγέμεν ὁρμαίνων.

διαλέγομαι *loquor mecum reputans* XXX 12: πόλλα δ' εἰσκαλέσαις θῦμον ἐμαύτω διελεξάμαν (Bergk. pro διέλυξε), cf. Il. XI 407: τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

διαλλάττω *reconcilio* XXIII 42: διαλλάξεις με φιλάσας.

διαλύω *dissolvo* XXIV 32: ἄψ δὲ πάλιν διέλυον (sc. τὰς ἀκάνθας), ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας. ad res transfertur XXIV 122: δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας: 'quasi excusserant, ab his se liberaverant'.

διαμπερέως *perpetuo* (i. q. apud Hom. διαμπερές) XXV 120: καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα | ἐς τέλος.

διάνδιχα *in duas partes, bipertito* XXV 256: διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα | — ἀγριέλαιον, cf. Apoll. Rhod. II 1111: νῆα διάνδιχ' ἔαξε.

διαπέρθω *diruo* XXV 217; Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάῳ.

διαπῑαίνω *pinguefacio* XVI 91: μήλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι.

διαπόντιος *per mare* XIV 55: πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος.

διᾱπρό *per aliquid et ultra* (διόλου ἢ διὰ μέσου. Gloss.), c. gen. XXII 201: ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ | Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. item gen. a praep. separatur apud Hom. Il. IV 138; postponitur Il. XIV 494: δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ | καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν.

διαστείχω v. **στείχω.**

διασχίζω *discindo* VIII 24: κάλαμός με διασχισθεὶς διέτμαξεν.

διατείνω *protendo, extendo*, med. XXII 67: πὺξ διατεινάμενος (sc. τὰς χεῖρας) σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.

διατμᾱγω *discindo, penitus vulnero* VIII 23: τὸν δάκτυλον ἀλγέω | τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεὶς διέτμαξεν (var. γε, τε, δὲ διασχ., Ahr. e coni. Graefii ἔ, Ziegl. e coni. Mein. νιν ἔτμαξεν): 'me h. e. digitum meum paene medium divisit'.

διατρέχω *discurro* XXII 20: νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι. (de XXV 233 v. διαδέρκομαι.)

διαφαίνω *ostendo inter alia*, pass. *interluceo, appareo, conspicuus sum.* XVIII 26—28: πότνι' ἅτ' ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε (Ahr. pro vulg. διέφαινε) πρόσωπον | Ἀώς — | ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνετ' ἐν ἁμῖν, cf. Verg. Georg. IV 232: os terris ostendit honestum Plias. Hor. Sat. I 8, 21: vaga luna decorum protulit os.

διαχέω *dispergo, disseco* XXII 203: ἔγκατα δ' εἴσω | χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν.

διαχράομαι *perdo, interficio*, fut. dor. XV 54: (ὁ πυρρὸς) διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.

δίγληνος *geminas pupillas habens* Ep. VI 2: (κατατάξεῖς) δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος (var. διγλήνως).

δῑδακτρον *Minerval, honorarium, praemium*, pl. VIII 86: (αἰ δέ τι λῇς με — διδάξαι,) τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα, cf. Ov. Met. VIII 503: cape praemia facti.

δῐδάσκαλος *magister, magistra*, metaph. XXI 33: (οὗτος ἄριστος) ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς. 2: (ἁ πενία) αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος.

δῐδάσκω (pr. διδάσκω. ipf. ἐδίδασκον, -ε. aor. ind. ἐδίδαξε, δίδαξαν; inf. διδάξαι. — pass. pr. inf. διδάσκεσθαι; part. διδασκόμενος) 1) Act. *doceo*, c. acc. pers. V 36: ὅν ποκ' ἐόντα | παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. VIII 85. accedit acc. rei XIII 8: καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα. VII 92. infin. XXIV 119: (ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι —) Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα — ἐδίδαξεν. coni. ὡς XXIV 68—70: καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι —, | μάλα σε φρονέοντα διδάσκω (Herm. e coni. ὥς). absol. XXVI 9. (de XXVII 49 v. μαλάσσω.) — 2) Pass. *doceor, disco*, c. acc. rei XXII 57: θαρσέω, κοὐκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν. XXIV 113: πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί.

δῐδῠμᾱτόκος (sg. διδυματόκον. pl. διδυματόκοι, acc. dor. διδυματόκως; semper ante caes. bucolicam leg.) *geminos pariens*, de capris I 25: αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι: πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα οἱ διδυματόκοι. Schol. — III 34. V 84. VIII 45.

δῐδῠμος *geminus, duplex* Ep. V 1:

διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι | ἀδύ τι: 'videntur esse tibiae dextra et sinistra'. Wuestem. Eadem verba alia significatione Od. XIX 227.

δίδωμι (pr. ind. δίδωμι, διδοῖ; opt. διδοίη, ipr. δίδου; inf. aeol. δίδων XXIX 9. part. διδούς. — fut. ind. δώσω; dor. δωσῶ, part. δωσῶν. — aor. ind. ἔδωκα, -εν; ci. δῶσι; opt. δοίης, -η; ipr. δός; inf. δόμεν, δοῦναι; part. dor. et aeol. δοῖσα) 1) *do, dono, concedo*, c. dat. pers. et acc. rei V 96: κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν, cf. 133. V 8. 11. VI 43. IX 22. XIV 39. 63. XVI 17. 24. XVII 30. XXVII 59. 60. additur infin. I 25: αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι: 'ad mulgendum tibi dabo, concedam'. V 107: (κύων) ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν, ubi praes. dicitur de conatu, ut fere idem sit quod fut. δωσῶ. IV 2. add. alter accus. VIII 86: τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα: 'propriam tibi dabo'. I 57. — suppletur dat. I 143: καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας | σπείσω ταῖς Μοίσαις. IV 18. XI 82. XXVII 60. accus. III 36: καὶ δωσῶ οἱ. IV 36. — *do, porrigo* XV 66: Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι. absol. pos. XV 30. XXVII 6. — de feminis: *do in matrimonium* XXVII 21: δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δῶσι. — 2) metaph. *do, tribuo, praebeo, (efficio)* XVII 52: κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας. IV 47: ἠξῶ — κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν. XVIII 50: (Λατὼ μὲν δοίη — ὔμμιν) | εὐτεκνίαν, Κύπρις δὲ — ἶσον ἔρασθαι | ἀλλάλων, Ζεὺς δὲ — ἄφθιτον ὄλβον. XVI 24: τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν: 'genio suo praestare, bona facere; animo suo volupe facere'; cf. Hor. Od. IV 7, 19: cuncta manus avidas fugient heredis, amico quae dederis animo. — *do, trado, committo* VII 123: ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη. XXIX 9: πῶς ταῦτ' ἄρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων; cf. Il. V 397: εὖτέ μιν — ὀδύνῃσιν ἔδωκεν. Hor. Sat. II 3, 197: mille ovium insanus morti dedit.

διεξαΐσσω *raptim emico* XIII 23: (ναῦς) διεξάιξε — | αἰετὸς ὣς μέγα λαῖτμα: 'per magnam voraginem micans pervolitavit'.

διερός *humidus* XVII 80: Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.

διέρχομαι 1) *permeo, transeo* XXV 111: ὡμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον, cf. Il. VI 392: διερχόμενος μέγα ἄστυ. — 2) metaph. *pervado* Ep. XIX 2: οὐ τὸ μυρίον κλέος | διῆλθε κὴπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.

δίζημαι *quaero* XXV 36: ἠέ τι Αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου | δίζεαι. VII 61: Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μυτιλήνην. XVI 68: δίζημαι δ' ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω.

δίζως *biformis* Syr. 5: (ἰθυντῆρα) οὔνομ' Ὅλον, δίζων: h. e. Pan, est enim semihomo et semicaper, cf. Ov. Met. XIV 515: semicaper Pan.

διηκόσιοι *ducenti* XXV 127: διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι | φοίνικες (ταῦροι). XII 18: γενεῆς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα (var. διηκοσίαισιν), v. γενεή.

διίστημι, med. *dispono*, de aranea fila sua huc illuc deducente itaque rem aliquam telis obducente XVI 96: ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι | λεπτὰ διαστήσαιντο. cf. Tib. I 10, 49: tristia duri | occupat in tenebris militis arma situs.

δικάζω *iudico* XXIII 63: στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

δίκη *mos, consuetudo* XXV 33: ἢ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ, cf. Od. IV 691: ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων et XIV 59: ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν.

δικλίς *ianua duplex* exterior XIV 42: (ἔδραμε τήνα) ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον. v. ἀμφίθυρος.

δίκτυον *rete* I 40: μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει | ὁ πρέσβυς. Ber. 2: τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα.

Δίκων v. **Δείνων**.

δίνα *gurges* XXII 50: (πέτροι, οὕστε κυλίνδων) χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις. I 140: ἔκλυσε δίνα | τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα: ἡ συστροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ Ἀχέροντος. Schol. cf. Catull. 65, 5: Lethaeo gurgite — alluit unda pedem.

δινέω 1) *verso, circumago* II 30: χὠς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, | ὣς τῆνος δινοῖτο ποθ'

ἀμετέραισι θύραισιν. — 2) *agito, vibro* (cunas), aor. a dor. δινάω derivatus XXIV 10: ὣς φαμένα δίνασε σάκος μέγα.

Δῖνων v. **Δείνων.**

Δἰοκλείδας *Dioclides,* Gorgonis maritus XV 18: χὠμὸς ταῦτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας. 147: ἀνάριστος Διοκλείδας.

Δἰοκλῆς *Diocles* Atheniensis XII 28: (Μεγαρῆες) ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα | ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα: οὗτος — Ἀθήνηθεν φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυῶς ὤν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς φασὶ θάψαι αὐτὸν καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. Schol.

Δἰομήδης *Diomedes,* Tydei filius XVII 53: Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα | μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα. I 112: Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα.

Δἰόνῡσος, Διώνῡσος (-ος, -οιο, -ου, -ῳ, -ῳ, ε; plerumque in exitu versus leg.) *Dionysus, Bacchus,* Iovis et Semeles filius XX 33: χὠ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει. XVII 112: Διωνύσου — ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας. II 120: μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων: poma etiam dona sunt Bacchi. XXVI 6. 9. 27. 33. 37. Ep. XII 1.

δῖος *illustris* XXV 51: τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀροτρεύς, ut apud Hom. δῖος ὑφορβός saepius. XII 13: δίω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην | φῶθ' (e coni. Ahr. scr. pro vulg. δοιὼ, Mein. οἴω).

Δἰόφαντος *Diophantus* quidam, cui a Theocrito carmen XXI dedicatum est. XXI 1: ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει. 'Diophantum Alexandrinum, Libanii praeceptorem, hic appellari non est probabile'. A. Fritzschius.

δῖπλαξ *duplicatus* XXV 254: χειρὶ προεσχεθόμην — ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην: laenam magnam, quae dupla indui possit; cf. Od. XIII 224: δίπτυχον λώπην. Il. III 125: μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν, δίπλακα πορφυρέην (sc. χλαῖναν).

δῑπλάσιος *duplo maior* XII 25: ἢν γάρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας, | διπλάσιον δ' ὤνησας.

δίς *bis* XXII 4: ὑμνέομεν καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα. XXVIII 12.

δῐφραξ *sella lecticaria* mulierum XIV 41: μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα.

δῐφρος (sg. δίφρῳ, -ον. pl. δίφροι, -ων; prior syllaba semper producitur praeter XV 2.) 1) *capsus currus* XXIV 121: καί οἱ ἀαγεῖς | δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας. XXII 142: ἐκ δίφρων ἄρα βάντες. — totus currus XXV 249: ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ. — 2) *sella* humilis XV 2: ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ. XXIV 99: ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον | Τειρεσίας.

δῐχα 1) *bipertito,* in two XV 69: οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη | ἔσχισται. — 2) *separatim,* c. gen. XXV 107: ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

δῖψος *sitis* XXII 63: γνώσεαι, εἴ σευ δῖψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει.

δῐώκω (pr. ind. διώκεις, -ει; ci. διώκῃ; inf. διώκειν. ipf. ἐδίωκον. aor. inf. διῶξαι. semper in exitu versus leg. praeter XXII 139.) 1) *sequor, persequor* homines, feras, res X 30: ἁ αἶξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, | ἁ γέρανος τὤροτρον. VI 17: (Γαλάτεια) καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει. XI 75: τὰν παρεοῖσιν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις (sc. κριόν vel τράγον);: ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπῃ; Schol. — I 110. V 107. XXII 139. XXVI 16 (abs.). — 2) *agito, abigo* VII 53: χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις Νότος ὑγρὰ διώκῃ | κύματα. XXVII 35: οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα (sc. λείψω σε), καὶ ἢν ἐθέλῃς με διῶξαι.

Δἰώνα *Dione,* mater Veneris XVII 36: Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα. At VII 116: Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας Venus ipsa dicitur, ut Bion. I 93. Ov. Fast. II 461.

Δἰωναῖος *Dionaeus* XV 106: Κύπρι Διωναία: Diones filia.

Διώνῡσος v. **Διόνυσος.**

δμώς (pl. δμῶες, -ων, -ας, -ες. plerumque in introitu hex.) *servus* XXIV 49: δμῶες ἐμοί. 50: ἄνστατε, δμῶες ταλασίφρονες. 47. 52. XXV 36. 47

δοιώ duo XXII 138: (φερέτην Διὸς υἱώ) δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε | ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἷ' Ἀφαρῆος. XVII 84: δοιαὶ — τριάδες. (de XII 13 v. δῖος).

δοκεύω observo, insidior XXI 42: καθεζόμενος δ' ἐδόκευον | ἰχθύας. IX 25: (στρόμβῳ) κρέας αὐτός | σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισιν δοκεύσας.

δοκέω (pr. ind. δοκέω, -ῶ; -εῖς, -εῖ. part. δοκέων. — ipf. ἐδόκει, -εῦμες. fut. dor. δοκησεῖς. aor. ἔδοξε. pf. ἐδέδοκτο) 1) existimo, puto XIII 1: ὡς ἐδοκεῦμες: 'ut putabamus'. — c. acc. et inf. I 150: Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς (δοκάσαις Paley). XIV 21. — abs. δοκέω, δοκῶ opinor XV 93. XVII 136. — 2) videor, c. dat. et inf. XI 50: αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν. XIV 25. omisso inf. XXI 16. abs. ἐμὶν δοκεῖ: ut mihi videtur XI 2. XIV 7, ante caes. bucolicam. — 3) δοκεῖ placet, constituitur XIV 20: ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομεν, ὡς ἐδέδοκτο. c. inf. XIV 18. add. dat. XIV 58: εἰ δ' οὕτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν. suppl. inf. XV 32: οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.

δόκιμος probus, spectatus XXVIII 18: νάσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν.

δοκίμωμι (aeol. pro δοκιμόω: δοκίμωμι, δοκῶ καὶ οἴομαι. Hesych.) videor, puto, pr. ind. XXIX 19: ἄνδρων τῶν ὑπερανορέων δοκίμοις πνέειν (e Bergk. coni. scr. pro δοκέοις v. δοκέεις). XXX 26: ὄττις δοκίμοι τὸν δολομάχανον | νικάσειν Ἔρον, οὗτος δοκίμοι τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων | εὔρην βραΐδίως ἄστερας ὀπποσσάκις ἔννεα (e Bergk. coni. scr. pro cod. δοκεῖ μοι — δοκεῖ μοι).

δολομάχανος dolosus, insidiosus XXX 26: τὸν δολομάχανον | νικάσειν Ἔρον, cf. Ov. Remed. 148: adfluit incautis insidiosus Amor.

δόλος dolus I 50: (ἐπὶ πήρᾳ) πάντα δόλον κεύθοισα: 'clandestinum dolum in peram intendens'.

δόμος (sg. δόμος, -ῳ, -ον; pl. δόμοις; acc. aeol. δόμοις XXVIII 16) domus 1) dei: cella XVII 17: οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ | δέδμηται. 2) hominum: aedes, sing. XVII 119: ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες, cf. Il. VI 242: ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανεν. XVII 106: δόμῳ ἐνὶ πίονι. II 91. VII 46. IX 33. XXIV 52. plur. XVI 34: πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα, cf. Il. XI 132: πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις. XXVIII 15: οὐ γάρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις.

δόναξ, dor. **δῶναξ** fistula arundinea XX 29: κῆν αὐλῷ δονέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιαύλῳ. Ep. II 3: τοὺς τρητοὺς δόνακας.

δονέω 1) agito, de vento XXIV 88: ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον. VII 135: πολλαὶ δ' ἀμὶν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο | αἴγειροι πτελέαι τε: 'desuper in caput agitabantur'. — metaph. de animi affectibus XIII 64: Ἡρακλέης — ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις | παῖδα ποθῶν δεδόνητο. VII 74: χὼς ὄρος ἀμφ' ἐδονεῖτο καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν (e coni. Mein. scr. pro codd. ἀμφεπολεῖτο, ἀμφεπονεῖτο, Ahr. ἀμφ' ἐπονεῖτο, Ziegl. ἀμφεπόλει, χὼς αἱ): 'in monte agebatur, loca vasta pererravit, cruciantibus nimirum amoris aestibus'; cf. Od. XXII 300: τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν. — 2) inflo, cano XX 29: κῆν αὐλῷ δονέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιαύλῳ (vulg. λαλέω).

δόρπον coena, Mahlzeit, nulla temporis ratione habita XXIV 137: αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.

δόρυ (sg. δούρατος, -ι, δόρυ; pl. δοῦρα) hasta XVII 103: Πτολεμαῖος ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν. XXII 185: ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς. XXIV 123: δούρατι δὲ προβολαίῳ — ἀνδρὸς ὀρέξασθαι. XXII 190: (τὰ μὲν ἄκρα) δοῦρ' ἐάγη. XVI 78: ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα.

δορυσσόος hasta impetuosus XXII 136: Τυνδαρίδη ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώρηξ.

δούλα serva, ancilla II 94: χοὔτω τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.

δοῦπος gravis sonitus XXV 69: (τοὺς δὲ κύνες — αἶψ' ἐνόησαν) ἀμφότερον ὀδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖιν, cf. Od. XVI 10: ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.

δοχμός obliquus, de pugile ad-

versarium petituro XXII 120: **δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς**: 'oblique inclinatus vel proiectus ab gradu'.

δράγμα *manipulus* spicarum X 44: *σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα.* spicae ipsae VII 157: (*Δαμάτηρ*) *δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.*

Δράκᾰνον *Dracanum*, promontorium Icariae insulae XXVI 33: *Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι | Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας.*

δρᾰκων *draco, serpens* XXIV 14: *κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας.* 89: *καῖε δὲ τώδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε.*

δράσσομαι *prehendo, corripio* XXV 145: **τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ.** XXIV 28: *δραξάμενος φάρυγος.* — metaph. XXX 10: *ἔμεθεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ὤρος ἐδράξατο.*

δρέπω, med. *decerpo mihi* XI 26: *ὑακίνθινα φύλλα | ἐξ ὄρεος δρέψασθαι.* fut. dor. XVIII 40: *ἑρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἁδὺ πνέοντας,* cf. Eur. El. 778: *δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους.*

δρῑμύς *acer, acri gustu* XI 66: *τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.* — metaph. XXII 107: *ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος,* cf. Il. XIV 696: *αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.* — I 18: *οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται,* cf. Od. XXIV 319: *ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη | δριμὺ μένος προὔτυψε.*

δρόμος 1) *cursus* XVIII 22: *ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωὑτός | χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.* III 41: *μᾶλ' ἐν χερσὶν ἔχων δρόμον ἄνυεν.* ad lunam transfertur XXI 19: *κοὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας.* — metaph. de tempore XXI 26: *οὐ γὰρ ὁ καιρός | αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον.* — 2) *curriculum* XVIII 39: *ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα | ἑρψοῦμες*: 'in curriculum, ubi hactenus nobiscum te exercuisti'. v. Buecheler. Jahn. Annal. 1860 p. 371.

δροσόεις *roscidus* Ep. I 1: *τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα.*

δρόσος *ros* XV 132: *ἀῶθεν δ' ἁμὲς νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω | οἰσεῦμες*: h. e. tempore matutino.

δρῠ́ϊνος *quernus* IX 19: *ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χόρια ζεῖ*: 'in igne, qui admotis lignis quernis alitur', cf. Soph. Ant. 122: *στεφάνωμα πύργων πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν.* Verg. Aen. XI 786: pineus ardor acervo alitur.

δρῡμός (sg. *δρυμοῖο, -ῷ.* pl. *δρυμοῖσι, -ώς*) *silva, nemus, saltus* I 72: *τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.* XXV 135: *ἐκ λασίοιο — δρυμοῖο.* I 116: *ὔμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν, | οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα.* III 16: (*ἦ ῥα λεαίνας*) *μαζὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ*: 'in saltu'. XIII 66: *ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν | οὔρεα καὶ δρυμώς* (Ziegl. e coni. *δρυμούς*). XX 36.

δρῦς (sg. *δρυός, -ί.* pl. *δρύες, -σίν, -ας*; semper fere ante caes. bucolicam leg.) 1) *quercus* VIII 79: *τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος.* XXVI 3: *ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα.* Ep. IV 1: *τήναν τὰν λαύραν τάς τε δρύας, αἰπόλε, κάμψας* (e Mein. coni. scr. pro *τὰς* (*τᾶς*) *αἱ δρύες*). I 23. 106. V 45. 61. 102. 117. VII 74. 88. VIII 46. XI 51. Ep. V 5. — 2) *arbor* XV 112: *πὰρ μὲν ὀπώρα κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται*: h. e. *ἀκρόδρυα*, fructus arborum.

δρῡτόμος *qui quercus vel ligna caedit* V 64: *αἱ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες.* idem anapaestus ante caesuram leg. Il. XI 86: *ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὁπλίσσατο δεῖπνον* et XXIII 315.

δῠ́ναμαι (pr. ind. *δύναμαι, δύνᾳ.* ipf. *δυνάμαν, -ην.* aor. *ἐδυνάθην*) *possum,* ubique c. inf. II 108: *οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν.* X 2. XI 29. 59. XXIII 42. XXV 217. XXVII 61.

δῠνᾰτός *qui potest, idoneus,* c. inf. Ep. IV 4: (*ξόανον — φάλητι*) *παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.*

δῠ́νω v. **δύω.**

δῠ́ο, δῠ́ω (1) *δύο, δύ'* pro omnibus casibus. 2) *δύω* nom. acc.) *duo,* c. duali XXIV 8: *εὕδετ' ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὔσοα τέκνα.* XXIV 54: *δῆρε δύω χείρεσσιν — ἔχοντα.* XXII 137. — c. plur. XV 36: *πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν | ἢ δύο*: 'plus solvi quam quod est duarum minarum'. *πλέον ἠνάλωσα ἢ δυοῖν μνῶν κα-*

θαροῦ ἀργυρίου. Schol. V 84: πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω, quod si cum πλὰν ἑνὸς XV 95 comparaveris δύο item genet. esse concedes. Ceteris locis aut nom. aut acc. est I 26. 48. V 47. 81. VII 4. 71. XIV 14. 45. XXI 6. XXII 5. XXIV 13 (δύω).

δυοκαίδεκα *duodecim* XXVI 5: ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς.

δύσερως *male perditus amator, furens in libidinem, homo Venerius* I 85: ἁ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί. VI 7: δυσέρωτα καὶ αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα: Polyphemum.

δύσις *occasus* XXIV 11: στρέφεται μεσονύκτιον ἐν δύσιν ἄρκτος | Ὠρίωνα κατ' αὐτόν. Ep. IX 5: δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος.

δυσμενής *hostis, inimicus* XVI 89: (ἄστεα) δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας. idem gen. eundem tenet hex. locum XXIV 98. 126.

δύσμορος *cui sors infelix obtingit, miser* (cf. δύσσοος) VII 119: (Ἔρωτες, — Φιλῖνον) βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ: ἤγουν ὁ κακῶς ἀποθανούμενος, ὁ κακῶς ἀπολούμενος. Schol.

δυσσεβής *impius* XXVI 32: εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δ' οὔ.

δύσσοος *miser, perditus, improbus* III 24: ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούει: ὁ δυσκόλως σωζόμενος, ὁ κακοδαίμων. Schol. IV 44: τᾶς γὰρ ἐλαίας | τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα (sc. μοσχία).

δύστηνος, δύστᾶνος 1) *miser, infelix* XIV 49: δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. — 2) *miser, perditus, pernicie dignus* XV 87: παύσασθ', ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι | τρυγόνες. 31: δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;: ancilla dicitur.

δύω v. **δύο.**

δύω, intr. 1) *subeo, ingredior* XXV 238: ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός. — 2) *occido*, pf. dor. I 102: ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδυκεῖν (al. δεδύκειν), v. δέδοικα. qua eadem significatione leg. δύνω XVI 76: Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι | οἰκεῦντες. XXII 8: δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα | ἄστρα.

δυώδεκα *duodecim* XXV 129: (ταῦροι) δυώδεκα βουκολέοντο | ἱεροὶ Ἠελίοιο.

δυωδέκατος *duodecimus* XV 103: μηνὶ δυωδεκάτῳ.

δώδεκα *duodecim* XVIII 4: δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος. XXIV 80: δώδεκα — μόχθως.

δωδεκαταῖος *qui est dierum duodecim* II 7: ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθίκει. 157: νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον: iam duodecim dies abierunt vel duodecimus dies est ex quo (tempore) . . . Praeivit Homerus Od. XIV 256: πεμπταῖοι — ἱκόμεσθα.

δῶλος *servus* contemptim dicitur V 5: τὺ γάρ ποκα, δῶλε (var. δοῦλε) Σιβύρτα, | ἐκτάσα σύριγγα;

δῶμα (sg. δῶμα; pl. δώματα. — sing. semper quinto continetur hex. pede praeter XXIV 40.) 1) *domus, aedes* II 17: ἶυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα, qui versus repetitur II 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. cf. Od. XVII 75: Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας. XXVII 36: τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς; cf. Il. VI 316: οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν. XXIV 40: ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, cf. Od. XXII 377: ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι. — II 50. XXIV 94. — plur. pro sing. II 153: καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν. 103. — 2) *aedium pars*, cubiculum XVII 29: φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο. XVIII 8.

δῶναξ v. **δόναξ.**

δωρέομαι *dono* V 138: τὶν δέ, Κομάτα, | δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. V 99: πόκον) Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός. XVII 110: πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.

Δωριεῖς *Dores* XV 93: Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι. Dores Asiae minoris oram incolentes dicuntur XVII 69: ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἰοῦσιν.

Δωρικός *Doricus* XXIV 135: ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος | Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι: noster Commisbrot, Schwarzbrot, grobes Brot; φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ εὐτελεῖς ἄρτους, οὓς ὁ Θεόκριτος Δωρικοὺς φησιν. Schol. ad Apoll. Rhod. I 1077.

Δώριος *Doricus*, -α XVII 1: ἅ τε

φωνὰ Δώριος χὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν | εὑρὼν Ἐπίχαρμος.

Δωρίς 1) adi. *Dorica* II 156: παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν, quae iuvenem robustum ac vere Doricum decebat. — 2) subst. *Doris,* Oceani filia, Nerei uxor I 118: ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Δωρίδος ὕδωρ (A. Fritzschius e coni. Briggsii scr. pro Θυμβρίδος, Θύβριδος): sc. 'ad lavandum', ut Sil. Ital. de Acide dicit Pun. XIV 222: et dulci gratam Nereida perluit unda.

Δωρίσδω (aeol. pro Δωρίζω) *loquor Dorice,* inf. dor. XV 93: Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

Δωριστί *Dorice* XVIII 47: γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις | ἀννείμῃ, Δωριστί: 'inscribetur Dorice, h. e. pro hac pietate nostra, quae est hominum vere Doricorum'. v. Δωρίς II 156.

δῶρον (sg. δῶρον; pl. δώροις, δῶρα) *donum* a deis hominibus datum XXV 118: Ἥλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον | ἀφνειὸν — ἔμμεναι. XXVIII 1: γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας | γύναιξιν: 'donum (destinatum) mulieribus', cf. dona templis Tac. Ann. II 60. — deis ab hominibus datum XXVII 55: τᾷ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. I 9. — hominibus datum ab hominibus IV 30: δῶρον ἐμοί νιν (sc. σύριγγα) ἔλειπεν. IX [22]. XXII 151. XXVIII 9. 25. plur. pro sing. XXIII 20: δῶρά τοι ἦλθον | λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· cf. Il. XIV 238: δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεί.

δωρύττομαι (dor. pro δωρέομαι) *dono* VII 43: τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι (var. δωρήσομαι).

δωτῖνα *donum* XVII 114: ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.

E

ἔἄρ (ἔαρ n. a., ἔαρος, εἴαρος, εἴαρι) *ver* XVIII 27: (διέφανε πρόσωπον) — ἅτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος. XXII 43: ἔαρος λήγοντος. XIII 26: τετραμμένω εἴαρος ἤδη. XII 30: εἴαρι πρώτῳ. XXIII 29: καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι. VII 97. VIII 41. IX [34.] XII 3. — metaph. XIII 45: ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια: 'cuius oculi tam hilares erant, ut veris amoenitatem in se habere viderentur'; cf. Hor. Od. IV 5, 6: instar veris enim voltus — tuus affulsit populo.

ἐάω (pr. imp. ἔα, inf. ἐᾶν; aor. imp. ἐάσατε) 1) *sino, permitto,* c. acc. c. inf. XXII 165: ἀλλά, φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν | ἄμμι γάμον. XVIII 13. — 2) *non curo* XI 43: (ἀφίκευσο ποθ' ἀμέ,) τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.

ἕβδομος *septimus* Ep. XXV 1: ἡ παῖς ᾤχετ' ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἤδ' ἐνιαυτῷ | εἰς Ἀΐδην.

ἔβενος *ebenus* XV 123: ὢ ἔβενος, ὢ χρυσός: h. e. opera sculptilia ex ebeno facta. — de productione syll. ultimae v. αἴδομαι.

Ἕβρος *Hebrus,* flumen Thraciae VII 111: εἴης — χείματι μέσσῳ | Ἕβρον πὰρ ποταμόν, τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω, cf. Hor. Od. I 25, 19: aridas frondes hiemis sodali dedicet Hebro.

ἐγγύθεν (sexies leg., quater in pede quinto.) *e propinquo, prope,* de loco VII 72: ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ. 136. c. gen. VII 112: τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω. XXIV 20. transfertur ad formae similitudinem III 8: ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν; VII 63: τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι — ἐρίσδεις.

ἐγγύθι *prope* XXI 8: ἐγγύθι δ' αὐτοῖν | κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα.

ἐγγῦς (bis in primo, bis in quinto pede leg.) *prope,* de loco XVII 69: Δωριέεσσι — ἐγγὺς ἐοῦσιν. XXII 69. XXV 103. c. gen. Ep. V 5: ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυός.

ἐγείρω 1) *expergefacio, excito e somno;* med. *expergiscor* XXI 20: τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος. X 50: ἄρχεσθ' ἀμώοντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ. XVIII 55: ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ 'πιλάθησθε. — 2) *excito* XXI 1: ἁ πενία — μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.

ἐγέρσιμος *excitabilis* XXIV 7: εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον: 'somnum, ex quo facile excitamur et expergiscimur'; opp. ἄτροπος III 49.

ἐγκᾰνᾰχάομαι *inflo, inspiro* IX 27: ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ (Ahr. e coni. Duebneri ἐγκαγχάσατο), cf. Ov. Met. I 333: conchaeque sonanti inspirare iubet.

ἔγκατα *intestina* XXII 203: ἔγκατα δ' εἴσω | χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν.

ἐγκατατίθημι, med. *mihi in animum induco, perpendo* XVII 14: ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο | βουλάν.

ἔγκειμαι *immineo, declino, acclinis sum* III 32: ἐγὼ μέν | τὶν ὅλος ἔγκειμαι, cf. Catull. LXI 169: totus immineat tibi. Hor. Od. I 33, 7: Cyrus in asperam declinat Pholoen.

ἐγκέφαλος *cerebrum* XXV 261: βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο: caput enim leonis clava percusserat Hercules, v. 255.

ἐγκρᾰτέως *strenue, fortiter* XXV 266: ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας | ἐξόπιθεν.

ἐγκροτέω *humum pello, quatio* XVIII 7: ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι | ποσσὶ περιπλέκτοις, cf. Hor. I 4, 3: alterno terram quatiunt pede. Catull. LXI 14: pelle humum pedibus.

ἐγκύρω *incido, incurro* XXII 9: (νᾶες) χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.

ἐγχέω *infundo* X 53: (ὁ βάτραχος) οὐ μελεδαίνει | τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα. XV 31: ἔγχει ὕδωρ.

ἔγχος (sg. ἔγχος; pl. ἔγχεσιν, -εα) *hasta* XXII 184: σείων καρτερὸν ἔγχος. 171: αἵματι δὲ χρὴ | νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔγχεα λοῦσαι. 143. 187.

ἔγχριστος *inunctus, illitus* XI 2: (φάρμακον) — οὔτ' ἔγχριστον — οὔτ' ἐπίπαστον.

ἐγώ(ν) (sg. n. ἐγών, ἐγώ. g. ἐμεῦ, μευ, μου, ἐμεῖο, ἔμεθεν, d. ἐμίν, ἐμοί, μοι. a. ἐμέ, με. — dual. n. νῶι. d. νῶιν. — plur. n. ἀμές, ἄμμες, ἡμεῖς. g. ἀμέων, ἀμῶν, ἀμμέων. d. ἀμὶν, ἄμιν, ἀμίν, ἄμμι(ν). a. ἀμέ, ἄμμε) *ego*, du et pl. *nos*. I Nom. A) sing. **ἐγών**, in crasi **κἠγών** (vicies semel leg., decies ante consonas, semel in exitu hex.); **ἐγώ**, in crasi **κἠγώ**, aeol. **κἤγω** XXIX 3; ὠγώ (septuagies ter leg., septies ante vocales ἐγώ, correpta vocali; est autem posterior syllaba voc. ἐγώ(ν) maxime in secunda aut in quarta arsi.) 1) maiore vi carens additur nonnunquam verbo, ut plenior fiat oratio et de quo sermo sit moneri videamur. XXV 235: τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προίαλλον. II 54: (τοῦτο — ὤλεσε Δέλφις) ὠγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. XXI 56: ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα. V 146: (αὔριον ὔμμε) πάσας ἐγὼ λουσῶ. IX 12: τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω | ὅσσον . . . I 57. III 22. IV 30. V 83. VII 27. IX [29.] XVII 135. XXI 62. XXV 173. 262. XXVII 55. — 2) saepius pron. magna quaedam vis tribuitur, plerumque ut aliae personae, animalia, res opponantur. XV 60: ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ; — ἐγών, ὦ τέκνα. XIV 34: ἐγώ, τὸν ἴσας τύ (var. ἐγών). c. nom. propr. I 116: ὁ βουκόλος ὔμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν. XXVII 41: Δάφνις ἐγώ. I 120: Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος. — VII 1 = 131: ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος. XXII 175: νῶι δ', ἐγὼ Κάστωρ τε. — II 145: (κοὔτι τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο) οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. V 63: οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι. VIII 14: μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν. XXII 71: σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. V 39: καὶ πόκ' ἐγὼν (var. ἐγὼ) παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας | μέμναμ'; I 14. 130. II 28. 114. V 37. 116. VII 87. 156. X 35. augetur etiam vis pron. aliis voc. additis: ὤμοι ἐγώ (Ahr. c. var. ἐγών) III 24. αὐτὸς ἐγώ VI 25. XXII 153. α. ἐγών XI 50. εἷς μὲν ἐγώ XVI 101. εἷς καὶ ἐγώ XXVII 23. ὥσπερ ἐγώ XI 64. καὶ γὰρ ἐγώ (Ahr. c. Brunck. ἐγών) V 114. VII 37. Ep. VIII 3. αὖ καὶ ἐγώ XXII 221. κἠγώ(ν) II 118. V 96. 122. 142. VII 50. 63. 91. VIII 21. IX 15. XI 71. 79. XIV 12. 55. XXI 45. Ep. V 2. aeol. κἤγω (Ziegl. pro κἠγώ) XXIX 3. ἐγὼ μέν III 32. V 76. αὐτὰρ ἐγώ VI 32. XVI 66. XVII 7. XXV 206. 227. ἀλλ' ἐγώ V 98. 134. X 12. ἐγὼ δέ I 145. II 23. 72. 103. 138. 164. V 81. VII 38. X 13. 27. 31. XI 27. XII 23. XXII 116. XXV

37. 60. 253. Ep. XXII 1. — B) dual. **νῶι** XXII 175: νῶι δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεϑ' Ἄρηι. — C) plur. **ἡμεῖς** (XXV 32); dor. **ἁμές** (XV 132); dor. et aeol. **ἄμμες** (sexies exstat quinquies primum hex. pedem efficiens), in crasi **κἄμμες** (bis). 1) nulla maiore vi additur verbo V 67: (μικκὸν ἄκουσον) τεῖδ' ἐνϑών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὅστις ἀρείων | βουκολιαστάς ἐστι, ubi ad duas pers. refertur. XV 132. XXV 32. — 2) add. partic. ἄμμες μέν XIV 20. ἄμμες δέ XIV 48. XVI 4. XVIII 22. 39. κἄμμες nos quoque XVIII 56; et nos XXIX 30. — II Accus. A) sing. **ἐμέ** (ἔμ'), aeol. **ἔμε** (ἔμ'); **με** (μ'); in crasi **κἠμέ** (κἦμ'), aeol. **κἦμε**. 1) plenior forma ἐμέ aliis pronominibus vel nominibus opponitur XII 8: τόσσον ἔμ' εὔφρηνας σὺ φανείς. V 68: μήτ' ἐμέ — μήτ' ὤν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς. XXV 238: πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσϑαι: 'antequam ad me ille accederet'. V 148: φλασσῶ τυ, πρὶν ἤ γ' ἐμὲ (Ahr. e Schaef. coni. γέ με) καλλιερῆσαι: 'recte ἐμέ, quia inter ea, quae caprarius facturus est, et ea, quae facit hircus, distinguitur'. XXIV 68: (μηδ') αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε (Ahr. et Ziegl. e coni. Taylori σύ με): 'me, matrem'. II 23. XXIX 11. — add. partic. ἔμε μάν XXX 32. ἐμὲ δ' XIV 8. ἐμὲ γὰρ XXIV 35. καὶ γὰρ ἔμ' V 82. κἠμέ (γάρ) me quoque II 159 (Ahr. e coni. καί με). IV 8. V 90. VII 37. 92. VIII 72 (e coni. Valck. pro κἄμ'); et me IV 4. κἤμε XXIX 24. — 2) enclitica forma με, μ' (με ubique — exceptis duobus locis V 132. XXII 61 — in thesi posita est, ita ut secundam, rarius tertiam dactyli syllabam efficiat; in exitu hex. leg. ter; μ' et primae et tertiae add. syllabae, secundae bis III 53. XXV 205.) a) plerumque sine ullo pondere personam significat; pendet autem a verbo II 85: ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξεσάλαξε. 112: καί μ' ἐσιδών. 114. 124. 127. 131. III 7. 17. 28. 39 (Ahr. ἐμέ). 53. IV 40. 50. 51. V 35. 80. 132. VI 22. 27. VII 56. VIII 10. 24. 64. X 19. XI 22. 23. 36. 67. XV 52. XVIII 48. XX 1. 2. 3. 10. 12. 17. 31. 31. XXI 61. XXIII 39. 40. 41. 42. XXV 44. 205. 241. XXVII 11. 22. 35. 52. XXIX 4. 36. XXX 2 (ci.). 9 (ci.). — additur alter accus. XXV 193: ὅττι με πρῶτον ἀνήρεν. II 9. 40. III 35. V 13. 135. VI 40. XVI 9. XVII 66. XX 15. 20. 30. XXIII 40. infin. III 11: (τηνῶ δὲ καϑεῖλον,) ὤ μ' ἐκέλευ καϑελεῖν τύ. II 70. 116 (Ahr. ἤμε). III 9. 21. VI 34. XI 77. XIV 21. XXII 57. XXV 215. XXX 29. Ep. IV 14. partic. XI 69: ὁρεῦσά με λεπτύνοντα. VI 31. XI 54. — b) nonnunquam maiore vi affectus acc. με pro ἐμέ videtur esse XXII 61: μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ. V 80. 132. praecipue ubi adi. vel subst. adiunguntur VIII 85: αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι. II 96 = 40: πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. XXIII 37: τὸν τλήμονα μή με παρέλϑῃς. XX 18: με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαϑ' ἑταίρα. III 19: πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον. 6: τί μ' οὐκέτι — καλεῖς τὸν Ἐρωτύλον; — B) plur. dor. **ἁμέ**, dor. et aeol. **ἄμμε**, in crasi **κἄμμε**. XV 75: (ἐν καλῷ εἴης) ἄμμε περιστέλλων. — duos significat V 61: ἀλλὰ τίς ἄμμε | τίς κρινεῖ; VIII 25. XXIX 2 (κἄμμε e Brunck. coni. pro κἄμμες). — unum XXX 8: ἐχϑὲς γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύγων (e Bergk. coni. pro λεπτὰ μελιφρύγων). et fortasse XI 42: ἀλλ' ἀφίκευσο ποϑ' ἁμέ: ἐλϑὲ πρὸς ἐμέ. Schol. — III Gen. A) sing. **ἐμεῦ** (◡ — quater, ◡ ◡ bis), **ἐμεῖο**, aeol. **ἔμεϑεν**; **μευ** (**μου**). 1) cum pondere quodam dicuntur priores tres XIV 21: ἁ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. XVI 73: ἔσσεται οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ. XXX 10: ἔμεϑεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ὦρος ἐδράξατο. pendent a praep. ἀπ' ἐμεῦ XX 10. ἀπ' ἐμεῖο XX 2. ἐπ' ἐμεῦ VII 86. ἐξ ἐμεῦ XVI 21. XXII 61. — 2) enclit. μευ, μου, (μεῦ in arsi secunda leg. aut quarta; si in thesi est, semper fere in primo aut sexto hex. pede; ter μεῦ correpta diphthongo. μου semel Ad. 38 (Ahr. ἐμοῦ).) a) pendet a verbo XXIII 23: (βαδίζω,) ἔνϑα τύ μευ κατέκρινας. Ad. 32: καί μευ κατ' εὖ δίκαζε. — b) pro pron. poss. additur substantivo II 88: καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι ϑάψῳ. II 55. [61.] 82 (var. μοι). 107. III 33. — ubi subst. c. artic.

coniunctum est, genetivus aut ante artic. legitur V 4: τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν. III 37: ἅλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. II 69 = II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. — V 109. VI 36. XV 31. 69. XX 5. XXIII 43. Ad. 20. add. pron. Ad. 24: ταῦτά μευ τὰ δεσμά (var. μου). 38. aut post subst. VIII 15: χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ. VII 119. VIII 63. XV 71. XXVII 5. raro inter subst. et artic. interponitur V 2: φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν. XXX 5: καὶ νῦν μὲν τὸ κάκον ταίς μευ (cod. μὲν) ἔχει τλησιπό[νοις φρέ]νας. — c) pendet a praep. XI 68: οὐδὲν — φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ. — B) plur. dor. **ἁμέων, ἁμῶν**; aeol. **ἀμμέων** (ci.). pendet 1) a verbo II 158: ἁμῶν δὲ λέλασται. XV 68. — 2) ab adi. XV 94: ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη. VIII 25: τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων; — 3) a praep. XXX 27: τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων (Bergk. pro ἄμμ') εὔρην βραιδίως ἄστερας. — IV Dat. A) sing. **ἐμίν, ἐμοί, μοι** (μ'). 1) dor. **ἐμίν** (decies septies leg., ante consonas quinquies, plerumque in arsi quarta), **ἐμοί** (octies, semper fere in secunda arsi) pleniores formae cum pondere quodam dicuntur, plerumque a verbo pendentes II 144: οὔτι τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. XI 2 = XIV 7: ἐμὶν δοκεῖ: ut mihi quidem videtur. IV 30: δῶρον ἐμοί νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμι μελικτάς (var. ἐμίν, Ahr. coni. δῶρόν μοί νιν). II 3: ὡς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα (e Steph. coni. scr., Ahr. c. libris ἐμόν). III 3. 49. IV 39. V 126. IX [5.] 14. [32. 35.] XII 19. XX 15. 21. XXV 204. XXVII 44. a praep. ἐπ' ἐμοί XXV 252. ἐπ' ἐμίν XV 72. παρ' ἐμίν II 156. VI 37. XI 44. XIV 14. σὺν ἐμίν XI 65. — 2) encl. forma **μοι, μ'** (μοι maxime in arsi leg. secunda; si in thesi est, semper fere μοῖ in primo hex. pede, saepius μοί in omnibus pedibus; ter μ' IV 58. VII 19. XXV 236.) a) additur verbo εἶναι IV 49: εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον. 104. VIII 53. 55. IX 9. X 32. XI 51. γίγνεσθαι XVI 19. aliis verbis II 154: ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο. VII 19: καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς. V 113. II 65. 149. 155. III 36. IV 1. 2. 58. V 8. 11. 60. VII 45. 128. X 24. XV 35. 35. 39. 66. XX 19. XXI 37. XXIII 44. XXV 34. 47. 177. XXVII 32. 60. XXIX 10. 32. additur pf. pass. pro ὑπό XXII 135: καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι, ἄναξ. — b) pendet ab adi. V 18: (Νύμφας,) αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν. XI 53. — c) dat. est commodi v. ethicus VIII 6: Δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι; II 1: πᾷ μοι ταὶ δάφναι; 95: εἶ' ἄγε, Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσῳ εὑρέ τι μᾶχος. XXI 63: καὶ σύγε μοι τρέσσεις; (A. Fritzschius e coni. scr. pro vulg. μὴ τρέσσῃς). I 61. II 4. 145. III 1. VI 33. VII 71. 103. 118. IX 18. [23. 33.] X 14. XI 31. 47. XV 55. 95. XX 25. 27. 28. XXIII 43. 45. XXIV 40. XXV 236. 276. XXVII 36. 51. Ep. V 2. — B) dual. **νῶιν** XII 10: εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες νῶιν. — C) plur. **ἡμῖν** (bis), **ἧμιν** (semel); dor. **ἁμῖν** (septies), in crasi **χἀμῖν** (bis); **ἅμιν** (XV 76 Ziegl.); **ἀμίν** (ter); aeol. **ἄμμι(ν)**. 1) add. verbo εἶναι V 106: χἀμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος. I 15. γίγνεσθαι XIV 27. aliis verbis XXV 179: ἐκεῖνος, ὃν ἧμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν. II 14. 66. VII 11. 126. XIII 3. XV 17. 59. XXII 147. XXVII 17. XXVIII 3. — 2) pendet ab adiect. VIII 13. a praep. ἐν ἁμῖν XVIII 28. παρ' ἁμῖν XI 7. σὺν — ἀμίν (codd. ἁμῖν v. ἄμμιν, Ahr. et Ziegl. ἅμιν) VII 2. — 3) dat. comm. v. eth. XV 76: φλίβεται Εὐνόα ἅμιν. I 102: ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδυκεῖν; II 35. V 25. VII 135. 145. X 38. XIII 1. XXII 148. 166. 170. — 4) ad duos refertur ἁμῖν VIII 13. ἀμίν V 25. VII 2. ἡμῖν XXII 147. 148. ἄμμι(ν) I 15. II 35. VII 126. XXII 166. 170. ad unum χἀμῖν V 106. XIV 27. ἄμμι(ν) I 102. II 14 (?). X 38. XV 17. XXVII 17. XXVIII 3. ad plures ἁμῖν VII 11. 145. XI 7. XIII 1. 3. XVIII 28. ἅμιν XV 76. ἀμίν VII 135. ἧμιν XXV 179. ἄμμιν II 66. XV 59.

ἔγωγε, dor. **ἔγωγα** equidem XI 25: ἠράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, κόρα. XVI 106: ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί

κεν. dat. III 28: *ἔγνων πρᾶν, ὄκ' ἔμοιγε μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με | οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο* (vulg. *ὄκα μευ*, Ahr. et Ziegl. e coni. Greveri *ὄκα μοι*).

ἔδνον *donum nuptiale, dos* XXVII 32: *καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμον ἄξιον, ἢν ἐπινεύσω;* — quodvis *donum* XXV 114: *ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον | εἰσορόων*: erat autem donum Apollinis, v. 218.

ἐδνόω *doto* XXII 147: *ἧμιν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας.*

ἔδος *domicilium* VII 116: *Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας.*

ἕδρα, ἕδρη 1) *sella, θρόνος* XVII 20: *ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἕδρα Κενταυροφόνοιο | ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.* — 2) *basis* XXIII 52: *τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς ἠδ' ἐκρεμάσθη | νεκρός.* — 3) *sedes* XXV 237: *ὅθι πνεύμονος ἕδρη.* — 4) *domicilium* Ep. XV 2: *σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι.* XVI 12: (*κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ* —,) *ἔνθ' αὖη σφισὶν ἕδρη, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἵκωνται.*

ἑδριάω *sedem habeo* XVII 18: *παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς | ἑδριάει.*

ἑδροστρόφος *nates celeriter versans*, de luctatoribus XXIV 109: *ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες | ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν.*

ἔδω *comedo* V 128: *κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι.* fut. med. III 53: *κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.* v. *ἐσθίω* et *φαγεῖν.*

ἐδωδά *esca* XXI 43: (*ἐδόκευον*) *ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.*

ἐείδομαι v. **εἴδομαι.**

ἐέρση *ros* II 106: *ἐν δὲ μετώπῳ | ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις* (Ahr. c. var. *ἀέρσαις*), cf. Hor. Od. III 3, 56: pluviique rores.

ἕζομαι, aeol. **ἔσδομαι** *considο, sedeo* V 3: *ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω | ἑζόμενοι.* II 113: *ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον.* I 21: *ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα.* Ep. IV 13: *ἕζεο δὴ τηνεῖ.*

ἔθειρα (semper in exitu hex.) 1) *coma, caesaries* hominis V 91: *λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.* — 2) *iuba* leonis XXV 244: *πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι | σκυζομένῳ.* — 3) *crista* e iuba equorum facta XVI 81: *ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.* XXII 186: *ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.*

ἐθειράζω *capillum promitto* I 34: (*ἄνδρες*) *καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς — νεικείουσ' ἐπέεσσι: κόμην τρέφοντες, κομῶντες, εὔτριχοι.* Schol.

(ἐ)**θέλω** (pr. ind. *ἐθέλω, θέλω; ἐθέλεις, θέλεις*, aeol. *ἐθέλης* (ci.) XXIX 8; *ἐθέλησθα* XXIX 4; *ἐθέλει, -ουσιν,* (*-οντι*). ci. *ἐθέλῃς, θέλῃς,* aeol. *θέλης* XXIX 7; *ἐθέλητε, -ωντι.* opt. *ἐθέλοιμι, -οις.* part. *ἐθέλων, θέλοισα.* a. *θέλοντα.* — ipf. **ἤθελον, -ε, -ον.** fut. *ἐθελήσει*) 1) *volo, animum induco, constituo; libet mihi, opto, desidero,* abs. XXVII 11: (*δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους.*) *οὐκ ἐθέλω.* c. acc. XXV 53: *πὰν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.* XIV 11. c. inf., acc. c. inf. XI 65: *ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμίν*: libeat tibi. XXV 43: *Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν | εἰσιδέειν*: velim. I 139. III 40. VIII 29. XI 26. XVI 28. XX 1. 3. XXIV 90. XXVII 35. Ep. IV 16. suppletur inf. XIV 18: *ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον | ᾧτινος ἤθελ' ἕκαστος.* XV 41: *δάκρυ' ὅσσα θέλεις.* VIII 7: *φαμί τυ νικασεῖν ὅσσην θέλω αὐτὸς ἀείδων*, cf. Plut. Artax. VIII: *οἱ Ἕλληνες ὅσσον ἐβούλοντο τοὺς βαρβάρους ἐνίκων.* — XII 21. XXII 117. 161. XXIII 45. XXVII 17. XXIX 7. 8. XXX 29. 30. Ep. XXI 4. — 2) c. negat. *nolo, non libet mihi* XXIX 4: *οὐκ ὄλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας.* XXIX 8: *ὄκα δ' οὐκ ἐθέλης τύ, μάλ' ἐν σκότῳ* sc. *ἄγω ἀμέραν* (Bergk. pro *ἐθέλης* v. *ἐθέλεις*). XXI 30. XXIII 22. XXIV 85. XXIX 8. XXX 30. Ad. 27.

ἔθεν, ἐθέν (gen. pron. pers. III) 1) **ἔθεν = αὐτοῦ** XXV 67: (*μυθεῖτο*) *οὕνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε | θηρίον*: se praesente. 159: *προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο | Αὐγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα.* — 2) **ἐθέν = αὐτοῦ** XXV 203: (*λὶς κεράιζε — Βεμβιναίους,*) *οἵ ἐθεν ἀγχόμοροι ναῖον ἄτλητα παθόντες* (Ziegl. pro vulg. *οἳ ἔθεν*).

ἔθνος *grex* XVII 77: *ἔθνεα μυρία φωτῶν*, cf. Od. XI 632: *ἔθνεα* —

μυρία νεκρῶν. — (de XXV 185 v. ἔρνος.)

εἰ semper fere in arsi leg., bis ante vocales XXV 80. 173 neque corripitur; semel in crasi κεἰ XIV 50, semel in synizesi XI 81.) I) si 1) c. ind. pr. XV 89: τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές; XIV 58: εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν, | μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος. XXII 171. — XXIV 67: μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν, | αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. V 78: εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, cf. Verg. Ecl. III 52: quin age, si quid habes. XIV 66. XXV 45. Ep. XXI 2. 3. Ad. 37. — praeteritum in apodosi XXV 172: γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν, | εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος. XXI 40: δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, | εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'. — deest praedic. II 34: (καὶ τὸν ἐν Ἅιδᾳ) κινήσαις κ' ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο. VII 4: (Φρασίδαμος) κἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἐσθλόν | χαῶν τῶν ἐπάνωθεν: 'nobiles, si quid omnino nobile est ex maioribus probis illis et vere antiquis'. cf. Ep. XVI 3: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ | τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιοῦ. — εἰ pro ὅτι leg. V 35: μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῇς | ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. — 2) c. ind. ipf. et aor. XXV 80: εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν, | ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί, | οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς. XVI 50. 57. deest ἄν in apodosi II 127: εἰ δ' ἄλλᾳ μ' ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ, | πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας (pro καὶ Ahr. e coni. κα). XVI 44. protasi add. κε II 124: καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἦς φίλα· — εὗδόν τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα (Ahr. e coni. εὗδόν κ', εἴτε), ubi quae modo dicta sunt ἦνθον κἠγών (καί μ' ἐδέχεσθέ κεν) poeta ita continuat, ut 'novam sententiam condit. inchoet illo κεν retento'; cf. Il. XXIII 526: εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν, τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν. — suppletur apodosis post compar. XI 81: ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ εἰ . . . χρυσὸν ἔδωκεν. — 3) c. ind. fut. XXII 63: γνώσεαι, εἴ σευ δῖψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει. IV 48. V 147. suppl. fut. XXVII 18: μὴ 'πιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἴ γ' ἔτι —, χεῖλος ἀμύξω, ubi εἴ γ' ἔτι Wordsw. est coni. pro εἰσέτι. XVI 18: ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· ἀπωτέρω εἰ γόνυ κνάμας (pro ἢ γόνυ κνάμα e coni. scr. A. Fritzschius): '(accipies,) si genu tibia remotior erit h. e. nunquam'. — in apod. optativus leg. VII 109: εἰ δ' ἄλλως νεύσεις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο (e coni. scr. pro νεύσεις, νεύσοις, νεύσαις). deest verbum XIV 66. XXI 65 (var. praes.). Ep. VI 1. — 4) c. ci. aor. add. κεν XXV 6: (τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,) εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην. — 5) c. opt. a) sine apodosi optantis est add. γάρ XII 17: εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρῳ | ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα | ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα. — b) cum apodosi: α) opt. c. κεν XVIII 21: ἦ μέγα κέν τι τέκοιτ' εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον. XXIX 10. XIV 50 (κεἰ); cuius locum tenet opt. XXVI 28. ipr. XV 70. ind. fut. VIII 10. — β) ipf. (de repetitione rei praeteritae) XIII 10: χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο, οὔτ' . . . XXII 188. — II) num 1) in quaestione simplici indirecta a) c. ind. XXV 179: (εἴπ' ἄγε νῦν μοι —,) εἰ σύγ' ἐκεῖνος (sc. εἶ). III 28: ἔγνων πρᾶν ὄκ' ἔμοιγε μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με: 'num tu me amares'. suppl. verbum XXV 163: εἰ σεῦ περ, σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι (ex Ahr. coni. scr. pro ὡσεί περ). b) opt. c. κε VII 50: ὅρη φίλος εἴ τι κ' ἀρέσκοι (var. εἴ τι ἀρέσκει, εἴ τοι ἀρέσκει): 'si forte placeat'; cf. Od. XII 113: ἐνίσπες, εἴ πως ὑπεκπροφύγοιμι, τὴν δέ κ' ἀμυναίμην. — c) opt. post temp. praeter. XXV 215: (ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,) εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι — 2) in quaestione disiunctiva Ep. XIV 1: γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλός | ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον, ὁδοιπόρ', ἔχει. — III) Adduntur particulae: 1) εἴτε (εἴ τε) — εἴτε a) sive — sive, c. ind. praes. I 123: ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω, | εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ

νᾶσον. VII 105. XXII 73. XXX 29. c. ind. perf. pro praes. II 44: εἴτε γυνὴ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ οὐκί. — b) *utrum — an*, in quaestione indirecta II 150: κεἴτε νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, | οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν. XXV 178: (ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,) ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί. — 2) **κεἰ** (καὶ εἰ) *et si* XIV 50. **εἰ καί** *etiamsi* XXVI 28. **οὐδ' εἰ, μηδ' εἰ** *ne tum quidem si* VIII 10. XXIV 67. — 3) **εἴ γε** *si quidem* XXVII 18 (ci.). — 4) **εἴ περ** v. **πέρ**. — 5) **ὡσεί** *veluti* XIII 8: καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα, cf. Od. XVII 111: (με κεῖνος) ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱόν. itemque deest praedicatum XVI 32. XXV 89. at XXV 163 pro ὡσεί περ nunc leg. εἰ σεῦ περ; v. I 1).

εἶα *eia* (παρακελεύσεως ἐπίρρημα. Hesych.) V 78: εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις. add. ἄγε II 95: εἶ' ἄγε, Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος (vulg. εἰ δ' ἄγε), cf. Verg. Aen. IV 569: eia age, rumpe moras.

εἰᾰμενή *locus depressus ideoque irriguus* XXV 16: (πολυειδέα ποίην) λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε (Ahr. et Ziegl. c. Call. εἱαμεναί).

εἶαρ v. **ἔαρ**.

εἰᾰρινός *vernus* Ep. IV 9: εἰαρινοὶ — | κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.

εἶδαρ *cibus* XV 115: εἴδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται.

εἴδομαι, ἐείδομαι *videor* XXV 58: ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν | αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος. XIII 60: παρεὼν δὲ μαλὰ σχεδὸν εἴδετο πόρρω (ὁ παῖς).

εἶδος *habitus corporis* VI 34: οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι. XXV 40: οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. de hiatu, qui vocatur, cf. Il. III 55: ἥ τε κόμη τό τε εἶδος.

εἶθαρ *statim, illico* XXV 213: περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα. apud Hom. semper posterior syllaba in arsi est.

εἴθε v. **αἴθε**.

εἰκάζω v. **νυστάζω**.

εἴκᾰτι (dor. pro εἴκοσι) *viginti* V 86: ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ. IV 10: εἴκατι — μᾶλα. XIV 44 (sc. ἡμέραι). — XV 139: Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων: τῷ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται. Ὅμηρος δὲ (Il. XXIV 496) ἐννεακαίδεκα λέγει. Schol.

εἰκῇ *temere, sine consilio* XXII 14: κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα | εἰκῇ ἀποκλασθέντα.

εἰκοσάμηνος *qui viginti mensium est* Ep. XXV 3: ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν.

εἴκοσι *viginti* XVI 51: Ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς.

εἰκών *simulacrum, imago* Ep. XXV 4: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ.

Εἰλείθυια *Ilithyia*, Lucina dea, quae parturientibus opitulatur XVII 60: ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον | Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν. XXVII 28: ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

εἰλεός *latebrae, gurgustium*, un trou (ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. Schol.) XV 8: ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθών | εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν (e coni. Ahr. scr. pro vulg. ἰλεόν.)

εἰλέω, εἱλέω, pass. 1) *contraho me*, de leone ad insiliendum se parante XXV 245: κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον, | πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν, cf. Il. XX 168: ἑάλη χανών. — 2) *volvor* I 31: (ἃ δὲ κατ' αὐτόν) καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι: 'secundum ipsam hederam claviculae hederae volvuntur (serpunt)'.

εἰλίπους *dedes inter eundum torquens* XXV 98: σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν | εἰλιπόδων. — subst. ὁ εἰλίπους XXV 131: πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν. apud Hom. non exstat.

εἰλιτενής *qui se volvens extenditur* XIII 42: καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενὴς (var. εἱλιτενὴς) ἄγρωστις: ἡ συνεστραμμένη, καθὸ εἰλεῖται ἐπὶ μῆκος καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. Schol.

εἷμα (ubique pl. εἵματα) *vestis* XXIV 138: εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας. XXVII 52: εἵματα καλὰ μιαίνεις. XXI 13. XXIII 40. 56.

εἰμί (pr. ind. εἰμί, aeol. ἐμμί (bis XX 19. 32); ἐσσί, εἶ (1), ἐστί; ἐστόν; dor. εἰμές; εἰσίν (1), ἔασι (3), dor. ἐντί. formae encliticae εἰμί, ἐστί, εἰσί carent enclisi post paroxytona,

semel post syllabam elisam V 92, bis in principio versus aut sententiae XXI 32. XXVII 58. — ἐστι in hex. undevicies exstat, in arsi aut primi aut quinti pedis, praeter ἔστ' VII 105. XI 146; in carm. aeol. XXIX 29. — in exitu versus ante consonas ἐστι, ἔασι, ante vocales ἐστιν XXVII 29. III 39 (ἐστι A. Fritzschius). — coni. dor. ὦμες XV 9. — opt. εἴην, -ης, -η plerumque in exitu hex. — ipr. ἴσθι, ἔστω. — inf. εἶναι, dor. εἶμεν (ἦμεν) plerumque in exitu hex., ion. et aeol. ἔμμεναι, ἔμμεν; ἔμεν XXV 116. — part. m. ἐών, ὤν (2), ἐόντι (1), ἐόντα, ὄντα (1); dor. εὖντα (1). ἐόντων, ἐοῦσιν (1), [οὖσι (1)]. — f. dor. εὖσα (1), ἐοῖσα (1), ἐοῖσαι (1); aeol. ἔσσαν XXVIII 16. — ipf. ἦν (1); ἦσθα (3); ἦν, dor. ἦς, ἔην (3), ἦεν (2), ἔσκε (1). ἤσθην (1) dor. ἦμες (1), ἦσθε (1); ἦσαν (2), ἔσαν (3), ion. ἔσσαν XII 15. — fut. ἔσῃ (1); dor. ἐσσῇ (1); ἔσσεται, ἔσσετ' (2), ἔσται (1), dor. ἐσσεῖται (1); ἔσσοντ' (1). inf. ἔσεσθαι (1). part. ἐσσομένοις (1)) 1) *vivo* XVII 137: δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον | φθέγξομαι ἐσσομένοις: posteris, ut ἐσσομένοισι saepius apud Hom. — 2) *exsisto, il y a*, ὑπάρχω II 48: ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι. XI 45: ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος, | ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ. XVI 97: βοὰς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη. III 20 = XXVII 4. XXI 34. XXIV 40. XXV 14. XII 15: ἦ ῥα τότ' ἔσσαν | χρύσειοι πάλιν ἄνδρες. VI 35: ἦς δὲ γαλάνα. XIV 17: ἦς πότος ἁδύς. VII 1: ἦς χρόνος ἁνίκ': 'fuit quondam tempus quum'. cf. XXV 216. XXIV 84: ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ ὁπηνίκα. XXV 26: ἔσθ' ὅτε = ἐνίοτε. XVI 73: ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ ὃς ... cf. Il. VI 448: ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν. — οὐκ ἔστι c. inf. XXIV 68. XXIX 29. — 3) c. dat. *est mihi, habeo* IV 49: εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, cf. X 32. V 10: οὐδὲ γὰρ Εὐμαρίδᾳ τῷ δεσπότᾳ ἦς τι ἐνεύδειν. XXV 80: εἴ οἱ καὶ φρένες — ἔνδοθεν ἦσαν. V 104: ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ. V 106. VII 52. VIII 54. IX 9. XI 51. XVI 64. XX 9. XXV 37. XXX 7 (dat. suppl.). — c. gen. possessoris V 72: ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα, cf. 74. — 4) c. praep. ἐκ *oriundus sum* XXV 172: γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν — ἐκ Περσῆος. 38: οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἔξ | ἔμμεναι. — 5) *versor* alicubi, c. praep. et adv. XXV 211: ὅθι λὶς ἦεν. XIII 10: χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς. I 66: πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθε; XXII 130: θανάτου σχεδὸν ἦεν. XVII 69. II 76: εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν, ᾇ τὰ Λύκωνος. I 123: ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω. VII 111: εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ | Ἕβρον πὰρ ποταμόν. XVI 109: αἰεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην. XIV 29: πόσιος — ἐν βάθει ἦμες. XV 73: ἐν καλῷ εἱμές: (in) tuto. 74: ἐν καλῷ εἴης: sis tuto h. e. εὐδαιμονοίης. XXII 6: ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων. XVIII 37. XXVIII 16. — 6) *sum*, praedicatum efficit a) c. subst. VII 105: εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος. XV 91: Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν. V 65: ἔστι δὲ Μόρσων. XIV 24. XVI 6: Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἶμεν (var. ἦμεν). VII 13: ἦς δ' αἰπόλος. 27: φαντί τυ πάντες | εἶμεν συριγκτάν (A. Fritzsch. scr. e coni. pro ἔμμεναι, Ahr. ἔμμεν, Ziegl. συρ. ἔμεναι). cf. IV 30. V 68. XI 5. XXII 170: ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν. XXVII 43: πατὴρ δέ τοί ἐστι Μενάλκας. XXII 162: ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι. XV 9. XVI 8. 27. XX 32. XXI 33. XXV 128. XXVII 29. — XVIII 48: Ἑλένας φυτὸν εἰμί. VII 43: ἐσσί | — κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος. XXIV 76: σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισιν. I 103: Δάφνις κὴν Ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἔρωτι. II 90: ὄστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. — XIX 6: (τυτθὸν) θηρίον ἐστὶ μέλισσα. XIV 52: χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος | οὐκ οἶδα, cf. XXIII 23. VII 129: (τὸ λαγωβόλον) ξεινήιον ὤπασεν εἶμεν (var. ἦμεν). V 109: ἐντὶ γὰρ ἁβαὶ (αἱ ἄμπελοι). XV 26: ἕρπειν ὥρα κ' εἴη. V 21. XXVII 9. Ep. XXIV 2. — b) c. adi. et pron. XXVII 58: εἰμὶ δὲ γυμνά. XX 19: οὐ καλὸς ἐμμί; cf. VIII 73. XIV 25. XXIII 15. III 8: ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν (var. ἦμεν). II 40: ὅς με τάλαιναν | ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν (Ahr. pro vulg. ἦμεν). XXVI 29: εἴη δ' εὐαγέτης. XXIV 86: πῦρ

μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω. XVII 13: ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον. XI 4: εὑρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι. V 25: τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἁμίν. I 17. 85. II 5. 92. 124. 154. III 39. IV 52. V 75. 77. 79. 92. 137. VI 2. VII 86. VIII 3. 13. 25. IX [33.] X 23. 28. 43. XII 23. XIII 3. 67. XV 89. 94. XVIII 10. XIX 7. XXI 30. 40. 64. XXII 58. 134. XXIII 28. 29. 30. 32. XXIV 131. XXV 117. 119. 125. 131. 190. 274. XXVII 15. 43. XXIX 2. XXX 18. Ep. XI 4. XII 3. XXI 3. XXII 2 (εἶς). c. compar. et superl. XXIX 26: πέρυσιν ἦσθα νεώτερος. IV 41: αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον. XXX 13: ἀλλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται (cod. ἔσεται); II 78. IV 9. XI 50. XVII 116. XXV 35. 59. XXVII 42. XXX 17 (ci.). Ep. XIII 4. — c. pron. XI 79: κηγών τις φαίνομαι εἶμεν (Ahr. pro ἦμεν, ἦμες, vulg. εἶναι). XXII 54: χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. X 5: ποῖός τις — ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῆ; IV 55. V 75. XX 37. XXIII 4. XXV 41. 116. — 7) coniugationem q. v. periphrasticam efficit c. part. perf. XXV 12: χωρὶς δὲ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις, cf. XXIV 133. XIII 14. VII 67: χὰ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν. aor. XXVII 2: μᾶλλον ἑλοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα. praes. XXV 218: οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις | φαινόμενος. — 8) participium plerumque appositio est substantivi aut pron. II 119: (ἦνθον κηγών) ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος: 'binos ducens ternosve sodales'. V 36: ὅν ποκ' ἐόντα | παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. XI 5: γινώσκειν δ' οἶμαι τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα. XXVIII 16: σε — ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος. II 76: εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν — εἶδον. II 64. VIII 64. 93. XVII 58. XX 3. XXVI 2. Ep. XI 3. — XI 34: ὡὐτός, τοιοῦτος ἐών. — VII 78: ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ | ζωὸν ἐόντα. XVII 69: Δωριέεσσι — ἐγγὺς ἐοῦσιν. XXII 6: ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων. II 3. XXIV 1. — add. καί VIII 52: ὦς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν. περ XXII 97: παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα. XXIV 100. XXV 100. 147. 197 (gen. abs. ?). καὶ — περ I 44: (οἱ) καὶ πολιῷ περ ἐόντι. XXII 153. καίπερ Ep. XI 6. suppl. subst. aut pron. IX 27: πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν (sc. ἧμιν). XXV 100: οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων | εἱστήκει (sc. ἀνθρώπων). — partic. pendet a verbo II 100: κἠπεί κά νιν ἐόντα μάθῃς μόνον.

εἶμι (pr. ind. εἶσιν, ἴᾱσι. ci. ἴομεν. opt. ἴοις, ἴοι. ipr. ἴθι, ἴθ' (1), ἴτε. part. m. ἰών, ἰόντος, -α, -ες, -ας. f. ἰοῖσα, -αι. n. ἰόντων; formae ◡ – ◡̄ plerumque sunt in exitu hex. — ipf. ᾖσαν. — de Med. ἰοίμαν v. ἱκνέομαι.) *eo, incedo, me confero, venio, feror* 1) de animantibus: deis, hominibus, animalibus a) abs. Ep. VIII 2: χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις. maxime ipr. et partic. VIII 51: ἴθ' 'ὦ καλὲ' καὶ λέγε 'Μίλων'. XV 21: ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον — λάζευ. I 127: λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς = I 131. 137. 142. — XXII 78: ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας, cf. V 121. XI 22. XIV 37. XXV 84. 141. II 77: εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας. XV 47: οὐδεὶς κακοεργός | δαλεῖται τὸν ἰόντα. — b) c. adv. loci et praep. XVI 8: γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι. XXV 136: πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ᾖισαν ὀσμήν (e coni. Mein. et Cobet. scr. pro ᾔεσαν v. ἥκεσαν): boves. I 151: ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα. XXV 160: (μιν προσέειπε) Αὐγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα. 229: καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα. I 112: Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα. XVII 28: ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι — φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο. VII 80: νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι | κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι, cf. Il. II 87: ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων. — XXIV 62: πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰών. XXV 108: ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους. 60: ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν. — 2) de rebus XXV 89—92: ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα, | ἅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν . . . . τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων. met. XXV 65: ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα.

εἰν v. ἐν.

εἰνάλιος *maritimus* XXI 39: κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν.

εἰνόδιος *qui in via versatur*, viarum viatorumque tutor XXV 4: Ἑρμέω ἁζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο, cf. Od. XV 319: Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου.

εἶπον (aor. ind. ἔειπα (1); εἶπες; ἔειπε, εἶπε, in crasi κεἶπε. ci. εἴπῃ (1). opt. εἴποιμι, -οι (1). ipr. εἰπέ (εἶπ', in crasi κεἶφ'), εἶπον (1); εἴπατε (1). inf. εἰπεῖν semper in exitu hex. — part. εἰπών, -όντα (1). — quasi digammatum XXV 49.) 1) *dixi, locutus sum, verba feci* a) abs. post orat. rectam XXII 181: εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν. ante or. rectam I 77: ἦνθ' Ἑρμῆς πράτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ· I 97 X 45. add. ὅτι II 101. inseritur or. rectae XIV 22: 'ὡς σοφός', εἶπε, κἠφᾶπτ': inquit. XV 77. XXVI 19. leg. ipr. V 9: εἰπέ, Κομάτα. XXII 116. inf. XVII 11: πάρα μυρία εἰπεῖν. — b) c. adv. II 138: ὣς ὁ μὲν εἶπεν. XVII 71. XV 62 = 189: ὣς εἰπών et XXIII 49: ὧδ' εἰπών in introitu versus. XII 14 (ὡς). — c) c. dat. ante or. rectam XIII 51: ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος· VII 19. Ad. 17. — d) c. acc. rei, pron. et adi. I 138: τόσσ' εἰπών. VI 42. VII 90. XXVI 18: τόδ' ἔειπε. XVI 13: τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει; III 31: εἶπε — τἀληθέα. XVII 7 XV 38: τοῦτο κάλ' εἶπες (var. εἶπας). subst. XXV 77: ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν. X 37: τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. — e) τινί τι XXII 153: (ἀμφοτέροισιν αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα. XXV 179: ἐκεῖνος, ὃν ἧμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν. II 149. XX 19. XXV 49. Ep. XVII 9. suppl. acc. XXV 38. subi. quaestionis praemittitur IV 58: εἶπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει, ubi A. Fritzschius commate post Κορύδων posito τὸ γερόντιον nom. esse vult, cf. tamen Il. III 192: εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί. — f) c. praep. XI 68: οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ. — g) c. gen. XV 25: ὧν ἴδες, ὧν εἴπες καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι pro ἃ εἶδες τούτων: 'quae contemplata es, de his etiam potes narrare'; cf. Od. XI 174: εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος. — h) τινά τι Ep. XIII 1: ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπών | οὐρανίην. — i) sequ. sententia secundaria Ep. XX 5: χώσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους. XIV 11: εἶπον τί τὸ καινόν; IV 1. XIV 19: ἔδει μόνον ᾧτινος εἰπεῖν: οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο Gloss. IV 58: εἶπ' ἄγε — τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει. XXV 177: εἶπ' ἄγε νῦν μοι — εἰ σύγ' ἐκεῖνος. 181: εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες. — II 149: κεἰπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἐρᾶται. III 31: εἶπε καὶ ἁ γραία τἀληθέα — οὕνεκ' ἐγὼ μὲν | τὶν ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ. II 101: κεἶφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ. — 2) *impero* Ad. 41: εἰπέν τε τοῖς Ἔρωσι | τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.

εἴριον, ἔριον *lana velleris* V 50: ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς. 26: τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο;

εἰροπόκος *laniger* VIII 9: ποιμὴν εἰροπόκων ὀΐων, cf. Il. V 138: ποιμὴν ἀγρῷ ἔπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσιν.

εἷς (m. εἷς plerumque in introitu versus; ἑνός; ἑνί (1); ἕνα, ἕν'. f. μία; μιῆς (1); μιῇ (1), μιᾷ (1); μίαν; ἴαν (1). n. aeol. ἔνι ci. XXIX 12; ἕν) 1) *unus* XV 95: πλὰν ἑνός. VII 71: δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς | εἷς δὲ Λυκωπίτας. XXII 65: εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. XVI 101. Ep. XXII 2: εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμι Συρακοσίων — 2) *unus* (non plures), *unicus, solus* XI 33: εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι (var. ἧς v. ἦς). 32: (ὀφρῦς) μία μακρά. XIII 33: πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν, cf. XXII 30. XIII 38: μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν. XXV 8: οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον. VII 125. XVII 85 (ci.). XXV 116. 251. XVII 23. XXIX 12. c. artic. XI 36: ἁ μία κώρα. 53: τὸν ἕν' ὀφθαλμόν. VI 22: τὸν ἐμοὶ τὸν ἕνα γλυκύν (sc. ὀφθαλμόν). c. praep. εἰς XXII 27: πέτρας εἰς ἓν ξυνιοῖσας: in unum. XVIII 7: πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι. VI 1: εἰς ἕνα χῶρον | τὰν ἀγέλαν — συνάγαγον. c. negat. XXIII 3: καὶ οὐδὲ ἓν ἄμερον εἶχε. — 3) *unus et idem*, c. dat. XVIII 19: Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν. XVII 68: ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τριόπος καταθεῖο κολώνᾳ (Ahr. Τρίοπον κατθεῖο κολώναν), cf. Il. IX 319: ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ. — XX 39: (Σελάνα) λάθριον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε (Ahr. e coni. Vossii et Reiskii εἰς ὁμά, vulg. ἐμά, ἐά). — 4) *singuli* XXII 177: ἄλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου | εἷς, cf. Od. XXII 117: τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ — βάλλε τιτυσκόμενος

εἰς, ἐς (1) εἰς, quater in crasi κεἰς, quadragies ter leg. maxime in primu

et quinta hex. arsi; si est in thesi, in quarto plerumque pede. — 2) ἐς centies sexies, si in arsi est, in omnibus hex. pedibus leg. excepto tertio, si in thesi, plerumque in tertia. — praep. sequitur casum II 67. XVII 42; inter adi. et subst. interponitur novies, inter subst. et adi. octies.) I adv. in tmesi XVI 106. v. εἰσκαλέω. — II praep. c. acc. *in, ad, usque ad, versus* 1) de loco a) cum verbis motum significantibus III 43: **τὰν ἀγέλαν — ἄγε Μελάμπους | ἐς Πύλον.** XIV 68: **εἰς Αἴγυπτον.** IV 23. 23. VII 52. 61. XIII 19. XV 61. XVIII 17. XXVI 25. Ep. VII 1. IX 3. — I 130: **ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδαν** (Ahr. Ἄιδος) **ἕλκομαι ἤδη.** Ep. VI 3. I 63: **εἰς Ἀΐδαν**, cf. IV 27. XVI 52. Ep. XXV 2. XV 136: **ἕρπεις — καὶ ἐνθάδε κεἰς Ἀχέροντα.** V 16: **εἰς Κρᾶθιν ἀλοίμαν.** 123: **ἐνθὼν — ἐς τὸν Ἅλεντα**: 'ad Halentem', cf. VII 1. — XVII 9: **Ἴδαν ἐς πολύδενδρον —ἐλθών.** IV 56: **εἰς ὄρος.** XXVI 2. V 78: **τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις | ζῶντ' ἄφες.** XXV 153: **εἰς ἄστυ — ἐστιχέτην.** 223: **σήραγγα — ἔστιχεν εἰς ἥν.** XXVII 64: **γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.** XV 147. XVII 96. XXX 11. Ep. XVI 2. II 50: **ἐς τόδε δῶμα περάσαι.** 103: **εἰς ἐμὰ δώματα.** 90: **ἐς τίνος — δόμον.** XXVIII 15: **οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις.** II 116. III 13. 25. VII 84. XVI 92. XVII 50. XVIII 11. 39. 39. XXII 12. 193. XXIII 59. XXIV 4. 62. XXV 135. XXVII 52. — XXV 28: **ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται.** IV 5: **ἐς τίν' — ᾤχετο χώραν;** XV 57: **τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν**: 'in locum destinatum, auf den Platz'. XXII 90: **νενευκώς | ἐς γαῖαν.** XXIV 111. XXII 203: **ἐς στόμα κεῖτο νενευκώς.** XXIV 77: **μέλλει ἐς οὐρανὸν — ἀμβαίνειν.** V 144: **ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι.** XVI 96: **ἀράχνια εἰς ὅπλ' ἀράχναι | — διαστήσαιντο.** XXII 183: **εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς.** XV 27. XXII 82. XXV 164 (ci.). XXII 27: **πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας.** XX 39: **εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε** (Iunt. εἰστόμα, Ahr. e coni. Is. Vossii et Reiskii εἰς ὁμὰ): sc. **χῶρον** (?), cf. VI 1: **εἰς ἕνα χῶρον | τὰν ἀγέλαν — συνάγαγον.** — VI 39. VIII 70. XIII 49. XV 108. XVIII 44. XX 11. XXII 105. 109. XIV 11. XXVIII 9. — c. gen., ubi suppletur notio domicilii XIII 11: **ὁπόχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς.** VII 131. XV 22. — postponitur praep. II 67: (ἦνθ') **ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος.** XVII 42. interponitur VII 81: (ἰοῖσαι) **κέδρον ἐς ἀδεῖαν.** 104: **κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.** VIII 56. XII 19. XIII 21. 28. XVI 45. 52. XVII 9. 37. XVIII 44. XXIV 4. XXV 223. 229. XXVI 11. XXVIII 3. — de pers. XII 33: **ἐὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.** I 5. XV 149. XVIII 53. — b) c. verbis videndi, dicendi, monstrandi VI 11: **εἰς ἅλα δερκομένα.** XI 18: **ἐς πόντον ὁρῶν.** X 46: **ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ — βλεπέτω.** — XII 19: **ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα.** VIII 56: (ᾄσομαι) **σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα**: 'cantus meos longe Siculum in mare emittam'. — XXIV 55: **ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα | ἑρπετὰ δεικανάασκεν.** — c) metaph. III 42: **εἰς βαθὺν ἅλατ' Ἔρωτα.** XXII 167: **ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα | πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο.** XXVII 16: **μὴ — ἐς λίνον ἄκλιτον ἔνθῃς.** XVIII 53. XXIII 56. XVII 37: (**τᾷ — Διώνας πότνια κούρα**) **κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας**: **τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν.** Schol. XIV 69: **ἐς γένυν ἕρπει | λευκαίνων ὁ χρόνος.** V 37: **ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει**: quo. I 5: **ἐς τὲ καταρρεῖ | ἁ χίμαρος**: 'ad te defluit, redundat'. XVI 41: (ἐξεκένωσαν) **θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος.** XVIII 54: **εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες.** Ep. VII 6: **εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.** — 2) finis significatur quem quis agendo spectat et consequi vult, non raro etiam nova quae efficiatur conditio aut cuius rei causa aliquid fiat denotatur. III 17: **ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστίον ἄχρις ἰάπτει**, cf. XXII 105. IV 53: **εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος.** VII 70: (πίομαι) **αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων**: 'vel ad faeces usque'. XVII 1: **ἐς Δία λήγετε, Μοῖσαι.** 27: **ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα**: **ἀνάγονται.** Gloss. II 143: **ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω**: 'voti potiti sumus'. II 14: **ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει.** XXV 120: **οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα | ἐς τέλος.** VI 23: (**ὀφθαλμὸν**) **ᾧπερ ὅρημι ἐς τέλος** sc. **τοῦ βίου.** II 152: **ἐς τέλος ᾤχετο**

φεύγων: 'ad extremum, denique'. I [93]. XIV 28: εἰς ἄνδρα γενειῶν. XIII 15: ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. XIV 50: τὰ πάντα κεν ἐς δέον ἕρποι. V 69: μήτε Κομάτα | ἐς πλέον εὐθύνης (e Mein. coni. scr. pro vulg. τὸ). XIV 61: εἰς ἄκρον ἀδύς: summe. XXV 17: εἰς ἅλις: εἰς αὐτάρκειαν. Gloss. XXVII 54: ἐς τί δ' ἔλυσας;: quem ad finem. V 98: ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον (δωρήσομαι): 'ad laenam conficiendam'. I 40. — terminatur numerus I 26: ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας: 'mulctras adimplet binas'. II 43: ἐς τρὶς ἀποσπένδω: ter. I 25. XVII 72. — 3) modum denotat quem spectantes vel secundum quem agimus aliquid XVIII 7: ἄειδον — ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι. XVI 45. — 4) de tempore a) usque ad XVIII 14: παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. 56. XXV 123: (βόες) αἰὲν ἀμείνους | ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. XVIII 15. — b) in XVIII 14: καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ: in crastinum diem, cras. XV 74: κεἰς ὥρας κἤπειτα — ἐν καλῷ εἴης: 'in hunc annum, vel proximo anno'. 143: ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις: εἰς νέον ἔτος. Schol. Ep. XIII 4: ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν. I 145: ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ. XXVII 18: εἰσέτι χεῖλος ἀμέλξω: etiamnum.

εἰσαΐω *audio, ausculto* VII 88: φωνᾶς εἰσαΐων: τῆς σῆς φωνῆς ἀκούων. Schol.

εἰσάμην *aedificavi, dedicavi mihi* XVII 123: ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς.

εἰσαφικάνω *pervenio* XXII 29: (Ἀργώ) Βέβρυκας εἰσαφίκανε.

εἰσέρχομαι *introeo, intro*, aor. dor. XV 68: πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες. c. acc. loci XXV 182: (τὸ θηρίον) εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.

εἰσέτι v. **εἰς** 4) b.

ε(ἰ)σκαλέω 1) *intro voco*, abs. c. tmesi XVI 106: ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων | θαρσήσας — ἱκοίμαν. c. praep. II 132: ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον. — 2) *revoco*, met. XXX 12: πολλὰ δ' εἰσκαλέσας (cod. εἰς καλέσασ) θῦμον ἐμαύτω διελεξάμαν.

ἐίσκω 1) *comparo* XXV 139: Φαέθων μέγας, ὃν ῥα βοτῆρες | ἀστέρι πάντες ἔισκον. — 2) *puto, coniicio* XXV 199: οἷον δ' ἀθανάτων τιν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα | ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσι ἐφεῖναι.

ε(ἰ)σοράω, dor. **ἐσορέω** (pr. ind. ἐσορῶμες, ἐσορῆτε. ci. ἐσορῇς, -ῇ. part. εἰσορόων, ἐσορῶν, ἐσορεῦσα. aor. ind. ἐσεῖδον, ἔσιδες (ci.). ipr. εἴσιδε. inf. εἰσιδέειν, ἐσιδεῖν. part. ἐσιδών) 1) *intueor, adspicio, prospecto*, c. acc. Ep. XIX 1: Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν, cf. Ad. 28. I 90: ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελᾶντι, cf. I 87. XXV 43: Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν | εἰσιδέειν. II 112: καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πᾶξαι: 'sic (cupide) me intuitus est ut humi oculos defigerem'. VIII 56: σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν: 'pascentia amice pecora prospectans'. V 3. XI 28. XXV 115. add. partic. VI 31: ταῦτα δ' ἴσως ἐσορεῦσα ποιεῦντά με (var. ἐσορῶσα). — 2) metaph. XIII 4: οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. VIII 11—12: χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον; χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον: ἰδεῖν καὶ γνῶναι καὶ ἔργοις μαθεῖν. Schol. XXI 24. 38 (ci.).

εἰστρέχω *incurro, ingredior* XIII 23: βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν (Ἀργώ).

εἴσω, ἔσω 1) adv. *intro, introrsum* XXV 107: ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους. XV 43: τὰν κύν' ἔσω κάλεσον. — *intus*, ἔνδον XXII 202: ἔγκατα δ' εἴσω | χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. XIII 71: χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν. XXX 22: τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει. — 2) praep. c. acc. = εἰς Ep. III 5: ἄντρον ἔσω στείχοντες (Ahr. e coni. ἄντρου). — c. gen. XIII 30: εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος.

εἶτα *deinde* VIII 31: εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν. itemque in introitu versus XXI 50.

εἴτε v. **εἰ** III).

ἐκ, ἐξ (ἐκ ante consonas, ἐξ ante vocales leg., ἐξ in exitu versus (XXV 38. XXII 30), ubi insequens versus a vocali an a consona incipiat nihil refert. Plerumque est in arsi — saepissime primi hex. pedis —, in thesi novies; in crasi exstant οὐξ (1), ὠκ ὠξ (3), χὠκ (1), κἠκ κἠξ (3).) *ex, de, a* I) adv. XXV 3: ἔκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις. in tmesi leg. XXII 98: ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα. 125: ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα.

21: *ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν.* II 56: (αἷμα) *ἐκ βδέλλα πέπωκας.* — II) praep. c. gen. (separatur a casu VI 27 (*δέ*). VII 15 (*μὲν γάρ*). XXIX 24 (*ἐπόησε*); sequitur casum XXV 38: *κακῶν ἔξ* in exitu versus; inter subst. et adi. interponitur ter, inter adi. et subst. novies; pro gen. adv. leg. XXII 11: *ἐκ πρῴραθεν.* XXV 180: *οὐξ Ἑλίκηθεν.*) 1) ex interiore parte alicuius rei undique cingentis oriri aliquid et amoveri significat: *ex, de, a.* a) de urbibus, terris, regionibus Ep. IX 4: (*εἰς Θάσον ἐλθεῖν*) *ἠπείγευ κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης.* XVI 85: *ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα.* VII 2: (*ἐς τὸν Ἄλεντα*) *εἵρπομες ἐκ πόλιος.* XXVI 26: *ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι*, cf. XI 27. XXIV 93: (*κόνιν ῥιψάτω*) *ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερούριον* (Steph. e coni. pro *ῥωγάδας ἐς πέτρας*). VII 137: (*ὕδωρ*) *Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον.* VI 27: *ἐκ δὲ θαλάσσας* | *οἰστρεῖ.* 14: (*τᾶς παιδὸς*) *ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας.* VII 60: *ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα*, cf. Ber. 2. XXII 17: *ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας.* XI 48: (*Αἴτνα*) *λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.* XI 13: (*ὄιες ἀπῆνθον*) *χλωρᾶς ἐκ βοτάνας*, cf. XXV 87. XXV 134: *ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες* | *ἐς πεδίον δρυμοῖο.* V 97: (*φάσσαν*) *ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών.* XXII 14: *πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος* (sc. *ἐγένετο*). metaph. II 131: *τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλεν.* — b) de aedificiis et aliis rebus quae arte fiunt XV 60: *ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ* (sc. *ἥκεις*); II 136: *παρθένον ἐκ θαλάμοιο* | *καὶ νύμφαν ἐσόβησε.* XXII 30: *ἀμφοτέρων ἐξ* | *τοίχων ἄνδρες ἔβαινον.* 142: *ἐκ δίφρων ἄρα βάντες.* XIII 63: *ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν*, cf. XVIII 57. XXIV 41. XXII 191: *τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω*, cf. Il. XII 190: *αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ.* — XIX 2: *κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον.* XVIII 45: *ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ* | *λαξύμεναι.* XVIII 32: *οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα*, cf. XXVI 7. — metaph. X 13: *ἐκ πίθω ἀντλεῖς.* — c) de corpore et membris XXII 250: *τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός*, cf. Il. VIII 137: *Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα.* — II 89: *ἔρρεον ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες*, cf. Od. XIII 431: *ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας.* — XXIII 39: *ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν* | *εἵματα* (sc. *ἑλών*). XXV 149: *μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.* XI 35. metaph. II 55: *τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα* | — *ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.* — d) de motu vocis aut lucis XIII 60: (*ἵκετο φωνά*) *ἐξ ὕδατος.* XX 26: *ἐκ στομάτων δέ* | *ἔρρεε μοι φωνά.* I 72: *τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα*, id quod per attractionem quandam ita dici videtur ut *ἐκ δρ.* pertineat ad v. *ἔκλαυσε*; nec aliter I 136: *κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο*: 'montanae ululae ex montibus cantent lusciniis'. VIII 72: *κἠμὲ γὰρ ἐκ τὤντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα* | — *καλὸν ἦμεν ἔφασκεν.* XXII 39: *λάλλαι* — *ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο* | *ἐκ βυθοῦ.* — e) ad actionem transfertur XVI 47: *ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.* XXIV 120: *πολλὰ θοῶν ἐξ ἦρατ' ἀγώνων* | — *κειμήλια.* — 2) e propinquitate alicuius rei moveri aliquid et separari significat: *inde, a, de, ex* a) de loco unde quid oritur atque incipit XXII 10: *ἀείραντες μέγα κῦμα* | — *ἐκ πρῴραθεν.* XI 32: (*ὀφρῦς*) *ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὡς μία μακρά.* metaph. XVIII 53. — XXII 52: (*ἠωρεῖτο*) *ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων*, cf. XXIII 54. XXVI 17: (*αἳ δ' ἐδίωκον*) *πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν ἐρύσασαι.* — XVII 1: *ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα.* II 65. Ep. XIII 5. — b) separationem denotat XVIII 34: (*ἄτριον*) *κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.* XXI 56: *ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα*, cf. 43. XXII 133: *ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων.* metaph. XXIX 15: *ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάθης* (sc. *κλάδον*). XXI 20: *ἐκ βλεφάρων δέ* | *ὕπνον ἀπωσάμενοι.* — c) de iis quae e multitudine similium eximuntur, non raro excellunt: *ex, prae(ter)* XIII 18: (*ἀριστῆες συνέποντο*) *πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι.* XXII 177. — VII 94: *ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον.* XXV 117: *οἵτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.* — 3) de origine et genere: *ex, a* a) de materia ex qua conficitur aliquid XV 123: *ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος* | *αἰετοί.* XVII 21: (*ἕδρα*) *ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ*

ἀδάμαντος. VII 15: ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο | κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. I 129. IX 10. XXI 11. metaph. XV 49: ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες: 'ex fraude et fallaciis conflati'. — b) mutatio status significatur XXII 112: ἐκ μεγάλου δέ | αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. X 49: ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει. XXIX 24: κῆμε μάλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίω (ἐξεπόνασε al.). — c) de terra unde quis oriundus est VII 40: Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω. I 65: Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας. XXV 180: οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός. 165: Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο. 170. XXVIII 17. Ep. XX 4. — de hominibus XXV 38: οὐ σέγε φημὶ κακῶν ἔξ | ἔμμεναι, cf. Il. XIV 472: οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ. XXV 172: γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν | — ἐκ Περσῆος. XXII 56. 213. XXVII 42. — d) metaph. XVII 130: ἐκ θυμοῦ στέργοισα: 'ex animo'. VIII 35: βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τάσδ' ἀμνάδας. — 4) de auctore a quo oritur aliquid et fit a) c. verbis pass. VII 55: Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας. 102: ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὅστιον αἴθετ' ἔρωτι. XXII 57: θαρσέω, κοὐκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν. — XXIII 15: ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. — b) c. verbis intr. et neutris XXIX 21: ἄγαθος μὲν ἀκούσεαι | ἐξ ἄστων. XXV 49: τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην. XVI 58: ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι. XVI 21: ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν. XXII 61. Ep. XIV 2. XXII 170: ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν. XXIV 106: Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις, cf. XVI 33. XVII 13. — I 139: τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπη | ἐκ Μοιρᾶν: 'numine Parcarum'. VII 44: πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ τι κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος: 'Iovis beneficio', cf. II 30. XVII 137. XXVI 31. XI 16. — 5) de causa ex qua quid oritur et efficitur VII 129: (τὸ λαγωβόλον) ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν: διὰ τὴν μουσικὴν ᾠδήν. Schol. II 10: νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι, cf. 61. VII 6: ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν: 'pede suo'. XXIII 15 (?), v. 4) a. — 6) respectum denotat quo quid metimur: ex, secundum V 25: καὶ πῶς — τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἁμίν;: 'ex aequo, aequalia'. — 7) de tempore: ex XXV 124: (αἰὲν ἀμείνους) ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. XI 29: ἐκ τήνω. VIII 92: κὴκ τούτω. XIV 46 = XV 47: ἐξ ὦ ex quo. XI 15: ἐξ ἀοῦς. X 15: ἐκ μέσω ἄματος: 'post meridiem'. XV 59: ἐκ παιδός: ab infante, a cunabulis.

Ἑκάβα *Hecuba*, Priami uxor XV 139: Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων.

ἑκάς *procul*, comp. XV 7: τὺ δ' ἑκαστέρω, ὦ μέλ', ἀποικεῖς.

ἕκαστος (sg. m. ἕκαστος, -ου, -ον. n. -ον. pl. -αις, -α; aut in tertio aut in sexto hex. pede.) *unusquisque* XIV 18: ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον | ὧτινος ἤθελ' ἕκαστος. XXII 11. XXIV 52. XXV 220. add. subst. XVII 96: ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον. pron. XXV 12: χωρὶς δὲ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις: singulis. 195: ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου, cf. Il. XI 706: ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν.

Ἑκάτα *Hecate, Trivia* II 14: χαῖρ', Ἑκάτα δασπλῆτι. 12: τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ (ποταείσομαι).

ἑκατόν *centum* XVI 51: Ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς.

ἑκατοντάς *numerus centenarius, centuria* XVII 82: τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται.

ἐκβαίνω *egredior* (e navi) XIII 32 = XXII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα.

ἐκβάλλω 1) *excutio* XXII 210: χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτήν | μάρμαρον. — 2) *abiicio, emitto* XXII 198: ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν.

ἐκγελάω *risum edo* IV 37: χὠ βουκόλος ἐξεγέλασσεν.

ἐκδέω v. δέω.

ἐκδιδάσκω *edoceo*, c. dupl. acc. VI 40: ταῦτα γάρ ἁ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξεν. XXIV 103.

(ἐ)κεῖνος, aeol. **κῆνος** (sg. m. (ἐ)κεῖνος, (ἐ)κείνου, κείνοιο; κείνῳ, κεῖνον. f. ἐκείνα. n. κῆνο (1). pl. n. κεῖνα) *ille* 1) de loco Ep. I 1: ἁ κατάπυκνος ἐκείνα | ἕρπυλλος κεῖται: ibi. — 2) ille, quem supra diximus XXV 179: εἰ σύγ' ἐκεῖνος, ὃν ἦμιν — ἔειπεν. 172: ὡς κεῖνός γ' ἀγόρευε. 215: πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι (μ' ἐκεῖνον var.). VII 104. XXV 36. 121. Ber. 2. add. subst. XII 34. (de XVI 44. IX [29] v. δεινός.) — 3) ad sequentia refertur XXIII 33: ἥξει καιρὸς ἐκεῖ-

νος ὀπανίκα . . . XXVIII 24: κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τὤπος: hoc verbum. v. τῆνος.

ἔκηλος 1) *securus*, sine molestia XVII 97: λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλονται ἕκηλοι. — 2) *otiosus* XXV 100: ἔνθα μὲν οὔτις ἕκηλος — | εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργον.

ἐκκᾰθαίρω *expurgo* XIII 69: ἱστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον.

ἐκκενόω *evacuo* XVI 40: γλυκὺν ἐξεκένωσαν | θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος: 'evacuarunt, effuderunt animam' h. e. expiraverunt; cf. Hom. θυμὸν ἀποπνείων Il. IV 524.

ἐκκναίω *obtundo, eneco garriendo*, fut. dor. XV 88: (παύσασθ') τρυγόνες! ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα (var. ἐκναισεῦντι, ἐκνεσεῦντι, ἐν σκηναῖς εὖντι): ἀντὶ τοῦ διολλύουσιν. Schol.

ἔκκρῐτος *selectus, eximius* XVI 39: (ἐνδιάασκον) ἐμμενὲς ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.

ἐκλελᾰ́θω *facio ut quis penitus obliviscatur*, praes. ab Hom. aor. ἐκλέλαθον ductum I 63: εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα (Ahr. e coni. ἐκλάθοντα): 'obliviosum'; τὸν λήθης ποιητικόν. Schol.

ἔκλῠσις *solutio* XXIV 33: δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.

ἐκμαίνω *furore percello, facio ut quis insaniat* (amore) V 90: κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν | ἐκμαίνει.

ἐκμαραίνω, pass. *exaresco* III 30: (τὸ τηλέφιλον) αὔτως ἁμαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη.

ἐκμάσσω, med. *exprimo, refero* XVII 121: ὧν ἔτι θερμὰ κονία | στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.

ἔκπᾱγλος *vehemens*, neutr. sg. pro adv. XXV 133: ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντο: 'tam vehementer'. — adv. **ἐκπᾱ́γλως** XXV 114: ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον.

ἐκπίνω *exsugo*, per tmesin met. II 55: τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα | ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας, cf. Soph. Trach. 1005: ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκε.

ἐκπλέω *enavigo* XIV 54: ἐκπλεύσας θ' ὑγιὴς πάλιν ἦνθ'.

ἔκποθεν *alicunde* IX [5]: ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζεν | ἔκποθεν (e Briggsii coni. scr. pro vulg. ἔμποθεν). Totum locum subditicium esse satis constat.

ἐκπονέω (dor. ἐκπονάω) *laboro, elaboro* 1) abs. VII 85: (μελισσᾶν) κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας: 'laborasti, miserias exantlasti'. — 2) c. acc. Ep XX 5: χὤσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους: exantlavit, pertulit. VII 51: τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα. de agro excolendo XVI 94: νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον.

ἐκποτέομαι *avolo*, pf. dor. quasi ab ἐκποτάομαι ductum II 19 = XI 72: δειλαία, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι: 'quonam mens tibi avolavit, quid cogitas, quid agis?'

ἐκπτύω *exspuo*, per tmesin XXII 98: ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα | φοίνιον. de serpentibus XXIV 19: βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν, ubi penultima corripitur ut ap. Apoll. Rhod. II 572: ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.

ἐκρήγνῡμι *evello* XXVI 22: Ἰνω δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον.

ἐκσᾰλάσσω *excutio* II 85: (οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον) ἔγνων· ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξεσάλαξε (e coni. Ziegleri scr. pro vulg. ἐξελάπαξε, Ahr. ἐξάλλαξε): ἐξάλαξε, διέσυρεν, ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. Schol.

ἐκσοβέω *expello* mentem XIII 48: πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν (e coni. Fr. Jacobsii scr. pro ἐξεφόβησεν v. ἐξεφηβόβησεν, vulg. ἀμφεκάλυψεν).

ἐκτᾰνύω *extendo* XXV 270: μέχρι οἱ (sc. λέοντι) ἐξετάνυσσα βραχίονας. v. βραχίων. — Pass. XXII 106: (αὐτὰρ ὁ πληγείς) ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη, cf. Il. VII 271: ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη.

ἐκτελέω *perficio, efficio* XXVIII 10: σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις. XXII 206: φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. XVII 131: ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη. XXV 53: πᾶν ὃ θέλεις χρέος ἐκτετέλεσται.

ἔκτοθεν *extra* X 9: τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί: 'hominum alienorum'.

ἔκτοσθε *extra, ex*, c. gen. II 50: ἐς τόδε δῶμα περάσαι | μαινομένῳ ἴκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

Ἕκτωρ *Hector*, Priami filius XV 139: Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων. v. εἴκατι.

ἐκφαίνω, pass.: *eluceo, appareo*, per tmesin XXII 21: **ἐκ δ' ἄρκτοι τ'** *ἐφάνησαν*.

ἐκφεύγω *effugio*, de telo misso XXV 236: **ἀσχαλόων ὥς μ' ὁ πρὶν** *ἐτώσιος* **ἔκφυγε χειρός**, cf. Il. XIV 406: **χώσατο δ' Ἕκτωρ, | ὅττι ῥά οἱ** *βέλος* **ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός**.

ἐκφῡσάω *exhalo, proflo* XXIV 47: **δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον βαρὺν** *ἐκφυσῶντας*, cf. Verg. Aen. IX 326: toto proflabat pectore somnum.

ἐκχέω *effundo*, per tmesin XXII 125: *ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα* **θοῶς κροτάφοιο χανόντος**.

ἑκών *ultro* XXII 134: (**ὄμοσσε**) *μήποτέ* **τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς** *ἔσεσθαι*.

ἐλαία *oliva* IV 44: *τᾶς γὰρ ἐλαίας | τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα*.

ἔλαιον *oleum, olivum* V 53: *στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος | ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος* **ἄλλον ἐλαίω**. XV 117: **ὅσσα τ' ἀπὸ** *γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίω* (**εἴδατα**): 'ex oleo fricta'. IV 7: **καὶ** *πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;*: **ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν 'καὶ πότε ἐκεῖνος οἶδε παλαίειν'; ἔφη 'πότε εἶδεν ἔλαιον', ᾧ ἐχρίοντο δηλονότι οἱ** *παλαίοντες*. Schol. cf. Hor. Od. I 8, 8: cur olivum sanguine viperino cautius vitat?

ἐλάσσων, ἔλασσον *minor, minus* VIII 36: (**ἦν δέ ποκ' ἔνθῃ**) **Δάφνις** *ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι*: 'non minus habeat pabuli'. XI 42: *ἀλλ' ἀφίκευσο* **ποθ'** *ἀμέ, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον*: 'non habebis minus quam ego, sed omnia mecum communia'.

ἐλαύνω (act. pr. *ἐλαύνει, -ων*. aor. *ἤλασα, -ε*. — pass. pr. *ἐλαύνεται, -όμενοι, -όμενα*) 1) *ago, pello* a) animalia Ad. 13: *ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων* | **ἔτυπτε τοῖσι τόξοις (τὸν ὗν)**. imprimis pecora III 2: (*ταὶ αἶγες*) *βόσκονται* **κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐ-***τὰς ἐλαύνει*. XVI 36: *ἐλαυνόμενοι* **ποτὶ σακούς | μόσχοι**. IV 28. XX 33. — b) res XXV 90: (*νέφη*) **ἅσσα τ' ἐν** *οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε | ἠὲ Νότοιο βίῃ ἠὲ Θρῃκὸς Βορέαο*. — 2) *pulso, percutio* XIV 35: *πὺξ ἐπὶ κόρρας | ἤλασα* (sc. *αὐτήν*). XXII 104: *μέσσης* **ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος** *ἤλασε* **πυγμῇ**. XXV 256: **ἤλασα κὰκ κεφαλῆς**.

ἔλαφος *cervus, cerva* I 135: *τὼς κύνας ὤλαφος ἕλκοι*. XXX 19: *τῷ μὲν γὰρ βίος ἕρπει προγόνοις ἴσ' ἐλάφω θόας*.

ἐλᾱφρός 1) *velox, agilis* II 124: *ἐλαφρός* | **καὶ καλὸς πάντεσσι μετ'** *ἠιθέοισι καλεῦμαι*. comp. XII 6: *ἐλαφροτέρη μόσχου νέβρος*. — 2) *facilis* XXII 212: *οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ*: 'in facili'. — 3) *leniens* II 92: **ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων**.

ἐλεέω *miseret me* VII 119: **τὸν** *ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ*. Ad. 40: **τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις**.

ἐλεινός *miserandus, flebilis, tristis* Ep. XXV 5: *αἰαῖ ἐλεινὰ παθοῦσα*, **Περιστερί**.

Ἑλένα (**-α, -ας, -ᾳ, -ῃ, -αν, -α**) *Helena* Tyndaris, Menelai uxor XVIII 28: *ἁ χρυσέα Ἑλένα*. 31: *ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα*. 5: *Τυνδαρίδα κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατάν* | *μναστεύσας Ἑλέναν* **ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός**. XXII 215: **φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοί | Τυνδαρί-δαις Ἑλένῃ τε**. XV 110. XVIII 25. 41. 37. 48. XXVII 1. 2.

ἐλεύθερος 1) *liber*, opp. **δοῦλος** XIV 59 = 60: *μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος*. V 8: (*σύριγγα*) **τάν μοι ἔδωκε Λύκων, ὠλεύθερε: κατ'** *εἰρωνείαν εἴρηται*. Schol.; Laco enim qui haec verba loquitur, modo **δῶλε** appellatus est. — 2) *liber, immunis*, e coni. scr. XXX 18: (*ἔμμεναι*) **ξέν-νον τῶν χαλέπων παῖδος ἐρώτ[ων καὶ ἐλεύθερον]**.

ἐλεφάντινος *eburneus* XXIV 99: **φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον**.

ἐλέφας *ebur* XV 123: **ὢ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος | αἰετοί**. XXVIII 8: **σὲ** (*ἀλακάταν*) *τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω* **γεγενημέναν**. XVII 124: **ἐν δ' αὐ-τοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι | ἵδρυται**.

Ἑλῐκη *Helice* 1) urbs Achaiae maritima XXV 165: *Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο*. 180: **οὐξ** *Ἑλίκηθεν Ἀχαιός*. — 2) Lycaonis filia, quae eadem Callisto appellabatur, mater Arcadis I 125: (**ὦ** *Πάν*) — **Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον** (e L. Bosii emendatione scr. pro codd. **λίπε ῥίον**).

ἑλικτός *tortuosus* I 129: (*φέρευ*) *σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν*: 'accipe fistulam quam bene, pulcre (lege **καλὸν** pro **καλάν**) circa labra

versare potes'; λαβὲ τὴν σύριγγα περὶ τὸ χεῖλος εἰλουμένην ἐν τῷ συρίζειν. Schol.

Ἑλῐκών *Helicon*, mons Boeotiae XXV 209: ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι.

Ἑλῐκωνιάς *Heliconias* h. e. Musa Ep. I 2: ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι.

ἐλῑνύω *cesso, quiesco* X 51: λήγειν εὕδοντος (κορυδαλλῶ), ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

ἕλιξ *niger* (ἕλιξ — μέλας Hesych.) XXV 127: κνήμαργοί θ' ἕλικές τε (ταῦροι), quae interpretatio h. v. ab A. Fritzschio novata solita videtur probabilior, quoniam eodem loco tauri commemorantur φοίνικες (v. 128) et ἀργησταί (v. 131).

ἕλιξ *claviculae, capreoli* hederae I 31: ἁ δὲ κατ' αὐτὸν (τὸν κισσόν) | καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι. vitis Ep. IV 8: ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι | ἄμπελος.

Ἐλισοῦς *Elisus*, Elidis fluvius XXV 9: αἵ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἐλισοῦντος.

ἑλίσσω *volvo, necto* XXII 81: περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας. de leone XXV 242: μακρὴν δέ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε | κέρκον. — Med. volvor, de serpentibus XXIV 30: τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα, cf. Il. XXII 95: (δράκων) — ἑλισσόμενος περὶ χειῇ.

ἑλῐχρῡσος *helichrysus*, gnaphalium stoechas L., Rainblume (Immortelle) I 30: κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονιμένος: 'floribus helichrysi fulvis sive aureolis leviter conspersus'; εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ καὶ οἷον χρυσοειδές. Schol. II 78: τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς.

ἕλκος, aeol. **ἔλκος** *vulnus* XXII 100: ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε. metaph. de amore XI 15: ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος | Κύπριος ἐκ μεγάλας. XXX 11: εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος (cod. ἕλκος) ἔχων καὶ τὸ [πέαρ δάκων]. — ambigue pro 'fistula' positum est Syr. 7: ὃς Μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ | ἕλκος: 'qui Musae violis coronatae compegit clare sonantem fistulam h. e. σύριγγα'.

ἕλκω *traho, duco* I 40: μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει | ὁ πρέσβυς: sc. per fluctus. XXII 17: ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας: h. e. σώζετε. I 135: τὼς κύνας ὤλαφος ἕλκοι huc illuc: 'distrahat ac laceret'. VII 21: πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις: ἀντὶ τοῦ (ταχέως) πορεύῃ. Schol. — metaph. II 17 = 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63: ἶυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα, cf. Verg. Ecl. VIII 68: ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin. I 130: ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδαν ἕλκομαι ἤδη. de iumentis iugum ferentibus met. XXX 29: χρή με μάκρον σχόντα τὸν ἄμφενα | ἔλκην (aeol. pro ἕλκειν A. Fritzschius) τὸν ζύγον: 'subdere colla iugo (Cupidinis)'. XIII 15: αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη (ὁ παῖς): 'sibi ipsi constans, sui semper similis; imago a iumentis sumpta est sibi paribus et aequaliter incedentibus'.

Ἑλλάσποντος *Hellespontus* XIII 29: Ἑλλάσποντον ἵκοντο Argonautae.

ἐλλοπιεύω *piscor* I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν.

ἔλλοψ *mutus* Syr. 18: ἔλλοπι κούρᾳ | Καλλιόπᾳ: 'puellae mutae Vocali'. Echo nympha dicitur.

ἐλπίς *spes* XXI 65: εἰ — τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις | ἐλπὶς τῶν ὕπνων. IV 42: ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

ἔλπομαι 1) *opinor, puto* XXV 174: ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων | ἠὲ σέ. 115: οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει | ἀνδρὸς ληίδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν. — 2) *spero* VII 30: καίτοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν | ἔλπομαι.

ἐμαυτοῦ *mei ipsius* XXI 41: εἶδον ἐμαυτόν | ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα. XI 39: ἁμᾷ κἠμαυτὸν ἀείδων. aeol. XXX 11: πύλλα δ' εἰσκαλέσας θῦμον ἐμαύτω (cod. ἐμαυτοῦ) διελεξάμαν.

ἐμβάλλω *iniicio* XXIII 51: βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ. XV 3: ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον (sc. δίφρῳ).

ἐμβασιλεύω *regno in* XVI 100: (ὅθι πλατὺ τεῖχος) ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασιλεύει, cf. Il. II 572: Σικυῶν' ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν. (de XVII 85 v. βασιλεύω.)

ἐμμελής *canorus*, de Archilocho Ep. XIX 5: ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος | ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

ἐμμενές (n. pro adv.) *assidue*, e Buecheleri coni. pro ποιμένες scr.

XVI 39: (μυρία δ' — ἐνδιάασκον) ἐμμενὲς ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.

ἔμμηνος *menstruus* XVI 34: πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις — | ἀρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.

ἔμμητρος *medullae plenus* XXV 209: (βάκτρον) ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς — ἔσπασα.

ἐμός (sg. m. ἐμός, -ῶ, -όν; aeol. ἔμον bis e coni.; in crasi χὠμός (1), τὠμῶ (1). f. ἐμά, -ᾶς, -ᾷ, -άν, -ά. n. ἐμόν n. a. v. (ἐμο̄ν III 12). — pl. m. ἐμούς, -οί. f. ἐμαί, -αῖς, -αί. n. ἐμά a. v.) *meus* 1) c. subst., cui plerumque praeponitur. XIV 54: ἐμὸς ἁλικιώτας. XXIV 7: ἐμὰ βρέφεα. 49: δμῶες ἐμοί. IX 15: μᾶτερ ἐμά. XI 26: ἐμᾷ σὺν ματρί. XXVIII 6: ξέννον ἔμον (Ahr. pro ἐμόν). XXIV 8: ἐμὰ ψυχά. XIV 36: ἐμὸν κακόν. XXII 222: ἐμὸς οἶκος. II 17: ἐμὸν ποτὶ δῶμα. 103: εἰς ἐμὰ δώματα. I 59: χεῖλος ἐμόν. XXX 25: προτ' ἔμον θῦμον (cod. ἐμὸν). III 12: θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμο̄ν ἄχος, ubi ultima syllaba pyrrhichii in quarta arsi producitur secundum Homeri usum, v. θεός. VII 30 = 39: κατ' ἐμὸν νόον. V 1 (= V 145. XXVII 46): αἶγες ἐμαί. II 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. VI 39. XX 22. XXII 68. XXIV 73. XXVII 12. 22. 39. 45. — add. artic. XIV 30: τὸν ἐμὸν Λύκον. II 164: τὸν ἐμὸν πόνον. VI 22: τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν (sc. ὀφθαλμόν). (de XXVII 58 v. ὅλος.) II 39. V 128. 130. XXI 30. XXIII 21. 26. XV 18: χὠμός (sc. ἀνήρ). — 2) sine subst. V 75: ἐμόν ἐστι — τὸ ποίμνιον. XXII 71: σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. (de XV 7 v. μέλε.)

ἐμπερόναμα *chiton fibulis in latere et in humeris connexa* XV 34: Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα | τοῦτο πρέπει. v. περονατρίς XV 21.

ἔμπης, dor. **ἔμπας** *tamen* XXII 17: ἀλλ' ἔμπας (vulg. ἔμπης) ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας. X 29. cf. Od. XIV 214: ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀίομαι εἰσορόωντα γιγνώσκειν. — apud partic. c. περ coni. *quantumvis* XXV 13: βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης. cf. Il. XIV 98: Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης.

ἔμπικρος *amarus* XV 74: οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο, τὤμπικρον αὐτᾷ (e Meinekii coni. scr. pro τὸν πικρόν), ubi acc. ad totam enunciationem pertinet: 'quod eam morderet, h. e. hoc silentium meum vehementissime eam pupugit'.

ἐμπίπλημι *impleo* XXIV 3: ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος. 52: ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου. XXV 96. metaph. XXIV 46: ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας. XXV 243: πᾶς δέ οἱ αὐχὴν | θυμοῦ ἐνεπλήσθη.

ἐμπίπτω *incido* XXV 231: χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ (τὸ βέλος).

ἔμπλε(ι)ος *plenus* Ber. 5: καί κε λίνα στήσαιτο, καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης | ἔμπλεα. XXV 206: κοίλην τε φαρέτρην | ἰῶν ἐμπλείην, cf. Od. XXII 2: ἠδὲ φαρέτρην | ἰῶν ἐμπλείην.

ἔμποθεν v. **ἔκποθεν.**

ἔμπορος *vector* Ep. IX 3: εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν | ἠπείγευ κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης, | ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε.

ἐμφύλιος *consanguineus* XXII 200: θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν, cf. Aesch. Eum. 292: Ἄρη ἐμφύλιον.

ἐμφύω, intr. *inhaereo* II 56: (αἷμα) ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας. c. dat. per tmesin XIII 47: ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν: ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Schol., quamquam incertum an melius accipiatur v. simplex.

ἔμψυχος *animatus, spirans* XV 83: (ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι —) ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά (τὰ γράμματα).

ἐν, ἐνί, εἰν (ἐν, in crasi κἀν (1), κἠν (2) rarius in thesi leg. quam in arsi, maxime secundi et quinti hex. pedis, nunquam tertii et sexti. — ἐνί novies exstat, quinquies ut ultima syllaba positione producatur. — εἰν bis leg. XVI 30. XXIX 12.) *in* (inter) I) adv. I 96: ἀδέα μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἐνὶ θυμὸν ἔχοισα (A. Fritzschius coni. pro ἀνά, melius ἅμα Krumbholz quaest. Theocr. Dresdae 1873): 'in pectore'. II 68: (πολλὰ μὲν ἄλλα) θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα: 'atque in his'. — in tmesi XVII 124: ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι | ἵδρυται: in templis. v. ἐνιδρύω. IX 9: ἐν δὲ νένασται | — δέρματα. v. ἐννάσσω. — II) praep. c. dat. 1) in aliqua re, in,

an, auf, de loco a) de terris, urbibus, regionibus II 46: *ἐν Δίᾳ.* XXVI 33: *ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι.* Ep. XVI 3: *ἐν Τέῳ.* XXIV 121: *Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ,* ut Od. IV 562. XVIII 1: *ἔν ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ.* II 33: *τὸν ἐν Ἅιδᾳ — αδάμαντα.* XV 186: *κὴν Ἀχέροντι.* XXV 90: *ἐν οὐρανῷ.* 92: *ἐν ἠέρι.* XIII 43: *ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ.* VII 66: *ἐν πυρί.* IX 19. XXV 249. X 56: *ἐν ἁλίῳ.* XI 79: *ἐν τᾷ γᾷ*: 'in hac terra'. XIV 14: *ἐν χώρῳ*: 'in meo agello'. VII 51: *ἐν ὄρει.* IV 57. XX 45. XXII 36. XIII 62: *ἐν οὔρεσιν.* III 46. *ἐν ὤρεσιν.* VII 111. XX 35. — XX 33: *ἐν ἄγκεσι.* XXI 42: *ἐν πέτρᾳ.* IX 16: *κοίλαις ἐν πέτραισιν.* IX 26: *πέτραισιν ἐν Ὑκκαρίαισι.* XI 44: *ἐν τὤντρῳ,* cf. VIII 51. XVI 75: *ἐν πεδίῳ Σιμόεντος.* II 36: *ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι.* XXIV 101: *ἐν ἀλωᾷ* XXV 133: *ἐν νομῷ.* 158: *ἐν ὕλῃ.* IX [4]: *ἐν φύλλοισι*: 'in virgultis'. XXI 35. XXII 106. V 87: *ἐν ἄνθεσι.* V 129. VI 45. VII 22. 110. 132. 134. 140. XIII 40. 64. XXI 36. XXII 94. XXV 228. XXVI 5. XXVIII 12. XXIX 12. — b) de iis quae arte fiunt XVII 17: *ἐν Διὸς οἴκῳ.* XXIV 80: *ἐν Διός.* XVI 30: *εἰν Ἀίδαο.* I 103: *κὴν Ἀίδα.* Ep. XIII 3: *οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους.* XVII 106: *δόμῳ ἐνὶ πίονι.* XVI 34: *ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις.* XV 24: *ἐν ὀλβίω* (var. *ὀλβίῳ*). XVII 129: *ἐν μεγάροισι.* XXIII 36: *ἐν προθύροισεν.* II 86: *ἐν κλιντῆρι.* XXIV 84: *ἐν εὐνᾷ.* XXI 36: *ἐν πρυτανείῳ.* XXIV 135: *ἐν κανέῳ.* II 120. 161. XV 113. 117. XVI 10. XVII 99. XVIII 33. XXII 190. XXIV 108. — c) de membris corporis VII 157: *ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα* (sc. *χερσί*). cf. III 41. XIII 47 (?). XXII 146. III 44: *Βίαντας ἐν ἀγκοίναισιν.* XXX 14: *λεύκας — ἐν κροτάφοις τρίχας.* XXV 112: *ἐν στήθεσι.* II 106: *ἐν δὲ μετώπῳ ἱδρώς μεν κοχύδεσκεν* (var. *ἐκ δὲ μετώπω*). XXV 261: *ἐν ὀστέῳ.* XXII 48: *ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν — ἕστασαν.* IV 7: *καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν* (var. *ἐπ'*) *ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει,* quum in oculis quoque insit quasi imago rei. — d) c. neutris adi. I 14: *ἐν τῷδε* hic. XXI 17: *ἐν μέσσῳ.* XV 73 = 74: *ἐν καλῷ*: 'in tuto'. — e) c. verbis motum significantibus, ubi nos praep. *εἰς* rectius poni fortasse censeamus. II 54: (*τὸ κράσπεδον*) *ὠγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω,* cf. XVI 11. XXV 25. XIII 50: *ἤριπεν ἀστήρ | ἀθρόος ἐν πόντῳ.* XXV 258: *πέσεν δ' ὅγε — | ὑψόθεν ἐν γαίῃ* (var. *ἐκ γαίης*). VII 132: *ἔν τε βαθείαις | — χαμευνίσιν ἐκλίνθημες.* XIII 47: *ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν,* v. *ἐμφύω.* cf. III 41. XVIII 47: *ἐν φλοιῷ γεγράψεται,* ubi praep. *ἐν* nostro sermoni magis respondere concedimus. metaph. XXIV 72: *ἐν φρεσὶ θέσθαι.* XVII 68. — 2) inter XVI 80: *ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων — ζώννυται.* 43: *δειλοῖς ἐν νεκύεσσι — ἔκειντο.* XV 47: *ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών.* XXV 166: *μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν.* saepius c. verbis et adi. insigniendi XVI 45: *ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς,* cf. XVII 107. XXII 163: *ἐν πάντεσσι διάκριτοι.* XVII 34: *ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα | ἔπρεπε θηλυτέραις.* VII 28. 29. XVIII 28. XXV 140. XXVIII 22. pro gen. XVIII 18: *μοῦνος ἐν ἡμιθέοις.* XXIV 130: *Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστής | ἄλλος ἔην.* c. verbo numerandi X 29: (*τὸ ἴον καὶ ἁ ὑάκινθος*) *ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.* XVII 3: *Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω.* — 3) *in,* c. nominibus rerum a sensibus seiunctarum, quibus maxime qua ratione aliquid fiat significatur. a) de mente XXV 240: *ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,* cf. XXV 58. 76. 163. XXII 87: *ἐν θυμῷ κεχολωμένος,* cf. XXIX 36. XXIX 3: *φρένων ἐν μύχῳ.* IV 42: *ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν.* — b) de statu rerum, in quo quis est et agit aliquid. II 108: *ἐν ὕπνῳ.* XXI 44. IX 16: *ἐν ὀνείρῳ* XX 5. XXIX 8: *ἐν σκότῳ.* XXII 148: *ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.* III 20 = XXVII 4: *ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.* XXIV 115: *ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.* II 26: *ἐν φλογί* sc. *ἔρωτος.* XXII 79: *ὑπείροχος ἐν δαῒ Κάστωρ,* cf. XXIV 111. XXIII 11: *πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.* XIV 29: *πόσιος — ἐν βάθει ἦμες.* XXI 39: *ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν.* V 69: *ἐν χάριτι κρίνῃς*: 'in gratiam meam'. XIV 49: *ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.* — c. neutris adi. XXII 212: *οὐκ ἐν ἐλαφρῷ*: 'in facili'. 61: *οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.* Ep. XXV 5. Ep. XII 3: *μέτριος ἦν ἐν πᾶσι.* — 4) de tempore Ep. XXV 1: *ἐν ἑβδόμῳ — ἐνιαυτῷ.* XXIII 29: *ἐν εἴαρι.*

XI 36: οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ. VII 113. XI 58: ἐν χειμῶνι. XXI 40: ἐν ὥρᾳ. XII 2: ἐν ἤματι: uno die. Ep. XV 1: ἐν ἀλικίᾳ. — III) Praep. plerumque ante casum legitur, interponitur autem gen. XVI 34. XVII 17; omisso subst. XV 24. XVI 30. part. δέ II 106. VII 113. XVI 80. XVII 68; δέ c. subst. XXII 48. τε VII 28. 29. 132. 134. γάρ IV 57. Sequitur casum ἐν Ep. XIII 3; interponitur ἐν inter adi. et subst. IX 16. XIII 40. XVI 43. XXIV 108. XXV 25. ἐνί XIV 49; inter subst. et adi. ἐν IX 26. XIII 43. XXIV 121. ἐνί XVII 106. XXII 94. 190.

ἔνᾱβος *puber, primum pubescens* (ἔνηβοι μὲν οἱ πεντεκαιδεκαετεῖς καὶ πορρωτέρω, ἄνηβοι δὲ οἱ δωδεκαετεῖς καὶ κατωτέρω. Schol.) VIII 3: ἄμφω τώγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἐνάβω (pro vulg. ἀνάβω cum Koechl. scr. A. Fritzschius), cf. Verg. Ecl. VII 4: ambo florentes aetatibus, Arcades ambo.

ἐνᾰλίγκιος *par, similis* XXII 94: Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.

ἔναλλος *inversus, praeposterus* I [134]: πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι: ἐνηλλαγμένα καὶ ἀνατετραμμένα. Gloss. Versum subditicium esse iudicat A. Fritzschius.

ἐναντίος *adversus, contrarius* XXIV 26: ὁ δ' ἐναντίος ἵετο χερσίν | Ἡρακλέης: 'obluctans tenuit eos manibus'. XXII 65: εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. neutr. pro adv. V 20: σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον.

ἐναξόνιος v. **ἐπαξόνιος**.

ἐναρίθμιος *adnumeratus, in numero habitus* VII 86: αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες εἶμεν.

ἔνᾰς *perendie* XVIII 14: καὶ ἔνας κἠς ἀῶ | κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε, cf. Arist. Eccl. 796: κἂν ἔνης ἔλθῃς.

ἕνδεκα *undecim* XI 40: τράφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς.

ἐνδεκαταῖος *qui undecimo die vel per undecim dies facit aliquid* X 12: ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος. v. δωδεκαταῖος.

ἑνδέκατος *undecimus* XIV 45: σάμερον ἑνδεκάτα (sc. ἡμέρα).

ἐνδέμω *aedifico in* XVII 82: τρεῖς μέν οἱ (Aegypto) πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται.

ἐνδέω *illigo*, med. XXIV 27: ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ.

ἐνδιαθρύπτομαι *superbus et delicatus sum in aliquem* III 36: καὶ δωσῶ οἱ (τὰν αἶγα), ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ: h. e. 'ita molliter motat corpus atque iactitat, ut frangi (θρύπτεσθαι) paene videatur'; cf. Hor. Sat. I 8, 39: fragilis Pediatia. v. διαθρύπτομαι.

ἐνδῑάω *sub divo dego* XXII 44: ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε. non tam diem quam noctem: *sub divo pernocto* XVI 38: μυρία δ' ἂμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον | ἐμμενὲς ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις, ubi ἐμμενές e Buecheleri coni. pro vulg. ποιμένες ab A. Fritzschio receptum est, 'quia ἐνδιάω non dicitur potestate activa'.

ἐνδῑνέω *instar turbinis circumago (moveo) in aliqua re*, pass. XV 82: ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦνται (vulg. ἐνδινεῦντι), | ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά: moventur (figurae) in picturis.

ἔνδῖος *meridianus* XVI 95: (ἁνίκα τέττιξ) ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων | ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν: κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Schol. cf. Il. XI 726: ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον.

ἔνδοθεν *a parte interiore, intus* XXVII 48: τί δ' ἔνδοθεν ἄφαο μαζῶν; ad mentem transfertur XXV 80: εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.

ἔνδοθι (semper in quinto hex. pede) *intus* XVI 22: δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός | κείμενος;: domi. 32: μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας. c. gen. XVI 95: ἔνδοθι δένδρων. V 146: πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας (var. ἔνδοθε).

ἐνδοῖ v. **ἔνδοι** (dor. pro ἔνδον) *intus* XV 1: ἔνδοι Πραξινόα; Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ! ἔνδοι. 77: ἔνδοι πᾶσαι. (de XV 55 v. ἔνδον.)

ἔνδον *intus* XV 55: ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον (ἐνδοῖ Valck. e. Casaub., ἔνδοι Ahr.): domi. ad mentem transfertur XXVII 69: κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.

ἐνδῠκέως *diligenter, sedulo* XXV 24: βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον | ῥυόμεθ' ἐνδυκέως.

Ἐνδῠμίων *Endymion* Car 'a Luna consopitus putatur (κατὰ τὸ ὄρος τὸ

Λάτμιον τῆς Καρίας κυνηγῶν. Schol.), ut eum dormientem oscularetur'. Cic. Tusc. I 38. — III 49: *ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων | Ἐνδυμίων*. XX 37: *Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα | βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα | λάθριον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε*.

ἕνεκα, ἕνεκεν 1) *causā*, c. gen. XXV 135: (*θοοὶ προγενοίατο θῆρες*) *ἐς πεδίον — βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων*. — 2) *gratiā, in gratiam, χάριν* XXIX 37: *νῦν μὲν κἠπὶ τὰ χρύσια μᾶλ' ἕνεκεν σέθεν | βαίην καὶ φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον*. aeol. XXVIII 13: (*δὶς*) *πέξαιντ' αὐτοένει Θευγένιδός γ' ἕνεκ' ἐυσφύρω* (*ἕννεκ'* Iunt., *ἔννεκ'* Ahr.). — 3) *per* XVII 46: *σέθεν δ' ἕνεκεν* (h. e. *Ἀφροδίτας*) *Βερενίκα | εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν*: per te, tua opera.

ἐνεργέω *in opere sum, patro* (pro *βινέω*) IV 61: *ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει*.

ἐνερείδω, med. *innitor* VII 6: *ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν | εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ*: 'fortiter innixus in rupem genu'. Ameis.

ἐνεύδω *incubo* V 10: *οὐδὲ γὰρ Εὐμαρίδᾳ τῷ δεσπότᾳ ἧς τι ἐνεύδειν*, cf. Od. III 350: *χλαῖναι καὶ ῥήγεα — ξείνοισιν ἐνεύδειν*.

ἔνημαι *assideo* XXII 44: *ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε*.

ἔνθα (semper fere in introitu versus leg., nunquam in quarto et sexto hex. pede.) I demonstr. 1) adv. loci a) *ibi (hic)* V 47: (*οὐχ ἑρψῶ τηνεῖ.*) *ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο*. XXII 44: *ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε*. XVII 22. XXII 30. 159. Ep. IV 8. sequ. *ἔνθα* ubi VIII 45—47. — b) *huc* XXVII 64: *παρθένος ἔνθα βέβηκα*. bis ponitur XXII 95: *ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱός | ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοίβαδις*: huc illuc, in utramque partem. — 2) de tempore et statu rerum a) *tunc, tum* XVII 60: *ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον | Ἀντιγόνας θυγάτηρ*. XXII 83. 107. XXV 276. — b) *quae quum ita essent*, unter solchen Umständen XXV 100: *ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος — εἱστήκει*. 112: *ἔνθα — Ἀμφιτρυωνιάδης — ἐκπάγλως θαύμαζε*. — II relat. 1) *ubi* XIII 30: *εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν | αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα*. XVI 12. XXIII 24. post *ἔνθα* ibi VIII 47. post *παντᾷ* VIII 43. 2) *quo* XXIII 23: (*βαδίζω,*) *ἔνθα τύ μευ κατέκρινας* (sc. *βαδίζειν*).

ἐνθάδε 1) *hic* Ep. XXI 1: *ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππῶναξ κεῖται*. — 2) *huc*, c. verbis motum significantibus XV 136: *ἕρπεις, ὦ φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς Ἀχέροντα*. XXV 44. 52. 165. XXVII 23. Ep. XX 7.

ἔνθεν *unde* XIII 35: (*λειμών*) *ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον*.

ἐνιαυτός (sg. *ἐνιαυτῷ*. pl. *ἐνιαυτοῖς, -ούς*; aeol. *ἐνίαυτος* ci. XXX 24) *annus* XVI 71: *οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς*. Ep. XX 8: *πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς*. XXX 24: *παύσασθαι δ' ἐνίαυτος* (cod. *ἐνιαυτὸς*) *χαλέπας οὐκ ἴκανος νόσω*. de aetate XXIV 100: *Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς*. Ep. XXV 1.

ἐνιδρύω *colloco in*, med. c. tmesi XVII 124: *ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι | ἵδρυται*. pf. pass. *insideo, sedem habeo* XVII 102: *τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι*. Ep. XVII 5: *τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πεδωρισταὶ πόλει*.

ἐνίημι *immitto* XI 66: (*ἐθέλοις*) *τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα*.

ἐννάσσω *superinsterno, superingero* IX 9: *ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται | λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα*: *ἤγουν ὑπέστρωται, σεσώρευται*. Schol.

ἐνναέτης *novennis* XXVI 29: *εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι*.

ἐννέα 1) *novem* XI 6: *ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις*, cf. Ep. X 1. XXVI 6: *τὼς ἐννέα* (*βωμοὺς*) *τῷ Διονύσῳ*. XIV 44: *ταίδ' ἐννέα* (sc. *ἡμέραι*). — 2) aeol. **ἔννεα** *enneas*, numerus ille sanctus novenarius XXX 27: *οὗτος δοκίμοι τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων | εὔρην βραϊδίως ἄστερας ὀππόσσάκις ἔννεα* (cod. *εὐνέα* v. *ἐννέα*): 'is putat se posse astra invenire et dicere quoties exstet enneas'.

ἐννεακαίδεκα *decem et novem* XV 129: *ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός*: 'decem et novem annorum'.

ἐννεάς *numerus novenarius* XVII

84: δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς.

ἐννεάφωνος *novem voces habens s. sonos*, de fistula pastoritia e novem calamis compacta VIII 18=21: σύριγγ᾽ ἔχω ἐννεάφωνον.

ἐννέπω (ipf. ἔννεπεν. fut. ἐνίψω? aor. ci. ἐνίψω. imp. ἔνισπε) *dico, narro* XX 2: τάδ᾽ ἔννεπε. XXVII 10: δεῦρ᾽ ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω. 38: πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω, ubi futurum sit an coni. aor. ambigitur. XXV 34: ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, — οὔτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας.

ἕννυμι *induo*, med. XXIV 138: εἵματα δ᾽ οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας.

ἐνοικέω *incolo* IX 15: κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω.

ἐνόρχας *qui testiculos habet*, de capro III 4: (βόσκε τὰς αἶγας) καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν | τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τι κορύψῃ, cf. Verg. Ecl. IX 23: pasce capellas; | et potum pastas age, Tityre; et inter agendum | occursare capro, cornu ferit ille, caveto.

ἐνοχλέω *molesto, turbo*, ind. praes. aeol. XXIX 36: τί με, δαιμόνι᾽, ἐνόχλης (var. ἐνοχλεῖς);

ἐντᾰνύω *intendo* XXIV 105: τόξον δ᾽ ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν, cf. Od. XXI 305: αἴ κε τὸ τόξον | ἐντανύσῃς.

ἐνταῦθα *huc* VIII 26: τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες: 'ille caprarius (auditor erit), si eum huc advocaverimus'.

ἔντοσθεν *intus* I 32: ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται: h. e. in fundo sc. scyphi, 'in medio'. Verg. Ecl. III 40. 46. — c. gen. II 39: ἁ δ᾽ ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία.

ἐνῡάλιος *Mavortius, Martius, bellicus*, de pelle leonina XXV 279: (ἀμφεθέμην μελέεσσιν) ἔρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο. Totus locus incertus, quum et singularis coniunctio verborum habeat offensionem nec lectio ipsa voc. ἐνυαλίου et ἰωχμοῖο satis constet.

ἐνύπνιον *insomnium* XXI 29: ἆρ᾽ ἔμαθες κρίνειν ποκ᾽ ἐνύπνια; XXX 23: πόλλα δ᾽ ὄρη νύκτος ἐνύπνια (ὁ πόθος).

ἐνῠφαντός *intextus* XV 83: (γράμματα) ἔμψυχ᾽, οὐκ ἐνυφαντά.

ἐνώπιος *in conspectu, coram*, adi. pro adv. XXII 152: ἦ μὴν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν | αὐτὸς ἐγὼ τάδ᾽ ἔειπα (Ahr. et Ziegl. ἐνώπιον).

ἑξαέτης *sexennis* XIV 33: παρθένος ἑξαέτης (al. ἑξαέτις).

ἐξαιρέω 1) *extraho, educo* XXVII 50: τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα, cf. v. 48. — 2) *promo* XIV 17: βολβός, κτείς, κοχλίας ἐξηρέθη. — 3) med. *aufero, adimo* XVII 24: σφέων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας, cf. Od. XI 201: μελέων ἐξείλετο θυμόν.

ἐξάλλομαι *exsilio, prosilio* XVII 100: οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός | θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι.

ἐξάνειμι *exorior* XXII 8: δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα | ἄστρα βιαζόμεναι: 'occidentia et coelo exorientia'. Ahr. e coni. scr. κατ᾽ οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα, Mein. III καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα, Paley καὶ ὠκεανοῦ ἀνιόντα.

ἐξανέχω *emineo* XXII 207: ἦ γὰρ ὅγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν | τύμβον ἀναρρήξας . . .

ἐξᾰνύω *perficio* XXV 156: λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες, cf. Eur. Phoen. 163: εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι.

ἐξᾰπῑνᾶς *subito, repente* XIV 82: ἔκλαι᾽ ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ πατρί | παρθένος ἑξαέτης. XX 20. XXVI 14. in crasi II 25: κἠξαπίνας ἅφθη. adi. locum tenet IX 34: (οὔτε γὰρ ὕπνος) οὔτ᾽ ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον: 'ver ex inopinato'.

ἐξάρχω *ordior, incipio* VIII 62: τὰν πυμάταν δ᾽ ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας (Ahr. e cod. L. τᾶν πυματᾶν δ᾽ ᾠδᾶν).

ἐξαῦτις *denuo* XXV 51: τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀροτρεύς.

ἐξεγείρω *expergefacio* XXI 61: ταῦτά με κἀξήγειρε. Med. *expergiscor* XXIV 21: καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐξέγροντο — Ἀλκμήνας φίλα τέκνα.

ἐξειλέω *evolvo*, de draconibus XXIV 17: τὼ δ᾽ ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω | αἱμοβόρως ἐκύλιον (vulg. ἐξειλυσθέντες).

ἐξελαύνω *incito*, med. de equis

agendis XXIV 117: *ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι — | Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα — ἐδίδαξεν*, cf. Il. V 25: *ἵππους δ' ἐξελάσας . . .*

ἐξερύω, med. *extraho mihi* Ber. 5: *καί κε λίνα στήσαιτο, καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης | ἔμπλεα.*

ἐξέρχομαι *egredior* XI 63: *ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο | — οἴκαδ' ἀπενθεῖν*: e mari. XXIII 36: *ὁππόταν ἐξελθὼν* (vulg. *ἐξενθὼν*) *ἠρτημένον ἐν προθύροισι | τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς*: e cubiculo.

ἐξερωέω *decedo* XXV 189: *ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου*, cf. Il. XXIII 468: *αἱ δ' ἐξηρώησαν* (sc. *τοῦ δρόμου*).

ἔξεστι *licet* XV 93: *Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.*

ἐξετάζω *inquiro, exploro*, aor. dor. XIV 27: *χἀμὶν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἁσυχᾷ οὑτῶς· οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.*

ἐξευρίσκω, med. *invenio mihi* XXIV 112: *πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ.*

ἑξήκοντα *sexaginta* XVIII 24: *τετράκις ἑξήκοντα κόραι.*

ἐξόπι(σ)θε(ν) *a tergo* XXV 266: *ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας | ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι.* Ad. 13: *ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.*

ἐξόσδω *oleo* XX 10: *καὶ κακὸν ἐξόσδεις.*

ἔξοχος *excellens, insignis, egregius* XVII 73: *Διὶ Κρονίωνι μέλοντι | αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ | γεινόμενον τὰ πρῶτα.* XXV 118: *Ἥλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον.* — neutr. pl. pro adv. *eximie, praecipue* VII 14: *αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.* XI 6: *ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις.*

ἔξω *foras* XIV 36: *ἔξω ἀπῴχετο θᾶσσον.* XV 132: *νιν — ἔξω | οἰσεῦμες.*

ἔοικα (pf. ind. *ἔοικας, -εν.* part. *ἐοικώς, -ότα, -ότες, εἰκυῖα.* plqpf. *ἐῴκει.* plerumque in exitu versus leg.) 1) *similis sum*, c. dat. I 41: *ὁ πρεσβὺς κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.* XXII 73: *εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι | γινόμεθ'.* I 86. VII 14. XV 110. XVII 63. XXV 39. — 2) *decet, convenit*, c. inf. XXII 180: *ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.* c. acc. et inf. XXII 57: *θαρσέω, κοὐκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.* c. dat. et inf. XXII 154: *οὐχ οὕτω — ἀριστήεσσιν ἔοικε | μνηστεύειν ἀλόχους.*

ἑορτά *feriae* XV 26: *ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.*

ἑός (sg. *ἑός, ἑοῦ, ἑόν; ἑᾶς, ἑήν* (*ἑάν*). pl. *ἑοί, ἑοῖς, ἑούς; ἑάς*). 1) *suus* XVII 39: *Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.* XII 33. XX 11. XXI 27. XXII 147. XXIV 58. XXVII 26. in sententia pendente XVII 25: (*χαίρων ὅττι*) *ἀθάνατοι — καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.* — 2) *tuus* XXII 173: *Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἑός, κρατερὸς Πολυδεύκης.* X 2: *οὔθ' ἑὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ* (var. *οὔτε τὸν*). XVII 50. XXIV 36 (var. *τεοῖς*).

ἐπάβολος *particeps, compos* XXVIII 2: *γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος.*

ἐπᾱγροσύνη *felix captura* Ber. 1: *καί τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον, ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή.*

ἐπᾴδω *incanto* II 91: *ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;*: 'quae morbo incantamentis anilibus mederetur'.

ἐπᾰείρω *tollo* XXV 232: *αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε | θαμβήσας.*

ἐπαινέω *laudo* XXIX 11: (*εἴ μοί τι πίθοιο —,*) *τῷ κε λώιον αὔτος ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.*

ἐπακολουθέω *subsequor* Ad. 43: *ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει* (*ὁ ὗς Κύπριδι*) *κἀν' ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.*

ἐπᾰκοος *auditor* VIII 25: *ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων;*

ἐπᾰκούω *attente aurem praebeo et animum adverto* XI 77: *πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται, | κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεί κ' αὐταῖς ἐπακούσω* (Ziegl. c. var. *ὑπακούσω*). VII 95: (*τυ γεραίρεν*) *ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ἐπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις* (e coni. Pal. et Cobet. scr. pro *ὑπάκουσον* v. *ὑπάκοισον*). (de VIII 28 v. *ὑπακούω*.)

ἐπᾱμερος *unum diem durans* XXX 32: *ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον*: 'vix unius diei folium, folium celeriter caducum, folium breve (cf. Hor. Od. I 36, 16: tilium breve)'.

ἐπᾰμύνω *opem fero* XXII 210: *ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτήν | μάρμαρον.*

ἐπανέρχομαι *redeo* (*domum*) XV 140: Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών.

ἐπανθέω *effloresco* V 131: πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ. — metaph. XX 21: καὶ γάρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος | ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον.

ἐπάνωθεν *antiquitus* VII 5: (εἴ τι περ ἐσθλόν) χαῶν τῶν ἐπάνωθεν (e Reiskii emend. scr. pro Ald. ἐπ' ἄνωθεν, vulg. ἔτ' ἄνωθεν): ex probis illis, quorum durat antiquitus usque ad nostrum tempus memoria', ex probis illis maioribus. Ep. XX 3: πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν (var. ἔτ' ἄνωθε).

ἐπαξόνιος *qui est in axe vel axibus* XXV 249: (ὄρπηκας — ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο) θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ (e coni. Steph. scr. pro ἐναξονίῳ v. ἐν ἀξονίῳ. Iunt. ἐπαξονίῳ. Ziegl. ἐναξονίῳ).

ἐπαπύω *acclamo* XXIII 44: κἂν ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάπυσον· 'φίλε κεῖσαι' (e coni. Briggsii scr. pro ὄπαυσον. Ziegl. c. Iunt. ἐπάυσον. Ahr. e coni. ἐπαίασον).

ἐπαΰτέω *acclamo* XXII 91: Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον (sc. τῷ ἑαυτῶν βασιλεῖ, Ἀμύκῳ).

ἐπαΰω v. **ἐπαπύω**.

ἐπεί (si iambum efficit, aut ante caesuram q. v. trithemimeren leg. aut — id quod multo fit saepius — ante hephthemimeren, semel ita ut sit hiatus XXV 274; si pyrrhichium (sexies), plerumque in tertio hex. pede; semel est in crasi κἠπεί.) I de tempore. 1) c. ind. aor. *postquam* XXII 80: οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις | χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας, | ἐς μέσσον σύναγον. XVI 40. ipf. pro aor. XXV 211. — 2) c. coni. et part. κε (κα): *quum* a) de re quae saepius fit I 90: ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελᾶντι, | τάκεαι ὀφθαλμώς. XI 78: κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεί (al. ἐπήν) κ' αὐταῖς ἐπακούσω. XVIII 25. — b) de re futura XVIII 56: νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς | ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν. II 100: κἠπεί κά νιν ἐόντα μάθῃς μόνον, ἄσυχα νεῦσον. — 3) c. opt. de re quae saepius facta est XXIV 32: ἂψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας. XVII 28. — II de causa: *quod, quoniam, quum*; c. ind. 1) praes, post sententiam primariam, ubi nonnunquam verti potest: *nam*. I 109: ὡραῖος χὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει (Ahr. e coni. ὅπεῖ). 148: (ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις) ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις. I 135. III 36. 39. VII 119. VIII 15. XI 71. XVII 11. XVIII 14. XXV 15. 38. 184. Ep. XIV 3. c. perf. pro praes. XXV 196. — 2) imperf., post sententiam primariam VI 5: πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. IV 29. VII 95. XXI 40. XXII 130. 274. plqpf. pro imperf. VII 14. — 3) aor. post sententiam primariam VIII 23: ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγέω | τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεὶς διέτμαξεν. XXIV 120. Ep. I 4.

ἐπείγω I) Act. *urgeo, persequor* XXIV 68: οὐκ ἔστιν ἀλύξαι | ἀνθρώποις, ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει. — II) Med. 1) *feror cum impetu, festino* VII 24: ἦ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι; XXII 83: ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη. — 2) *valde desidero, cupio*, c. inf. XIII 47: βάψαι ἐπειγόμενος. Ep. IX 3: εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν | ἠπείγεν κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης.

ἔπειμι 1) *sum super, in* XI 33: ἧς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι (Ahr. et Ziegl. e Warton. coni. ὕπεστι): 'sc. ἐπὶ τῷ μετώπῳ'. — 2) *sum post* XII 11: ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή: posteris.

ἔπειμι (praes. ἐπιόντος, -όντα, -οῖσα, semper ante caesuram q. v. κατὰ τρίτον τροχαῖον. ipf. per tmesin ἐπὶ — ᾔει) 1) *aggredior, invado*, abs. XXII 88: τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον | Τυνδαρίδης ἐπιόντος. XIV 67. XXIV 126. XXVI 14. — 2) *sequor, succedo* XXV 95: τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ᾔει.

Ἐπειοί *Epei*, gens Elidis partem incolens XXV 43: Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν | εἰσιδέειν. 166: ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν.

ἔπειτα (ter in secundo hex. pede, ter in tertio, semel leg. in sexto, semel est in crasi κἤπειτα.) *deinde, tum, post*, μετὰ ταῦτα 1) de re praeterita XXIV 59: Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον | — Ἰφικλῆα. XXV 85. 88 (αὐτὰρ ἔπειτα).

post participium XXV 143. — 2) de re futura XXIV 94: *καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ | πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον* . . . XV 74: *κεἰς ὥρας κἤπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης*: postea, in posterum. XII 18: (*εἰ γὰρ*) *γενεῆς — διηκοσίῃσιν ἔπειτα | ἀγγείλειεν ἐμοί τις*: *μετὰ διακοσίας γενεάς*. Schol.

ἐπεμπίπτω *insuper impingo* XXII 123: *στιβαρῇ δ' ἅμα χειρί | πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ.*

ἐπέοικε *decet* Ep. XI 5: *πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής.*

ἐπέρχομαι 1) *accedo* IV 60: *πρόαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθών | καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρα κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει.* XXV 86: *τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα.* XXVII 56: *μίμνε, τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται.* — 2) *supervenio, opprimo,* metaph. XXV 121: *οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου | βουκολίοις*, cf. Od. XI 200: *οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν.*

ἔπεφνον (aor. a *ΦΕΝΩ* ductus) *necavi* XXV 181: *εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες.*

ἐπέχω *adhibeo* XIII 46: *ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν*: 'ad potum (h. e. ad aquam fontanam) adhibuit, admovit urnam'.

ἐπηετᾰνός *continuus* XXV 20: *κείνῃ, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι*: 'continuae, quarum lati ordines extenduntur ac diffusi'.

ἐπήν (si est in hex., semper leg. post caesuram q. v. *κατὰ τρίτον τροχαῖον.*) *quando, postquam,* c. coni. 1) de re futura XXVII 39; *αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.* post imp. Ep. XVI 2: *λέγ' ἐπὴν ἐς οἶκον ἔνθῃς.* — 2) de re quae fit saepius, c. praes. XVI 28: (*τραπέζῃ*) *μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι.* XVII 2. c. aor. XXV 28: *ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.* XVI 12.

ἐπηρεφής *desuper tegens, imminens* XXV 208: *ἐπηρεφέος κοτίνοιο.* v. *κατηρεφής.*

ἐπί (*ἐπί, ἔπῐ* paulo saepius quam *ἐπ', ἐφ'*, bis in crasi *κἠπί*; iota ante sequemtem cons. *λ* producitur XXII 121. v. *ὑπό.* — *ἐπί*, si efficit pyrrhichium, multo saepius in quinto exstat hex. pede quam in reliquis; si iambum, id quod fit dimidio rarius, maxime ante caesuram q. v. hephthemimeren, raro ante trithemimeren. — *ἐπ', ἐφ'* plerumque in tertio et primo, rarius in quinto leg. pede, bis in secundo XI 69. Ep. VII 3, semel in quarto XXI 12.) I adv. in tmesi XXV 95; v. *ἔπειμι.* — II praep. A) c. gen. 1) de loco: *supra, in* (prope, versus) a) XXI 60: *μενεῖν ἐπὶ γᾶς,* opp. *πόντος.* Ep. XI 3: *εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης* (sc. *γῆς*). VI 33: *τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.* XXV 33: *ἐπ' ἀγροῦ*: ruri. 48 = 57: *ἐπ' ἀγρῶν.* XI 17: *καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας.* XI 14: *αὐτεῖ ἐπ' ἀιόνος.* VI 12: *ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.* VI 17: *νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω*: in ripa. XVI 31: *ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.* XV 121: *ἐπὶ δένδρων.* XVII 127: *ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν.* XV 94: *ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται | κλισμῷ,* cf. II 139. IX 30: *ἐπὶ γλώσσας ἄκρας.* XXV 257: *αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος.* metaph. XXII 6: *ἀνθρώπων — ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων.* — prope XXV 11: *αἵ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἵ δὲ καὶ ὧδε* (*νέμονται*). — b) cum verbis motum denotantibus XXIV 122: *δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε.* XXVI 8: *κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.* II 112: *ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πᾶξαι*: 'humi defigere'. XXV 146: *κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης | κλάσσε.* XIV 34: *πὺξ ἐπὶ κόρρας | ἤλασα,* cf. XXII 121. — versus VII 130: *τὰν ἐπὶ Πύξας | εἷρφ' ὁδόν,* cf. Od. III 171: *νήσου ἐπὶ Ψυρίης.* — 2) de tempore VII 86: *αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες εἶμεν*: 'meo tempore'. — B) c. dat. 1) quando motus non fit a) de loco α) *supra, in* I 40: (*πέτρα*) *λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἕλκει.* XVI 60: *ἐπ' ἠόνι.* cf. XXV 9. XXIV 17. V 47: *ἐπὶ δένδρει.* I 133: *ἐπ' ἀρκεύθοισι.* XIII 13: *ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.* XXIV 89: *καῖε — ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι,* cf. Il. I 462: *καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς.* VII 54: *χώρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει*: 'supra oceanum gressum suum cohibet'. XV 115: *ἐπὶ πλαθάνῳ.* XXI 12: *ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.* VII 155: *ἆς ἐπὶ σωρῷ — πάξαιμι πτύον.* II 113: *ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι.* — XXV 259: *ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη.* XIV 66: *ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς* (sc. *ποσί*). XIII 53: *σφετέροις ἐπὶ γούνασι.* XI

31: ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ — τέταται. 38: πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει. XX 24: λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις. Ep. III 4: κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος. metaph. XVIII 37: τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί. — β) *prope, in, ad, apud* Ep. XVIII 2: ἐπὶ τᾷ ὁδῷ. VII 122: φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν. XXII 205: ἐφ' ἑστίῃ πατρῴῃ. I 47: ἐφ' αἱμασιαῖσι. 150: πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι: in fontibus. II 140: χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο. X 35: καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. XXIII 55: ἐπὶ νεκρῷ. VIII 89: ἐπὶ ματέρι νεβρὸς ἅλοιτο. quando quis rem curat XXV 151: Φυλεὺς οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες. 218. XXIV 50 (?). — metaph. I 51: ἀκρατισμῷ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ. XI 4: (ἁδύ) γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις: 'inter homines, in vita hominum'. XIV 64: αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί: per omnem occasionem. XV 72: οὐκ' ἐπ' ἐμίν (sc. ἐστι): in mea manu (potestate). — b) de iis quae proxime succedunt et adduntur prioribus: *post, super, praeter* XXV 88: βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις | ἐρχόμεναι. 94: τὰ δέ τ' ἄλλα (νέφη) κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις. XV 20: πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ. XVII 83: τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι. — c) de causa: *de, propter* VII 44: ἐπ' ἀληθείᾳ τι κεκασμένον — ἔρνος. XVI 14: ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς | αἰνεῖσθαι, cf. Ep. X 3. XVIII 58: γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης. XXV 133: ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντο. — d) de tempore VI 20: τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο: μετὰ τὸν Δάφνιν. Schol. — XXIV 137: ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον: 'tum quum esset dies (bei Tage), per totum diem', cf. Od. XII 105: τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι (Χάρυβδις). — VII 53: ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις: 'beim westlichen Stande der Böcklein, Haedis (mane) in occidentali coelo ad occasum conspicuis'. — 2) de motu: *in, ad, adversus* XV 133: κύματ' ἐπ' ᾀόνι πτύοντα. cf. XXIII 49 (var. gen.). XXV 276: ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε, cf. Il. I 55: τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. — XII 10: εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες | νῶιν: afflent. XXII 142: ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, cf. VI 13. XXII 192: (φόνον αὖθις) τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. XXV 252: ἐπ' ἐμοὶ λῖς — ἆλτο. potissimum de iis qui animos ad aliquam rem intendunt eamque cupide petunt I 49: ἁ δ' ἐπὶ πήρᾳ | πάντα δόλον κεύθοισα: 'clandestinum dolum in peram intendens'. XVII 101: (ἐξάλατο ναός) θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι: sc. 'ut armenta praedaretur'; cf. XXII 145. 149. XVII 43: ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί. II 23: Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν | αἴθω: ad amorem eius conciliandum. II 40: ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι: uror in illo. XIII 48: πασάων — ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν | Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί. X 31: ἐπὶ τὶν μεμάνημαι, cf. II 48. XX 34. — C) c. acc. motum significat, qui potissimum fit ad res: 1) de loco a) *ad, in, adversus*, nach, auf, an, zu IV 6: ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο. I 124: ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον | τὰν Σικελάν. XV 8: ἐπ' ἔσχατα γᾶς — ἐνθών, cf. XVII 48. XVI 52: ἀλαθεῖς | πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. VI 8: ἐπὶ κράναν ἑζόμενοι. XXV 60: ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω | αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην, cf. VII 93. XXIX 39: καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις, cf. XXIV 15. XXV 108: ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους, cf. XXVII 70. XXVI 28: λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα. XIII 32 = XXII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα. II 128: καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας: adversus, cf. XXII 196. — de VIII 50 v. πρός II A) 1). — b) *versus* VII 130: ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά. XXV 18: αὖλις δέ σφισιν ἧδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός | φαίνεται. — c) *usque ad*, de termino motus XV 134: ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι, cf. XXIV 105. XXVI 17. accedunt adv. VII 67: στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν. XXV 31: μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης. inest notio consilii, ut consequamur aliquid XXIX 37: νῦν μὲν κἠπὶ τὰ χρύσια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν | βαίην. — d) *per*, de spatio per quod quid porrigitur XXII 128: πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν | κεῖτ' ἀλλοφρονέων, cf. Od. XXIII 371: ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα. — e) metaph. VII 25: λανὸν ἐπι

θρώσκεις, cf. XIII 63. Ep. XIX 3: κλέος διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ: h. e. εἰς δύσιν ἀπ' ἀνατολῆς. III 47: ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας: 'ad maiorem (quam credibile) furorem, ad summum furoris'. I 20: ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μοίσας: 'ad primas, praemia carminis'. — 2) de tempore XVII 96: τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον. XI 69: ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρεῦσά με λεπτύνοντα: καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Schol. VII 3: μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται. — III Praep. plerumque ante casum legitur neque ulla vocula interseritur; postponitur VI 20 = II 48: τῷ δ' ἐπὶ, cum anastrophe VII 25: λανὸν ἔπι. XXIV 50: μύλαις ἔπι. Interponitur ἐπὶ inter subst. et adi. XVIII 58. XXV 61. Ep. X 3; inter adi. et subst. II 139. VI 12. 33. XIII 49. 53. 63. XVI 52. XVII 83. 127. XXII 74. 121. XXIV 89. XXVI 8.

ἐπιβαίνω (pr. ἐπιβαίνω, -οι, -ων. ipf. ἐπέβαινε. aor. ἐπέβησαν. ἐπιβάς) 1) de loco a) *calco, ascendo, conscendo* XXV 268: πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπιέζευν | οὐρείους ἐπιβάς. c. gen. XXV 155: λαοφόρου δ' ἐπέβησαν — κελεύθου. XXII 59: τῆς σῆς γε μὲν (sc. χώρας) οὐκ ἐπιβαίνω. c. praep. ἐπὶ XXIV 122: δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε. — b) *invado* XXII 120: ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων | δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον. — 2) de tempore *intro* XXVI 29: εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι (sc. ἔτους).

ἐπιβάλλω 1) *iniicio, immitto* XXVII 18: μὴ 'πιβάλῃς τὴν χεῖρα (sc. ἐμοί). — Med. metaph. XXIII 26: ἄρτι δὲ χαίρειν | τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι: valere dico. — 2) *adiicio, addo* XXVII 60: αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ἐπιβήτωρ *qui salit s. init feminam,* de tauris XXV 128: πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη.

ἐπιβοάω, med. *invoco,* praes. ion. XII 35: ἦ μου τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται (Ahr. pro vulg. ἐπιβωστρεῖ) | Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα: ἐπικαλεῖται. Gloss. cf. Od. I 378: θεοὺς ἐπιβώσομαι. v. βοάω.

ἐπῑβρῑθω *cum vi et pondere incumbo, obnitor* XXII 93: δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε | χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ. XXV 148: πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω | ὤμῳ ἐπιβρίσας.

ἐπῐβρῡ́ω *pullulo* XXII 43: (ἄνθεα) ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.

ἐπιβώμιος *qui est in ara* XVI 26: αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέξειν: h. e. ἱερά.

ἐπιγουνίς *femur* XXVI 34: (ὃν) Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας.

ἐπιγράφω *inscribo* Ep. XVIII 2: (ἔτευξε) Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κἠπέγραψε Κλείτας.

ἐπιδέξιος *scitus*, de Archilocho Ep. XIX 5: ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος | ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

ἐπιδευής *indigens* XXII 160: (κόραι) μυρίαι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο. XXV 50: ἄλλον δ' ἄλλον δ' ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.

ἐπιδόρπιος *ad coenam utilis* XIII 36: κῷχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν: 'ad coenam parandam vel ad bibendum'.

ἐπιέννυμι, med. *induo mihi,* met. pro *sepelior* Ep. VIII 3: ἀντὶ δὲ πολλῆς | πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος: sc. γῆν.

ἐπιζεύγνυμι *iniungo, cingo* XXII 3: (Πολυδεύκεα) χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.

ἐπιθυμέω *desidero, cupio* XIV 33: παρθένος ἑξαέτης κόλπω ἐπιθυμήσασα. X 17 = XIV 57: ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.

ἐπίκειμαι *impositus sum, incumbo* XXIV 116: τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ. XXII 90: σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο: 'corpore toto incumbebat (in Pollucem)'.

ἐπικερτομέω *insuper illudo* XX 2: (Εὐνεῖκα μ' ἐγέλασσε) καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο.

ἐπῐκλῡ́ζω *inundo, opprimo,* metaph. XXV 201: πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς | λῖς ἄμοτον κεράιζε.

ἐπιλαμβάνω *occupo, permetior* XIII 65: παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον: διήρχετο.

Schol. cf. Verg. Georg. III 104: campum corripuere.

ἐπιλανθάνομαι *obliviscor*, c. inf. XVIII 55: ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ πιλάθησθε, c. part. Ep. X 4: σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε | αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ἐπιλύω *solvo* Ad. 42: (εἶπεν) τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι (var. ἐπιλῦσαι, ἐπιλοῦσαι).

ἐπιμαίομαι *appeto, quaero* XXIII 57: τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν.

ἐπιμελητής *villicus* X 54: κάλλιον, ὦπιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἕψειν.

ἐπιμέμφομαι *incuso* II 144: κοὔτι τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο — οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ.

ἐπίμετρον *auctarium*, quod super mensuram vel pondus iustum adiicitur. XII 26: διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

ἐπιμύω *operio oculos* XXI 4: κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον | — θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι (e coni. Ahrensii scr. pro ἐπιβησέησι, ἐπιβησέεισι; Ald. ἐπιβάσησι, Iunt. Call. ἐπιψαύσησι).

ἐπιμωμᾱτός *reprehensione dignus* XXVI 38: οὐκ ἐπιμωματόν (sc. ἐστι τὸ ἔργον).

ἐπινᾱ́χομαι *innato*, metaph. de voce pueri undis submersi XXIII 61: παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.

ἐπινεύω 1) *nuto adversus* XXII 186: ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι. — 2) *annuo, assentior* XXVII 32: καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω;

ἐπινίσσομαι *adeo, frequento* VIII 43: (τὰ νέα τρέφεται,) ἔνθα καλὰ Ναῒς ἐπινίσσεται.

ἐπίουρος *custos* XXV 1: τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς. VIII 6: μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν, Δάφνι.

ἐπίπαγχυ *omnino, penitus* XVII 104: ᾧ ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν (Steph. pro ἐπι πάγχυ, Ahr. e coni. ἔτι πάγχυ).

ἐπιπάσσω *inspergo* II 18: ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε, | Θεστυλί. cf. Verg. Ecl. VIII 82: sparge molam.

ἐπίπαστος *qui inspergitur* XI 2: (φάρμακον) οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον (fort. οὐδέ τι πιστόν Ahr., οὔτ' ἐπίπιστον coni. Lentsch. Phil. XXX p. 556).

ἐπιπειθής *obediens*, de cane XXV 79: (θηρίον —) ὡς ἐπιπειθές (ex Ahr. coni. scr. pro ἐπιμηθές v. ἐπιμηθεύς).

ἐπιπλᾰτᾰγέω *applaudo* IX [22]: τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.

ἐπῐπλώω *pernavigo* XVII 90: νᾶες ἄρισται | πόντον ἐπιπλώοντι, cf. Od. V 284: πόντον ἐπιπλώων.

ἐπῐπρέπω *appareo, conspicior in* XXV 40: οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει.

ἐπιπταίρω *sternuo alicui bonum omen, dextram approbationem* XVIII 16: ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι | ἐς Σπάρταν (Ahr. e coni. ἐπέπτα σπερχομένῳ). VII 96: Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον.

ἐπιρραίνω *irroro* XXIV 96: θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ.

ἐπιρρέζω *insuper sacrifico* XXIV 97: Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον. praep. significatione carere videtur Ep. IV 15: (Πριήπῳ εὖχε') ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν.

ἐπιρρέω *obviam fundor* XV 59: σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ: ἐπέρχεται. Gloss.

ἐπίσκοπος v. **σκοπός**.

ἐπισκύνιον *supercilium* XXIV 116: τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.

ἐπισπένδω *infundo* XXIII 38: στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, | ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ | λῦσον τῶ σχοίνω με, cf. Hor. Od. II 6, 23: debita sparges lacrima favillam vatis amici.

ἐπισπεύδω *incito* XVI 92: βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν | ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν.

ἐπίσταμαι (pr. ἐπίσταμαι, -αται, -άμενος; semper fere post caesuram q. v. κατὰ τρίτον τροχαῖον leg.) *scio*, c. inf. XI 38: συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων. XVII 7. 103. 118. XVIII 35.

ἐπισχερώ *deinceps, ordine* XIV 69: (ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα) πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει λευκαίνων ὁ χρόνος.

ἐπιτᾱ́δες adv. *consulto, de industria* VII 42: ὣς ἐφάμαν ἐπίταδες.

ἐπιτάσσω *iniungo, impero* XXV 204: τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν

ἐπέταξεν ἄεθλον | Εὐρυσθεύς. XV 90: πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις; (Ahr. ex Etym. M. ποτίτασσε): πρόστασσε ἡσυχάζειν. Gloss.

ἐπιτέμνω v. **τέμνω.**

ἐπιτίτθιος *lactens*, de infante XXIV 53: ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα | θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα.

ἐπιτρέπω *committo, curae trado* XVII 40: ὧδέ κε παισί | θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα. aeol. XXIX 35: αἰ δὲ ταῦτα φέρην ἀνέμοισιν ἐπιτρόπης (pro ἐπιτρόποις v. ἐπὶ τρόπις e coni. A. Fritzschius, ἐπιτρόπης Ziegl., ἐπιτρόπεις Ahr.): h. e. ἐπιτρέπεις.

ἐπιτρέχω *accurro, incurro* XXV 70: θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος | Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλέϊ. abs. XXIV 34: Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέδραμε πράτα (vulg. ἐπέγρετο, Ahr. e coni. ἐπέκραγε).

ἐπιτρόπης v. **ἐπιτρέπω.**

ἐπιτυγχάνω *nanciscor*, inf. aor. aeol. XXX 7: τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω 'πιτύχην (cod. πίτυχην) ἔσσετ' ἐρωία.

ἐπιτυμβίδιος *tumulorum amans* VII 33: οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι: 'alaudae galeritae (cristatae Linn.)'. ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὺ ἐνδιατρίβουσιν. Schol.

ἐπιφθύζω *despuo*, ad effectum unguenti vel suci augendum II 62: (τὰ θρόνα ταῦτ' ὑπόμαξον) καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· τὰ Δέλφιδος ὄστια μάσσω. ad mala depellenda VII 126: γραία τε παρείη, ἅτις ἐπιφθύζουσα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

ἐπῑφράζομαι *meditor, excogito* XXII 166: σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες (γάμον).

ἐπῖφρων *prudens* XXV 29: πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαο.

Ἐπίχαλκος v. **Ὑπόχαλκος.**

ἐπίχαρμα, *ludibrium, risus* II 20: ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι; cf. Il. VI 82: δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι. Ov. Fast. I 438. deus omnibus — risus erat.

Ἐπίχαρμος *Epicharmus*, poeta comicus Siculus Ep. XVII 1: ἅ τε φωνὰ Δώριος χὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν | εὑρὼν Ἐπίχαρμος.

ἐπίχειρον *merces, praemium* Ep. XVII 8: (οἱ' ἀνδρὶ πολίτᾳ — μεμναμένους) τελεῖν ἐπίχειρα: 'utpote qui viro populari memores essent rependendi mercedem'. Am.

ἐπιχέω, med. *mihi infundo v. infundi iubeo* II 151: αἰὲν Ἔρωτος | ἀκράτω ἐπεχεῖτο: 'de mero in honorem ignis sui'. XIV 18: ἤδη δὲ προιόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον | ὥτινος ἤθελ' ἕκαστος.

ἐπιχθόνιος *terrigena, homo* XVII 125: πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς, cf. Od. XXIV 197: ἐπιχθονίοισιν ἀοιδήν.

ἐπιχώριος *vernaculus* XXVI 11: σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.

ἐποίχομαι *obeo, curo* XXV 32: (ἀλωαί) ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ.

ἕπομαι *sequor, comitor* VI 10: (τὰν κύνα βάλλει,) ἅ τοι τᾶν οἴων ἕπεται σκοπός. metaph. XXII 168: χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.

ἐπόμνυμι *adiuro* XXI 62: ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ἐπόρνυμι *incito contra, immitto*, c. inf. XXIV 82: οἳ τάδ' ἐπῶρσαν | κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

ἐπορούω *cum impetu incurro*, de tauro XXV 143: αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐυσκόπῳ Ἡρακλῆι | χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρῃ στιβαρόν τε μέτωπον.

ἔπος (sg. acc. ἔπος. pl. dat. ἐπέεσσι. a. ἔπεα. in crasi aeol. τὦπος XXVIII 24) 1) *verbum* I 35: νεικείουσ' ἐπέεσσι. XIII 54: δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν. XVII 136: ἔπος οὐκ ἀπόβλητον | φθέγξομαι. cum aliis verbis dicendi XXV 66. 77. XXVIII 24. — 2) *carmen* Ep. XIX 5: Ἀρχίλοχος ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος | ἔπεα τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

ἐπουράνιος *coelicola* XXV 5: τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι: sc. Mercurium.

ἔποψ *upupa* V 136: οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν, | οὐδ' ἔποπας κύκνοισι.

ἑπτάδραχμος *qui est septem drachmarum, septem drachmis constat* XV 19: ἑπταδράχμως κυνάδας — πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές.

ἑπταένης *septuennis* VII 147:

ἑπτάενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ (pro vulg. τετράενες e lemmate schol. cod. k c. Ziegl. scr. A. Fritzschius).

ἐπωμάδιος *humeris impositus*, acc. aeol. XXIX 29: πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει (νεότας).

ἔρᾱξε *humi* XXV 265: ῥίψας τόξον ἔραξε. VII 146.

ἔρᾰμαι, ἐράω (I praes. ἔραμ(αι), ἔρασθαι, in crasi τὠρᾰμένῳ. ipf. ἤρατ(ο). aor. ἠράσσαο, -ατο. ἠράσθην, ἐρασθείς. — II praes. ind. ἐρᾷ; dor. ἐρῶντι, ἐρᾶντι. ci. aeol. ἔρης e coni. XXIX 20. part. ἐρῶσι. ipf. ἤρων. — med. ἐρᾶσαι, -ᾶται) 1) *amo, amore teneor,* de cupidine puellae vel pueri a) abs. II 149: κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἐρᾶται (vulg. ἔραται): ἐραστὴς γέγονεν ἄλλου. Schol. XXIX 32: μοι τὠραμένῳ συνέραν. XI 10: ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις: 'amorem exercebat non pomis . . .' XXIX 20: φίλη δ', ἄς κεν ἔρῃς, τὸν ὔμοιον ἔχην ἄει (A. Fritzschius coni. pro ἄς κε ζόης v. ζώης v. τρόης?, Ahr. κε νόης, Herm. κεν ἔῃς). VIII 60: οὐ μόνος ἠράσθην: amore captus sum. X 12. XXIII 24. — b) c. gen. V 132: ἔραμ' Ἀλκίππας. VI 30: ὄκ' ἤρων αὐτᾶς. XIV 53: Σῖμος ὁ τᾶς Ὑποχάλκω ἐρασθείς. VII 96: ἦ γὰρ ὁ δειλός | τόσσον ἐρᾷ Μυρτοῦς (var. ἐρῇ, ἐρῶ). VII 73. XI 8. 25. XIII 6. XXIII 1. add. accus. V 134: Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα. I 78: τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἐρᾶσαι (A. Fritzschius pro ἔρασαι v. ἔρασσαι); VII 97. XVIII 51. — 2) *amo, cupio, appeto,* c. gen. rei IV 27: κακᾶς ἠράσσαο νίκας. VII 97: ὅσον εἴαρος αἶγες ἐρᾶντι (Ahr. scr. pro ἔραντι, ἐρῶντι, ἔρανται). XIV 7. c. inf. IX 12: τῷ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, | ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς παῖδες καὶ ματρὸς ἀκούειν (var. ἐρῶν τὸ, Iunt. ἐρῶντα, Ahr. ἐρῶν τι π. μύθων κ. μ. ἀκούει): 'quantum amant vel curant pueri patrem et matrem vocantes audire'.

ἔραννος (aeol. pro ἐραννός) *amoenus* XXVIII 21: οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων.

ἐραστάς *amator* XXIII 15: ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.

ἐρᾰτός 1) *amoenus* VII 103: Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας. — 2) *suavis* Syr. 11: τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν | πᾶμα: 'hanc suavem rusticorum possessionem' sc. syringa.

ἐράω v. **ἔραμαι.**

ἐργάζομαι 1) *operor, opus facio,* fut. dor. X 23: ἅδιον οὕτως | ἐργαξῇ. 2) *colo* XVI 90: ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας.

ἐργᾰ́τας *operarius rusticus* X 9: τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί;

ἐργᾰτῑ́νας *operarius* 1) rusticus X 1: ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν, ᾦζυρέ, πεπόνθεις; — 2) universe XXI 2: οὐδὲ γὰρ εὕδειν | ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.

ἔργμα *factum, facinus* XVI 14: οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς | αἰνεῖσθαι σπεύδοντι.

ἔργον (sg. ἔργον, -ου, -οιο, -ῳ -ον. pl. ἔργα, -ων, -οις, -οισι, -α. hiatus ante h. v. exstat sexies XV 46. XVII 6. 13. 42. XXII 118. XXVI 37.) 1) *opus, opera, negotium, labor* XXII 42: ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις. XVII 10: (ἀνὴρ ὑλατόμος) παπταίνει, παρεόντος ἅδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. Ep. IV 4: Κύπριδος ἔργα τελεῖν. XV 20: πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ. XVII 81. XXV 176. inprimis de operibus rusticis XXV 1: ὁ γέρων — φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς | παυσάμενος ἔργοιο. 218: οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις | φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος. XVI 56. XVII 97. XXV 32. 101. 122. XXVII 46. de artificiosis mulierum operibus XVIII 32: οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα. XV 37. XXVIII 10. artificis Ep. VII 6: ὁ δ' εἰς ἔργον (sc. ἄγαλμα) πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. XXV 247. — 2) *factum, facinus* XV 46: πολλά τοι — πεποίηται καλὰ ἔργα. XXII 118: ῥέξαι — μέγα ἔργον. XVII 13. 6. XXVI 87. — 3) *opus, res opera confecta* V 104: ἔστι δὲ κρατήρ, | ἔργον Πραξιτέλευς. XXIV 45: κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον: 'ex ligno loti factum'.

ἔρδω (praes. ci. ἔρδῃς. ipr. ἔρδ'. part. ἔρδοισα. aor. inf. ἔρξαι) *facio, efficio,* c. acc. XXX 16: πάντ' ἔρδ', cf. VII 106. c. dupl. acc. II 15: (ὀπάδει) φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης | μήτε τι Μη-

δείας. c. acc. pers. XVI 25: πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν.

ἐρεείνω *interrogo* XXV 3: ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις.

ἐρεθίζω *irrito, lacesso* iracundiam V 110: τοὶ τέττιγες, ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω· οὕτως χὔμές θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς. amorem XXIII 15: ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. ad pugnam XXII 2: καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν.

ἐρέθω *irrito, moveo* XXI 21: (ἐκ βλεφάρων δὲ) ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν: ἐκίνουν. Gloss. cf. Verg. Aen. VII 641: cantus movete.

ἐρείδω *acclino, infigo, impingo, fulcio*, c. dat. VII 70: αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων (Ahr. e coni. Valcken. αὐταῖς ἐν κ.), cf. Od. XXII 450: (νέκυας) ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι. c. praep. VII 104: (τόν μοι Πάν) ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις. Med. XXIII 49: λίθον εἷλεν, ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ | ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον . . . met. XXI 61: τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε | τὰν γνώμαν: 'firma mentem meam'. (de V 24 v. ὀρίσδω.)

ἐρείκη *erica arborea L.* V 64: τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας | τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται.

ἔρειος *laneus*, de Aegyptiis XV 50: ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἔρειοι (vulg. ἐρειοί): 'omnes lanei, pannosi, tanquam e lana facti: Lappsäcke', ut expl. A. Fritzschius in epistola ad me data ad lectionem ed. I recurrens; equidem malim: Lumpen. Ahr. e coni. scr. πάντ' ἐς ἀρείω, M. Schmidt. coni. Πανὸς ἔριθοι = 'Bande des Pan', Mus. Rhen. 1865, p. 468.

ἐρείπω, aor. II intr. *labor* XIII 50: ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ | ἀθρόος ἐν πόντῳ.

ἔρεισμα *fulcimentum, fultura* (i. q. apud Hom. ἕρμα) XXI 12: κῶπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.

ἐρετμόν *remus* XII 27: Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς.

ἐρεύγομαι *emitto vocem, clamo*, aor. sec. XIII 58: τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός.

ἐρεύθω *rubefacio*, pass. *rubeo* XVIII 126: βοῶν ὅγε μηρία καίει | — ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν. VII 117: ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. de pudore XXX 9: αἰδέσθεις ποτίδην μ' ἀντίος, ἠρεύθετο δὲ χρόα.

ἐρευνάω 1) *perscrutor* XXV 221: οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν. — 2) *quaero*, c. inf. VII 45: τέκτων —, ὅστις ἐρευνῇ | ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον.

ἐρέω (fut. ἐρέω, -εῖς, -εῖ) 1) *dicam*, abs. ante or. dir. XV 126: ἁ Μίλατος ἐρεῖ· c. adv. Ep. X 3: οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. c. acc. rei XXVIII 24: κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τὤπος. pers. Ep. XVI 6: ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα. sequitur sententia interrogativa XXII 64. relativa XXIX 3. — 2) ἐρεῖς *inquies* or. dir. interponitur Ep. XIV 3.

ἐρημάζω *in solitudine ago* XXII 35: ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.

ἐρημιάς v. **φῆμα**.

ἐρητύω *arceo, prohibeo*, aor. frequent. XXV 75: ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ (sc. τοὺς κύνας).

ἐριδμαίνω *contendo, concerto* XII 31: κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι (var. ἐριδμαίνοντι).

Ἐριθᾰκίς *Erithacis*, puella quaedam III 35: (αἶγα) τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως | αἰτεῖ (Ahr. c. Casaub. et Eustath. ἐριθακὶς).

ἐριθηλής *valde virens, frondens* XXV 132: (ταῦροι) βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην | ἐν νομῷ.

ἔρῑθος *textrix* XV 80: πότνι' Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι.

ἐρικῡδής *praeclarus, illustris* XVII 108: (πλοῦτον) πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι, cf. Il. III 65: θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.

ἐρῑν(ε)ός *caprificus, arbor caprifici* XXV 248: ὄρπηκας — ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο. 250: ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός | καμπτόμενος. XV 50: ἐρινοί e Spohnii coni. scr. A. Fritzschius, nunc ad lectionem ed. I rediit ἔρειοι, q. v.

ἔριον v. **εἴριον**.

ἔρις *contentio, concertatio* XV 10: ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ἑτοῖμος. V 23: ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν.

ἐρίσδω (aeol. pro ἐρίζω. praes. ind. ἐρίσδω, -εις, -ομες. ipr. ἔρισδε. inf. ἐρίσδειν. part. ἐρίσδων. ipf. ἔρισδεν. aor. ἤρισε. plerumque in exitu hex.

legitur.) *contendo, certo,* abs., c. dat., c. praep. ποτί, c. quaest. indir., plerumque de cantandi certamine V 30: ἔρισδε: certa. VI 5: πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν: 'ad certamen provocaverat'; Ahr. c. Ald. Call. ἐρίσδεν sc. ἄρξατο. IV 62: τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις | ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις (Ahr. e coni. ὁρίσδεις), cf. IV 8. I 24: ποτὶ Χρόμιν ἅσας ἐρίσδων. V 23: ὕς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. 136. VII 41. V 67: ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὅστις ἀρείων | βουκολιαστάς ἐστι.

ἔριφος (sg. ἔριφον. pl. ἔριφοι, -ων, -οις, -ως. in crasi ὤριφος bis) *pullus* 1) *haedus* V 21: αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν: sc. praemium certaminis. 23: ἠνίδε κεῖται | ὤριφος. I 26. V 30. VIII 83. — pl. *Haedi*, sidus pluviale prope Aurigam VII 54: χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις Νότος ὑγρὰ διώκῃ | κύματα: 'Haedis (mane, ineunte mense Octobri) in occidentali coelo ad occasum conspicuis'; cf. Verg. Aen. IX 668: quantus ab occasu veniens pluvialibus Haedis | verberat imber humum. — 2) *capella* VIII 50: ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι. 27. (de VIII 63 v. ἀρνός.)

ἕρκος *septum, munimentum* XXV 278: (δέρμα λέοντος) ἀμφεθέμην μελέεσσιν | ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο, cf. Il. V 315: πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν | ἕρκος ἔμεν βελέων.

Ἑρμῆς *Mercurius* I 77: ἦνθ' Ἑρμῆς πράτιστος ἀπ' ὤρεος: est enim pater Daphnidis. XXIV 113: Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί | Ἁρπαλύκῳ Φανοτῆι. XXV 4: Ἑρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο.

ἔρνος (n. a. semper in exitu hex.) 1) *surculus, ramus, arbor* ipsa II 121: κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος. XXVI 11: σχῖνον —, ἐπιχώριον ἔρνος. — 2) *progenies, proles* XXV 185: λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος (Ahr. et Ziegl. e coni. Lennepii ἔθνος). VII 44: (ἐσσί) πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ τι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.

ἔρομαι *interrogo* XXV 64: μέμονεν δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι. 218: οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην —, ὅντιν' ἐροίμην.

Ἔρος v. Ἔρως.

ἑρπετός *repens, serpens* XV 118: πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἑρπετὰ τᾶδε πάρεστι: 'avium et quadrupedum simulacra'. XXIV 56: ἑρπετὰ δεικνάασκεν: dracones, serpentes; idemque sign. forma aeol. XXIX 13: ὄπποι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.

ἕρπυλλος *thymus serpyllum L.* Ep. I 1: τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα | ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι.

ἕρπω (praes. ind. ἕρπεις, -ει. aeol. ἔρπει ci. XXX 19. coni. ἕρπῃς, -ωμες. opt. ἕρποι. ipr. ἕρπε, ἕρφ'. inf. ἕρπειν. — ipf. εἷρπον, εἷρφ', εἵρπομες. — fut. dor. ἑρψῶ, -οῦμες) *eo, abeo, accedo*, abs. XV 42: ἕρπωμες: eamus. XV 26. c. adv. V 44: ἕρφ' ὧδ', ἕρπε: 'huc accede, accede modo'. 45: οὐχ' ἑρψῶ τηνεῖ. XV 136. c. praep. εἰς, ποτί IV 56: εἰς ὄρος ὄκχ' ἕρπῃς. I 105: ἕρπε ποτ' Ἴδαν, ἕρπε ποτ' Ἀγχίσην. VII 2. XV 136. XVIII 40. accedit acc. VII 131: τὰν ἐπὶ Πύξας εἷρφ' ὁδόν. VIII 75. — metaph. XXX 19: τῷ μὲν γὰρ βίος ἔρπει (cod. ἕρπε) προγόνοις ἴσ' ἐλάφω θόας: 'fluit'. XIV 69: ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει | λευκαίνων ὁ χρόνος. 50: τὰ πάντα κεν ἐς δέον ἕρποι: προχωροίη. Schol. (de V 37 v. ποθέρπω.)

ἔρρω *abeo* (in malam rem) XX 2: καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο: φθάρηθι, ἤγουν ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ. Gloss.

ἔρσα *ros* XX 16: καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσᾳ.

ἐρυθρός *ruber* XI 57: μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.

Ἐρύκα *Eryx*, mons Siciliae XV 100: δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας, | αἰπεινάν τ' Ἐρύκαν (pro vulg. Ἔρυκα e codd. scr. A. Fritzschius).

ἐρύκω *arceo, defendo* VII 127: (γραία τε παρεΐη,) ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

ἐρύω 1) Act. *traho, tollo* XXVI 17: (αἱ δ' ἐδίωκον) πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν ἐρύσασαι (Ahr. e cod. D ἐρύσαισαι). — 2) Med. a) *mihi detraho, deripio* XXV 272: βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν | θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην. XXII 191: τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω, cf. Ov. Met. X 475: vagina deripit ensem. — b) met. *custodio, tueor* XXV 76: χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὁθούνεκεν αὖλιν ἔρυντο, quae forma ἔρυντο a quo verbo ducenda quodque sit tem-

pus, adhuc sub iudice lis est. v. *ῥύομαι.*

ἔρχομαι (pr. ind. *ἔρχεται, -ονται.* ipr. *ἔρχεο.* part. sg. *ἐρχομένης, -ας, -ῳ, -αν*; pl. *-αι, οις.* — aor. ind. *ἦλθον*, dor. *ἦνθον*; *ἦλθες, ἤλυθες, ἦνθες*; *ἦλθε, ἤλυθε, ἦνθε*, (*κἦνθε*); *ἤνθομες*; *ἦλθον, ἦνθον.* ci. *ἔνθω, -ῃς, -ῃ*; *ἔλθῃ.* opt. *ἔλθοις, ἔνθοι.* ipr. *ἔνθ'.* inf. *ἐλθεῖν.* part. *ἐλθών, ἐνθών.* — pf. *εἰλήλουθας, -ε*) *eo, incedo, abeo, venio*, abs., c. acc., c. adv., c. praep., c. dat. 1) de animantibus I 128: *ἔνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρευ — σύριγγα*: veni. XVI 68: *δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω | σὺν Μοίσαις.* XXIV 18: *ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις* (sc. *δράκουσι*) *λάμπεσκε.* IV 56: *εἰς ὄρος ὅκχ' ἕρπῃς, μὴ νήλιπος ἔρχεο, Βάττε.* I 80. 81. 95. II 102. 118. V 51. VIII 28. 35. XI 26. XII 1. 2. XV 2. 8. 17. 73. 144. XXII 60. XXIII 17. 20. XXIV 127. XXV 97. Ep. XVI 2. — XVI 9: *ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον.* — V 67: (*μικκὸν ἄκουσον*) *τεῖδ' ἐνθών.* XXV 197: *ὅθεν ἦλθε.* XXIV 20: *παίδων — ἐγγύθεν ἦνθον.* XIV 54: *πάλιν ἦνθ'*: rediit. V 62: *αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βουκόλος ὧδ' ὁ Λυκώπας.* XXV 35. — XXV 56: *εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος*, cf. I 77. VI 14: *ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας*, cf. XVI 47. II 13: *ἐρχομέναν ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα*, cf. XX 39. XXV 89: *ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐρχόμεναι.* I 124: *ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον.* XXIII 58: *ποτὶ τὸν θεὸν ἦλθε* (vulg. *ἦνθε*). XVI 52: *Ἀίδαν εἰς ἔσχατον ἐλθών.* V 123: *ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα*: 'abi ad Halentem et ...' XXV 164: *ἤλυθε — ἐς μέσον — ἐνθάδε*: 'huc in medium processit', cf. XXII 183. II 67. XV 61. XVI 93. XVII 9. XVIII 6. Ep. VII 1. IX 3. — II 66: *ἦνθ — ἄμμιν Ἀναξώ*, cf. II 145. XVI 58. — transfertur ad statum II 143: *ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω*: h. e. 'voti potiti sumus', cf. Aesch. Ag. 1207: *ἦ καὶ-τέκνων εἰς ἔργων ἠλθέτην νόμῳ*; XXVII 16: *μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔνθῃς.* — 2) de rebus XXV 28: *ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.* XV 105: (*Ὧραι*) *ποθειναί | ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι.* II 128: *καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.* XXV 260: *περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω | ἦλθε* (*περιῆλθε?*). XVI 58: *ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.* XVIII 52: *Ζεὺς* (*δοίη*) *ἄφθιτον ὄλβον, | ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ*, cf. XVII 96. XXII 165: *τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν | ἄμμι γάμον.* Ep. XXIII 2: *θεὶς ἀνελοῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.*

ἐρωέω *removeo* XXIV 99: *φᾶ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον | Τειρεσίας*: 'removit a se sellam'; vigor senis describitur. XXII 174: *χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένω ὑσμίνης*: 'removebunt, cohibebunt manus'. XIII 74: *οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ* (*ἠρήμωσε* coni. Morsbach. Diss. de dial. Theocr. Bonnae 1874 p. 90): removit h. e. reliquit; *κατέλιπεν.* Schol.

ἐρωή *requies* XXII 192: *μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή*, cf. Il. XVI 302: *πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.*

ἐρωία = ***ἐρωή***, aeol. XXX 7: *τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω 'πιτύχην ἔσσετ' ἐρωία.*

ἔρως (sg. *ἔρως*, aeol. *ἔρος* ci., in crasi *ὦρος* ci., *ἔρωτος, -ι, -α.* pl. *ἐρώτων* ci., *ἔρωτας.* leg. plerumque aut ante caesuram tertii hex. pedis aut in exitu.) *amor*, cupido viri vel feminae II 69: *φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα*, qui versus repetitur II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. X 10: *ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα.* I 130: *ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἅιδαν ἕλκομαι.* II 29: *ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.* XXX 10: *ἔμεθεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ὦρος* (cod. *σωρὸς*) *ἐδράξατο.* III 42: *εἰς βαθὺν ἆλατ' ἔρωτα.* XIV 52: *χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος, | οὐκ οἶδα.* X 57: *τὸν δὲ τεὸν, Βουκαῖε, πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα | μυθίσδεν τᾷ ματρί*: 'amorem istum famelicum, macilentum'; messor enim *τάκεται ὑπ' ἔρωτος.* I [93]: (*τὸν αὐτῶ*) *ἄνυε πικρὸν ἔρωτα.* I 37. II 64. VI 18. XI 1. 80. XXIII 9. 20. 43. 47. additur persona quae amorem excitat VII 56: *θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.* XIV 26: *τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.* XXX 2: *τετόρταιος ἔχει παῖδος ἔρος μῆννά με δεύτερον* (cod. *παῖδα ἔρως*). VII 102: *ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστίον αἴθετ' ἔρωτι.* XIII 48: *πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν | Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί.* — plur.

XVII 51: ἥδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας | προσπνείει: cupidines, amores. XXX 18: (ἔμμεναι) ξέννον τῶν χαλέπων παῖδος ἐρώτ[ων καὶ ἐλευθέρον] (A. Fritzschius; cod. παιδὸς ἔραν, unde Paley coni. ἐράννω μελετημάτων).

῎Ερως (sg. ῎Ερως, aeol. Ερος (1); ῎Ερωτος, -ι, -α, aeol. ῎Ερον (1); ῎Ερως. pl. n. v. ῎Ερωτες, -ωσι, -ωτας; leg. plerumque aut ante caesuram tertii hex. pedis aut in exitu.) 1) *Amor, Cupido* deus, filius Veneris II 7: (ἦ ῥά οἱ ἀλλᾷ) ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' ῎Ερως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα; cf. XXVII 63. XXIII 4: κοὐκ ᾔδει τὸν Ἔρωτα τίς ἦν θεός. II 118: ναὶ τὸν γλυκὺν ηνθον ῎Ερωτα. 55: αἰαῖ ῎Ερως ἀνιηρέ. I 98: ῎Ερωτος ὑπ' ἀργαλέοιο λυγίχθης. X 19: τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὡφρόντιστος ῎Ερως. XXX 27: τὸν δολομάχανον | νικάσειν ῎Ερον. XIX 1: τὸν κλέπταν — ῎Ερωτα. II 133: ῎Ερως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω | πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει. I 97. 103. III 15. XIII 1. XXIX 22. — plur. *Amores, Cupidines*, dei amoris VII 96: Σιμιχίδᾳ μὲν ῎Ερωτες ἐπέπταρον. 117: ὦ μάλοισιν ῎Ερωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. XII 10: εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ῎Ερωτες | νῶιν. XV 120: οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτῶνται ῎Ερωτες. Ad. 6. 41. (de Ad. 46 v. ὀδούς.) — 2) *amores, ignis* ipsa quae amatur persona dicitur II 151: αἰὲν ῎Ερωτος | ἀκράτω ἐπεχεῖτο: 'in honorem ignis sui de mero sibi infundebat'.

ἐρωτάω *interrogo* V 74: μή τύ τις ἠρώτη πὸτ τῶ Διὸς αἴτε Σιβύρτα | αἴτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον;

ἐρωτικός *in amorem valde propensus*, ami des amours, Freund der Minne Ptolemaeus II dicitur XIV 61: εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς.

Ἐρωτίς *Erotis* (Erotion, Venus, amicula) IV 58: ἦ ῥ' ἔτι μύλλει | τήναν τὰν κυάνοφρυν Ἐρωτίδα (al. ἐρωτίδα), τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

Ἐρωτύλος (deminut. v. ῎Ερως) *amiculus, amasiunculus* III 6: ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον | παρκύπτοισα καλεῖς τὸν Ἐρωτύλον (vulg. ἐρωτύλον);: 'deinen kleinen Liebesgott'.

ἐς v. **εἰς.**

ἐσάγω *intromitto* XXV 107: ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

ἐσᾱθρέω *conspicio* XXV 215: (ἐσκοπίαζον,) εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι.

ἐσᾰκούω *exaudio* IV 46: οὐκ ἐσακούεις; c. gen. XXIV 34: Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέδραμε πρᾶτα. XIII 61: ἠυγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας | νεβρῶ φθεγξαμένας.

ἐσβλέπω v. **ἐσδέρκομαι.**

ἐσδέρκομαι *inspicio* VI 35: ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον (Iunt., ἐσέβλεπον vulg.): tanquam in speculum.

ἕσδομαι v. **ἕζομαι.**

ἐσθίω *exedo*, met. XXX 22: τῶ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει | ὀμμιμνασκομένῳ. v. φαγεῖν et ἔδω.

ἐσθλός (sg. ἐσθλός, -όν. n. -όν. pl. ἐσθλοῖς, -ά. plerumque aut in introitu aut in exitu hex.) *bonus, probus, nobilis*, de hominibus VII 39: τὸν ἐσθλόν Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω. XVI 30: ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς. VII 4: εἴ τί περ ἐσθλόν | χαῶν τῶν ἐπάνωθεν: 'si quid omnino nobile est ex . . .'. VII 12. 100. — de rebus VII 93: Νύμφαι — κήμὲ δίδαξαν | ἐσθλά. XVII 117: κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι, cf. Od. XIII 422: ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο. — XVI 14. XXII 215.

ἐσκαλέω v. **εἰσκαλέω.**

ἐσμάσσω *imprimo*, med. XVII 36: τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα | κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας: τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. Schol.

ἐσοράω v. **εἰσοράω.**

ἑσπέριος *occidentalis* VII 53: χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις Νότος ὑγρὰ διώκῃ | κύματα. v. ἔριφος.

ἐσσῠμένως *properanter, celeriter* XXII 139: (δοιὼ δ' ἄρα τώγε) ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἷ' Ἀφαρῆος. XXV 84.

ἕστε (dor. pro ἕστε; semper in quinto leg. hex. pede.) 1) adv. *usque* VII 67: χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν: 'usque ad cubitum'. — 2) coni. ἔστε κε c. ci. aor. *donec* V 22: ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς. I 6. VI 32.

ἑστίη *focus* XXII 205: οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ | παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.

ἐσχᾰρεών *focus* XXIV 48: *οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες.*

ἐσχατιά *pars regionis ultima, remotissima* XXV 31: *μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης,* cf. Od. IV 489: *ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς.* XIII 25: *ἐσχατιαὶ δέ | ἄρνα νέον βόσκοντι.*

ἔσχᾰτος (sg. m. n. *ἔσχατον*; pl. *ἔσχατα*) *extremus* 1) de loco XV 8: *ἐπ' ἔσχατα γᾶς — ἐνθών*: h. e. 'ad extremum urbis vicum'. Ep. I 6. — VII 58: *ἔσχατα φυκία κινεῖ*: infima, cf. XVI 52: *Ἀΐδαν ἐς ἔσχατον ἐλθών.* — 2) de ordine XXX 13: *ἀλλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται,* cf. Ov. Amor. III 1, 15: ecquis erit tibi finis amandi? XVII 27: *ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα,* cf. Verg. Aen. VII 49: tu sanguinis ultimus auctor. — 3) de tempore XXIV 63: *ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.*

ἐσχατόων *extremus* VII 77: *Καύκασον ἐσχατόωντα.*

ἔσω v. **εἴσω.**

ἑταίρα *meretricula* XX 18: *με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.*

ἑταῖρος (sg. *ἑταῖρος, -ῳ, -ον.* pl. *ἑταῖροι, -ων, -οις, -ους.* semper fere in exitu hex.) 1) *socius, sodalis, amicus* XIII 38: *οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν.* XVII 111: *πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις (πλοῦτον δεδώρηται).* VII 31: *ἦ γὰρ ἑταῖροι | ἀνέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,* cf. Plat. Phaed. p. 117 C: *οἵου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην.* XIII 51: *ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος* (Ziegl. et Ahr. c. Iunt. *ἑταίροις*). XXI 38. XXII 35. 178. Ep. XI 3. — 2) *amasius* XXIII 45: *καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.* 48: *ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.*

Ἐτεόκλειος *Eteoclēus* XVI 104: *ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί*: 'h. e. ab Eteocle, Orchomeni rege, primo sanctissime cultae'.

ἐτεόν (neutr. pro adv.) *revera* XXV 173: *εἰ ἐτεόν περ μιμνήσκομαι,* cum *εἰ* coniunctum ut apud Hom. semper, e. g. Od. IX 529.

ἑτέρᾳ adv. *in alteram partem,* aeol. XXX 20: *ἀλλάσσει δ' ἑτέρᾳ ποντοπόρην αὔριον ἄμερος* (cod. *ἑτέρα*).

ἕτερος (sg. *ἕτερος,* in crasi *ὥτερος*; *ἑτέρου, -ῳ; -η, -ᾳ, -ηφι.* m. *ἕτερον.* n. in crasi *θὤτερον.* — pl. *ἑτέρων,* in crasi aeol. *κἄτερα*) 1) *alter* a) de duobus XII 14: (*δίω*) *φῶθ', ὁ μὲν — τὸν δ' ἕτερον.* VIII 90: (*ὁ παῖς ἐχάρη.*) — *ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ | ὥτερος.* XI 32: *ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὥς.* VII 36: *τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.* XXIV 45: *κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα* (sc. *χειρί*): sinistra. XXII 120: *σκαιῇ μὲν — ἑτέρῃ δέ*: dextra; itemque XXV 207: *ἑτέρηφι.* bis ponitur XXV 253—255: *ἑτέρηφι — τῇ δ' ἑτέρῃ*: sinistra — dextra. — b) de pluribus XXIX 15: *ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάθης* (*κλάδον*). — 2) *alius* XXV 67: *χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.* XXX 25: *ταῦτα κἄτερα* (cod. *χ' ἄτερα*): haec et alia. XXII 116. sequ. part. *ἤ* XXV 174: *ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων | ἠὲ σέ.*

ἑτέρωθεν *altera ex parte* XXII 91: *Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον, οἱ δ' ἑτέρωθεν | ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.* itemque in exitu hex. XXV 72.

ἑτέρως *aliter* Ep. X 3: *οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ.*

ἐτήτῠμος *verus, probus* XII 37: (*πέτρῃ —, χρυσὸν ὁποίῃ*) *πεύθονται μὴ φαυλός ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.*

ἔτῐ (plerumque in quinta exstat aut quarta hex. thesi; ter posterior syllaba est in arsi, ter eliditur: *ἔτ'*) 1) de tempore, statum quendam significat usque ad tempus narrationis permanere eadem ratione atque antea: *adhuc, etiamnunc* a) c. verbis I 28: (*κισσύβιον*) *ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.* II 60: *ἇς ἔτι καινῶν | ἐκ θυέων δέδεται.* XV 130: *ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά* (*ἐστι*). II 89: *αὐτὰ δὲ λοιπά | ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα.* I 59. IV 58. V 37. VIII 93. c. fut. XVI 72. XXVII 18. — b) c. aliis vocibus II 137: *ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν | ἀνέρος*: lectum adhuc calidum; cf. XVII 121. [134]. — XXII 169: *ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν | πείθεσθ'.* VIII 23: *ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγέω,* cf. II 159. c. negat. XVI 14: *οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες — αἰνεῖσθαι σπεύδοντι.* 97: *βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.* Ep. XVIII 4 (Mein. e coni. *ὅτι*). — 2) de mensura et gradu: *praeterea, insuper* XXV 62: *ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοίνα* (e coni. Ahr. et Ziegl. scr. pro *δέ τι* v. *δέ τοι*). c. comp. XIV 62: *ἔτι μᾶλλον.* XV 141: *ἔτι πρότερον.* (de XV 120 v. *τε* II 2.)

ἑτοιμάζω *paro* XXIV 87: **κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ'**, cf Il. I 118: *αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ'*.

ἑτοῖμος (ubique fere in exitu hex.) *paratus, promptus* 1) de personis XV 10: **ποτ' ἔριν — αἰὲν ἑτοῖμος** (e coni. Mein. scr. pro ὁμοῖος). XXII 155: **μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι**: parati, constituti sunt. — 2) de rebus XXII 70: **ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον**. XIII 63: **ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα**, cf. Od. XIV 453: *ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα*. — XXII 61: *μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ*. Ep. XXV 5: *ὡς ἐν ἑτοίμῳ | ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα*.

ἔτος *annus* XIV 16: (*οἶνον*) *τετόρων ἐτέων*: 'quadrimum'. XXX 16: *οἱ τῶν ἐτέων ἄρτια γεύμενοι*: 'qui prorsus gustant annos (aetatis)'. XVIII 15: (*καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ*) *κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε*: Jahr aus Jahr ein, iu omne tempus, in perpetuum. XXV 123: (*βόες*) *αἰὲν* **ἀμείνους ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς** *ἔτος*: von Jahr zu Jahr, in annos singulos, quotannis; cf. Ep. XIII 4: *ἀεὶ δέ σφισιν λώιον εἰς ἔτος ἦν | ἐκ σέθεν ἀρχομένοις*. — de certo anni tempore VII 85: (*καὶ τὺ μελισσᾶν*) *κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας*: 'annum formosissimum' Verg. Ecl. III 57; contrarium est 'annus hibernus' Hor. Epod. II 29.

ἔτυμος *verus* XV 82: *ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦνται* (*τὰ γράμματα*), cf. Ov. Met. VI 104: verum taurum, freta vera putares. — adv. **ἐτύμως** *vere* XXV 178: *εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί*.

ἐτώσιος 1) *inanis, irritus* XXV 236: *ἀσχαλόων ὥς μ' ὁ πρὶν* (*ὀιστὸς*) *ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός*, cf. XIV 407: (*χώσατο δ' Ἕκτωρ,*) *ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός*. neutr. pl. pro adv. I 38 = VII 48: *ἐτώσια μοχθίζοντι*: *μάτην κάμνουσι*. Schol. — 2) *simulatus* XXII 102: **τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς | πάντοθεν**: 'simulatos ictus intentans', cf. Verg. Aen. V 376: alternaque iactat brachia protendens et verberat ictibus auras.

εὖ (plerumque leg. in arsi prima et secunda, semel in thesi; — semel in crasi **κεὖ**.) adv. *bene, recte, pulchre* IV 31: *κεὖ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω*. X 39: *ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν*. XVI 25: **πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν**. V 117. VII 7. XIII 15. XVI 13. Ep. XI 3. Ad. 32 (ci.). add. adv. *μάλα* XXV 19: (*αὖλις*) **φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι** *πέρην ποταμοῖο*. XXIV 92. — acclamatio est ironice dicta IV 62: **εὖ γ', ὤνθρωπε** *φιλοῖφα*: recte sane, bravo, so ist's recht; cf. Plat. Gorg. p. 494 C: *εὖ γε, ὦ βέλτιστε*. Plaut. Amph. II 2, 170: euge, optime.

εὐαγέω *sanctus s. purus sum* XXVI 30: **αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι**.

εὐαγής *sanctus, purus* XXVI 30. v. εὐαγέω.

εὐᾱλᾰκᾰτος *pulchra s. ornata colo insigni* XXVIII 22: *ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη*.

εὔανδρος v. **εὔεδρος**.

εὐᾱνεμος *secundum ventum habens* XXVIII 5: **τυίδε γὰρ πλόον εὐάνεμον** *αἰτήμεθα* **πὰρ** *Δίος*.

εὔβοτος *bene pastus* V 24: **ἀλλά** *γε* **καὶ** *τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ὄρισδε*: *εὐτραφῆ*. Gloss.

Εὔβουλος *Eubulus* II 66: *ἦνθ' ἁ τωὐβούλοιο* (h. e. *τῶ Εὐβούλοιο*) *κανηφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ | ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος*.

εὐγνώμων *vir proba mente praeditus, aequus et bonus* dicitur Ptolemaeus XIV 61: *εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς*.

εὐδαίμων *felix* XV 70: **πὸτ τῶ** *Διός, εἴ τι γένοιο | εὐδαίμων, ὤνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ*.

Εὐδάμιππος *Eudamippus*, iuvenis quidam II 77: *εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ* **τε καὶ Εὐδάμιππον** *ἰόντας*.

εὔδιος *serenus* XXII 22: *φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα*.

εὕδω (pr. ind. *εὕδεις*; ipr. *εὗδετ'*; inf. **εὕδειν**; part. **εὕδοντος**. ipf. **εὗδον**. plerumque in introitu hex.) 1) *dormio* XVIII 54: **εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες**. X 51. XVIII 12. XXI 2. Ep. III 1. add. accus. XXIV 7: *εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν* **καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον, | εὕδετ'** *ἐμὰ ψυχά*. — 2) *quiesco* II 126: *εὗδόν τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς* **ἐφίλασα**: 'ich würde geruht haben; aeque ambigue dicitur atque illud Horatii Sat. II 1, 7: nequeo dormire'.

εὔεδρος *transtris bonis insignis* XIII 21: κατέβαινον Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ (Ahr. c. var. εὔανδρον).

εὐειδής *formosus, pulcher* XVII 46: Βερενίκα | εὐειδής. XXVI 35: εὐειδὴς Σεμέλα.

εὐεργεσίη *beneficium* XVII 115: Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον | ἀντ' εὐεργεσίης (var. εὐεργεσίας).

εὔεργος *facile tractabilis* X 42: τοῦτο τὸ λᾶον | εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα: 'commodam se praebeat metentibus'.

εὐηγενής *nobili genere ortus, nobilis* XXVII 42: ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.

Εὐηρείδας *Euerides* h. e. Eueris filius, Tiresias XXIV 70: ὦ Εὐηρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

εὐθέως *confestim, statim* Ad. 7: οἱ δ' εὐθέως ποτανοί | πᾶσαν δραμόντες ὕλαν.

εὔθριξ *bene comatus v. pennatus* XVIII 57: (ἀοιδός) ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν. (de XXV 7 v. εὔφρων.)

εὐθύ adv. *confestim, statim* XXVI 15: μαίνετο μὲν θ' αὕτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.

εὐθυμέω *laetus sum et propitius* XV 143: ἵλαθι νῦν, φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.

εὐθύνω *arbiter sum* V 70: μήτε Κομάτᾳ | ἐς πλέον εὐθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ. (de XIII 31 v. εὐρύνω.)

εὐθύς (plerumque in primo aut secundo est hex. pede, semel posterior syllaba in arsi; singulis locis leg. aeol. εὔθυς ci. XXIX 17; in crasi κεὐθύς.) 1) de tempore *confestim, statim* XXIV 23: ἤτοι ὅγ' εὐθὺς ἄυσεν. XVI 18: ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται. XI 22. XII 25. XXIX 17. Ep. IV 15. — 2) de loco *continuo, statim* XXV 23: εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις δέδμηνθ', cf. Thuc. VI 96: χωρίου ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθὺς κειμένου.

εὐίερος v. **σκιερός.**

εὐκαμπής *flexibilis* XIII 56: λαβὼν εὐκαμπέα τόξα.

εὐκέατος *fissilis* XXV 248: ὅρπηκας — ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο (var. εὐκάμποιο, εὐκάμπτοιο).

εὔκηλος *tranquillus, quietus* II 166: ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί (var. εὐκάλοιο).

εὔκρῑθος *hordeis abundans* VII 34: ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.

Εὔκρῐτος *Eucritus*, amicus Theocriti VII 1 = 131: ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος.

εὐκτός *optabilis* X 52: εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω, παῖδες, βίος.

Εὔμαιος *Eumaeus*, subulcus Ulixis XVI 54: ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός | Εὔμαιος.

εὐμᾱ́κης *procerus* XIV 25: (Λύκος) εὐμάκης, ἁπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν.

εὐμᾰρής *facilis* XV 60: παρενθεῖν | εὐμαρές; XXII 161: τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε. — adv. **εὐμαρέως** *facile* XIV 23: κήφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας. XXIX 23.

Εὐμᾰρίδας *Eumaridas* Sybarita V 73: Εὐμαρίδα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς, φίλε, τῶ Συβαρίτα. 119: Εὐμαρίδᾱς. 10: Εὐμαρίδᾳ. Ubique ex emend. Meinekii scr. pro vulg. Εὔμᾱρας.

εὐμενέω *benevolus, benignus sum*, de dea XVII 62: ἡ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο (var. εὐμενέουσα).

εὐμενής *benevolus, benignus* V 17: (Νύμφας,) αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν. — adv. **εὐμενέως** *benigne* Ep. IV 18: αἴοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

Εὐμήδης *Eumedes*, iuvenis quidam V 134: ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα.

εὔμηλος *pulchras oves habens* XXII 157: Ἀρκαδίη τ' εὔμηλος.

Εὔμολπος *Eumolpus* XXIV 107: αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε | πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος: tres Eumolpi quum commemorentur, quem poeta dixerit incertum est.

εὐνά (sg. εὐνά, -ή; -ᾶς, -ᾷ, -άν. pl. εὐνάς) 1) *cubile* hominum XVIII 11: εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν. XXIV 41: ἐξ εὐνᾶς — κατέβαινε. XXIV 133: εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός | δέρμα λεόντειον. XXII 33: εὐνάς τ' ἐστόρνυντο. X 58. — animalium XIII 63: (λῖς) ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα. XVIII 57. XXIV 84. — 2) *concubitus* XXVII 67: ἄνυστο δὲ φώριος εὐνή. 70.

εὐνάζω, pass. *dormio* XXIV 9: ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵδοιτε.

εὐνάτειρα *coniunx* Syr. 1: Οὐδενὸς εὐνάτειρα: Penelope.

Εὐνείκα *Eunice* 1) nympha fontinalis XIII 45: (νύμφαι) Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια. — 2) puella quaedam urbica XXI 1. 42.

Εὐνόα *Eunoa*, ancilla Praxinoae XV 76: φλίβεται Εὐνόα ἄμιν. voc. XV 2. 27. 54. 67. 68.

εὔοδμος *odorus*, *odoratus* III 23: ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις. XVII 29: (κεκορημένος ἤδη) νέκταρος εὐόδμοιο.

εὐπᾰγής *solidus* XXV 207: βάκτρον | εὐπαγές, αὐτόφλοιον.

εὔπακτος v. πακτός.

εὐπᾰτρίδας *nobili genere ortus* XVIII 53: ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ (ὄλβος).

εὐπένθερος *qui bono socero utitur*, de Menelao XVIII 49: χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.

εὔπε̄πλος *pulchro peplo indutus* VII 32: ἀνέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι. Vox Homerica.

ἐῡπλόκαμος *pulchros cincinnos habens* II 46: ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας, cf. Od. V 125: ἐυπλόκαμος Δημήτηρ.

εὔπλοος *qui bene v. feliciter navigat* VII 62: (Ἀγεάνακτι) ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοος ὅρμον ἵκοιτο (e Schaeferi coni. scr. pro vulg. εὔπλοον): 'feliciter peracta navigatione ad me redeat'.

εὑρίσκω (fut. εὑρήσεις (1), dor. εὑρησεῖς (1). aor. ind. εὗρον, -ες, -ε, -ομες, -ον. opt. εὕροις. ipr. εὑρέ. inf. εὑρεῖν, aeol. εὕρην XXX 28 ci. part. εὑρών) 1) *invenio, casu incido in, nanciscor* VII 12: (καί τιν' ὁδίταν) ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα. XXI 64. XXII 37: εὗρον δ' ἀέναον κρήνην. XXV 210. Ep. IV 2. — IV 13: τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον (ταὶ δαμάλαι). XXI 48: τῷ χέρε τεινόμενος περικλώμενος εὗρον ἀγῶνα (A. Fritzschius c. Iunt. et Call. pro εὐρύν): 'in discrimen incidi, mihi oborta est dubitatio'. — 2) *quaerendo et cogitando invenio* II 95: χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος. XI 17: ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, cf. XI 4. XXIV 33. XXV 183. X 17: εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. XI 76. Ep. XVII 2. — 3) *invenio, cognosco* XXX 27: δοκίμοι τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων | εὕρην (cod. εὑρεῖν) βραιδίως ἄστερας ὀπποσσάκις ἔννεα.

Εὖρος *Eurus* (Vulturnus), ventus ab oriente spirans VII 57: (χάλκυόνες στορεσεῦντι) τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν | τόν τε Νότον τόν τ' Εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ, cf. Il. II 145: τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ' ἐπαΐξας. Verg. Aen. I 84: una Eurusque Notusque ruunt.

εὐρῠμέδων *late ac longe patens* VII 46: ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος (vulg. Ὠρομέδοντος).

Εὐρῠμέδων *Eurymedon* Ep. XIV 3: χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος | κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Ep. XV 2: Εὐρύμεδον.

εὐρῡ́νω *dilato* XIII 31: (Κιανῶν) αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα (Ahr. e coni. Heinsii εὐθύνοντι).

εὐρύς *latus, amplus* XXII 15: παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα. 193: σάκος εὐρύ. XVI 41: ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. VII 78: ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ, cf. ἀδέα III 20.

Εὐρυσθεύς *Eurystheus*, rex Argivorum XXV 204: τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον | Εὐρυσθεύς.

εὐρύστερνος *qui est lato v. amplo pectore*, id quod roboris est indicium. XVIII 36: Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν.

Εὔρῠτος *Eurytus*, praeclarus sagittarius XXIV 105: τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν | Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις (Ἡρακλῆα ἐξεδίδαξεν), cf. Od. VIII 224: (ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω) οὔθ' Ἡρακλῆι οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι | οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.

εὐρώς *situs* IV 28: χὰ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται.

Εὐρώτας *Eurotas*, fluvius Laconiae XVIII 22: ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωὑτός | χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.

εὐσεβής *pius* XXVI 32: εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δ' οὔ.

Εὐσθένης *Eusthenes* physiognomon Ep. XI 1: Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής, | δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

ἐύσκιος *umbrosus* VII 8: *αἴγειροι κλῆθραί τε ἐύσκιον ἄλσος ἔφαινον.* Eodem versus loco ante vocabula ab *ἐυ-* incipientia hiatus est apud Hom. Od. II 120: *Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανος τε Μυκήνη.* XV 291. XVII 497. Il. XIV 6. XVIII 48.

ἐύσκοπος *bene speculans et intendens telum* XXV 143: (*ταῦρος*) *αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐυσκόπῳ Ἡρακλῆι: τῷ καλῶς βάλλοντι ὡς τοξικῷ κατὰ σκοπόν.* Gloss.

εὔσοος *incolumis* XXIV 8: *εὕδετ' ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὔσοα τέκνα.*

ἐύσφυρος *pulchris talis v. elegantibus pedibus insignis* XXVIII 13: *Θευγένιδός γ' ἔνεκ' ἐυσφύρω.*

εὖτε *quum* VII 76: *εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον.*

εὐτεκνία *fecunditas* XVIII 50: *Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος, ὔμμιν | εὐτεκνίαν.*

ἐύτμητος *bene incisus* XXV 102: *ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι | κωλοπέδιλ' ἀράρισκε,* cf. Il. X 567: *ἵππους μὲν κατέδησαν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν.*

εὔτυκος *paratus, promptus* XXIV 86: *ἀλλά, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω.*

Εὐτυχίς *Eutychis,* ancilla Gorgonis XV 66: *Γοργώ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τύ, | Εὐνόα, Εὐτυχίδος.*

εὔυδρος *aquosus* XXV 182: *εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.*

εὐφάμως *faustis verbis* XXVI 7: *ἱερὰ δ' ἐκ κίστας ποπανεύματα χερσὶν ἑλοῖσαι | εὐφάμως κατέθεντο — ἐπὶ βωμῶν.*

εὐφραίνω *laetitia afficio, exhilaro* XII 8: *τόσσον ἔμ' εὔφρηνας σὺ φανείς.* XXII 178: *ἀτὰρ ἄλλοι πάντας ἐυφρανέουσιν ἑταίρους | νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν.*

ἔυφρων *cui mens bona est, prudens* XXV 7: *ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐύφρονος Αὐγείαο* (Ahr. c. var. *ἐύτριχες*): *φρονίμου.* Gloss.

εὔχομαι *precor* Ep. IV 13: *ἔξεο δὴ τηνεὶ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ | εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους.*

εὐώδης *odorus, odoratus* XXII 42: *ἄνθεα τ' εὐώδη.* IV 25: *εὐώδης μελίτεια.* Ep. IV 7: *εὐώδει κυπαρίσσῳ.* Ep. VII 4: *τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου.* XIV 16: (*οἶνον*) *εὐώδη.* XVII 37: *κόλπον ἐς εὐώδη.*

ἐφᾱβικός *ad ephebos v. puberes pertinens* XXIII 56: *εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά.*

ἔφᾱβος *adolescens puber* XXIII 1: *ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω.* 60: *κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.*

ἐφάπτω 1) *accendo,* pass. XIV 23: '*ὡς σοφός' εἶπε, | κήφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν. ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας* (ex Hermanni coni. scr. pro *κῆφατ' ἔτ'*): 'incendebatur = erubescebat'. — 2) Med. *tango, prehendo* II 139: *χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.*

ἐφαρμόσδω (aeol. pro *ἐφαρμόζω*) *applico* I 52: *αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν † σχοίνῳ ἐφαρμόσδων.*

ἐφέλκω, med. *assumo, vindico mihi* Ep. XXII 4: *Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην* (*ἐφειλκ.* vulg. post Valck.).

ἐφέπομαι *sequor* IX [2]: *ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας* (Ahr. et Ziegl. c. Iunt. *ἅ. Δάφνι, συναψάσθω*): *ἕψατο, ἠκολούθησεν.* Hesych.

ἐφέρπω *advento* XXII 14: *πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος | νυκτὸς ἐφερποίσας* (e coni. Kiessling. pro *ἐφερπύσας,* Ahr. *ἐφερπούσης*). V 83: *τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.*

ἐφίημι 1) *immitto* XXV 200: (*ἀνδράσι πῆμα*) *ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι.* — 2) Med. *mando, praecipio* XXV 205: *κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.* Ep. VIII 1: *ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων.*

ἐφίμερος *amabilis, gratus* I 61: *αἴκα μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.* VIII 82: *ἁδύ τι τὸ στόμα τευ καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά.*

ἐφίσδω (aeol. pro *ἐφίζω*) *insideo* V 97: (*φάσσαν*) *ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει:* 'solet ibi sedere'.

ἐφίστημι, med. *supervenio, insto* XXI 5: (*τὸν ὕπνον*) *αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι* (var. *ἐπιστάμεναι,* Ahr. e coni. *ἐπιπτάμεναι*).

ἐφοράω *inspicio, perlustro* XXV 56: *εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς | κτῆσιν ἐποψόμενος.*

ἐφύπερθεν *desuper* XXIII 59: *τῷ δ' ἐφύπερθεν | ἅλατο καὶ τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον* (var. *ἐφ' ὕπερθεν*).

Ἐφύρα *Ephyra* h. e. *Corinthus* XXVIII 17: πατρις, ἂν ὡξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας.

Ἐφυραῖος *Ephyraeus* h. e. *Corinthius* XVI 83: κούρη θ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων | εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας: 'Corinthiorum, a quibus Syracusae conditae'.

ἐχέστονος *gemitum ferens* XXV 213: περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβρισα, cf. Il. I 51: βέλος ἐχεπευκές.

ἐχθαίρω *odio prosequor* XXIV 29: (φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται) οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.

ἐχθές (aeol. ἔχθες ci. XXX 8) *heri* V 2: τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν. VIII 72. XV 20. XXX 8 (cod. ἐχθὲς). add artic. II 144: μέσφα τό γ' ἐχθές: 'usque ad diem hesternum'.

ἐχθρός 1) *invisus* VI 23: αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἐχθρ' ἀγορεύων | ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον. — 2) *infensus, infestus* XI 15: ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος. — subst. pro hoste XVI 85: ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα: sc. Poenos.

ἔχω (Act. pr. ind. ἔχω, ἔχεις, aeol. ἔχης XXIX 14; ἔχει; ἔχοντι, -ουσι. ci. ἔχῃ, ἔχωντι; aeol. ἔχης XXIX 33. opt. ἔχοις, -οι, -οιεν. ipr. ἔχε. inf. ἔχειν (aeol. ἔχην ci. XXIX 20. 28. dor. ἔχεν VI 26). part. ἔχων, -οντι, -οντα; ἔχοισα, -ουσα, -οισαν; -αι, -ας. — ipf. εἶχον, ἔχον; εἶχ(ε), ἔχε(ν); εἴχετε, -ον. — fut. ἕξεις, dor. ἑξεῖς, -εῖ. — aor. ἔσχον, -εν; σχόντα. ἔσχεθε XXII 96. — Pass. ipf. εἴχετο. — Med. pr. ipr. ἔχευ. ipf. εἴχεο, -ετο. — formae quae efficiunt amphibrachyn ⏑ – ⏑ plerumque aut in exitu hex. aut ante caesuram q. v. κατὰ τρίτον τροχαῖον leg.) A. trans. I *teneo* 1) manibus vel alio corporis membro teneo, fero XXIV 54: θῆρε δύω χείρεσσιν — ἔχοντα. VII 157: μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα. 18. X 34. XXV 106. VIII 55: ἀγκὰς ἔχων τυ. VII 15: εἶχε τράγοιο | κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. II 121: κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν. XVIII 2. XIII 53: ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι. — 2) tendens, convertens aliquo teneo VI 30: (ἁ κύων) ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα: 'ad femora eius rostrum inclinans'. XXX 29: μάκρον σχόντα τὸν ἄμφενα (Bergk. pro ἔχοντα). XVI 16: ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων. XXIV 123. XXI 47 (?). — 3) retineo IV 54: τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν: sc. ἄκανθαν. XXI 57. VIII 70: ὡς τὸ μὲν (γάλα) ὤρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. pass. II 127: ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ. met. V 61: τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. XXIV 81. — 4) contineo, cohibeo XXV 221: οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον. c. gen.: arceo, prohibeo XXII 96: ἔσχεθε δ' ὁρμῆς | παῖδα Ποσειδάωνος. — 5) de iis quibus quis afficitur et quasi vinctus tenetur, maxime animi affectibus VIII 65: βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ. cf. XI 22. XXV 220: χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. XVI 65: αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν. II 150: νιν — γυναικὸς ἔχει πόθος. XXX 2: ἔχει παῖδος ἔρος — με, cf. XXX 5. — II *habeo, possideo, in possessione sum* 1) de rebus quas quis habet, possidet VIII 21: κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον. XVII 81: οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει. VIII 53: μή μοι Κροίσεια τάλαντα | εἴη ἔχειν. V 7. VIII 18. IX 16. X 13. XVII 108. XXVII 33. — c. adi. et comp. XI 42: ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον, cf. VIII 36. VIII 17: τί δὲ τὸ πλέον ἑξεῖ ὁ νικῶν; Ep. XIII 6: πλεῖον ἔχουσι βροτοί. Ep. XIV 2: ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον — ἔχει. X 17. Ep. XI 5. met. Ep. XVII 7: σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων. de hominibus qui habentur VI 26: ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν. II 96: πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. 158: ἡ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει: 'delicias'. XV 131. XXIII 48. XXIX 20. Ep. XI 6. — 2) mecum habeo v. fero a) de animantibus, ubi part. praes. plerumque coniunctum cum verbis eundi respondet praep. cum, mit. IV 10: κὤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα, cf. II 7. VIII 36. XI 54. XII 26. XIII 39. — I 26: (αἶγα) ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας. — b) de rebus, quae tam arcte cum aliis rebus coniuncta sunt ut habere eas dici possint. VIII 19 = 22: (σύριγγα) λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν. XI 57: μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν. XXI 15: οὐδὸς δ' οὐχὶ θύραν εἶχ', οὐ κύνα. V 59. 94. XIII 68. XXII 168. XXIII 12. — 3) locum habeo, habito, teneo a) de diis qui regionem tenent ibique coluntur VII 148: Νύμφαι — Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι. I 68. XVII 36. XI 49. —

b) de cubili XXV 169: (*αἰνολέοντα*) *κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος*. XV 128. XXIV 50. XXIX 14. — c) transfertur ad rem XXVIII 19: *νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἄνερος* (*ἀλακάτα*). — 4) de omnibus corporis et animi conditionibus, quibus ita afficimur ut in nobis vel nobiscum habere aliquid dicamur. XVI 55: *ἀμφ' ἀγελαίαις | ἔργον ἔχων*. VII 139 = XXII 187: *ἔχον πόνον*. XVII 22: *σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδαισι*. Ep. XVIII 3: *ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων*. II 45: *τόσσον ἔχοι λάθας*. XVI 54: *δηναιὸν κλέος ἔσχεν*. XIV 21 = XI 74: *τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν*; Ep. VIII 3: *τοιοῦτον ἔχω πότμον*. XXIII 3: *οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχε*, cf. XXIX 5. XV 18: *χῶμὸς ταὖτά γ' ἔχει* (Ahr. e coni. Reiskii *ταὐτᾷ*): ‘hoc proprium, hanc consuetudinem habet’, cf. XXI 37. — I 96: *βαρὺν δ' ἐνὶ θυμὸν ἔχοισα*, cf. XXV 112. XI 15: *ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος*, cf. XXX 11. VII 99: *παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον*, cf. Syr. 6. — transfertur ad res XXVII 25: *οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος*. XXI 25: *χρόνον καὶ νύκτες ἔχοντι*. — in circumlocutione Ep. X 4: *αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται*: h. e. *αἰνῶν*. XXVI 31: *ἐκ Διὸς — τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος*: h. e. *τιμᾶται*. XXI 53: *εἶχε δὲ δεῖμα*. IX 20: *ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν | χείματος*. — 5) obiecto alter accus. additur aut substantivi aut adi. XVIII 18: *Δία πενθερὸν ἑξεῖς*. XX 8: *ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις*. XXIX 33: *ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεΐαν ἔχῃς* (var. *ἔχεις*). XXIX 28: *νεότατα δ' ἔχην* (Brunck. pro *ἔχειν*) *παλινάγρετον | οὐκ ἔστι*, cf. VI 34. XII 36. Ep. XIII 3. Ad. 3. 30. — 6) habeo (facultatem), possum, c. inf. X 37: *τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν*, cf. XXI 34. XXV 198. XXX 4 (?). — B. intrans. 1) c. adv. *habeo me, sum* XV 3: *ἔχει κάλλιστα*. XXIX 11: *λώιον αὖτος ἔχων*. 22: *ὁ δέ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλέπως ἔχοι*. — 2) add. part. *ἔχων* ad conditionem, qua quis perpetuo utitur, significandam XIV 8: *παίσδεις, ὠγάθ' ἔχων*: ‘iocaris, ut est mos tuus’. — C. Med. *adhaereo, inhaereo, teneo*, c. gen. V 117: *τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας*. XV 68: *ἀπρὶξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμῶν*: ‘firmiter nobis adhaere’. VII 20: *γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς*: *ἥπτετο τοῦ χείλους αὐτοῦ*. Schol. (de XXIV 26 v. *ἵημι*.)

ἕψω *coquo* X 54: *κάλλιον — τὸν φακὸν ἕψειν*.

Z

ζά v. **διά.**

ζάθεος *valde sanctus* XXV 209: *ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι*, cf. Hesiod. Theog. 2: *Ἑλικῶνος — ὄρος μέγα τε ζαθεόν τε*.

ζάκοτος *valde iracundus, saevus* XXV 83: *νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένετ' αὔτως* (*κύων*), cf. Il. III 220: *φαίης κέ ζάκοτόν τέ τιν ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὔτως*.

Ζάκυνθος *Zacynthus* IV 32: *αἰνέω τάν τε Κρότωνα — ‘καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος’ — | καὶ τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον*: ‘laudo (carminibus meis) et Crotona — (veluti illo carmine, cuius est initium:) ‘et pulcra urbs Zacynthus est’ — et spectans illud ad orientem Lacinium’. *Κρότων καὶ Ζάκυνθος ἡ αὐτή*. Schol. Vocalis ante *Ζάκυνθος* brevis est, ut apud Hom. Od. I 246. IX 24.

ζᾶλόω 1) *beatum praedico* III 50: *ζαλῶ δὲ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα*. — 2) *invideo, angor invidia* VI 26: *ἁ δ' ἀίοισα | ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται*.

ζᾶλωτός *beatus praedicandus* III 49: *ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων | Ἐνδυμίων*.

ζᾶτέω *quaero* XXI 66: *ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν, | μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ*. part. a verbo *ζάτω* ductum I 83: (*ἁ δέ τυ κώρα*) *πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται | ζάτοισ'. ἆ, δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί* (A. Fritzsch., codd. *ζατοῖσα, ζάτεισα, ζατεῦσα, ζατεῦσ' ἆ, ζητοῖσ' ἆ, ζατοῖσ' ἆ*. Ziegl. *ζάτεισ'. ἆ*. Ahr. *ἁ δ' ἔτι κώρα — φορεῖται. ζαλῶ σ', ἆ*. Ribbeck. *ζαλοῖς; ἆ* Mus. Rhen. XVII p. 544. Buecheler. c. Mein. *ζατεῖ σ'. ἆ* Jahn. Annal. 1860 p. 359): ‘te (Daphnidem) quaerens’. Fr.

ζᾶτω v. **ζατέω.**

ζάχρειος *valde indigens* XXV 6: (κεχολῶσθαι,) εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.

ζάω *vivo* V 78: τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις | ζῶντ' ἄφες. met. XXIII 32: καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ. (de XXIII 42 v. κιχάνω.)

Ζεύς (Ζεύς, Διός, aeol. Δίος ci. XXVIII 5. XXX 31; Ζηνός, dor. Ζανός; Διί; Δία, Δί', dor. Δᾶν; Ζεῦ) *Iupiter*, Saturni filius XVIII 52: Κρονίδας Ζεύς. 18. XV 124. XVII 73: Διὶ Κρονίωνι. coniunx Iunonis XV 64. XVII 133. pater Helenae XVIII 19; Herculis XVII 33. XXV 42. 159. Ep. XX 1; Bacchi XXVI 34: (ὃν ἐν Δρακάνῳ) Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας. Castoris et Pollucis XXII 1. 95. 115. 137. Musarum XVI 1. 70. 101. socer Menelai XVIII 18. — Nemeaeus XXV 169: Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος. aegida gerens XXVI 31: Διὸς αἰγιόχω. XXII 1. supremus XXV 159: Διὸς γόνον ὑψίστοιο. XXVI 34: Ζεὺς ὕπατος. XXIV 97: Ζηνὶ — καθυπερτέρῳ. cuius ales aquila XVII 73. XV 124; sedes coelum XIII 11. VII 93. rerum coelestium auctor IV 43: χὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει. XVII 78: XXI 23. XXII 210. pater (hominum) VIII 59: ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ. XVI 82: Ζεῦ κύδιστε πάτερ. omnium bonorum fons et origo XVII 137: ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτέω. VII 44. XVII 1. 78. XVIII 52. XXVIII 5. custus regum XVII 73; piorum XXVI 31; Herculis XXIV 21; Castoris XXII 210. mulierosus VIII 59: ὦ Ζεῦ — καὶ τὺ γυναικοφίλας, et Amori obnoxius XXX 31: βούλεται θέος, ὃς καὶ Δίος (cod. διὸς) ἔσφαλε μέγαν νόον. magni animi XVI 70: Διὸς μέγα βουλεύοντος, cf. XXX 31. — XVII 17: ἐν Διὸς οἴκῳ. XXIV 80. ἐν Διός. XIII 11: ἐς Διός. — In iurisiurandi formulis XI 29: οὐ μὰ Δί'. IV 17 = VII 39: οὐ Δᾶν h, e. Ζᾶν, Ζῆν. (de XVIII 25 v. οὔτις.) IV 50: ποτ τῶ Διός, ante caes. bucolicam, ut V 74. XV 70.

Ζέφυρος *Zephyrus*, ventus occidentalis X 46: ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν | ἢ Ζέφυρον βλεπέτω.

ζέω *ferveo* IX 20: ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χόρια ζεῖ. metaph. XX 15: ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.

ζόα, ζοΐα v. **ζωή**.

ζοός v. **ζωός**.

ζόφος *tenebrae, occidens* XXV 85: ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους, cf. Od. XIII 241 = Il. XII 240: ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.

ζυγόν (aeol. **ζύγος**) 1) *iugum*, met. XXVII 20: σὺ δὲ ζυγὸν αἰνὸν ἀείρεις. XXX 29: χρή με μάκρον σχόντα τὸν ἄμφενα | ἔλκην τὸν ζύγον (cod. ζυγόν): sc. Cupidinis. (de XII 15 v. ἰσόζυγος.) — 2) *transtrum* XIII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα | κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο: egressi 'bini'; σύνδυο, κατὰ συζυγίαν. Gloss.

ζωή (dor. **ζόα**, aeol. **ζοΐα**) *vita* Ep. IX 1: ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο. Ep. XVII 9: πολλὰ γὰρ πὸν τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα. XXIX 5: τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω | ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν.

ζώννυμι, med. *accingor* (ad pugnandum), *arma induo* XVI 80: ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἴσος ἡρώεσσι | ζώννυται.

ζωογράφος *pictor* XV 81: ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.

ζωός, dor. **ζοός** *vivus* XVI 52: Ἀίδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν | ζωός. VII 78: ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ | ζωὸν ἐόντα. II 5: οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. pro subst. VII 86: ζωοῖς ἐναρίθμιος. IV 42: ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

ζωοτόκος *viviparus* XXV 125: (ἅπασαι sc. αἱ βόες) ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.

Ζωπυρίων *Zopyrio*, puerulus, Praxinoae filius XV 13: θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος.

ζωστήρ *cingulum* VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος | ζωστῆρι πλοκέρῳ, cf. Od. XIV 72: ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα. XXVI 17: (αἱ δ' ἐδίωκον) πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν ἐρύσασαι.

ζώστρα *redimiculum, taenia* II 122: (κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν) πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν (vulg. περιζώστρῃσιν): πορφυροῖς λημνίσκοις καὶ ταινίαις περιειλημμένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον. Schol.

ζώω *vivo* XVI 59: χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων. met.

XXVI 4: (ἀμερξάμεναι) κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον: 'vivaces hederas' Sen. Oed. 455. (de XXIX 20 v. ἔραμαι.)

H

ἤ, ἠέ (ἤ plerumque in arsi leg. maxime primi, secundi, quinti hex. pedis, nusquam tertii. — quater in synizesi I 51. V 120. XI 81. XXIV 38. in hiatu duodecim VII 77. 88. XV 129. XVI 62. 74. XVIII 27. 30. XXII 11. 58. XXIV 88. XXV 170. 197; bis correpta vocali XVIII 30. XXII 11. — ἠέ septies leg. plerumque in introitu hex.) I) part. disiunctiva: *aut, vel, an* 1) semel ponitur XVI 48: τίς κομόωντας | Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω; II 91. VII 88. X 47. XV 129. XVIII 27. XXI 55. interdum add. καί XXVI 29: εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι. V 39. VII 64. XXII 11. bis terve repetitur VII 76: χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον | ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα. VII 63. XVIII 30. XXIV 87. XXII 11 (ἠὲ — ἤ). in iure iurando c. opt. V 15: οὐ μὰν — οὔ τέ γε Λάκων) τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαιθίδος· ἢ κατὰ τήνας | τᾶς πέτρας — μανεὶς εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν: 'si fallo'; εἰ ἀφεῖλον, εἰ ἐπιορκοίην. Schol. — b) alteri part. ἤ, ἠέ respondet: aut — aut, entweder — oder: ἢ — ἤ IV 62. X 34. XI 56. XVI 74. ἢ — ἠέ II 119. ἠὲ — ἠέ XXV 91. — 2) in interrogatione a) directa V 120: ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παρῆσθευ; post alteram interrogationem XXII 66: πυγμάχος; ἢ καὶ ποσσὶ θενὼν σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθά; XXII 25. 58. 64. XXIV 38. post alterum ἤ (Ahr. ἦ — ἦ) I 66: πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα Νύμφαι; | ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδον; VII 24. — b) indirecta: utrum — an ἠὲ — ἢ καί (Ahr. ἦ καί) XXV 36. ἢ — ἢ — ἠέ (Ahr. ἦ — ἦ — ἦε) XXV 171. εἰ — ἢ καί Ep. XIV 1. πότερον — ἤ II 5. — II) part. comparativa: *quam* 1) post compar. II 79: στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα. I 7. II 141. V 52. 80. VIII 83. XII 81. XIV 32. XV 37. XVII 117. XX 27. XXII 89. XXIX 17. (de XVI 18 v. εἰ I 3).) — 2) post adi. ἄλλος, ἕτερος, ὅσος, ἴσος IX 21. XXV 175 (ἠέ). XI 3. XVI 62. — post adv. νόσφιν XXV 197. πρίν I 51. V 148. post verb. φθάνω II 116.

ἦ (semper — praeter unum locum V 79 — leg. in arsi hex. aut prima aut quinta; semel in synizesi V 116.) 1) part. affirmativa: *profecto, certe* X 38: ἦ καλὰς ἄμμι ποιῶν ἐλελήθη Βοῦκος ἀοιδάς. V 79. XVIII 21. XXVIII 24. plerumque sequ. γάρ I 16. 130. II 155. VI 18. 35. VII 31. 96. XXII 207. XXV 204. adduntur aliae part. ἦ μήν XXII 152. ἦ μάν III 34. IV 14. V 50. VIII 21. XVII 40. ἦ ῥα II 114. III 15. XII 15. Ep. XIX 4. ἦ ῥά νυ XXV 40. ἦ που XII 35. — 2) part. interrogativa: *num, nonne, ne* V 116: ἦ οὐ μέμνᾳ ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα; cf. Il. XV 18 = Od. XXIV 115: ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε . . . XXII 70. plerumque aliae accedunt part. ἦ ῥα I 98 (al. ἄρ'). II 6. 158. III 7. IV 1. 58. XVIII 10. 10. 11. ἦ ῥά γε IV 53. ἦ ῥά γέ τοι II 20. III 8. ἦ πα IV 3.

ἦ (ipf. v. ἠμί) *dixit, ait,* orationem dir. sequitur semper c. part. ῥα coni. XXV 84: ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωὔλίον ἶξον ἰόντες. bis add. subiectum XXIV 50: ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα. XXII 75; ut semel iam ap. Hom. Il. VI 390: ἦ ῥα γυνὴ ταμίη.

Ἥβη v. ἅβα.

ἡγεμονεύω v. **ἀγεμονεύω.**

ἡγέομαι v. **ἀγέομαι.**

ἠδέ (semel ἠδέ, sexies ἠδ'; plerumque in quinta arsi hex.) *atque, que,* vocabula connectit sensu iam arctius inter se coniuncta XXII 39: κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ. XVI 87: τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, cf. Il. XV 663: παίδων ἠδ' ἀλόχων. — XVII 124. XXII 58 (ci., v. ἤ). antecedit καί XX 43. τε καί XXV 139. semel pro καί videtur esse XXIII 52.

ἤδη (bis in quinta exstat hex. arsi, correpta syllaba posteriore XXII 6. 155; praeterea aut primo aut sexto continetur pede.) *iam, continuo, tandem,* c. praes. XV 57: καὐτὰ συν-

αγείρομαι ἤδη. XXII 6: ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξύρου ἤδη ἐόντων. I 130. V 120. XV 99. XVI 78. XVIII 38. XXII 155. additur νῦν XVI 76. — c. perf. XV 69: δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη | ἔσχισται. XVII 28: ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη | — ἐς δῶμ' ἀλόχοιο: continuo. I 102. XIII 26. — c. ipf. XIV 29: ἤδη δ' ὤν πόσιος τοὶ τέτταρες — ἐν βάθει ἦμες | χὠ Λαρισαῖος — ᾆδεν. XIV 18: ἤδη δὲ προιόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι. II 76. XXV 128. Ad. 2. — c. aor. XXI 24: ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς. V 143: (καχαξῶ) — ὅττι ποκ' ἤδη | ἀνυσάμαν τὰν ἀμνίδ': 'aliquando tandem'.

ἦδος *voluptas, oblectatio* XVI 40: ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν | θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος, cf. Il. XVIII 80: ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ . . .

ἡδύς v. **ἀδύς.**

Ἠδωνοί *Edoni*, gens Thracia VII 111: εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ | Ἕβρον πὰρ ποταμόν, ubi 'Edonorum nomine Thraciae — quasi sedis frigoris — incolas in universum significari ostendit Graefius'.

ἠέ v. **ἤ.**

ἠέλιος, ἅλιος (ἠέλιος, Ἠέλιος; ἠελίου, -οιο, Ἠελίοιο; ἠελίῳ, ἀλίῳ; ἅλιον) 1) *sol* XXII 84: (μόχθος ἐτύχθη,) ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο. cf. Od. XI 93: λιπὼν φάος ἠελίοιο, saepiusque apud Hom. in exitu versus. XVI 76: Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι | οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφύρον. I 102: ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδυκεῖν;: 'omnium dierum solem'. — ardor solis X 56: ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀείδειν. XII 9: ἠελίου φρύγοντος (var. ἀελίου). — 2) *Sol* deus XXV 85: Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους. pater Augiae XXV 54: Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἠελίοιο. 118. 130.

Ἠετίων *Eetion*, simulacrorum sculptor Ep. VII 4: τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου, | Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς | μισθόν.

ἠήρ v. **ἀήρ.**

ἠίθεος *iuvenis caelebs* II 125: (ἐλαφρός) καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι. XII 21.

ἦκα *paululum, leniter, modice* XXV 161: ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, cf. Od. XX 301: ἦκα παρακλίνας κεφαλήν. XXX 32: ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον, | σμίκρας δεύμενον αὔρας ὀνέμων, ἦκα φόρην [πρέπει] (pro αἴκα φορεῖ A. Fritzschius, ὦκα φορεῖ νότος Ahr.): sc. ἔρωτα.

ἥκω *venio*, fut. dor. IV 47: ἡξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα, καλὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν (Ahr. e coni. εἰξῶ). XV 144: ὅκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἡξεῖς (Ahr. e coni. εἰξεῖς). de tempore XXIII 33: ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις.

ἠλαίνω *vagor* VII 23: οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι.

ἡλικίη v. **ἁλικία.**

Ἦλις *Elis* XXII 156: πολλή τοι Σπάρτη, πολλὴ δ' ἱππήλατος Ἦλις.

ἧμαι *sedeo* I 47: (ἀλωά,) τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει | ἥμενος: 'sedens cum pace bona'. — de regione XIII 39: τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν | ἡμένῳ ἐν χόρτῳ: 'in pascuo demisso ac palustri'; ἐν ταπεινῷ τόπῳ. Schol.

ἦμαρ v. **ἆμαρ.**

ἡμέτερος v. **ἁμέτερος.**

ἡμιγένειος v. **ἡνιγένειος.**

ἡμίθεος (pl. ἡμίθεοι, -έων, -έοις) *semideus* XVII 5: ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. XIII 69 (Argonautae). XXIV 130 (Castor). XVIII 18 (Menelaus). XV 137 (Adonis). XVII 136 (Ptolemaeus).

ἡμίονος *mulus* XXII 150: βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν. XVI 67: (ἀνθρώπων φιλότητα) πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.

ἡμίφλεκτος *semiustus*, met. II 132: ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον | αὔτως ἡμίφλεκτον (με).

ἦν (in crasi κἦν, κἆν) *quum, si* 1) de iis quae semel factum iri exspectamus 1) c. ci. aor.; in apodosi fut., praes., opt. XXVII 31: ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἱας. VIII 26. XXIII 25. — XXVII 32: καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω; Ep. IV 15. — VIII 35: ἦν δέ ποκ' ἔνθῃ | Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι. 39: κἦν τι Μενάλκας | τεῖδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. — 2) c. ci. praes.; in apodosi fut., ipr.,

opt. XXIII 44: *κἂν ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάπυσον· ‘φίλε κεῖσαι’. | ἢν δὲ θέλῃς, καὶ τοῦτο.* XXVII 35. Ep. XXI 4. — VII 106 (var. *κεί*). — II) de iis quae fieri solent 1) c. ci. praes. XX 28: *ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω, | κἢν αὐλῷ δονέω, κἢν δώνακι, κἢν πλαγιαύλῳ.* — 2) c. ci. aor. XII 25: *ἢν γάρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.* XXI 4.

ἠνῐγένειος *iam barbatus* VI 2: *ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν | πυρρός, ὁ δ' ἠνιγένειος* (e coni. Ahr. tom. II p. 510 scr. pro *ἡμιγένειος*).

ἠνίδε (aut in prima aut quinta arsi leg.) *en*, sequ. subst. I 179: *ἠνίδε τοι τὸ δέπας*: ‘en accipe, Verg. Ecl. VI 69’. — sequ. enunciatum II 38: *ἠνίδε, σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται.* III 10. V 23. enunciato inseritur XXVII 53. Ubique *ἠνίδε* scr. Ahrensius.

ἧπαρ *iecur* XIII 71: *χαλεπὰ — ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.* XI 16: (*ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος*) *Κύπριος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον: ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ἐπιθυμητικόν.* Schol. cf. Hor. Od. IV 1, 12: si torrere iecur quaeris idoneum. I 25, 13.

ἤπειρόνδε *in terram* (in aridum), opp. aqua, mare XXI 58: *καὶ τὸν* (*ἰχθὺν*) *μὲν σπεύσας ὄκ' ἀνάγαγον ἤπειρόνδε* (e coni. scr. pro *ἠπήρατον*, Ald. *ἠπείρατον*), cf. Od. V 56: *ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε.*

ἤπιος *benignus*, fem. XVII 51: *πᾶσιν δ' ἤπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας | προσπνείει.*

Ἡρακλέης (*Ἡρακλέης*; *Ἡρᾱκλῆος, -έος*; *Ἡρᾱκλῆι, -έι*; *Ἡρᾱκλῆα, Ἡρακλέα* (1), *Ἡρακλέην* (1). — plerumque aut in introitu aut in exitu hex.) *Hercules*, filius Alcmenae XXIV 1: *Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις | Ἀλκμήνα — λούσασα*, cf. XIII 20; et Amphitryonis XXV 71: *Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλέι.* XXIV 101; re vera Iovis, cf. XVII 33. XXV 42. 159. Ep. XX 1. progenitor Alexandri et Ptolemaei XVII 27. Argonauta XIII 37. 64. 70. 73. infans suffocat dracones XXIV 53: *εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα | θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα.* 16. 27. 132. interficit Centauros XVII 20: *Ἡρακλῆος ἕδρα Κενταυροφόνοιο.* 150. leonem necat Nemeaeum et taurum domat e grege Augiae maximum XXV 143: *σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος | αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐνσκόπῳ Ἡρακλῆι.* 110. 191; cf. Ep. XX 2. athleta eximio robore IV 8. in deorum numero est uxoremque habet Heben XVII 20. 32. populus alba, arbor Herculea II 121: *κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος.*

Ἡρᾱκλείδας *Heraclides* XVII 26: *ἄμφω* (ambobus, et Alexandro et Ptolemaeo) *πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας*: ‘Caranus significatur, unus de Herculis posteris, a quo reges Macedoniae originem ducebant’.

Ἡρᾱκλήειος *Herculeus* XXV 154: *Φυλεύς τε βίη θ' Ἡρακληείη.* v. *βίη*.

ἠρέμᾰ *caute pedetentimque* XXI 56: *ἠρέμα δ' αὐτὸν* (sc. *τὸν ἰχθύν*) *ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα.* 50: *ἠρέμ' ἔνυξα.*

Ἥρη *Iuno*, uxor Iovis XV 64: *Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην.* XVII 133: *ἀθνὸν δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ | — Ἶρις.* Lacinia IV 21: *τοὶ δαμόται ὄκκα θύωντι | τᾷ Ἥρᾳ*, cf. 33. Herculi immittit dracones XXIV 13: *αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη | — δράκοντας | ὦρσεν —, | ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.*

ἦρι *mane* XXIV 91: (*καῖε — δράκοντε νυκτὶ μέσᾳ.*) *ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν . . .* XVIII 39.

ἠριγένεια *mane genita*, pro tempore matutino XXV 39: (*οἱ τοῖχοι*) *πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἄπερ ἠριγενείας.*

ἠρῖον *tumulus* XVI 75: *ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου*, I 125: *Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον.* II 13: (*Ἑκάταν*) *ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα* (Ahr. *τἠρία*).

ἡρωΐνη *heroina*, *semidea* XIII 20: *Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνης.* XXVI 35: *Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς | Καδμεῖαι πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις.*

ἥρως (sg. n. v. *ἥρως*. pl. *ηρωες, -ώων, -ώεσσι(ν), -ωας.* — nom. sg. et dat. pl. nisi in exitu hex. non leg.) *heros* XVII 5: *ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο | — σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.* aequiparatur iis Hiero XVI 80. numerantur Gemini XXII 163. 216. Argonautae XIII 28: *θεῖος ἄωτος | ἡρώων.* 73. XXII 78. 92. Aiax XV 138: *Αἴας ὁ μέγας βα-*

ρυμάνιος ἥρως. Hercules XXIV 78: ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως. XXV 178 (voc.). Linus XXIV 104: υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.

ἠς v. **εἷς**.

ἥσσων *inferior* XXIV 79: οὗ (sc. Ἡρακλῆος) καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.

ἤτοι (ubique in introitu hex., bis post ἀλλ' leg.) *vero, profecto* XII 22: ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες | ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν: 'at vero'. — in perpetua oratione ad novam quandam ac magnam rem indicandam, plerumque sequ. subi. ἤτοι ὅγ(ε) XXII 95. 118. XXIV 23. 44. ἤτοι ὁ μὲν XXV 223. ἤτοι ὁ κοῦρος XIII 46. praeterea ἤτοι ἄρ' XXIV 53. ἀλλ' ἤτοι XXII 189.

ἠυγένειος *bene barbatus* XIII 61: ἠυγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας, cf. Il. XV 275: τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠυγένειος.

ἠύτε *veluti* XXV 245: κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠύτε τόξον. 130. XXII 49: (μύες) ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι (vulg. ἠῦτε).

Ἥφαιστος *Vulcanus* II 133: Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω | πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει (Ahr. Ἀφαίστοιο, Mein. ἀφαίστοιο).

ἦχος *crepitus* XXVII 56: μίμνε, τάλαν· τάχα τις τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ἠών v. **αἰών**.

ἠώς v. **ἀώς**.

Θ

θᾱητός *admirabilis* XV 84: αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται | κλισμῶ: Adonis.

θάλᾰμος *thalamus* 1) conclave, cubiculum mulierum II 136: καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο | — ἐσόβησε. pl. a. XXVII 36. 37. — 2) coniugum XVII 32: οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβης | — ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν. XVIII 3: πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο.

θάλασσα (θάλασσα, -ας, -ης, -αν, plerumque leg. in exitu hex.) *mare* XXII 15: παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα. XI 43: τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν. VII 57: τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν, cf. XI 49. VI 27. XXI 18. opp. terra XVII 76: πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας. XVII 91. capiuntur ex eo pisces Ber. 5: καί κε λίνα στήσαιτο, καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης | ἔμπλεα.

θᾰλέθω *effero* XXV 15: πολυειδέα ποίην | λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε.

θᾰλερός *largus, effusus*, comp. XIV 32: (ἁ δὲ Κυνίσκα) ἔκλαι' ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί | παρθένος.

θᾰλία, pl. *epulae sollemnes* XVII 22: ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδαισι (Ἡρακλῆς), cf. Od. XI 602: αὐτὸς δὲ (sc. Ἡρακλῆς) μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν | τέρπεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.

θαλλός 1) *surculus, palmes* IV 45: (τᾶς γὰρ ἐλαίας) τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα (μοσχία). XXIV 96: θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένω ἀβλαβὲς ὕδωρ. — 2) *frons* XI 73: θαλλὸν ἀμάσας | ταῖς ἄρνεσσι φέροις, cf. Od. XVII 224: θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι.

θάλλω *floreo, vireo* XIII 42: θάλλοντα σέλινα. XVIII 2: θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι. XVI 90: ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας. XXV 14: νομοὶ — τεθηλότες. XXII 106: ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν.

θάλπω *calefacio, foveo* XXV 249: θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον (ἐρινεόν). V 31: μὴ σπεῦδ'. οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλψεαι (var. θάλπεαι);: 'an tu vis igne solis torreri'? — met. foveo XIV 37: ἄλλον ἰοῖσα | θάλπε φίλον, cf. Verg. Aen. VIII 388: cunctantem amplexu molli fovet.

θαλῡ́σια *Thalysia*, 'sacra ob messem opimam Cereri a privatis hominibus parata'. VII 3: τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια καὶ Φρασίδαμος | κἀντιγένης.

θαλῠσιάς *ad Thalysia pertinens* VII 31: ἁ δ' ὁδὸς ἅδε θαλυσιάς: 'ein Erntefestweg'.

θαμβέω *stupeo* XXV 232: αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε | θαμβήσας.

θάμνος *virgultum* XXV 227: αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην.

θάνατος *mors, nex* Ep. XXV 4: ἀστόργου γευσάμενον θανάτου. XXII 130: θανάτου σχεδὸν ἦεν. XXIV 58: θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

θάομαι v. **θηέομαι.**

θάπτω *sepelio* Ep. XI 3: εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα. V 43: μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, οἰφέ, ταφείης.

θαρσαλέως *confidenter*, *fortiter* XXIV 114: τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων | θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.

θαρσέω (praes. ind. θαρσέω. ipr. θάρσει, -εῖτε. inf. θαρσεῖν. part. θαρσέων. f. θέρσεισ' (h. e. θαρσοῦσα) ab aeol. v. θέρσημι, θερσέω ductum. — aor. part. θαρσήσας. plerumque in introitu hex.) *bono animo sum* IV 41: θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον. IV 44. XXII 57. saepissime exstant imper. XV 13: θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος. 56. 73. XXII 56. XXIV 71. 72. XXVII 51; plur. XV 145. et part. Ep. XXI 4: θαρσέων καθίζευ. XVI 107. XVII 41. XXVIII 3: θέρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεος ἀγλάαν (pro θαρσοῖσ', θερσοῖσ', θαρσεῖσ', θαρσεῦσ' scr. A. Fritzschius, θερσεῖσ' Bergk., θάρσεισ' Ahr. Ziegl.).

θαρσύνω *confirmo, erigo animum* XXII 91: οἱ δ' ἑτέρωθεν | ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.

Θάσος *Thasus* insula Ep. IX 3: δειλαῖε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν | ἠπείγευ κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης.

θαῦμα *res mira*, *mirum* XV 2: θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦλθες.

θαυμάζω *miror* XXV 186: τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον. 114: ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον | εἰσορόων. 150.

θάψος *thapsus*, lignum quoddam luteo colore inficiens II 88: καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ, cf. Tibull. I 8, 52: sed nimius luto corpora tingit amor.

θεά (sg. voc. θεά. pl. n. v. θεαί, θεάων) *dea* XVII 45: κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα. XXII 116: εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα: dicit Musam. XVIII 51: θεὰ Κύπρις. praeterea deae vocantur Μοῦσαι X 25. XVI 3. Ep. X 1. Νύμφαι XIII 44. Χάριτες XVI 104.

θέᾱμα *spectaculum* I 55: παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, | αἰολίχον τι θέαμα (Heins. ex Hesych., codd. θαῦμα, θάϋμα, θάημα. Ziegl. θάημα. Ahr. θᾶμα).

θέειον *sulfur* XXIV 94: καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ, cf. Od. XXII 481: οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ, ὄφρα θεειώσω μέγαρον.

θείνω *tundo, pulso* XXII 108: ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν. aor. sec XXII 66: ποσσὶ θενὼν σκέλος (e Kreussleri emend. scr. pro vulg. θένων).

θεῖος *divinus*, ad deos pertinens XXV 10: θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο. VIII 33: ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος: in eadem versus sede leg. Il. VI 180: θεῖον γένος; Catull. 64, 23: deum genus. XIII 27: θεῖος ἄωτος | ἡρώων: Argonautarum. Ep. XV 1 (de mortuo): σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι. — met. divinus, praeclarus VII 89: (ὑπὸ πεύκαις) ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο, θεῖε Κομάτα. X 41: θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λιτυέρσα, cf. Od. IV 17: θεῖος ἀοιδός. Verg. Ecl. V 45: divine poeta.

θέλγω *capio, devincio* canendo Ep. V 3: ὁ δὲ βουκόλος ἅμμιγα θελξεῖ | Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.

θέλω v. **ἐθέλω.**

θέμις 1) *fas* I 15: οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν | συρίσδεν. — 2) plur. *lites, causae* XXV 46: διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας, cf. Il. XVI 387: σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας.

θεμῑτός *aequus* V 136: οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν, | οὐδ' ἔποπας κύκνοισι.

Θεόκρῐτος *Theocritus* Ep. XXII 1: ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα, | εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων, | υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης.

θεός (sg. m. f. θεός (θεος in quarta arsi XXV 50; v. ἐμός), aeol. θέος XXX 31; θεοῖο, -ῷ, -όν. — pl. m. θεοί n. v. (bis θεοί), θεῶν (c. synizesi Ep. XII 2), θεοῖς) *deus* 1) uni-

verse X 17: εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. XXII 29: θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα: Argonautas. 223: γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί. XXVI 38: μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο. XIII 2. XV 32. XVI 19. 26. XVII 12. 108. XX 20. XXII 181. XXIV 29. 67. XXV 50. 78. 114. in exclamatione XV 44: ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. praeclarum quodque opus deis tribuitur I 32: ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται: 'eximium et singulare in suo genere opus, ein Göttergebild'. XV 79: (τὰ ποικίλα) θεῶν χερνήματα φασεῖς. — 2) certum numen a) masc. XXV 22: (Ἀπόλλωνος) τελειοτάτοιο θεοῖο. Ep. XII 2: τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων: Bacchum. III 15: βαρὺς θεός: Eros, cf. XXIII 4. 58. 63. XXX 31. praeterea Proteus VIII 52. Priapus Ep. IV 18. Alexander Magnus XVII 19: Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτραις. — b) fem. II 36: ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι: Hecate. XIII 71: χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν: Venus; cf. Ep. XIII 1. Ber. 8.

θερίστριον *vestis aestiva* (quae vocatur περονατρίς v. 21, ἐμπερόναμα v. 34) XV 69: οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη | ἔσχισται.

θερμός 1) *calidus*, de corpore II 140: τὰ πρόσωπα | θερμότερ' ἦς ἢ πρόσθε. de rebus II 137: δέμνια θερμά. XVII 121: θερμὰ — ποδῶν ἴχνη. — 2) met. *flagrans, ardens* VII 56: θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.

θέρος (n. a. θέρος, θέρεος, -ευς, θέρει) *aestas* IX 12: τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω. VI 16: τὸ καλὸν θέρος — φρύγει, cf. XXI 26. XXV 28: ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ. — (τῶ) θέρεος aestatis tempore VI 4. VIII 78. XI 58. XXI 23. ἐν θέρει VII 118. XI 36. — messem videtur significare VII 143: πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος.

θέρσεισ' v. **θαρσέω**.

θεσπέσιος *immensus, ingens* XV 66: (ὅμιλος) θεσπέσιος. XXV 70: θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος | — Ἡρακλέι, cf. Il. XIII 834: (ἕποντο) ἠχῇ θεσπεσίῃ.

θεσπίζω *vaticinor*, aor. dor. XV 63: χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.

Θεσσαλικός *Thessalicus* XIV 31: Θεσσαλικόν τι μέλισμα.

Θεσσᾰλός *Thessalus* XII 14: ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀίταν. XIV 12: ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας | Ἆπις. XVIII 30: (ἀνέδραμε κόσμος) — ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος (var. Θεσσαλίς): propter corporis proceritatem.

Θεστιάς *Thestias*, Thestis filia, h. e. Leda XXII 4: ἄρσενα τέκνα | κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφεούς, cf. Eur. Iph. A. 49: ἐγένοντο Λήδᾳ Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι.

Θεστῠλίς *Thestylis*, ancilla Simaethae II 1: πᾷ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θεστυλί· πᾷ δὲ τὰ φίλτρα; itemque vocat. II 19. 35. 59. 95.

Θέτις *Thetis*, Pelei uxor, mater Achillis XVII 55: ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα | Αἰακίδᾳ Πηλῆι (ἔτεκε).

Θεύγενις (aeol. pro Θεογενίς) *Theugenis s. Theogenis*, Niciae uxor XXVIII 22: ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλῃ. 13: Θευγένιδός γ' ἔνεκ' ἐυσφύρω.

Θευχᾰρίδας (aeol. pro Θεοχαρίδας) *Theucharidas s. Theocharidas* II 70: ἁ Θευχαρίδα Θρᾷσσα τροφὸς ἁ Μακαρῖτις.

θέω *curro* VIII 54: πρόσθε θέειν ἀνέμων. VI 12: (νιν) ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν. — met. XXV 158: ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ (e Mein. emend.): 'quae viride per campum excurrebat'.

θεωρέω *specto* XXVI 10: Πενθεὺς δ' ἀλιβάτω πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει.

Θῆβαι *Thebae*, caput Boeotiae XXVI 25: ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο. XVI 105: Ὀρχομενὸν — ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις.

θηέομαι (praes. θηεύμενοι. ipf. θηεῖτο. — a v. dor. θάομαι ducuntur: fut. θᾱσόμεναι. aor. ipr. θᾶσαι; inf. θάσασθαι) 1) *specto* attente v. cum admiratione XXII 36: παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην. II 72: τὰν πόμπαν θάσασθαι. XV 23: θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν. XV 65: θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος. IV 50. XXII 200. XXV 108. Ep. XVI 1. — transfertur ad alios sensus I 149: θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. X 41: θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λιτυέρσα: 'vide iam' h. e. audi. III 12: θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος.

θηλάζω *lacteo* XIV 14: δύο μὲν

κατέκοψα νεοσσώς | θηλάζοντά τε χοῖρον: ‘porcum bimestrem’. c. acc. III 15: ἦ ῥα λεαίνας | μάζον ἐθήλαξε, cf. Ov. Met. IX 615: lac bibit illa leaenae.

θηλύνω, med. *feminarum more iacto me, luxurio* XX 14: πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο. idem fere quod διαθρύπτεται VI 15.

θῆλυς m. f. 1) *femineus* XVIII 24: τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία. XXV 107: ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων (sc. βοῶν). — pro subst. XV 145: ἁ θήλεια | ὀλβία ὅσσα ἴσατι: ‘haec femina’, itemque comp. XVII 35: ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα | ἔπρεπε θηλυτέραις (var. θηλυτέρης, Ahr. θηλυτέρησ’): adi. apud Hom. exstat Od. XV 422: θηλυτέρησι γυναιξί. — 2) *muliebris,* mollis XVI 49: (τίς) θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω;: λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς. Schol.

θηλὔτόκος *partum edens feminei sexus* XXV 125: (ἅπασαι sc. βόες) ζωοτόκοι τ’ ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.

θὴν part. encl. 1) *videlicet, certe, opinor* XV 62: πείρᾳ θην πάντα τελεῖται. XIV 43: αἶνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν’ ὕλαν. II 114. VII 83. XV 15. — 2) *nimirum, opinor,* cum ironia quadam atque acerbitate dicitur I 97: τύ θην τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγίξειν. V 111. VI 34; cf. Il. VIII 448: οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ | ὀλλῦσαι Τρῶας.

θήρ (sg. θήρ, θηρός. du. a. θῆρε. pl. θῆρες, -ῶν) 1) *animal* XXV 82: οὐκ ἄν οἱ (sc. κυνί) θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς. — 2) *fera* XXIII 10: οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς. plerumque *bestia rapax* XXV 134: ὁπότ’ ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες | ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ’ ἀγροτεράων. aper Ad. 15. 18. 21. serpentes XXIV 54. imprimis leo XXV 242: θὴρ ἄμοτος. 258: θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. 63. 175. 273. 280.

θηρίον (sg. n. a. θηρίον. pl. n. a. θηρί(α)) 1) *animal* opp. hominibus XXIV 79: θηρία πάντα καὶ ἀνέρες. canis XXV 79. apis XIX 6. — 2) *fera* I 110: καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. V 107. II 68. *bestia rapax* XXIV 23: κακὰ θηρί’ ἀνέγνω: serpentes. XXV 168: (ὄλεσσε) θηρίον, αἰνολέοντα. itemque de leone XXV 181. 205.

Θησεύς *Theseus,* rex Atheniensium II 45: τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί | ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας.

θίἄσος *thiasus,* turba Bacchicos choros agitans XXV 2: τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι. cf. Eur. Ba. 680: ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

θιγγάνω v. **ποτιθιγγάνω.**

θίς *litus arenosum* XIII 32: ἐκβάντες δ’ ἐπὶ θῖνα. XXII 32: ἐκβάντες δ’ ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτήν, sine gen. ut Od. IX 46: ἔσφαζον παρὰ θῖνα.

θλάω *contundo* XXII 45: δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς: ut pugil.

θλῖβω 1) *premo* XX 4: ἀστικὰ χείλεα θλίβειν: h. e. osculari. — 2) *comprimo, constringo* XXI 17: ἁ δὲ παρ’ αὐτὰν | θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα (Ziegl. e coni. Reisc. θλιβομένα): ‘angustam casam’. Toup. Contra Adert Théocr. p. 25 ad fluctus refert casam cingentes et quodammodo constringentes. (de XV 76 v. φλίβω.)

θνᾱσκω (praes. θνάσκει. fut. θᾰνέεσθαι. aor. ci. θάνῃς; part. θανών, -όντα, -όντες, -όντων. f. sg. dor. θανοίσας. pf. dor. ind. τε̄θνάκαμες; part. τε̄θνεώς, τε̄θνειῶτος) *morior* 1) morte naturali I 135: Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει. XXI 67: μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ. I 72. IV 38. Ep. XV 2. perf. mortuus sum II 5: οὐδ’ ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές, cf. Od. XI 463: οὐδέ τι οἶδα, | ζώει ὅγ’ ἦ τέθνηκε. Ep. XI 5. — part. aor. pro subst. IV 42: ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. XVI 59. — 2) vi quadam pereo XXII 18: ναύταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι. de bestia necata XXV 273: θηρὸς τεθνειῶτος.

θνᾱτός, θνητός (sg. θνατᾶς. pl. θνατοί, -ῶν, θνατοῖσιν, θνητοῖσιν, θνητά. — semel brevis est vocalis a. v., ter producitur.) *mortalis* XIII 4: οἳ θνατοὶ πελόμεσθα. XXIV 81: θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἕξει. pro subst. I 101: Κύπρι θνατοῖσιν

ἀπεχθής. XV 106. XVI 68. XXII 23. XXV 41.

θολερός *sordidus* XVI 62: ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον, cf. Ter. Phorm. I 4, 9: laterem lavem.

θολία *petasus*, pileus e iuncis plexus, fastigatus ad tholi formam, quo utebantur feminae. XV 39: τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον | ἀμφίθες.

θοός *celer, velox, alacer* 1) de animantibus II 49: θοαὶ ἵπποι. XXV 134: θοοὶ — θῆρες: bestiae rapaces. aeol. XXX 19: προγόνοις ἴσ' ἐλάφω θόας (Bergk. pro θοαῖς). Syr. 2: μαίας Ἀντιπέτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα: Pana. — 2) de rebus XVII 100: θοᾶς ἐξάλατο ναός, ut apud Hom. saepissime. XXIV 120: πολλὰ θοῶν ἐξ ἧρατ' ἀγώνων | Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια: ex equorum velocium certaminibus. — adv. **θοῶς** *celeriter* XXV 278: τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα. XXII 76. 125.

θορυβέω *turbo* XXI 5: (τὸν ὕπνον) αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

Θούριος *Thurinus*, Thuriorum incola V 72: ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα.

Θραΐσσα, Θρᾶσσα *Thressa* Ep. XVIII 1: ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραΐσσᾳ | Μήδειος τὸ μνᾶμ'. — pro adi. II 70: ἁ Θευχαρίδα Θρᾷσσα τροφὸς ἁ Μακαρῖτις.

Θρᾳκιστί *more Thracico* XIV 46: οὐδὲ Θρᾳκιστὶ κέκαρμαι: 'plane, tanquam Thrax, intonsus sum'.

θρασύς *audax* XIV 67: τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.

θρηνέω *lugeo, fleo*, met. VII 74: ὥς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν, cf. Verg. Ecl. X 13: illum etiam lauri, etiam flevere myricae.

Θρήξ *Thrax, Threicius* XXV 91: ἠὲ Νότοιο βίῃ ἠὲ Θρῃκὸς Βορέαο, cf. Hor. Epod. XII 2: siluae Threicio Aquilone sonant.

θρίξ *pilus*, inprimis capitis: capillus II 89: ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες. XXX 14: λεύκας οὐ συνίησθ' ὄττι φόροις ἐν κροτάφοις τρίχας (Th. Fritzschius pro cod. τρία); — V 26: τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; XIV 9: λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον: τουτέστιν ὀλίγον δέ ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ μὴ πάντα με μανῆναι. Schol. παροιμιακῶς. Gloss.

θρόνον, pl. *philtrum*, sucus coctarum herbarum magicarum II 59: Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον | τᾶς τήνω φλιᾶς καθ' ὑπέρτερον.

θρόνος *solium, sedes* VII 93: ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.

θρυλέω *garrio* II 142: χὤς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα.

θρύον *herba palustris, iuncus* XIII 40: περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει. sing. apud Hom. Il. XXI 351.

θρύπτω *confringo, contero* XVII 80: Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.

θρώσκω *propero* VII 24: ἦ τινος ἀστῶν | λανὸν ἔπι θρώσκεις (al. ἐπιθρώσκεις);

θυγάτηρ *filia* XXII 147: ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θυγάτρας. c. gen. XVI 102: Διὸς — θυγατέρες: Musae. XV 97: ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολύιδρις ἀοιδός. XVII 61: Ἀντιγόνας θυγάτηρ: Berenice. XVIII 19: Ζανὸς — θυγάτηρ: Helena. XV 110: ἁ Βερενικεία θυγάτηρ — Ἀρσινόα, ubi est pro gen. Βερενίκας, cf. XXVIII 9. (de XVI 104 v. Χάρις.)

θυμαλγής *animum excrucians* III 12: θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος.

θυμαρέω *gratum habeo, probo* XXVI 9: ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.

Θυμβρίς *Thymbris, Thibris* I 118: καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ (var. Θύμβριδος, Θύβριδος, Δύβριδος): ποταμὸν Σικελίας εἶναί φασι καὶ τοῦτον. Schol. Contra montem esse prope Anapum fluvium hodie Monte Crimiti vocatum contendit I. Schubring Philol. XXII p. 615. v. Δωρίς.

θυμός (θυμός, -οῦ, -ῷ, -όν; aeol. θύμῳ, θῦμον ci. XXIX 36. XXX 12. 25.) 1) *anima, spiritus* XVI 40: γλυκὺν ἐξεκένωσαν | θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος, cf. Il. IV 524: θυμὸν ἀποπνείων. — 2) *animus*, vis sentiendi VII 29: τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει | ἀμέτερον, cf. Od. XV 379: οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει. — I 56: τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι: 'miraculum animum tuum abstupefaciat'. II 82: ὥς μευ πέρι θυμὸς ἰάφθη: 'animo perculsus sum'. XXII 87: ἐν θυμῷ κεχολωμένος. XVII

130: ἐκ θυμοῦ στέργοισα: 'ex animo, penitus'; cf. Il. IX 486: ἐκ θυμοῦ φιλέων. — 3) *appetitus*, ἐπιθυμία a) animus constans, fortitudo XXV 112: ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν | — καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί. — b) ira I 96: βαρὺν δ' ἐνὶ θυμὸν ἔχοισα. XXV 244: (πᾶς δέ οἱ αὐχήν) θυμοῦ ἐνεπλήσθη: leoni. — c) voluntas XIII 14: ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονημένος εἴη: 'ex animi sententia'. XXII 10: κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα, | ἠὲ καὶ ἐκ πρῴραθεν, ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου, | εἰς κοίλαν ἔρριψαν: sc. venti. — 4) *vis cogitandi*, λογισμός XXV 177: ἵνα γνώω κατὰ θυμόν, cf. Il. XVI 119: γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμόν. XXIX 36: ἐν θύμῳ δὲ λέγης (Ziegl. pro θυμῷ). XXX 25: πόλλα προτ' ἔμον θῦμον (cod. θυμὸν) ἐμεμψάμαν: 'apud animum meum questus sum'. 12: εἰσκαλέσαις θῦμον (cod. θυμὸν) ἐμαύτω διελεξάμαν: 'revocavi animum meum, qui foris erat'.

θύννος *thunnus* (scomber thynnus L.) III 25: ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι, | ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.

θύος, pl. 1) *suffimenta* II 10: νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι: διὰ τῶν ἐν τῷ πυρὶ καιομένων φαρμάκων. Schol. II 61: ἇς ἔτι καινῶν | ἐκ θυέων δέδεται (e coni. A. Fritzschii scr. pro καὶ νῦν ἐκ θυμῷ v. θυμῶ δέδεμαι). — 2) *sacrificia* Ep. IV 16: ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι (δαμάλαν — τράγον — ἄρνα). Ep. VII 3: ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται.

θῠρα (sg. θύρα, -ας, -αν. pl. θυράων, -ᾶν, -αισιν; θύρᾱς, dor. θύρᾰς VI 32. XV 65; aeol. θύραις XXIX 39.) *ianua*, pl. *fores* domus II 127: ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ. 104: θύρας ὑπὲρ οὐδόν. XXI 15: οὐδὸς δ' οὐχὶ θύραν εἶχ' (e coni. Briggsii scr. pro χύθραν, κύθραν, χύτραν. Ahr. e coni. κλῇθραν). XV 65: περὶ τὰς θύρᾰς ὅσσος ὅμιλος. VI 32: κλᾳξῶ θύρᾰς. XXIII 53: ὤιξε θύρας. II 6: οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. XXIV 15: ὅθι σταθμὰ κοιλὰ θυράων | οἶγεν. 49: στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας. II 31: δινοῖτο ποθ' ἁμετέραισι θύραισιν (Ahr. ἁμετέρῃσι θύρῃσιν). XXIX 39: ἐπ' αὐλείαις θύραις. — met. X 14: τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα: h. e. 'ne proxima quidem curo', cf. XI 11: ἁγεῖτο — πάντα πάρεργα.

Θύρσις *Thyrsis* 1) pastor ovium (ποιμήν I 7) I 65: Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἁδέα φωνά (Ahr. Θύρσιος). voc. Θύρσῐ I 19. 146. — 2) caprarius quidam Ep. VI 1: ἆ δειλαῖε τὺ Θύρσι.

θύω (praes. ci. θῠωντι. fut. dor. θῡσῶ. aor. ἔθῡσα, -ε. θῡσας) 1) *adoleo, suffio* II 33: νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα: πυρὶ καύσω. Schol. — 2) *macto, sacrifico* V 81: ἐγὼ δ' αὐταῖς (h. e. Musis) χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα. V 11. 139. IV 21.

θῠώδης *odorus* XVII 123: ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς, cf. h. Cer. 355: ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ | ἧσται.

Θῠώνιχος (Θυώνιχον, -ε; ubique ante caesuram q. v. bucolicam.) *Thyonichus* XIV 1: χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. 3. 34. 51.

θῶκος *sedes* I 22: (ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα) ἇπερ ὁ θῶκος | τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες.

θωρήσσω *armo* XVII 100: οὐδέ τις — ἐξάλατο νᾶὸς | θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι.

θώς *thos, canis aureus*, Schakal I 71: τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο, cf. Quint. Smyrn. XII 518: ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο. Il. XIII 103: θώων παρδαλίων τε λύκων τε. — I 115: ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι, ubi posterior syllaba v. θῶες 'propter singulorum nominum enumerationem et anaphoram pausam efficientem' producitur ante caes. q. v. πενθημιμερῆ, ut v. κισσός XI 46.

θὤτερον v. **ἕτερος**.

I

ῐαίνω 1) *calefacio* XXVII 66: ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν | ἀλλήλοις ψιθύριζον, nisi forte melius ad 2) refertur. — 2) met. *perfundo laetitia, exhilaro* VII 29: τὸ δὴ μάλα θυμόν ἰαίνει | ἁμέτερον, v.

θυμός 2). XXVII 69: κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη, cf. Od. IV 549: ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ | αὖτις ἐνὶ στήθεσσι — ἰάνθη.

ἰάλεμος *cantus lugubris, nenia*, XV 98: (ἀοιδός,) ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε: sc. in honorem mortui Adonidis.

ἴαμβος *iambus* Ep. XIX 1: Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν | τὸν τῶν ἰάμβων.

ἴαν v. εἷς.

ἰάπτω *laedo, percello, percutio*, met. III 17: ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὄστιον ἄχρις ἰάπτει. II 82: χὡς ἴδον ὡς ἐμάνην ὥς μευ πέρι θυμὸς ἰάφθη: 'percussus est', cf. Hor. Epod. XI 2: amore percussum gravi.

Ἰασίων *Iasius* Cretensis III 50: ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα, ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. cf. Od. V 125: Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ ᾧ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

ἰατρός *medicus* XI 5: γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.

ἰαύω *dormio* III 49: ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων | Ἐνδυμίων. XVII 133: ἀδνὸν δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ.

ἰαχέω *clamo* terrore commotus XXIV 55: συμπλήγδην ἰάχησαν (δμῶες). (de ἴαχε v. ὑπιάχω.)

Ἰάων *Ionicus* XVI 57: σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί: Homeri. — pl. subst. *Iones* XXVIII 21: οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων.

ἰγνύα *poples* XXVI 17: πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν ἐρύσασαι (e coni. Briggsii scr. pro ἰγνυίαν ἐρύσασαι v. ἐρύσαισαι. Call. ἰγνύ' ἀνειρύσασαι). XXV 242: μακρὴν δὲ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε | κέρκον (λῖς).

Ἰδάλιον *Idalium*, promontorium et urbs Cypri, ubi antiquitus celebatur Venus. XV 100: δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας, cf. Catull. LXIV 96: quaeque regis Golgos quaeque Idalium frondosum.

Ἴδα *Ida*, mons Phrygiae I 105: ἕρπε ποτ' Ἴδαν, | ἕρπε ποτ' Ἀγχίσην. XVII 9: Ἴδαν ἐς πολύδενδρον, cf. Il. XXI 449: Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑλῃέσσης.

Ἴδας *Idas*, Apharei, regis Messenii, filius XXII 140: (ἀδελφεὼ υἷ' Ἀφαρῆος) — Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 208: Μεσσήνιος Ἴδας. 173. 199.

ἰδέα *species* XXIX 6: τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω | ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν: 'propter tuam speciem, wenn du mir erscheinst'. XXX 15: ὤρα τοι φρονέειν! μὴ σὺ νέος τὰν ἰδέαν πέλῃ;: 'specie iuvenis'. X 39: ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν: 'nam probe speciem certam harmoniae dimensus est, numerorum rationem probe servavit, rhythmice cecinit'.

ἴδιος *proprius, suus* XXIII 53: τὸν νεκρὸν εἶδεν | αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον.

ἰδρείη *peritia* XXII 85: ἰδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολύδευκες (vulg. ἰδρίῃ): ἐμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ. Gloss.

ἴδρις *peritus* XXV 247: ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων, cf. Od. VI 233 = XXIII 160: ἀνὴρ ἴδρις.

ἱδρύω *colloco, statuo* XVII 20: ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἕδρα Κενταυροφόνοιο | ἵδρυται.

ἱδρώς *sudor* XXII 112: σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. II 107: (ἐν δὲ μετώπῳ) ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἶσον νοτίαισιν ἐέρσαις, cf. Il. XXIII 715: κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς.

ἱερός (sg. ἱερός, -όν. f. ἱερῆς. n. ἱερόν, -οῖο, -όν. pl. ἱεροί, -ῶν, -ούς; ἱρῶν. — aeol. n. ἴερον XXVIII 7. ἶρον XXVIII 4. — prima h. v. syllaba producitur, ubicunque tertia syllaba brevis est.) I adi. *sacer, divinus*, de iis quae quum humana excedant in deorum potestate esse iudicantur, a diis oriuntur vel ad eos pertinent. Ber. 3: σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν, cf. Il. XVI 407: πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν | ἐκ πόντοιο (sc. ἕλκει). I 69: Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ, cf. VII 136. XXV 10: ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, cf. Il. XI 726: ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο. Od. X 351: ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν. — XXV 170: Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο. XVII 131: ἀθανάτων ἱερὸς γάμος. XVI 29: Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. XXVIII 7: Νικίαν, Χαρίτων — ἴερον φύτον. XVII 112: Διωνύσου — ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας, cf. XVI 47. XXVI 7: ἱερὰ — ποπανεύ-

ματα Baccho sacrificanda. — c. gen. XXV 130: (*ταῦροι*) *ἱεροὶ Ἠελίοιο.* II 121: *λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος.* — de mortuo Ep. XIV 3: *χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος | κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.* — met. V 22: *ἔστι μὲν οὐδέν | ἱερόν — ἀλλά γέ τοι διαείσομαι:* 'nequaquam est divinum, singulare, difficile, (non est operae pretium)', sc. *τὸ διαείδειν σοι. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.* Schol. — II subst. **ἱερόν, ἱρόν,** aeol. **ἶρον** 1) *sacrum, sacrificium* XXV 199: *ἀθανάτων τιν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα | ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι,* cf. Il. V 177: *εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν | ἱρῶν μηνίσας.* — 2) *nemus* XXV 22: (*Ἀπόλλωνος νομίοιο*) *ἱερὸν ἁγνόν,* cf. Eur. Andr. 1065: *ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου.* — *delubrum* XXVIII 4: *ὄππα Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὐπ' ἀπάλῳ.*

Ἱέρων *Hiero* II, Hieroclis filius, rex Syracusanorum XVI 80: *ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἴσος ἡρώεσσι | ζώννυται.* 98: *ὑφηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί.* 103: *αἰχματὰν Ἱέρωνα.*

ἵημι 1) Act. *iacio, mitto* XXIV 105: *τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν* (vulg. *ἐπίσκοπον εἶναι ὀιστῶν*). — 2) Pass. v. Med. *feror, nitor* XXII 87: *αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω | χερσὶ τιτυσκόμενος,* cf. Il. XIII 291: *πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.* XXIV 26: *ὁ δ' ἐναντίος ἵετο χερσίν* (e Mein. et Cobet. coni. scr. pro *εἵλετο* v. *ἔχετο*; Ahr. et Ziegl. *εἴχετο*).

Ἰησόνιος *Iasonius* XXII 31: *ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.*

Ἰήσων *Iason,* Aesonis filius, dux Argonautarum XIII 16: *τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.* 67: *τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.*

ἰητήρ *medicus* Ep. VII 2: (*ἦλθε — ὁ τοῦ Παιήονος υἱός*) *ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος | Νικίᾳ.*

ἰθυντήρ *rector* (pastor) Syr. 2: *μαίας Ἀντιπέτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα:* 'celerem rectorem Amaltheae h. e. Pana'.

ἰθύ adv. *rectā* XIV 41: *ἔδραμε τήνα | ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω.*

ἵκανος (aeol. pro *ἱκανός*) *sufficiens* XXX 24: *παύσασθαι δ' ἐνίαυτος χαλέπας οὐκ ἴ[κανος νόσω]* (Bergk. et A. Fritzschius pro *οὐ χαλεπαὶ οὐκὶ* v. *οὐχὶ*).

ἱκάνω (praes. *ἱκάνω, -εις, -οις.* ipf. *ἵκανον*) *pervenio, adsum,* c. acc. XXII 141: *τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος.* XXV 211. c. adv. XXII 60: *πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.* XXVII 23: *μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.* XXV 52. cf. Od. XI 160: *Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις.*

ἴκελος *similis* II 50: *ἐς τόδε δῶμα περάσαι | μαινομένῳ ἴκελος,* cf. Il. XXIV 758: *κεῖσαι τῷ ἴκελος.*

ἱκνέομαι (praes. *ἱκνεῖται, ἱκνεῦνται.* aor. ind. *ἵκεο, ἵκετ(ο), ἵκοντο*; ci. *ἵκωνται*; opt. *ἱκοίμαν, ἵκοιτο*; inf. *ἱκέσθαι.* aor. a v. *ἵκω* derivatus *ἶξον*) *venio, pervenio, consequor,* abs., c. acc., c. praep. 1) de animantibus XXV 228: *δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο* leo. XVI 12. 107 (var. *ἱοίμαν*). — XXV 258: *πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι* (Paley *μ' ἐφικέσθαι*): 'antequam ad me accederet'. XIII 29: *Ἑλλάσποντον ἵκοντο.* VII 62: *εὔπλοος ὅρμον ἵκοιτο.* — XIII 19: *ἵκετο χὠ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν.* III 13. XIII 75. XVII 112: *Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας | ἵκετ'.* XVIII 19: *Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν.* XXV 84: *ποτὶ τωὐλίον ἶξον ἰόντες.* — met. Ep. VII 3: *ὅς μιν* (Aesculapium) *ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται:* adit, veneratur. I 20: *τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μοίσας:* 'ad praemia carminis bucolici pervenisti', cf. Od. VIII 226: *οὐδ' ἐπὶ γῆρας | ἵκετ'.* — 2) de rebus XXII 195: *φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.* XIII 59: *ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά | ἐξ ὕδατος.* II 69: *φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,* qui versus repetitur II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. de tempore XXV 28: *ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.*

ἵλαος *placatus, propitius* V 18: (*Νύμφας,*) *αἴτε μοι ἵλᾱοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.* XXVII 15: *χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλᾱος Ἄρτεμις εἴη.* Media syllaba iam apud Hom. anceps.

ἱλάσκομαι *placo mihi* (deos) Ep. XIII 1: *ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπών | οὐρανίην.*

ἱλεός v. **εἱλεός**.

ἵλημι *propitius sum*, ipr. XV 143: ἵλαθι νῦν, φίλ' Ἄδωνι.

Ἰλιάς *Iliaca* XXII 220: (ὑμνήσας — νῆας Ἀχαιῶν) Ἰλιάδας τε μάχας.

Ἴλιον v. **Ἴλιος** *Ilium* XXII 217: (ἡρώεσσιν,) Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάῳ.

Ἶλος *Ilus*, Dardani filius, Phryx XVI 75: ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου, cf. Il. XI 166: παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο.

ἱμάς (pl. ἱμᾶσι(ν), ἱμάντεσσιν; ἱμάντας) *lorum* 1) currūs XXIV 122: δίφροι — χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας, cf. Od. XXII 186: ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων. — 2) ad retinendas vaccas XXV 102: ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐντμήτοισιν ἱμᾶσι | κωλοπέδιλ' ἀράβισκε περισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν, cf. Il. X 567: ἵππους μὲν κατέδησαν ἐντμήτοισιν ἱμᾶσιν | φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ. — 3) caestus, quo utebantur pugiles XXII 3: (φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν) χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν, cf. Il. XXIII 324: ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν. XXIV 111: (πύκται) δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, quae forma eodem versus loco leg. Il. VIII 544: δῆσαν δ' ἱμάντεσσι. — XXII 108: στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν. 68. 81.

ἱμείρω *desidero, opto*, c. gen. XXII 145: δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; c. inf. XXV 183: οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε — κνώδαλον εὕροις | ἱμείρων ἰδέειν.

Ἱμέρας *Himera*, fluvius Siciliae (Fiume Salso) VII 75: (δρύες) Ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο. voc. V 124: Ἱμέρα, ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα.

ἱμερόεις *desiderium movens, exoptatus* VII 118: βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον. Apud Hom. nisi de rebus non dicitur.

ἵμερος *desiderium, appetitus* XVI 65: αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν. plur. XVIII 37: Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί: cupidines.

ἱμερόφωνος *suavi voce praeditus, suaviloquus*, aeol. XXVIII 7: Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἵερον φύτον.

ἱμερτός = **ἱμερόεις** Ep. III 4: (Πρίηπος) κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος.

ἵνα 1) adv. *ubi* XXV 61: (τοι ἡγεμονεύσω) αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα. — 2) coni. *ut*, c. ci. aor. XXV 177: εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν. XXVII 10. 12. 47.

ἰνδάλλομαι *similis videor* XXII 38: αἱ δ' ὑπένερθεν | λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο. 'Alio atque Hom. significatu verbum Th. adhibuit, nisi forte cum Aristarcho Il. XVII 214: μεγαθύμῳ Πηλείωνι legere vis' et Od. III 246: ἀθανάτοις.

ἰνίον *cervix* XXV 264: (τὸν μὲν) αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφλασα προφθάς: 'propter medullam oblongatam'; τὸ ὄπισθεν τοῦ αὐχένος. Gloss. cf. Il. V 73: βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον.

Ἰνώ *Ino*, Cadmi filia XXVI 1: Ἰνὼ καὐτονόα χἀ μαλοπάραυος Ἀγαύα. 22.

ἰξύς *lumbus* XXV 246: παντόθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν. XXII 109: ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα (ἔξω vulg.).

ἴον *viola* X 28: καὶ τὸν ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος, cf. Verg. Ecl. X 39: et nigrae violae sunt et vaccinia nigra. XXIII 29: καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι. I 132: νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι.

ἰός *sagitta* XXV 238: ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός. 213: περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα. 206: κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην | ἰῶν ἐμπλείην, cf. Od. XXII 2: ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην | ἰῶν ἐμπλείην.

ἰός 1) *virus* XXIV 19: βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν (οἱ δράκοντες). — 2) *rubigo* XVI 16: πᾶς — πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ | ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη: τὸν τοῦ ἀργύρου ἰόν. Schol.

ἰοστέφανος *violis coronatus* Syr. 7: Μοῖσα — ἰοστεφάνῳ.

ἴουλος *lanugo*, pili molliores genarum XV 85: πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων.

ἱππαλίδας *equestris rei peritus, vir equester* XXIV 126: ἱππήεσσι κελεῦσαι | Κάστωρ ἱππαλίδας δέδαεν. v. Κάστωρ.

ἵππειος *equinus* XVI 81: ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι, cf. Il. XV 537: ἵππειον λόφον.

ἱππεύς *eques* XVII 93: πολλοὶ δ'

ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται | — ἀμφαγέρονται. XXIV 126: ἱππήεσσι κελεῦσαι | Κάστωρ ἱππαλίδας δέδαεν. XXII 24: ἱππῆες Castor et Pollux.

ἱππήλᾰτος *equitabilis*, ubi equi agitantur XXII 156: ἱππήλατος Ἦλις. XXIV 129: λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος, cf. Od. XIII 242: οὐχ ἱππήλατός ἐστι Ithaca.

ἱππόβοτος *equos alens* XXIV 121: Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ, plane ut Od. IV 562; cf. Hor. Od. I 7, 9: aptum — equis Argos.

ἱπποδιώκτας *qui equos agitat* XIV 12: ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας | Ἆπις.

ἱππόκομος *pilos equinos habens* XXII 193: ἱππόκομον τρυφάλειαν, cf. Il. XII 339: ἱπποκόμων τρυφαλειῶν.

ἱππομᾰνές *hippomanes*, planta insanam movens cupidinem II 48: ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι | καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. 'Saepissime in re magica h. commemoratur.'

Ἱππομένης *Hippomenes*, 'Megarei filius, Atalantam ope malorum aureorum, quae a Venere acceperat, in currendo vicit et victam in matrimonium duxit'. III 40: Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι, | μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν.

ἵππος (sg. ἵππος, -ον. pl. ἵπποι m. f., -ων, -ους; aut in primo aut in sexto hex. pede.) *equus, equa* 1) universe XV 40: οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον. Μορμώ —! δάκνει ἵππος: 'horse bites'; infantem terrere vult mater. II 49: πῶλοι — καὶ θοαὶ ἵπποι. XVI 67: πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων, cf. Il. XXIV 350: στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους. — XV 58. — 2) equus bellator XXII 7: ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον. — 3) equus vectarius XVIII 30: (κόσμος) ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος. cuius imprimis in certaminibus usus est XVI 46: τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι, | οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων. XVI 72. XXIV 117. quo referuntur etiam XV 51: τοὶ πολεμισταί | ἵπποι τῶ βασιλῆος: 'die Paradepferde'; ducuntur enim in pompa equi ad certamen destinati. — 4) equi aurorae et solis II 147: σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι | Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι, cf. Od. XXIII 246: Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσιν. XXV 85: Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους.

Ἱπποτίων *Hippotio* X 16 = VI [41]: (ἁ Πολυβώτα,) ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποτίωνί ποκ' αὔλει (pro Ἱπποκίωνι, Ἱπποκόωνι, Ἱπποκόωντι secundum Philet. scr. Ahr.).

Ἱππῶναξ *Hipponax* iambographus Ep. XXI 1: ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππῶναξ κεῖται.

ἵπταμαι *salio, ruo* XXIII 59: λαΐνέας δέ | ἵπτατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἐς ὕδατα.

ἴπτομαι *laedo* Ad. 18: πάντων κάκιστε θηρῶν, τὺ τόνδε μηρὸν ἴψω; cf. Il. I 454: μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

ῑ̆ρηξ *accipiter* IX 31: τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ | ἴρηκες δ' ἴρηξιν.

Ἶρις *Iris* XVII 133: ἀδνὸν δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ | — [ἔτι παρθένος] Ἶρις, ubi A. Fritzschius pro inepto ἔτι παρθένος scriptum esse existimat λέχος ὠκέα (vel ἐπιδέμνιον).

ῑ̆ρος v. **ἱερός.**

ῑ̆ς 1) *nervus* I 43: ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες | καὶ πολιῷ περ ἐόντι. — 2) *impetus* XXV 93: τόσα (νέφη) — κυλίνδει | ἲς ἀνέμου, cf. Il. XV 382: ὁππότ' ἐπείγῃ | ἲς ἀνέμου.

ῐ̆σᾱμι *scio, novi* XIV 34: ἐγώ, τὸν ἴσας τύ. V 119: καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι. XV 146: ὀλβία ὅσσα ἴσατι. 64: πάντα γυναῖκες ἴσαντι. v. οἶδα.

ῑ̄σαυδής *cognominis* Syr. 9: ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα | Παπποφόνου: dicitur Pan, 'qui exstinxit superbiam cognominem illo viro, qui avum suum interfecit (Perseo), h. e. qui exstinxit exercitum Persicum'.

ἴσκω *loquor* (sag-e, in-sec-e) sg. ipf. XXII 167: ἴσκον τοιάδε πολλά.

ῐσόζῠγος *iugum pariter ferens* XII 15: ἀλλήλους ἐφίλησαν ἰσοζύγῳ (e Brunckii coni. scr. pro ἴσῳ ζύγῳ).

ῐσομάτωρ *matri parilis* (magnitudine) VIII 14: μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

ῑσοπᾰλής *pretio par* V 29: ἀλλὰ γὰρ οὔ τοι | ὤριφος ἰσοπαλής, τυῒδ' ὁ τράγος οὗτος. ἔρισδε.

ῑ̄σος, ἴσος (sg. m. ἶσος (1), ἴσος (2);

ἶσον (3), ἶσον (2). f. ἴσᾱ (1), ἴσᾱ (1); ἴσᾱν. n. ἶσον; ἶσον (4), ἶσον (2). — pl. a. ἴσ(α)) *aequalis, par*, abs., c. dat., sequ. καί, ὅσσος. VIII 19 = 22: λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἶσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν. V 25: πῶς — τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου (Ahr. e Briggs. coni. ἴσω) ἀμίν;: 'ex aequo'. Ep. XIV 2. XXIII 1. — XVI 80: ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἶσος ἡρώεσσι | ζώννυται. II 110: ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἶσα. VII 46. XII 36. XIX 7. XXI 64. XXIX 7. — XVI 60: ἶσος ὁ μόχθος ἐπ' ἠόνι κύματα μετρεῖν — καὶ φιλοκερδείῃ βεβλημένον ἄνδρα παρελθεῖν. XVII 69: ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας — | ὅσσον (vulg. ἶσον) καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων. — neutr. ἶσον, ἶσον, ἶσα pro adv. XVIII 51: ἶσον ἔρασθαι | ἀλλάλων. sequ. dat. II 107. XXX 19 (ci). καί XVII 135.

ἰσοφᾰρίζω *aequiparo* VII 30: καίτοι (vulg. καί τοι) κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν | ἔλπομαι (sc. σοί), cf. Il. VI 101: οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

ἴσκνιλος *amator* XII 13: ὁ μὲν ἴσπνιλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάζων, ubi ex Ahr. coni. scr. pro εἴσπνηλος, 'imitatur enim poeta itacismum hominum Amyclaeorum'.

ἵστημι (act. fut. dor. στᾱσῶ. aor. I ἔστᾱσ(ε). aor. II ind. ἔστη, ἔσταν. ipr. στᾶθι. part. στάς, στάντες. pf. dor. ἑστᾰκαντι. plpf. εἱστήκει, ἕστᾰσαν. — med. pr. ἵσταται. fut. στασῇ. aor. ἐστήσατο, ἐστάσατο, -αντο. στήσαιτο) I trans. *statuo, colloco, pono* V 53: στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος | ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω. V 58; cf. Verg. Ecl. V 67: pocula bina novo spumantia lacte quotannis | craterasque duos statuam tibi pinguis olivi. Ep. XX 6: τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος — | ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας. — Med. *de meo v. in meum usum statuo, colloco, pono* VII 150: κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστήσατο (var. ἐστάσατο) Χείρων: apposuit Herculi, quem apud se hospitaliter exceperat. XVIII 3: πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο, cf. Apoll. Rhod. II 703: εὐρὺν χόρον ἐστήσαντο. Ber. 5: καί κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης | ἔμπλεα. met. XVII 99: πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις: excitavit, sustulit. — II intrans. *sto, consisto, accedo et consisto* I 111: αὖθις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα: 'quin consiste iterum'. XXIII 38: στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, cf. Ep. XIX 1. XXIII 48: ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον. XXII 98. XXV 259. Ep. V 5. XXV 101: εἱστήκει παρὰ βουσίν. — de rebus XXVII 44: δεῖξον —, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις. XIII 24: ἀφ' ὦ τότε χοιράδες ἔσταν: immotae stabant. XV 82: ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦνται: sc. figurae in tabulis expictae. XXII 49: ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν — | ἔστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι.

ἱστίον *velum* XXII 13: κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα | εἰκῇ ἀποκλασθέντα. XIII 69: ἱστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον.

ἱστός *iugum textorium* XVIII 33: οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ | κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων. XV 35: λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ;

ἰσχάς *carica* (ficus arida) I 147: ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις | ἁδεῖαν.

ἰσχίον *femur* VI 30: (κύων) ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.

ἰσχνός *macer, vegrandi macie torridus* X 26: Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες, | ἰσχνάν, ἁλιόκαυστον, cf. Synes. Ep. 61: Σύρος τὸ γένος, μέλας τὸ χρῶμα, τὸ πρόσωπον ἰσχνός.

ἴσχω 1) *teneo, cohibeo* VII 54: χώρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει: 'quum Orion supra oceanum gressum suum cohibet (cf. XXV 221), h. e. quum Orion (mane, mense Novembri) occidit'. — 2) *teneo, habeo* Ep. IV 17: ἄρνα τὸν ἴσχω | σακίταν. — met. XXIV 35: ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν (Paley ἔσχεν).

ἴσως *fortasse, forsitan*, sequ. 1) ind. fut. XII 76: εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. VI 31. — 2) ind. aor. c. ἄν IX 24: (κορύναν) αὐτοφυῆ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων. — 3) opt. aor. c. κε III 39: καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστί.

ἰτεΐνος *salignus* XVI 79: ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεΐνοισι, cf. Verg. Aen. VII 632: flectuntque

salignas | umbonum crates, h. e. 'scuta de vimine facta, coriis inductis'.

ἴυγξ *iynx torquilla*, le torcol, Wendehals II 17: *ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα*, qui versus repetitur II 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. Haec avis quum caput et collum celeriter reflectere et circumrotare possit, veteres magicam quandam vim ei inesse credebant (*φασὶν αὐτὴν ἐν τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικὴν πειθώ*. Schol.); quamobrem in incantationibus rotae (*ῥόμβος* v. 30) illigabant eamque celeriter in eandem partem versabant.

ἰυκτά (aeol. pro *ἰυκτής*) *qui arguta, clara voce canit* VIII 30: *πρᾶτος δ' ὢν τάδ' ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας* (*ἰυγκτὰ* Ziegl. e lemm. Schol. k): *λιγύφθογγος*. Schol.

ἴφθῐμος *viribus pollens, fortis, potens* XVII 110: *πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.* 128: *αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος*: Ptolemaeus et Arsinoe, cf. Il. V 415: *ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος*.

Ἰφικλέης *Iphicles*, Amphitryonis et Alcmenae filius, Herculis frater XXIV 25: (*εὐθὺς ἄυσεν*) *Ἰφικλέης*. 2: *νυκτὶ νεώτερον Ἰφῑκλῆα*. 60: *ἀκράχλοον Ἰφῑκλῆα*.

ἰχθύς (sg. *ἰχθύς* v. *-ῦς, -ῠος, -ύν* v. *-ῦν, ἰχθῠ́ν* XXI 49; *ἰχθῠ́α* XXI 45 pl. *ἰχθῠ́ας*. plerumque in exitu hex.) *piscis* XXI 6: *ἰχθύος ἀγρευτῆρες*. 42: *καθεζόμενος δ' ἐδόκευον | ἰχθύας*. Ber. 3: *σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν*, cf. Il. XVI 407: *πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν | ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ* (sc. *ἕλκε*). — XXI 52: *ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν* (var. *ἰχθῦν*). 49: *πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις* (Ziegl. e coni. Mein. *ἰχθύ'*). 45. 54. 63. 66.

ἴχνῐον *vestigium* XXV 216: *οὐδενὸς ἴχνια τοίου | φρασθῆναι δυνάμην* (sc. *λέοντος*).

ἴχνος *vestigium* XVII 122: *ὧν ἔτι θερμὰ κονία | στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη*: 'quorum adhuc calida pedum vestigia refert pulvis superne calcatus'.

ἰώ *io, heus* exclamantis est atque appellantis V 66: *ἰὼ ξένε, μικκὸν ἄκουσον | τεῖδ' ἐνθών*.

Ἰωλκός *Iolcus*, urbs Thessaliae XIII 19: *ἵκετο χὠ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν*.

ἰωχμός *persecutio* XXV 279: (*δέρμα*) *ἔρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο*. v. *ἐνυάλιος*.

K

κᾱ v. **κε**.

κάγκᾰνος *aridus* XXIV 87: *κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρω*, cf. Il. XXI 364: *ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται*.

κάδ v. **κατά**.

Καδμεῖος *Cadmēus* XXVI 35: *χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς | Καδμεῖαι*.

καθαιρέω 1) *detraho, decerpo* III 10: *ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶ δὲ καθεῖλον, ὥ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ*. V 97: (*φάσσαν*) *ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών*. — 2) *per vim deprimo, opprimo* XXII 115: *πῶς δ' ἄρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;* — 3) *comprehendo* V 132: *οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε | τῶν ὤτων καθελοῖσ'*, cf. Tibull. II 5, 91: natusque parenti oscula comprensis auribus eripiet.

καθαίρω *flagris caedo* V 118: *μάν ποκα τεῖδέ τυ δήσας | Εὐμαρίδας ἐκάθηρε* (var. *ἐκάθαρε*): *ἐμαστίγωσεν*. Schol.

καθάπτω I Act. *alligo, irretio* Ad. 11: *χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας ἔσυρεν αἰχμάλωτον*. — II Med. 1) *mihi alligo, redimio me* Ep. III 4: (*Πρίηπος*) *κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος*. — 2) *tango, demulceo* XVII 65: *φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλησιν*.

καθᾰρός 1) *purus, nitidus* XV 36: *πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν | ἢ δύο* (sc. *ἀνάλωσα*). XXIV 39: (*οἱ δέ τε τοῖχοι*) *πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείας*, cf. Hor. Od. III 29, 45: sole puro. XXIV 94: *καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ*, cf. Tibull. I 5, 11: ipseque te circum lustravi sulfure puro. Plin. H. N. 35, 50: habet

sulfur et in religionibus locum ad expiandas suffitu domos. — 2) *purus, vacuus* XXVI 5: ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς: in prato puro ab arboribus.

καθέζομαι *consido, sedeo* XI 17: καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας | ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε. XXI 42: καθεζόμενος δ' ἐδόκευον | ἰχθύας.

καθεύδω (pr. καθεύδει, -οις, -ειν, -ων. ipf. κάθευδε. ubique in exitu hex.) *dormio* VII 22: ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει. 110: ἐν κνίδαισι καθεύδοις. XXI 35: de concubitu XX 39. 45. — met. XV 28: πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδειν; 'cunctanti ancillae Praxinoa exprobrat segnitiem proverbiali quadam usa locutione'.

κάθημαι 1) *sedeo* XI 64: ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος. met. I 18: καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. — *quietus sedeo* VI 8: καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα, τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι | ἁδέα συρίσδων. — 2) *versor, commoror* II 98: τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.

καθιδρύω *considere iubeo, colloco* XIII 28: κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργώ.

καθίζω (act. aor. dor. ci. καθίξῃ. part. καθίξας. — med. pr. καθίζεν) *consido, sedeo* V 32: ἅδιον ᾀσῇ | τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας. I 12. — I 51: οὐ πρὶν ἀνησεῖν | φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμῷ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ: 'non prius se discessuram quam ille ad siccum ientaculum consederit h. e. siccus, ieiunus, impransus fuerit'. — Med. XV 3. Ep. XXI 4.

καθίστημι, aor. intr. *subsisto* XXII 65: εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς.

καθύπερθε *superne* XVII 122: (κονία) στειβομένα καθύπερθε.

καθυπέρτερος *superior* XXIV 97: Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον, | δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε. (de II 60 v. ὑπέρτερος.)

καί (si est in arsi, saepissime in primo, minus saepe in secundo et quinto hex. pede, perraro in reliquis leg. pedibus; si in thesi — id quod paulo fit saepius —, rarius καί longum est (in secundo et tertio pede, interdum in primo et quarto); plerumque ante vocalem leg. correptum, maxime in exitu tertii, primi, quinti pedis et in medio tertio et quarto, nusqnam in exitu quarti. — in hiatu καί οἱ I 18. XVII 17. XXIV 121. XXVIII 23. — per crasin καί coalescit A) cum vocali 1) **α**: κἄμμε, κἄμμες, χἀ, χἀμῖν, χἀλκυόνες, κἀμφιστειλαμένα; κἀν (καὶ ἐν), κἀν' (καὶ ἀνά), κἆν (καὶ ἄν), κἂν (καὶ ἂν); κἀντιγένης, κἀντιφιλήσομεν, κἀνυπόδητος, κἀχώ. 2) **ε**: κἠγώ(ν), κἠμέ, κἠμαυτόν; κἠκ, κἠν, κἤδωκε, κἠνιαυτοῖς, κἠξαπίνας, κἀξήγειρε; κἠπεί, κἤπειτα; κἠπί, κἠπιδέξιος, κἠπέγραψε, κἠφᾶπτ'; κἄτερα, κἤφα. 3) **ο**: χὠ, χὤσους, χὦταν, χὦτι. 4) **υ**: χὐμές, χὐμνοθέτης. 5) **η**: χἠ, κἦν, (κἤνθε). 6) **ω**: κὦχετ', χὠς. — B) cum diphthongo 1) **αι**: καί, καἶκα, καἰνομόρω, χαἰ. 2) **αυ**: καὐτά, καὖτας; καὐτονόα. 3) **ει**: κεἰ, κεἴτε; κεἰς; κεἶπε, κεἴφ'. 4) **ευ**: κεὖ, κεὐθύς. 5) **οι**: κοἰκτίρμονος, χοἰ. 6) **ου**: κοὐ, κοὐδέ, κοὐδέν, κοὐδέπω, κοὔποτε, κοὔπω, κοὔτε, κοὔτι, κοὔτοι; χοὗτος, χοὕτω. — C) cum duabus vocalibus 1) **ο, α**: χὤδωνις (= καὶ ὁ Ἄδωνις), χὠνήρ. 2) **ο, ε**: χὠκ, χὠμός. 3) **ο, ω**: χὠρίων.) I part. copulativa: *et, atque, que;* coniunguntur autem A) singulae voces 1) duo substantiva non raro sensu quodammodo inter se cohaerentia XVII 133: Ζηνὶ κ. Ἥρῃ. Ep. XIX 4: αἱ Μοῖσαι κ. ὁ Δάλιος Ἀπόλλων. IX 13: πατρὸς κ. ματρός, cf. VIII 16. XVII 123. I 75: δαμάλαι κ. πόρτιες. 121: ταύρως κ. πόρτιας. 118: Ἀρέθοισα κ. ποταμοί. XIII 67: οὔρεα κ. δρυμώς. XXII 32: θῖνα κ. ἀκτήν. XXV 218: βουσὶ κ. ἔργοις. II 90: ὀστία κ. δέρμα. Ep. XX 8: μησὶν κἠνιαυτοῖς. XII 11: νυκτὶ κ. ἠοῖ. II 86: δέκ' ἄματα κ. δέκα νύκτας. Ep. XXIII 1: ἀστοῖς κ. ξείνοισι. XVIII 55: φιλότητα κ. πόθον. IV 8: βίην κ. κάρτος, cf. e. g. Od. XVIII 139. — praeterea I 23. 27. III 14. 23. V 56. VI 1. VII 115. 116. 141. 157. VIII 33. 37. X 34. 35. XI 41. 51. 70. XIII 57. XIV 42. XV 16. 21. 58. 141. XVI 34. 103. XVII 33. 49. XVIII 36. XXI 67. XXII 2. 28. 32. 46. 51. 140. 143. 173. 193. XXIII 12. XXIV 2. 128. XXV 254. XXVI 26. 35. XXVII 33. XXX 32. Ep. I 1. III 3. XII 2. repetitur praepositio in altero membro IX 18: πρὸς κεφαλᾷ

κ. πρὸς ποσσί. IV 24. XVIII 39. — interdum tam arcte sunt coniuncta, ut separari iam non possint et duo quasi unum efficere videantur. XI 49: τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἕλοιτο: 'mare cum undis suis'. IX 8: ἁδὺ δὲ χἀ σῦριγξ χὡ βουκόλος: 'pastor cum fistula sua'. 32: Μοῖσα καὶ ᾠδά. cf. I 1. V 32. XXII 68. — 2) duo adiectiva XV 45: ἀνάριθμοι κ. ἄμετροι. 79: λεπτὰ κ. χαρίεντα. 109: πολυώνυμε κ. πολύναε. 118: πετεεινὰ κ. ἕρπετα. I 85. II 41. 125. III 9. V 40. XI 3. XIII 9. XIV 6. XV 75. XXII 169. XXIII 19. 20. XXIV 7. XXV 26. XXIX 28. XXX 1. [18]. 25. Ep. XIX 5. post πολύς leg. καί XXV 24: πολὺν κ. ἀθέσφατον ὄλβον. XVI 42. — adi. et subst. VI 7: δυσέρωτα καὶ αἰπόλον ἄνδρα (A. Fritzschius e coni. scr. pro τὸν). — pron. poss. et gen. nominis XII 20: ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω. — adi. et partic. I 95: ἦνθέ με μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα. XX 15. XXV 113. — 3) duo adverbia XXII 95: ἔνθα κ. ἔνθα. — 4) duo numeralia II 155: τρὶς κ. τετράκις. — 5) duo verba et duae sententiae a) subiecto non mutato II 102: ἁ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπανόχρων. I 20. 82. 93. 97. II 9. 43. 71. 113. 152. 153. 156. III 11. 13. IV 4. 14. 18. 36. 55. V 77. 87. 89. 117. VI 17. 20. 27. VII 110. VIII 90. 93. IX [4]. 22. X 51. XI 35. 55. 63. XIII 8. XIV 23. 35. XV 82. XX 2. 31. 32. 35. 36. 39. XXII 60. 75. 81. 124. 129. XXIII 3. 18. 41. 53. XXIV 9. 24. 34. 66. 99. 107. XXV 120. 229. 278. XXVI 30. XXVII 5. 52. 63. XXIX 24. Ep. VII 4. XVIII 2. Ad. 44. haud raro sic coniunguntur duo imperativi VIII 51: ἴθ' 'ὦ καλέ' καὶ λέγε 'Μίλων', I 128: ἔνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρευ — σύριγγα. II 14. 62. 101. III 4. V 60. 78. X 22. XV 27. 39. XXIII 38. Ep. IV 13. XVI 2. XXI 4. duo infinitivi XXI 60. XXIV 105. 117. XXIX 32. Ep. IV 15. pro imper. X 51. participia II 74. XI 6. XV 134. XX 13. XXII 8. XXIV 3. XXX 11. diversi modi: imperat. et optat. XV 143. XXII 214. ind. fut. et imper. I 113. imper. et ind. fut. V 44: ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ', ἕρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ. XI 42. XIV 45 (fut. suppl.). — b) subiecto mutato I 18: ἔστι δὲ πικρός, καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. XXV 84: ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωὔλίόν ἵξον ἰόντες. I 65. [134.] 135. 136. 140. 147. II 25. 50. 83. 127. 131. 143. III 2. 27. 39. 53. IV 31. 37. V 42. 48. 82. 85. 116. 126. VI 22. 36. VII 62. VIII 42. 46. 82. XI 67. XIV 4. 69. XVII 17. XIX 6. XX 10. 16. 24. XXI 24. 46. XXII 57. 117. XXIV 121. XXVI 23. XXVII 9. 16. 18. XXVIII 23. XXIX 27. 30. — 6) tria membra aut plura a) tria: καὶ — καί IV 25: αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. II 25. 101. 140. V 34. 129. VII 74. VIII 88. XI 65. XVII 91. XXI 51. XXII 150. XXIII 4. 39. 57. XXVIII 6—8. καὶ — τε XIII 45. XVI 55. 82. τε — καί IV 24. XVI 53. XXI 11. καὶ — ἠδέ XX 43. — b) quatuor: καὶ — καὶ — καί VI 17. XIV 12. XIX 3. XX 12. Ad. 23. καὶ — τε — τε XXII 219. — c) quinque: τε — καὶ — τε — τε XVII 87. τε — τε — καὶ — τε XXII 41. τε — τε — τε — καί XXIV 125. τε — καὶ — τε — τε — καί XVII 88—90. — d) sex: τε — τε — τε καὶ — τε XXII 157. — B) enuntiationes, in quibus denuo poeta ad dicendum aggreditur. 1) apodosis XXIV 21: (ἀλλ' ὅτε δὴ — ἐγγύθεν ἦνθον,) καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο, cf. Il. VI 176: (ἀλλ' ὅτε δὴ — ἐφάνη — Ἠώς,) καὶ τότε μιν ἐρέεινε. Ad. 29. — 2) nova enuntiatio XXV 272: καὶ τότε δὴ βούλευον. sequuntur pron. demonstr. χὡ IV 43. add. μέν I 138. VI 43. VII 90. 130. XXI 46. χοἰ μέν VIII 28. 29. IX [4.] χἠ μέν XXVII 68. χἀ VII 67. XIX 7. add. μέν XX 17. χαἰ μέν XXVI 3. καὶ τὸν μέν XXI 58. coniunctiones κεἰ XIV 50. καἰ Ber. 1. XXIX 16. κἢν VII 106. κἂν XXIII 44. χὡς II 24. 30. 82. 142. χὤταν XXIX 7. κἠπεί II 100. adverbia et partic. καὶ νῦν XXX 5. 29. χοὔτω II 94. καὶ δὴ μάν VII 120. καὶ μάν IV 23. X 23. XXX 17. καί τοι VII 30, v. καίτοι. alia vocabula I 62. [129.] II 70. 88. 90. 112. 124. 140. 144. 149. 150. IV 10. VII 10. 50. 57. 63. 69. VIII 13. XIII 36. XIV 52. XVII 58. XX 30. XXI 44. XXII 122. XXV 134. XXVII 24. 32. — nonnunquam maiorem quandam vim habet καί a) orationem absolvens et ad nova properans: und nun, c. imper. I 143: καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος.

Ad. 32. c. indic. VIII 92: **κὴκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο.** I 138. II 94. 142. VII 90. XXII 135. — b) cum admiratione quadam interrogans V 25: **καὶ πῶς, ὦ κίναδος σύ, τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἁμίν;** IV 7. V, 39. XXI 63. — In singulis haec sunt notanda 1) in fine enumerationis **καί** omnia quae restant comprehendens respondet lat. *denique* II 34: (**τὺ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἅιδᾳ**) **κινήσαις κ' ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο**, cf. VI 18. XXIV 68 (?). — 2) est particula affirmativa III 36: **αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ**: 'et revera'. — 3) part. causalis Ep. XI 4. — 4) part. disiunctiva II 155: **ἢ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη**: ter quaterve, 'terque quaterque Verg. Georg. II 399'. — 5) part. definiendi: *quidem* II 25: (**χὡς αὖτα λακεῖ μέγα καππυρίσασα**) **κἠξαπίνας ἄφθη**: 'et subito quidem accensa est'. c. part. XI 69: (**οὐδὲν — φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ**) **καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὀρεῦσά με λεπτύνοντα**: idque = quamvis. — 6) part. adversandi: *et* (*at*) *tamen* XXIII 28: **καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.** 29. 31. VI 8. VIII 39. XXI 24. XXVI 26. post negat. *sed* XXI 4. Ad. 45. — 7) part. comparandi, post adi. **ἴσος** XVI 63; adv. **ἶσα** XVII 135. — 8) part. temporalis: VII 11: (**κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες**) — **καί τιν ὁδίταν** | — **εὕρομες ἄνδρα**: 'et, atque', da (plötzlich) XIV 30. XXV 216. — 9) post caesuram part. **καί** praemissa vocabulum e principio versus iterari solet, ita ut quartum inchoet pedem. II 43: **ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ.** V 60: **αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδευ.** I 65. II 113. VII 74. XI 63. XV 82. XX 36. XXIV 9. (XVII 1. XXVI 30. XXVII 40.) — II part. **καί** vim habet comparandi atque addendi: *quoque etiam*, (*et*) *ipse*, *praeterea*; coniungitur autem A) cum singulis vocibus 1) cum substantivis III 20: **ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.** I 109: **ὡραῖος χὤδωνις.** I 72. III 31. 35. IV 20. 26. V 49. 126. IX 8. XIII 19. XVII 118. XX 33. XXI 34. XXII 70. XXIII 28. 29. 32. 60. XXV 80. XXVII 4. 54. 61. XXIX 1. Ep. VII 1. Ad. 38. — 2) cum pronominibus **καὶ ἐγώ** XXII 221. XXVII 23. **κἠγών** II 118. V 96. 122. VII 91. VIII 21. IX 15. XI 71. 79. XIV 55. Ep. V 2. **καὶ αὐτὸς ἐγώ** VI 25. **καὶ γὰρ ἐγώ** V 114. VII 37. **κἠγὼν γάρ** V 142. **καὶ γὰρ ἐμοί** XX 21. **κἠμέ** IV 9. VII 37. 92. **κἠμαυτόν** XI 39. **με καὶ αὐτόν** VIII 85. **καὶ γὰρ ἔμ'** V 82. **κἠμὲ γάρ** V 90. VIII 72. **κἄμμε** (ci.) XXIX 2. **κἄμμες** XVIII 56. **χἀμῖν** V 106. XIV 27. — **καὶ τύ** I 2. IV 27. V 24. 55. VIII 60. XV 66. XX 40. 40. XXIII 33. **καὶ σύγε** XXVII 14. **καὶ τὺ δέ** I 90. V 122. 124. 139. **τοι καὶ αὐτῷ** XXV 34. **χὐμές** V 111. — **καὶ αὐτός** Ep. XV 1. **καὶ τοῦτο** XV 91. XXIII 45. **καὶ τῆνος** XIV 7. **καὶ ἄλλαι** XXVI 15. V 54. **πολλοὺς δὲ — καὶ ἄλλους** XVI 101. **χὠμός** (sc. **ἀνήρ**) XV 18. — 3) cum adverbiis **καὶ αὐτόθε** VI 15. **τηνεῖ καί** IV 35. **καὶ πρίν** XXVII 11. **καὶ πέρυσιν** XV 98. **ἅμα** (**ἁμᾶ**) **καί** simul etiam II 21. XI 39. **σὺν καί** simul etiam VII 2. — 4) cum verbis V 38: **θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τὺ φάγωντι.** item post imper. XV 3. XXIII 46. praemisso participio IV 60: **πρόαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν** | **καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει.** XV 17: **φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων** | **κἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν** (pro **ἦνθε** v. **ἦλθε** A. Fritzchius cum Med. Ald. Iunt.). — B) ad totam refertur enuntiationem V 88: **βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα.** III 43. VI 29. XV 149. post coniunctiones **ἐπεί** VI 5; **μή** XXVII 30. post adv. **τῷ** XXV 186: **τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον.** XVII 28. interdum **καί** auch 'levius nec ita forti accentu pronuntiatum concludendae quodammodo orationi et rei per sese planae ac manifestae indicandae in sermone quotidiano inservit'; I 60: **τῷ καί τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν** (Ahr. e coni. **κά**). XXI 60: **ταῦτά με κἀξήγειρε.** I 100. VIII 8. X 45. XV 25. 37. XVII 8. XXV 44. 132. — In singulis haec sunt notanda 1) **καί** additur sententiis correlativis **τὸ μὲν — τὸ δὲ καί** (var. **που**) XVI 24; cf. XXV 11. **ᾧ τε — ᾧ τε καί** XXV 81. **ἴσον — ὅσσον καί** XVII 70. **ὡς — οὕτω καί** II 26. VIII 91; deest **ὡς** V 111. **ἅτε — ὧδε καί** XVIII 28. 31; deest **ἅτε** XVII 131. **ὥς καί** II 50. **ὡς καί** XV 92. XXI 31. **εἴτε — εἴτε καί** II

44. 150. XXV 178. ἤ καί V 39. VII 64. XXII 66. XXVI 29. ἠὲ καί XXII 11. ἠὲ — ἤ καί utrum — an XXV 36. εἰ — ἤ καί Ep. XIV 1. οὐ μόνος (αὐτός) — ἀλλὰ καί XIII 5. X 20. — 2) καί cum aliis particulis coniungitur a) καὶ γάρ v. καὶ — γάρ nam etiam V 82. 90. 114. 142. VII 37. VIII 72. XX 21. XXVIII 17. etenim II 124. V 134. VI 29. 34. Ep. VIII 3. — b) καὶ — δέ et — quoque I 90. V 122. 124. 139. δὲ καί sed (et) quoque, itemque VII 35: ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ᾠδά. V 49. VIII [77.] XVI 25. 46. XVII 8. XXVI 15. Ep. XV 1. XVI 5. praemittitur μέν V 131. IX 7. 8. XVI 24. XXV 11. — c) καὶ — καί et — et, non solum — sed etiam VII 3: τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια καὶ Φρασίδαμος | κἀντιγένης. XV 74: κεἰς ὥρας κἤπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης. II 49. 128. 136—137. IV 26—28. V 12—13. VII 45—47. 53—54. 84. VIII 44. 48. X 28. XI 52—53. XV 136. XVI 99. XVII 4. XXII 4. 164. XXIII 6. XXIV 79. XXVII 36. XXIX 37—38. Ber. 5. Ep. XII 4. XIII 3. XIX 1. 3. praemittuntur τε — τε XIII 42. ter repetitur καί I 110. XVIII 14—15; quater XX 28—29. idem valet atque lat. ut — ita XV 144. XXI 45. — d) τε — καί, saepius τε καί (plerumque ita posita ut tertium hex. pedem claudant) et — et, non solum — sed etiam, ut — ita XXII 213: αὐτοί τε κρατέοντε καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν. I 33: (γυνὰ) ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. I 22. 58. II 13. 149. IV 33. VI 28. VII 5. 107. X 43. XI 73. XIII 37. XVII 121. XIX 5. XXII 202. 216. XXIV 135. XXV 30. 83. 138. 224. 246. 281. XXVI 4. Ber. 1. Ep. XVII 1. XIX 5. XXI 3. XXIV 1. Ad. 10. τε καὶ — τε XXII 109. saepe res vel personae intime coniunctae atque inseparabiles significantur II 77: εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας: 'par nobile amicorum'. XXII 1: ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱώ. XVII 77: μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν: 'terrae continentes cum incolis suis'. XVI 51: Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς. IV 10. 57. V 18. 50. 128. VII 1. 131 (sequ. καί). XIII 75. XV 100. 142. XVI 66. 67. XXII 16. — e) καί — τε XXV 191: (ὄφρα — ἄρκιος εἴη,) καί ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος: utque igitur etiam. — III part. καί vim habet intendendi: *etiam, vel;* coniungitur autem 1) cum substantivis III 17: ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστίον ἄχρις ἰάπτει. XXX 22: τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει | ὀμμιμνασκομένῳ. VII 70: (πίομαι) αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. X 5: ποῖός τις, δειλαῖε, καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῇ: 'etiam post meridiem', erst gar, vollends erst. XXVII 40: οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει: vel nomen, solum per se ipsum; cf. XV 148: χὠνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς. I 103. 126. II 12. 33. VII 22. 93. XIV 23. 47. XV 86. XVII 16. XXII 17. XXIV 29. XXV 58. XXX 31. Ep. XI 2. XXIII 4. — 2) cum adi. et pronom. XV 57: (Θάρσει, Πραξινόα.) καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη: vel ipsa, sponte. II 20. XXV 166. in pronom. locum succedit enuntiatio XV 64. — 3) cum comparativis XI 76: εὑρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. I 145. II 133. XX 26. XXVI 28 (ci.). cum superlativo XXIII 35: ἀλλὰ τύ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον. — 4) cum adverbiis καὶ τρὶς καὶ τετράκις II 155. ἔτι καί VIII 23. II 159. (ἔτι) καὶ νῦν XV 2. XXII 169. καὶ ὕστερον XI 28. καὶ αὐτίκα III 21. καὶ μάλα ῥεῖα XXV 194. καὶ οὕτως XXIII 14. καὶ ὧς Ep. IX 2. καί ποκα (ci. pro καὶ πόκα) XV 44. ὅμως καί XV 147 (?). — 5) cum verbis XXV 187; maxime cum participiis VIII 52: ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν. XVI 30. cf. XI 69. accedit περ XXII 153: αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ. una voce Ep. XI 6: καίπερ ἄνικυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας. — 6) cum aliis particulis καὶ δή iam vero V 83. XV 56. δὴ καί X 41. — ἢν καί etsi XII 25. καὶ ἤν XXVII 35. sequ. οὐδ' οὕτως XXIII 25.

καί, καἴκα = καὶ αἰ, καὶ αἴκα, q. v.

Κᾶῖκος *Caïcus* argentarius Ep. XXIII 3: τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος | χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

καινομόρῳ v. **αἰνόμορος.**

καινός *novus, recens* X 35: σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύ-

κλας. II 59: τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον | τᾶς τήνω φλιᾶς καθ' ὑπέρτερον, ἇς ἔτι καινῶν | ἐκ θυέων δέδεται (A. Fritzschius e coni. pro καὶ νῦν ἐκ θυμῷ v. θυμῷ δέδεμαι, Buecheler. ἇς ἔτι καὶ νύξ. Mus. Rhen. XV p. 456). XIV 11: ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν;

καίνυμαι *excello* VII 44: (ἐσσί) πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ τι κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος (e coni. Meinek. scr. pro ἀληθείᾳ πεπλασμένον, Th. Roeper. κεκλασμένον coni. Phil. XVIII p. 190), cf. Il. XX 35: Ἑρμείας ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο.

καίνω *neco*, inf. aor. II Lacon. XXIV 90: (δράκοντε) παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.

καίπερ v. καί III 5).

καιρός 1) *opportunitas* XXV 66: (ὄκνῳ) μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο: opportunum, commodum; cf. Herod. I 30, 2: σκεψάμενον, ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν. (de XIV 11 v. ἄκαιρος.) — 2) *temporis momentum, tempus* XXIII 33: ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις. XXI 26.

καίτοι *quamquam* VII 30: καίτοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίζειν | ἔλπομαι (pro καί τοι scr. A. Fritzschius). (de XXI 67 v. σός.)

καίω *comburo, cremo* Ad. 45: τῷ πυρὶ προσελθὼν | ἔκαιε τοὺς ὀδόντας. de sacris XVII 126: πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει | — ἐπὶ βωμῶν. XXIV 89: καῖε δὲ τώδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε, cf. Od. III 459: καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων. — Pass. XI 52: καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν | καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν.

κακοεργός *maleficus* XV 47: οὐδεὶς κακοεργός δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί.

κακόκνᾱμος *malas tibias habens* IV 63: Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις: erant enim capripedes.

κᾰκός (sg. m. κακόν, aeol. κάκον XXX 5. κακέ. f. κακά, -ᾶς, -άν. n. κακόν, -ῷ, -όν. pl. m. κακῶν, -οῖσιν. f. κακαί, αἰς, αῖσιν. n. κακά. — comp. m. κακωτέρῳ. n. a. κακώτερον. superl. κάκιστος, ε. — adv. κακῶς) *malus* I adi. 1) vilis, turpis VI 34: οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν. V 27: κακὰν κύνα — ἀμέλγειν. neutr. sg. verbis additur XX 10: κακὸν ἐξόσδεις. V 52: ὄσδοντι κακώτερον. — de hominibus: inutilis, imperitus IV 13: δειλαῖαι δ' αὗται (ταὶ δαμάλαι) τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον. XIV 55: πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος | οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας. XVI 27. XXVII 21. maledicentis est ὦ κακέ V 12; κάκιστε V 75. — ignobilis XXV 38: οὐ σέγε φημὶ κακῶν ἔξ | ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν, cf. Il. XIV 472: οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ. — II 41: (με τάλαιναν) ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν: 'fecit ut sim infamis'. — 2) improbus, male moratus XXIII 60: (τῷ δ' ἐφύπερθεν) ἅλατο καὶ τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον. XX 18: κακὰ — ἑταίρα. XIV 31: (χὼ Λαρισαῖος — ᾆδεν) Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες: 'improbum illud ingenium, improbum caput'; ironice dictum. XV 50: (ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες) ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια: 'male ludificantes, die argen Schalksknechte'. — de animalibus XIX 1. XXIII 19. Ad. 18. — VII 79: κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν, cf. Od. XII 300: ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν. II 136: σὺν δὲ κακαῖς μανίαις, cf. Verg. Ecl. VIII 41: me malus abstulit error. — 3) perniciosus, infaustus, infelix I 103: Δάφνις κἠν Ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἔρωτι. XXIV 23: κακὰ θηρί' ἀνέγνω: serpentes. XXV 168: αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις. XXIV 18: ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις λάμπεσκε. II 161: κακὰ φάρμακα. [58]: κακὸν ποτόν. IV 47: κακὸν τέλος: letum. 27: κακᾶς ἠράσσαο νίκας. XVI 85: κακὰ — ἀνάγκα. XXI 8: κακαί — μέριμναι. — adv. **κακῶς** mala precantis est IV 52: κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο. — II subst. **κακόν** (aeol. κάκον) *malum*, Uebel, Unheil XXX 5: καὶ νῦν μὲν τὸ κάκον (cod. κακὸν) ταίς μεν ἔχει τλησιπό[νοις φρένας]: amor, cf. II 65. VIII 57: δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός. I 81: πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν. XXII 180: ὀλίγῳ — κακῷ. ad homines refertur XV 44: πῶς καί ποκα τοῦτο περᾶσαι | χρὴ τὸ κακόν;: ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν. (Gloss. ad singulos XV 10: ποτ' ἔριν, φθο-

νερὸν κακόν, αἰὲν ἑτοῖμος. XIV 36: ἐμὸν κακόν, οὔ τοι ἀρέσκω;: 'pernicies mea, cuius ego amore consumor'; cf. Il. V 831: τυκτὸν κακόν: Mars.

κακŏφράσμων *malevolus* IV 22: κακοφρασμων γὰρ ὁ δᾶμος (e coni. Meinekii scr. pro vulg. κακοχράσμων, Ahr. κακογράσμων).

κάκτος *cactus Opuntia* Linn. X 4: (ἀπολείπῃ) ὥσπερ ὄις ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.

κακῶς v. **κακός** I 3).

κᾰλᾰθίσκος *parvus calathus, qualus* XXI 9: (ἐγγύθι δ' αὐτοῖν) κεῖτο τὰ ταῖν χεροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι: sc. piscatorum.

Κᾰλαιθίς *Calaethis*, mater Laconis opilionis V 15: (οὐ τέ γε Λάκων) τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαιθίδος (Καλαίθιδος vulg.).

κᾰλᾰμα *culmus, stipula* X 49: ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα. V 6: τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι | ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;: ἐν τῷ καλάμῳ φυσᾶν καὶ αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες. Schol., cf. Verg. Ecl. III 26: solebas | stridenti miserum stipula disperdere carmen.

κᾰλᾰμαῖος *inter culmos v. stipulas versans* X 18: μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία: ἤγουν ἡ ἀκρίς (mantis religiosa Linn.), ἣ παρεικάζει τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην διὰ τὸ καὶ ταύτην λεπτήν τε εἶναι καὶ μέλαιναν (cf. v. 26). Schol.

κᾰλᾰμευτάς *messor* V 111: οὕτῶς χὐμές θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

κάλᾰμος *calamus, arundo* 1) tectum arundineum XXVIII 4: ὄππα Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὐπ' ἀπάλῳ. — 2) calamus piscatorius XXI 10: τοὶ καλαμοί. 47: τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον. 43: ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν, cf. Ovid. Met. XIII 923: nunc in mole sedens moderabar arundine linum. — 3) calamus fistulae VIII 24: (τὸν δάκτυλον ἀλγέω) τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεὶς διέτμαξεν, cf. Verg. Ecl. V 2: calamos inflare levis.

κᾰλέω (praes. ind. καλεῖς, -εῖ, -έοντι, -έουσι. ipr. κάλει. part. καλεῦντος, -εῦσα. aor. ci. καλέσωμες. ipr. κάλεσον. part. καλέσασα. — pass. praes. καλεῦμαι, -εῖται, -εῦνται. pf. κεκλημένος. fut. III κεκλήσεαι, -εται. — med. aor. ἐκαλέσσατο) *voco* 1) advoco, arcesso, c. acc. II 101: Σιμαίθα τυ καλεῖ. III 7. V 66. XXIV 65. accedit adv. XV 43: τὰν κύν' ἔσω κάλεσον. VIII 26: ἐνταῦθα. praep. ἐπὶ c. acc. XXIX 39; ἐς II 116. — Med.: ad me voco XXII 78: ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας. — 2) nomino, c. dupl. acc. X 26: Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες. VI 7. Ber. 4. Pass. nominor, vocor XVII 25: ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες. II 125. XXII 69. 71. XXIV 82. 102. Ep. XVIII 4.

κᾰλῐα (aeol. pro. καλιά) *nidus*, met. XXIX 12: ποίησαι καλίαν μίαν εἰν ἔνι δενδρίῳ.

καλλείψω v. **καταλείπω.**

καλλῐερέω *lito* V 148: φλασσῶ τυ, πρὶν ἤ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι | ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνίδ'.

Καλλιόπα *Calliope, Vocalis* Syr. 17: ἁδὺ μελίσδοις | ἔλλοπι κούρᾳ | Καλλιόπᾳ | νηλεύστῳ: 'dulce canas puellae mutae Vocali conspicuae', intelligitur Echo, quae ὄπα καλὴν προφέρεται. Schol.

κάλλος *pulchritudo* XVII 45: κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα. XXIII 32: κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν. pulchritudo oris, *color* II 83: τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. XX 21; cf. Ov. Her. III 141: abiit corpusque colorque.

κᾰλλαν = καὶ ἄλλαν, q. v.

καλός (m. κᾰλός, κᾱλός (2); aeol. κᾰλω XXX 3; κᾰλῷ (1); κᾰλόν, κᾱλόν (3). κᾰλέ (ci.). — f. κᾰλά, -ᾶ, -άν, -ᾱ (1); dor. κᾰλάς VII 87. X 38. — n. κᾰλόν, κᾱλόν (1); κᾰλῷ (2); κᾰλόν, κᾱλόν (1), aeol. κάλον XXIX 16; κᾰλά, κᾱλά (1); κᾰλοῖς; κᾰλά, κᾱλά (3). — comp. f. καλλίον(α). n. κάλλῑον n. a. — superl. m. κάλλιστος. f. voc. καλλίστα. n. n. κάλλιστον. pl. a. κάλλιστα. — adv. κᾰλῶς) *pulcher* 1) de forma pulchra a) virorum VIII 73: (κἠμέ) — καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν, cf. XX 30. XII 23: σὲ τὸν καλὸν αἰνέων: τὸν ἐρώμενον. Schol. VII 132: χὠ καλὸς Ἀμύντιχος. XX 33: χὠ καλὸς Διόνυσος. VIII 47: καλὸς Μίλων (e coni. A. Fritzschii pro ὁ καλὸς). VIII 51: ὦ καλὲ — Μίλων (vulg. κόλε). XIII 72: κάλ-

λιστος "Υλας. XV 127: τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ. II 125. XIV 25. XV 14. XX 19. XXIII 15. 45. XXX 3. Ad. 26. — b) feminarum III 46: τὰν — καλὰν Κυθέρειαν. VIII 43: καλὰ Ναΐς. XI 76: εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν. XVIII 38: ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα. XV 62: καλλίστα παίδων (var. κάλλισται). — c) animalium V 82: καλὸν — κριόν. VII 87: τὰς καλὰς αἶγας. XXVII 37: πώεα καλά. Ep. IV 15: χίμαρον καλόν. Ep. VI 3: ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος. — d) de membris corporis I 146: τὸ καλὸν στόμα, cf. II 126. XX 5. VI 36: καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἁ μία κώρα. XVIII 26: καλὸν — πρόσωπον. XXIX 16: τὸ κάλον — ῥέθος. II 110: καλὸν χρόα. VI 14 = XXVII 30: χρόα καλόν. VII 121: τὸ καλὸν ἄνθος: color. I 60: καλὸν κρῆς. V 140: καλὸν κρέας. IX 25: στρόμβω καλὸν ὄστρακον. — e) de vestibus, armis, aliis rebus arte factis II 73: καλὸν σύροισα χιτῶνα. XXVII 52: εἵματα καλά. XXIV 5: καλὸν ὅπλον. VI 33: καλὰ δέμνια. IX 10: καλὰ δέρματα. VI 43: καλὸν αὐλόν. VIII 18: σύριγγα — καλάν. I 129 (ubi A. Fritzschius legi iubet καλόν). Ep. II 1. I 52: καλὰν — ἀκριδοθήραν. IV 32: καλὰ πόλις. — f) de iis quae fiunt natura I 67: κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα. IX 15: καλὸν ἄντρον. I 118: καλὸν — ὕδωρ. VI 11: καλὰ κύματα. I 133: ἁ καλὰ νάρκισσος. IV 18: χόρτοιο καλὰν κώμυθα. VI 16 = XXI 26: τὸ καλὸν θέρος. IV 24. XXIII 28. 29. 32. — VI 19: τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται, cf. XIII 3. XV 111. — 2) magnificus, praeclarus XV 46 = XVII 6: καλὰ ἔργα. II 80: καλὸν πόνον (γυμνασίοιο). XV 23: χρῆμα καλόν τι (spectaculum). X 38: καλὰς — ἀοιδάς. XV 99: φθεγξεῖταί τι — καλόν. XVII 7: καλὰ εἰπεῖν. X 25. — 3) bonus, secundus; idoneus VII 52: καλὸς πλόος. XV 73 = 74: ἐν καλῷ: 'in salvo, in tuto'. VII 127: τὰ μὴ καλά: 'omne triste malum'. — XXII 223: γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί. — 4) decens, honestus V 39: παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλόν. Ep. XII 4: καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν. — καλόν (κάλλιόν) ἐστι c. dat. et inf. XVII 116. XXVII 7. — Neutr. sg. καλόν pro adv. est I 149: ὡς καλὸν ὄσδει. V 46 = I [107]: καλὸν βομβεῦντι. I 34: (ἄνδρες) καλὸν ἐθειράζοντες. II 11: φαῖνε καλόν. I 46: καλὸν βέβριθεν ἀλωά. V 135: καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. — comp. κάλλιον melius X 54. — item τὸ καλόν III 8. 18. — n. pl. καλά XV 38: τοῦτο κάλ' εἶπες: 'hoc dixti pulcre'. XXVII 47: ταῦροι, καλὰ νέμεσθ'. superl. XV 3: ἔχει κάλλιστα: 'optime habet, benigne'. 77: κάλλιστ' (sc. ἔχει). — adv. καλῶς V 119: καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι, itemque XI 5; cf. Hor. Sat. I 9, 62: qui pulcre nosset.

κάλπις *urna, situla* V 127: ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

κᾰλῦβα *tugurium* piscatorium XXI 18: (ἁ δὲ παρ' αὐτάν) θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα. plur. pro sing. XXI 7: στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι.

Κᾰλῠδώνιος *Calydonius* XVII 55: (Διομήδεα) Καλυδώνιον ἄνδρα: pater enim Tydeus habitaverat Calydone, cf. Il. XIV 116. (de I 57 v. Καυλώνιος.)

κᾰλυξ *gemma rosae* (flos rosae non expansus) III 23: (τὸν στέφανον) ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.

Κάμῑρος *Camirus*, urbs Rhodi Ep. XX 4: Πείσανδρος συνέγραψεν ὠκ Καμίρου.

καμμε, κᾰμμες = καὶ ἄμμε, καὶ ἄμμες, q. v.

κάμνω (praes. part. κάμνοντι. fut. κᾰμεῖσθ(ε). — aor. ind. ἔκαμ(ε), κάμον. part. καμόντων. — pf. κεκμᾱκώς, κεκμᾰκός) 1) intr. *laboro, laborando defatigor* I 41: κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς. I 16: ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας | τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται (var. κεκμηκώς), cf. Ep. III 1: σῶμα κεκμακὸς | ἀμπαύων. add. partic. XVI 71: οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς. suppl. part. VIII 68. — XVII 49: στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων: mortuorum, cf. Il. XXIII 72 = Od. XXIV 14: ψυχαί, εἴδωλα καμόντων. — 2) trans. *elaboro, laborans conficio* XXVI 5: ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς.

κάμπτω *flecto, inflecto, curvo* XXV

248: (ὅτ' ἂν ἁρματοπηγὸς ἀνήρ) ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο. 251: ἐρινεός | καμπτόμενος, cf. Il. IV 486: ὄφρα ἴτυν κάμψῃ δίφρῳ: 'curvando conficiat'. — cum. acc. loci Ep. IV 1: τήναν τὰν λαύραν τάς τε δρύας, αἰπόλε, κάμψας | σύκινον εὑρήσεις — ξόανον. c. praep. XXIV 118: (ἐδίδαξε) περὶ νύσσαν | ἀσφαλέως κάμπτοντα (sc. τὸ ἅρμα) τροχῷ σύριγγα φυλάξαι.

κἀμφιστειλαμένα = καὶ ἀμφιστειλαμένα, q. v.

κἀν = καὶ ἐν, q. v.

κἀν' = καὶ ἀνά, q. v.

κἄν = 1) καὶ ἄν. 2) καὶ ἐάν v. ἤν, q. v.

κάνεον *canistrum* XXIV 135: δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος, cf. Od. XVII 343: ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο | καὶ κρέας.

κᾰνῆν v. **καίνω.**

κᾰνηφόρος *canistrum gerens* II 66: ἦνθ' ἁ τωὐβούλοιο κανηφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ | ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος (Ahr. καναφόρος), cf. Ov. Met. II 711: illa forte die castae de more puellae | vertice supposito festas in Palladis arces | pura coronatis portabant sacra canistris.

κάνθᾰρος *scarabeus* V 114: καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα | σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται: τοὺς περαίνοντας [καὶ πορνεύοντας] τὸν Κομάταν αὐτὸν κατὰ τὴν συκάδα φησίν. Schol.

κἀντιγένης = καὶ Ἀντιγένης, q. v.

κἀντιφιλήσομεν = καὶ ἀντιφιλήσομεν, q. v.

κἀνυπόδητος = καὶ ἀνυπόδητος, q. v.

κἀξήγειρε = καὶ ἐξήγειρε, q. v.

κᾶπος *hortus* XVIII 30: (κόσμος) κάπῳ κυπάρισσος. XV 113: πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις | ἀργυρέοις: 'horti Adonidis h. e. florum copia tenerrimorum in vasis pretiosis satorum, inter paucorum spatium dierum educatorum, sed spe maturius caducorum, quibus floribus humanae flos aetatis significaretur fragilis atque caducus'.

καππυρίσασα v. **καταπυρίζω.**

καπῠρός 1) *aridus, torridus* VI 15: ἀπ' ἀκάνθας | ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει. ad amorem transfertur II 85: ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξεσάλαξε: ardens. — 2) *argutus* VII 37: καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, cf. Verg. Ecl. IX 36: argutos — olores.

Κάρ, pl. **Κᾶρες** *Cares* XVII 89: Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί.

καρδία (sg. καρδίας. per metath. κρᾰδίη, -ας, -αν) *animus* XXIX 4: οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας: 'ex animo, penitus, cf. XVII 130'. — XXIII 34: τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος. XXX 10. XXII 171. XXVII 69: κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη, cf. Od. IV 548: ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ | αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη.

κάρη *caput* XVI 11: ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι. de tauro XXV 144: χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον. 255: ἐπὶ λασίοιο καρήατος.

Κάρνεα *Carnea,* dies festi a Doriensibus in honorem Apollinis, gregum tutoris, celebrati V 83: (Ἀπόλλωνι) κριὸν ἐγὼ βόσκω· τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

κᾰρόω *alto gravique sopore corripio* XXIV 58: θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

καρπᾰλιμος *celer* XXIV 156: λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες. Iam apud Hom. epitheton pedum.

κάρπιμος *frugifer* X 43: (τοῦτο τὸ λᾷον) εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

καρπός *fructus*, sg. pro plur. V 125: τὰ δέ τ' οἴσυα καρπὸν ἐνείκαι. I 31: καρπῷ ἕλιξ — ἀγαλλομένα κροκόεντι.

κάρτα *vehementer, admodum* V 135: καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.

καρτερός, κρᾰτερός (septies m. καρτερός, n. a. καρτερόν. — ter m. κρᾰτερός, -όν) *validus, fortis, potens* 1) de hominibus XVII 26: ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας. XXII 140 = 199: (ὁ) καρτερὸς Ἴδας. VII 152: τὸν κρατερὸν Πολύφαμον. XXII 92. 173. — c. gen. XV 94: μὴ φύη — ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη: ἡμῶν κύριος. Schol. — 2) de rebus XXII 184: σείων καρτερὸν ἔγχος. XXV 175: δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει | χειρῶν καρτερὸν ἔργον. — neutr. sg. pro adv. I 41: κάμνοντι

τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς. cf. τὸ καλόν III 3. 18.

κάρτος *robur* IV 8: φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν, cf. Od. XVIII 139: βίῃ καὶ κάρτει εἴκων.

καρτύνω, med. *mihi roboro, firmo* XXII 80: σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις | χεῖρας.

κᾰρῠον *nux* IX 20: ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν | χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

καρχᾰρόδων *dentes asperos, acutos, serratos habens* XXIV 85: (νεβρὸν ἐν εὐνᾷ) καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει. Apud Hom. καρχαρόδους epitheton est canum.

κᾰσίγνητος *frater germanus* XVII 130: (Ἀρσινόα) ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε: Ptolemaeum II Philadelphum, cf. Il. XVI 432: Ἥρην — κασιγνήτην ἄλοχόν τε. — XXII 209: μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.

Κασταλίς *Castalis* (Musa) VII 148: Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι, cf. Martial. IV 14, 1: Castalidum decus sororum.

Κάστωρ (Κάστωρ, -ορος, -ορι, -ορα, -ορ. semper fere aut in introitu hex. aut in exitu leg.) *Castor*, filius Iovis et Ledae, frater Pollucis XXII 1: ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱώ, | Κάστορα καὶ — Πολυδεύκεα. 79: ὑπείροχος ἐν δαΐ Κάστωρ. 34: Κάστωρ δ' αἰολόπωλος. XXIV 127: Κάστωρ ἱππαλίδας (Ahr. e coni. Boissonadii Ἄκτωρ Ἱππασίδας). XXII 25. 135. 175. 186. 194. 197. XXIV 130 (Ahr. Ἄκτορι, v. 127).

κᾰτά (interdum apocopen patitur κάδ, κάκ, κάτ; elisionem saepissime, praeter XXV 45. — semel cum anastrophe postponitur XV 126; interponitur inter subst. et adi. semel, inter adi. et subst. septies.) I adv. in tmesi II 54. VI 14. XXV 146. Ad. 32. v. καταβάλλω, καταδικάζω, κατακλάω, καταμύσσω. — II praep. A) c. accus. 1) de loco a) de motu qui superne fit deorsum: *secundum, per* I 43: ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες. VII 109: κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο. I 30: ἃ δὲ κατ' αὐτόν (τὸν κισσόν) | καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι: 'secundum ipsam hederam'. II 59: τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον | τᾶς τήνω φλιᾶς καθ' ὑπέρτερον (vulg. καθυπέρτερον). itaque versari unum variis locis eiusdem regionis aut plures uno loco esse significat: über — hin, durch — hin, auf, an, in VII 153: (Πολύφαμον) τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι. III 2: βόσκονται κατ' ὄρος. VIII 2: μᾶλα νέμων — κατ' ὤρεα μακρά. cf. I 123. XX 30. I 67: ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδω (Ahr. e coni. Πίνδον): sc. ἦσθε. VII 149: κατὰ λάινον ἄντρον, cf. III 6. XVI 86: (ἐχθροὺς — πέμψειεν ἀναγκᾷ) Σαρδόνιον κατὰ κῦμα. XXII 7: ἵππων — ταρασσομένων καθ' ὅμιλον. 10: κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα. 84: ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο. XXV 45: κατὰ ἄστυ μένει, cf. Od. VII 40: ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ. at XX 40: κατ' ἄστυ. XXIV 40: ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον. 183: κατ' Ἀπίδα. XXVIII 21: κατὰ Μίλλατον. XV 126: τὰν Σαμίαν κάτα βόσκων (Herm. pro vulg. καταβόσκων). II 76: εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν. XXIV 12: (στρέφεται — ἐς δύσιν ἄρκτος) Ὠρίωνα κατ' αὐτόν. XIV 65: κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει | λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, cf. XXV 161. X 58: κατ' εὐνὰν ὀθρευοίσα. — ad animum transfertur XXV 177: ἵνα γνώω κατὰ θυμόν, cf. Od. XXII 373: ὄφρα γνῷς κατὰ θυμόν. — distribuendi vim habet XXV 220: ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 99: ὄιες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο. XIII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο: 'bini'; σύνδυο, κατὰ συζυγίαν. Gloss. — b) de motu qui fit in locum aliquem certo consilio XVII 212: Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας | ἵκετ' ἐπιστάμενος — ἀναμέλψαι ἀοιδάν: nach — hin, zu, sc. ut in concionem prodiret. — 2) *secundum, pro,* nach, gemäss, zufolge XXV 136: πρῶτοι τοίγε (βόες) μαχηνδὲ κατὰ χροὸς ἤισαν ὀσμήν: quod odorabantur bestias. XXV 194: κατὰ στάθμην ἐνόησας: ὀρθῶς. Gloss. VII 30 = 39: κατ' ἐμὸν νόον: 'meo quidem animo'; ὡς ἐγὼ λογίζομαι. Schol. XXI 32: κατὰ τὸν νόον: secundum tuam mentem (?). XIII 14: κατὰ θυμόν: ex animi sententia; cf. XV 38: κατὰ γνώμαν. XIV 57: κατὰ νῶν τεόν. — XV 39

= XXII 149: (οὐ) κατὰ κόσμον. — 3) de tempore VII 63: τῆνο κατ' ἦμαρ: illo die. XXV 66: κατὰ καιρόν: opportuno tempore. XIV 11: κατ' ἄκαιρον (κατὰ καιρόν vulg.). XVIII 12: καθ' ὥραν: 'solito tempore', Passow.; κατὰ καιρὸν τὸν ἁρμόζοντα. Gloss. — B) c. genet. 1) de motu qui superne fit deorsum: *secundum, per* a) ad rem: in — hinab VII 82: οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ. III 54: ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. über — her I 118: ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Δωρίδος ὕδωρ, v. Δωρίς. VII 135: πολλαὶ δ' ἁμὶν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο | αἴγειροι πτελέαι τε: 'desuper in caput agitabantur'. XXV 256: (ῥόπαλον — ἀείρας) ἤλασα κὰκ κεφαλῆς: caput percussi. XXII 104: μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ. XXII 204: κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος. XVII 62: κὰδ δ' ἄρα πάντων | νωδυνίην κατέχευε μελῶν. — b) a re: an (auf) — herab XXII 30: ἔνθα μιῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος — | ἄνδρες ἔβαινον. von — herab V 15: ἢ κατὰ τήνας | τᾶς πέτρας — εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν. XXIV 69: ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει. — 2) met. de animo infesto: auf — herab, *adversus, in* V 143: (ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ) κὰτ τῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος. IV 11: πείσαι κεν Μίλων κὰτ τῶ λύκω ἀμνάδα λυσσῆν (ex Aurati coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. καὶ τὼς λύκος αὐτίκα).

καταβαίνω *descendo* XXIV 41: ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας. XIII 21: κατέβαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ. — met. XV 35: λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ (τὸ ἐμπερόναμα);: 'quanto pretio descendit tibi de iugo (de tela)?'

καταβάλλω 1) *deiicio* in aliquem locum, per tmesin II 54: (τὸ κράσπεδον) — κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω, cf. Il. IX 206: κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ · X 21: τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον: 'segetem metendo humum sterne'. — Pass. v. Med. *deiicio me* XVIII 11: εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ. — 2) *demitto* XV 85: πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων: 'herabwallen lassend' Passow., cf. Ov. Met. VI 289: (stabant) — demisso crine sorores.

καταβληχάομαι *mutio adversus* aliquem (proprie *balo*) V 42: (αἱ δὲ χίμαιραι) αἵδε κατεβληχῶντο: ἀντὶ τοῦ ἐμηκῶντο. Schol.

καταβόσκω v. βόσκω.

κατᾰβρῑθω 1) *gravesco* VII 146: (τοὶ δ' ἐκέχυντο) ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε, cf. Verg. Georg. II 429: nec minus interea fetu nemus omne gravescit. — 2) trans. *degravo*, met. *supero* XVII 95: ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας.

καταδαίνυμαι *comedo* IV 34: Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.

καταδαρθάνω *obdormio*, aor. *obdormivi, dormio* XXI 39: δειλινὸν ὡς κατέδαρθον. XVIII 9: οὕτω δὴ πρωιζὲ κατέδραθες;

καταδέω, med. *mihi vincio, ligo, defigo* ritibus magicis et ad Venerem pellicio II 3: τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα. 10: νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. 159: νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι (vulg. καταθύσομαι).

καταδῐκάζω *sententiam fero adversus, condemno*, per tmesin Ad. 32: καί μεν κατ' εὖ δίκαξε (Ahr. e coni. pro κατεσίναξε).

καταδύω, aor. II intr. *subeo, submergor* XXVI 11: σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς. XI 55: κατέδυν ποτὶ τίν: sc. in mare.

καταίθω *uro* VII 56: θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει. Pass. II 40: ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, cf. Ov. Met. VII 21: quid in hospite — ureris?

κατάκειμαι *iaceo, recubo* XV 84: αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται | κλισμῶ.

κατακλᾱΐζω (dor. pro κατακλείω) *includo* VII 84: καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα. Med. XVIII 5: ἀνίκα Τυνδαρίδα κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατάν | μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός (Mein. scr. pro κατεκλάξατο v. κατελέξατο, Ahr. e coni. κάσιν ἄγετο): 'quum secum inclusisset, in thalamum abduxisset'.

κατακλάω *inflecto* XXV 146: κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης | κλάσσε βαρύν περ ἐόντα.

κατακλίνω, pass. *reclinor, recubo* VII 89: (ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις) ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο.

κατακόπτω *caedo*, σφάζω XIV 14: δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς.

κατάκρας *funditus, prorsus* XVI 89: δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας.

κατακρίνω *condemno* XXIII 23: (βαδίζω,) ἔνθα τύ μεν κατέκρινας (sc. βαδίζειν).

καταλαμβάνω *offendo* IV 61: ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει.

καταλέγω *enumero, enarro* (ordine atque explicate) XVII 11: τί πρῶτον καταλέξω; XXIV 65: Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν.

καταλείβω, pass. *decurro, labor* I 8: (τὸ καταχές) τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. V 33. cf. Verg. Ecl. V 84: saxosas inter decurrunt flumina valles.

καταλείπω *relinquo, desero* XVI 108: καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε (sc. Χάριτας).

καταλύω v. **ἀπολύω**.

καταμύσσω *lacero*, per tmesin VI 14: (φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς) κατὰ — χρόα καλὸν ἀμύξῃ.

κατάντης *declivis, acclivis* I 13 = V 101: ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι.

καταπρίω *serra diffindo* X 55: μή τι τάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον: εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. Schol.

καταπτυχής *sinuosus* XV 34: Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπέροναμα | τοῦτο πρέπει.

κατάπυκνος *condensus* Ep. I 1: τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα | ἕρπυλλος.

καταπυρίζω *flagro* II 24: αὔτα (ἡ δάφνα) λακεῖ μέγα καππυρίσασα: 'postquam flammam concepit'. Intransitivam vim h. v. confirmari Lobeckii disputatione ad Soph. Ai. p. 196 sqq. indicat A. Fritzschius; G. Dindorfio Valckenarius κάππυρος εὖσα recte correxisse videtur; Ahrens scr. λᾶκον μέγαν ἔκπυρος ἆσε.

καταρρέω *defluo, redundo* I 5: αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὶ καταρρεῖ | ἁ χίμαρος.

κατάρχομαι *incipio* Ep. III 6: φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταρχόμενον (e Toup. coni. scr. pro vulg. καταγρόμενον, Ahr. καὶ ἀγρεμόνας, Herm. κατανόμενον, Boisson. καταντόμενον).

κατασείω *concutio, verso* XXI 43: ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν: ἐκίνουν. Gloss.

κατασμύχω *lentis ignibus comburo*, met. de amore III 17: ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὄστιον ἄχρις ἰάπτει, cf. Hor. Od. III 19, 28: me lentus Glycerae torret amor meae. — de dolore VIII 90: ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ | ὤτερος: 'maceratus dolore et absumptus est'.

κατατάκω *contabefacio* Ep. VI 1: τί τοι πλέον, εἰ καταταξεῖς | δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος; — Pass. *(con)tabesco, absumor, liquor* amore XI 14: αὐτεῖ ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο. VII 76: εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο, cf. Od. XIX 205: ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' —, ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήια δακρυχεούσης. c. acc. XIV 26: τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.

κατατίθημι (act. fut. dor. καταθησῶ, -σομες. aor. κατέθηκας, -ε(ν). κατθείην, καταθεῖναι. — med. aor. κάτθετο, κατέθεντο, καταθεῖο) I Act. 1) *depono, colloco*, c. praep. ἐς XVII 50: ἐς ναὸν κατέθηκας (Βερενίκαν). XXIV 4: (ἀμφοτέρους λούσασα) χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα. XVIII 44: (στέφανον) καταθήσομες ἐς πλατάνιστον (var. καταθήσομεν). — XXIV 57: πάρος κατέθηκε ποδοῖιν (πέλωρα). — 2) *pono, depono* praemium certaminis VIII 11: χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον; cf. VIII 12. 20. — II Med. 1) *mihi, mea depono* XXVI 8: (ποπανεύματα) εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν. de partu XXVI 34: (ὃν ἐν Δρακάνῳ) Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας, cf. Catull. 34, 8: Latonia, quam mater prope Deliam deposivit olivam. — 2) met. *colloco, perduco* XVII 38: ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώνᾳ (var. κατθεῖο).

κατατρίβω *contero* XXIV 74: πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα | χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι | Ἀλκμήναν.

κατατρύχω *attero*, met. *torqueo, male habeo* I 78: τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἐρᾶσαι;

κατατρώγω *comedo* V 115: (τὼς

κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα) σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. v. κάνθαρος.

καταυτόθι *ibidem* XXV 153: τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταυτόθι πίονας ἀγροὺς | ἐστιχέτην, cf. Il. X 273: λιπέτην δὲ καταυτόθι πάντας ἀρίστους.

καταφαίνομαι *appareo, videor* VII 11: (τὸ σᾶμα) ἁμῖν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο (Ahr. c. Iunt. ἀνεφαίνετο): 'incipit apparere' Verg. Ecl. IX 60. — VI 35: καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μεν ἁ μία κώρα, | ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο. III 8: ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;

καταφθίνω *perdo* XXV 122: (οὐ — τις ἐπήλυθε νοῦσος —,) αἵτ' ἔργα καταφθίνουσι νομήων. Transitivam h. v. vim defendere conatur A. Fritzschius afferens Soph. El. 1413; plerique aliter sentiunt, G. Dindorfius cum Meinekio scribi vult καταφθινύθουσι, Ahr. et Ziegl. c. Iunt. et Call. καταφθείρουσι.

καταχής *strepens, resonans* (Hor. Od. I 7, 12) I 7: τὸ καταχές | τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.

κατείβω, pass. *defluo* VII 137: (τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ) Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελαρύζει, cf. Il. XXI 261: τὸ (ὕδωρ) δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει.

κατελαύνω *subigito, corrumpo* V 116: ἦ οὐ μέμνα ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα;: ἐπέρανα, ἤγουν συνουσιαζόμην σοι. Gloss.

κατεναντίον *e regione* I 21: δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε Πριήπω | καὶ τᾶν Κραναιᾶν κατεναντίον.

κἄτερα = καὶ ἕτερα, q. v.

κατερείπω, aor. II intr. *delabor* XIII 49: κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ.

κατέρχομαι *descendo* XVII 48: ἀλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν | κυάνεον: ad Stygiam paludem.

κατεύχομαι 1) *instanter, per deos rogo* II 71: (μ' ἁ τροφὸς) κατεύξατο καὶ λιτάνευσε | τὰν πομπὰν θάσασθαι: 'quasi sit κατευξαμένη λιτάνευσε'. — 2) *glorior* I 97: τύ θην τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι λυγίξειν (Ahr. e C. F. Hermanni coni. scr. κατ' εὔχεο, Bergk. coni. ποκ' εὔχεο.)

κατηρεφής *desuper tegens, imminens,* quasi cameram seu arcum efficiens VII 9: (αἴγειροι κλῆθραί τε) χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι. v. ἐπηρεφής.

κατοικέω *incolo* XI 62: ὡς εἰδῶ τί ποχ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.

κάτω 1) *subter, in inferiore parte* VIII 19 = 22: (σύριγγα) λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἶσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν. — 2) *deorsum* VIII 75: κάτω βλέψας τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον: 'torvus humi vultum ponebam (Hor. Od. III 5, 44)'.

κάτωθε *ab inferiore parte* IV 44: θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· sc. ποτὶ τὸν λόφον (v. 46).

Καύκᾰσος *Caucasus* mons VI 77: ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.

Καυλώνιος *incola Cauloniae,* urbis in Bruttiis sitae I 57: τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καυλωνίῳ αἶγα τ' ἔδωκα (e coni. Ahr. scr. A. Fritzschius pro vulg. Καλυδωνίῳ).

καῦμα *aestus* X 51: καὶ λήγειν εὕδοντος (κορυδαλλῶ), ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα. — met. de amore Ad. 29: καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα: pectoris aestum Ov. Her. XV 25.

καὐτά, καὔτας = καὶ αὐτά (αὔτας), q. v.

καὐτονόα = καὶ Αὐτονόα, q. v.

καυχάομαι, dor. **καυχέομαι** *iacto me, exsulto* V 76: βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω | κοὐδὲν καυχέομαι (var. καυχῶμαι). XXVII 3 = 8: μὴ καυχῶ.

κἄχάζω *cachinno,* fut. dor. V 142: κἠγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | κὰτ τῶ Λάκωνος: καταγελάσω τοῦ Λάκωνος. Schol.

κᾰχλάζω *strepito, resono* VI 12: (τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει) ἅσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν (var. παφλάζοντα, καχλάζοντα).

κἀχώ = καὶ ἀχώ, q. v.

κὲ(ν), κᾶ part. enclit. (κὲν, κὲ, κ', χ' duodesexagies; dor. κὰ quinquies) = **ἄν,** q. v. I c. ind. praeteriti (ipf. et aor.) 1) in apodosi enunt. condition. a) pro protasi sunt partic., αἶθε, ἀλλά VII 13: οὐδέ κέ τίς νιν | ἠγνοίησεν ἰδών: h. e. εἰ εἶδεν. X 33. XXII 122. — b) suppl. protasis XXVIII 15: οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀέργω

κεν (al. μέν) ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις: nollem XIV 23. XXV 115. — 2) in protasi II 124: καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἧς φίλα· — εὗδόν τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα. v. εἰ I 2). — II c. coni. 1) in enunt. relat. a) in apodosi leg. praesens X 25: ὧν γάρ χ' ἅψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. XVII 74. XXII 161. — b) praeteritum XII 32: ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη, | — ἀπῆλθεν. — 2) in enunt. condition. a) in apodosi perf. pro praes. XXV 5: τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην. — b) futurum I 23: αἰ δέ κ' ἀείσῃς, | — αἶγα δέ τοι δωσῶ. I 10. V 51. VII 55. — 3) in enunt. tempor. a) in apodosi praesens (opt. c. κὲν, imper.): ὁππότε κεν XVII 42. ἐπεί κε I 90. XI 78. XVIII 25. ἐπεί κα II 100. ἄς κεν quamdiu XXIX 20. ἔστε κε donec, bis I 6. — b) futurum: ἐπεί κα XVIII 56. ἔστε κε V 22. VI 32. — 4) in enunt. final. ὥς κεν (var. μιν) ut I 143. χὤς κα — μή ac ne II 142. — III c. optat. 1) in apodosi enunt. condition. XIV 50: κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι. XVIII 21. XXIX 11. Ber. 5. pro protasi est partic. XXIX 40: τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις | προμόλοιμί κε. XVI 106. XXV 183. enunt. tempor. XVII 40. enunt. optandi XI 73: αἴθ' (vulg. αἴκ') ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας | ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν (vulg. κεν v. καὶ). deest protasis I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν, cf. XII 13. XV 26: ἕρπειν ὥρα κ' εἴη. XI 49: τίς κα (vulg. κἂν) τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἕλοιτο; cf. XVI 20. XVII 116. XXV 198: (τὸ γὰρ) — οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι. I 56. II 34. III 39. IV 11. XVI 17. XVII 95. XXII 162. XXV 37. 43 195. XXIX 22. — 2) in enunt. relat. XXII 64: ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν; VII 100. XXV 49. XII 14 (ὡς). XXV 61 (ἵνα ubi). — 3) in quaest. indir. VII 50: ὅρη φίλος, εἴ τί κ' ἀρέσκοι | τοῦτο (var. εἴ τί κ' ἀρέσκει, εἴ τι ἀρέσκει, εἴ τοι ἀρέσκει). — IV c. infin. XXIV 136: (μέγας ἄρτος) Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι, cf. Il. XXII 108: ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη | ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι | ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. Ahrensius tamen et Ziegl. maiore distinctione post Δωρικός posita optativum esse κορέσσαι censent.

κέαρ *cor* XXX 11: εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἕλκος ἔχων καὶ τὸ [κέαρ δάκων], ubi lacunam e coni. expleverunt Curtius et A. Fritzschius.

κέδρινος *cedrinus*, e cedro confectus XXIV 43: (ὕπερθεν) κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο (var. κεδρίνῳ).

κέδρος 1) *cedrus* Ep. VII 4: καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου. — 2) *cista cedrina* VII 81: (ἰοῖσαι) κέδρον ἐς ἁδεῖαν — μέλισσαι.

κεἰ = καὶ εἰ, q. v.

κεῖμαι. (praes. κεῖμαι, -σαι, -ται, κέατ'. κείμενος. ipf. ἔκειτο, κεῖτο; ἔκειντο, κεῖντο. fut. dor. κεισεῦμαι) *iaceo* 1) de hominibus a) de requiescentibus et dormientibus XXI 35: κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι. XXI 6. (de V 129 v. χέω.) — b) de morientibus et mortuis XXII 129: κεῖτ' ἀλλοφρονέων, cf. 203. III 53: κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται. Ep. XXI 1: ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππῶναξ κεῖται. XVI 43. XXIII 44. Ep. VIII 4. — 2) de regionibus XIII 34: λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο. — 3) de rebus quae sunt alicubi nec loco moventur IX 18: (χιμαίρας,) ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κεῖται. XXI 9. XXV 2. Ep. XIV 4. inprimis de iis quae seponuntur et conduntur XVI 22: τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς | κείμενος; I 59. met. XXIX 3: κἤγω μὲν τὰ φρένων ἐρέω κέατ' ἐν μύχῳ. aut de iis quae ponuntur, ut praemia sint aut dona V 23: ἠνίδε κεῖται | ὦριφος. Ep. I 2: ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι.

κειμήλιον *thesaurus, res pretiosa*, quae magna cum cura reponi solet XXIV 121: ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἦρατ' ἀγώνων | Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια. XXI 55: τὰς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.

κείνῃ *ibi* XXV 20: κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι.

κεῖνος v. ἐκεῖνος.

κεῖπε, κεἶφ' = καὶ εἶπε, καὶ εἰπέ, q. v.

κείρω *tondeo* XIV 46: *οὐδὲ Θρᾳκιστὶ κέκαρμαι*: 'plane, tanquam Thrax, intonsus sum'.

κείς = *καὶ εἰς*, q. v.

κεἴτε = *καὶ εἴτε*, q. v.

κελᾰδέω 1) *strepo, tumultuor* XXII 99: *οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,* | *ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρά: ἤχησαν χαρμόσυνον*. Gloss. cf. Il. VIII 542: *ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν*. — 2) *sono*, de avibus XVIII 56: *ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδός* | *ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν*.

κελᾰ́δων *strepens* XVII 92: *καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ*, cf. Il. XVIII 576: *πὰρ ποταμὸν κελάδοντα*.

κελαινός *niger* XVII 87: *καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων*.

κελᾰρύζω *murmuro, strepo* VII 137: (*τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ*) *Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζεν*. v. *κατείβω*.

κελέβα *vas, poculum* ligneum (*ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες*. Schol.) II 2: *στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ*.

κελέοντες (i. q. *ἱστόποδες*) *mali v. pedes machinae textoriae*, quae stabat humi. XVIII 34: *κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων*: *ἐκ τῶν ἱστοπόδων· τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἱστοῦ, ὅταν τελεσθῇ*. Schol.

κέλευθος *via* XXV 189: *μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου*. 155: *λαοφόρου δ' ἐπέβησαν — κελεύθου*. plur. XXV 96: *πᾶσαι δὲ κέλευθοι* | *ληίδος ἐρχομένης* (*ἐνεπλήσθησαν*).

κελεύω *impero, praesum* XXIV 126: *ἱππήεσσι κελεῦσαι* | *Κάστωρ Ἱππαλίδας δέδαεν*.

κέλομαι (praes. *κέλομαι*, *-ονται*. ipf. *ἐκέλευ*) *iubeo*, sequ. acc. c. inf. V 138: *παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα*. III 11. XI 77.

κεν(ε)ός (sg. f. *κενεᾶς*, *-άν*. n. *κενόν*. pl. n. *κενεοῖσι*) *inanis* XVI 10: *κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ*. XV 95: *μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς* (sc. *χοίνικα*), v. *ἀπομάσσω*. — met. XXVII 3: *κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν*. III 20 = XXVII 4: *ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις*.

κενεών *ilia* XXV 229: *καὶ βάλον ἅσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα* | *τηϋσίως*: sc. leonis.

κενός v. **κενεός**.

Κένταυρος *Centaurus* XIV 43: *αἶνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν' ὕλαν* (vulg. *καὶ* v. *κεν ταῦρος*): 'sententia est proverbii: abiit, excessit, evasit, erupit (Cic. Catil. II 1)'.

Κενταυροφόνος *Centauricida*, Centaurorum interfector XVII 20: *Ἡρακλῆος ἕδρα Κενταυροφόνοιο*.

κεντέω *pungo* XIX 1: *τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα*. ad barbam transfertur XV 130: *οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά*, cf. Tibull. I 8, 31: levia fulgent ora nec amplexus aspera barba terit.

κεραΐζω *deleo, perdo* XXV 202: *πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς* | *λῖς ἄμοτος κεράϊζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους*.

κερᾰός *cornutus* I 4: *κεραὸν τράγον*. Ep. I 5: *κεραὸς τράγος*. XXV 123: *κεραοὶ βόες*. 17: *βόεσσι — κεραῇσιν*, cf. XVI 37.

κέρας 1) *cornu* tauri XXV 145: *τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ* | *σκαιοῦ ἄφαρ κέραος*. — 2) *arcus* XXV 206: *αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην*, cf. Verg. Ecl. X 59: libet Partho torquere Cydonia cornu spicula.

Κεράστας *Cornutus* Syr. 3: *Κεράσταν, ὅν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ*: h. e. 'Comatam (*κομάτης* = *κομήτης* = cornutus, quum in capite sint et comae et cornua) caprarium, quem olim nutrivit pater tauri h. e. apis'. cf. VII 78—85.

κεραυνός *fulmen* XXII 211: *αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ* (Ζεύς).

Κέρβερος *Cerberus* XXIX 38: *βαίην — φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον*.

κερδίων comp. *lucrosior, utilior* XXV 34: *ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ* | *ἔσσεται*: in quinto hex. pede legitur, ut solet apud Hom.

κέρδος *quaestus, lucrum* XVI 15: *νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων*. 22: *δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός* | *κείμενος;*

κερκίς *radius tectorius, pecten* XVIII 34: (*ἄτριον*) *κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων*, cf. Verg. Georg. I 294: arguto coniunx percurrit pectine telas: 'tela est trama,

cuius filis inseritur subtemen ope pectinis'. Wagn.

κέρκος *cauda* XXV 242: μακρὴν δὲ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε | κέρκον (λῖς).

κερουτίς *lasciva* V 145: αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουτίδες (e coni. Ahr. et Hartung. scr. pro vulg. κερουχίδες, Ziegl. et Ahr. κερούτιδες).

κερτομέω 1) *convicior* XIII 73: Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν. — 2) *ludibrio habeo* I 62: κοὔτε τυ κερτομέω: h. e. 'promissa profecto daturus sum'.

κεὖ = καὶ εὖ, q. v.

κεὐθύς = καὶ εὐθύς, q. v.

κεύθω *occulto* I 50: ἁ δ' (ἀλώπηξ) ἐπὶ πήρᾳ | πάντα δόλον κεύθοισα (vulg. τεύχοισα): 'clandestinum dolum in peram intendens'.

κεφαλά (κεφαλᾶς, -ῆς; -ᾷ, -ῇ; -άν, -ήν; ubique fere ante caesuram q. v. penthem.) *caput* 1) hominis aut bestiae II 89: ἔρρευν ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες. III 52. XXI 13. XXII 123. XXV 161. XXVI 20. sepulti Ep. XIV 4: (τύμβος) κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς (sc. Εὐρυμέδοντος). sing. ad duos refertur XXIV 6: ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων (var. κεφαλάς). opp. pedes XI 70: φλασσῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως νιν | σφύσδειν. cf. IX 18. XX 12. — de leone XXV 256: (ῥόπαλον — ἀείρας) ἤλασα κὰκ κεφαλῆς. 260. — 2) rei pars superior VIII 87: (αἶγα,) ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ: 'ultra muletri labrum'. v. *ΚΡΑΣ*.

κἠγώ(ν) = καὶ ἐγώ(ν), q. v.

κηδεμών *curator, tutor* Ep. XI 6: καίπερ ἄκικυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

κήδομαι *curo, rationem habeo*, abs. XXV 59: (βασιλεῦσιν ἐείδεται) αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος. c. gen. XXV 46: δήμου κηδόμενος. Ep. XIII 5: κηδόμενοι γάρ | ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

κῆδος *aerumna, damnum* XXV 281: (Νεμέου — θηρός) πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος (vulg. πήματα).

Κήιος *Ceus* XVI 44: δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος: Simonides, cf. Hor. Od. IV 9, 7: Ceae — Camenae.

κἠκ = καὶ ἐκ, q. v.

κἠμαυτόν = καὶ ἐμαυτόν, q. v.

κἠμέ = καὶ ἐμέ, q. v.

κἠν = καὶ ἐν, q. v.

κἠ̃ν = καὶ ἦν, q. v.

κἤνθε = καὶ ἦνθε, v. καί et ἔρχομαι.

κἠνιαυτοῖς = καὶ ἐνιαυτοῖς, q. v.

κἦνος v. ἐκεῖνος.

κἠξαπίνας = καὶ ἐξαπίνας, q. v.

κἠπέγραψε = καὶ ἐπέγραψε, q. v.

κἠπεί = καὶ ἐπεί, q. v.

κἤπειτα = καὶ ἔπειτα, q. v.

κἠπί = καὶ ἐπί, q. v.

κἠπιδέξιος = καὶ ἐπιδέξιος, q. v.

κηρίον *favus* mellis plenus XIX 2: (Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα) κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. V 59: ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας. mel ipsum significare videtur VII 85: (μελισσᾶν) κηρία φερβόμενος. V 127.

κηρόδετος *cera vinctus* Ep. V 4: Δάφνις κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος: h. e. σύριγγι, cf. VIII 19: (σύριγγα) λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν. Tibull. II 5, 32: (fistulae) calamus cera iungitur usque minor.

κηρός (κηρῶ, -ῷ, -όν) *cera* XX 27: (ἐκ στομάτων δέ) ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ. calami fistulae iunguntur cera I 128: τάνδε φέρευ πακτοῖο μελίπνουν | ἐκ κηρῶ σύριγγα. VIII 19 = 22: (σύριγγα) λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν. vas cera imbutum I 27: καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέι κηρῷ. — effigies cerea dicitur II 28: ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, | ὣς τάκοιτο — Δέλφις, cf. Verg. Ecl. VIII 80: limus ut hic durescit et haec ut cera liquescit — sic nostro Daphnis amore.

κἦφα = καὶ ἔφα, q. v.

κἠφᾶπτ' = καὶ ἐφᾶπτο, v. καί et ἐφάπτω.

Κιᾶνοί *Ciani*, Cii urbis Bithynicae incolae XIII 30: εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν | αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.

κιθάρα v. λύρα.

κιθαριστής *citharista*, qui cithara canit; Castor et Pollux vocantur XXII 24: ἱππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, ἀοιδοί.

κίκιννος *cincinnus* capillorum XIV 4: χὼ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι. XI 10: ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις: 'non misit vel donavit Galateae cincinnos suos, qui mos est amantium'.

κἴκλήσκω *invoco, contestor* XXII 133: (ὄμοσσε) ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων.

Κἴλἴκες *Cilices*, incolae Ciliciae XVII 88: Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι | σημαίνει: Ptolemaeus.

κἴνᾰδος *astuta vulpes* V 25: καὶ πῶς, ὦ κίναδος σύ, τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἀμίν; (e coni. Wordsw. scr. pro vulg. κιναδεῦ, κίναδ' εὖ. Ahr. e coni. κίναιδε).

Κἴναίθα *Cinaetha*, ovis nomen V 102: οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός, οὗτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα (vulg. Κυναίθα);

κῑνέω *moveo* 1) de motu corporis v. rei XVI 72: πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι. VI 18: καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: ἤγουν τὸν βασιλέα καλούμενον. Schol., h. e. 'nihil intentatum relinquit'. — concitatum denotat motum VII 58: τόν τε Νότον τόν τ' Εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ: 'ex infimo evellit et proturbat'. — Pass. XV 29: κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ: so rühre dich doch. — 2) metaph. II 33: τὺ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἅιδᾳ | κινήσαις κ' ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο, cf. Martial. VII 100, 7: Pontice, voce tua posses adamanta movere.

κῑνημα *motus* XXI 47: τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.

Κίρκη *Circe*, famosissima maga II 14: χαῖρ', Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει | φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης | μήτε τι Μηδείας. X [36]: οὓς γὰρ ὀρεῦντι γαθεῦσαι (Μοῖσαι), τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη (var. Κίρκα).

κίσθος *cisthus* v. *cistus*, Ciströschen (εἶδος βοτάνης ἀνθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. Schol.) V 131: πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ (κισσὸς vulg.).

κίσσα *pica* V 136: οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσᾶς ἐρίσδειν: κίσσα εἶδος ὀρνέου ἀμούσου. Schol.

Κισσαίθα *Cissaetha*, capellae nomen I 151: ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγε νιν.

κισσός *hedera* 1) h. chrysocarpa v. poetica L. I 29: τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός | κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονιμένος· ἁ δὲ κατ' αὐτόν (τὸν κισσόν) καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι. Ep. III 3: ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος | κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος. — 2) h. helix L. XI 46: ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος: est enim μελάμφυλλος. XXVI 3: ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα | κισσόν τε ζώοντα: ornamentum thyrsi; cf. h. Homer. VII 40: ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσός. — 3) universe III 14: (ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν) τὸν κισσὸν διαδύς: sc. antrum amplectentem. III 22: (τὸν στέφανον) τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλί φίλα, κισσοῖο φυλάσσω (Ahr. e coni. κίσθοιο, quod respuit Buecheler. Jahn. Annal. 1860 p. 362).

κισσῠβιον *scyphus*, vas v. poculum pastorale ligneum, antiquitus ex hedera confectum I 27: καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέι κηρῷ, | ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον. idem vocatur σκύφος I 143.

κίστα *cista* II 161: τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν. XXVI 7: ἱερὰ δ' ἐκ κίστας ποπανεύματα χερσὶν ἑλοῖσαι, cf. Catull. 64, 259: pars obscura cavis celebrabant orgia cistis.

κῐχάνω *assequor* XXIII 42: (μή με φοβαθῇς·) οὐ δύναμαι κιχέειν σε. διαλλάξεις με φιλάσας (e coni. A. Fritzschii scr. pro codd. οὐ δύναμαι εἶν σε, Ahr. σίνειν σε, vulg. ζῆν, εἴγε).

κῐχλίσδω (aeol. pro κιχλίζω) *submissa voce rideo, furtim cachinno*, kichere XI 78: κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεί κ' αὐταῖς ἐπακούσω (var. κιχλίζοντι).

κίω *eo* XXV 190: (ἐξηρώησε κελεύθου) Φυλεύς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη.

κλαγγέω *clango, gannio* Ep. VI 5: αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι.

κλᾰδος *ramus* XXIX 14: νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχῃς κλάδον | ἄλλον δ' αὔριον: 'de ramo in ramum volitas h. e. modo huic amatori, modo illi te tradis'.

κλάζω *clango* XVII 71: ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ | ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις, cf. Il. XII 207: αὐτὸς δὲ (αἰετός) κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.

κλᾱΐζω (dor. pro κλείω) *claudo*

VI 32: αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρως (var. κλασῶ, Ahr. κλᾳσῶ).

κλαίω (praes. κλαίεις, κλαίων. ipf. ἔκλαι(ε). fut. κλαύσεις. aor. ἔκλαυσε, κλαῦσε; κλαῦσον) 1) *ploro* XXIII 17: ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις. c. neutris adi. XXIII 34: ἀλμυρὰ κλαύσεις. 38: βραχὺ κλαῦσον. XIV 32: ἔκλαι' ἐξαπίνας θαλερώτερον (e coni. Herm. scr. pro ἔκλα' v. ἔκλαεν). — 2) *defleo, deploro* aliquem I 72: τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα. XX 36: (ἔκλαυσε). XX 40. aliquid XVI 33. XXIII 55.

κλᾴξ (dor. pro κλείς) *clavis* XV 33: ἁ κλᾴξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος (vulg. κλᾶξ).

κλᾶρος *terra hereditate accepta* XXIV 128: κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς | ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.

Κλεαρίστα *Clearista*, mulier quaedam ignota II 74: κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας. a qua diversa videtur ea quae commemoratur V 88: βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα, ubi Schol. adnotat: ἡ τοῦ Κλεαρίστου θυγάτηρ Ἀλκίππη, ἡ ἐρωμένη αὐτῷ.

Κλείτα *Clita*, serva nutrix Ep. XVIII 1: ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραΐσσᾳ | Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κἠπέγραψε Κλείτας.

κλείω *celebro* XVII 2: ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν κλείωμεν ἀοιδαῖς (e coni. Mein. scr. pro ᾄδωμεν v. ἀείδωμεν).

Κλεόνικος *Cleonicus* Ep. IX 3: δειλαῖε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν | ἠπείγευ κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης, | ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε. — dor. **Κλεύνικος** XIV 13: Κλεύνικος — ὁ στρατιώτας.

κλέος (*bona*) *fama*, *celebratio*, *gloria* Ep. XIX 2: (Ἀρχίλοχον) οὗ τὸ μυρίον κλέος | διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ. XVI 54: δηναιὸν κλέος ἔσχεν. 98: ὑψηλὸν — κλέος. 58: ἀγαθὸν κλέος. XVII 117: κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι. XXII 214. cf. Il. V 3: ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο. — plur. XVI 2: ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν: 'egregia, quae laudes sequuntur, facinora', cf. Il. IX 189: ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

κλέπτας *fur* XIX 1: τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα.

κλέπτω (ipf. ἐκλέπτετε. aor. ἔκλεψε, κλέψαντα) 1) *furor*, c. acc. V 2: τὸ μὲν νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν. 19: (ἔκλεψε). V 4. — 2) met. *dolose*, *furtim surripio* XXII 151: γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις (vulg. ἐκλέψατε).

κλήθρη *betula alnus* L. VII 7: ταὶ δὲ παρ' αὐτάν | αἴγειροι κλῆθραί τε ἐύσκιον ἄλσος ἔφαινον (A. Fritzschius e schol. scr. pro vulg. πτελέαι), cf. Od. V 64: κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

κλητός *vocatus*, *invitatus* VII 24: ἦ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι (Ahr. c. Iunt. δαῖτ' ἄκλητος);

κλῖμαξ *scala* XXII 30: ἔνθα μιῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ | τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.

κλῖνα *tectus* XV 127: ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἀμᾷ.

κλιντήρ *lectulus*, *grabatus* II 86: κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι. 113: ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι. XXIV 43: (ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθεν) κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.

κλίνω (act. aor ἔκλιν(α). — pass. pf. κεκλιμένος, -οι. aor. ἐκλίνθη, ἐκλίνθημες, κλινθείς) 1) trans. *inclino*, de pugile XXII 120: (ἔλλαβε χεῖρα) δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς, v. δοχμός. — Pass. *reclinor*, *recumbo*, c. dat. XXI 8: (κεῖντο) κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. c. praep. VII 66: πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. 133: (ἔν τε βαθείαις) ἁδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες. c. adv. XXII 200. de concubitu III 44: ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίναισιν ἐκλίνθη. — 2) intr. *me reclino*, *recumbo* II 139: χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.

κλισμός *tectus*, *lectulus*, κλίνη XV 84: αὐτὸς δ' (Ἄδωνις) ὡς θνητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται | κλισμῷ (vulg. ἀργυρέῳ): genus femin. h. v. similium vocabulorum κιβωτός, χηραμός al. analogia defendit A. Fritzschius.

κλύζω 1) *abluo*, *circumluo* I 140: ἔκλυσε δίνα (Ἀχέροντος) | τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα. — 2) *colluendo imbuo* I 27: βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέι κηρῷ, cf. Ov. Met. VIII 670: pocula, qua cava sunt, flaventibus illita ceris.

κλῠμενος *inclutus, praeclarus* acerbe dicitur XIV 26: *τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.*

Κλῡτία *Clytia* VII 5: *ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ | Χάλκωνος: Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς Κῴων βασιλεύων γήμας Κλυτίαν τὴν Μέροπος Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἔτεκε, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Κῷ εὐγενεῖς.* Schol.

κλῡ́ω *exaudio, percipio* XXV 191: (*ὄφρα*) — *ῥηΐτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος.*

κλωστήρ *fusus* Moerae tribuitur XXIV 69: (*οὐκ ἔστιν ἀλύξαι*) *ἀνθρώποις, ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,* ut Parcis Verg. Ecl. IV 46. Ov. Her. XII 3.

κλωτοπᾰ́τωρ *quem clam pater genuit,* Pan dicitur Syr. 15: *κλωτοπάτωρ, ἀπάτωρ: κλεψίγαμε κλεπτόκου πατρὸς Ἑρμοῦ.* Schol. Pal.

κνᾱκός *fulvus,* lohfarben, tawny coloured VII 16: (*τράγοιο*) *κνακὸν δέρμα,* cf. Hor. Od. IV 2, 60: vitulus fulvus.

κνᾱ́κων i. q. ***κνακός***, hircus vocatur III 5: (*τὸν ἐνόρχαν*) *τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τι κορύψῃ.*

κνᾱ́μα *crus, tibia* VI 13: *φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν* (var. *κνάμῃσιν*) *ὀρούσῃ*: sc. *ἁ κύων.* XXIV 138: *εἵματα — μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας.* XVI 18: *ἀπωτέρω εἰ γόνυ κνάμας.* v. *ἀπωτέρω.*

κνάω *scabo,* med. VII 109: *εἰ δ' ἄλλως νευσεῖς, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο*: 'scabas te ac frices'.

κνήμαργος *cruribus albis* XXV 127: (*ταῦροι*) *κνήμαργοί θ' ἕλικές τε.*

κνῑ́δη *urtica* VII 110: *ἐν κνίδαισι καθεύδοις.*

κνίζω *pungo, stimulo,* met. V 122: *κἠγὼ μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά.* VI 25 (*κνίζων*). — Pass. *amore tangor, uror,* c. gen. IV 59: *τὰν κυάνοφρυν Ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη.*

κνύζᾰ *erygeron viscosum* L., klebriges Berufungskraut IV 25: *αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια.* VII 68: (*στιβὰς — πεπυκασμένα*) *κνύζᾳ ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.*

κνυζέομαι (dor. pro *κνυζάομαι*) *gannio,* proprie canum est adulantium et alacrem ululatum edentium VI 30: (*ἁ κύων*) *ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα* (var. *ἐκνυζᾶτο*). — de infantibus *gannio, vagio, balbutio* II 108: *οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ | κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα* (vulg. *κνυζῶνται*).

κνώδᾰλον *belua immanis et monstruosa,* monstrum, de leone XXV 183: *οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις.* de serpentibus XXIV 83: *κνώδαλα φυλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.*

κνώσσω *dormio, sterto* XXI 65: *εἰ μὲν ἄρ' οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις, | ἐλπὶς τῶν ὕπνων.*

κοἰκτίρμονος = *καὶ οἰκτίρμονος,* q. v.

κοιλαίνω *cavo* XXIII 43: *χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα* (Iunt. Call. pro codd. *κοῖλον τι τό* v. *κοῖλον τό.* Ahr. e coni. scr. *χῶσόν τι, τό.* Mein. coni. *κῦλόν τι, τό* Phil. XVII p. 560).

κοῖλος *cavus, concavus* IX 16: (*ἄντρον ἐνοικέω*) *κοίλαις ἐν πέτραισιν.* XXV 169: (*αἰνολέοντα*) *κοίλην αὖλιν ἔχοντα.* XXII 75: *κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοῖλον.* — de iis quae arte facta sunt XXII 143: *κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι,* cf. XXIV 24: *κοίλου ὑπὲρ σάκεος.* XXV 206: *κοίλην τε φαρέτρην.* XIII 28: *κοίλαν — ἐς Ἀργώ,* cf. Il. VIII 98: *κοίλας ἐπὶ νῆας.* XXII 12: (*κῦμα*) *εἰς κοίλαν ἔρριψαν* (sc. *ναῦν*): in cavum navis. XXIV 15: (*δράκοντας*) *ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων | οἶγεν*: 'ubi postes faciebant aperturam forium'. — de regione Ep. IX 4: (*ἐλθεῖν*) *ἠπείγεν κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,* cf. Od. IV 1: *κοίλην Λακεδαίμονα,* ubi Eustath.: *κοίλην καλεῖ διὰ τὸ κύκλῳ μακροῖς ὄρεσι περιειλῆφθαι, ὥσπερ καὶ ἡ κοίλη Συρία δι' ὁμοίαν αἰτίαν τὴν τοιαύτην κλῆσιν εἴληχε.*

κοιμάομαι *dormio* VIII 66: *οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.*

κοῖτος 1) *cubile* hominis XXIV 50: *ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχουσα.* animalis XIII 12: *ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν*: *ἀποβλέποιεν εἰς τὴν κοίτην.* Schol. — 2) *somnus* XXIV 62: *πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου,* cf. Od. II 358: *μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ κοίτου τε μέδηται.*

κοκκύζω, aeol. ***κοκκύσδω*** *cucu-*

rio, cano more galli gallinacei, I crow VII 123: ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη (var. κοκκύζων). metaph. VII 48: (ποτὶ Χῖον ἀοιδόν) ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι: ἀπ' ἐναντίας ᾄδοντες, ἀντὶ τοῦ ἐρίζοντες, μάταια μοχθοῦσι. Schol.

κολάζω *punio* Ad. 34: τούτους (ὀδόντας) κόλαξε, Κύπρι.

κολεόν *vagina* XXIV 45: κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον. XXII 191: τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω, cf. Il. I 194: ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος.

κόλος *mutilus*, voc. κόλε VIII 51, ubi nunc e coni. scr. καλέ; v. καλός.

κολοσσός *colossus*, de Amyco XXII 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.

κολούω *amputo* XXII 196: τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν — χεῖρα.

κόλπος (sg. κόλπω, -ῳ, -ον. pl. κόλποισι) *sinus* 1) corporis XIV 33: παρθένος ἐξαίτης κόλπω ἐπιθυμήσασα (sc. ματρός). XXIV 59. — 2) vestis XV 134: λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι. II 120: μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, cf. Hor. Sat. II 3, 171: talos nucesque ferre sinu laxo. XVI 16: πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων (vulg. κόλπω): h. e. nihil largiens. XVII 37: (τὰ — Ἀφροδίτη) κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας: ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. Schol. VI 39: ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, cf. XX 11. Tibull. I 2, 96: despuit in molles et sibi quisque sinus.

Κόλχοι *Colchi*, incolae Colchidis XIII 75: πεζᾷ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξεινον ἵκετο Φᾶσιν (var. Κόλχους).

κολώνα *promontorium* XVII 68: ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώνᾳ (e coni. A. Fritzschii scr. pro κολώναν).

κόμα *coma* feminarum XV 134: λύσασαι δὲ κόμαν. XVIII 2: παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι.

κόμαρος *arbutus unedo* L., Erdbeerbaum V 129: (αἶγες) καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται. IX 11: (δαμάλας) λὶψ κομάρως τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε (vulg. κόμαρον).

Κομάτας (Κομάτας, -άτα, -άτᾳ, -άταν, -ατᾶ. ubique — praeter unum locum — in exitu hex.) *Comatas* 1) caprarius, servus Eumaridae Sybaritae V 4: τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν. V 19. 150. 70. 9. 79. 138. — 2) caprarius Siculus, 'quem, ut fama ferebat inter pastores, quum ex domini capris sacrificia interdum Musis parare soleret, herus aegre id ferens in cistam ligneam inclusit; duobus mensibus interiectis cistam aperuit, caprarium invenit viventem et apum favis nutritum'. VII 83: ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις. 89: θεῖε Κομάτα (vulg. Κομᾶτα). cf. ὀφαμάτα.

κομάω, dor. **κομέω** (praes. ind. κομέοντι. part. κομόωντες, -ας, -όωσαι. aor. opt. κομάσαι. ubique in exitu hex.) *sum comans, comatus, promisso capillo* XXII 77: αἰεὶ Βέβρυκες κομόωντες. XVI 48: κομόωντας | Πριαμίδας (var. κομάοντας). — 2) met. de fronde arborum VII 8: (αἴγειροι κλῆθραί τε) χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι: θάλλουσαι. Schol., cf. Apoll. Rhod. III 928: αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα. — I 133: ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι: ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω. Schol., cf. Verg. Ecl. VIII 53: narcisso floreat alnus. — IV 57: ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέοντι (var. κομέονται, κομόοντι, vulg. κομόωντι).

κομιδή *curatio* animalium XXV 109: (θηεῖτο βοαύλους,) ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.

κονία *pulvis* XVII 121: ὧν ἔτι θερμὰ κονία | στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη (var. κονίῃ).

κόνις *cinis* XXIV 91: ἠρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερούριον.

κονίω *conspergo* I 30: κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονιμένος (Ahr. e coni. Heckeri κεκομημένος): 'floribus helichrysi fulvis, qui quidem hederae foliis intertexti sunt, leviter conspersus, sicuti pulvisculus alicui rei inspergitur'.

κόπτω 1) *pulso* XXII 15: καταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα κοπτομένα πνοιαῖς

τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις (vulg. κοπτομένη). — 2) *rumpo*, met. XXI 28: (τὸν ὕπνον) ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

κόρα, κούρα, κώρα (1) κόρα, -ας, -α; -αι, ᾶς; novies, plerumque ante caesuram q. v. hepthhem. — 2) κούρα, -ης, -ας, -ᾳ, -η; -άων, -αις, -ᾶς; octies. — 3) κώρα, -αν, -α; voc. aeol. κῶρα XXVII 51; quinquies, plerumque in exitu hex.) 1) *puella, virgo* XXVII 65: ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα. 7: ἄζυγα κώραν. XI 77. XVIII 24. XXII 159. 179. amata X 22: καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. VIII 72: σύνοφρυς κόρα. I 82. XXVII 14. 51. vocatur Galatea XI 25. 30. Echo Syr. 18. Syrinx Syr. 6. — iam nupta XVIII 38: ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα: Helena. XVI 83: κούρη Proserpina. — 2) *filia* XXII 138: δοιὰς Λευκίπποιο κόρας. XVI 1: Διὸς κούραις: Musis. XVI 70. XVII 36: Διώνας πότνια κούρα: Venus. XXII 5: (τέκνα) κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφεούς: Ledae, filiae Thestii.

κορέννυμι *satio* XXIV 136: (ἄρτος) Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι: de infin. c. part. κὲ v. κὲ IV. — Pass. et Med. XVII 28: ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη | νέκταρος εὐόδμοιο. VIII 67: ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι | ποίας.

κόρθυς *acervus* X 46: ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν | ἢ Ζέφυρον βλεπέτω: 'pars inferior culmorum in acervum congestorum'.

Κορίνθιος *Corinthius* XV 91: ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν, | ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν.

κόριον *puellula* XI 60: νῦν μὰν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν μεμαθεῦμαι: appellatur Galatea.

κόρση, dor. **κόρρα** *tempus, tempora* XXV 255: τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας. XIV 34: πὺξ ἐπὶ κόρρας | ἦλασα (sc. αὐτήν): 'pugnum in tempora eius ingessi', cf. Plaut. Rud. III 4, 5: pugnum in os impinge.

κορῠδαλλίς *alauda galerita* v. *cristata* L., Haubenlerche VII 23: οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι.

κορῠδαλλός = κορυδαλλίς X 50: ἄρχεσθ' ἀμώοντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ.

κόρῠδος = κορυδαλλίς VII 141: ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες.

Κορῠ́δων *Corydon*, mercenarius, boves Aegonis pascens IV 1: εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; itemque voc. ante caesuram q. v. penthem. IV 50. 58. — dubium est num idem dicatur V 6: τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι | ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι: ὁ Κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μέμνηται. Schol. οὗτος ἦν ἄμουσος ποιμὴν καὶ δοῦλος. Gloss.

κορύνα 1) *pedum* VII 18: ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω | δεξιτερᾷ κορύναν (ὁ αἰπόλος). IX 23: κορύναν — αὐτοφυῆ. VII 43. — 2) *clava* Herculis XXV 63: δέρμα τε θηρὸς ἰδὼν χειροπληθῆ τε κορύνην: 'media syllaba ibi brevis est more Homerico, hic longa ad consuetudinem Atticorum poetarumque recentiorum, cf. Eur. Suppl. 715. Nic. Alex. 409'.

κορυπτίλος *petulcus* appellatur hircus V 147: οὗτος ὁ Λευκίτας ὁ κορυπτίλος.

κορύπτω *cornu ferio* III 5: (καὶ τὸν ἐνόρχαν) τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τι κορύψῃ.

κόρυς *galea, cassis* XXII 144: Λυγκεὺς δ' ἂρ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀύσας: περικεφαλαίας. Gloss. XVI 81: ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι, cf. Il. XV 535: κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης.

κορύσσω *incito, impetu fero*, a re bellica transfertur ad nubes XXV 94: τὰ δέ τ' ἄλλα (νέφη) κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις, ut apud Hom. ad undas Il. IV 424: πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται.

κορῠφά *cacumen* VII 46: ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος.

κορώνη *extrema arcus curvatura*, ubi figitur nervus XXV 212: δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρειήν.

κορωνίς *cornua habens curvata* XXV 151: οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες.

κοσκῐνόμαντις *vates cribro divinans* III 31: εἶπε καὶ ἁ γραία τἀληθέα κοσκινόμαντις, | ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα Παραιβατίς.

κοσμέω 1) *ordino, instruo* XXIV 125: κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀνα-

μετρήσασθαι, cf. Il. II 554: κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. — 2) splendide apparo, orno XV 23: ἀκούω χρῆμα καλόν τι | κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

κόσμος 1) *modus, ratio* XV 39: τὰν θολίαν κατὰ κόσμον | ἀμφίθες: 'more et modo'. XXII 149: οὐ κατὰ κόσμον, ut apud. Hom. saepius. — 2) *ornamentum, decus* VIII 79: τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, itemque XVIII 29, 31.

κόσσυφος *merula* Ep. IV 10: (εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς) κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.

κότῖνος (κοτίνω, -οιο, -ον; -ους. plerumque ante caesuram q. v. penthem.) *oleaster, oliva silvestris* (ἀγριέλαιος, q. v.) V 100: σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω, ταὶ μηκάδες. XXV 208: (βάκτρον) εὐπαγές, αὐτόφλοιον, ἐπηρεφέος κοτίνοιο. V 32. XXVII 10.

Κοτυταρίς *Cotytaris*, vetula quaedam VI 40: (τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον·) ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξεν.

κοὐ = καὶ οὐ, q. v.

κοὐδέ, κοὐδέν, κοὐδέπω, κοὔποτε, κοὔπω = καὶ οὐδέ, οὐδέν, οὐδέπω, οὔποτε, οὔπω, q. v.

κούρα v. **κόρα.**

κοῦρος, κῶρος (ion. et dor. pro κόρος. — 1) κοῦρος, -ον, -ε; -οι; sexies. 2) κῶρος, κῶρ', κῶροι; ter) *puer*, infans, adolescens, iuvenis XVII 66: ὄλβιε κοῦρε γένοιο: appellatur Ptolemaeus II recens a partu. I 47: ὀλίγος τις κῶρος. Ep. XVIII 4: τὸν κοῦρον ἔθρεψε: Medeum. XV 125: οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτῶνται Ἔρωτες, ubi pro adi. esse videtur; οἱ νέοι. Gloss. XIII 46: ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν: Hylas, cf. XIII 53.) XII 31. iuvenis amatus XII 1: ὦ φίλε κοῦρε. XXIII 22: κῶρ'.

κουροσύνα *hilaritas iuvenilis* XXIV 56: ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων | κουροσύνᾳ (Mein. pro vulg. κωροσύνᾳ): Hercules infans.

κουροτρόφος *infantium nutrix* XVIII 50: Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος, ὔμμιν | εὐτεκνίαν.

κοὔτε, κοὔτι, κοὔτοι = καὶ οὔτε, οὔτι, οὔτοι, q. v.

κουφίζω 1) *tollo* XXIV 45: κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα. — 2) *relevo* XXIII 9: οὐ λόγος, οὐδὲ φίλαμα, τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

κοῦφος 1) *levis* Ep. XIV 4: (Εὐρυμέδοντος) κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς: sc. ὁ τύμβος. itaque de pedibus: celer II 104: ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. de armamentis XIII 52: κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος. — 2) met. *levis, lenis* XVII 52: κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας. XI 3: κοῦφον δέ τι τοῦτο (τὸ φάρμακον) καὶ ἁδύ | γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις: 'lene ideoque leniens'.

κοχλίας *cochlea* XIV 17: βολβός, κτείς, κοχλίας ἐξηρέθη, cf. Mart. IV 46, 11: cum bulbis cochleisque caseoque.

κόχλος *concha* IX 27: ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ. XXII 75: ἦ ῥ' Ἄμυκος καὶ κόχλον ἑλὼν ἐμυκήσατο κοῖλον. 77: κόχλου φυσηθέντος, cf. Ov. Met. I 333: caeruleum Tritona vocat conchaeque sonanti | inspirare iubet.

κοχῦδέω *magna cum copia defluo* II 107: (ἐν δὲ μετώπῳ) ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις: κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. Schol.

Κόως *Cos* insula, dea XVII 58: καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα. 64: Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.

κραδίη v. **καρδία.**

Κρᾶθις *Crathis*, flumen prope Sybarin in sinum Tarentinum influens V 16: μανεὶς εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν. 124: καὶ τὺ δέ, Κρᾶθι, οἴνῳ πορφύροις.

κραίνω *perficio* XXV 195: ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου | ὅππως ἐκράανθεν.

κρᾶνα (sg. κράνας, -αν. κρήνην. pl. κρᾶναι, κράναισι, -ᾶς, -αι. brevis vocalis ante h. v. semel non producitur.) *fons* XXII 37: εὗρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ | ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. V 47: ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο. VIII 37: κρᾶναι καὶ βοταναί. I 83: πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται. VII 6: Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν. III 4. V 3. VI 3. XIII 39. — met. I 150: Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. (de V 146 v. λίμνα.)

Κρᾶναῖαι *Nymphae fontanae, Na-*

iades I 22: (ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπω) καὶ τὰν Κραναιᾶν κατεναντίον (e coni. scr. pro vulg. Κρανιάδων, Κρανιΐδων al.), cf. Od. XVII 240: Νύμφαι κρηναῖαι.

Κραννώνιος *Crannonius*, ad Crannonem urbem Thessaliae pertinens XVI 38: μυρία δ' ἂμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον | ἔμμενὲς ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.

ΚΡΑΣ (κρᾶτός, -ί, κρᾶτα. brevis vocalis ante h. v. semel producitur VII 135.) *caput* 1) hominis aut bestiae II 121: κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν. VII 64. Ep. III 4. sing. ad plures refertur VII 135: πολλαὶ δ' ἁμὶν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο. v. κεφαλά 1). de leone XXV 232: αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε. — 2) rei pars superior VII 147: ἐπτάενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ: 'litura orificii'. v. κεφαλά 2).

κράσπεδον *fimbriae* II 53: τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις.

κρᾰτερός v. καρτερός.

κρᾰτέω (pr. ind. κρατέει, -εῖ, -έουσι. part. κρατέων, -οντος, -οντε. aor. ci. κρατήσω. brevis vocalis ante h. v. bis producitur XVII 76. XXII 213.) 1) *imperium obtineo, dominor* XVII 76: πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας. partic.: potens, fortis XXII 213: αὐτοί τε κρατέοντε καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν. — 2) *superior sum, vinco* XXII 71: σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴκε κρατήσω. 131. XXVII 27. — 3) *teneo* manu, c. acc. XXIII 5: (τόξα) χερσὶ κρατεῖ.

κρᾱτήρ (κρατήρ, -ῆρος, -ῆρ(α). brevis vocalis ante h. v. producitur V 53. VII 65.) *cratera* 1) vas in quo miscetur vinum VII 65: τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ (var. κρητῆρος), cf. Il. I 598: νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων. VII 150: κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστήσατο Χείρων. — 2) vas quodvis excipiendo liquori idoneum V 53: στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος | ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω. V 104.

Κρᾰτίδας *Cratidas*, Laconis opilionis amasius V 90: κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν | ἐκμαίνει. 99: (μαλακὸν πόκον) Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.

κρᾰτιστος *optimus, egregius* XI 35: (βοτὰ χίλια βόσκω,) κὴκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω.

κρεᾱνομέω *carnes distribuo*, de corpore Penthei lacerato XXVI 24: αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες (e coni. Lobeckii scr. pro vulg. κρέα νομέοντο): reliqua sibi distribuebant.

κρέας (sg. n. dor. κρῆς, a. κρέας. pl. κρέᾰ, κρειῶν. brevis vocalis ante h. v. producitur VII 108. XXIV 135.) *caro, carnes* animalium I 6: χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς (Ahr. cum Heinsio κρέας), cf. V 140. IX 25: τήνῳ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτός | σιτήθην. XXIV 135: δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος. VII 108: κρέα τυτθά. XXV 224: βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος.

κρείουσα *regina* XVII 132: οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα.

κρέκω *pulso* plectro fides Ep. V 2: κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος | ἀρξεῦμαί τι κρέκειν.

κρέμᾰμαι *pendeo* XXII 13: κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα | εἰκῇ ἀποκλασθέντα.

κρεμάννυμι *suspendo* XXIII 52: τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς ἠδ' ἐκρεμάσθη | νεκρός.

κρέσσων (dor. pro κρείσσων) *praestantior*, c. gen. XX 43: (Εὐνείκα) ἁ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας. neutr. VIII 83: κρέσσον (sc. ἐστὶ) μελπομένω τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.

Κρεῶνδαι (patron. dor. v. aeol. pro Κρεωνίδαι) *Creontis Thessali posteri* XVI 38: μυρία δ' ἂμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον | ἔμμενες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις: Κράνωνα πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατείας υἱός. Schol.

κρήγῡος 1) *probus* Ep. XXI 3: εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν, | θαρσέων καθίζευ. — 2) *verus* XX 19: ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;

κρηπίς 1) *basis, fundamentum* XXIII 59: (λαΐνεας δὲ) ἵπτατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἐς ὕδατα. — 2) *calceus* XV 6: παντᾷ κρηπῖδες, παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες: 'ubique — in plateis — sunt

calcei (homines nimirum opulenti calceamentis elegantioribus ornati)'. Mein. et Fritzsch. Contra Schol. ἤγουν πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας, cui assentiuntur Spohnius, Fr. Iacobs., al.

κρίνον *lilium* (narcissus poeticus L. ?) XI 56: ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ | ἢ μάκων' ἁπαλάν. XXIII 30: λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, cf. Ov. Met. XII 411: canentia lilia.

κρίνω (praes. κρίνειν. fut. κρῐνεῖ. aor. ci. κρίνῃς. pf. κέκρῐται. brevis vocalis ante h. v. producitur V 69.) 1) *iudico, iudicium fero*, uter victor sit in certamine VIII 25: ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; cf. V 62. abs. V 69: (μήτ' ἐμὲ) Μόρσων ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς. VIII 29. — 2) *iudico, censeo* VI 37: (καλὰ δέ μευ ἁ μία κώρα,) ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο: κατ' ἐμὴν κρίσιν. Gloss. de somniis interpretandis XXI 29: ἆρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια;

κριός *aries* V 82: καὶ καλὸν αὐτῷ (sc. Ἀπόλλωνι) | κριὸν ἐγὼ βόσκω.

Κροίσειος *Croeseus* VIII 53: μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα | εἴη ἔχειν (e coni. Iortini scr. pro vulg. χρύσεια), cf. X 32.

Κροῖσος *Croesus*, rex Lydiae, propter divitias celebratus X 32: αἴθε μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι. v. Κροίσειος.

κροκόεις *croceus, crocei coloris* I 30: ἁ δὲ κατ' αὐτὸν (τὸν κισσόν) | καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι. quare hedera ipsa dicitur crocea Ep. III 3: ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος | κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος.

Κροκύλος *Crocylus*, pastor quidam V 11: (νάκος) τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἁνίκ' ἔθυσε | ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα.

Κρονίδας (Κρονίδας, -ης; -ᾳ; -αν, -ην; -α, -η. brevis vocalis ante h. v. producitur XVIII 52.) *Saturnius*, Saturni filius, Iupiter XVII 24: σφέων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας. XX 41. XII 17: πάτερ Κρονίδη (var. Κρονίδα). XVIII 52: Κρονίδας Ζεύς, cf. XV 124. XVIII 18.

Κρονίων = **Κρονίδας** XVII 73: Διὶ Κρονίωνι μέλοντι | αἰδοῖοι βασιλῆες.

κρότᾰφος (sg. κροτάφοιο, -ον. pl. κροτάφων, -οις, -οισι, -ως. brevis vocalis ante h. v. ubique producitur.) *tempus, tempora* XXII 124: (χειρὶ) πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. 125. temporibus aetas hominis cognoscitur XV 85: πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων. XVII 9: ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε. XIV 68: ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα | πάντες γηραλέοι. XXX 14: λεύκας οὐ συνίησθ' ὅττι φόροις ἐν κροτάφοις τρίχας; XX 68: χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο.

κροτέω 1) *pulso* chordas XVIII 35: οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι | Ἄρτεμιν ἀείδοισα. — 2) *percutio, conflo* metalla, metaph. XV 49: οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον: 'ex fraude et fallaciis conflati'.

Κρότων *Croton*, urbs Italiae inferioris IV 33: αἰνέω τάν τε Κρότωνα — καὶ τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον.

κρύβδᾱν *occulte* IV 3: ἦ πᾷ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες;

κρύπτω (act. praes. κρύπτε. fut. κρύψει. aor. κρύψον. — pass. aor ἐκρύφθην. pf. κέκρυπται, κεκρυμμένος.) 1) *occulo, abscondo* XXIV 28: δραξάμενος φάρυγος, ὅθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι. XXV 227: αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην. vestimentis tego, velo XXIII 39: ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν | εἵματα καὶ κρύψον με. de iis qui sepulcro abditi sunt XVI 30: εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος. XVII 30: (τὰ μυρία τῆνα) ἀέρι τᾷ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. XXIII 43. — 2) *celo* XXIV 67: μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν | αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε.

κρύσταλλος *crystallum* lapis XXII 39: (αἱ δ' ὑπένερθεν) λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο | ἐκ βυθοῦ.

κρωσσός *hydria, urceus* XIII 46: ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν | βάψαι ἐπειγόμενος.

κτάομαι *acquiro, comparo*, aor. dor. V 5: τὺ γάρ ποκα, δῶλε Σιβύρτα, | ἐκτάσα σύριγγα; Ep. XII 3: χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην | ἀνδρῶν.

κτέᾰνον *possessio*, plur. de pecore XXV 109: (θηεῖτο βοαύλους,) ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.

κτέαρ *possessio*, pl. *bona* XXII 150: *βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν* | *ἄνδρα παρετρέψασθε*, cf. Il. XXIII 829: *τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.*

κτεᾰτίζω 1) Act. *acquiro* XVII 119: *ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες.* — 2) Med. *mihi acquiro* XVII 105: *τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.*

κτείνω *interficio*, *neco* XXV 205: *κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.* XXIII 60: *κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον* (*τὤγαλμα*). met. XXIII 47: *τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν.*

κτείς *pecten*, Kammmuschel XIV 17: *βολβός, κτείς, κοχλίας ἐξηρέθη* (e coni. Wordsworthii scr. pro vulg. *τις*).

κτῆσις *possessio*, i. q. *κτέανον* XXV 57: *κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.*

κτίζω *condo* XXVIII 17: *καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὠξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας* | *νάσω Τρινακρίας μύελον.*

κῠαμος *vicia faba* L. VII 66: *κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.*

κῠανάμπυξ *caeruleo redimiculo insignis* XVII 67: *Δᾶλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων.*

Κῠᾰνεαι *Cyaneae* sc. *ἀκταί, αἱ συμπληγάδες πέτραι, πλαγκταί*: 'rupes Bosporo Thracio et Ponto Euxino adiacentes, Argonautarum fabulis celebratissimae, quae olim inter se concurrisse, post Argus adventum immotae perstitisse dicebantur'. XIII 22: (*Ἀργώ*,) *ἅτις Κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς* | *ἀλλὰ διεξάιξε.*

κῠᾰνεος *caeruleus* XIII 41: *κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον.* XVII 48: *ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν* | *κυάνεον*: Styga. XXIV 14: *κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας*, cf. Ov. Met. XII 13: serpere caeruleum Danai videre draconem.

κῠᾰνōφρυς *caeruleis v. nigricantibus superciliis insignis* IV 59: *τὰν κυάνοφρυν Ἐρωτίδα.* XVII 53: *Ἀργεία κυάνοφρυ*: Deipyle. III 18: *ὦ κυάνοφρυ* | *νύμφα*: Amaryllis.

Κῠβέλα *Cybele* dea XX 43: (*Εὐνείκα*) *ἁ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.*

κῠδιστος *glorisossimus* XVI 82: *αἲ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα*, cf. Il. III 276: *Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε.*

κῠδοιμός *tumultus bellicus*, *pugna* XXII 72: *ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.*

κῦδος *gloria*, *decus* XXII 218: *ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός.*

Κῠδωνικός *Cydonicus*, ad Cydoniam Cretae urbem pertinens VII 12: *ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.*

Κῠθέρεια *Cytherea* h. e. Venus III 46: *τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὤρεσι μᾶλα νομεύων* | *οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας;* XXIII 16: *λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθερείας.*

Κῠθήρη i. q. *Κυθέρεια* Ad. 1: *Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη* | *ὡς εἶδε νεκρόν.* 16: *φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.* 22: *ὄμνυμί σοι, Κυθήρη.*

κῠκλᾰμῑνος *cyclamen graecum v. hederaefolium v. latifolium*, Erdscheibe, Schweinsbrot, ut censet A. Fritzschius V 123: *ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα*: 'effode cyclaminum, ne bilis noceat Comatae'; cf. Plin. N. H. 25, 67: amuletum vocant. Theophr. H. Pl. 9, 9: *ἀγαθὴν εἶναι τὴν ῥίζαν κυκλαμίνου . . . καὶ εἰς φίλτρα. ὅταν δὲ ὀρύξωσι, κατακαίουσι . . .*

Κῠκλάδες *Cyclades* sc. insulae XVII 90: *καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν* (*σαμαίνει Πτολεμαῖος*).

κῠκλος *orbis rotae*, *rota* XXV 249: (*ὅρπηκας ἐρινεοῦ*) *θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ*, cf. Il. V 722: *καμπύλα κύκλα.*

Κῠκλωψ *Cyclops*, sg. Polyphemus XI 7: *οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν* | *ὠρχαῖος Πολύφαμος.* XVI 53: *σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος.* XI 72: *ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ.* plur. XI 38: *συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων.*

κῠκνος *cycnus* XXV 130: *χρόην δ' ἔσαν ἠύτε κύκνοι* | *ἀργησταί* (*ταῦροι*). V 137: *οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,* | *οὐδ' ἔποπας κύκνοισι*, cf. Verg. Ecl. VIII 55: certent et cycnis ululae.

Κῠκνος *Cycnus*, Neptuni filius, ab Achille necatus XVI 49: (*τίς κομόωντας*) *Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω;*

κῠλίνδω *volvo* XXII 49: *ἔστασαν*

ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων | χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσι δίναις. XXV 93: τόσα (νέφη) γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει | ἐς ἄνεμον. VII 145: (παρὰ πλευραῖσι δὲ μάλα) δαψιλέως ἀμὶν ἐκυλίνδετο, cf. Verg. Ecl. VII 54: strata iacent passim sua quaque sub arbore poma.

κῠλιξ *calix* VII 70: (πίομαι) αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.

κῠλίω *volvo, provolvo* XXIV 17: τὼ (δράκοντε) δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω | αἱμοβόρως ἐκύλιον. XXIII 52: τὰν ἕδραν ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς ἠδ' ἐκρεμάσθη | νεκρός.

κῠλοιδιάω *cavitates oculorum, quae palpebris subsunt, tumidas habeo* I 38: (οἵ δ' ὑπ' ἔρωτος) δηθὰ κυλοιδιάωντες ἐτώσια μοχθίζοντι: οἰδοῦντες τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κύλα· ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχουσι. Schol.

κῦμα (sg. κύματι, κῦμα. pl. n. a. κύματα) *fluctus, unda* maris VII 57: χάλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν: undas cum mari h. e. undas maris, cf. XI 49. XV 133: οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀιόνι πτύοντα. XXII 10: μέγα κῦμα. 167: τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, cf. VII 54. VI 11: τὰ — καλὰ κύματα. XVI 86: Σαρδόνιον κατὰ κῦμα. 60: ἶσος ὁ μόχθος ἐπ' ἠόνι κύματα μετρεῖν. III 25. XXI 35.

Κῡμαίθα *Cymaetha*, vaccae nomen IV 46: σίτθ', ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσακούεις;

κῠμῖνον *cyminum, cuminum* X 55: μή τι τάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον: εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. Schol.

κῠνᾱγός *venator* XXIII 10: οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς. Ad. 25.

κῠνάς *stercus caninum* XV 19: ἑπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν, | πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές: 'quinque vellera, quae revera non vellera erant sed sordes caninae'.

κῠνέω *osculor, suavior*, c. acc. XXIII 18: καὶ κύσε τὰν φλιάν. XX 3: βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; 5: μὴ τύ γέ μευ κύσσῃς τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις.

Κῠνίσκα *Cynisca*, puella Sicula XIV 8: ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα ὑβρίσδει. 31.

κῠνοθαρσής *canina praeditus audacia* XV 54: κυνοθαρσής | Εὐνόα, οὐ φευξῇ;

κῠνόσβατος *rosa sempervirens* L. V 92: ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα | πρὸς ῥόδα.

κῠπᾰρίσσινος *cupressinus* V 104: ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος.

κῠπᾰρισσος (κυπάρισσος, -ῳ; -οι. ubique fere in exitu hex.) *cupressus* XVIII 29: πιείρᾳ ἅτε λᾷον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ | ἢ κάπῳ κυπάρισσος. XI 45: ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, cf. XXVII 45. XXII 41: λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι. Ep. IV 7: δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ. XXVII 57.

κῠπειρος *cyperus rotundus* L., Cypergras V 45 = I [106]: οὐχ ἑρψῶ τηνεί. τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος. XIII 34: λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ, | ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.

Κῠπρις (Κύπρις, -ιδος, -ιος, -ιδι, -ιν, -ι. vocalis prioris syllabae bis non producitur XVIII 51. Ep. XIII 1.) 1) *Cypria* h. e. Venus XVIII 51: Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις, ἶσον ἔρασθαι | ἀλλάλων (δοίη). XI 15: ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος | Κύπριδος ἐκ μεγάλας (vulg. Κύπριος). I 95: ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα. 100: Κύπρι βαρεῖα, | Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής. Ep. XIII 1: ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν | οὐρανίην. XV 106: Κύπρι Διωναία. Ep. IV 4: Κύπριδος ἔργα τελεῖν. XXVIII 4: ὅππᾳ Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὑπ' ἀπάλῳ. amat Anchisen I 105: οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος —;: λείπει τὸ καταισχῦναι. Schol. Adonin XV 128. 131. XX 34. — praeterea II 130. XX 43. Ad. 34. 40. — 2) Eunice, puella urbica, appellatur cum irrisione ὦ Κύπρι XX 44.

Κῡπρογένηα (aeol. pro Κυπρογένεια) *in Cypro nata* h. e. Venus XXX 31: βούλεται θέος, ὃς καὶ Δίος ἔσφαλε μέγαν νόον | καὔτας Κυπρογενήας (ex emend. Bergkii scr. pro cod. κυπρογενῆας).

Κῦπρος *Cyprus* insula XVII 36: *Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα.*

κῦρέω *nanciscor, consequor*, c. gen. XVII 6: *ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.* c. acc. III 50: (*Ἰασίωνα,*) *ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι* (var. *τόσσων, τόσσον*).

κυρτός *curvus* XXV 245: *κυρτὴ δὲ ῥάχις* (leonis) *γένετ' ἠύτε τόξον.*

κύρτος *nassa* XXI 11: *ὁρμιαί, κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι: πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθύων ἄγραν πεποιημένον.* Timae. lex.

κύτισος *cytisus, medicago arborea* L., Schneckenklee V 128: *ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι.* X 30: *ἁ αἲξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.*

κύων (sg. *κύων, κυνί, κύνα* (*κύον*). pl. *κύνες, -ας.* paulo saepius femin. gen. quam masc.) *canis* 1) venaticus I 135: *τὼς* (Ahr. *τὰς*) *κύνας ὤλαφος ἕλκοι.* — 2) custos domorum et gregum XXI 15: *οὐδὸς δ' οὐχὶ θύραν εἶχ', οὐ κύνα.* XV 43: *τὰν κύν' ἔσω κάλεσον.* V 106: *χάμὶν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει.* VIII 27: (*τὸν αἰπόλον,*) *ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.* 65: *ὦ Λάμπουρε κύων* (var. *κύον*), *οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;* ubi vocativum sequitur nomin. ut IV 26: *ὦ τάλαν Αἴγων,* cf. Eur. Andr. 348: *ὦ τλήμων ἄνερ.* V 27: (*τίς δὲ παρεύσας*) *αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν;* V 38. VI 9. 29. XXV 68. Ep. VI 5. — 3) universe X 11: *χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀψαμένων ἔργου τινὸς καὶ δυσαποσπάστως ἐχόντων.* Gloss., cf. Hor. Sat. II 5, 83: canis a corio nunquam absterrebitur uncto. II 35: *Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. | ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι!*: canes larvas videre putabantur, ululant enim plena luna vagantes. XXI 45: (*καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις*) *πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθύα κἠγών.*

κῶας *vellus* et ovillum et caprinum IX 18: (*πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,*) *ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κεῖται.* XIII 16: *τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.*

κωλοπέδῑλον *vinculum* e coriis factum, quo crura vaccarum mulgendarum alligebantur. XXV 102: *ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι | κωλοπέδιλ' ἀράρισκε περισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν* (var. *κωλοπέδηλ', καλοπέδιλ'*).

κῶμα *sopor altus* Ep. III 6: *φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταρχόμενον.*

κωμάσδω (aeol. pro *κωμάζω*) *occento* III 1: *κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα*; 'vado ad Amaryllidem, ut occentem'; cf. Plaut. Curc. I 2, 54: Quid, si adeam ad foris atque occentem?

κώμη *vicus* XVII 99: *ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἑστάσατο κώμαις.*

κώμυς *fasciculum* IV 18: *καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.*

κωμῳδία *comoedia* Ep. XVII 1: *ἅ τε φωνὰ Δώριος χὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν | εὑρὼν Ἐπίχαρμος.*

Κώναρος *Conarus*, arietis nomen V 102: *οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός, οὗτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;*: *διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ καὶ τραχέα ἔχειν ὡς κώνους, ἤγουν στροβίλους.* Schol.

κῶνος *conus, turbo, nux* V 49: *βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις* (var. *κώνως* v. *κώνους*).

κώπα *remus* XXI 12: *κώπα τε γέρων τ' ἐρείσμασι λέμβος.*

κώρα (dor. pro *κόρη*) *oculus* VI 36: *καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἁ μία κώρα.* XXIII 12: *κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας.*

κώρα *puella* v. **κόρα.**

κῶρος v. **κοῦρος.**

κωτίλλω *garrio, tinnio* XV 87: *παύσασθ', ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι | τρυγόνες.*

κωτίλος *garrulus, loquax* XV 89: *τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;* XX 7: *ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις.*

κᾦχετο = *καὶ ᾤχετο*, q. v.

Λ

λᾶας *lapis* XXV 73: *τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων | φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο.*

Λάβας *Labas*, pater Lyci XIV 24: *ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῶ γείτονος υἱός.*

λαβύρινθος *nassa*, Fischerreuse XXI 11: κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.

Λαγείδας *Lagides*, Lagi filius XVII 14: Λαγείδας Πτολεμαῖος.

λαγχάνω (aor. ἔλλαχεν, -ον. λάχοιεν. λαχών. pf. εἴληχας, λέλογχας, pf. dor. λελόγχει cum temp. praes. exitu, cf. δέδοικα) 1) *divina sorte accipio, deorum numine mihi obtingit*, c. acc. pers. IV 40: αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. XXV 271: ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἅιδης. IV 20. c. gen. XVI 46: τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι. de deis qui praesidium alicuius loci sortiti sunt VII 103: Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας. XVI 84. — 2) *sorte mihi obtingit, sortior* VIII 30: πρᾶτος δ' ὦν τάδ' ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας: κληρωσάμενος τοῦτο. Schol.

λαγωβόλον *pedum* (ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. Schol.) IV 49: εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πάταξα. VII 128: ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον . . . ξεινήιον ὤπασσεν ἦμεν, quod paulo ante (v. 19. 43) κορύνα vocatur. Ep. II 3.

λαγών *ilia* XXII 221: ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρό | Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ: sc. Lyncei. 121: (ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων) δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον: 'latum pugnum inpingebat in dextra ilia (Pollucis)'. — de leone XXV 246: πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.

Λαέρτης *Laertes*, pater Ulixis XVI 56: περίσπλαγχνος Λαέρτης.

λάζομαι, λάζυμαι *sumo* VIII 84: λάζεο τὰς σύριγγας· ἐνίκασας γὰρ ἀείδων: 'sume et habe tibi'. XV 21: ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ. XVIII 45: πρᾶτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον (var. λαζόμεναι).

λάθα *oblivio* II 45: τόσσον ἔχοι λάθας (Δάφνις), ὅσσον . . .

λᾶθος *oblivio* XXIII 24: (βαδίζω, ἔνθα τύ μευ κατέκρινας) — ἔνθα τὸ λᾶθος: h. e. Lethaei ad fluminis undam.

λάθριος *latens, occultus* XX 39: λάθριον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε (var. Λάτμιον, malim λάθριος Ahr.) (de I 96 v. ἀδύς ex.)

λαιμός *guttur* XIII 58: τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός, cf. Il. XI 462: τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός.

λαΐνεος *lapideus* XXIII 58: λαϊνέας δέ | ἵπτατ' ἀπὸ κρηπῖδος.

λάϊνος *lapideus* VII 149: κατὰ λάινον ἄντρον. met. XXIII 20: λάινε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε.

λαῖτμα *vorago* (Cyanearum) XIII 24: (Ἀργὼ διεξάιξε) αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα: 'voraginem Cyaneis interiectam nautis perniciosissimam'.

λαῖφος *velum* XXI 10: τοὶ κάλαμοι, τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λαίφη, quam coniecturam Hauptii (pro codd. τε λῆγα, τε λῆδα) in edit. II receptam A. Fritzschius in epistola nuper ad me data reiecit et restituit codd. lectionem τε λῆγα 'batilla, alvei, Schaufeln, Mulden, ad sentinam exhauriendam'. Contra Ahrensius Briggsium (δελῆτα) et G. Dindorfium secutus scr. δέλητα h. e. δελήτια, δελέατα.

Λάκαινα *Lacaena* XVIII 4: (παρθενικαὶ) δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν.

Λακεδαιμόνιος *Lacedaemonius* XXII 5: (τέκνα) κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφεούς.

Λακεδαίμων *Lacedaemon* XVIII 31: ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.

λακέω *crepito* II 24: αὕτα (δάφνα) λακεῖ μέγα καππυρίσασα (Ahr. e coni. λᾶκον μέγαν ἔκπυρος ᾆσε), cf. Tibull. II 5, 81: et succensa sacris crepitet bene laurea flammis, omine quo felix et sacer annus erit.

Λακίνιον *Lacinium* promontorium IV 33: (αἰνέω τάν τε Κρότωνα) καὶ τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον.

Λάκων (Λάκων, -ωνος, -ωνα, -ων) *Laco* (h. e. clamator) opilio, Sibyrtae Thurini servus V 1: αἶγες ἐμαί, τῆνον τον ποιμένα τόνδε Σιβύρτα | φεύγετε τὸν Λάκωνα. 14: οὔ τί γε Λάκων | τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαιθίδος. V 9. 86. 136. 143.

λαλαγέω *garrio* V 47: ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει | ὄρνιχες λαλαγεῦντι. VII 139: τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον.

λαλέω *garrio* XV 92: Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες. c. neutr. adi. XX 6: ὁπποῖα λαλεῖς. 7: ὡς τρυφερὸν

λαλέεις. de animalibus V 34: ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι. de arboribus XXVII 57: ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

λάλος *garrulus* V 75: ὡς λάλος ἐσσί.

λάλλαι *calculi, lapilli* (λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίους καὶ παραποταμίους ψήφους. Hesych.) XXII 39: (αἱ δ' ὑπένερθεν) λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο | ἐκ βυθοῦ (e coni. Ruhnkenii scr. pro vulg. ἄλλαι v. ἀλλά), cf. Ov. Met. 588: (aquas) perspicuas ad humum, per quas numerabilis alte | calculus omnis erat.

λαμβάνω (ipf. ἐλάμβανε. fut. dor. λᾱψῇ. aor. ἔλλαβε, ἔλαβ'. ci. λάβῃ. opt. λάβοι. ipr. λάβε. inf. λαβεῖν. part. λαβών, -οῖσα, -οῦσα) 1) *(ap)prehendo, corripio* XIII 56: λαβὼν εὐκαμπέα τόξα. XXII 119: σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα. XV 66: Γοργώ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τύ, Εὐνόα, Εὐτυχίδος· cf. Od. V 428: χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης, nisi forte melius suppletur χέρα. — met. XXIV 10: τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. — 2) *sumo* XV 42: τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα. II 59: νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον. XXIII 25: ἣν ὅλον αὐτὸ (τὸ φάρμακον) λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω. Ad. 33. I 10: ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας, cf. I 4. 5. XXII 84: (μόχθος ἐτύχθη) ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο. II 162: (κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν) Ἀσσυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο λαβοῖσα (pro μαθοῖσα e coni. scr. A. Fritzschius), cf. XXIV 129. XV 20: πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές: emendo sumpsit, emit, cf. XV 8. — met. XXV 65: ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, cf. Od. XIII 254: πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον.

λαμπάς *fax* II 128: καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας: 'quibus ad aedes expugnandas solent uti iuvenes', cf. Ov. Art. amat. III 567: nec franget postes, nec saevis ignibus uret.

Λάμπουρος *Lampurus*, canis nomen (ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν οὐράν, ἤγουν πυρράν. Schol.) VIII 65: ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;

Λαμπριάδας *Lampriades* IV 20: αἴθε λάχοιεν | τοὶ τῶ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὄκκα θύωντι | τᾷ Ἥρᾳ, τοιόνδε: 'Lampriadae isti qui sint, ignoratur'; totumque locum corruptum esse censet A. Fritzschius.

λάμπω *fulgeo, splendeo, radio* XX 24: καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις, cf. Hor. Od. I 19, 5: urit me Glycerae nitor | splendentis Pario marmore purius. XXIV 18: ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις λάμπεσκε, cf. Ov. amor. III 3, 9: radiant ut sidus ocelli. Plin. H. N. XI 37, 55: felium in tenebris fulgent radiantque oculi. XXV 140: ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.

λᾰμῡρός *impudens* XXV 234: λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε (λῖς).

λανθάνω (act. fut. dor. λᾱσῶ. aor. ἔλᾰθ', λαθών. plpf. ἐλελήθει. — med. fut. dor. λᾱσεύμεσθ'. aor. λᾰθόμην, λάθοιο. dor. ἐλᾰσθη, λασθῆμεν. pf. λέλᾱσται) I Act. *lateo* V 19: οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας: latenter, clam. c. part. X 38: ἦ καλὰς ἄμμι ποιῶν ἐλελήθει Βοῦκος ἀοιδάς (var. ἐλελήθη, ἐλελήθῃ; Ahr. ἐλελάθη): 'clam fecit'. c. accus. VI 21: εἶδον — τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε | κοὔ μ' ἔλαθ' (var. κοὔτ' ἔλαθ'. Ahr. e coni κοὔτι λάθ', Mein. κοὐκ ἔλαθ'): sc. βάλλουσα. part. ad subiectum refertur XIV 9: λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον: non sentiam me . . ., inscius. — II Med. *obliviscor*, c. gen. pers. II 46: (Θησέα φαντὶ) ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας. II 158. IV 39. gen. rei suppletur XXX 17: καὶ μὰν ἄλλος ἐλάσθη (Bergk. e coni. pro ἐλάθειτο, Ed. Schneidewind. ἐθάλει Progr. Isenac. 1873 p. 9): sc. ἐρώτων: 'ac profecto aliis multis profuit oblivionem amorum petere'. XXI 25. — c. inf. XI 63: ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο | — οἴκαδ' ἀπενθεῖν.

λᾱνός, ληνός 1) *torculum, prelum* XIV 16: (οἶνον) τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ. XXV 28: ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται (φυτοσκάφοι), ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ. — 2) *vindemia* VII 24: ἦ τινος ἀστῶν | λανὸν ἔπι θρώσκεις;

λάξ *calce, extremo pede* XXVI 23: λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, cf. Il. VI 65: λὰξ ἐν στήθεσι βάς.

Λᾱοκόωσσα *Laocoosa*, Apharei uxor, mater Lyncei et Idae XXII 206: (οὐδὲ τὸν ἄλλον — εἶδε) παίδων Λαοκόωσσα φίλων γάμον ἐκτελέσαντα.

λᾶον, dor. pro **λήιον** *seges* 1) messi matura X 21: τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον. 42: Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶον | εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα. — 2) universe XVIII 29: πιείρᾳ ἅτε λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ (e coni. Koechl. scr. pro μεγάλᾳ v. μεγάλαι ἅτ', Ahr. et Ziegl. μέγα λᾶον). XVII 78: (ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα) λήιον ἀλδήσκουσιν.

λᾱός *populus*, pl. *homines* XVII 97: λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλονται ἕκηλοι: incolae terrae. XVI 103: (Σικελὴν Ἀρέθουσαν) ὑμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.

λᾱοτομέω *segetem demeto, deseco* X 3: οὔθ' ἅμα λᾳοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπῃ (ex emend. Bergk., vulg. λαιοτομεῖς).

λᾱοφόνος *populum occidens* XVII 53: λαοφόνον Διομήδεα.

λαοφόρος *populum ferens* vocatur via lata ac tritissima XXV 155: λαοφόρου δ' ἐπέβησαν — κελεύθου, cf. Il. XV 682: λαοφόρον καθ' ὁδόν.

Λᾰπίθαι *Lapithae*, populus Thessaliae XV 141: οἵ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες.

Λᾱρισαῖος *Larissaeus* XIV 30: χὠ Λαρισαῖος 'τὸν ἐμὸν Λύκον' ᾆδεν 'ἀπ' ἀρχᾶς', Θεσσαλικόν τι μέλισμα: idem qui dictus est XIV 12: ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας Ἆπις.

λαρνᾱκόγυιος *ungulis praeditus* vocatur Pan Syr. 16: λαρνακόγυιε, χάροις: pro χηλόπους v. χηλόγυιος dictum (χηλός = χηλή = λάρναξ).

λάρναξ *cista* VII 78: ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ. 84: καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα. XV 33: ἁ κλᾷξ τᾶς μεγάλας πᾷ λάρνακος;

λᾱρός *acceptus, iucundus* XXV 105: πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος.

λᾱσιαύχην *hirtam cervicem habens* XXV 272: λασιαύχενα βύρσαν θηρὸς τεθνειῶτος: leonis.

λάσιος (sg. m. λασίοιο, -ιον. f. λασία, -ίας. n. λασίοιο. pl. λασίαις. — comp. λασιώτερος, -έρη) 1) *hirsutus, hirtus, villosus*, de hominibus XI 50: αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν. 31: λασία — ὀφρῦς. de bestiis VII 15: ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο | κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, cf. Ep. IV 17. XII 4: ὄις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός (var. λασιωτέρα). XXV 257: ἐπὶ λασίοιο καρήατος — θηρὸς ἀμαιμακέτοιο: leonis. XXII 42: λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις. — 2) *densus, spissus, frondosus* XXV 134: ἐκ λασίοιο — δρυμοῖο. XXVI 3: ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα, cf. Ep. V 5.

Λάτμιος v. **λάθριος**.

Λάτυμνον *Latymnum* mons (τῆς Λευκανικῆς ὄρος περὶ Κρότωνα. Schol.) IV 19: ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

Λᾱτώ *Latona* dea XVIII 50: Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος, ὔμμιν | εὐτεκνίαν.

λαύρα *via, platea* Ep. IV 1: τήναν τὰν λαύραν τάς τε δρύας, αἰπόλε, κάμψας.

λέαινα *leaena* II 68: (πολλὰ μὲν ἄλλα) θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα. immanis saevitiae atque crudelitatis imago XXVI 20: μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα, | ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας. XXIII 19: ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας. III 15: ἦ ῥα λεαίνας | μαζὸν ἐθήλαζε δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ, | ὅς . . ., cf. Ov. Met. IX 615: lac bibit ille leaenae.

λέγω (act. praes. ind. λέγεις, aeol. λέγης XXIX 36. λέγει, -ομες, -οντι, ουσιν. opt. λέγοιμι. ipr. λέγ(ε), -έτω. part. λέγοντα. — ipf. ἔλεγεν. aor. ἔλεξα, -εν. ipr. λέξον. — pass. praes. λέγεται, -ονται. λεγέσθω. ipf. ἐλέγευ) *dico, loquor, narro, commemoro, voco* 1) Act. a) c. acc. pron., c. adv., abs., ante or. rectam XXIX 36: ἐν θύμῳ δὲ λέγης 'τί με, δαιμόνι', ἐνόχλης'; II 21: πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὄστια πάσσω. XXIII 48: ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· Ad. 21: ἔλεξεν ὧδε· I 113: καὶ λέγε· cf. II 62. VIII 51. Ep. XVI 2. — inseritur or. rectae V 86: καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις;': inquit. — post or. rectam XXIV 70: τόσσ' ἔλεγεν βασίλεια, cf. XXVII 16. — b) c. acc. rei XXVII 40: οὔνομα σὸν λέγε τῆνο. XV 13: οὐ λέγει ἀπφῦν: 'sie meint nicht den Pappe'. Hebel.

V 78: εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις, cf. Verg. Ecl. III 52: quin age si quid habes. XXIV 64: μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα. XV 15. — c) c. acc. rei et dat. pers. II 94: χοὔτω τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα. XXI 37. 38. pro acc. sequitur sententia secundaria XV 35: λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ; additur acc. sententia secund. XXV 195: ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου | ὅππως ἐκράανθεν. — d) c. dupl. acc. XXVII 3: κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν. VII 37: κἠμὲ λέγοντι | πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. — XV 11: μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα. — e) c. acc. c. inf. VI 34: καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι (sc. ἔχειν). — 2) Pass. XIV 43: αἶνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν' ὕλαν. XVII 3: ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω | καὶ πύματος καὶ μέσσος. X 29: ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται: 'prima dicuntur'. XXIX 1: οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεα. I 86: βούτας μὰν ἐλέγευ. c. infin. I 105: οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος —;: λείπει τὸ καταισχῦναι. Schol.

λειμών *pratum* XXVI 5: ἐν καθαρῷ λειμῶνι. XIII 34: λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ. XXV 16: (πολυειδέα ποίην) λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε. XXII 43: (ἄνθεα) ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.

λειμώνιος *pratensis* XVIII 39: ἐς λειμώνια φύλλα | ἑρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἁδὺ πνέοντας.

λειμωνόθε *ex prato* VII 80: νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι | — μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι.

λεῖος *levis* V 90: κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν | ἐκμαίνει: ἀγένειος. Schol.

λείπω (act. praes. λείπει. ipf. ἔλειπες, -εν. aor. ind. ἔλιπον. ci. λίπωμεν. ipr. λίπ'. part. λιπών, -όντε, -όντες, -όντων; -οῖσα, -οῖσαν. plpf. λελοίπει. — pass. λείπεται. λέλειπται) 1) *relinquo decedens*, *desero* I 125: Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα | τῆνο Λυκαονίδαο. II 80. VII 115. XXV 153. — XX 17: χἀ μὲν ἔβα με λιποῖσα. II 137. XXVII 34. — de rebus I 139: τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει (var. λελοίπῃ): sc. αὐτόν, cf. Od. XIV 213: νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν (sc. ἐμέ). XI 36: τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ: non defit. — II 91: ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;: reliqui feci, neglexi, praetermisi. — 2) *relinquo*, pass. *resto* IV 30: δῶρον ἐμοί νιν ἔλειπεν. XXII 176: γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος | ἡμετέροισι λίπωμεν. XVI 42. de mortuis Ep. XV 1: νήπιον υἱὸν ἔλειπες. — IV 15: τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται | τὠστία. Ep. VI 6.

λείχω *lambo, lingo* VIII 83: κρέσσον μελπομένω τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν, cf. Plaut. Cas. II 8, 21: ut, quia te tango, mel videor mihi lingere.

λέκτρον 1) *lectus* XXIV 62: πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου. plur. pro sing. II 139: μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων. — 2) *coniugium* XXVII 39: αἰνήσει σέο λέκτρον. plur. pro sing. XXVII 34: ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.

λελῑημαι *concupisco* XXV 196: (ἕκαστα λέγοιμί κε) ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν.

λέμβος *lembus*, parvum navigium XXI 12: κώπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.

λεοντομᾰχας *qui cum leonibus pugnat* Ep. XX 2: (τὸν τῶ Ζανὸς υἱὸν) τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα (vulg. λειοντομάχαν).

λεόντειος *leoninus* XXIV 134: δέρμα λεόντειον.

λέπαργος *canus* vocatur vitulus IV 45: σίτθ', ὁ λέπαργος (Ahr. c. Mor. Λέπαργος): 'heus tu, qui es canus'.

λέπας *cautes* III 18: ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λέπας (e coni. Hartungii scr. pro vulg. λίθος, Ahr. λίπος), cf. Ov. Met. XI 330: quae pater haud aliter quam cautes murmura ponti | accipit.

λεπρᾱς *aspera* I 39: γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται | λεπράς.

λεπτός 1) *tenuis* XVI 97: ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι | λεπτὰ διαστήσαιντο, cf. Od. VIII 280: ἠύτ' ἀράχνια λεπτά. XV 79: λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα (τὰ ποικίλα). XXIII 51: τὰν λεπτὰν σχοινῖδα. — 2) *angustus* XXV 156: λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες: ἤτοι τὴν ἄτραπον. Gloss. — neutr. plur. pro adv. XXX 8: ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύγων: 'con-

nivens'. — 3) *macer, macilentus* IV 20: λεπτὸς μὰν χὼ ταῦρος ὁ πυρρίχος. de homine amore attenuato XIV 3: ταῦτ' ἄρα λεπτός (sc. εἶ). (de XI 69 v. λεπτύνω.) — 4) *minutus* III 21: τὸν στέφανον τῖλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς: 'in partes minutas', cf. Od. XII 174: (τροχὸν) τυτθὰ διατμήξας.

λεπτύνω *attenuor, marcesco* XI 69: καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὀρεῦσά με λεπτύνοντα (e Meinek. coni. scr. pro vulg. λεπτὸν ἐόντα): τηκόμενον τῷ ἔρωτι. Gloss., cf. Ov. Met. III 489: attenuatus amore | liquitur.

λεπῡριον *cortex* V 95: (αἱ μὲν ἔχοντι) λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον (sc. ἄκυλοι).

λεύκα *populus alba L.*, Silberpappel XXII 41: λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι. II 121: κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος, cf. Ov. Her. IX 64: aptior Herculeae populus alba comae. κατελθὼν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς εἰς Ἅιδην διὰ τὸν Κέρβερον ἀνήγαγε καὶ τὸ φυτὸν ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος. οἱ δὲ ἀθλοῦντες εἰς γυμνάσια ἐστέφοντο ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ Ἡρακλέους. Schol.

λευκαίνω *album reddo*, de senectute XIV 69: ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει | λευκαίνων ὁ χρόνος.

λεύκιππος *qui albis utitur equis* XIII 11: ὁπόχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς.

Λευκίτας *Leucites* (Albus) hircus vocatur V 147: οὗτος ὁ Λευκίτας ὁ κορυπτίλος.

λευκόιον *viola alba*, matthiola, Levkoi VII 64: λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων, cf. Verg. Ecl. II 47: pallentis violas.

λευκός (sg. m. λευκῶ, -όν. f. λευκά, -ᾶς, -άν, -ά. n. λευκόν, οἷο, ῷ. pl. f. λευκᾶν, aeol. λεύκας XXX 14. n. λευκά. — comp. n. v. λευκοτέρα) *candidus, albus* III 34: λευκὰν διδυματόκον αἶγα, cf. VIII 49. IX 10: λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα. XI 56: κρίνα λευκά, cf. XXIII 30. XV 116: λευκῷ — μαλεύρῳ. XXIII 31: ἁ δὲ χιὼν λευκά, cf. XI 48. I 58 = V 53: λευκοῖο γάλακτος. VIII 19 = 22: λευκὸν κηρόν. XV 123: ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος. VI 38: (ὀδόντων) αὐγὰ λευκοτέρα Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο. de hominum iuvenili pulchritudine XX 24: λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις. XI 19: ὦ λευκὰ Γαλάτεια, — λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, cf. Ov. Met. XIII 789: candidior folio nivei, Galatea, ligustri. — de senectute XXX 14: λεύκας οὐ συνίησθ' ὄττι φόροις ἐν κροτάφοις τρίχας; — met. XVIII 27: λευκὸν ἔαρ: 'ver candidum'.

λεῦκος *leucus*, piscis quidam Ber. 3: (ἱερὸν ἰχθύν,) ὃν λεῦκον καλέουσιν.

λευκόσφυρος *candidis talis v. pedibus insignis* XVII 32: εἰς ἀμβρόσιον θαλαμὸν λευκοσφύρου Ἥβης, cf. Od. XI 603: καλλίσφυρον Ἥβην.

λευκōχρως *qui candido est colore corporis* Ep. II 1: Δάφνις ὁ λευκόχρως.

λεύσσω (praes. λεύσσεις, λεύσσειν, -ων. ipf. λεῦσσον) 1) *cerno oculis* XXII 56: θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν. IV 53. XXIV 114. mente V 122: κἠγὼ μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὺ δὲ λεύσσεις. — 2) *indico oculis* XXV 137: δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπῳ (e coni. Hamakeri scr. pro vulg. λεύσσοντε), cf. Od. II 152: ὄσσοντο δ' ὄλεθρον.

λέχος 1) *lectus* XVII 42: ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης. (de XVII 133 v. ἁδνός.) — 2) *sponsa* XXII 149: ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν | — ἄνδρα παρετρέψασθε.

λέων (sg. λέων, -οντος. pl. λέουσι) *leo* I 72: χὠκ δρυμοῖο λέων. XXV 142: σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος. XXII 52: δέρμα λέοντος. 73. XXV 277.

λῆγον v. **λαῖφος.**

λήγω *desino, finem facio*, c. gen. I 127: λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς, qui versus repetitur I 131. 137. 142; cf. Verg. Ecl. VIII 61: desine Maenalios, iam desine, tibia, versus. c. praep. XVII 1: ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε, Μοῖσαι, cf. Il. IX 97: Ἀτρείδη, ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι. suppl. part. X 50: ἄρχεσθ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ καὶ λήγειν εὕδοντος. — de tempore XXII 43: ἔαρος λήγοντος.

Λήδα *Leda*, Thestii filia XXII 1: ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱώ. 214: Λήδας τέκνα.

λήιον v. **λᾶον**.

ληΐς *grex pecoris* XXV 96: **πᾶσαι δὲ κέλευθοι | ληΐδος ἐρχομένης** (sc. ἐνεπλήσθησαν). 116: **ἀνδρὸς ληΐδ᾽ ἑνὸς τόσσην ἔμεν.**

ληνός v. **λανός**.

λῐᾶν, λῐην *valde, admodum* XVIII 10: **ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος;** XXV 83. c. negat. XXV 158: (**κέλευθος**) **οὔτε λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ.**

Λῐβῠα *Libya, Africa* XVII 87: **καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ᾽ Αἰθιοπήων.** XVI 76: **Φοίνικες ὑπ᾽ ἠελίῳ δύνοντι | οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφύρον** (var. **Λιβύης**).

Λῐβῠᾱθε *ex Libya* I 24: **τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ᾄσας ἐρίσδων.**

Λῐβῠκός *Libycus* III 5: (**τὸν ἐνόρχαν**) **τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τι κορύψῃ.**

λῐγῠρός *argutus, canorus* XVII 113: **ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν**, cf. Od. XII 183: **λιγυρὴν δ᾽ ἔντυνον ἀοιδήν.** de lugubri Adonidis cultu XV 135: **στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ᾽ ἀοιδᾶς.** — adv. **λιγυρῶς** *canore* VIII 71: **δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ᾽ ἀείδεν.**

λῐγύς *argutus, canorus* XXII 221: **λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων**, cf. Od. XXIV 62: **Μοῦσα λίγεια.** Syr. 7: **ὃς Μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ | ἕλκος**: 'clare sonantem fistulam'.

λῐγύφθογγος *argutum sonans, canorus* Ep. IV 9: **λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς.**

λῐγῠφωνος *argutam vocem edens* XII 7: (**ἀηδών**) **συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν.**

λίθος m. f. 1) *lapis* VII 26: (**ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο**) **πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ᾽ ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.** XXV 274: (**βύρσα**) **οὐκ ἔσκε σιδήρῳ | τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ἄλλῃ.** XXIII 49. 50. (de III 18 v. **λέπας**.) lapis pretiosus VI 38: (**ὀδόντων**) **αὐγὰ λευκοτέρα Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο**, cf. Verg. Aen. I 593: Parius lapis. — 2) *calx, calculus* lusorius VI 18: **καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον.**

λῐλαίομαι *cupio* XXII 118: **ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον.**

λῑμηρός *famelicus, macilentus* X 57: **τὸν δὲ τεὸν — λιμηρὸν ἔρωτα** (var. **λυμηρόν, λοιμηρόν**; Ahr. **λυμηρόν**).

λίμνα *palus* V 146: (**αὔριον ὔμμε**) **πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας** (vulg. **κράνας**). v. **Συβαρίτας**.

λιμνάς *palustris* V 17: **οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὦγαθέ, Νύμφας**: 'per Nymphas, quae paludem servant'.

λιμνᾶτις *palustris* II 56: (**αἷμα**) **ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.**

λῑμός *fames* XXI 67: **μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ.**

λίνον *linum* 1) filum Parcarum I 139: **τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει | ἐκ Μοιρᾶν**: 'fila a Parcis deducta erant, nihil vitae supererat'. — 2) rete ex lino confectum, venatoris VIII 58: **ἀγροτέροις δὲ λίνα** (sc. **φοβερὸν κακόν**). piscatoris Ber. 5: **καί κε λίνα στήσαιτο, καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης | ἔμπλεα.** — met. XXVII 16: **μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε** (**ἁ Παφία**) **καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔνθῃς.**

Λίνος *Linus* XXIV 103: **γράμματα μὲν τὸν παῖδα** (**Ἡρακλέα**) **γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν | υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.**

Λῐπᾰραῖος *Liparaeus* II 133: **Ἔρως δ᾽ ἄρα καὶ Λιπαραίω | πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει** (e Valcken. coni. scr. pro vulg. **Λιπαραίου**), cf. Ov. Her. XV 12: me calor Aetnaeo non minor igne coquit.

λῐπᾰρός 1) *oleo unctus, nitidus* V 91: **λιπαρὰ δὲ παρ᾽ αὐχένα σείετ᾽ ἔθειρα.** ad palaestram ipsam transfertur II 51: **λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας**, cf. Ov. Her. XVIII 11: unctae dona palaestrae. XV 149: nitida palaestra. — 2) *nitidus, laetus* XXIII 8: **ὅσσων λιπαρὸν σέλας.** XXII 19: **λιπαρὰ δὲ γαλήνα | ἂμ πέλαγος.** — 3) *opimus, opulentus* Ep. IX 3: **ἐς λιπαρὴν Θάσον.**

λῐπᾰρόχροος *nitido colore insignis* II 165: **χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε.** 102: **ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων | εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν** (al. **λιπαρόχρουν**).

λῖς *leo* XIII 61: **ἠυγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας | νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λῖς.** Nemeaeus XIII 6: **ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον.** XXV 252: **ὣς ἐπ᾽ ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο.** 202: **λῖς ἄμοτος.** 211: **ὅθι λῖς ἦεν**: brevis ante h. v. vocalis in

quarta arsi producta est, plane ut Il. XI 239. 480. XVII 109. XVIII 318.

λισσάς *levis* XXII 37: εὗρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ, cf. Eur. Herc. f. 1148: πέτρας λισσάδος.

λιτανεύω *supplico, obsecro*, c. acc. II 71: (ἁ τροφός με) κατεύξατο καὶ λιτάνευσε | τὰν πομπὰν θάσασθαι: 'quasi sit κατευξαμένη λιτάνευσε'.

Λιτυέρσας *Lityerses*, messor quidam, qui pulchrum fecit carmen X 41: θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λιτυέρσα: nomen sumptum videtur a Lityersa, Midae filio spurio. οὗτος γεωργὸς ὢν τοὺς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἑσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν ᾖδεν. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν, ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν. Schol.

λιχμάω *lambo*, med. de serpentibus lingua coruscantibus XXIV 20: παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον, cf. Verg. Aen. II 211: sibila lambebant linguis vibrantibus ora.

λίψ *Africus* ventus IX 10: δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάστε ποκ' ἄκρας | λὶψ κομάρως τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.

λόγος 1) *vox, verbum, sermo* VIII 74: οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο. XXIII 9. — XXIII 23: ὅπῃ λόγος (sc. ἐστί) ἧμεν ἀτερπέων | ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον: dicunt. — 2) *ratio* a) calculatio Ep. XXIII 2: θεὶς ἀνελοῦ, ψῆφον πρὸς λόγον ἐρχομένης. — b) met. respectus XIV 48: ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί. III 33: τὶν ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ. II [61].

λοετρόν, λουτρόν *lavacrum* XVIII 23: χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς. XXIII 57: τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν.

λοιπός (sg. λοιπόν, aeol. λοῖπον XXIX 6. pl. λοιπά, -άς) *reliquus* II 89: αὐτὰ δὲ λοιπά | ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. XXIX 6: τὸ δὲ λοῖπον (sc. τὰς ζοΐας) ἀπώλετο (vulg. λοιπὸν). V 84. — neutr. pro adv. λοιπόν in reliquum, postea XXI 59: ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι. 61.

λοίσθιος *ultimus, postremus* XXIII 20: δῶρά τοι ἦλθον | λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. — neutr. pro adv. postremo, denique XXIII 16: λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθερείας. itemque plur. V 13: νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

λοξός *obliquus* XX 13: χείλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα: h. e. contemptim.

λουτρόν v. **λοετρόν.**

λούω *lavo* XXIV 3: ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος. V 146: (αὔριον ὔμμε) πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας. — met. XXII 172: (αἵματι δὲ χρή) νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔγχεα λοῦσαι (al. λῦσαι), cf. Verg. Georg. III 221: lavit ater corpora sanguis.

λόφος 1) *crista* XXII 186: ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι. 195: φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. — 2) *collis* IV 46: σίτθ', ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον.

λόχος *agmen, cohors* XXIV 125: κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι | δυσμενέων ἐπιόντα.

λυγίζω *flecto, curvo*, 'verbum e palaestra desumptum', met. I 97: τύ θην τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγίξειν (vulg. λυγιξεῖν)· ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέοιο λυγίχθης (ex A. Fritzschii coni. scr. pro ἀργαλέω ἐλυγίχθης); XXIII 54: οὐδ' ἐλυγίχθη | τὰν ψυχάν.

Λυγκεύς *Lynceus*, Apharei filius XXII 140: (υἱ' Ἀφαρῆος) γαμβρῶ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 194: ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς. 144. 183. 204.

λυγρός *funestus, tristis* XXIV 28: δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι, cf. Od. X 235: ἀνέμισγε δὲ σίτῳ | φάρμακα λύγρ'. XXII 100: ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε, cf. Il. XIX 49: ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά. XXVIII 20: πόλλ' ἐδάη σόφα | ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν (aeol. pro νόσους λυγράς). Ep. XXV 6: ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα: h. e. perniciem, cf. Od. III 303: τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά.

Λύδιος *Lydius* XII 35: τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται | Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα: τῇ λίθῳ τῇ διακριτικῇ τοῦ χρυσοῦ. Gloss. ἰστέον

ὅτι τὴν λίθον, δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Λυδίαν καλοῦσιν. Schol. Plat. Gorg. p. 486, D.

Λύκαιον *Lycaeus,* mons Arcadiae I 123: *ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω.*

Λῠκᾱονίδας *Lycaonides:* Arcas, nepos Lycaonis, filius Helices I 125: *Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα | τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.*

Λῠκίδας *Lycidas* 1) amicus Theocriti igno us, caprarius idemque cantor eximius VII 12: (*ὁδίταν*) *ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα, | οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἦς δ' αἰπόλος.* 55. VII 27 = 91: *Λυκίδα φίλε.* — 2) pater Daphnidis XXVII 41: *Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη*: 'cui nomen auctor carminis indidit propter Theocriti septimum idyllium'.

λῠκιδεύς *lupi catulus* V 38: *θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τὲ φάγωντι.*

Λύκιοι *Lycii,* gens Asiae minoris XVII 89: *Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί.* XVI 48: *τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτὲ — ἔγνω*: 'Sarpedonem, Glaucum, Pandarum'.

λύκος (sg. *λύκος, -ω, -ον, -ε.* pl. *λύκοι, -ων,* dor. *λύκος*) *lupus,* in maioribus numeratur feris I 115: *ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι.* 71. XXV 185. mortuorum corpora comedit III 53: *κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.* inimicissimus infirmiorum animalium, imprimis gregum V 106: *χἀμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει.* XXIV 85: (*νεβρὸν ἐν εὐνᾷ*) *καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.* X 30: *ἁ αἲξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.* Ep. VI 4: *τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος* (*τὰν χίμαρον*). XI 24: *φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα,* cf. Il. X 334: *ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο.* IV 11. VIII 63. — in proverbio XIV 22: '*οὐ φθεγξῇ;*' '*λύκον εἶδες*'; *ἔπαιξέ τις*: 'lupi adspectu subito quasi fascinantur homines, stant pavore defixi, obmutescunt;' cf. Verg. Ecl. IX 53: vox quoque Moerim | iam fugit ipsa: lupi Moerim videre priores.

Λύκος *Lycus,* Labae filius, amores Cyniscae XIV 24: *ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῶ γείτονος υἱός.* 47: *οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῷκται.* 30: *τὸν ἐμὸν Λύκον, ᾆδεν, ἀπ' ἀρχᾶς.*

Λύκων *Lyco,* homo ignotus II 76: *ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν, ἃ τὰ Λύκωνος* (cod. k *Λύκανος,* unde Ahr. *Λυκᾶνος*): sc. praedia vel aedes. — dubium num idem dicatur V 8: (*σύριγγα*) *τάν μοι ἔδωκε Λύκων, ὠλεύθερε.*

Λῠκώπας *Lycopas* bubulcus V 62: *αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βουκόλος ὧδ' ὁ Λυκώπας.*

Λῠκωπῖτας *Lycopites* VII 71: *αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς, | εἷς δὲ Λυκωπίτας*: *ὁ ἀπὸ Λυκώπης· ἡ δὲ Λυκώπη πόλις Αἰτωλίας.* Schol.

Λῠκωρεύς *Lycoreus,* vir nobilis Cous VII 4: (*Φρασίδαμος*) *κἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωρέος* (ex emend. Hartung. et Ahr. scr. pro vulg. *Λυκώπεος* v. *Λυκωπέος,* Ahr. *Λυκώρεος*).

λῡμαίνομαι *crucio, male habeo,* de amore X 15: *τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται;*

λυμηρός v. **λιμηρός.**

λῦπα *dolor* VIII 90: *κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ.*

λῡπέω *dolore afficio* II 159: *αἱ δ' ἔτι κἠμὲ | λυπεῖ* (var. *λυπῇ*), *τὰν Ἀίδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ.* XXIII 21: *οὐκέτι γάρ σε | κῶρ' ἐθέλω λυπεῖν κεχολωμένον* (Iunt. *λυπῆν,* var. *λύπης*).

λῡπρός *tristis* h. e. acerbus, amarus V 94: *αἱ μὲν* (*ἄκυλοι*) *ἔχοντι | λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον* (e Mein. coni. scr. pro vulg. *λεπτὸν,* Call. *λεπρὸν,* Ahr. coni. *λειτὸν*).

λῠ́ρα *lyra* XVIII 35: *οὐ μὰν οὐδὲ λύραν* (vulg. *οὐ κιθάραν*) *τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι | Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν | ὡς Ἑλένα.* Ep. XIX 6: (*ἐπιδέξιος*) *ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.*

λῡσίζωνος *zonam solvens* XVII 60: *ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον | Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.*

Λῡσιμέλεια *Lysimelia,* lacus prope Syracusas XVI 84: (*Ἐφυραίων*) *εἰληχὰς μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας.*

λύσσα *furor* III 47: (*Κυθέρειαν*)

οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας;

λυσσάω *furo, rabido impetu feror* IV 11: πείσαι κεν Μίλων κἀτ τῷ λύκω ἀμνάδα λυσσῆν (vulg. καὶ τὼς λύκος αὐτίκα): 'suadeat (efficiat) Milo ut vel agnus adoriri lupum audeat'.

λῡχνίον *lucernula* XXI 36: (κείμενος — μηδὲ καθεύδων,) ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ.

λῠχνος *lucerna* XIV 23: εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας. XXIV 51: οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι.

λύω *solvo* XXVII 54: ἐς τί δ' ἔλυσας (τὰν μίτραν); XV 134: λύσασαι δὲ κόμαν. XXVI 34: (ὃν ἐν Δρακάνῳ) Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας. — c. gen. XXIII 39: λῦσον τῷ σχοίνω με.

λῶ (verb. dor. e λάω contr. — praes. ind. λῇς, λῶντι. ci. λῇς) *placet mihi* I 12: λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τεῖδε καθίξας | — συρίσδεν; cf. VIII 6. Ep. V 1. V 64: αἰ λῇς, cf. VIII 85. XI 56. V 21: αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν. IV 14: ἦ μὰν δειλαιαί γε (αἱ δαμάλαι), καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

λωβάομαι *corrumpo, perdo* V 109: μή μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος; XVI 89: (ἄστεα,) δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας.

λωΐων (sg. λώιον. pl. λώια, a sing. λώιος ductus.) *acceptior, melior* XXIX 11: τῷ κε λώιον αὔτος ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις. XXIV 72. XXX 17. Ep. XIII 4. plur. XXVI 32: εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δ' οὔ. — sup. **λῷστος** XVI 21: οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν. XIV 3: πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε.

λώπη *pallium* XXV 254: (βέλεμνα) χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην, cf. Od. XIII 224: δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην.

λῶπος *chlamys, sagum* XIV 65: εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει | λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι.

λώτινος *e ligno loti confectus*; est autem lotus 'celtis australis L., Zürgelbaum, quo propter duritiem saepissime utebantur artifices'; XXIV 45: κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον (Ahr. μεγαλώνυμον).

λωτός *lotus*, trifolium melilotus L. XVIII 43: στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο | πλέξασαι.

M

μά (partic. iurandi) *per*, c. acc. XI 29: τὶν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν. — in crasi V 14 = XXVII 35 Ahr., v. μάν 3) f.

μᾶ *vah, hui, ohe* XV 89: μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος;: Συρακούσιον τὸ μᾶ ἐπὶ ἀγανακτήσεως λεγόμενον. Gloss.

Μάγνησσα *Magnetis* XXII 79: (ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας) Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαΐ Κάστωρ: 'Argo navim significat'; cf. Ov. Her. XII 9: cur unquam Colchi Magnetida vidimus Argon?

μᾶζα *panis* plerumque ex hordeo confectus IV 34: (ὁ πύκτας) Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.

μαζός *mamma* XXVII 48: τί ῥέξεις, Σατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν; III 15: ἦ ῥα λεαίνας | μαζὸν ἐθήλαζε. pro toto pectore III 48: οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι: 'a pectore suo ne mortuum quidem removet'.

μάθαμι (aeol. pro ματέω, ματεύω) *quaero* XXIX 15: ἄλλον δ' αὔριον (ἔχῃς κλάδον), ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάθῃς (e cod. c restituit Bergkius, var. μάτῃ, μάτῃς, ματῇς).

μαῖα *nutrix* Syr. 2: μαίας Ἀντιπέτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα: h. e. nutricis Iovis, Amaltheae.

μαιμάω *concupisco* XXV 253: ὣς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο | μαιμώων χροὸς ἆσαι.

Μαίνᾰλον *Maenalus*, mons Arcadiae I 124: (ὦ Πάν,) εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον.

μαίνομαι (praes. μαίνονται, μαινόμενος, -ένῳ. ipf. ἐμαινόμαν, μαίνετο, -οντο. aor. ἐμάνην, -η; μανείς. pf. μεμάνημαι) *furo, insanio* V 15: (οὐ τέ γε Λάκων) τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαιθίδος, ἢ κατὰ τήνας | τᾶς πέτρας, ὤνθρωπε, μανεὶς εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν: 'a Pane, si peiero, in fu-

rorem coniectus'. — de furore Bacchantum XXVI 15: *μαίνετο μὲν ϑ' αὔτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐϑὺ καὶ ἄλλαι.* — plerumque de amantibus III 42: *ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη ὡς εἰς βαϑὺν ἅλατ' ἔρωτα.* II 82. 51. XIII 71. XIV 9. c. praep. *ἐπί* X 31: *ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι*: in te. — met. II 48: *ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι | καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ ϑοαὶ ἵπποι*: 'in hoc insaniunt, eius potiundi amore feruntur, sind darauf versessen'. c. inf. Ad. 31: *ἐμαινόμαν φιλᾶσαι.*

Μαιωτιστί *more Maeotarum* h. e. Scythico XIII 56: (*Ἀμφιτρυωνιάδας*) *ᾤχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα: ἐχρῆτο δὲ Ἡρακλῆς τοῖς Σκυϑικοῖς τόξοις, διδαχϑεὶς παρά τινος Σκύϑου Τευτάρου.* Schol.

μάκαρ *fortunatus, beatus* Ep. XII 2: *καὶ σὲ τὸν ἥδιστον ϑεῶν μακάρων ἀναϑείς.* XVII 16. plur. subst. *divi* XXIX 7: *χὤταν μὲν σὺ ϑέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω | ἀμέραν.* I 126. XIII 72. XV 104.

μᾰκᾰριστός *fortunatus* VII 83: *ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τύ ϑην τάδε τερπνὰ πεπόνϑεις.*

Μᾰκᾰρῖτις *Macaritis*, mulier quaedam II 70: *ἁ Θευχαρίδα Θρᾷσσα τροφὸς ἁ Μακαρῖτις* (e coni. A. Fritzschii scr. pro vulg. *μακαρῖτις*).

μακέλα *ligo* XVI 32: *ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοϑι χεῖρας.*

Μακροπτόλεμος *Macroptolemus* Syr. 1: *Οὐδενὸς εὐνάτειρα, Μακροπτολέμοιο δὲ μᾶτερ*: h. e. Telemachi.

μακρός (sg. m. *μᾱκρόν*, aeol. *μάκρον* ci. XXX 29. f. *μᾱκρά, μᾱκράν, μᾱκρήν.* n. *μᾱκρόν.* pl. *μᾱκρῶν, μᾱκρούς, μᾱκρά*) *longus, altus* 1) de loco XXII 81: *περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας.* XVIII 34: (*ἄτριον*) *μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.* XXV 242: *μακρὴν δὲ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε | κέρκον.* XI 32: (*ὀφρῦς*) *ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ ϑὤτερον ὡς μία μακρά.* met. II 142: *χὤς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα ϑρυλέοιμι Σελάνα*: longa h. e. multa. de montibus: altus I 123: *κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω*, cf. VIII 2. VII 76. itemque met. XXX 29: *χρή με μάκρον* (cod. *μακρὸν*) *σχόντα τὸν ἄμφενα | ἕλκην τὸν ζύγον*: 'quum ego antea (nimium viribus meis fretus) cervicem habuerim altam atque arduam'; imaginem sumptam esse ab equis generosis docet A. Fritzschius, cui adversatur E. Schneidewind (Progr. Isenac. 1873 p. 13) *μακρὸν ἔχειν* idem valere atque *μηκύνειν* porrigere contendens. — neutr. sg. pro adv. IV 37: (*ταὶ δὲ γυναῖκες*) *μακρὸν ἀνάυσαν*: 'altum'; cf. Od. VI 117: *αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν.* — 2) de tempore XVI 43: *δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.* XXI 23. 28.

μάκτρα *magis* IV 61: *καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει* (ex emend. Ahrensii scr. pro vulg. *τὰν μάνδραν, τᾷ μάνδρᾳ*): *σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδές, οὗ φυρᾶν εἰώϑασιν.* Schol.

μάκων *papaver rhoeas L.* XI 57: *μάκων' ἁπαλὰν ἐρυϑρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.* VII 157: *δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα* (sc. *Δημήτηρ*): 'summa papavera'.

μάλᾰ 1) *valde, admodum*, ad vim augendam additur a) adiectivis VII 143: *πάντ' ὦσδεν ϑέρεος μάλα πίονος*, cf. VII 33. XXIV 120: *μάλα πολλὰ — κειμήλια.* XXV 88: *βόες μάλα μυρίαι.* 75: *ἠπείλει μάλα πᾶσιν*, cf. XXIV 92. XXV 19. I 60: *μάλα πρόφρων.* XXVII 51: *ὡς μάλα δειλά.* raro postponitur XXV 274: *ἀργαλέον μάλα μόχϑον.* IV 40. — b) adverbiis V 119: *καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.* XIII 60: *μάλα σχεδόν.* XXV 194: *καὶ μάλα ῥεῖα.* — et negat. XXV 184: *ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει* (*κώδαλα*). — c) verbis IX 28: *Βουκολικαὶ Μοῖσαι, μάλα χαίρετε.* VII 29. XV 34. XXV 60. XXIX 8. participiis XXIV 70. 134. — 2) *profecto, sane* XXV 123: (*βόες*) *αἰὲν ἀμείνους | ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος.* — Comp. **μᾶλλον** 1) *magis* XXIII 15: *ἐξ ὀργᾶς ἐρεϑίζετο μᾶλλον ἐραστάς.* XI 74: *πολὺ μᾶλλον.* XIV 62: *ἔτι μᾶλλον.* — 2) *potius* XXVII 26: *Κ. καὶ μάν φασι γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας. Δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τίνα τρομέουσι γυναῖκες;* XXVII 2. — Superl. **μάλιστα** *maxime, praecipue* XXV 202: (*πάντας πισῆας*) *λῖς ἄμοτος κεράιζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους*, cf. XII 21. X 49. XVI 29. c. artic. XV 58: *ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω | ἐκ παιδός*, cf.

VII 59. X 43: ὅττι μάλιστα: quam maxime.

μᾰλᾰκός (sg. m. μαλακῷ, -ῷ, -όν. f. μαλακᾶς, -ᾷ. n. μαλακόν. pl. m. μαλακούς. aeol. μαλάκοις XXVIII 12. f. μαλακαί. n. μαλακῶν, -οῖς. comp. μαλακώτεροι, -α) 1) *mollis, tener* a) de rebus VI 45: ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ. IV 18: μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι. VII 81: μαλακοῖς ἄνθεσσι. XV 119: μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ. V 98: μαλακὸν πόκον, cf. XXVIII 12. V 51: (εἴρια) μαλακώτερα ὕπνω. V 57: (χιμαιρᾶν) δέρματα τῶν παρὰ τὶν μαλακώτερα πολλάκις ἀρνῶν. XV 125: τάπητες — μαλακώτεροι ὕπνω. XXIV 74: μαλακὸν — νῆμα. II 139: μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων. XIV 41: μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος. — b) de membris corporis XX 8: ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις: ironice dictum. XV 103: μαλακαὶ πόδας — Ὧραι: ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν. Schol. — 2) *lenis, mitis, placidus* XVII 51: πᾶσιν δ' ἤπιος ἠδὲ βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας | προσπνείει. — adv. **μᾰλᾰκῶς** XV 28: πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδειν;: molliter. VII 69: καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος Ἀγεάνακτος: molliter, leniter, iucunde; ἡδέως, ἐν ἀναπαύσει. Schol.

μᾰλάσσω *mollio* XXVII 49: μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα μαλάξω (e Toup. coni. scr. pro vulg. διδάξω).

Μᾱλέα *Malea*, Peloponnesi promontorium VII 103: Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας (ex Ahr. et Mein. coni. scr. pro vulg. Ὁμόλας, quod defendere conatur O. Kreussler Observ. Theocr. Misen. 1870).

μᾰ́λευρον (i. q. ἄλευρον) *farina* XV 116: ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ (e Bergk. coni. scr. pro vulg. παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ).

μαλθᾰκός *mollis* VII 105: Φιλῖνος ὁ μαλθακός: ὁ τρυφερός. Schol., cf. Hor. Ep. XI 4: mollibus in pueris — urere. — met. aeol. XXIX 24: (Ἔρος) κἄμμε μάλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίω.

μᾱλίς *malus* VIII 79: τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μᾶλα.

Μᾱλίς *Malis* nympha (Pomella) XIII 44: Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις, | Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια.

μᾶλον, μῆλον (μᾶλα septies. μῆλα, -ων, -οις quinquies.) 1) *ovis, pecus* III 46: τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὤρεσι μᾶλα νομεύων | οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας; cf. Verg. Ecl. X 18: et formosus oves ad flumina pavit Adonis. I 109. VIII 2. XXVII 68. — XVI 91: (αἱ δ' ἀνάριθμοι) μήλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι | ἂμ πεδίον βληχοῖντο. XXV 86: τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα | ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε. IV 10. VIII 16. 56. XVI 39. — 2) *greges* latiore sensu XXV 281: (θηρὸς) πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος. XXV 119.

μᾶλον, μῆλον (sg. a. μᾶλον. pl. μᾶλα, -οις, -οισιν, -α terdecies. μῆλον semel.) *malum, pomum* VIII 79: τᾷ μαλίδι μᾶλα (κόσμος). XII 3: μῆλον (var. μᾶλον) βραβύλοιο | ἥδιον. VII 144: ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα | δαψιλέως ἁμῖν ἐκυλίνδετο, cf. Od. XI 589: ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι. VII 117: ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι: h. e. μαλοπάραυοι, cf. XXVI 1. poma — dona Bacchi — amoris signum II 120: μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων: τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά. Schol. V 88: βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα, cf. III 10. VI 7. X 34. XI 10. Hesperidum poma XXIX 37: νῦν μὲν κἤπὶ τὰ χρύσια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν | βαίην καὶ φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον. III 41. — met. mala dicuntur 1) *genae* XIV 38: θάλπε φίλον. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι: subest pomorum comparatio, v. Ribbeck. Mus. Rhen. XVII p. 561. — 2) *mammae* (puellae) XXVII 49: μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα μαλάξω.

μᾱλοπάραυος *genas habens malis similes* XXVI 1: Ἰνὼ καὐτονόα χἀ μαλοπάραυος Ἀγαύα (var. μαλοπάρῃος).

μᾶλος *albus* (λευκός Hesych.) Ep. I 5: βωμὸν δ' αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός (var. ὁ μανός, Iunt. Call. ὁμαλός, Ahr. ὁ μᾶλος, Mein. ὁ μάχλος).

μᾱλοφορέω *poma fero* Ep. II 4: (ἄνθετο Πανί) νεβρίδα, τὰν πήραν, ᾇ ποκ' ἐμαλοφόρει. cf. II 120.

μάν, μήν (prior forma quadragies semel, posterior quater exstat; si sunt in hex., plerumque in arsi secunda leguntur aut in thesi prima.)

1) part. confirmativa: *vero, profecto* I 71: *τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο.* IV 20. V 122. XV 15. in sent. optandi XIV 57: *ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις.* imperandi III 12: *θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος.* interrogandi VIII 17: *ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς;* XXVII 38 (ci.). Ep. XVIII 4: *τί μάν;* interdum si sequitur *δέ*, idem fere valet quod part. *μέν* I 86: *βούτας μὰν ἐλέγευ· νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.* VI 46. XVIII 12. XXV 27. — 2) adversativa: *vero, tamen* V 118: *τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποκα τεῖδέ τυ δήσας | Εὐμαρίδας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.* X 37. XIV 7. XXX 32. — 3) saepe *μάν* coniungitur cum aliis particulis a) *γε μάν* (v. 2)) I 139: (*τὸν δ' Ἀφροδίτα*) *ἤθελ' ἀνορθῶσαι. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει | ἐκ Μοιρᾶν, χὠ Δάφνις ἔβα ῥόον.* I 95. III 27. — b) *ἦ μάν* certe quidem, profecto IV 13: *B. δειλαῖαι δ' αὗται* (*αἱ δαμάλαι*)· *τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον. K. ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.* III 34. V 50. XVII 40. *ἦ μήν* XXII 152. *ἦ μάν τοι* at hercule, at pol profecto VIII 21. — c) *καὶ μάν* ac profecto X 22: *καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως | ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.* IV 23. XXX 17. VII 120 (*καὶ δὴ μάν*). — d) *ναὶ μάν* XXVII 26. *ναὶ μήν* XVII 86; quibus formulis poetas Alexandrinos libenter in enumerationibus uti ostendit Bergkius. — e) *νῦν μάν* XI 60: *νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν μεμαθεῦμαι:* 'nunc profecto, nunc ita me di ament'. opponitur part. *δέ* (v. 1)) XV 131: *νῦν μὰν — ἆωθεν δέ*: 'nunc quidem'. adversandi vim habet XXVIII 19 (v. 2)). — f) *οὐ μάν* α) non profecto, in iure iurando V 14: *οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα*, itemque XXVII 35 (e Valcken. coni. scr. pro vulg. *οὔ μ' αὐτόν.* Ahr. *οὐ μαὐτόν* h. e. *μὰ αὐτόν*). V 17: *οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὤγαθέ, Νύμφας.* — XXI 40. — β) non tamen XIV 27: *χἀμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἁσυχᾷ οὕτως· οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.* XVII 106. *οὐ μήν* XXV 221. *οὐ μὰν οὐδέ* VIII 74. XVIII 35. XXII 205.

μάνδρα v. **μάκτρα.**

μανθάνω (fut. dor. *μεμαθεῦμαι.* aor. *ἔμαθες, ἔμαθ'. μάθῃς. μαθεῖν. μαθών.* pf. *μεμάθηκα*) 1) *disco*, c. acc. XXIV 113: *πάντ' ἔμαθ'.* XIII 9. V 39: *καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας μέμναμ';* II 162, v. *λαμβάνω.* c. inf. XI 60: *νῦν αὐτόγα νεῖν μεμαθεῦμαι* (Mein. recepit pro vulg. *γε μαθεῦμαι*). XX 3. XXI 29. — 2) *animadverto* II 100: *κἤπεί κά νιν ἐόντα μάθῃς μόνον, ἅσυχα νεῦσον.* — 3) *intelligo, percipio* Ep. XI 2: *δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.*

μᾰνία *furor, insania* amoris II 136: *σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο | καὶ νύμφας ἐσόβησ'* (*Ἔρως*). XI 11: (*ἤρατο δ' οὐ μάλοις . . .,*) *ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις.*

μᾰνῐώδης *furiosus, insanus* XXVI 13: *σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω.*

μαντεύομαι *coniicio, opinor* XXV 178: *εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.* de bestiis *odoror* XXI 45: (*καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις*) *πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθύα κἠγών.*

μάντις 1) *vates* III 43: *τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους.* VI 23: *ὁ μάντις ὁ Τήλεμος.* XXIV 64: *Τειρεσίαν — μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα.* — 2) *locusta* X 18: *μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία*: 'animal et tenerum et stridore suo notabile, quocum puella (*ἁ Πολυβῶτα* v. 15) et propter maciem et propter artem tibiis stridendi vel canendi (v. 16) comparatur'.

μᾱνύω *indico, expono* XXI 38: (*λέγε μοί ποτε νυκτός*) *ὄψιν, τὰν ἔσιδες σύ· λέγ' ὤν, μάνυσον ἑταίρῳ* (e coni. scr. pro *μάννυεν*, Iunt. et Call. *μήνυσον*).

μᾰραίνω *marcidum reddo*, pass. *marcesco* XXIII 28: *καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.* 30: *λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἁνίκα παχθῇ.*

μαρμαίρω *fulgore corusco, mico* XVII 94: (*πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται*) *χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται*, cf. Il. XIII 801: *χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.*

μαρμᾰρινος *marmoreus* Ep. X 2: *τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον.*

μάρμᾰρος *marmor* vocatur cippus

marmoreus XXII 210: ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτήν μάρμαρον: sc. στήλην Ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν τύμβου (v. 207).

μαρύομαι *volvor, trahor* I 29: τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός: περικυκλοῦται, ἕλκεται. Gloss.

μάσσω *pinso, subigo* II 62: καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· τὰ Δέλφιδος ὄστια μάσσω (ex Ahlwardt. coni. scr. pro vulg. πάσσω).

μάσσων v. παχύς.

μάσταξ *esca* XIV 39: μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών, cf. Il. IX 323: ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν | μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι. Verg. Aen. XII 475: hirundo pabula parva legens nidisque loquacibus escas.

μαστίσδω (aeol. pro μαστίζω) *flagello* VII 106: ὦ Πὰν φίλε, μή τί τυ παῖδες | Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους | τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.

μαστός *mamma* XVIII 42: (γαλαθηναί) ἄρνες γειναμένας ὄιος μαστὸν ποθέοισαι.

μάταν *frustra* XIV 28: οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν, cf. X 40: ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.

ματεύω *pervestigo* XXI 65: εἰ μὲν ἄρ' οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις, | ἐλπὶς τῶν ὕπνων. (de XXIX 15 v. μάθαμι.)

μάτηρ, μήτηρ (sg. μάτηρ, μήτηρ; ματρός; -ί, -έρι; -έρα, μητέρ'; μᾶτερ. pl. aeol. μάτερες XXVIII 12. μητράσιν) *mater* 1) hominum (deorumque) XXIV 132: ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ. XI 26: ἐμᾷ σὺν ματρί. XII 88: ἐὴν ἐς μητέρ'. XVI 83. XVII 59. XVIII 21. XXIV 101. XXVI 20. add. artic. X 58. XI 54. 67. XIX 7. c. gen. III 45: μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίης. II 146. IV 9. Syr. 1. — coniunguntur pater et mater VIII 15: χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ | χἀ μάτηρ. XVII 123: ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς. IX 13. XXVII 41. mater et liberi XXVII 65: γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα. II 109: (ὅσσον ἐν ὕπνῳ) κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. XIV 32. XVIII 13. — met. vetula quaedam appellatur mater XV 60: Γ. ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ;: ἡ Γοργώ φησι πρός τινα πρεσβῦτιν ἐκ τῆς αὐλῆς καὶ τῶν βασιλείων ἐρχομένην. Schol. — 2) animalium XIII 13: σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ. VIII 89: οὕτως ἐπὶ ματέρι νεβρὸς ἅλοιτο. III 16 (?). plur. XXVIII 12: μάτερες ἀρνῶν. XXV 104: ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει: vaccis. — 3) met. IX 15: Αἴτνα, μᾶτερ ἐμά: τὴν Αἴτνην φησὶ μητέρα ὁ Μενάλκας, καθόσον ἐν αὐτῇ διέτριβεν. Ἢ ὦ Αἴτνη ἡ θρέψασά με. Schol., cf. Il. VIII 47: Ἴδην — μητέρα θηρῶν.

μάχαιρα *gladius* XXII 146: (πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις) ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι; quod, si vera est lectio, explicandum est: cur (sunt) in manibus arma iam ad pugnandum parata? hastas enim gestant iuvenes, cf. v. 143. 187.

μάχη (sg. μάχη, -ης, -ην. μάχηνδε. pl. μάχας) *pugna, certamen, proelium* 1) hominum XXII 107: ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος. 90: σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε. 145. 192. 200. plur. XXII 220: (ὑμνήσας) Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον αὐτῆς. — 2) bestiarum XXV 243: ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο (λῖς). 136: πρῶτοι τοίγε (ταῦροι) μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤισαν ὀσμήν: in pugnam.

μάχομαι *pugno, certo* XXII 74: οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ (var. μαχησαίμεσθ'). c. dat. II 113: τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.

μᾶχος *remedium* II 95: εἶ' ἄγε, Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρέ τι μᾶχος.

μαψίδιος *vanus* XXV 187: ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο | γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.

ΜΑΩ (pf. μεμάὼς, μεμᾶότα) *vehementer cupio* XXI 41: εἶδον ἐμαυτόν | ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον | ἰχθύας. XXV 105: (τέκνα) πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος.

μεγαίρω *invideo* VII 100: ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι, cf. Od. II 235: μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω | ἔρδειν ἔργα βίαια.

μεγᾰλοιτος *admodum infortunatus, infelix* II 72: *ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος | ὠμάρτευν.*

Μεγᾰρεύς *Megarēus*, Megarae v. Megaridis incola XII 27: *Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς.* XIV 49: *δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.*

μέγᾰρον, plur. *aedes* XVII 129: *νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ.*

μέγας (sg. m. *μέγας, μεγάλου, μέγαν.* f. *μεγάλα, -ας, -αν.* n. *μέγ(α).* — pl. *μεγάλαις.* — comp. f. *μείζονα.* sup. m. *μέγιστον.* n. *μέγιστα*) *magnus* 1) de corporis mensura a) animantium XXII 85: *ἱδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολύδευκες.* 112: *ἐκ μεγάλου δέ | αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός.* XV 38: *Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως*, cf. Il. III 229: *Αἴας πελώριος.* XVI 74: *Ἀχιλεὺς — μέγας*, cf. Il. XXI 527: *Ἀχιλῆα πελώριον.* XXV 139: *Φαέθων μέγας.* XVII 72: *μέγας αἰετός.* XXI 49: *μέγαν ἰχθύν.* XXIV 12: *μέγαν ὦμον.* XXVI 22. XXVI 34: *μεγάλαν ἐπιγουνίδα.* XVIII 4: *μέγα χρῆμα Λακαινᾶν.* XXV 40: *μέγα εἶδος.* — b) rerum aut in diversas partes patentium aut capacium I 124: *μέγα Μαίναλον*: altum. XVI 84: *μέγα ἄστυ.* XVII 119: *μέγαν Πριάμοιο δόμον.* XXIV 106: *μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.* 128: *οἰνόπεδον μέγα.* XXV 15: *μέγα τῖφος.* XIII 24: *μέγα λαῖτμα.* XXII 10: *μέγα κῦμα.* I 68: *μέγαν ῥόον.* XXII 50: *μεγάλαις — δίναις.* I 40: *μέγα δίκτυον.* V 53: *κρατῆρα μέγαν.* XV 33: *τᾶς μεγάλας — λάρνακος.* VII 156: *μέγα πτύον.* XXIV 10: *σάκος μέγα.* 45: *κολεὸν μέγα.* 135: *μέγας ἄρτος.* I 58: *τυρόεντα μέγαν.* — XXVII 59: *ἀμπεχόνην — μείζονα.* — 2) met. XI 16: *Κύπριος ἐκ μεγάλας*: potentis. XVII 13: *μέγα ἔργον.* XXII 118. XXV 111: *μέγαν ὄλβον.* XIII 34: *μέγα — ὄνειαρ.* XVII 35: *ὄφελος μέγα.* XXII 180: *μέγα νεῖκος.* 132: *μέγαν ὅρκον.* XXVIII 24: *μεγάλα χάρις.* Ep. XVII 10. XXX 31: *Δίος — μέγαν νόον.* — c. verbis coni. II 143: *ἐπράχθη τὰ μέγιστα: ἤγουν τὰ τῆς μίξεως.* Schol. XVIII 21: *ἦ μέγα κέν τι τέκοιτ'.* XVI 70: *Διὸς μέγα βουλεύοντος.* X 20: *μὴ δὴ μέγα μυθεῦ*: 'magna magnifice'. 21. — 3) neutr. sg. *μέγα* pro adv. est 1) c. verbis coni. a) sonum denotantibus II 24: *λακεῖ μέγα.* XXII 144: *μέγ' ἀΰσας.* — b) affectuum V 35: *μέγα δ' ἄχθομαι.* VII 45: *μέγ' ἀπέχθεται.* VII 142: *ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | κὰτ τῶ Λάκωνος.* 134: *ἔραμαι μέγα.* 82: *φιλέει μέγα.* sup. XXV 5: *μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι*: h. e. *μάλιστα.* — 2) c. adi. VII 28: *συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον.* 94. VII 100: *μέγ' ἄριστος.* — adv. **μεγάλως** *admodum* XV 55: *ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.*

μεθίημι *omitto, abiicio* Ep. III 6: *φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταρχόμενον.*

μεθῠ́ω *ebrius sum* XXIX 2: *κἄμμε χρὴ μεθύοντας ἀλάθεας ἔμμεναι.* Ep. VIII 2: *χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.* — met. XXII 98: *ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων*, cf. Od. XVIII 240: (*Ἶρος*) *ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς.*

μειδῐάω *leniter rideo, subrideo* VII 19: *καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς | ὄμματι μειδιόωντι.* aeol. XXX 7: *ἄπαν τοῦτο χάρισμ', αἴ τι παραύαις γλύκυ μειδίαι* (cod. *μειδίαμα*): h. e. *μειδιᾷ.*

μείλιγμα *lenimentum, deliciae* XXII 221: *ὑμῖν δ' αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων* (*φέρω*): *μέλη ἡδύφωνα.* Gloss.

μειλίσσω *oblecto* XVI 27: *μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι*: hospitaliter ac benigne exceptos.

μέλᾱθρον *tectum, domus* II 132: *ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον.* plur. pro sing. XXIII 17: *ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις.*

Μελάμπους *Melampus*, frater Biantis, vates nobilissimus III 43: *τὰν ἀγέλαν χὼ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἄγε Μελάμπους | ἐς Πύλον*, cf. Od. XI 287 et XV 225.

μελάμφυλλος *nigra folia habens* Ep. I 3: *ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν,* (*κεῖνται*).

Μελάνθιος *Melanthius*, Ulixis caprarius V 150: (*ἀλλὰ γενοίμαν,*) *αἴ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα*: *κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις* (Od. XXII 475). Schol.

μελᾰνόχρως *nigricolor* III 35: (αἶγα) τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως | αἰτεῖ.

μέλας (sg. μέλας, -αν. pl. μέλαιναι, -αίναις) *niger*, de quavis re fusca XXII 125: ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα, cf. II 13. 55. XIII 49: κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ (κράνας). XI 46: ἔστι μέλας κισσός: 'wegen seiner dunkelgrünen Blätter'. X 28: καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος: 'dunkelblau'; cf. Verg. Ecl. X 39: et nigrae violae sunt et vaccinia nigra. XX 9: χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι. 24: ἐπ' ὀφρύσι — μελαίναις.

μέλε voc. *bona* XV 7: ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὺ δ' ἑκαστέρω, ὦ μέλ', ἀποικεῖς (pro vulg. ἑκαστοτέρω ἔμ' e coni. scr. Mein.; Boissonad. ὤμοι, cui assentitur C. Hartung. Philol. XXXIV p. 615; Paley ἢ πρίν, Ziegl. c. Briggsio ὦ ἔμ').

μελεδαίνω *curo*, c. acc. X 52: οὐ μελεδαίνει (ὁ βάτραχος) | τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα. c. gen. IX 12: τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω | ὅσσον . . .

μελεδωνεύς *curator, custos* XXIV 104: (γέρων Λίνος) υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.

μελεδώνη *cura* XXI 5: (τὸν ὕπνον) αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

μέλημα *cura* XIV 2: χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

μέλι *mel* V 59: ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας (τῷ Πανὶ στασῶ). XX 27: (ἐκ στομάτων δέ) ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ, cf. Il. I 249: τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. XV 117: ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος. III 54. V 126. VIII 83. mel cibus poetarum I 146: πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, | πλῆρές τοι σχαδόνων. v. νέκταρ.

μελίγᾱρυς *suave sonans* Ep. IV 12: (ἀδονίδες) μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα, cf. Od. XII 187: ἡμέων (Sirenum) μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι.

μελιηδής v. **πολυειδής**.

μελικτάς *modulator, cantor* IV 30: ἐγὼ δέ τίς εἰμι μελικτάς (var. μελιγκτάς).

Μελιξώ *Melixo*, mulier quaedam II 146: (ἅ τε Φιλίστας) μάτηρ, τᾶς Σαμίας αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιξοῦς.

μελῑπνους *mel spirans* I 128: τάνδε φέρευ πακτοῖο μελίπνουν | ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν (μελίπνων scribendum esse censet Morsbach. Diss. de dial. Theocr. Bonnae 1874 p. 79).

μελίσδω (aeol. pro μελίζω) *modulor, cano* XX 28: ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω | κἢν αὐλῷ δονέω. Ep. II 1: ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων βουκολικοὺς ὕμνους. Syr. 17: ἀδὺ μελίσδοις | ἔλλοπι κούρᾳ. — Med. VII 89: ἀδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο, θεῖε Κομάτα. I 2: (ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,) ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται: 'numerose canit h. e. sibilat'.

μέλισμα *carmen, cantilena* XIV 31: Θεσσαλικόν τι μέλισμα. XX 28.

μέλισσα (sg. μέλισσα. pl. μέλισσαι, -ᾶν, -αις. praeter duos locos semper in exitu hex.) *apis* III 13: ἁ βομβεῦσα μέλισσα. V 46 = I [107]: ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι, cf. VIII 45. VII 142: πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι. XXII 42: ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις, cf. IX 34. XIX 1: τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα | κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. VII 81. 84. XIX 6. 7.

μελῐτεια *melissa altissima, apiastrum* (τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον. Schol.) IV 25: αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. V 130: ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια | φέρβεσθαι.

Μελῑτώδης *Mellita* h. e. *Proserpina* XV 94: μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη. cf. Porphyr. de Nymph. antro 18: τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη.

μελῐχλωρος *mellis instar flavus* X 26: Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τυ πάντες, | ἰσχνάν, ἁλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

μελῐχρός *mellitus* V 94: αἱ μὲν (ἄκυλοι) ἔχοντι | λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ (ὀρομαλίδες) μελιχραί.

μελλόγᾰμος *qui brevi nuptias contrahet* XXII 140: (υἱ' Ἀφαρῆος,)

γαμβρῷ· μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.

μέλλω (pr. ind. μέλλει. part. μέλλον, μελλόντων. ipf. ἔμελλε(ν), μέλλε. ipf. frequ. μέλλεσκον) 1) *in eo est ut, in animo habeo*, c. inf. XV 96: σιγᾷ, Πραξινόα, μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν | ἁ — πολύιδρις ἀοιδός. XXV 240: τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς | αὐερύειν. XXII 209: μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα. — 2) *debeo*, ich soll, h. e. fato v. numine deorum constitutum est ut faciam aliquid, c. inf. fut. XXII 181: εἶπε· τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν. XXIV 66: ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν. c. inf. praes. XXIV 77. — part. praes. τὸ μέλλον futurum, id quod eveniet XXIII 27: οἶδα τὸ μέλλον. XXIV 72.

μέλος (sg. μέλος. pl. μελέων, -ῶν, -έεσσιν, -η) 1) *membrum* corporis hominum vel animalium XXV 278: ἀμφεθέμην μελέεσσιν (τὸ δέρμα). XXVII 66. XVII 24. 63. XXV 273: ὅπως λασιαύχενα βύρσαν | θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην. — 2) *modus, cantus, carmen* a) hominum VIII 34: (αἴ τι Μενάλκας) πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος. I 7. X 22: καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. XVIII 7: ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι | ποσσὶ περιπλέκτοις, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ, cf. Catull. 61, 119: concinite in modum: io Hymen Hymenaee. — b) animalium Ep. IV 10: εἰαριναὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς | κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.

μέλπω *canto, cantum edo* Ep. IV 12: ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι | μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα. — Med. VII 83: κρέσσον μελπομένω τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν. Ep. V 4: Δάφνις κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.

μελύδριον *parvum carmen* VII 51: τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.

μέλω (act. praes. μέλει, -οντι; -οι. med. praes. μέλεται. pf. μεμελημέναι. plpf. μεμέλητο) *mihi curae est* XVII 73: Διὶ Κρονίωνι μέλοντι | αἰδοῖοι βασιλῆες. XI 29: τὶν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν. III 52. VII 126. c. inf. XVI 102: τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν | ὑμνεῖν. XVI 1. XVII 104. — Med. XVII 46: σοὶ τήνα μεμέλητο. c. gen. I 53: μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας | οὔτε φυτῶν τοσσῆνον. XXVI 35: εὐειδὴς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς | Καδμεῖαι πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις: carae.

μέμονα pf. def. *aveo, cupio* XXV 64: μέμονεν δέ μιν αἰὲν ἐρέσθαι (Mein. pro μέμονε, μέμοινε, μέμαεν; Ahr. e coni. Buttmanni et Herm. μεμόνει): 'avebat, cupiebat'; ubi perf. est pro imperfecto, ut apud Hom. δείδιε, γέγωνε; v. Kruegeri gr. gr. II § 53, 3, 4.

μέμφομαι (praes. μέμφομαι, -ῃ. ipf. μέμφετο. fut. μέμψομαι. aor. ἐμεμψάμαν) 1) *conqueror* XXX 25: ταῦτα κἄτερα πόλλα προτ' ἔμον θῦμον ἐμεμψάμαν, cf. XIX 5. — 2) *reprehendo, accuso*, c. acc. XXI 26: Ἀσφαλίων, μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος; c. dat. pers. XI 67: ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ. suppl. pers. II 9: μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.

μέν (producitur XXV 49, cf. Il. VII 389. VI 479.) part. quum nihil fere differat a part. μήν, μάν, non raro propriam suam servat vim itaque est 1) confirmativa: *certe, vere, profecto, equidem* XXV 209: (βάκτρον) ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι | εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις, cf. Il. I 234: ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει. XXI 49: (εὗρον ἀγῶνα·) πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις; II 130. V 21. 96. XVII 36. XXI 65 (ci.). XXV 145. XXIX 3. cum aliis partic. coniungitur: γε μέν XXII 59: τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς· τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω. IV 60. XVII 137. XXV 127. μέν τε et vere XXV 138: τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ | — Φαέθων μέγας. 92. XXVI 15. μὲν δή τοι IV 15. c. negat. οὐ μὲν γὰρ XXV 121. 183. οὐδὲ μέν XXV 218. 275. — 2) sententiae affirmatae si altera sententia opponitur, part. μέν fit concessiva: *certe, quidem*, maximeque ei respondet a) part. δέ; sic opponuntur inter se articuli ὁ μὲν — ὁ δέ I 48. 138. V 94. 128. VI 2. 43. VII 90. VIII 28. 29. 70. XI 58. XII 13. XV 128 (var. μὰν). XVI 24. XVII 30. XXII 109. 112. 182. 189. 196. XXV 9. 49.

Ad. 11. *ἡ μὲν — ὃς δέ* XXVII 68. artic. et pron. *ὁ μὲν — ἐγὼ δέ* II 138. IX [4]. XIV 20. XXV 102. Ep. XV 3. pronomina *ἐγὼ μὲν — τὺ δέ* III 32. V 76. *τὺ μὲν — ἐγὼ δέ* II 163. *σὺ μὲν — σὲ δέ* XXII 135. *τὺ μὲν — τὶν δέ* XV 106. *τὺ μὲν — ἄμμες δέ* XVIII 38. *σὸς μὲν — σὺ δέ* XXII 71. *τούτων μὲν — ἐγὼ δέ* XII 22. XXII 165. alia cuiusvis generis vocabula I 29. 36. 96. 132. II 67. 106. IV 17. VII 13. 15. 96. 109. VIII 57. 61. IX 23. 31. X 34. 36. XI 25. 31. XII 25. XIII 53. XIV 50. XVI 3. 101. 106. XVII 13. 51. XVIII 50. XXII 119. 137. 173. XXIV 59. 86. 103. XXV 45. 73. 85. 100. 193. XXVI 3. 16. 20. XXIX 7. 37. XXX 5. 19. pro *δέ* leg. *ὅμως δέ* XIV 10. XV 72. omissa est part. *δέ*, si vera est lectio, XXVI 18. non raro eadem vocabula vel similia inter se opponuntur II 38: *ἠνίδε, σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται*, cf. III 49. VII 106. XV 5. XVII 108. XXVI 15. IV 31: *κεὖ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω.* praeterea *εἰ μὲν — εἰ δέ* II 124. Ep. XXI 2. *ὡς μὲν — ὡς δέ* VIII 88. *πὰρ μὲν — πὰρ δέ* XV 112. *ἄλλοκα μὲν — ἄλλοκα δέ* IV 43. *εἷς μὲν — εἷς δέ* VII 71. *τρεῖς μὲν — τρεῖς δέ* XVII 82; cf. V 58. XIII 58. *ἁδὺ μὲν — ἁδὺ δέ* IX 7; cf. VI 36. IX 17. XXII 193. XXVIII 10. *χαίροι μὲν — χαίροι δέ* XXVI 33. — interdum talia quae respondere sibi non videantur, ita ut fiat qui dicitur chiasmus, XXII 71: *σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι*, cf. II. IV 63: *σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί.* — VII 144: *ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα.* cf. I 138. II 78. 88. 120. V 130. VII 111. XIV 14. XIX 8. XXI 46. XXII 165. 189. XXIX 14. 21. — protasis opponitur apodosi XXIX 16: *καὶ μέν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι, τῷ δ' εὔθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος* (e Branck. coni. scr. pro librorum *κέν*). — denique non paucis locis legitur *μέν*, ubi iis quae modo narrata sunt absolutis iam ad nova fit transitus atque exspectaveris *μὲν οὖν* (cf. VIII 61); apparet autem in part. magis propria illa vis confirmandi, deminuta est oppositio aut plane evanuit; VIII 88: *ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε | νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρι νεβρὸς ἅλοιτο.* | *ὡς δὲ . . .*: 'iam vero quemadmodum'. XIII 72: *οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀμιθρεῖται· | Ἡρακλέην δ' . . .* XXIV 132: *ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ. | εὐνὰ δ' . . .* II 159 (Ahr. *μάν*). XVII 95 (malim *μήν*. Ahr.). XXII 131. XXV 250. 262. — IX 22: *τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα*: 'his equidem applausi'. I 57: *τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καυλωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα | ὦνον.* XXII 27. XXVII 66. item leguntur *καὶ — μέν* I 138 = VII 90: *χὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ . . .* VIII 28: *χοὶ μὲν παῖδες ἄυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ὑπακούσας· | χοὶ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.* VI 43. VII 130. XX 17. XXI 46. XXVI 3. XXVII 68. Ad. 11. deest oppositio XXI 58. VII 50. — b) raro inter se opponuntur *μὲν — μάν* V 118. *μὲν — ἀλλά* VII 91. XXII 102. 187. XXX 3. *μὲν — αὐτάρ* VII 130. XXV 7. 204. 223.

Μενάλκας (ubique — praeter unum locum — in exitu hex.) *Menalcas* opilio VIII 9: *ποιμὴν εἰροπόκων ὀίων, συριγκτὰ Μενάλκα.* 30: *ἰυκτὰ Μενάλκας.* 2. 5. 32. 83. 39. 62. IX 2. 6. 14. denique Menalcas vocatur pater puellae XXVII 43.

Μενέλᾱος (*Μενελάῳ, -αε*) *Menelaus*, rex Spartae, Helenae coniux XVIII 1: *ἔν ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ.* 15. XXII 217.

μενοινάω *in mente agito* XXV 62: *ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο. νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοίνα, | — ὁππόθεν ὁ ξεῖνος*, cf. Od. II 92: *νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.*

μένος *robur* XXV 17: (*ποίην*) *εἷς ἅλις, ἣ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.*

μένω (praes. *μένει, μένοιμι, μένειν, μένοντες.* fut. *μενεῖν.* aor. *ἔμεινεν*) 1) intr. (*per*)*maneo* eodem quo antea loco vel statu XXI 60: (*ὤμοσα*) — *μενεῖν ἐπὶ γᾶς.* abs. XVI 106: *ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων | — ἱκοίμαν* (var. *μίμνοιμι, γένοιμι.* M. Schmidt. coni. *μόλοιμι*). XV 55: *ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.* XXV 45. — de rebus XXX 21: *οὐδ' αὔτῳ γλυκέρας ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων | μένει.* c. dat. XVII 118: *τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει.* — 2) trans. *exspecto* XIII 70: *Ἡρακλῆα μένοντες.* inprimis: hostem exspecto invadentem et sus-

tineo XXIV 114: *τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων | θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.* XIV 67.

μερίζω, med. *partior, communico* cum aliquo XXI 31: *ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τὠνείρατα πάντα μερίζεν*: sc. mecum.

μέριμνα *cura, sollicitudo* XXI 2: *οὐδὲ γὰρ εὕδειν | ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.* XVII 52: *κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.*

Μέρμνων *Mermnon*, pater Erithacidis III 35: (*αἶγα*) *τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως | αἰτεῖ.*

μέροψ *articulata voce utens* Syr. 5: *ὃς τᾶς μέροπος πόθον | κούρας γηρυγόνας ἔχε*: h. e. Syringis nymphae.

μεσᾱμβρινός, μεσᾱμέριος *meridianus*, neutr. sg. c. artic. pro adv. *meridie* X 48: *σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν.* I 15. sine artic. VII 21: *Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;*

μέσᾰτος (superl. adi. *μέσος*) *medius* VII 10: *κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνομες.* XXI 19: *κοὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας.*

μεσ(σ)ηγύ(ς) adv. *in medio* XXV 237: *μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων.* c. art. pro subst. XXV 216: *ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ.*

μεσονύκτιος *media nocte*, neutr. sg. pro adv. XIII 69: *ἱστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον.* XXIV 11.

μέσ(σ)ος (sg. m. *μέσσος*. f. *μέσσης*, *μέσα*. n. *μέσον, μέσω, μέσ(σ)ῳ, μέσ(σ)ον.* — pl. *μέσων, -ας, -α*) *medius*, si adi. cum subst. coniungitur semper mediam aut loci aut temporis partem denotat; 1) loci XIII 43: *ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο.* XVI 78: *ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα.* XXII 3. 104. XXIII 50. XXIV 138. XXV 189. — met. de ordine XVII 3: *ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω | καὶ πύματος καὶ μέσσος.* — 2) temporis VII 111: *χείματι μέσσῳ.* XXIV 90: *νυκτὶ μέσα.* VI 4: *μέσῳ ἄματι*, cf. X 5. XIII 10. — neutr. sg. **μέσον** 1) pro adv. *in medio* II 76: *ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν* (var. *μέσαν*): *κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ.* Schol. — 2) pro subst. *medium* XXV 164: *ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος εἰς μέσον ἀκμήν | ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνήρ* (e coni. A. Fritzschius scr. pro vulg. *ὡς μέσος ἀκμῆς*): 'in medium procedens'. itemque de pugnaturis XXII 183: *εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς.* 82: *ἐς μέσσον σύναγον.* — XV 27: *αἶρε τὸ νᾶμα καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε, | θές*: 'pone in medio, ut sit ad manum'. XXI 17: *οὐδεὶς δ' ἐν μέσσῳ γείτων πέλεν*: praesto erat vel ad manum, ut aliqua re adiuvaret; ubi alii explicant: impedimento erat. — *ἀνὰ μέσσον* in medio XXII 21. met. XIV 9: *λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον*: h. e. 'vix pili intervallo a furore absum'.

Μεσσήνη *Messene*, regio et urbs Peloponnesi XXII 158: *Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή* (vulg. *Μεσσάνα*).

Μεσσήνιος *Messenius* XXII 208: *Μεσσήνιος Ἴδας*: filius enim erat Apharei, regis Messenae.

μέσφᾰ (= *μέχρι*) *usque ad* II 144: *κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές, | οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ* (vulg. *μέσφα τοι*).

μετᾰ́ (*μετά, μετ'*; aeol. *πέδᾰ* v. *πεδά* XXIX 38; *πεδ'* XXX 21. bis casum suum sequitur I 39. VII 90.) praep. I) c. gen. *inter, cum* XXVIII 21: *οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων.* XXX 21. — de rebus arcte coniunctis XVI 61: (*κύματα*) *ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὤθεῖ*: 'ventus ac mare', cf. Hor. Sat. II 2, 17: cum sale panis. — II) c. dat. 1) *inter, in* I 91: *οὐ μετὰ τοῖσι χορεύοις.* II 125: *καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι*, cf. XII 21. XII 12: *δίω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην.* XXV 41. Ep. XV 3. — XXV 2: *πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο*, cf. Il. XV 717: *ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.* — 2) *ad* (*praeter*) XXV 129: *ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι* (*ταύροις*) *δυώδεκα βουκολέοντο | ἱεροὶ Ἠελίοιο.* I 39. XVII 84. XXV 93. — III) c. acc. 1) *ad, in*, c. verbis in locum quendam moveri v. pervenire aliquid denotantibus XXV 87: (*μῆλα*) *ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.* plerumque ita ut consilium accedat adipiscendi aliquid et petendi; VII 24: *ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι*; cf. Il. I 424: *χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα.* XXIV 42: *δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος.* XIII 16: *τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.*

XXIX 38: (κῆπὶ τὰ χρύσια μᾶλα βαίην καὶ φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον (A. Fritzschius pro πέδα v. παῖδα). — 2) de ordine ac serie a) de tempore: *post* XXVII 34: ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν. VII 90: τὸν δὲ μετ' αὖτις | κήγὼν τοῖ' ἐφάμαν. — b) de dignitate: *ab* I 3: μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ. II 131; cf. Verg. Ecl. V 49: tu nunc eris alter ab illo.

μεταΐσσω *cum impetu insequor* XXII 201: ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρό: eadem forma in eadem versus sede legitur apud Hom. Od. XVII 236. XX 11. Il. XXI 564.

μεταμώνιος *irritus* XXII 181: εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.

μεταπρέπω *insignis sum, excello* XXV 131: πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν (ταῦροι).

μετάρσιος *sublatus* XIII 68: ναῦς γέμεν ἅρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.

μετέειπον *inter alios locutus sum* XXII 144: Λυγκεὺς δ' ἄρ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀύσας: in eadem versus sede saepius apud Hom., ut Il. VII 399: ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε.

μέτειμι *versor inter* XXV 78: ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες | θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιπειθές, cf. Il. XVIII 90: οὐδέ με θυμὸς ἀνώγει | ζώειν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι.

μετόπισθε *pone*, c. gen. XXV 160: (προσέειπε Διὸς γόνον) Αὐγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα. 95.

μετρέω I) Act. 1) *metior, dimetior* X 39: ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν: 'speciem certam harmoniae dimensus est h. e. numerorum rationem probe servavit, rhythmice cecinit'. — 2) *numero* XVI 60: ἶσος ὁ μόχθος ἐπ' ἠόνι κύματα μετρεῖν. — II) Med. *demensum accipio* XVI 34: πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα | ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.

μέτριος *modestus* XXX 8: (παῖδος ἔρος) κάλω μὲν μετρίω τ' (cod. μετρίως). Ep. XII 3: μέτριος ἦν ἐν πᾶσι.

μέτρον *mensura* VII 33: μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ | ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.

μέτωπον (sg. μέτωπον, -ῳ, -ον. plerumque in exitu hex.) *frons* hominis XI 31: λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ | ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὡς μία μακρά. XX 24: καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις. II 107: ἐν δὲ μετώπῳ | ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν. XXII 105. tauri XXV 144: (ἐπόρουσεν — Ἡρακλῆι) χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.

μέχρι(ς) 1) adv. *tenus, usque*, c. praep. XXV 31: μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης. — 2) coni. *donec*, c. ind. aor. XXII 127: αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον, | μέχρι συνηλοίησε παρήια. XXV 270.

μή (et in arsi et in thesi leg.; ter ante vocalem corripitur.) *ne* I) part. negat. 1) in sententiis primariis a) in sententiis imperandi, c. II pers. ipr. praes. IV 56: εἰς ὄρος ὅκχ' ἕρπῃς, μὴ νήλιπος ἔρχεο, Βάττε. V 31. XV 11. XXII 67. XXVII 3. 8. 16. 62. Ep. XXI 2. add. δή X 20: μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. supplendus est ipr. XV 30: ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. — δὸς ὅμως. — μὴ δηράδ', ἄπληστε: 'ne clivum saponis manibus imponas'. — c. II pers. coni. aor. XV 52: ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς. X 55. XV 36. 95. XX 5. XXIII 37. 41. 47. XXVII 17. 18. (de XXI 63 v. ἐγώ IV A.) plur. XVIII 55: ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ 'πιλάθησθε. c. I pers. plur. XXII 176: γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος | ἡμετέροισι λίπωμεν. — c. ind. fut. post οὐ μή I 152: (αἱ δὲ χίμαιραι) οὐ μὴ σκιρτασεῖτε (al. σκιρτάσητε), μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ: nolite exsultare. — b) in sententiis optandi, c. opt. V 43: μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, οἰφέ, ταφείης. VIII 53. XV 94. — c) in sententiis interrogativis, quae negativum postulant responsum, c. indic. XXX 15: μὴ σὺ νέος τὰν ἰδέαν πέλῃ: 'numnam tu specie es iuvenis?' IV 16. V 74. XXI 25. c. ind. fut. idem fere quod imperativus V 109: μή μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλος;: nolite corrumpere. — 2) in sententiis secundariis a) in sent. conditionalibus εἰ μή c. ind. fut. IV 48: (ἠξῶ) εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. c. ind. aor. XVI 57: (ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός,) εἰ μή σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί. 44. 50. αἰ μή c. ind. praes. XI 55: ὡς — τὰν χέρα τευς ἐφίλασα, | αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς: 'si omnino non vis os me

tuum basiare'. c. opt. V 150: (*ἀλλὰ γενοίμαν,*) *αἴ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.* — b) in sent. finalibus *ὡς* (*ὅπως*) *μή* c. coni. VI 39: *ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.* XV 9: (*ἔλαβ' ἐνθών*) *εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες* | *ἀλλάλαις.* — *ὥς κα* c. opt. II 142: *χὤς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,* | *ἐπράχθη τὰ μέγιστα.* — c) in sent. relativis XXII 55: *χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα;* — d) c. infin. XXVII 34: *ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.* itemque *μήποτε* nunquam XXII 134: (*ὅμοσσε*) *μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.* — e) c. part. XV 25: *ὧν ἴδες, ὧν εἶπες καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.* Ad. 29: *καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα* | *γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν* | *ἐμαινόμαν φιλᾶσαι.* — f) c. adi. VII 127: (*γραία*) *ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.* VI 19. — II) coni. 1) pro *ἵνα μή* a) c. coni. XV 67: *πότεχ' αὐτᾷ, μή τι πλαναθῇς.* I 152. IX 30. X 44 (var. opt.). XX 10. XXI 67. XXVII 16. 30. suppl. verbum XII 37. — post tempus praeteritum XXV 267: (*ἦγχον*) *ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι.* — b) c. opt. XXV 65: *ἄψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,* | *μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο.* XXI 57 (var. ind.). — 2) post verba deliberandi VI 13: *φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ* (*ἁ κύων*). cavendi et metuendi III 5: *τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τι κορύψῃ.* XXVII 21: *δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δῶσι* (e coni. Cobet. scr. pro *δώσω.* Iunt. *δώσῃ.* Ahr. et Ziegl. e coni. Schaeferi *δώσει*). XXII 93: (*Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,*) *δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε* | — *Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.* XXI 54 (*μήτι*). eodemque pertinere videtur formula *οὐ μή* per ellipsin pro *οὐ δέος ἐστὶ μή* posita, v. supra I) 1) a).

μηδᾶμᾶ *nequaquam* Ep. VIII 2: *χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.*

μηδέ I) *neve* 1) in sententiis primariis a) c. ipr. VIII 64: (*φείδευ, λύκε, τῶν ἐρίφων μευ*) *μηδ' ἀδίκει μ'.* Ep. IX 1. — b) c. coni. post sent. negativam VII 123: *μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,* | *μηδὲ πόδας τρίβωμες.* post affirmativam XXIV 36: *ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἑοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης* (al. *θείης*). — c) c. opt. post *μή* VIII 53: *μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα* | *εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων.* post *οὐ* XXVI 27: *οὐκ ἀλέγω μηδ' ἄλλον ἀπεχθόμενον Διονύσῳ* | *φροντίζοιμ'.* — 2) in sententiis secundariis XVI 31: (*ὄφρα — ἐσθλὸς ἀκούσῃς*) *μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.* c. inf. XVI 27. c. part. XXI 35. — II) *ne — quidem* 1) c. ipr. XXIV 67: *μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,* | *αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε.* VIII 67. — 2) c. coni. XV 148: *χὠνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς* (Casaub. pro vulg. *μηδέποτ' ἔνθῃς*). post *μή* XX 5. — 3) c. opt. XVI 96: *ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι* | *λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.* X 11. post negat. XX 44. XXVI 28 (Kreussl. coni. *εἰ καί*).

Μήδεια *Medea*, maga Colchis II 15: *φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης* | *μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.*

Μήδειος *Medeus*, puer quidam Ep. XVIII 1: *ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραΐσσᾳ* | *Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ* | *κἠπέγραψε Κλείτας.*

μηδείς *nemo* XXVI 38: *μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.* — neutr. *μηδέν* nihil, nullum XXIX 13: *ὅπποι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.* VIII 36: *μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.* IX [4]: *ἐν φύλλοισι πλανῷντο* | *μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες.*

μηδέποτε v. ***μηδέ*** II).

μήδομαι *excogito, meditor* XXII 218: *ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός.*

μηκάς *mutiens*, meckernd, de capris V 100: *σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω, ταὶ μηκάδες* (Ahr. e coni. *μακάδες*). I 87: *ᾧπόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,* | *τάκεται ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο* (var. *μακάδας*).

μηκέτι *noniam*, c. coni. VII 122: *μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε.* c. opt. XX 44: *μηκέτι μηδ', ὦ Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστυ* | *μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις.* c. inf. XXI 59: *ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι* (e Brunck. coni. scr. pro *δ' οὐκέτι, δ' ὠκέτι*).

μῆλον v. ***μᾶλον.***

μήν part. v. ***μάν.***

μήν (sg. μηνί, aeol. μῆννα ci. XXX 2. pl. μῆνες, σι(ν), -νας) *mensis* XV 103: **μηνὶ δυωδεκάτῳ.** XVII 127: μησὶ περιπλομένοισιν. XVI 71: οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς. XXX 2: ἔχει παῖδος ἔρος μῆννά με δεύτερον (cod. μῆνα). XVI 51. XIV 45. Ep. XX 8.

Μήνιος *Menius*, flumen Elidis XXV 14: νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι | Μηνίου ἂμ μέγα τίφος.

μηνίω *succenseo* XXV 199: ἀθανάτων τιν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα | ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι, cf. Il. V 178: ἱρῶν μηνίσας.

μηνοφόρος *lunulam gestans* in fronte, 'notam albam ἠύτε μήνη (Il. XXIII 455)' XI 40: τράφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς | πάσας μηνοφόρως (ex A. Fritzschii emend. scr. pro vulg. ἀμνοφόρως, Ahr. et Ziegl. e Reiskii coni. μανοφόρως).

μήποτε v. **μή** I) 2) d).

μήρινθος *linum piscatorium* XXI 12: μήρινθοι, κώπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.

μηρίον *os femoris* XVII 126: πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει | — ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν.

μηρός *femur* XXV 268: πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερέως ἐπιέζευν | οὐραίους ἐπιβάς, μηροῖσί τε πλεύρ' ἐφύλασσον (e coni. Briggsii scr. pro πλευρῇσί τε μῆρ'): 'a tergo adortus leonem Hercules ita arreptum tenet ut femoribus suis latera bestiae constringat'. Mein.

μήτε *neque, neve* 1) μήτε — μήτε c. ipr. XXII 56: θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν. c. coni. aor. V 68. 70. c. opt. XX 14. μήτε — μήτε — μήτε c. part. post ipr. II 15. — 2) μήτε — τε c. ipr. XXII 61: μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.

μήτηρ v. **μάτηρ.**

μήτι v. **μή** II) 2).

μιαίνω *inquino* XXVII 52: εἵματα καλὰ μιαίνεις. XXIII 56: (ἐπὶ νεκρῷ) εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά.

μίγνυμι v. **μίσγω.**

Μιδεᾶτις *oriunda a Midea Argolidis urbe vocatur Alcmena*, quum pater eius Electryon ibi regnavisse dicatur, XXIV 1: ἁ Μιδεᾶτις | Ἀλκμήνα. XIII 20: Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνης.

μικκός (dor. pro μικρός; m. μικκός, -ῶ, -όν. n. μικκόν) *parvus, parvulus*, de aetate VIII 64: μηδ' ἀδίκει μ' ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτέω. Ep. XVIII 1. c. artic. pro subst. XV 12: (μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα) τῶ μικκῶ παρεόντος. 42. — neutr. sg. pro adv. V 66: ἰὼ ξένε, μικκὸν ἄκουσον | τεῖδ' ἐνθών: paululum.

Μίκων *Mico*, homo ignotus V 112: μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος | αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.

Μίλητος, dor. **Μίλᾱτος,** aeol. **Μίλλᾱτος** *Miletus*, urbs Cariae XV 126: ἁ Μίλατος ἐρεῖ χὠ τὰν Σαμίαν κάτα βόσκων. Ep. VII 1: ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός. XXVIII 21: οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων.

Μίλων *Milo* 1) athleta Crotoniensis nobilissimus IV 6: ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων. 11. — 2) puer quidam delicatus VIII 47: ἔνθα καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν. 51: ἴθ' 'ὦ καλέ' καὶ λέγε 'Μίλων'. — 3) messor quidam X 7: Μίλων ὀψαμάτα. 12.

μιμνήσκω, μιμνᾱ́σκω, μνάω (act. aor. μνάσῃς. — med. praes. μιμνήσκομαι. μνώμενοι. ipf. μιμνάσκετο. pf. ind. μέμναμ', μέμνᾳ, μέμνῃ. μεμνημένος, μεμναμένῳ, -ους, -αι. fut. μνάσομαι. aor. ἐμνάσατο, -ήσατο) I Act. *moneo* XV 36: μὴ μνάσῃς, Γοργώ (sc. ἐμέ). — II Med. 1) *recordor, memini*, abs. XXV 173: εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι. XXI 41. c. gen. pers. XVIII 41: πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμέναι. VII 69. Ep. XV 4. c. acc. rei V 118: τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. c. part. V 39: καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας | μέμναμ'; sequ. coni. ὅκα V 116: ἦ οὐ μέμνᾳ (A. Fritzsch. c. Ziegl. pro μέμνα, vulg. μέμνασ') ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα, cf. Od. XXIV 115: ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ; coni. εἰ III 28: ἔμοιγε μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με (var. μευ μεμναμένω. Buecheler. coni. ἔμοιγε μαθευμένω, Ribbeck. ἐμοὶ νενοημένῳ, v. Mus. Rhen. XVIII p. 318. 480): 'mihi tui memori (ac de te cogitanti et quaerenti) num tu me amares'. — 2) *commemoro, mentionem facio* XVII 135: σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων | μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον | φθέγξομαι ἐσσομένοις. —

3) *cogito, attentus sum*, c. gen. rei XIII 27: *τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος | ἡρώων.* XXIV 62. XXV 243. c. inf. Ep. XVII 7: *ἀνδρὶ πολίτᾳ — μεμναμένους | τελεῖν ἐπίχειρα.*

μίμνω *maneo* XXVII 56: *μίμνε, τάλαν*: mane (ubi es). XVI 10: *ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ | ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι.*

μῐν acc. sg. enclit. 1) *eum* XXV 64: *μέμονεν δέ μιν αἰὲν ἐρέσθαι.* XVII 93. XXII 93. 103. XXV 147. 159. 172. 192. Ep. VII 3. XI 3. c. praep. XXV 60: *ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν.* — 2) *eam* XVII 48: *ἀλλά μιν ἁρπάξασα* (sc. Berenicen), *πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν.* XX 1.

Μῐνῠ́ειος *Minyēius* XVI 104: *ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον | Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις*, cf. Il. II 511: *οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον.*

μῐνῠ́θω *decresco* XXI 22: *ψεύδοντ' ὦ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον | τῶ θέρεος μινύθειν.*

μῐνῠ́ρισμα *flebile murmur*, de cantu lusciniarum Ep. IV 11: *ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι.*

μῐνῠρός *gracili voce lamentans, pipiens* XIII 12: *ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, | σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.*

μίσγω *misceo* XV 116: *ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ.* XXIV 95: *ἅλεσσι μεμιγμένον — ἀβλαβὲς ὕδωρ.* — Pass. de concubitu XVII 53: *Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα | μισγομένα Τυδῆι τέκες.*

μῑσέω (praes. *μισέω, -εῖς. μισῶν, -εῦντες.* ipf. *μίσει*) *odi, odio prosequor*, c. acc. III 7: *ἦ ῥά με μισεῖς;* V 112. 114. XXIII 3. abs. XXIII 62: *χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη. | στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν* (*οἱ μισεῦντες* ex Ahrens. coni. scr. pro vulg. *ὕμμες αἴτας* v. *αἶται*).

μισθοδότας *qui dat mercedem* XIV 59: *μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος.*

μισθός *merces, praemium laboris* X 45: *σύκινοι ἄνδρες· ἀπώλετο χοὖτος ὁ μισθός.* XXII 64. Ep. VII 5: *Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς | μισθόν.*

μῖτρα *cingulum, zona* XXVII 54: *φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτρᾰν ἀπέσχισας· ἐς τί δ' ἔλυσας;* (e Vinsem. coni. scr. pro *μικράν*).

μῐτῠ́λος *mutilus* (cornibus) VIII 86: *τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα*: *τὴν ἄκερων.* Schol.

μνᾶ *mina* XV 36: *πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν | ἢ δύο* (sc. *ἠνάλωσα*).

μνᾶμα, μνῆμα *monumentum* (sepulcri) Ep. XVIII 1: *ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραΐσσᾳ | Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κἠπέγραψε Κλείτας.* Ep. XI 1: *Εὐσθένεος τὸ μνῆμα.*

μνάομαι *ambio nuptiis, uxorem mihi deposco* XXVII 22: *πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόῳ δ' ἐμῷ οὔτις ἔαδε* (e Brunck. coni. scr. pro *μευ μνώοντο* v. *μεμνώοντο.* Ahr. *μ' εὖ μνώοντο*).

μνᾱστεύω, μνηστεύω i. q. *μνάομαι* XVIII 5: *Τυνδαρίδα κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατάν | μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.* XXII 154: *οὐχ οὕτω — ἀριστήεσσιν ἔοικε | μνηστεύειν ἀλόχους.*

μνᾶστις *memoria* XXVIII 23: (*ὥς*) *οἱ μνᾶστιν ἄει τῶ φιλαοίδω παρέχῃς ξένω.*

μνηστήρ *procus* XXVII 23: *εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.*

μογέω 1) *laboro* XVII 107: *μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.* — 2) *tolero, perpetior* XIII 66: *ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν.* XXVI 28: *εἰ καὶ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι* (Ahr. coni. pro vulg. *τῶνδ' ἐμόγησεν*). — 3) *laboro ex, dolet mihi* XXIV 32: *ἂψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας.*

μογοστόκος *circa partus laborans* (*ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τόκους*) XXVII 29: *ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν.*

μοῖρα I) appell. 1) *pars, locus* XIV 49: *δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ*, cf. Her. II 172: *ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον.* Il. XV 195: *μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.* — 2) *sors, fatum* I [93]: (*τὸν αὐτῶ*) *ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας*: h. e. usque ad mortem. — II) n. pr. **Μοῖρα** *Parca* XXIV 69: (*οὐκ ἔστιν ἀλύξαι*) *ἀνθρώποις, ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει.* I 139: *τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει | ἐκ Μοιρᾶν*: 'numine Parcarum'. acc. dor. II 160: *τὰν Ἀίδαο πυλαν, ναὶ Μοίρᾰς, ἀραξεῖ.*

Μοῖσα v. **Μοῦσα.**

μολεῖν (aor. v. βλώσκω) *venire* V 55: αἰ δέ κε καὶ τὺ μόλῃς. XX 38: ἀπ' Ὀλύμπω δὲ μολοῖσα. II 96.

μόλις *vix, aegre* XV 4: ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς! μόλις ὔμμιν ἐσώθη (sc. ἡ ψυχή μου).

μολύνω 1) *inquino* XX 10: ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. — 2) *vitio, molo* V 87: **τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.**

Μόλων *Molo*, rivalis Arati VII 125: εἰς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων, ἄγχοιτο **παλαίστρας** (Ahr. e. Iunt. et v. l. in Scholl. **μολὼν**).

μόνος, μοῦνος (sg. m. μόνος, -ον. f. μόνα, -ας. n. μόνον. pl. μόνοις; terdecies leg. — ion. μοῦνος, μούνη leg. quater. — sup. μονώτατος) 1) *solus, unus* IV 34: Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας. XI 67: ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ. XX 42: Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν (melius μόνα Call. Ziegl.). II 126. XXI 1. add. pron. XVII 121: μοῦνος ὅδε. IV 38: μόνας σέθεν. X 27: ἐγὼ — μόνος. XIII 1: ἁμὶν — μόνοις. suppl. pron. VIII 60: οὐ μόνος ἠράσθην. coni. c. gen. XV 137: ἡμιθέων — μονώτατος. c. praep. XVIII 18: μοῦνος ἐν ἡμιθέοις. — 2) *solus, desertus*, ἔρημος II 100: κήπεί κά νιν ἐόντα μάθῃς μόνον, ἄσυχα νεῦσον. II 64: νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα (var. μώνη, Ahr. e coni. Valck. μούνα). XX 45. — 3) neutr. sg. **μόνον** pro adv. *tantum, modo* XIV 19: ἔδει μόνον ὥτινος εἰπεῖν. c. ipr. X 21: **τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον**, cf. Verg. Ecl. VIII 78: necte, Amarylli, modo. — c. opt. XXVII 15: χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη.

Μορμώ *Mormo*, lamia, larva, qua terrebantur infantes, XV 40: οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον. Μορμώ —! (sc. ἐστιν ἐν ὁδῷ): 'Knecht Ruprecht ist draussen'!

μόρος *fatum, interitus* XVI 86: φίλων **μόρον ἀγγέλλοντας** | **τέκνοις ἠδ'** ἀλόχοισιν.

Μόρσων *Morso*, homo rusticus, lignarius V 64: αἰ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας | τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 139. V 70: Μόρσων φίλε. 68. 120. 122. — V 140: Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον: h. e. mihi, M. enim loquitur; pariter loco pron. pers. maiore cum pondere ponitur nom. propr. I 65. 103. 135. V 9. 14. 19. VIII 33. 38.

μορφά *forma* XXIII 2: (ἤρατ' ἐφάβω) τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω. XX 14: **καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο.**

μοσχίον *vitulus novellus* IV 4: ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει. 44: βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία.

μόσχος (sg. μόσχος, -ου, -ω, -ον. pl. μόσχοι) *vitulus, vitula* IX 7: **ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ βῶς.** XVI 36: πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς | μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι. VIII 14. [77]. 80. XI 21. XII 6.

μοῦνος v. **μόνος.**

Μοῦσα, Μοῖσα, Μῶσα (sg. Μοῦσαν. pl. Μοῦσαι, -άων, -έων. — aeol. et dor. Μοῖσα, -ας, -ᾳ. pl. Μοῖσαι, -ᾶν, -αις, -αισι. — Μῶσαι) 1) *Musa*, dea cantus VII 82: οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ. IX 32: (τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος,) ἴρηκες δ' ἴρηξιν, ἐμὶν δέ τε Μοῖσα καὶ ᾠδά (vulg. μῶσα). Syr. 7: ὃς Μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ | ἕλκος. plerumque plur. *Musae*, Iovis filiae (XVI 1. 70. 102), novem XI 6: ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις, cf. Ep. X 1. X 24: Μῶσαι Πιερίδες (var. μοῦσαι, Mein. e coni. Μοῖσαι). IX 28: Βουκολικαὶ Μοῖσαι (vulg. Μῶσαι). XXII 221: λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων. I 64: Μοῖσαι φίλαι. Ep. XIX 4: ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων. VII 37: καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κἠμὲ λέγοντι | πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. XVI 29: Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας, cf. XVII 115. VII 47: Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδόν | ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι: 'galli gallinacei (Musenhähnchen) iocose appellantur poetae quidam'. I 141: τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, cf. VII 95. XVI 58: ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι. Ep. V 1: ποτὶ τᾶν Μοισᾶν. praeterea leg. I 9. 70. 76. [94.] 99. 104. 108. 114. 119. 122. 127. 131. 137. 142. 144. V 80. VII 112. IX 35. XVI 8. 69. 107. XVII 1. Ep. X 4. — 2) appell. I 20: (τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες) καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μοίσας: 'ad prae-

mia silvestris Musae pervenisti h. e. carminis bucolici'; spurius hic versus videtur A. Fritzschio. Ep. XXII 4: *Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.* fortasse etiam XVI 107.

μουσικός *canorus, canendi peritus* X 23: *καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.* Ep. X 3.

μουσίσδω (aeol. pro *μουσίζω*) *canto* VIII 37: *αἴπερ ὁμοῖον | μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν* (vulg. *μουσίσδοι*, Ahr. *μουσίζω*). XI 80: *οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα | μουσίσδων.*

μουσοποιός *carminum scriptor, cantor* Ep. XXI 1: *ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππῶναξ κεῖται.* Ep. XX 3: *πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν | Πείσανδρος.*

μοχθέω *laboro* X 56: *ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.*

μοχθίζω *laboro* I 38 = VII 48: *ἐτώσια μοχθίζοντι* in exitu hex.

μόχθος (sg. *μόχθος, -οιο, -ον.* pl. *μόχθως*) *labor, molestia* XXV 274: *ἀργαλέον μάλα μόχθον.* de pugna XXII 83: *ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη.* de laboribus Herculis XXIV 80: *δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν | μόχθως* (A. Fritzschius e coni. scr. pro *μόχθοις* v. *μόχθος*, vulg. *μόχθους*). XVI 60. XXI 2.

μοχλός *pessulus* II 127: *ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ.*

μύελος (aeol. pro *μυελός*) *medulla* XXX 22: *τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει | ὀμμιμνασκομένῳ* (Bergk. et A. Fritzschius pro *μιελὸν*). met. XXVIII 17: *καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὤξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας | νάσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν*: 'totius lumen insulae'.

μυθέομαι (praes. dor. *μυθεῦμαι.* ipr. *μυθεῦ.* — ipf. *μυθεῖτο.* fut. *μυθήσομαι.* aor. *μυθήσατο, -ήσασθαι*) *dico, loquor, narro,* abs. XXIV 6: *ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων.* c. acc. rei X 20: *μὴ δὴ μέγα μυθεῦ.* 21. XXV 198. c. dat. et acc. II 154: *ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο.* pro acc. est sententia secund. XXV 3: *ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις.* 166: *μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν, | οὕνεκεν Ἀργείων τις — ὄλεσσε θηρίον.*

μυθίζω, aeol. **μυθίσδω** *dico, narro,* inf. dor. X 57: *τὸν δὲ τεὸν — πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα | μυθίσδεν τᾷ ματρί.* XX 11: *τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον.*

μῦθος (sg. *μῦθος, -ῳ, -ον.* pl. *μύθοις, -οισι*) 1) *vox, verbum, oratio* II 94: *τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.* 113: *φάτο μῦθον,* cf. XXVII 10. 38. VIII 8: *τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ,* cf. XXV 192. XXVII 11: *καὶ πρίν με παρήπαφες ἀδέι μύθῳ.* XXII 168. XXIII 6. XXV 65. (de IX 13 v. *παῖς* II 1).) de narratione XXV 162. 186. — 2) *fabula,* h. e. quae vulgo dicuntur XV 106: *Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς, | ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν.*

μυκάομαι *mugio,* de bobus IV 12: *ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.* XVI 37: *μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.* met. de hominibus XXVI 20: *μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα, ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.* XXII 75: *κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοῖλον.*

μυκηθμός *mugitus* XXV 97: *στείνοντο δὲ πίονες ἀγροί | μυκηθμῷ.*

μύκημα *mugitus* XXVI 21: *ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.*

Μυκήνη *Mycenae,* urbs Argolidis XXV 171: *ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην.*

μυκητής *mugiens* VIII 6: *μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν,* cf. Hor. Epod. II 11: mugientium — greges.

μύλη *mola* XXIV 50: *ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα.*

μύλλω *permolo* IV 58: *τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει | τήναν τὰν κυάνοφρυν Ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;*: *ἤγουν συνουσιάζει, περαίνει.* Gloss.

Μύνδιος *Myndius,* Myndi Cariae urbis incola II 29: *ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.* 96: *πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος.*

μυριάς *decies millenarius numerus, decem millia* XVII 83: *τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι* (*πολίων*).

μυρίκη *myrice, tamarix Gallica L.* I 13 = V 101: *ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι.*

μυρίος (sg. m. *μυρίος.* n. *μυρίον.* pl. f. *μυρίαι.* n. *μυρί(α).*) *infinitus,*

innumerus, immensus XVII 77: μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν. XVI 38. XVII 118. XXI 24. XXII 160. add. μάλα XXV 88: αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις | ἐρχόμεναι. cf. Od. XIX 78: ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλά. sine subst. XVII 11: πάρα μυρία εἰπεῖν. — sing. XXV 114: θεῶν τόγε μυρίον ἕδνον. XVI 22: ὁ μυρίος — χρυσός. VIII 49: ὦ βάθος ὕλας | μυρίον. Ep. XIX 2: τὸ μυρίον κλέος.

μύρμαξ *formica* IX 31: τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ. XVII 107: μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων. cf. Hor. Sat. I 1, 33: magni formica laboris. — de magna hominum turba XV 45: μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.

μύρομαι *ploro, lamentor* XVI 30: ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς, | μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.

μύρον *unguentum* XVII 134: χεῖρας φοιβήσασα μύροις [ἔτι παρθένος] Ἶρις. XV 114: (πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι,) Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.

μύρτος *myrtus* Ep. IV 7: (ῥεῖθρον — τηλεθάει) δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.

Μυρτώ *Myrto*, puella a Simichida amata VII 96: Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλός | τόσσον ἐρᾷ Μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἐρᾶντι.

μῦς 1) *mus* XIV 51: νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας: παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων καὶ δυσδιεξιτήτως ἀπαλλασσομένων. Schol. — 2) *musculus* XXII 48: ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον | ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι.

μυσαρός *scelestus* II 20: ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;

μύσταξ *barba superioris labii* XIV 4: (ταῦτ' ἄρα λεπτός,) χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι.

Μυτιλήνα *Mytilene*, urbs Lesbi maxima VII 52: ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μυτιλήναν. 61. (Mein. Μυτιλάναν, vulg. Μιτυλάναν).

μυχθίζω *derideo* XX 12: χείλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα.

μύχος (aeol. pro μυχός) *intima pars, recessus* XXIX 3: κἤγω μὲν τὰ φρένων ἐρέω κέατ' ἐν μύχῳ (A. Fritzschius e coni. pro μυχῷ).

μυών *pars quae praecipue habet musculos* XXV 148: ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθείς | μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.

μωκάομαι *ludificor, irrideo* X 19: μωκᾶσθαί μ' ἄρχῃ τύ (vulg. μωμᾶσθαι).

μωμάομαι *reprehendo* IX 24: (κορύναν) αὐτοφυῆ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων (μιμήσατο coni. Adert. Théocr. p. 19). XX 18: (φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν), ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.

Μῶσα v. **Μοῦσα**.

N

ναί part. affirmativa: *nae, ita* XXV 43: ναί, γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν | εἰσιδέειν. V 70. add. part. μάν, μήν 'in enumerationibus' XXVII 26. XVII 86 (vulg. καί). respondet interrogationi IV 54: (ἦ ῥά γε λεύσσεις;) ναί, ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν. — plerumque in iureiurando c. acc. IV 47: ἠξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν. V 141. VI 21. XXVII 20. 50. II 118: ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα. 160: ναὶ Μοίρας. XV 14: ναὶ τὰν πότνιαν. XXIV 73: ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων.

Ναΐς *Nais*, nympha fontana VIII 93: καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναΐδα γᾶμεν. 43: (τὰ νέα τρέφεται,) ἔνθα καλὰ Ναῒς ἐπινίσσεται (e coni. Mein. et Boissonad. scr. pro vulg. ἔνθ' ἁ καλὰ παῖς).

ναίω *habito* 1) intr. XVI 5: ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' Ἠῶ. II 71: (τροφὸς ἁ Μακαρῖτις) ἀγχίθυρος ναίοισα. XXV 203: οἳ ἔθεν ἀγχόμοροι ναῖον ἄτλητα παθόντες. — 2) trans. c. acc. XXIV 128: οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς | ναῖε. Pass. XVI 88: ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις.

νάκος *mastruca*, i. q. βαίτα V 2:

φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν. V 9. XXVII 53.

νᾶμα *lympha, unda* VII 115: *Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες | νᾶμα.* XXIII 61. de Stygiis undis XVII 48: *ἀλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν | κυάνεον* (var. *νᾶα, νῆα*). de malluviis XV 27: *Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε, | θές.*

νᾱός *templum* XVII 123: *ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς.* 50: (*μιν*) *ἐς ναὸν κατέθηκας.*

νάπος *saltus* XX 38: *ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα | λάθριον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε.*

ναρκάω *torpeo* (metu) XXVII 50: *ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.*

νάρκη *torpor* frigore effectus VII 123: *ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη* (var. *νάρκησιν*): 'frigoribus matutinis'.

νάρκισσος *narcissus poet.* v. *narcissus tazetta L.* I 133: *ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι,* cf. Verg. Ecl. V 38: pro molli viola, pro purpurea narcisso carduus et spinis surgit paliurus acutis. VIII 53: narcisso floreat alnus.

νᾶσος (sg. *νᾶσος, -οιο, -ω, -ον.* pl. *νάσοις*) *insula* I 124: *ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον | τὰν Σικελάν.* XXVIII 18: *νάσω Τρινακρίας μύελον*: h. e. Siciliae, quae item dicitur VI 23. XVI 85. XVII 90: *νάσοις Κυκλάδεσσιν.* — dea insulae XVII 71: *ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν*: sc. *Κόως*, cf. v. 64.

ναῦς (sg. *ναῦς, νᾱός, νηός, νᾶϊ.* pl. *νᾶες, -ῶν, -ας, νῆας*) *navis* XI 61: *αἴκα τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.* XVII 100: *θοᾶς ἐξάλατο ναός.* VII 152: *τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε* (Heins. coni. pro *λᾶας* v. *λάας*). XVII 90. XXII 8. 17. 219. Argo dicitur XIII 68: *ναῦς γέμεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.* 22. XXII 31: *Ἰησονίης ἀπὸ νηός.* 79: *Μαγνήσσης ἀπὸ νηός.* (de XVII 48 v. *νᾶμα*).

ναύτης *nauta* XIII 51: *ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος.* XXII 17: *ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας | αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι* (var. *ναύτησιν*).

ναυτῖλία *navigatio* XIII 27: *τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος.*

ναυτίλος *nauticus, navigator* Ep. IX 1: *ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην | ναυτίλος ἴσθι.*

νεβρίς *hinnulei pellis* Ep. II 4: *νεβρίδα, τὰν πήραν, ἇ ποκ' ἐμαλοφόρει.*

νεβρός m. f. (sg. *νεβρός, -ῶ, -όν.* pl. *νεβρώς.* vocalis prioris syllabae ubique producitur praeter XII 6.) *pullus cervinus* XXIV 84: *νεβρὸν ἐν εὐνᾷ | καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.* XIII 61: *λῖς ἐσακούσας | νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν* (var. *νεβροῦ*). XII 6: *ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός.* XI 40: *τράφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς, | πάσας μηνοφόρως.* VIII 89.

νεικείω (ion. pro *νεικέω*) *rixor, altercor* I 34: *πὰρ δέ οἱ ἄνδρες | καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος | νεικείουσ' ἐπέεσσι,* cf. Il. XV 210: *νεικείειν — ἐπέεσσιν.*

νεῖκος *contentio* XXII 129: *ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν | ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας.* 172: *νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον.* 180: *μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.*

Νείλευς (aeol. pro *Νηλεύς*) *Neleus*, Codri filius, 'qui pulsus Athenis Miletum condidit'; XXVIII 3: *θέρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεος ἀγλάαν* (Hartung. et Bergk. e coni. pro *νείλεο*, Ahr. et Ziegl. c. Iunt. et Call. *Νείλεω*).

Νεῖλος *Nilus*, Aegypti flumen VII 114: *πέτρᾳ ὕπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.* XVII 80: *Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.* 98: *πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς.*

νειός *novale* XVI 94: *νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον.* XXV 25: *τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν | ἐσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.*

νεκρός (sg. *νεκρός, -ῷ, -όν.* pl. *νεκρῶν.* vocalis prioris syllabae bis brevis est, quater producitur.) 1) *corpus mortuum*, Leichnam XXIII 53: *τὸν νεκρὸν εἶδεν | αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον.* 41. 55. XXII 179. — 2) adi. *mortuus* XXIII 52: *τὰν δ' ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς ἠδ' ἐκρεμάσθη | νεκρός.* Ad. 2.

νέκταρ *nectar*, potio deorum XVII 28: *ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη | νέκταρος εὐόδμοιο*: Hercules. — met. de vino VII 153: (*τὸν κρατερὸν Πολύφαμον*) *τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ'*

αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι. de poesi VII 82: οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ, cf. Pind. Ol. VII 7: νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν.

νέκυς 1) *corpus mortuum*, Leichnam II 12: Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι | ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα. XXII 177: ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου | εἰς. — 2) plur. *inferi, mortui* XVI 43: δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο. XXIX 38: φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον.

Νεμέη *Nemea*, locus agri Argivi silvosus XXV 182: ὅππως τ' εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.

Νέμεος *Nemeaeus* XXV 169: κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος. 280: οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος.

νεμεσάω *succenseo* XXVII 62: Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.

νεμεσσᾱτός *plenus irarum* I 101: Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

νέμω (act. praes. νέμεις, -ει, -οι, -ων, -οντα. ipf. ἔνεμεν. — med. pr. νέμονται, νέμεσθ(ε), νέμεσθαι) 1) *tribuo* XVII 69: ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας. Ep. XIV 1. XXIII 1. — 2) *pasco, depasco* VIII 52: ὡς Προτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν. VIII 2. c. acc. loci VIII 40. abs. VIII 66. Med. *pascor* IV 14: οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι (ταὶ δαμάλαι). XXVII 47: καλὰ νέμεσθ'. V 100. VIII 69. XXV 9. — 3) *incolo* XXV 171: Τίρυνθα νέμων πόλιν.

νεογῑλός *recens natus* XVII 58: καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα (Ahr. et Ziegl. c. var. νεογιλλὸν).

νεόγραπτος *nuper pictus* XVIII 3: πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χόρον ἐστάσαντο.

νεόδρεπτος *foliis recentibus tectus* XXVI 8: (ἱερὰ ποπανεύματα) εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν, cf. Verg. Aen. III 25: ramis tegerem ut frondentibus aras.

νεόκλωστος *recens textus* XXIV 44: ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος.

νεολαία *iuventus* XVIII 24: τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία.

νέομαι 1) *redeo* XXIV 93: ἄψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος (Ahr. et Ziegl. e coni. Hermanni νεέσθω). XVI 28. XVIII 56: νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον: ἐλευσόμεθα. Schol. — 2) *eo* XXV 206: αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην | ἰῶν ἐμπλείην νεόμην.

νέος (sg. m. νέος, -ον. f. νέας. n. νέον. pl. m. νέοισιν. n. νέα. — comp. m. νεώτερος, -ον. n. νεώτερον) 1) *novus* VII 16: κνακὸν δέρμ' ὤμοισι νέας ταμίσοιο ποτοσδον. XXIII 55: οὐ κλαῦσε νέον φόνον. XXVII 31: νέον φάος ὄψεαι υἱάς. — XXIV 40: ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον: aliquid novi h. e. malum inopinatum, cf. Her. VIII 21: ἤν τι καταλαμβάνῃ νεώτερον τὸν πεζόν. — 2) *iuvenis, adolescens, parvus, novellus*, de aetate XXIV 101: Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὣς ἐν ἀλωᾷ | ἐτρέφετο. XXV 104: νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ ματράσιν ἴει: h. e. vaccis. XIII 26. comp. XXIX 26: πέρυσιν ἦσθα νεώτερος. XXIV 2: νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα. — pro subst. XXX 15: μὴ σὺ νέος (cod. μὴ ινέος) τὰν ἰδέαν πέλῃ; Ep. XVI 5: τοῖς νέοισιν ἅδετο. VIII 42: τὰ νέα τρέφεται, | ἔνθα καλὰ Ναῒς ἐπινίσσεται: τὰ νεογνὰ τῶν βοῶν, τῶν αἰγῶν καὶ τῶν λοιπῶν. Gloss.

νεοσσός *pullus gallinaceus* XIV 14: δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς | θηλάζοντά τε χοῖρον.

νεοτευχής *nuper confectus* I 28: (κισσύβιον) ἀμφῶες, νεοτευχές.

νεότης *iuventus* XXIV 131: πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα. XXIX 28: νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον | οὐκ ἔστι.

νεότμᾱτος *recens abscissus* VII 134: (ἐκλίνθημες) ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέαισιν.

νεοχμός *novus* XXIV 65: Ἀλκμήνα — τέρας κατέλεξε νεοχμόν.

νέποδες *posteri* XVII 25: ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.

νέρθε(ν) *subter* XXV 146: κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης | κλάσσε βαρύν περ ἐόντα. c. gen. XXI 13: νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς.

νευρά *nervus* arcus XXV 235: τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον, cf. Il. XI 664: ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον.

νευρειή i. q. νευρά XXV 212: δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρειήν.

νεῦρον *nervus* XXV 148: *ὁ δέ οἱ ἰερὶ νεῦρα τανυσθείς | μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.*

νευστάζω *nuto* XXV 259: (*λῖς*) *ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη | νευστάζων κεφαλῇ*, cf. Od. XVIII 240: *ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς.*

νεύω 1) *innuo* II 100: *κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθῃς μόνον, ἅσυχα νεῦσον.* — 2) *annuo,* de deo Ep. IV 15: *ἢν δ' ἄρα νεύσῃ* (vulg. *ἀνανεύσῃ*), | — *ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.* fut. dor. VII 109: *εἰ δ' ἄλλως νευσεῖς* (e coni. scr. pro *νεύσεις, νεύσοις, νεύσαις*): h. e. *ἀνανευσεῖς.* — 3) *inclino me,* de pugile XXII 90: *σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο, νενευκώς | ἐς γαῖαν.* — *procumbo* moribundus XXII 203: *ὁ δ' ἐς στόμα κεῖτο νενευκώς.*

νεφέλη *nubes* XXII 20: *νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι.*

νέφος *nubes* XXV 89: *ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα.* XVII 72: (*ὁ δ' ἔκλαγε φωνᾷ*) *ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις,* cf. Il. XVI 374: *ὕψι δ' ἄελλα | σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων.*

νέω *no* XI 60: *νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν μεμαθεῦμαι.*

νέωτα adv. c. praep. *εἰς*: *in novum annum, anno insequenti* XV 143: *ἵλαθι νῦν, φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.*

Νήαιθος *Neaethus,* fluvius Crotoniensis IV 24: (*ἐλαύνεται*) *ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι* (var. *Ναύαιθον*).

νήλευστος *non conspicuus* Syr. 20: *κούρα Καλλιόπα νηλεύστῳ*: Echo dicitur.

νήλῐπος *discalceatus, pede nudo* IV 56: *εἰς ὄρος ὄκχ' ἕρπῃς, μὴ νήλιπος ἔρχεο, Βάττε* (e cod. k scr. A. Fritzschius pro *ἀνήλιπος* v. *ἀνάλιπος*).

νῆμα *filum, stamen* XXIV 74: *πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα* (Cam., *νεῖμα* Call., *νᾶμα* vulg.) *χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι | Ἀλκμήναν.*

νήπιος *infans, parvulus* Ep. XV 1: *νήπιον υἱὸν ἔλειπες.* Ep. XXV 3: *ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν | νήπιον.*

Νηρηΐς *Nereis,* Nerei filia VII 59: *ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα | ὀρνίχων ἐφιλάθεν.*

νήρῑθμος *innumerus* XXV 57: *κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.*

νίζω, νίπτω *lavo* XV 32: *παῦε, ὄχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι*: 'nam satis munda sum, ut potui lavi'; *ἀντὶ τοῦ εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς.* Schol. XVI 62: *ὕδατῑ νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον,* cf. Il. VII 425: *ἀλλ' ὕδατῑ νίζοντες*; de sensu cf. Ter. Phorm. I 3, 9: laterem lavem.

νῑκᾱ, νῑκη *victoria* IV 27: *κακᾶς ἠράσσαο νίκας.* Ep. XII 3: *μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην | ἀνδρῶν.*

νῑκάω (act. praes. *νικῶ, νίκημι*; *νικῶν.* ipf. dor. *νίκη.* fut. dor. *νικᾱσεῖς, -εῖν. νικάσειν.* aor. *ἐνίκασας. νικάσας.* — pass. pf. *νενίκηνται*) 1) *vinco, supero,* abs. VIII 84: *λάξεο τὰς σύριγγας· ἐνίκασας γὰρ ἀείδων.* 89. c. acc. VII 40: (*οὔτε τὸν ἐσθλόν*) *Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλητᾶν | ἀείδων.* XXX 26: *ὄττις δοκίμοι τὸν δολομάχανον | νικάσειν Ἔρον.* V 28. VIII 7. 10. — praes. pro perf. I 113: *τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι*: 'sum victrix'. VIII 17; cf. VI 46: *νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσσατοι δ' ἐγένοντο*: 'victor erat'. — (de XXI 32 v. *νυστάζω.*) — 2) Pass. *succumbo* XVI 15: *νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.*

Νῑκιᾰ́α (aeol. pro *Νικιαία*) *Nicïea* XXVIII 9: *δῶρον Νικιάας εἰς ὀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν* (ab Ahr. restit. pro vulg. *Νικιέας*): pro gen. *Νικίου,* cf. XV 110: *ἁ Βερενικεία θυγάτηρ*: Berenices filia.

Νῑκῐας *Nicias* Milesius, medicus insignis idemque poeta, Theocriti amicus XI 2: *οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, | Νικία,* — *ἢ ταὶ Πιερίδες.* XIII 2. XXVIII 6: *ὄππως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομεν | Νικίαν, Χαρίτων ἰμεροφώνων ἴερον φύτον.* Ep. VII 1: *ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός, | ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος | Νικίᾳ.*

νῐν (plerumque in thesi, ubi semel producitur positione; in arsi quater.) acc. encl. 1) *eum* II 10: *νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι.* I 42. II 9. 100. 103. 157. III 16. 48. IV 6. 8. V 66. VII 13 (ci.). 80. XIII 8. XV 132. XXIV 66. XXVI 12. Ep. XVII 3. XIX 4. c. praep. I 48:

ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες (Ziegl. e coni. scr. pro vulg. μιν, ut VII 13). — 2) *eam* I 151: ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν. IV 17. 30. 54. VI 8. 11. 29. VIII 23. XI 70 (ci.). — 3) *id* I 150: Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν (τὸ δέπας) ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.

Νισαῖος *Nisaeus* XII 27: Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς: τοὺς πλησίον τῆς Ἀττικῆς Μεγαρέας Νισαίους καλεῖ. ἐπίνειον γὰρ Μεγαρέων ἡ Νίσαια. Schol.

νίσσομαι *eo* VII 25: ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο | πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.

νίτρον *nitrum, sal alcalinus* XV 16: νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων | κῆνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.

νιφόεις *nivosus* XXVI 33: ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι. XXII 28: νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου.

νοέω (act. praes. νοέεις, -έοντι; ptc. νοέοντος, -α. fut. νοήσω. aor. ἐνόησα, -ας, -εν, -αν. νοῆσαι. νοήσας. — med. aor. ion. νωσάμενος) 1) *animadverto, cognosco, video*, c. acc. XIII 39: τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν. XXV 194: (τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ,) αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας. XXVII 46. XXIV 21. suppl. acc. XXV 276: ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοήσας | αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι (e coni. Mein. scr. pro νοῆσαι). add. part. XXV 262: τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις | νωσάμενος. 68. II 103. XXII 103. sequ. coni. ὅτι XXIV 38: ἦ οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που; — 2) *animo volvo, (ex)cogito* XXIX 31: ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλην ποτιμώτερον. XXIV 67: εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν. XVII 15: βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.

νόημα *cogitatum, sensus* Ep. XI 2: δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

νοήμων *prudens* XXV 80: εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.

Νομαίη *Nomaea*, mater Daphnidis XXVII 41: Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

νομεύς (pl. νομῆες, -ήων, -εῦσι(ν). tantummodo in exitu hex.) *pastor* VII 28: συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν | ἔν τ' ἀμητήρεσσι. XXV 109: (θηεῖτο βοαύλους,) ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες. 122. IX 29.

νομεύω (praes. νομεύω, -ει, -οις, -ειν, -ων. fut. dor. νομευσῶ. ipf. ἐνόμευον. aor. ἐνόμευσεν. praes. et fut. formae ubique in exitu hex.) *pasco*, abs. VII 113: ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις (Ziegl. e coni Mein. ὁδεύοις). XX 35. c. acc. III 46: ἐν ὤρεσι μᾶλα νομεύων. I 109. XXVII 68; cf. Od. IX 336: καλλίτριχα μῆλα νομεύων. I 14: τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. VII 87. XXVII 37: τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω. I 120: ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων.

νομή *pastio, pascuum* VIII 41: παντᾷ ἔαρ, παντᾷ δὲ νομαί.

νομίζω *lege sancio*, pass. XXIV 95: ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, | θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ: ut est sollenne, sollenniter.

νόμιος *pastoralis* XXV 21: Ἀπόλλωνος νομίοιο | ἱερὸν ἁγνόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.

νομός (sg. νομῷ, όν. pl. νομοί) *pascuum* XXV 133: οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην | ἐν νομῷ. 14. XXVII 33.

νόος (sg. νόος, νοῦς, νόοιο, -ῳ, -ον. dor. νῶν ter.) 1) vis cogitandi: *mens, animus* XXVIII 2: γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος: 'quibus est animus compos diligentiae domesticae'. XXV 62: νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοίνα. *consilium, prudentia* XXII 160: κόραι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο. XI 74: τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν (vulg. νοῦν). XXI 32. 33. XXX 31 (ci.). — *cogitatum, opinio* VII 30 = 39: κατ' ἐμὸν νόον: mea opinione. XXV 67. — 2) vis sentiendi: *animus* XIV 21: τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν (vulg. νοῦν);: 'quid tunc mihi animi fuisse existimas?' XXVII 22. — *animus, cupiditas, voluntas* I 37: ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον, cf. XVII 43. XIV 57: ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν (vulg. νοῦν): ex (animi) sententia.

νοσέω *aegroto*, de labrorum fissuris XX 9: χείλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι.

νόσημα *morbus*, met. de amore XXX 1: ὤαι τῶ χαλέπω καἰνομόρω τῶδε νοσήματος.

νόσος (sg. νόσος, ion. νοῦσος;

νόσῳ. plur. **νόσων**, acc. aeol. **νόσοις**) *morbus* XXV 121: *οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου | βουκολίοις*. XXVIII 20: (*πόλλ' ἐδάη σόφα*) *ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν*. Ep. VII 2. — met. de amore II 85: *ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξεσάλαξε*. 95: *εἶ' ἄγε, Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρέ τι μᾶχος*, cf. XXX [24].

νόστος *reditus* XVII 120: *ἀέρι τᾷ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος*.

νόσφιν 1) *procul* VII 127: (*γραία*) *ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι*. — 2) sequ. *ἤ*: *praeterquam* XXV 197: (*ἕκαστα λέγοιμί κε*) *νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε*.

νότιος *humidus, uvidus* II 107: *ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις*.

Νότος *Notus, Auster* XIII 29: *Ἑλλάσποντον ἵκοντο Νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι*. VII 53: *χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις Νότος ὑγρὰ διώκῃ | κύματα*. 57: *χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν | τόν τε Νότον τόν τ' Εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ*. XXV 91: *ἠὲ Νότοιο βίῃ ἠὲ Θρῃκὸς Βορέαο*.

νοῦσος v. **νόσος**.

νύμφᾱ, Νύμφᾱ (1) sg. *νύμφα, -αν, -α*. pl. *νύμφαις*. — 2) sg. *Νύμφαν*. pl. *Νύμφαι, -ᾶν, -αις, -αισιν, -ᾶς*, dor. *Νύμφᾶς* IV 29) I) **νύμφα** 1) *mulier recens nupta* II 137: (*καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο*) *καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν | ἀνέρος* (*Ἔρως*). VIII 91: *οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο*. XVIII 49. — 2) *sponsa* XXII 145: *δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις | ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;* — 3) *virgo* III 18: *ὦ κυάνοφρυ | νύμφα* (Ahr. *Νύμφα*): appellatur Amaryllis, ut III 9. — II) **Νύμφαι** deae, singularum in natura rerum praesides; adsunt imprimis pastoribus, qui obsecrant per eas atque iurant I 12: *λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τεῖδε καθίξας — συρίσδεν;* V 70. — IV 29: *οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων | δῶρον ἐμοί νιν ἔλειπεν*. V 17. quibus sacrificant lac, olivum, capellas, agnas V 53: *στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος | ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω*. 12: (*ἔθυσε*) *ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα*. 148: *πρὶν ἤ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι | ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνίδ'*. 140. versantur in montibus, in antris, in undis I 66: *πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα Νύμφαι; | ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδον; | οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω, | οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ*. V 17: *οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὦγαθέ, Νύμφας*. VIII 93: *Νύμφαν — Ναΐδα γᾶμεν*. VII 137. 154. XIII 43. 44. 53. carmina docent pastores VII 92: *Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα | ἐσθλά*. Musae ipsae vocantur Nymphae VII 148: *Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι*. propitiae sunt pastorum custodes I 141: *τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ*: Daphnim, cf. I 66. nonnunquam etiam perniciosae XIII 43: *ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, | Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις, | Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια*. XIII 53.

νυμφίος 1) *novus maritus* XVII 128: *ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων | νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ*. — 2) *sponsus* XXII 155: *μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι*. 179.

νῦν, νῠ part. encl. significat unam rem continuo fieri post alteram itaque natura sequi ex ea atque concludi: *nunc (statim) igitur, nimirum, scilicet*, in interrogatione: *quaeso* V 123: *ἐλθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα*, ubi *νυν* respicit voc. *αὐτίκα* v. 121. X 10: *οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;* I 82: *Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι* (al. *τὺ*); XXV 187: *οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο*. 40: *ἦ ῥά νυ παῖδες | ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι*, cf. Il. III 183: *ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν*.

νῦν (plerumque in prima arsi hex.) adv. 1) *nunc, praesenti tempore, hoc tempore*, c. praes. fut. aor. V 141: *φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων | νῦν ἀγέλα*. II 33: *νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα*. V 12: *τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ | βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας*. II 54. III 15. X 1. 6. XI 28. 64. XII 20. XIV 47. XV 143. 144. XXV 177. XXX 29.

pro adi. est XVI 13: τίς τῶν νῦν τοιόσδε; — add. particulae: νῦν δέ I 86. II 10. 59. 157. νῦν δή II 64. νῦν μέν II 159. XXIX 37. XXX 5. νῦν μάν XI 60. XV 131. XVIII 19. καὶ νῦν etiamnunc XV 2. ἔτι καὶ νῦν XXII 169. (de II 60 v. καινός.) ἤδη νῦν XVI 76. — αὐτόγα νῦν nunc ipsum, e vestigio XI 60. — 2) *nunc (vero)*, (quum ita se res habeat), post enunt. condit., ubique c. part. δέ coni. XXV 80: εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν, | ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί, | οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς· | νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἄρρηνὲς γένετ' αὔτως. I 132. II 130. XIV 51. XXIX 14.

νύξ (sg. **νυκτός**, aeol. **νύκτος** ci. XXX 23; -ί, -α. pl. **νύκτες**, -ας) 1) *nox* XI 44: ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς. 77. X 18. XXI 25. 28. XXIV 2. XX 45: μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. XXI 37: λέγε μοί ποτε νυκτός | ὄψιν. XXIV 90: νυκτὶ μέσᾳ: media nocte. XI 40 = XXIV 38: νυκτὸς ἀωρί: 'nocte intempesta'. II 119: αὐτίκα νυκτός: 'ipsa nocte ingruente'. XXX 23: πόλλα δ' ὄρη νύκτος (cod. νυκτὸς) ἐνύπνια: noctu; cf. XIV 47. XXI 4. Ep. XXIII 4. Ep. VIII 2: χειμερίης — νυκτός. opp. dies XII 1: ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ; II 86: δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας, cf. XXI 22. — met. tenebrae, caligo XXII 14: πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος | νυκτὸς ἐφερποίσας, cf. Od. V 294: ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. Verg. Aen. I 89: ponto nox incubat atra. — 2) *Nox*, dea noctis II 165: (χαίρετε δ' ἄλλοι) ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί. — 3) *occidens* Ep. XIX 3: (οὗ τὸ μυρίον κλέος) διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ: ab oriente ad occidentem, Cic. N. D. II 66.

νυός *sponsa, nova nupta* XVIII 15: κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε. XV 77: κάλλιστ'· 'ἔνδοι πᾶσαι', ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας: 'non egemus pluribus'; ἀποκλείσας τὴν νύμφην τις 'καλῶς τά γε ἔνδον ἡμῖν ἔχει' φησί. Schol.

νύσσα *meta*, καμπτήρ XXIV 117: ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι.

νύσσω 1) *pungo, caedo* XXII 193: πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν | Κάστωρ, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς | τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. — 2) *impello, pulso* XXI 50: εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τρώματος ἠρέμ' ἔνυξα (τὸν ἰχθύν) | καὶ νύξας ἐχάλαξα (e Briggsii coni. scr. pro νύξαι v. νύξεαι).

νυσταζω *dormito*, fut. dor. met. XXI 32: οὐ γὰρ νυσταξῇ κατὰ τὸν νόον (ex Ameis. et A. Fritzschii coni. scr. pro νικαξῇ v. νικάξῃ; Ahr. et Mein. e coni. Briggsii εὖ γὰρ ἂν εἰκάξαις).

Νύχεια *Nychia* nympha XIII 45: Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια.

νωδός *edentulus* IX 20: ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν | χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

νωδυνίη *indolentia* XVII 62: ἡ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων | νωδυνίην κατέχευε μελῶν (vulg. νωδυνίαν).

νῶϊ, νῶϊν v. ἐγώ.

νωλεμές adv. *assidue, indesinenter* XXV 112: ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν | Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί: in exitu hex., ut apud Hom. νωλεμὲς αἰεί leg. Il. IX 317. XVII 148. 385.

νωμάω *agito, verso* XXII 33 εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων. v. πυρεῖον. XXII 109: ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα.

νῶς v. **νόος**.

νῶτον (sg. **νῶτον**, -οιο, -ον. pl. **νῶτα**) *dorsum, tergum* hominis XXII 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός. 51: ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο | ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων. XXIV 123. plur. pro sing. XXII 84: (μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,) ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο.

Ξ

ξανθόθριξ *flavis capillis insignis* XVIII 1: *ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ*: apud Hom. *ξανθὸς Μ.*

ξανθοκόμᾱς i. q. **ξανθόθριξ** XVII 103: *ξανθοκόμας Πτολεμαῖος.*

ξανθός *flavus*, de colore barbae et capilli II 78: *τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς*, cf. Ov. Met. XII 395: barba erat incipiens, barbae color aureus. XIII 36: *Ὕλας ὁ ξανθός.* VII 116: *ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας*: Veneris. II 16: *ξανθᾶς Περιμήδας.*

ξεινήιον v. **ξένιον.**

ξεινίζω *hospitio excipio* XXII 61: *μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.*

ξεινοδόκος *qui peregrinos hospitio excipit* XVI 27: *μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι.*

ξεῖνος v. **ξένος.**

Ξενέα *Xenea*, puella a Daphnide bubulco amata VII 73: *ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας* (al. *ξενέας*).

ξένιον, ξεινήιον *donum hospitale* XXII 60: *ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.* VII 128: *ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάσσας, | ὡς πάρος ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν*, cf. Il. XI 20: *δῶκε ξεινήιον εἶναι.*

Ξενοκλῆς *Xenocles* musicus Ep. X 1: *ὑμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις | τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον, | μουσικός.*

ξένος, ξεῖνος, ξέννος (1) *ξένος.* *-ω, -ον, -ε.* — 2) ion. sg. *ξεῖνος, -οιο, -ον, -ε.* pl. *ξείνοισιν.* — f. *ξείνα, -ης.* — 3) aeol. *ξέννον* ci.) 1) subst. a) *hospes, amicus* XXVIII 23: *καί οἱ μνᾶστιν ἄει τῶ φιλαοίδω παρέχης ξένω.* 6: *ὅπως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομεν* (ex Ahr. emend. scr. pro vulg. *ξεῖνον*). VII 119: *τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ.* XII 29. XXI 61. — fem. II 154: *ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο: ἡ φίλη.* Schol. — b) *(vir) bonus, hospes*, in compellatione V 66: *ἰὼ ξένε, μικκὸν ἄκουσον | τεῖδ' ἐνθών*: 'heda, guter Freund'; cf. Ter. Phorm. IV 2, 15: hunc adoriar hospitem. V 78: *εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις | ζῶντ' ἄφες.* — c) *peregrinus* XXII 134: (*ὄμοσσε*) *μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.* Ep. XXIII 1: *ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα.* XI 61: *αἴκα τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.* II 162. XXV 64. Ep. XI 3. in compellatione (*ὦ*) *ξεῖνε, ὦ ξένε* XXII 54. XXV 3. 22. 52. 162. Ep. VIII 1. XVI 1. — 2) adi. *peregrinus, alienus* Ep. XI 3: *εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα.* c. gen. XXX 17: *ἔμμεναι | ξέννον* (cod. *ξεῖνον*) *τῶν χαλέπων παῖδος ἐρώτ[ων καὶ ἐλεύθερον]*: 'peregrinum atque hospitem' Cic. de or. I 50, 218.

ξέννος v. **ξένος.**

ξηρός *aridus, siccus*, met. VIII 44: (*αἱ δ' ἂν ἀφέρπῃ* sc. *Μίλων*,) *χὠ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι*: *ἤγουν τοῦ θαλεροῦ καὶ εὐτραφοῦς ἐστερημένος, καὶ αἱ βοτάναι τοιαῦται.* Schol. I 50: *πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν | φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμῷ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ*: 'quam ad siccum ientaculum consederit h. e. siccus, ieiunus, impransus fuerit'; v. *ἀκρατισμός.* XXIV 60: *ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχλοον Ἰφικλῆα*: torpidum.

ξίφος *ensis* XXIV 43: *δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθεν | κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.* XXII 198. XXIV 124: *ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν.*

ξόανον *simulacrum ligneum* Ep. IV 2: *σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.*

ξουθός *fulvus* VII 142: *πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.* Ep. IV 11: *ξουθαὶ — ἀδονίδες*, cf. Arist. Av. 676: *ὦ ξουθή, — ἀηδοῖ.*

ξύλον *lignum*, plur. ligna secta (sarmenta Borsdorf. Progr. Jauer. 1874) XI 51: *ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ*, cf. Il. XXIII 327: *ξύλον αὖον — ἢ δρυὸς ἢ πεύκης.*

ξυλοχίζομαι *ligna colligo* V 64: *τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας | τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται.*

ξύνειμι *concurro* XXII 27: *ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας | Ἀργώ.*

ξῡνός *communis* VII 35: ἀλλ' ἄγε δή — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς — | βουκολιασδώμεσθα. XXIII 24: ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον. Ep. XIII 3: οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχεν | ξυνόν.

ξῠρόν *novacula*, met. XXII 6: ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων: 'in extremis rebus suis'; ἐπὶ ἀκμῆς κινδύνου ὄντων. Schol.

ξυστίς *palliolum* tenue chitoni superiectum (γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. περιβόλαιον λεπτόν. Schol.) II 74: κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας.

O

ὁ, ἡ, τό (sg. m. ὁ, aeol. ὀ ci. XXX 22. 26; τοῖο, τοῦ, dor. τῶ; τῷ, τόν. — f. ἡ, dor. ἁ, τῆς τᾶς, τῇ τᾷ, τήν τάν. — n. τό, τῶ, τῷ, τό. — dual. m. n. a. τώ. f. g. ταῖν, a. τώ. — pl. m. οἱ, aeol. οἰ ci. XXX 16; τοί. τῶν, τοῖς τοῖσι; τούς, dor. τώς, aeol. τοίς XXX 27 ci. — f. αἱ ταί, τάων, dor. τᾶν; ταῖς ταῖσι; τάς, dor. τᾶς (4), aeol. ταίς XXX 5 ci. — n. τά, τῶν, τοῖς τοῖσι, τά. — per crasin coalescit artic. I) cum praeposito vocabulo καί: χά, χἠ, χὠ, χαἰ, χοἰ. — II) cum postposita vocali 1) ὁ (ὀ) cum a) α: ὡγαθος, ὦδωνις, ὡμυκλαϊάζων, ὡμφιτρύωνος, ὡνήρ, ὤνθρωπος, ὡπόλλων, ὦρατος, ὡργεῖος, ὡρχαῖος, ὤστοργος, ὠφρόντιστος. — b) ε: ὤκ ὤξ, οὔξ; ὦλαφος, ὤριφος, ὦρος ci., ὤτερος. — c) αι: ᾡπόλος. — d) αυ: ὡὐτός. — 2) οἱ cum a) α: ὦλλοι, ὦρνες. — b) αἱ: ᾡπόλοι. — 3) τά cum a) α: τἄγκιστρα, τἀγκίστρια, τἀληθέα, τἄλλα, τἄλσεα, τἄματα. — b) ο: τὠνείρατα, τὤστια. — 4) ταί cum α: τἀτρακτυλλίδες. — 5) τό cum a) α: τὤγαλμα, τὠμπέχονον, τὤροτρον. — b) ε: τὤμπικρον ci., τὤπος, θὤτερον. — c) αυ: τωὐλίον. — 6) τῶ cum a) α: τὠγκίστρω, τὤλγεος, τὤντρω. — b) ε: τὠμῶ. — c) ευ: τωὐβούλοιο. — 7) τῷ cum a) α: τὠγκίστρῳ, τὤντρῳ. — b) ε: τὠραμένῳ. — III) cum praeposito voc. καί et postposita vocali 1) καὶ ὁ α: χὦδωνις, χὠνήρ. — 2) καὶ ὁ ε: χὠκ, χὠμός. — 3) καὶ ὁ ω: χὡρίων.) A) pron. demonstr. *hic, ille* 1) nihil additur XXII 194: πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεὺς | τοῖο σάκος: Castoris. XXV 129: ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο | ἱεροὶ Ἠελίοιο (ταῦροι). XVI 5: τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' Ἠῶ. VI 43: χὡ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. I 37. 60. 91. VII 103. IX 33. XVI 40. XVIII 25. XXII 53. 161. XXV 278. — 2) add. part. a) αὐτάρ XXV 232: αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὢκ' ἐπάειρε. XXII 105. — b) γάρ XVII 4: ὁ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν: Ptolemaeus. XXV 5. 44. 197. Ber. 4. — c) γε VII 94: ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν | ἀρξεῦμ'. — d) δέ XIII 70: (ἱστία — ἐξεκάθαιρον) Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει | μαινόμενος. II 102: ὣς ἐφάμαν. ἁ δ' ἦνθε . . . 78: τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς. I 35. 37. 39. [92]. 100. 138. II 48. [61]. 78. V 149. VI 10. 15. 20. 26. VII 27. 128. 156. IX 27. XI 13. XIII 47. XV 30. 57. XVI 8. XVII 32. 62. 74. 105. XIX 3. XXII 10. 76. 80. 88. 167. 181. XXIII 53. 59. XXIV 12. 17. 30. 41. 55. 70. XXV 1. 42. 51. 68. 126. 153. 187. 235. XXVI 14. XXX 17 (ci.). 22 (ci.). 26 (ὀ). Ad. 17. 40. Ep. VII 6. nonnunquam etiam compluribus verbis interiectis sequitur illud quo pron. refertur substantivum, id quod Homericum redolet sermonem; XXIV 51: οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι | δμῶες. III 44: ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίναισιν ἐκλίνθη | μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίης. I 30. XVII 63. 71. XXI 17. XXII 91. 203. XXIV 26. XXV 148. 241. Ad. 7 (?). — in apodosi leg. cum part. δέ post relat. IX 35: οὓς γὰρ ὁρεῦντι | γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη. post enunt. condit. II 124. XXIX 17. — e) δή VII 29: τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει | ἁμέτερον. — f) μέν I 57: τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα. XXII 131: τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας. IX 22. XVII 36. XXI 58. XXII 182. XXV

45. 92. 138. 145. 250. 262. XXVII 66. sequitur subst. quo pron. refertur XXII 27. 137. — plerumque vero part. *μέν* respondet *δέ*, itaque inter se opponuntur ὁ *μὲν* — ὁ *δέ* VI 2: *ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν | πυρρός, ὁ δ' ἠνιγένειος.* XXV 9: *αἳ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἐλισοῦντος, | αἳ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, | αἳ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἳ δὲ καὶ ὧδε.* I 48. 138. V 94. VI 43. VII 90. VIII 70. XI 58. XII 13. XV 128. XVI 24. XVII 30. XXII 109. 112. 182. 191. 196. XXV 49. Ad. 11. — aliis vocabulis opponuntur ὁ *μέν* II 138: ὁ *μὲν — ἐγὼ δέ*; cf. IX [4]. XXV 193. XXVII 68: *χἠ μὲν — ὃς δέ.* XXV 102: ὁ *μὲν — ἄλλος δ' αὖ.* XXVI 3: *χαἰ μὲν — Πενθεὺς δέ*; cf. I 29. XII 25. XX 17. XXI 46. XXV 73. XXX 19. — ὁ *δέ* XIV 21: *ἄμμες μὲν — ἁ δέ.* XXVI 16: *Πενθεὺς μὲν — αἱ δέ*; cf. XXIX 22. Ep. XV 3. — praeterea part. *μέν* respondet *ἀλλά* XXII 102. *αὐτάρ* VII 130. XXV 204. 223. — B) pron. relat. *qui* VII 59: *ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα | ὀρνίχων ἐφιλάθεν* (Reisk. e cod. 6, vulg. *ταίτε*). ceteris locis ubique in principio sententiae ponitur, ut IV 59: *τήναν τὰν κυάνοφρυν Ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη.* legitur autem sing. masc. *τῶ* XI 53. *τόν* III 22. XIV 34. XXI 62. XXIII 58. XXIV 114. XXVII 19. Ep. IV 17. Ad. 30. fem. *τᾶς* X 4 (var. *ἇς*). XVII 128. XVIII 37. *τᾷ* II 67. XXVIII 10. *τάν* I 47. II 12. 35. V 8. IX 23. 24. XXI 38 (ci.). XXIV 4. neutr. *τό* I 126. V 11. XI 16. 47. XIII 57. XXIII 9. 46. XXV 2. 34. 209. — plur. masc. *τοί* I 118. XVII 5. Ep. XVII 5. *τοῖς* XVI 102. *τούς* XXII 55. fem. *τάς* IX 29; add. *τε*: *τάστε* (ci.) IX 10. neutr. *τῶν* V 93. *τά* VII 93. XXIV 29 (vulg. *ἅ*). XXIX 3. — C) articulus der I) vim habet demonstrandi 1) id quod oculis cerni potest, itaque saepe respondet nostris adv. loci hier, da; ut I 1: *ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα*: 'hier dies Geflüster'. 2: *ποτὶ ταῖς παγαῖσι.* 8: *ἀπὸ τᾶς πέτρας.* 21: *δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα.* 23: *ταὶ δρύες.* III 38: *ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.* 13. 14. V 3: *οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας;* 100. 102. XV 145. XXVII 10. 12. Ep. XII 1. — 2) id quod prius commemoratum atque iam satis notum est, ut I 41: ὁ *πρέσβυς*: 'ille quem dixi'. IV 35: *τὸν ταῦρον* de re nota. VII 65: *τὸν πτελεατικὸν οἶνον*: 'hoc quod reposui ad festum diem'. II 36: *ἁ θεός*: Hecate. VII 34: *ἁ δαίμων*: Ceres. XV 14: *τὰν πότνιαν*: Proserpinam. II 1. VII 78. VIII 84. Ep. XVII 1. — itaque a) id quod singulari sua natura discernitur a similibus et distinguitur, ut III 19: *νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον ὥς τυ φιλάσω*: 'hunc qualem coram vides caprarium, h. e. talem, qualis esse caprarius verus debet, hominem haud contemnendum'. V 90: *κήμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν | ἐκμαίνει*, cf. V 88. XIV 55: *πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος | οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.* XXII 69. — b) id quod est alicuius, itaque non multum differt a pron. poss., ut XI 67: *ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα*: 'mea mater'; cf. IV 9. II 64. VII 43. V 105. 107. 127. V 10: *οὐδὲ γὰρ Εὐμαρίδᾳ τῷ δεσπότᾳ ἧς τι ἐνεύδειν*: 'domino tuo'. III 6: *ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον | παρκύπτοισα καλεῖς τὸν Ἐρωτύλον;*: 'amasiunculum tuum'. II 53. 94. 127. 140. IV 13. V 36. VIII 69. X 34. 55. 58. XI 72. 80. XV 37. 66. XXI 62. XXX 29. 30. — c) id quod alicui proprium est, debetur, convenit, ut VIII 86: *τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα*: 'praemium tibi debitum'. V 37: *ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει*: 'gratia debita'; cf. Ep. XVIII 3. V 33: *ὧδε πεφύκει | ποία χἀ στιβὰς ἅδε*: 'stratum foliorum tale, quale sedem reddit suavem nobisque convenientem'. I 49. VIII 17. 74. XI 17. XIV 52. XXIII 24. — II) universum denotat genus quo singula pertinent, ut I 72: *τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.* XV 83: *σοφόν τοι χρῆμ' ὤνθρωπος.* X 30: *ἁ αἲξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, | ἁ γέρανος τὤροτρον.* 28: *καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστί.* I 87. XII 14. XXIII 28. 29. 30. XXVII 3. — Praeterea notandum est addi articulum I) singulis vocabulis (saepe interpositis

part. γάρ, γε, δέ, τέ, μάν, μέν, τοι aut genit., raro dat. pron., incertum an praepos., cf. I 30. VII 7; et verbis, cf. VII 145); 1) substantivis a) nominibus α) deorum numinumque: χὠ Ζεύς IV 48. τῶ Διός IV 50. V 74. τῶ Ζανός Ep. XX 1. τᾶ Ἥρᾳ IV 22. ὡπόλλων V 82. τῷ Διονύσῳ XXVI 6. τᾷ Δηοῖ VII 3. ἁ τ' Ἀφροδίτα II 7. X 33, XIX 4. ὁ τ' Ἔρως II 7. I 97. III 15. XIII 1. XXIII 4. XXVII 19. Ad. 6. 41. τὸν Πᾶνα I 16. IV 47. V 14. 58. 141. VI 21. XXVII 20. 35. 50. ὁ Πρίηπος I 81. τοῦ Παιήονος Ep. VII 1. τᾷ Σεμέλᾳ XXVI 6. ὁ Ἄδωνις I 109. III 47. XV 23. 96. 102. 127. ὁ Πλοῦτος X 19. χὠρίων VII 54. τᾶν Νυμφᾶν I 12. V 70. ταὶ (αἱ) Μοῖσαι V 80. 12. 54. 140. 149. I 144. Ep. V 1. XIX 4. quo accedunt quae proprie sunt adiectiva: ἁ (ἡ) Κύπρις I 95. 105. II 130. 131. Ep. XIII 1. τᾶς Κυθερείας XXIII 16. ἡ Κυθήρη Ad. 1. ἁ Παφία XXVII 15. 14. 55. τᾶν Κραναιᾶν I 22. ταῖς Ἑλικωνιάσι Ep. I 2. ταὶ Πιερίδες XI 3. — β) hominum: virorum ὁ Κρατίδας V 90. ὁ Τίτυρος III 2. VII 72. ὁ Δαμοίτας VI 42. ὁ Βελλεροφῶν XV 92. ὁ Κύκλωψ XI 8. ὁ Δάφνις I 100. 140. VI 1. 42. VIII 8. ὁ Λυκώπας V 62. ὁ Τήλεμος VI 23. ὥρατος VII 98. τὸν Λάκωνα V 2. 143. τὸν Λυκίδαν VII 55. τὸν Ἐρωτύλον (vulg. ἐρ.) III 7. τῶ Λαμπριάδα IV 21. τωὐβούλοιο II 66. τοῖς Δωριέεσσι XV 93. proprie adi. ὁ Μύνδιος II 96. χὠ Λαρισαῖος XIV 30. ὡργεῖος XIV 12. ὁ Χῖος Ep. XXII 1. ὁ Θεσσαλός XII 14. — feminarum ἁ Γαλάτεια VI 6. XI 8. 13. ἁ δ' Ἀταλάντα III 41. ἁ δὲ Κυνίσκα XIV 31. ἁ Μακαρῖτις (vulg. μακ.) II 70. ἁ Κλεαρίστα V 88. τὰς Κλεαρίστας (var. τὰν) II 74. τᾶς Ξενέας VII 73. τὰν Ἀμαρυλλίδα III 1. adi. τᾶς Ἀργείας XV 97. τᾷ Θραΐσσᾳ Ep. XVIII 1. — γ) animalium: ὁ Φάλαρος V 103. ὁ Λευκίτας V 147. ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα V 102. ἁ Κυμαίθα IV 46. — δ) regionum et urbium: τὸ Λακίνιον IV 33. ἅ τε Ζάκυνθος IV 32. ἁ Μίλατος XV 126. τάν τε Κρότωνα IV 32. adi. τὰν Σαμίαν XV 126. — ε) fluminum, fontium, ventorum: τὸν Νήαιθον IV 24. τὸν Ἄλεντα V 123. VII 1. χὰ Συβαρῖτις (sc. πηγή) V 126. τόν τε Νότον τόν τ' Εὖρον VII 58. — ζ) dierum festorum: τὰ δὲ Κάρνεα V 83. — b) aliis substantivis ὁ I 41. 87. [92]. 105. 116. 152. II 92. IV 4. 5. 16. 22. 37. 45. V 24. 30. 42. 90. VII 42. VIII 27. 29. 44. [77]. 81. 88. IX 8. X 30. 47. XIII 14. 46. 59. XIV 56. 70. XV 83. 89. 129. 148. XVI 60. XXI 26. 33. XXII 64. 69. XXIII 28. 63. XXV 64. XXX 10. 22 (ὁ). Ep. IV 18. XI 1. 5. XX 6. Ad. 15. 21. — ἁ I 6. 82. [134.] II 36. 127. IV 9. 28. 50. 52. V 34. 37. 48. 49. 85. 127. 130. VII 34. 67. 139. VIII 16. [77]. 80. IX 7. 8. X 30. 31. 37. XI 54. 67. XV 7. 63. XIX 7. XXI 1. 16. 28. XXIII 31. XXVII 9. Ep. VI 3. XVII 1. XVIII 3. — τό I 1. 44. 50. 143. 149. II 36. 83. III 29. IV 49. 51. 55. 58. 62. V 2. 75. VI 6. 21. VII 128. VIII 76. 82. X 21. 28. 31. 51. 55. XI 9. 12. 17. 56. XIV 2. 52. XV 14. 21. 27. 31. 39. 55. 69. 71. 130. 145. XX 8. 24. 26. 28. XXI 25. 36. XXIII 13. 24. 24. 28. 29. 30. 38. 60. XXV 84. XXVII 3. 5. XXX 11. Ep. II 3. XI 1. 2. XVIII 2. XXIV 1. Ad. 29. — τῶ IV 11. VIII 20. 72. 78. IX 12. X 40. 52. XV 52. XX 16. XXI 2. 23. 47. 50. 56. 57. 60. XXIII 39. — τᾶς I 8. II 53. 60. IV 36. 44. V 97. 100. 102. VI 13. VIII 76. X 6. 39. 46. XX 12. XXI 13. 41. XXIII 14. XXIX 5. XXX 10. — τῷ V 107. VIII 80. XI 44. XXI 46. 53 (var. τοι). XXIV 133. XXX 3. Ep. XXI 2. Ad. 45. — τᾷ II 94. IV 61. V 96. 105. 127. VI 29. VIII 79. 80. X 58. XI 79. XX 14. XXIII 13. Ep. XVIII 2. — τόν II 64. 69. 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. III 4. 14. 19. 21. IV 13. 35. 45. 46. V 78. 88. 110. 138. VII 78. 119. VIII 87. X 4. 37. 54. XI 1. 62. 80. XV 98. 131. XX 40. 42. XXI 32. 47. 52. XXIII 2. 9. 11. 43. 53. 58. XXIV 103. XXV 71. 211. XXVII 2. XXX 29. 30. Ep. XII 1. XVIII 4. Ad. 5. 20. 23. — τάν I 9. 11. 21. 62. 143. II 2. 8. 72. 74. 97. 160. III 4. 14. 25. 38. 40. 43. 52. V 4. 12. 15. 19. 32. 123. 133. 135. 139. 144. 149. VI 2. 9. VII 43. 57. X 18. 30. 39. XI 44. 52. 55. 70. 77. XIII 7. XV 14. 21. 24. 37. 39. 43. 66. 77. XIX 4. 5. XXI 28. 31.

62. XXIII 2. 18. 34. 52. 55. XXVII 54. 61. XXIX 33. XXX. 15. Ep. II 4. XVII 1. 9. XVIII 3. Ad. 4. *τήν* XXVII 13. 17. 18. — *οἱ* I 80. VIII 28. 29. 61. 70. 81. XIII 17. *τοί* I 80. 136. III 53. IV 21. V 110. VII 145. XXI 9. 10. — *αἱ* I 13. 151. IV 1. V 101. VII 120. VIII 44. 48. XV 28. XXII 38. XXVII 57. Ep. VI 5. *ταί* I 23. II 1. 35. III 1. IV 26. 36. 52. VI 45. VIII 79. XXI 25. — *τά* I 19. II 1. 21. 33. 62. 140. IV 4. V 20. 114. 125. VI 36. VII 57. VIII 69. 86. X 44. XIX 8. XXI 9. 10. 23. 57. XXVII 37. 46. Ber. 2. Ad. 42. *τῶν* VI 37. VIII 63. XXI 66. XXIII 7. XXX 16. Ep. XIX 2. — *τᾶν* V 148. VI 10. X 15. — *τοῖς* II 159. IV 54. X 29. XV 37. XXI 14. *τοῖσι* Ad. 14. — *ταῖς* I 2. VIII 27. XI 74. *ταῖσι* VIII 38. — *τούς* XXI 20. Ep. IV 14. Ad. 46. *τώς* I 121. 135. III 26. V 111. 114. X 34. XI 9. 70. — *τάς* I 14. 90. 120. II 19. III 3. V 61. 73. 89. 109. VIII 48. 84. XI 72. XV 65. XXI 1. 22. XXVII 10. 12. Ep. IV 1. — *ταῖν* XXI 9. — *τώ* XX 12. XXI 48. — 2) adiectivis a) masc. *ὁ δύσσοος* III 24. *ὁ δειλός* VII 96. Ep. XIV 1. *ὁ πυρρός* XV 53. *ὁ δύσμορος* VII 119. *ὤστοργος* II 112. *τῷ μικκῷ* XV 12. 42. *τὸν ἀλιτρόν* X 17. *τὸν καλόν* XII 23. *τὸν χαρίεντα* XX 18. *τὸν τλάμονα* XXIII 37. *τὸν ἀδέα* XX 44. *τὸν ὕμοιον* XXIX 20. *τῶν τραφερῶν* XXI 44. *τοῖς νέοισιν* Ep. XVI 5. — *τοὶ τέτταρες* XIV 29. — b) fem. *ἁ θήλεια* XV 145. *ἁ ξείνα* II 154. *ἁ ταχυπειθής* II 138. *ἁ μεγάλοιτος* II 72. *τὰν αὐλείαν* XV 43. *τὰν τρώξιμον* I 49. *ταὶ μηκάδες* I 87. V 100. *ταὶ δὲ τραγεῖαι* V 51. — c) neutr. *τὸ γὰρ ἅμισυ* XXIX 5. *τὸ δὲ λοῖπον* XXIX 6. *τὸ πλέον* I 20. V 71. VIII 17. Ep. VI 1. 5 (var. *τοι*). *τὸ καινόν* XIV 11. *τὸ κρήγυον* XX 19. *τὤμπικρον* (ci.) VIII 74. *τὸ κάκον* XXX 5. *τὸ καλόν* Ep. XII 4. *τὸ λώιον* XXIV 72. *τὰ νέα* VIII 42. *τὰ ποικίλα* XVIII 58. *τὰ δ' ἀστικά* XX 31. *τἀληθέα* III 31. *τὰ καλά* XIII 3. *τὰ μὴ καλά* VI 9. VII 127. *τὰ λώια* XXVI 32. *τὰ πρᾶτα* X 29. *τὰ μέγιστα* II 143. *τὰ λυγρότατα* Ep. XXV 6. — pro adv. *τὸ καλὸν* III 3. 18. *τὸ καρτερόν* I 41. *τὸ μεσαμβρινόν* I 15. X 48. *τὸ πότορθρον* V 126. *τὸ τρίτον* XXII 4. XXV 240. *τὸ δ' αὖ πύματον* XXIII 40. — *τὰ ποθέσπερα* IV 3. V 113. *τὰ πρῶτα* XVII 75. *τὰ λοίσθια* V 13. — 3) pronominibus a) masc. *ὡὐτός* XI 34. XVIII 22. XXVI 23. *ὥτερος* VII 36. VIII 91. *χὠμός* XV 18. *τοῖς πᾶσιν* Ep. XVII 9. — b) neutr. *τό γε μὰν τεόν* (= *τὸ σὸν μέρος*) III 27. *τἆλλα* XIV 60. *τὰ ἕκαστα* XXV 195. *τὰ πάντα* VII 98. XIV 50. *τῶν πάντων* XVII 85. — 4) participiis a) masc., de singulis *ὁ τεκών* XV 47. *ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας* XV 77. *ὁ γὰρ μισῶν* XXIII 62. *τὠραμένῳ* XXIX 32. *τὸν φιλέοντα* XI 19. XXIII 3. XXIX 9. *τὸν ἄγοντα* XV 54. *τὰν ἐλέφαντος γεγενημέναν* XXVIII 8. *τῶν παρεόντων* XIII 68. — de genere *ὠμυκλαϊάζων* XII 13. *ὁ νικῶν* VIII 17. *ὁ φιληθείς* XII 16. *χὠ τὰς βῶς βόσκων* VIII 48. *τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα* X 53. *τὸν ἰόντα* XV 48. *τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ'* XIV 62. *τὸν πρῶτον φιλεῦντα* XXIX 18. *τῷ μὴ ἰδόντι* XV 25. — *οἱ* (*τοὶ*) *φιλέοντες* XIII 66. XXIII 62. *οἱ μισεῦντες* XXIII 63. *οἱ δὲ ποθεῦντες* XII 2. *οἱ* (cod. *οἷ*) *τῶν ἐτέων ἄρτια γεύμενοι* XXX 16. *τῶν ἀπεόντων* X 8. *τοῖσιν ἐρῶσι* XXIII 24. — b) neutr. *τὸ μέλλον* XXIII 27. *τὸ προσῆκον* Ep. XII 4. *τὰ ποτήμενα* XXIX 30. — 5) adverbiis a) masc. *τὸν πλατίον* V 28. X 3. *τῶν ἔκτοθεν* X 9. *τῶν νῦν* XVI 13. — b) neutr. *τὸ μεσηγύ* XXV 216. *τὸ δ' αὔριον* XIII 4. pro adv. *τό γ' ἐχθές* II 144. *τὸ πρίν* X 2. *τὸ πάροιθεν* XX 21. *τὰ πρόαν* XV 15. *τὰ μάλιστα* VII 59. XV 58. — 6) infinitivo *τὸ πιεῖν* son boire X 53. — II) plura inter se iunguntur vocabula; 1) substantivo apponitur substantivum, quod a) praeponitur α) IV 33: *ὁ πύκτας Αἴγων.* XIV 12: *ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας Ἆπις.* III 43: *χὠ μάντις — Μελάμπους.* I 113: *τὸν βούταν — Δάφνιν.* Ep. V 3. XIV 1: *τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.* XV 11: *τὸν τεὸν ἄνδρα — Δείνωνα,* cf. XIII 19. XIX 1: *τὸν κλέπταν — Ἔρωτα.* XV 22: *τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω.* III 31. V 80. VI 40. XII 29. XXV 51. 151. Ep. XXI 1. — β) V 62: *ὁ βουκόλος — ὁ Λυκώπας.* VI 23: *ὁ μάντις ὁ Τήλεμος.* II 70: *ἁ — τροφὸς ἁ Μακαρῖτις.* III 31: *ἁ κοσκινόμαν-*

τις, ¦ ἁ — Παραιβατίς. VII 151: τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ, τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, cf. V 1. XI 7: ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν, | ὡρχαῖος Πολύφαμος, cf. Ep. XX 1—4. — b) postponitur α) III 26: Ὄλπις ὁ γριπεύς. VI 44: Δάφνις ὁ βούτας, cf. VII 73. VIII 34: Μενάλκας — ὁ συριγκτάς. XIV 13: Κλεύνικος — ὁ στρατιώτας. 24: Λάβα τῶ γείτονος. XV 138: Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως. II 146. V 10. 73. XIII 7. Ep. XII 1. — β) VI 1: χὠ Δάφνις ὁ βουκόλος (vulg. καὶ Δ.). V 143: τῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος. XIII 5: ὡμφιτρύωνος (sc. υἱός) ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός. III 4. Ep. VI 3. XVII 1. — 2) substantivo apponitur adiectivum, quod a) praeponitur α) XIII 25: ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός. XVI 22: ὁ μυρίος — χρυσός. I 133: ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος. XVIII 6: ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός (var. υἱῶν). XV 110: ἁ Βερενικεία θυγάτηρ. XXIV 1: ἁ Μιδεᾶτις Ἀλκμήνα. XV 128: ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις. II 102: τὸν λιπαρόχρων — Δέλφιν. 156: τὰν Δωρίδα — ὄλπαν. VIII 56: τὰν Σικελὰν — ἅλα. VII 80: αἱ σιμαὶ — μέλισσαι. I 3. 20. 61. [93]. 146. II 12. 29. 70. 94. 115. 118. 126. 146. III 5. 31 (?). 46. 49. IV 19. 40. 45. V 11. 24. 72. 87. 112. VI 11. 16. 16. 22. VII 10. 39. 65. 87. 118. 121. 123. 132. 136. 152. VIII 47. 49. 62. X 20. 24. 28. 41. XI 8. 35. 39. 43. 47. XII 20. 28. 35. XIII 7. 11. 16. 19. XIV 4. 8. 12. XV 4. 22. 33. 51. 58. XVI 90. XVII 26. XVIII 28. 31. XX 5. 33. XXI 10. 14. 19. 26. 55. 66. XXII 34. 140. 189. XXIII 51. XXIV 63. XXV 86. XXVI 1. XXVII 1. XXVIII 23. XXIX 16. 37. XXX 5. 18. 26. 30. Ep. I 3. II 3. III 3. IV 12. 13. VI 3. XVIII 1. XIX 2. 4. XXII 2. XXIII 3. XXV 3. duo leg. adi. XV 138: ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως. V 84. adi. et partic. II 3: τὸν ἐμοὶ (vulg. ἐμὸν) βαρὺν εὔντα φίλον — ἄνδρα. — numeralia leg. XI 53: τὸν ἕν' ὀφθαλμόν. cf. VI 22. VI 36: ἁ μία κώρα. XVIII 19. XXVI 6: τὼς τρεῖς — τὼς ἐννέα (βωμώς). XI 6. — β) IV 33: τὸ ποταμὸν τὸ Λακίνιον. — b) cum articulo postponitur α) III 35: Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως. XII 29: Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα. VII 105: Φιλῖνος ὁ μαλθακός. XVI 44: δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος. V 36: ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι. I 125. II 148. III 37. 45. VIII 1. X 18. XI 46. XIII 36. XV 139. XVIII 4. 5. XX 43. XXI 8. XXIII 32. XXV 27. XXIX 19. Ep. II 1. V 6. — β) IV 20: χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος. VIII 27: ὁ κύων ὁ φαλαρός. V 14: τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον. XIII 6: τὸν λῖν — τὸν ἄγριον. XV 127: τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ. V 63. 99. VII 98. Ep. I 1. XX 2. Ad. 26. pro adi. leg. gen. VII 10: τὸ σᾶμα — τὸ Βρασίλα. Ep. XIX 1: τὸν — ποιητὰν τὸν τῶν ἰάμβων. — c) praeponitur aut postponitur sine articulo IV 49: εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον (Ziegl. e coni. Herm. τι). Ad. 9. — V 90: ὁ Κρατίδας — λεῖος. — d) et praeponitur et postponitur I 141: τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ. XV 86. Syr. 5. — 3) substantivo apponitur participium, quod a) praeponitur V 4: τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν. III 49: ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων | Ἐνδυμίων. II 3. III 13. 32. XI 75. 75. (ubi suppl. subst.). Ep. III 3 (?). XVII 1. — b) postponitur XIV 53: Σῖμος ὁ τᾶς Ὑποχάλκω ἐρασθείς. I 63: Ἀίδαν — τὸν ἐκλελάθοντα. 121. XIII 17. Ep. II 1. XII 1. XXIV 2. — 4) substantivo apponitur pronomen, quod a) praeponitur articulo X 45: οὗτος ὁ μισθός. II 28. 53. V 102. VII 51. VIII 39. X 42. XV 45. Ep. XIV 3. Ad. 24. 38. — V 72: ἅδε — ἁ ποίμνα. Ep. XX 1. Ad. 25. — V 15: τήνας τᾶς πέτρας. II 17. 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. IV 15. VII 151. VIII 26. Ep. IV 1. — XXVIII 24: κῆνο — τὤπος. — IV 15: αὐτὰ — τὤστια. X 19. — XXVII 38: πᾶσαν τὰν ἀγέλαν. — Ep. VI 6: ὅλον τὸν ἄνδρα. — b) postponitur substantivo V 30: ὁ τράγος οὗτος. II 59. V 32. VIII 23. XIV 4. XXI 65. Ep. XVI 1. — VII 31: ἁ δ' ὁδὸς ἅδε. IV 12. V 41. VIII 55. Ep. XXV 1. — II 153: τὰ δώματα τῆνα. I 1. V 117. XV 8. — VIII 80: αἱ βόες αὐταί. XI. 12. — V 107: τὰ θηρία πάντα. I 139. VIII 16. XXI 81. XXIV 39. pro subst. leg. adi. XVII 118: τὰ δὲ μυρία τῆνα. XVI 42. (XXII 22: τὰ πρὸς πλόον — πάντα. XIII 67: τὰ δ' Ἰήσονος — πάντα). —

c) praeponitur substantivo α) possess. II 39: ἁ δ' ἐμὰ — ἀνία. 164. V 128. 130. XIV 30. XXI 30. XXIII 21. 26. — XXIX 6: τὰν σὰν ἰδέαν. XIV 38. XXIII 41. suppl. subst. XXII 59. XXVII 59. — XV 11: τὸν τεὸν ἄνδρα. I 7. XXIII 27. — XXI 27: τὸν ἑὸν δρόμον. — VIII 75: τὰν ἁμετέραν ὁδόν. — β) interrog. V 5: τὰν ποίαν σύριγγα. V 8. — γ) alia pronomina XVIII 17: ὤλλοι ἀριστέες. XXIV 61. XXV 94. XXVI 24. gen. pro subst. XXII 205: τὸν ἄλλον παίδων. — XI 32: θώτερον ὦς. suppl. subst. XII 14. XXV 255. — XVIII 22: αἱ πᾶσαι συνομήλικες. III 18. XXI 14. XXII 99. — d) c. artic. postponitur XXIII 37: προθύροισι τοῖσι τεοῖσιν. V 108: τὸν φραγμὸν — τὸν ἁμόν. — e) duo leg. pron. II 116: τὸ τεὸν — τόδε στέγος. V 1: τῆνον τὸν ποιμένα τόνδε. — f) pron. et adi. (partic., praepos., adv.) ita cum subst. iunguntur ut α) pron. et adi. praeponantur V 17: ταύτας τὰς λιμνάδας — Νύμφας. XIV 26: τὸν κλύμενον — τῆνον ἔρωτα. X 57: τὸν δὲ τεὸν — λιμηρὸν ἔρωτα. I 7. 13. IV 59. V 101. VIII 86. XII 20. XXX 1. Ep. I 1. — β) postponantur I 22: ὁ θῶκος τῆνος ὁ ποιμενικός. 120. V 64. Ep. I 5. — γ) dirimantur substantivo II 30: ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος. XV 34: τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα τοῦτο. V 147. VII 151. Ep. X 2. suppl. subst. VI 22. — 5) substantivo apponitur adverbium a) loci XXX 22: τὸν ἔσω μύελον. I 24: τὸν Λιβύαθε — Χρόμιν. VII 136 (?). — b) temporis XV 141: οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι. Ep. XIX 1: τὸν πάλαι ποιητάν. XII 20. VII 5. Ep. XX 3. suppl. subst. XXV 263. Ep. XVI 4. — 6) substantivo apponitur praepositio, quae a) praeponitur VI 18: τὸν ἀπὸ γραμμᾶς — λίθον. — I 72: χὠκ δρυμοῖο λέων. XXVIII 17. XXV 180: οὑξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός. suppl. subst. XXII 61. — II 33: τὸν ἐν Ἅιδᾳ — ἀδάμαντα. suppl. subst. XV 117. — VII 130: τὰν ἐπὶ Πύξας — ὁδόν. XXV 151: οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες. V 47. — V 57: τῶν (var. τᾶν) παρὰ τὶν — ἀρνῶν. VII 7 (?). suppl. subst. V 49. — VII 138: τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες τέττιγες. — XXX 27: τοὺς (cod. τᾶς) ὑπὲρ ἀμμέων — ἄστερας. — b) postponitur VII 40: τὸν ἐσθλὸν Σικελίδαν — τὸν ἐκ Σάμω. I 65. Ep. XX 4. — XI 7: ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν. V 51. 65. (XXVIII 25.) — VII 151: τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ. — XXVI 4: ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς. — 7) genetivus additur a) substantivo, α) gen. subst. aa) V 20: τὰ Δέλφιδος ἄλγεα. I 19. II 8. 21. 62. 70. 97. 145. 146. 160. V 114. X 52. XV 97. XVI 90. XVIII 4. 6. XXI 9. XXVII 46. XXX 18. Ep. IV 14. VII 1. XX 1. — bb) IV 44: τᾶς ἐλαίας τὸν θαλλόν. X 46. XXIII 24. Ep. XIV 4. — cc) II 74: τὰν ξυστίδα τᾶς (var. τὰν) Κλεαρίστας. III 45. VIII 76. X 39. XII 20. XV 33. 52. XXIX 5. — dd) VII 11: τὸ σᾶμα — τὸ Βρασίλα. Ep. XIX 2. — ee) I 20: τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μοίσας. — β) gen. pron. aa) person. V 4: μευ τὰν σύριγγα. V 19. VI 36. XV 31. 69. XXIII 43. Ad. 20. 24. 38. III 37: ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. XXIX 16: σευ τὸ κάλον — ῥέθος. — XXVII 5: τὸ στόμα μευ. VII 119. VIII 15. 63. XV 71. XI 55: τὰν χέρα τευς. II 126. VIII 82. Ad. 26. — V 2: τό μευ νάκος. XXX 5. — bb) possess. XV 131: τὸν αὑτᾶς — ἄνδρα. I [92]. XXVII 13: τὴν σαυτοῦ φρένα. — cc) demonstr. II 60: τᾶς τήνω φλιᾶς. XXX 22: τῶ δ' ὁ πόθος. — dd) relat. X 4: τᾶς τὸν πόδα. — b) adiectivo (comp. et superl.) XV 139: ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων. XXIV 37. 72. XVII 12: τὸν ἄριστον — βασιλήων. XVII 2. XVIII 4. Ep. XII 2. — (XXII 205: τὸν ἄλλον — παίδων.) — c) articulo α) masc. fem. V 15: Λάκων — ὁ Καλαιθίδος (sc. υἱός). XIII 5: ὡμφιτρύωνος. — II 66: ἁ τωὐβούλοιο κανηφόρος — Ἀναξώ (sc. θυγάτηρ). III 35. X 15. XIV 53. — V 61: τὴν σαυτῶ (sc. γᾶν). — IV 21: τοὶ τῶ Λαμπριάδα (?). — β) neutr. II 76: τὰ Λύκωνος: praedia vel aedes, cf. V 112. — IV 23: τὰ Φύσκων: agros. — VIII 20: τὰ δὲ τῶ πατρός: res vel bona. — IV 31: τὰ Γλαύκας, τὰ Πύρρω: carmina, cf. X 41. — XIII 67: τὰ δ' Ἰήσονος. XXVI 38: τὰ θεῶν: res Iasonis, deorum pro: Iasonem, deos. — 8) substantivum (adi., partic.) apponitur pronomini; a) casus inter se congruunt, nomin. XIV 56:

κἠγὼν — ὁ στρατιώτας. II 72: *ἐγὼ — ἁ μεγάλοιτος.* II 138. suppl. *ἐγώ* III 24. XI 34; *ἡμεῖς* XIV 29: *πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες.* — XXI 36: (*τις*) *ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ.* — dat. XXIX 32: *μοι τὠραμένῳ.* — acc. III 19: *με τὸν αἰπόλον.* III 7. V 90. XX 18. XXIII 37. — XII 23: *σὲ τὸν καλόν.* XXVIII 8. Ep. XII 2. — XI 39: *τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον.* — b) nomin. additur vocativis *σύ, ὑμεῖς* VIII 67: *ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι ποίας.* suppl. pron. IV 46: *σίτθ', ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον.* V 102: *οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός, οὗτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;* IV 45. V 147. — I 151: *αἱ δὲ χίμαιραι, οὐ μὴ σκιρτασεῖτε.* V 100. 110. XXIII 62. 63 (ci.) — 9). articulus additur praedicato a) subst. III 18: (*αἴθε γενοίμαν*) *ἁ βομβεῦσα μέλισσα.* XIV 2. 52. XXI 14. 25. 33. XXII 64. — b) adi. XXVI 28: *Αὐτονόας ῥυθμὸς ωὑτός.* XVIII 22. XIV 11: *τί τὸ καινόν;* X 29. — 10) appositio ad finem indicandum, quo quid spectet ac valeat, additur a) obiecto VIII 86: *τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα:* ut sit 'praemium tibi debitum'. VIII 17: *ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἑξεῖ ὁ νικῶν;:* 'praemium iustum'. — b) enunciato VIII 74: *οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο, τὤμπικρον αὐτᾷ* (e Mein. coni. scr. pro vulg. *τὸν* v. *τὸ πικρόν*): 'quod eam morderet'.

ὀγδώκοντα *octoginta* IV 34: *Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.*

ὅγε (sg. *ὅγε, τόγε.* dual. *τώγε.* pl. *οἵγε, τοίγε*) v. *γε* 5) c).

ὄγμος *striga* X 2: *οὔθ' ἑὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ.*

ὅδε (sg. m. *ὅδε, τοῦδε, τῷδε, τόνδε.* f. *ἅδε ἥδε, τᾶσδε, τᾷδε τῇδε, τάνδε.* n. *τόδε, τοῦδε τῶδε, τῷδε, τόδε.* — dual. m. *τώδε* (n. a.). — pl. m. *τῶνδε, τώσδε* (Ad.). f. *αἵδε, ταίδε, τάσδε.* n. *τάδε', τῶνδε, τάδε*) *hic, iste,* dieser da I) de loco: praesentia et loco propinqua quasi digito monstrantur a praesente, itaque non raro pron. idem fere valet quod adv. hic, hier, da; I 120: *Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων:* 'hic ego qui iaceo, Ov. Trist. III 3, 73'. I 65: *Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας.* IV 48: *ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.* 54: *ἅδε καὶ αὐτά:* 'la voilà, c'est bien elle'; cf. V 1. VI 9. VIII 68. XVI 4. XVIII 15. XXV 18. V 34: (*ὧδε πεφύκει*) *ποία χὰ στιβὰς ἅδε:* 'hic stratum nobis paratum est'. IV 12: *ταὶ δαμαλαὶ δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἵδε ποθεῦντι.* II 30: *ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος* (opp. *τῆνος*). V 72: *ἅδε — ἁ ποίμνα* (opp. *τὰς αἶγας*). VII 31: *ἁ δ' ὁδὸς ἅδε.* XXII 54: *ὅδε χῶρος.* XXV 29: *πεδίον τόδ'.* 48: *ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε.* II 50: *τόδε δῶμα:* meum. XII 12: *δίω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην φῶθ':* 'digito monstratur statua his amantibus nostris posita'. V 70: *μήτε Κομάτᾳ* (h. e. mihi) — *μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.* V 25: *καὶ πῶς — ταδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἁμίν;:* 'haec (pignora)', quae cernimus, v. 23. XIV 44: *εἴκατι* (sc. *ἡμέραι*), *ταίδ' ὀκτώ, ταίδ' ἐννέα, ταίδε δέκ' ἄλλαι* (Ahr. et Ziegl. c. Iunt. *ταὶ δ' — ταὶ δ' — ταὶ δὲ*): dies enumerantur digitorum ope. — Item de loco pron. leg. 1) sine subst. XXIV 77. Ep. II 2. — 2) cum subst. a) sine artic. I 128. VI 33. VIII 35 (e coni. A. Fritzschii). XXII 62. 148. 180. XXIV 82. 89. XXVII 49. 55. Ep. VII 4. XV 2. XXIII 1. Ad. 19. Syr. 11. — b) cum artic. V 42. VIII 55. Ep. XVIII 1. XX 1. XXV 1. Ad. 25. — pro adv. est I 14: *τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ:* 'hic'. — II) de tempore: de iis quae tam prope accedunt ad tempus loquentis ut quasi digito possint monstrari, itaque de iis quae sunt 1) eiusdem temporis XXIX 14: *τῶδε — ἄματος:* hodie', opp. *αὔριον* v. 15. XXX 1: *Ὤιαι τω χαλέπω καἰνομόρω τῶδε νοσήματος:* 'hoc, quo (nunc) pereo, malum'. XVIII 58. — 2) modo praeterita XXV 56: *χθιζὸς ὅδ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος:* Augias, cuius modo mentio facta est v. 54. XXV 174: *ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων | ἠὲ σέ:* necem leonis modo (v. 167) narratam. XVI 23: *δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός | κείμενος; οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις:* sc. *τὸ κεῖσθαι χρυσόν.* item pron. leg. XI 49 (?). XVII 51. 73. 121. XXI 37. XXII 57. XXVI 19. 28. Ep. IV 16. Ad. 37. cum subst. VII 83. 125. XXV 181. 195. XXVI 37. Ep. X 3. — 3) paulo post futura II 43: *ἐς*

τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ: haec, quae sequuntur, verba; itemque τόδε et τάδε leg. VI 20. VIII 30 (e coni. A. Fritzschii). XX 2. XXII 153. XXIII 44. 48. XXVI 18. Ep. VIII 1. XXII 1. c. subst. XXIII 46. — pro adv. est Ad. 43: ἐκ τῶδ' (Ahr. c. Brub. τῶ δ') ἐπηκολούθει: ex hoc tempore, deinde.

ὁδῖτας (sg. a. ὁδίταν, -ην ter in exitu hex.) *viator* XXV 6: εἴ τις ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην. XVI 93: σκνιφαῖον — ὁδίταν. VII 11.

ὀδμή *odor* XXV 69: (τοὺς δὲ κύνες — ἐνόησαν) ἀμφότερον ὀδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖιν.

ὁδοιπόρος (sg. ὁδοιπόρος, -ον, -ε) *qui iter facit, viator* XII 9: (σκιερὸν δ' ὑπὸ φηγόν) ἠελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις. XXIII 47. Ep. XIV 2. add. ἀνήρ XXV 187: ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο.

ὁδός (sg. ὁδός, -οῦ, -ῷ, -όν. pl. ὁδοί) *via* 1) via, qua quis incedit VII 130: ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας | εἷρφ' ὁδόν. 10: κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνομες. XXV 6: ὁδοῦ ζαχρεῖον — ὁδίτην. XV 7: ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. XI 27: ἐγὼ δ' ὁδὸν ἁγεμόνευον, cf. Od. VI 261: ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω. Ep. XVIII 2: (ἔτευξε τᾷ Θραΐσσᾳ) Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, cf. Il. VI 15: ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων h. e. ἐν τῇ λεωφόρῳ. — 2) iter, profectio VII 31: ἁ δ' ὁδὸς ἅδε Θαλυσιάς: ἐπὶ Θαλύσια ἀννομένη. Schol. 35: ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ ᾠδά. VIII 75: τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον. XVI 9: ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον. 69: χαλεπαὶ — ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς | κουράων ἀπάνευθε Διός.

ὀδούς (pl. ὀδόντες, -ων, -ας) *dens* et hominum et bestiarum VI 37: τῶν δέ τ' ὀδόντων | αὐγὰ λευκοτέρα Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο. XXII 126: πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες. — XXIV 24: ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας: draconum. XXV 234: λαμυροὺς δὲ χανὼν υπ' ὀδόντας ἔφηνε: leo. Ad. 36: (τούτους κόλαζε) ὀδόντας: apri. 46: ἔκαιε τοὺς ὀδόντας (Faber. e coni. pro τὼς Ἔρωτας).

ὀδύνα *dolor* corporis XIX 5: (τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ) δεῖξέ τε τὰν ὀδύναν. XXV 262: τὸν — ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις. XXVII 25: οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.

ὀδῡ́ρομαι *lamentor, lugeo* I 75: πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. Ep. VI 2: (καταταξεῖς) δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος.

Ὀδῠσεύς *Ulixes* XVI 51: Ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς | πάντας ἐπ' ἀνθρώπους.

ὄζος 1) *ramus* XV 121: οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων | πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω, cf. Anth. Pal. IX 209: τίπτε μετοκλάζεις πωτωμένη ὄζον ἀπ' ὄζον. — 2) *nodus* XVII 31: σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις, cf. Verg. Aen. VIII 220: nodisque gravatum robur. Ecl. V 90: formosum paribus nodis atque aere.

ὅθεν adv. *unde* XVII 120: ἀέρι τᾷ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. VII 114. XXV 197. II 69: φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, qui versus repetitur II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135.

ὅθι adv. *ubi* XXV 211: αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λὶς ἦεν, ἵκανον. 237. XVI 75. XXIV 15. XXV 20: κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι. 155: ὅθι — τῇ: ubi — ibi. — suppl. ἐκεῖσε ante ὅθι = eo ubi XVI 99.

ὀθνεῖος *peregrinus, externus* Ep. VIII 3: ἀντὶ δὲ πολλῆς | πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος (var. ὀθνείαν). XXIII 3: τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος | χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ. XXII 4: Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

ὁθούνεκα (-εν) *quod* XXV 140: (ὃν) ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. 76: χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὁθούνεκεν αὖλιν ἔρυντο.

Ὄθρυς *Othrys*, mons Thessaliae III 43: τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους | ἐς Πύλον.

οἷ dat. pron. pers. III (ubique enclit. praeter XIV 47 (ci.); plerumque in thesi leg. ita ut corripiatur syllaba, ter sit longa. — quod praecedit vocabulum in longam vocalem exit duodecies, tricies bis in brevem, quae semel producitur XXIV 42; bis in consonantem — XVII 82. XXV 82 — ita ut producatur syllaba; unde intelligitur poetam in modum

Homeri usum esse hac voce, quasi pristinum digamma retinuisset.) masc. fem. I) *ci. illi* 1) c. verbis a) εἶναι XXV 37: (δμώων τινὰ κείνου) δίζεαι, οἵ οἱ ἔασιν. XVI 64. XXV 57. 80. add. adi. et suppl. verb. II 98: τηνεῖ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι. XIV 47: οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα (e Toupii coni. scr. pro οἶδε, ἣ δέ, ἃ δέ, τᾷ δέ). XV 130. — b) c. aliis verbis I 53: μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας | οὔτε φυτῶν. II 72: ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος | ὡμάρτευν. III 36. V 133. XVII 62. 75. 82. XXIV 80. XXV 66. 82. XXVIII 23. add. pron. αὐτός XXIV 133: εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός | δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ. — 2) c. praep. I 33: πὰρ δέ οἱ ἄνδρες | — νεικείουσ' ἐπέεσσι. — 3) dat. relationis et commodi II 6: ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ | ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα; 161: τοιά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν. II 138. XVII 17. 90. XXIV 121. XXV 120. pro pron. possess. videtur esse I 18: (ἔστι δὲ πικρός) καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος. XXII 204: κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος. I 43. 74. II 153. VII 20. 82. XI 16. XII 30. XIII 57. XXII 210. XXIV 42. XXV 2. 148. 243. 260. 270. Ad. 42. — II) *sibi* XXV 108: Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους, | ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.

οἴγω *aperio* XXIV 15: (δράκοντας) ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων | οἶγεν (e Kreussleri coni. scr. pro vulg. οἴκου): 'ubi postes faciebant aperturam forium'. XXIII 53: ὁ δ' αὖτ' ᾤιξε θύρας.

οἶδα (praes. ind. οἶδ(α), οἶσθα, οἶδε, ἴσᾱσι. ci. εἰδῶ, ᾖς. inf. ἴδμεναι, ἴδμεν. part. εἰδώς. — ipf. ᾔδει. — quasi digammatum XVII 18.) 1) *scio, novi*, a) c. acc. rei XXV 27: οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι. XXIII 27. XXV 67. XVII 18: Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς, cf. Od. III 277: Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν. — II 151: οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον. XV 91. suppl. acc. XVI 14: οὐκ οἶδ'. XXII 116. εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα. XXV 37: ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς | ἀτρεκέως εἴποιμ'. XXVII 43 (ci.). Ep. XX 6. interponitur XV 99: σάφ' οἶδα. (de XIV 47 v. οἱ I 1).) — b) c. acc. pers. XIV 62: εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον. XXIII 4: κοὐκ ᾔδει τὸν Ἔρωτα τίς ἦν θεός. — c) c. coni. ὡς VII 99: οἶδεν Ἄριστις — ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὄστιον αἴθετ' ἔρωτι: 'scit uri Aratum'. — d) cum sent. interrog. XXV 170: οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο | αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην (sc. Ἀργείων τις ὄλεσσε θηρίον). XI 62: ὡς εἰδῶ τί ποχ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν. XIV 53. XXV 81: ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί. — 2) *scio, possum*, c. inf. XXIII 63: στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν. v. ἴσαμι.

οἰδέω *tumeo* XXII 101: ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου. I 43: ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες.

ὀιζόεις *flebilis* XXVII 13: τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· ὀιζόεν οὐδὲν ἀρέσκει (e Kreussleri coni. scr. pro vulg. ὀίζυον, Ziegl. c. Wordsw. ὀιζύον, Ahr. ὀξύθροον).

ὀιζῡρός *miser*, in crasi X 1: ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν, ᾠζυρέ, πεπόνθεις;

οἰΐς demin. *ovicula* I 9: αἴκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἰΐδα δῶρον ἄγωνται, | ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας, αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ | τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ: 'suaviter Theocritus scr. voc. ὑποκοριστικόν ad significandum mite illud Musarum propter acceptam ovem gaudium, quam ipsae non iam communi nomine ovem, sed leniori ac blando vocabulo ovem teneram seu oviculam suam ('their dear little sheep') appellare finguntur'. A. Fr.

οἴκᾰδε (ubique οἴκαδ' leg. in quinto hex. pede, antecedente conson.) *domum* XXII 60: ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις. XVI 8: οἴκαδ' ἴασι. II 84: πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον. XI 64.

οἰκεῖω v. **οἰκέω**.

οἰκέτις *materfamilias* XVIII 38: ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη: de Helena nova nupta.

οἰκεύς *servus* (*domesticus*) XXV 33: (ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα,) ἢ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.

Οἰκεῦς v. **Οἰκοῦς.**

οἰκέω *habito, incolo,* abs. XII 28: ὄλβιοι οἰκείοιτε. c. acc. XVI 77: (Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι) οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν. c. praep. XXIV 80: ἐν Διὸς οἰκεῖν (vulg. οἰκῆν). XXVIII 21: οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων.

οἴκησις *domicilium* XV 8: ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθών | εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν.

οἶκος (sg. οἶκος, -ου, -ῳ, -ον. pl. οἶκοι. — quasi digammatum VI 24. XXIV 22.) *domus* 1) domicilium, habitatio a) hominum XVI 6: (τίς) ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ; XXVIII 19: οἶκον ἔχοισ' ἄνερος. XVII 96: τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον. XXII 222. XXIV 22. Ep. XIII 3. XV 147: ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον: domum sc. redire, cf. XXVII 64. Ep. XVI 2: ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς: in patriam. VI 24: ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον (var. φέροιτο ποτ'), cf. Od. XXIV 358: ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον. — b) deorum XVII 108: θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι. 17: καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ | δέδμηται. — 2) res familiaris, quaecunque domus compleclitur XXV 59: (καὶ βασιλεῦσιν εἴδεται) αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος. XVII 41. — 3) gens, familia XXII 177: ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου | εἷς.

Οἰκοῦς *Oecus,* urbs Cariae VII 115: ὔμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες | νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας (e coni. Heckeri scr. pro vulg. οἰκεῦντες).

οἰκτίρμων *misericors* XV 75: χρηστοῦ κοἰκτίρμονος ἀνδρός.

οἰκωφελία *diligentia domestica* in re familiari tuenda XXVIII 2: γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος.

οἶμαι v. **ὀίομαι.**

οἴμοι *heu, o* XV 69: οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη | ἔσχισται.

οἰνάρεος *pampineus* VII 134: (ἐκλίνθημες) ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέῃσι (var. οἰναρέαισι, οἰναρέοισι) sc. χαμευνίσιν: 'in toris pampineis recens abscissis'.

οἰνόπεδον *vinetum* XXIV 128: ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς | ναῖε.

οἶνος *vinum* XXIX 1: οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεα. V 124: καὶ τὺ δέ, Κρᾶθι, οἴνῳ πορφύροις. VII 65: τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ.

οἰνοχόος *pocillator* XV 124: αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διὶ παῖδα φέροντες.

οἰνωπός *fuscus* XXII 34: Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης: 'color adustior faciei notatur, qualis est athletae multum sub divo versati'. A. Fr.

ὀίομαι, οἶμαι *puto, censeo* XI 5: γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα. XXII 18: αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι.

οἶος *solus, unus,* neutr. sg. XXV 199: (οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·) οἶον δ' ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα | ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι.

οἷος (sg. m. οἷος, -ου. f. οἷα. n. οἷον. — pl. m. οἷοι. n. οἷα) pron. relat. *qualis* 1) exclamantis est atque admirantis XXV 78: ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες | θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ut apud Hom. leg. ὦ πόποι, οἷον Od. I 32. XVII 248. — XVII 34: οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα | ἔπρεπε θηλυτέραις. XV 102. XX 6. in sent. secundariis I 87: ᾡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται. 90. — 2) respondet demonstr. VII 154: (τοῖον νέκταρ) οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι. XXII 222. XXII 59: τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς. XV 32: παῦε, ὄχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι (ex Ahr. coni. scr. pro vulg. ὁκοῖα, ὀχοῖα, ὁποῖα). XXIII 10: οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύῃσι κυναγώς, | οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. suppl. demonstr. XIV 59: μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος. XXVIII 11: πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη. XIV 60. XV 121. XVIII 20; ubi idem fere valet ac nostrum wie, ut, sicut, velut. — inprimis vero neutr. plur. οἷα pro adv. est XVII 104: ᾧ ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν | οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆι. XXII 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον — σαρκὶ σιδηρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός. XIV 64. XV 49. XX 23. coni. c. partic. (pro ὡς), si vera est lectio, Ep. XVII 6:

(χάλκεόν νιν — τὶν ὡδ' ἀνέθηκαν,) οἱ' ἀνδρὶ πολίτᾳ — | σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων — μεμναμένους | τελεῖν ἐπίχειρα: 'utpote qui viro populari — thesauros enim habebat praeceptorum — memores essent rependendi mercedem'. Am. (ὧν ἀνδρὶ πολίτᾳ | σωρὸν παρεῖχες ῥημάτων μεμναμένοι | τελεῖν ἐπίχειρα. Ahr.). — 3) suppl. ante pron. verbum deliberandi (λογιζόμενος), vel, ut alii malunt, ponitur pro ὅτι τοῖος XXV 38: οὔ σέγε φημὶ κακῶν ἔξ | ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν, | οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. II 9: ὥς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ. — 4) c. inf. *aptus*, *idoneus* XVII 13: ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον. 15: βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.

ὄις (sg. ὄϊς, ὄιος οἰός, ὄιν οἶν. pl. ὄιες, ὀίων, ὀίεσσι, ὄϊς. gen. femin. ubique praeter tres locos, ubi non liquet.) *ovis* X 4: (ἀπολείπῃ) ὥσπερ ὄις ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε. XI 24: φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα. XII 4: ὄις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός. XVIII 42: (ὡς γαλαθηναί) ἄρνες γειναμένας ὄιος μαστὸν ποθέοισαι. II 2: στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ. I 11: τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ: opp. ἄρνα σακίταν. V 99: (ὀππόκα πέξω) τὰν οἶν τὰν πελλάν. sing. pro plur. VIII 45: ἔνθ' ὄις, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι (Ahr. c. Winterton. οἶς oves): 'ibi ovis (omnis) sc. gemellipara est'. — IX 17: πολλὰς μὲν ὄις, πολλὰς δὲ χιμαίρας. VIII 9: ποιμὴν εἰροπόκων ὀίων. VI 10: (τὰν κύνα βάλλει,) ἅ τοι τᾶν ὀίων ἕπεται σκοπός. V 130. VIII 67. XI 12. XXV 99.

ὀιστός *sagitta* XXIV 105: ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν. XXV 235: τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον, cf. Il. VIII 300: ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν.

οἰστρέω (dor. pro οἰστράω) *oestro percitus feror*, met. de amica zelotypa VI 28: (ἐκ δὲ θαλάσσας) οἰστρεῖ καπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας: 'e mari tanquam oestro percita proruit'.

οἶστρος *stimulus quasi furibundus* vocatur Pan Syr. 14: στήτας οἶστρε Σαέττας h. e. ὁ οἶστρον ἐμβαλὼν τῇ Λυδῇ γυναικί: qui Omphalen implevisti furore amoris.

οἴσυον *siler* V 124: Ἱμέρα, ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα, καὶ τὺ δέ, Κρᾶθι, | οἴνῳ πορφύροις, τὰ δέ τ' οἴσυα καρπὸν ἐνείκαι (pro τὰ δέ τοι σία (sium latifolium) ex ed. Comm. (ubi τ' οἰσύα) rec. A. Fritzschius): 'silera vero ferant fructus'.

οἰφός *homo lascivus* V 43: μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, οἰφέ, ταφείης (pro vulg. ὑβέ e cod. M. rest. A. Fritzschius, Ahr. ὗβε): γράφεται οἰφέ. οἰφὸς τὸ αἰδοῖον, ὅθεν ὁ φιλοίφας ἄνω (IV 62) εἴρηται. Schol. ἤγουν πόρνε· οἰφὸς γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον. Gloss.

οἴχομαι (praes. ind. οἴχῃ, οἴχεται. οἰχομένας. ipf. ᾤχετ(ο)) 1) *abeo*, *discedo* a) de animantibus XI 23: οἴχῃ δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με (opp. φοιτῇς). XIII 56. XXIV 99. add. part. II 152: ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων: aufugit. — cum termino ad quem IV 5: αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν; cum part. et termino ad quem IV 6: ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων. II 7: (ἦ ῥά οἱ ἀλλᾷ) ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα; — b) de rebus XXII 167: ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα | πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο. — 2) *decedo* (de vita) Ep. XXV 1: ἡ παῖς ᾤχετ' ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἤδ' ἐνιαυτῷ | εἰς Ἀίδην. praes. pro perf. Ep. VI 3: οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἅιδαν. 6: (τήνας) ὄστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

ὄκᾰ, ὅτε (dor. ὅκ(α) quindecies, ὅτ(ε) sedecies leg.) *quum* I) sensu temporali 1) c. ind. a) imperf. et aor. (tunc) quum, als I 24: (αἰ δέ κ' ἀείσῃς,) ὡς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων. XXII 141: ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος, | — ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. V 134. VI 29. XI 8. XIII 16. XVII 59. XVIII 11. XXI 58 (ci.). add. δή III 40. XXII 103. XXIV 20. antecedit subst. XXIV 90: νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί. adv. III 28: ἔγνων πρᾶν, ὅκ' ἔμοιγε μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με | οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατό τι πλαταγῆσαν. V 133. I 66: πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο. XII 16: (ἦ ῥα τότ' ἔσσαν) χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς. idem fere valet quod ὅτι V 116: ἦ οὐ μέμνᾳ

ὀκ' ἐγώ τυ κατήλασα; 118: τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὄκα μάν ποκα τεῖδέ τυ δήσας | Εὐμαρίδας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι. cf. Od. XXIV 115: ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον; Il. XIV 72: οἶδα δὲ νῦν, ὅτε τοὺς μὲν — κυδάνει. cf. etiam lat. memini quum c. ind. — b) c. ind. praes. quum, wann, de iis quae certo quodam tempore natura solent evenire; VII 54: χώρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει: 'quum O. supra oceanum gressum suum cohibet h. e. quum O. occidit'. XVII 80: (οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,) Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει. XXI 23. pro praes. est aor. q. v. gnomicus in comparatione XIII 50: (κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ) ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ | ἀθρόος ἐν πόντῳ. — pro adv. ἔσθ' ὅτε XXV 26: (τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν) ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως: interdum. — 2) c. coni. et part. ἄν quum, wann, wenn, in comparatione XXV 247: ὡς δ' ὅτ' ἂν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων | ὀρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ —, ὡς . . . 3) c. opt. a) sensu iterativo, si in sent. primaria est imperf. XVII 13: ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον | Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο | βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. — b) de iis quae fieri posse finguntur VII 108: (μή τί τυ παῖδες) τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη. — II) sensu causali c. ind. IV 26: φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων, | εἰς Ἀίδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας. XV 32 (ci.). XXIX 8. add. τε XXII 55.

ὀκᾶ *aliquando* IV 17: ὀκὰ μέν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω —, ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον: modo — modo. I 36: ὀκὰ μὲν — ἄλλοκα δ' αὖ, cf. Il. XVIII 599: ὁτὲ μὲν — ἄλλοτε δ' αὖ. Utroque loco ex emend. Schaeferi scr. pro librorum ἄλλοκα; mutato accentu ὅκα Ahr. Mein. al.

ὅκκᾰ (= ὅκα κα) c. coni. *quum* 1) de rebus futuris XV 144: καὶ νῦν ἦνθες, Ἄδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἡξεῖς. — 2) de iis quae solent fieri XI 22: φοιτῇς εὐθὺς ἰοῖσ' ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με· | οἴχῃ δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με. I 87: ᾡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται, | τάκεται ὀφθαλμώς. IV 56. 21 (codd. ind.). dubitatur de VIII 68: οὔτι καμεῖσθ', ὅκκᾱ πάλιν ἅδε φύηται, ubi Mein. e coni. scr. ὅκκ' αὖ (var. ὅκκ' ἄν), productionem ultimae defendere studet Buecheler., v. Jahn. Annal. 1860 p. 348.

ὀκνέω *pigror* VIII 67: ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι | ποίας.

ὀκνηρός *ignavus*, de Musis XVI 10: ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ | — μίμνοντι. XXIV 35: ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν.

ὄκνος *metus* XXV 65: (μέμονεν δέ μιν αἰὲν ἐρέσθαι·) ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο.

ὀκριόεις *acutus* (proprie: acutis angulis obsitus) XXV 230: οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν | ὀκριόεν.

ὀκτώ *octo* V 58: στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος, | ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ὀκτωκαιδεκέτης *octodecim annos natus* XV 129: ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.

ὄλβιος (sg. m. ὄλβιος, -ω, -ῳ, -ε. f. ὀλβία. pl. m. ὄλβιοι. n. ὄλβια) *beatus* 1) felix XXIV 9: ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἴδοιτε. XV 146: (ἁ θήλεια) ὀλβία, ὅσσα ἴσατι. XVII 66: ὄλβιε κοῦρε γένοιο (per attractionem dicitur pro ὄλβιος κ. γ.). XII 28. 34. XVIII 16. — 2) dives XV 24: ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα: 'nostri homines: wer lang hat, lässt lang hängen'. XVII 117: τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη | ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλόν; XVI 42: τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα: divitias.

ὄλβος (sg. ὄλβος, ω, -ῳ, -ον) 1) *felicitas* XVIII 52: (δοίη) Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον. XVII 75. Ber. 1. — 2) *opes, fortunae* XXV 24: βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον | ῥυόμεθ' ἐνδυκέως. 111: ὡμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον. VII 33. XVII 95.

ὄλεθρος *pernicies, exitium* XXV 280: οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος.

ὀλέκω *pessumdo, perdo* XXII 108: ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν.

ὀλίγος (sg. ὀλίγος, -ῳ. n. ὀλίγον) *exiguus, parvus* 1) de spatio a) loci, de statura I 47: ὀλίγος τις κῶρος. XXII 113: ἐκ μεγάλου δέ | αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. — b) temporis, neutr. pro adv. XXIII 32: καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ. XXI 4. — 2) met. de pretio XXIX 24: ἡ μεγάλα χάρις | δώρῳ σὺν ὀλίγῳ. XXII 180: ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.

ὀλισθάνω *labor, cado.* aor. XXV 230: οὐ — βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν.

ὄλλυμι (act. aor. ind. ὤλεσε, ὄλεσσε. cj. ὀλέσσω. — med. fut. ὀλεῖται. aor. ὤλεθ', ὄλοιτο, οὐλομένοις) I) Act. 1) *perdo*, neco XXV 167: οὕνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε | θηρίον. — 2) *amitto, iacturam facio* II 53: τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις. XXVII 30. — II) Med. *pereo* IV 52: κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο. XXIII 45. XXVII 9. part. aor. pro adi. XXIV 28: δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι: aut activo sensu: perniciosis, aut, ut vulgo apud Hom., passiva: perditis, den verfluchten (cf. ὀλοιό), unseligen.

ὀλοίτροχος *saxum rotundum* XXII 49: (μύες) ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων | χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις (e coni. Valck. pro ὀλοοίτροχοι), cf. Il. XIII 137: ἀντικρὺ μεμαώς, ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης, | ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ.

ὀλολυγών *calamites*, hyla arborea L. VII 139: ἁ δ' ὀλολυγών | τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.

ὀλολύζω *ululo* laetans, ut solent feminae XVII 64: (ὁ δὲ πατρὶ ἐοικώς) παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.

Ὅλον *Pan* deus vocatur Syr. 5: (θοὸν — ἰθυντῆρα) οὔνομ' Ὅλον, δίζων, quum ὅλον = πᾶν ponatur pro Πάν.

ὀλοός *perniciosus* XVI 53: σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος. de leone Nemeaeo XXV 181: εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες. 214: ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον.

ὅλος *totus*, de hominibus III 33: τὶν ὅλος ἔγκειμαι, cf. Ter. Ad. IV 2, 50: Ctesipho autem in amore est totus. Ep. XVI 6: ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα. de rebus XXVII 58: τὠμπέχονον ποίησας ὅλον ῥάκος (Ahr. e coni. pro ἐμὸν). XXIII 25: ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος: sc. τὸ φάρμακον. aeol. XXIX 4: οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας (Ameis. pro ἀκόλας v. οὐχ ὅλας). — adv. **ὅλως** *omnino, in totum* XI 68: οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ.

ὁλοσχερής *integer, totus* XXV 210: (βάκτρον εὐπαγές) εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.

ὀλοφυγγών *pustula* IX 30: μή πω ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω (vulg. ὀλοφυγδόνα): 'ne forte pustulam (fraudis a me commissae indicium) in lingua mea provocem. Haec scripsit grammaticus, ut religiose se et cum fide carmina collegisse indicaret'. A. Fr.

ὀλοφώιος *perniciosus* XXV 185: ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος.

ὄλοχος v. **ἄλοχος.**

ὄλπα *ampulla olearia*, λήκυθος II 156: παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.

ὄλπις = **ὄλπα** XVIII 45: ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.

Ὄλπις *Olpis*, piscator quidam III 26: τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.

Ὄλυμπος, ion. **Οὔλυμπος** *Olympus* h. e. coelum XVII 132: (ἀθανάτων) οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου. XX 38: ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα | λάθριον ἂν νάπος ἦλθε (Σελάνα).

ὅμαιμος *consanguineus* h. e. frater XXII 173: Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐός, κρατερὸς Πολυδεύκης: Castoris frater.

ὁμαλός 1) *aequus, planus* III 30: (τὸ τηλέφιλον) — αὔτως ὁμαλῷ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη, si vera est lectio; v. tamen ἀμαλός. — 2) met. a) *aequus* XII 10: εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες | νῶιν. — b) *mediocris* XIV 55: πλευσοῦμαι κἠγὼν

διαπόντιος, οὔτε κάκιστος | οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας. — c) *aequalis, similis,* c. dat. XV 50: *(ἄνδρες) ἀλλάλοις ὁμαλοί.*

ὁμαρτέω *eo una cum, comitor,* abs. XXV 192: *ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ.* c. dat. VIII 64: *μηδ' ἀδίκει μ' ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτέω.* II 72: *ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος | ὡμάρτευν.* ipr. aeol. XXVIII 3: *θέρσεισ' ἄμμιν ὐμάρτη πόλιν ἐς Νείλεος ἀγλάαν.*

ὄμβρος *imber* XXII 14: *πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος | νυκτὸς ἐφερποίσας.* XVII 78: *(μυρίαι ἄπειροι) λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ,* cf. Il. XI 493: *ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ.*

Ὅμηρος *Homerus* XVI 20: *τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος.*

ὅμιλος *turba, tumultus* XV 65: *θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.* pugnantium XXII 7: *ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον.*

ὄμμα (sg. *ὄμματι.* pl. *ὄμματα, -ασι, -ατα*) *oculus, vultus* XVIII 37: *Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.* VII 20: *ὄμματι μειδιόωντι.* XXVII 69: *ὄμμασιν αἰδομένοις.* XX 25: *ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας.* 13: *ὄμμασι λοξὰ βλέποισα.* XXII 66: *πυγμάχος; ἢ καὶ ποσσὶ θενὼν σκέλος, ὄμματα* (Iunt. *ἄμματα*) *δ' ὀρθά;* V 36: *(εἴ τύ με τολμῇς) ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν:* 'his tuis rectis nec perturbatis pudore oculis'. XXII 194: *ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς.* II 112: *ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πᾶξαι,* cf. Il. III 217: *κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.* — XXII 101: *ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.*

ὀμμιμνάσκομαι (aeol. pro *ἀνα*—) *reminiscor* XXX 22: *τῶ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει | ὀμμιμνασκομένῳ* (Bergk. pro *ὄμμι μνασκομένω*). aor. inf. XXIX 25: *ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι | ὀμνάσθην, ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος.*

ὄμνυμι, ὀμνύω (praes. *ὄμνῦμι, -ῦε.* aor. *ὤμοσα, -ας, ὄμοσσε. ὀμόσσῃ*) *iuro,* abs. XXI 63: *καὶ σύγε μοι τρέσσεις; οὐκ ὤμοσας.* c. inf. fut. VI 32: *κλαξῶ θύρας, ἔστε κ' ὀμόσσῃ | αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια.* aor. XXVII 34: *ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.* XXI 59: *ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι, | ἀλλὰ μενεῖν* (e coni. Mein. scr. pro *μένειν*) *ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν.* add. acc. *ὅρκον* XXII 132: *ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,* — *μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.* add. acc. eius personae aut rei, per quam quis iurat, sequente or. dir. Ad. 22: *ὄμνυμί σοι, Κυθήρη, | αὐτὰν σὲ καὶ τὸν ἄνδρα | καὶ ταῦτά μευ τὰ δεσμά | καὶ τώσδε τὼς κυναγώς.*

ὁμοίιος, ὁμοῖος (sg. m. *ὁμοῖος, ὁμοίω, -ῳ.* aeol. *ὔμοιον* XXIX 20. f. *ὁμοία.* n. *ὁμοίιον, ὁμοῖον.* pl. *ὁμοῖοι.* adv. *ὁμοίως*) 1) *similis, idem,* c. dat. II 88: *καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ.* XVIII 21: *ἦ μέγα κέν τι τέκοιτ' εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον.* VII 117: *ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι.* V 48: *ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία | τᾷ παρὰ τίν:* sc. *ἀλλ' ἀμείνων,* cf. Il. I 278: *οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς | σκηπτοῦχος βασιλεύς:* sc. *ἀλλὰ μείζονος.* neutr. pro adv. VIII 37: *αἴπερ ὁμοῖον | μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν.* suppl. dat. XXIX 20: *φίλη δ', ἄς κεν ἔρῃς, τὸν ὔμοιον ἔχην ἄει.* — c. acc. rei, qua quis similis est, XXIII 2: *(ἐφάβω) τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.* — 2) *par* XXIV 130: *Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστής | ἄλλος ἔην.* XXII 172: *(αἵματι) νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔγχεα λοῦσαι:* 'quod paribus utrimque animis ac studiis conseritur'. (de XV 9 v. *ἑτοῖμος.*) — adv. **ὁμοίως** *item, eodem modo* XXV 26: *(τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν) ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.*

ὁμόρροθος *consentiens, una* Ep. III 5: *ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι.*

ὁμότῑμος *eiusdem honoris* XVII 16: *τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν | ἀθανάτοις.*

ὁμοῦ *una* II 77: *εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας.*

ὀμφᾱλός *umbilicus* XXII 201: *πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ | Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ.*

ὄμφαξ *uva immatura* XI 21: *(Γαλάτεια) μόσχω γαυροτέρα, σφριγανωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.*

ὁμῶς *una* XXI 6: *ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες.*

ὅμως *tamen* XV 30: *ἁ δὲ σμᾶμα*

φέρει. — δός ὅμως. 147. add. δέ XV 72: οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ὄναρ *somnium* XXVII 8: μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.

ὄνᾱσις *utilitas* XVI 23: οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.

ὄνειαρ *utilitas* XIII 34: λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ.

ὀνειροκρῖτας *somniorum coniector* XXI 33: (οὗτος ἄριστος) ἐστὶν |ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.

ὄνειρος (sg. ὀνείρῳ. pl. ὀνείρατα, in crasi τὠνείρατα. ὀνείροις) *somnium* IX 16: ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φαίνονται. XX 5: μὴ τύ γέ μευ κύσσῃς τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. XXI 24: ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς. 31. 67.

ὀνέμωμι (aeol. pro ἀνεμόω) *ventilo*, inf. XXX 33: (ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον,) σμίκρας δεύμενον αὔρας ὀνέμων, ἤκα φόρην [πρέπει] (cod. ὁ μέλλων αἴκα φορεῖ, Bergkius ἀνέμων οὐ δίκαον φορεῖν, Ahr. ὀνέλων ὦκα φορεῖ νότος): 'egens exigua cura, quae me ventilet, decutiat, auferat'.

ὀνίνημι (act. fut. dor. ὀνᾱσεῖ. aor. ὤνησας, ὤνᾱσαν. ὀνάσῃς. — pass. aor. ὠνάθην) *iuvo, delecto*, abs. XII 26: διπλάσιον δ' ὤνησας (var. ὤνασας). c. acc. pers. VII 36: τάχ' ὤτερος ἄλλον ὀνασεῖ. V 69. XVI 57. Pass. XV 55: ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.

ὄνομα, οὔνομα 1) *nomen* XXVII 40: οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει. 39. acc. abs. οὔνομα nomine VII 13: (ἄνδρα) οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἦς δ' αἰπόλος (var. ὤνομα). Syr. 5. — 2) *memoria* XVI 97: βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.

ὀνομάζω *voco, nomino* Ep. XXIV 2: Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης (v. IV 31): ὀνομαστοτάτης apte coni. C. Hartung Phil. XXXIV p. 664.

ὄνομαι *vitupero*, aor. XXVI 38: μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ὀνομαστί *nominatim* XXIV 75: ἀκρέσπερον ἀείδοισαι | Ἀλκμήναν ὀνομαστί.

ὀνομαστός *clarus* XVI 45: (δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος) — ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς | ὁπλοτέροις (sc. αὐτούς).

ὄνος 1) *asinus* XXI 35: κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων, | ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ (e coni. Boisson. scr. pro ἄλλονος ἐν ῥάμῳ): proverbialiter dictum de iis, quorum conditio est parum commoda; 'être couché sur les épines' comparat Adert. Théocr. p. 28. — 2) *sidus quoddam* XXII 21: ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρή | φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα: τῶν ἐν τῷ καρκίνῳ δύο ἄστρων. Gloss.

ὄνυξ (dat. ὀνύχεσσι(ν) ubique — praeter unum locum — in exitu hex.) *unguis* hominum IV 54: ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν: spinam. XXV 277: αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι. VII 109: κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο. leonis XXV 267: μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι.

ὄξος *acetum* X 13: ἐκ πίθω ἀντλεῖς, δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος, cf. Plaut. Mil. III 2, 23: alii ebrii sunt, alii poscam potitant. — met. XV 148: χὠνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς: ὀξύχολος. Gloss.

ὀξύς *acer* 1) de armis XXII 197: (χεῖρα) φάσγανον ὀξὺ φέροντος, cf. Il. XXII 306: εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ. Ep. II 3: τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα, cf. Il. X 335: ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα. — 2) met. de sensu XXII 127: αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον. de gustu: amarus XIII 35: ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. de animo XIV 10: τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τύ, φίλ' Αἰσχίνα, ἅσυχος ὀξύς.

ὀξύχειρ *celer manu*, de Hercule Ep. XX 2: τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα.

ὅπ(π)α, ὅπῃ *ubi* IV 24: ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι (var. ὅπη, Ahr. e coni. ὀπεῖ). XXII 10: κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα, | ἠὲ καὶ ἐκ πρῴραθεν, ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου, | εἰς κοίλαν ἔρριψαν (Mein. et Ahr. ὅππῃ). XXVIII 4 (Ahr. e coni. ὅππυι). XXIII 23. XXVII 44. (de XXIX 13 v. ὅπποι.)

ὀπᾱδέω *comes sum, adsum*, met.

de dea II 14: χαῖρ', Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει: 'ad finem rituum magicorum es mihi comes, ades'. — de rebus XVII 75: πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ (vulg. ὀπηδεῖ), cf. h. Hom. XXX 12: ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ.

ὀπᾱδός *comes* II 166: ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

ὀπάζω (praes. ὀπάζω. fut. ὀπάσσομεν. aor. ὤπασε(ν). inf. ὀπάσαι) *do, trado*, c. acc. rei et dat. pers. XXV 118: Ἥλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον. XVII 114. XXVII 55. add. infin. VII 128: ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάσσας, | ὡς πάρος ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν. pro dat. praep. εἰς XXVIII 9: (σὲ) δῶρον Νικιάας εἰς ὀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν. 15: οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν | ὀπάσαι σε δόμοις (Herm. pro ὀππάσαι σε, Ahr. ὄπασσαί σε).

ὁπηνίκα, dor. **ὁπᾱνίκα** *quum, quando* XXIV 84: ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ, ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ | καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει. XXIII 33: ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις.

ὄπις *vindicta* deorum XXV 4: Ἑρμέω ἁζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο, cf. Il. XVI 388: θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

ὄπισθε(ν) *a tergo*, c. gen. Ep. V 5: ἄντρω ὄπισθεν, cf. Il. XXIV 15: δίφρου ὄπισθεν. suppl. gen. XV 56: θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν (sc. τῶν ἵππων). — de tempore *post* Ep. XX 7: πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

ὀπίσ(σ)ω *retro* XXV 74: (τοὺς κύνας) φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. 147: πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω | ὤμῳ ἐπιβρίσας.

ὁπλά *ungula* IV 35: τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας | τᾶς ὁπλᾶς.

ὅπλον (sg. ὅπλον. pl. ὅπλα) *instrumentum* 1) armamenta XIII 52: κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος. — 2) arma militis a) sing. XXIV 4: χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου | Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. — b) plur. XVI 96: ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι | λεπτὰ διαστήσαιντο. XVII 33.

ὁπλότερος *iunior, minor natu* XXII 176: διακρινώμεθ' Ἄρηι | ὁπλοτέρω γεγαῶτε. XVI 45: ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς | ὁπλοτέροις: apud posteros.

ὁπ(π)οῖος *qualis* XII 36: Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ | πεύθονται μὴ φαῦλος ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί. XX 6: οἷα βλέπεις, ὁπποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρια παίσδεις (ὁπότ' αὖ λαλέεις, ὡς ἀστικὰ παίσδεις Ahr.). (de XV 32 v. οἷος.)

ὁπ(π)όκα, ὁπ(π)ότε I) adv. interrog. *quando, quo tempore* XXV 228: (ἐκρύφθην) ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο, cf. Il. IX 191: δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων. — II) coni. tempor. *quum* 1) c. ind. a) de rebus praeteritis: quum als XXIV 128: (φυγὰς Ἄργεος ἐνθών,) ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς | ναῖε. — b) de rebus quae fieri solent, c. aor. gnom. in comparatione: wann XIII 61: ὡς ὁπότ' ἠυγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας | νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφαγος λῖς, | ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα, | Ἡρακλέης τοιοῦτος — παῖδα ποθῶν δεδόνητο. — 2) c. coni. a) de rebus futuris V 98: ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω | τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός (var. πεξῶ). — b) add. κεν de iis rebus quae solent fieri XVII 41: (ὧδέ κε παισί) θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα, | ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης. — 3) c. opt. de rebus olim iteratis antecedente imperf. XIII 10: χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, | οὐθ' ὁπόχ' (pro ὄκα v. ὄκχ' corr. Graefius) ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς, | οὐθ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν. XXV 134.

ὁπόσος, plur. *quotquot* XVI 5: τίς τ' ἂρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' Ἠῶ | ἡμετέρας Χάριτας — ὑποδέξεται; aeol. XXX 3: (παῖδος) κάλω μὲν μετρίω τ', ἀλλ' ὀπόσων τῷ πάιδι πρέπει | — — ἔχει (cod. ὁπόσον τ. π. περιέχει).

ὁππόθεν interrog. *unde* XXV 64: (νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοίνα,) ὁππόθεν ὁ ξεῖνος.

ὅπποι rel. *quo* XXIX 12: ποίησαι καλίαν μίαν εἰν ἔνι δενδρίῳ, | ὅπποι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον (Bergk.

pro ὅπῃ v. ὅππη. Ahr. ὅππῃ. Ziegl. ὅπᾳ). (de XVIII 17 v. ὅσπερ.)

ὀπποσσάκις (aeol. pro ὁποσάκις) *quoties* XXX 27: οὗτος δοκίμοι τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων | εὔρην βραϊδίως ἄστερας ὀπποσσάκις ἔννεα (cod. ὀπποσάκινινν).

ὀππόταν *quum*, c. coni. de rebus futuris XXIII 36: ὀππόταν ἐξελθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι | τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.

ὀπ(π)ότε v. ὀπ(π)όκα.

ὀππότερος *uter* XXII 83: ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη, | ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο.

ὅπ(π)ως I) adv. relat. et in quaestionibus indir. *quomodo* 1) c. ind. XXII 117: φθέγξομαι ὅσσ᾽ ἐθέλεις σύ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ. de rebus praeteritis XXV 181: εἰπὲ δ᾽ ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες, | ὅππως τ᾽ εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον. XXIV 66. XXV 196. — 2) c. opt. antecedente temp. historico XXV 272: καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν | θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην, cf. Od. XI 229: αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην. — II) coni. 1) temporalis *ut* = *ubi* XXIV 23: ἤτοι ὅγ᾽ εὐθὺς ἄυσεν, ὅπως κακὰ θηρί᾽ ἀνέγνω. — 2) finalis *ut* a) c. coni. antecedente praes. XXIX 31: ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλην ποτιμώτερον, | καί μοι τὤραμένῳ συνέραν ἀδόλως σέθεν, | ὅπως — ἀλλάλοισι πελώμεθ᾽ Ἀχιλλέιοι φίλοι. XXVIII 6. antecedente aor. XV 8: ἐπ᾽ ἔσχατα γᾶς ἔλαβ᾽ ἐνθών | εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες | ἀλλάλαις. — b) c. opt. antecedente opt. VI 24: ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι. — c) c. ind. fut. verbo non antecedente, adhortantis est ac monentis I 112: αὖτις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα: 'quin, consiste iterum'. Am.

ὀπτέω (dor. pro ὀπτάω) *torreo*, met. de amore VII 55: αἴ κεν τὸν Λυκίδαν ὀπτευμενον ἐξ Ἀφροδίτας | ῥύσηται (Ahr. c. Call. ὀπτώμενον). XXIII 34: ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτευμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.

ὀπτός *assus, tostus* XXIV 135: δεῖπνον δὲ κρέα τ᾽ ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος. XIV 7: ἤρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὶν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω: 'adamerat et ille farinam frictam i. e. placentam'. A. Fritzschius in epistola nuper ad me data.

ὀπυίω *uxorem duco* XXII 161: τάων εὔμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ᾽ ἐθέλητε.

ὀπώρα 1) *auctumnus*, Frühherbst, Spätsommer, extrema pars aestatis XI 36: τυρὸς δ᾽ οὐ λείπει μ᾽ οὔτ᾽ ἐν θέρει οὔτ᾽ ἐν ὀπώρᾳ (var. ὀπώρῃ), cf. Od. XII 76: κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ᾽ ἐν θέρει οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ. — 2) *fructus auctumnales* VII 143: πάντ᾽ ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ᾽ ὀπώρας. XV 112: πὰρ μὲν ὀπώρα κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται (e Mein. et A. Fritzschii coni. scr. pro πὰρ μέν οἱ ὥρια, 'quae lectio, quum ubique quasi littera Aeolica praeditum οἱ dativum Theocritus usurpet, ferri non potest').

ὁρατός *qui cerni potest* VII 114: πέτρᾳ ὕπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.

ὁράω, dor. **ὁρέω** (act. praes. ind. ὅρημι, ὁρῶ, -ῇς, -ᾷς. aeol. ὄρη XXX 23. ὁρέοντι, -εῦντι. opt. ὁρῷεν. ipr. ὅρη, -ῆτε. part. ὁρῶν, -όωσα, -εῦσα. — aor. εἶδον, -ες, -ε, -ομες; ἴδον, -ες, -εν, -ον. ci. ἴδω, -ῃς. opt. ἴδοιμι, -οιτε, -οιεν. ipr. ἴδε, ἴδ᾽. inf. ἰδεῖν, -έειν. part. ἰδών, aeol. ἴδων (ci.) XXVIII 6. 24. XXIX 16. ἰδόντι, -τες; ἰδοῖσα. — fut. ὄψεαι, dor. ἰδησῶ. — perf. ὄπωπα; dor. ὀπώπει IV 7, cf. δέδοικα. — med. aor. εἴδοντο, ἰδέσθαι) *video, cerno, specto, adspicio* 1) intr. VI 22: κοῦ μ᾽ ἔλαθ᾽, οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧπερ ὅρημι | ἐς τέλος (A. Fritzsch. e coni. scr. pro ᾧ ποθόρημι, ποθ᾽ ὅρημαι, ποθόρημαι, ποθορῶμαι; Ahr. e coni. Heinsii ποθορῷμι). IV 48: ἴδ᾽ αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει. VI 9: πάλιν ἅδ᾽ ἴδε τὰν κύνα βάλλει. c. praep. XI 18: ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα. VIII 5: πρᾶτος δ᾽ ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας. met. XIII 12: ὁπόκ᾽ ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν: h. e. 'somnos captare cogitarent'. — 2) trans. a) c. acc. α) XIII 45: Μαλὶς ἔαρ θ᾽ ὁρόωσα Νύχεια: cuius oculi 'veris amoenitatem in se habere' videbantur, cf. Hor. Od. IV 5, 6: instar veris — voltus — tuus affulsit'. — β) XXII 55: χαίρω πῶς, ὅτε τ᾽ ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; XXVI 12: Αὐτονόα πρᾶτα νιν ἀνέ-

κραγε δεινὸν ἰδοῖσα. XXV 215: πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι. III 37: ἆρά γ' ἴδησῶ | αὐτάν; II 9. 25. 50. V 73. VII 14. VIII 72. XIV 22. XV 25. XX 12. XXII 59. 100. XXIV 24. XXV 63. 142. 241. XXVI 14. XXVII 31. XXVIII 6. 24. Ep. XVI 3. add. praep. ἐν IV 7: καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει; suppl. acc. XXII 69: ἐγγὺς ὁρᾷς sc. τὸν ἄνδρα. XVII 64: Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα (var. ἰδοῦσα). XXII 45: (ἀνὴρ) δεινὸς ἰδεῖν. II 82. III 42. XV 25. XXI 64. XXIV 85. XXV 184. 222. XXIX 16. — inprimis notandum XV 2: ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ: 'vide, circumspice, affer sellam'. — met. XXX 23: πόλλα δ' ὄρη νύκτος ἐνύπνια. XXI 29. — XVII 59: δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ. XXIV 9: ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἴδοιτε. — IX 35: τόσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὀρεῦντι | γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη (Ahr. c. Iunt. ὁρῆτε γαθεῦσιν), cf. Hor. Od. IV 3, 1: quem tu, Melpomene, semel nascentem placido lumine videris . . . XXV 152: (θαύμαζον) Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες. Ep. XII 4: καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν: 'rationem habens'. — b) c. acc. et partic. XI 69: ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρεῦσά με λεπτύνοντα (Ahr. c. var. ὁρῶσά). II 77: εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας. XXIV 53: εἶδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα | θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα. XXI 41. XXII 188. 205. XXIII 37. 53. Ad. 2. — c) sequ. sent. tempor. VI 21: εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε. sent. interrog. et relat. VII 50: ὅρη φίλος εἴ τί κ' ἀρέσκοι | τοῦτο. XV 12: ὅρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ. 53: ἴδ' ὡς ἄγριος. V 142: κηγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | κὰτ τῶ Λάκωνος. 110: τοὶ τέττιγες, ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω. XXVII 45: δεῦρ', ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. V 37: ἴδ' ἃ χάρις ἐς τί ποθέρπει, cf. Verg. Ecl. I 71: en quo discordia cives produxit.

ὀργά *ira* XX 17: φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν, ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα. XXIII 14: ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. 15: ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.

ὄργια *orgia, sacra Liberi* XXVI 13: σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω.

ὀρέγω *porrigo* 1) Act. do V 135: (αὐτῷ) τὰν σύριγγ' ὤρεξα. — 2) Med. porrigor ad capiendum aliquid, peto XXIV 123: δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα | ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, cf. Il. XIII 190: Αἴας δ' ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ | Ἕκτορος. — de pisce XXI 44: καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο (sc. ἐδωδᾶς): ἔδακε. Gloss.

ὀρεχθέω *fremo* XI 43: τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν: ἐπὶ θαλάσσης τὴν λέξιν τίθησι καθ' ὁμοιότητα τοῦ ῥοχθεῖ δὲ μέγα κῦμα (Od. XII 60). Eustath. p. 1285, 61.

ὀρθός 1) *erectus, (ar)rectus* XV 53: ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός, cf. Verg. Aen. X 892: tollit se arrectum quadrupes. XXV 149: μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη. 270: ὀρθὸν ἀείρας | ἄπνευστον: leonem. — de oculis XXII 66: πυγμάχος; ἢ καὶ ποσσὶ θενὼν σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθά; V 36: (τύ με τολμῇς) ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν: 'his tuis rectis nec perturbatis pudore oculis'; unde Ahr. I 136: κὴξ ὀρθῶν (sc. ὀφθαλμῶν) h. e. 'audacter' e coni. scr. pro κὴξ ὀρέων. — 2) *rectus*, in rectum porrectus X 2: οὔθ' ἑὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τὸ πρὶν ἄγες. met. *rectus, verus* XI 11: (ἤρατο) ὀρθαῖς μανίαις. — adv. **ὀρθῶς** *recte, vere* XXV 180: (εἰ σύγ' ἐκεῖνος,) — ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.

ὀρθόω *erigo* XXII 107: ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.

ὀρθρεύω *matutinus ago aliquid* X 58: (τὸν δὲ τεὸν — ἔρωτα) μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ: 'matutino tempore in lectulo fruenti'.

ὄρθριος *matutinus* VII 123: ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη.

ὄρθρος *tempus matutinum, diluculum* XVIII 56: νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδός | ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν. 14: παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. XXIV 63: ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.

Ὄρθων *Ortho*, Syracusanus qui-

dam Ep. VIII 1: ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων.

ὀριγνάομαι (i. q. ὀρέγομαι) *porrigor ut capiam aliquid*, c. gen. XXIV 44: ἤτοι ὁ ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος.

ὀρίνω *concito, commoveo* XXVI 37: αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσω. XXII 89: ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν: sc. ad pugnandum.

ὀρίσδω (aeol. pro ὁρίζω) *definio, destino* V 24: (ἠνίδε κεῖται) ὤριφος· ἀλλά γε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ὄρισδε (ex Ahr. coni. scr. pro codd. ἔρειδε, ἔρισδε, ἔρεισδε).

ὅρκος *iusiurandum* XXII 148: ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ: ἤγουν μετὰ ὅρκου αὗται ἡμῖν ἐμνηστεύθησαν. Gloss. XXII 148: ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον, — μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι. XXI 62: ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ὁρμαίνω *volvo animo, cogito* XXIV 25: οὖλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, | φευγέμεν ὁρμαίνων.

ὁρμάω *surgo, ruo* 1) Act. intr. XXIV 42: δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος. — 2) Med. XXII 198: αἶψα δὲ φεύγειν | ὡρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός.

ὁρμή *impetus* XXII 96: ἔσχεθε δ' ὁρμῆς | παῖδα Ποσειδάωνος. XXV 251: τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὁρμῇ (sc. ἐρινεός).

ὁρμιά *linea* (piscatoria) ex seta equina contexta XXI 11: ὁρμιαί, κυρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι (Mein. scr. pro vulg. ὁρμειαί).

ὅρμος *navium statio* XIII 30: εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος. VII 62: (Ἀγεάνακτι) ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοος ὅρμον ἵκοιτο.

ὄρνις (sg. ὄρνῖς. pl. ὄρνῑθες, -ων, -εσσιν, ὄρνῖσιν. dor. ὄρνῖχες, -ων) m. f. *avis* V 47: ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει | ὄρνιχες λαλαγεῦντι (var. ὄρνιθες). VIII 58. de aquila XX 41: ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης. de alcyone VII 59: ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα | ὀρνίχων (var. ὀρνίθων) ἐφιλάθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. de gallo XXIV 63: ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον. XXII 72: ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί. 73. met. VII 47: Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν | ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι: 'Musenhähnchen'; notari autem ac vellicari poetas aequales, e. gr. Apollonium Rhodium vel Callimachum, censet A. Fritzschius. — praepes dicitur XVII 72: ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ | ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.

ὄρνυμι 1) Act. *impello* XXIV 15: (δράκοντας) ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν. — 2) Med. *orior* XIII 10: εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο.

ὀροδαμνίς *ramulus* VII 138: τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον.

ὀρομᾱλίς *malum montanum* V 94: οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες (sc. σύμβλητοί εἰσι)· αἳ μὲν ἔχοντι | λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἳ δὲ μελιχραί.

ὄρος, ion. **οὖρος**, dor. **ὦρος** (sg. ὄρεος, -ευς, ὤρεος; ὄρει, -ος. pl. ὀρέων; οὔρεσιν, ὤρεσιν; ὄρη, οὔρεα, ὤρεα) *mons* XXV 221: ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν. XIII 67: (ἀλώμενος) οὔρεα καὶ δρυμώς. VII 46: ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον. III 2: βόσκονται κατ' ὄρος. VIII 2: κατ' ὤρεα μακρά, cf. XX 30. I 115: ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι, cf. II 49. VII 87. 92. Ep. III 2: ἀν' ὄρη. VII 74: ὄρος ἀμφ' ἐδονεῖτο. IV 56: εἰς ὄρος. XXVI 2: ἐς ὄρος. VII 51: ἐν ὄρει, cf. IV 57. XX 45. XXII 36: παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην. XIII 62: ἐν οὔρεσιν. III 46: ἐν ὤρεσιν (var. οὔρ.), cf. XX 35. XI 27: (φύλλα) ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, cf. XXVI 26. I 136: κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο (Ahr. e coni. κἠξ ὀρθῶν). I 77: ἦνθ' Ἑρμῆς πράτιστος ἀπ' ὤρεος (var. οὔρεος), cf. IV 35. — add. nomen I 123: κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω. VII 111: Ἠδωνῶν — ἐν ὤρεσι (var. οὔρ.). — mons revulsus, saxum VII 152: τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε, cf. Od. IX 481: ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο.

ὀρούω *irruo* VI 12: φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ (ἁ κύων). XXII 142: ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, cf. Il. XVI 430: ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

ὅρπᾱξ, ὅρπηξ *surculus* VII 145: τοὶ δ' ἐκέχυντο | ὅρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε (var. ὄρπακες). XXV 247: ὡς δ' ὅτ' ἂν ἁρματοπη-

γὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων | ὄρπηκας (Ziegl. ὅρπ.) κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο, | — ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ, cf. Il. XXI 37: ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ | τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.

ὄρπετον v. ἑρπετός.

ὀρτάλἴχος *pullus adhuc implumis* XIII 12: ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, | σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.

ὀρύσσω *effodio* V 123: ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.

ὀρφᾰνίζω *orbo, privo* Ep. V 6: Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνω.

ὄρφνᾱ *tenebrae* XXIV 46: ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.

ὀρχέομαι *salto* VI 45: ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.

Ὀρχομενός *Orchomenus*, urbs Boeotiae XVI 105: (ὦ Μινύειον) Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις, cf. Il. II 511: οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον.

ὄρχος *series vitium* I 48: δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως | φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον.

ὅς (sg. m. ὅς, aeol. ὄς ci. XXX 31; οὗ, ᾧ, ὅν. f. ἅ ἥ, ἇς, ᾇ, ἅν. n. ὅ, οὗ ὧ, ᾧ, ὅ (in crasi ὡγώ II 54). — du. ὥ. — pl. m. οἵ, ὧν, οἷσιν, οὓς. f. αἵ, ὧν, αἷσιν αἷς, ἅς. n. ὧν, οἷσι, ἅ) I) pron. demonstr. *is* XXV 166: ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν. 142: ὃς δή τοι σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος | αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν. XXVII 70: (χὴ μὲν —) ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς (ἔστιχε). — II) pron. relat. *qui* 1) qui, quae, quod; et is, is certe, is quidem; non multum enim differt a pron. demonstr. a) refertur ad nom. propr. III 51: (Ἰασίωνα,) ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. VII 58: τόν τε Νότον τόν τ' Εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ. 155: βωμῷ πὰρ Δάματρος Ἀλῳάδος; ἇς ἐπὶ σωρῷ | αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. VI [41.] VII 6. 152. X 16. XIII 38. XVII 104. XXV 203. XXVI 33. XXIX 23. Ep. VII 3. XIII 3. Syr. 3. add. ῥα XXV 139: Φαέθων μέγας, ὅν ῥα βοτῆρες | ἀστέρι πάντες εἶσκον. opt. c. κε VII 100: (Ἄριστις,) — ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν | Φοῖβος — μεγαίροι. — ad alia subst. V 106: χἀμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει, | ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν. II 53: τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις, | ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. I 2. 26. 40. II 4. IV 40. VI 10. VIII 18. IX 18. 25. X 40. XIII 6. XVI 47. XVIII 22. XXIII 43. XXIV 42. 79. 122. XXV 32. 57. 132. 176. 192. Ep. XIX 2. Syr. 5. 7. 9. 11. add. γε, ῥα XX 37: Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε (vulg. ὅν τε) Σελάνα | βουκολέοντα φίλασεν. XXV 17: (ποίην) εἰς ἅλις, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει. 157. — pron. refertur ad sequens subst. XXV 33: ἣ δίκη οἰκήων, cf. Od. III 45: ἣ θέμις ἐστίν. — subst. additur sententiae relat. XXVIII 17: καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὡξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας | νάσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν. XXIV 111. — fit repetitio eius quod iam dictum est XXV 37: (δμώων τινὰ κείνου) δίζεαι, οἵ οἱ ἔασιν. — b) ad pron. demonstr. II 40: ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν | ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν. VIII 27. omittitur pron. ante quaest. XXV 81: ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί. — ad pron. person. V 36: μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῇς | ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα | παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. XIII 4: (ἁμῖν) οἳ θνατοὶ πελόμεσθα. III 17. Ep. XXII 1. omittitur pron. X 6: ποῖός τις, δειλαῖε, καὶ ἐκ μέσω ἅματος ἐσσῇ, | ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις; XIX 8 (ci.) v. ὡς I 4). antecedit vocativus XV 100: δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας. plur. V 108. XXVI 37. — 2) e multis quae sunt eiusdem generis unum eximitur atque certum: is qui, er der; a) antecedit pron. demonstr. XXII 182: τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο, | ὣ γενεῇ προφέρεσκον: Idas et Pollux. VII 94: ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν | ἀρξεῦμ'. XXV 179: ἐκεῖνος ὅν. omittitur pron. X 17: ἔχεις, πάλαι ὧν ἐπεθύμεις. XIII 8. XVII 121. Syr. 4. pron. pers. XVI 83. XXV 24. — b) subst. c. artic. XXX 31: (ὤγαθος) βόλεται θέος, ὃς (cod. θέοσος) καὶ Δίος ἔσφαλε

μέγαν νόον: Cupido. Ep. II 4: τὰν πήραν, ἁ ποκ' ἐμαλοφόρει. IV 28. V 64. 112. 114. sine artic. XVII 131: ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη, | οὓς τέκετο κρείουσα 'Ρέα βασιλῆας Ὀλύμπου: Iovis et Iunonis; cf. XXIV 82. XXII 54: τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος; XVII 12. XXII 217. XXVIII 19. Ber. 4. — 3) talis qualis, such as, derartig wie (dass) a) c. ind. XVI 21: οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν. XIII 18: (ἀριστῆες) πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι. XXII 70: ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; XVI 73. XVII 15. 114. XXI 33. XXII 8. 155. XXV 33. IX 35: οὓς γὰρ ὁρεῦντι γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη (Ahr. c. var. ὡς — τὼς). interponitur enunt. relat. XXV 53: ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται. fit attractio pron. relat. XV 25: ὧν ἴδες, ὧν εἶπες καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι pro ἃ εἶδες, τούτων καὶ εἶπες τῷ μὴ ἰδόντι ἰδοῖσα: proverbialiter dictum. Ep. XI 5. — b) c. coni.: quicunque XVII 74: ὁ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ | γεινόμενον τὰ πρῶτα. XXII 161. X 25: ὧν γάρ χ' ἅψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. XII 32. — c) c. opt. XV 94: μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη. — XXV 49: (γεραίτερος αἰσυμνήτης,) ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην. XXII 64. — III) adv. et coni. 1) ᾇ a) *ubi* II 76: ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν, ᾇ τὰ Λύκωνος. — b) *quo* XIII 70: ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει. XIV 42. — c) *qua ratione* XIV 68: ᾇ τάχος εἰς Αἴγυπτον (sc. ἔρχου), cf. II 36: ὡς τάχος. — 2) ᾧ *unde* III 11: (τηνῶ δὲ καθεῖλον,) ᾧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ. per attractionem dicitur pro ἐκεῖθεν οὗ VIII 49: ᾧ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ᾧ βάθος ὕλας | μυρίον, ᾧ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ὕδωρ ἔριφοι: 'istinc, ubi est silva profunda, huc accede'. — 3) ἀφ' ᾧ, ἐξ ᾧ *ex quo* II 4: δωδεκαταῖος, ἀφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθίκει. XIII 24 (Winterton. scr. pro οὗ). — XIV 45: (δύο μῆνες,) ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδὲ Θρᾳκιστὶ κέκαρμαι. XV 47. — 4) ἀντὶ τήνων ὧν (= ἀνθ' ὧν) *propter ea quod* Ep. XVIII 3: ἕξει τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων | ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε.

ὅς (sg. m. ᾧ, ὅν. f. ἥν. n. ᾧ. pl. m. οἷσι. f. ᾗσιν. bis antecedit vocalis, quae producitur semel XXV 138.) *proprius, suus* 1) refertur ad subiectum eiusdem enunt. XXV 118: Ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον. 138: τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένει ᾧ, cf. Il. V 71: χαριζομένη πόσει ᾧ. XXV 76: χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, cf. Od. VIII 368: τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν. XXII 133. XXIV 119. XXV 45. a nomine suo seiungitur XXV 223: ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν. — 2) non refertur ad subiectum XXV 58: καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν | αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.

ὄσδω (aeol. pro ὄζω) *fragro*, *oleo* V 52: (ταὶ δὲ τραγεῖαι) ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις. I 149: ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. c. gen. VII 143: πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρας.

ὀσμή *odor* XXV 136: πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤισαν ὀσμήν.

ὅσ(σ)ος (sg. m. ὅσσος. n. ὅσ(σ)ον, aeol. ὄσον ci. XXX 7. — pl. m. ὅσοι, in crasi χὤσους. f. ὅσαις. n. ὅσ(σ)α, ὅσ(σ)'; aeol. ὄσσα ci. XXX 16) pron. relat. *quantus*, plur. *quoquot* 1) exclamantis est atque admirantis XV 44: ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος! IV 39: ὅσον ἄλγος ἐμίν, φίλα, ὅσσον ἀπέσβης. XIII 66. XV 65: θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος. — 2) respondet a) pron. demonstr. III 51: τοσσῆν' ἐκύρησεν ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. XVII 79: οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος. deest pron. dem. IX 16: ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ | φαίνονται. VIII 7: φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων, cf. tamen ἐθέλω 1). XV 41: δάκρυ' ὅσσα θέλεις. I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν: quantum potest. II 108. X 32. XIII 58. XVI 74. XXII 117. XXV 3. XXVIII 14. causalis vis inest XV 146: (ἁ θήλεια) ὀλβία ὅσσα ἴσατι: h. e. ὅτι τοσαῦτα. — XVI 61: (κύματα) ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ. VII 47. XV 112. XVI 89. XXII 43. Ep. XX 5. add. (τε) περ XXVI 21: (μυκήσατο) ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας. VII 60: ὀρνίχων —, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς

ἄγρα. — b) adiectivis XVII 119: (τὰ δὲ μυρία τῆνα,) ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες. XIII 9: (πάντ' ἐδίδαξε,) ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο. XXI 22: πάντες ὅσοι. XV 115: εἴδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, | — | ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ, | πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεστι. XXIV 109: ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες | ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται | δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες | πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ, | πάντ' ἔμαθε. add. περ XXX 16: πάντ' ἔρδ' ὅσσα (cod. ὅσσα) περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτια γεύμενοι. — Neutr. **ὅσ(σ)ον** *quantum, quantopere* est pro adv. 1) exclamantis est XXIV 37: οὐκ ἀίεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀυτεῖ; — 2) respondet a) pron. demonstr. VII 97: τόσσον ἐρᾷ Μυρτοῦς ὅσον εἴαρος αἶγες ἐρᾶντι. II 45. 114. IX 12. I 54: τοσσῆνον ὅσον. add. περ XVII 66: τίοις δέ με τόσσον ὅσον περ | Δᾶλον ἐτίμασεν — Ἀπόλλων. XVII 39. coni. c. compar. et superl. XII 3: ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβύλοιο | ἥδιον, ὅσσον ὄις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός, | ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, | ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδὼν | συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν, | τόσσον ἔμ' εὔφρηνας. deest pron. I 45: τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος: tantum, proprie τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον. Schol., cf. XXII 195: φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. XXV 73: τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων | φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο: 'tantum, quasi'. IX 20: ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν | χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος: 'ne tantum quidem quantum —, sed adeo minus quam'. — b) adiectivo XVII 69: ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας —, | ὅσσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων (var. ἶσον). — 3) c. infin. XXX 7: τάχα δ' οὐδ' ὅσον (cod. ὅσον) ὕπνω 'πιτύχην ἔσσετ' ἐρωΐα: tantum quantum satis est, τοσοῦτον ὥστε.

ὅσπερ *profecto qui, qui quidem* VI 22: κοὔ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧπερ ὅρημι | ἐς τέλος (pro ᾧ ποθόρημι e coni. scr. A. Fritzschius). — pro adv. sunt 1) **ἅπερ** *ubi revera* IV 33: τὸ Λακίνιον, ἅπερ ὁ πύκτας | Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας (var. ἅπερ, οὗπερ; Ahr. e coni. εἴπερ). I 22. — 2) **ὧπερ** *unde revera* III 26: ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι, ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς. — 3) **ἅπερ** *ut, velut revera*, gerade wie XXIV 39: (οἱ δέ τε τοῖχοι) πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείας (e Briggsii et Wordsw. coni. scr. pro vulg. ἅτερ). XVIII 16: ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι | ἐς Σπάρταν ἅπερ ὧλλοι ἀριστέες (var. ἅπερ v. ὅποι).

ὄσσε (ὄσσων, -οις, -ε) *oculi* XXV 260: περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω | ἦλθε. 241: ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις | θὴρ ἄμοτος. 214: πάντῃ δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον. XXIV 73: ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων. XXIII 8.

ὀσσίχος *quantulus* IV 55: ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

ὅστε (sg. m. ὅστε. n. ὧτε. — pl. m. οἵτε, οὕστε. f. αἵτε. τάστε ci.) *qui, ut constat; qui semper, qui solet* VII 103: Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας. V 18. VII 75. XXV 117. ad sensum construitur XXV 122: (ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου) βουκολίοις, αἵτ' ἔργα καταφθίνουσι νομήων: 'cuiusmodi morbi'. in comparatione de re nota XXII 49: (μύες) ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων | χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις. IX 10: τάστε (ci.), v. ὁ B). (de XX 37 v. ὅς I 1). — adv. et coni. 1) neutr. pl. **ἅτε** *ut* XVII 106: οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός | μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων. XVIII 26 = 29: ἅτε — ὧδε *ut — ita*. — 2) **ἀφ' ὧτε** *ex quo* II 157: νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον. cf. II 4.

ὀστέον, dor. **ὄστιον** (sg. ὀστῖον, ὀστέῳ, -έον. pl. ὄστι(α), in crasi τὤστια) *os, ossa* 1) viventium XXV 261: σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο. XXII 105: πᾶν δ' ὀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. de corporibus vegrandi macie torridis IV 15: τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέ-

λειπται | τῶστια (var. τώστία, vulg. τώστέα). II 89: αὐτὰ δὲ λοιπά | ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα (var. ὀστί'). met. III 17: (Ἔρως) ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅστιον ἄχρις ἰάπτει (Ahr. pro vulg. ὀστέον, Bergk. ὀστίον). VII 102: ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι (A. Fritzsch. e coni. ὅστιον). — 2) mortuorum II 21: πόσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὅστια πάσσω (var. ὀστία, vulg. ὀστέα, ut II 62): symbolice dicitur, cf. II 62: καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· τὰ Δέλφιδος ὅστια πάσσω. Ep. VI 6: (τῆνας) ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας (Ahr. pro ὀστίον v. ὀστέον).

ὅστις (sg. m. ὅστις, ὅτις, aeol. ὅττις XXX 26; ὤτινος, οὔτινος; ᾧτινι, ὅτινι, ὅτῳ; ὅντιν'. f. ἅτις, ἥντινα. n. ὅτ(τ)ι, in crasi χὤτι. — pl. ἅσσα) I) pron. relat. 1) *quicunque, quisquis* VII 45: ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ | ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον. XXV 47: δμώων δή τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι, | ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης. XXV 90: (ὡσεὶ νέφη) ἅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε. 219: (οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην) —, ὅντιν' ἐροίμην. VIII 13: καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὶν ἄρκιος εἴη; XXII 68. — XVI 64: χαιρέτω ὅστις τοῖος (var. ὃς τοιοῦτος). XXII 54: χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. XII 34: ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ. V 28. XIII 2. XIV 19. XXIV 69: (οὐκ ἔστιν ἀλύξαι) ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει. — inverso ordine XXX 26: ὅττις (cod. ὅτις) δοκίμοι τὸν δολομάχανον | νικάσειν Ἔρον, οὗτος δοκίμοι τοὶς ὔπερ ἄμμέων | εὔρην — ἄστερας. — 2) *qui* XXV 193: τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρεν, | αὐτὸς — ἐνόησας. VII 51: τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα. VIII 87: (τήναν τὰν — αἶγα) ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ. XIII 22. XV 98. — 3) neutr. sg. ὅτ(τ)ι c. superl. X 43: ὅττι μάλιστα: quam maxime. c. comp. XXIV 48: οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες: 'quantocius'. — II) pron. interrog. XXV 35: (ἔνισπε) —, οὔτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας. V 67: ἐρίσδομες ὅστις ἀρείων | βουκολιαστάς ἐστι. XXII 109. XVI 68: δίζημαι δ' ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω. XIV 52: χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος, | οὐκ οἶδα. — III) Neutr. sg. fit coniunctio ὅτι (ὅτ', ὅττι, aeol. ὄττι ci. XXX 14; in crasi χὤτι. hiatus efficitur I 88. 91.) *quod* 1) dass XXX 14: λεύκας οὐ συνίησθ' ὄττι (cod. ὅτι) φόροις ἐν κροτάφοις τρίχας; XX 34. XXIV 38. Ep. XVI 5. XXIX 26: ὀμνάσθην, ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος, χὤτι γηραλέοι πέλομες. XI 79: δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι εἶναι. ante orat. rectam II 101: κεἴφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ. — 2) weil a) post verba affectuum XVII 23: (χαίρων — υἱωνοῖσιν,) ὅττι σφέων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας. XVI 9: πολλά με τωθάζοισαι ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον. XV 2: θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦλθες. V 143. XIX 5. XX 18. XI 54: ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα. — b) in universum I 88: τάκεται ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο, cf. I 91. VIII 64: μηδ' ἀδίκει μ' ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτέω. V 132. XV 55. XX 32.

ὄστρᾰκον *testa, concha* IX 25: τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον (sc. ἔδωκα), οὗ κρέας αὐτός | σιτήθην.

ὅταν (bis in crasi χὤταν) *quum* sensu temporali VII 52: ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μυτιλήναν, | χὤταν 'φ' ἑσπερίοις ἐρίφοις Νότος ὑγρὰ διώκῃ | κύματα, χὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει. XXIX 7: χὤταν μὲν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἶσαν ἄγω | ἀμέραν· ὄκα δ' οὐκ ἐθέλῃς τύ, μάλ' ἐν σκότῳ. v. ὄκα.

ὅτε v. **ὄκα.**

ὅτ(τ)ι, ὅττι v. **ὅστις** III).

οὐ (οὐ, οὐκ, οὐχ, in crasi κοὐ, in synizesi ἢ οὐ, ἢ οὐ; saepius in arsi leg. quam in thesi; si maiore vi pronuntiatur, in principio solet esse aut versus aut sententiae; in exitu οὔ XXVI 32.) *non* I) unum negatur vocabulum 1) verbum: οὐ δεῖ XV 41. οὐ χρή VIII 66. οὐ — ἐθέλω XXI 30. οὐ — φατί I 50. οὐκ ἐπέρασα II 90. — 2) subst. οὐκ οἴκησιν XV 9. οὐ Πενθῆα XXVI 26. XI 10. XV 140. XXVII 25 (?). — 3) adi et pron. οὐκ ἐνυφαντά XV 83. οὐκ ἀσκητά XXIV 138. οὐκ ἀπόβλητον XV 136. οὐ πολύς Ep. IX 2. οὐ πολύμυθος XXII 153. τὸν οὐ — ἀπεχθῆ I 141. οὐ πᾶσαι XXV 8. οὐκ ὅλας XXIX

4 (?). *οὐκ ἄλλος* XVII 15. XXII 74. XXVII 19. *οὐχ ἕτερον* XXV 174. *οὐ μόνος* VIII 60. *οὐκ αὐτός* X 19. *οὐχ ἁμῖν μόνοις* XIII 1. 3. *οὐχ ἅδε* XVI 23. — 4) adv. et praep. *οὐ μάλα τηλίκα* XXV 184. *οὐχ οὕτω* XXII 154. *οὐχ ἑτέρως* Ep. X 3. *οὐ χαλέπως* XXIX 22. *οὐχ ὡς λῷστα* XIV 3. *οὐκ ἐν ἐλαφρῷ* XXII 212. *οὐκ ἐν ἑτοίμῳ* XXII 61. *οὐκ ἐπὶ παντί* XIV 64. *οὐ κατὰ κόσμον* XXII 149; cf. XXV 66. — 5) participia *οὐ κνώσσων* XXI 65 (ci.). *οὐκ ἀνανεύων* XIV 63. *οὐ φιλέοντα* VI 17. *τὸν οὐ φιλέοντ'* XIV 62. gen. abs. *οὐ φεύγοντος* XXI 51. *αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος* XXV 77. — II) totum negatur enuntiatum atque 1) enunt. primarium, a) quo affirmatur aliquid α) c. ind. I 35: *τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.* V 45: *οὐχ ἑρψῶ τηνεῖ.* 118: *τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'.* I 15. 68. 117. II 39. III 24. 52. V 14. 19. 29. 92. 132. 136. VI 8. 22. 25. VII 38. 39. VIII 15. 20. 74. X 21. 37. 52. XI 4. 29. 36. XII 24. XIV 28. 53. XV 13. 40. 72. 95. 130. XVI 14. 14. 40. XVII 44. 47. 98. 106. XVIII 35. XX 3. 31. 34. 42. XXI 26. 32. 40. 63. XXII 57. 59. 69. 168. 181. 192. 205. XXIII 4. 7. 8. 9. 16. 42. 55. XXV 121. 170. 221. 230. XXVI 14. 27. 32. 38. XXVII 7. 9. 11. 19. 25. 42. XXIX 29. XXX 24. 30. Ep. X 4. XIII 1. Ad. 27. 44. — suppletur ind. in responsis et in iureiurando IV 2: *οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος* sc. *αἱ βόες εἰσίν.* 29. IV 17: *οὐ Δᾶν, ἀλλ'*: 'non, per Iovem!' cf. VII 39. XI 29: *οὐ μὰ Δί'.* V 14: *οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα,* cf. XXVII 35. IV 29: *οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας,* cf. V 17. VI 22. — β) ind. praeter. c. *ἄν, κε* XXV 82: *οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.* 115. XXVIII 15. — γ) opt. c. *κε* XXV 183: *οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις.* — b) quo interrogatur; a) exspectatur responsum affirmativum: nonne III 47: (*τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν*) *οὐχ οὐτῶς ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας;* I 105: *οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος* —; (e coni. Graef. et Briggs. pro *οὐ*, Ziegl. *ὦ*, Ahr. c. Hauptio *εἰ*). XIX 7. XX 19. 37. add. *ἦ* V 116: *ἦ οὐ μέμνᾳ ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα;* I 98: *ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέοιο λυγίχθης;* item II 158. — β) exspectatur responsum negativum: num V 31: *μὴ σπεῦδ'. οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλψεαι;* (vulg. *θάλπεαι.*). — γ) nullum exspectatur responsum IV 6: *οὐκ ἀκούσας;* V 3. XIV 36. mirantis est atque indignantis interrogatio XIV 22: *οὐ φθεγξῇ;* XV 54: (*κυνοθαρσής*) *Εὐνόα, οὐ φευξῇ;* IV 46. XXIV 37. 38 (*ἦ οὐ*). XXX 14. imperantis V 3: *οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας; σίττ' ἀμνίδες.* 102: *οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός, οὗτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;* — 2) enuntiatum secundarium a) *ὡς* dass XXIV 68. — b) tempor. et causal. *ὁπηνίκα* XXIV 85. — *ὅτι* V 132. *ὅτ' οὐκ* XI 54. *ὅτι οὐ* I 88. 91. *ἐπεί* VII 119. *ἐπεὶ οὐ* III 38. XXV 38. 274. *ὅκα* XXIX 8. — c) consecutivum *ὥστ' οὐκ ἄν* c. ind. aor. XI 59; nihil fere differt ab enunt. primario. — d) condition. *εἰ* XXI 65: *εἰ μὲν ἄρ' οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις,* ubi negatio *οὐ* ad partic. refertur, v. I 5). — e) relat. c. ind. III 51. X 6. XIII 4. 22. XVII 114. — f) infin. I 50. VIII 66. XV 41. XXI 30. XXV 174; ubi *οὐ* potius ad singula refertur vocabula, v. I). — III) plures inter se iunguntur negationes 1) *οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα* (*οὐ μαὐτὸν τὸν* Ahr.) XXVII 35. *οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα* —, *οὐ* (*οὐ μαὐτὸν τὸν* Ahr.) V 14; cf. V 17—19. *οὐ Δᾶν, οὐ* VII 39. *οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας* IV 29. VI 22. *οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν* XI 29. *οὐ μὰν οὐδέ* VIII 74. XVIII 35. XXII 205. V 17 Ahr. *οὐκ — οὐκ* XXVII 25. *οὐχὶ — οὐ* XXI 15. *οὐκέτ' — οὐκέτ' — οὐκ* I 117. *οὐκ — οὐδέ* V 92. 136. XI 10. XVII 98. XXV 8. 115. XXVIII 15. *οὐ — οὐδὲ — οὐδέ* I 68. *οὐδὲ — οὐκ — οὐ — οὐ — οὐχί* XXIII 7. *οὐδὲ — οὐ* XXIII 55. *οὐ — οὔτε — οὔτε* VII 39. *οὐ — οὔτε — οὔτε — οὐ* XI 36. *οὔτε* (ter) — *οὐ — οὐ — οὔτε* XV 140. — 2) *οὐ μή* c. ind. fut. I 152, v. *μή* II 2). — IV) aliae adduntur particulae: *οὐ γάρ* I 68. V 31. VII 39. XVI 14. XVII 98. XXI 26. 32. XXV 115. 230. *οὐ μάν* V 14. 17. VIII 74. XIV 28. XVII 106. XXI 40. *οὐ μήν* XXV 221. *οὐ μὲν γὰρ* XXV 121. 183. *οὐκ ἄρ'* XXII 181. *ἀλλ' οὐ* V 92. XVI 40. XXVII 42. *ἦ οὐ* V 116. *ἦ οὐ* XXIV 38. *καὶ οὐ*

VI 17. XXII 153. XXVI 26. XXVII 9. — opponitur ἀλλά IV 2. 17. VI 8. X 19. XI 10. XIII 3. XVII 47. XX 3. 31. XXV 8. XXIII 55. XXVII 25.

οὖας *auris* XXII 45: σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς. v. ὦς.

οὐδάλλος *neuter* alterum VI 45: νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσσατοι δ' ἐγένοντο (οὐδ' ἄλλος vulg.): οὐχ ἕτερος τὸν ἕτερον ἐνίκησεν. Gloss.

οὐδᾰμᾱ́ *nunquam* X 8: οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων; | οὐδαμά. X 10.

οὖδας *solum* XXV 268: πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπιέζευν | οὐραίους ἐπιβάς.

οὐδέ (οὐδ', in crasi κοὐδέ) quum ortum sit ex οὐ et δέ, propriam suam vim adversandi raro servat: non tamen, cf. XXIII 54; plerumque imminutam exhibet connectendi estque I) part. copulativa: *neque*, und nicht, auch nicht, καὶ οὐ 1) XIV 45: δύο μῆνες, | ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδὲ (var. οὐδ' εἰ) Θρᾳκιστὶ κέκαρμαι: 'et plane, tanquam Thrax, intonsus sum'. VII 23. XVI 7. XVII 81: οὐδέ τις. 100. 112. VII 13. XVI 17. XVIII 35. XXV 218: οὐδὲ μὲν — τις. II 108: οὐδέ τι. XXIII 7. I 59: οὐδέ τί πω: necdum ullo modo. — 2) cum aliis coniungitur negationibus: οὐ — οὐδέ V 92. 137. XVII 100. XXV 8. 39. 115. XXVIII 15; deest οὐ Ep. VI 6: (τήνας) ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας: non ossa nec cinis. οὐ — οὐδὲ — οὐδέ I 69. XI 10. XXV 275. οὐδὲ — οὐ XXIII 54. οὐδὲ — οὐ (quater) — οὐχί XXIII 7. οὐδὲ — οὐδέ II 5. 108. οὔτις — οὐδέ XXV 93. οὐδενὸς — οὐδέ XXV 217. οὔπω — οὐδέ VII 10. XVI 71. οὔποτε — οὐδέ VIII 10. (de II 84. VII 40. XIII 12 v. οὔτε.) — pro καὶ (vel ἤ) antecedente negat. XXV 116. — II) adv. *ne — quidem* II 157: νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον. X 13: ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος. II 4. III 29. VI 34. XVI 51. 108. XXVII 60. XXX 21. c. partic. III 48. IV 38. XXIX 39. οὐδὲ γάρ V 10. XXI 2. 63. οὐδέ κεν VII 100. οὐδ' ἄν IX 24. XXII 62. XXIV 114. οὐδ' εἰ VIII 10. οὐδ' ὅσ(σ)ον II 108. IX 20. XXX 7. οὐδ' οὕτως XXIII 26. οὐδ' ὧς XXV 238. οὐδέ τι πᾷ νῦν (ci.) XI 28. κοὐδέ II 25. καὶ οὐδ' ἓν XXIII 3. — coniungitur cum aliis negat. οὐδὲ γὰρ οὐδέ V 94. οὐ μὰν οὐδέ VIII 74. XVIII 35. XXII 205. V 17 Ahr.

οὐδείς (sg. m. οὐδείς, οὐδενός, οὐδένα. f. οὐδεμί'. n. οὐδέν, in crasi κοὐδέν) *nemo, nullus* XXV 198: οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι (Ahr. e cod. D οὐδ' εἷς). XIV 21: ἁ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ (sc. εἶπεν). I 92. II 92. XI 53. XVI 21. add. subst. et adi. III 33: τὸ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ. XI 1: οὐδὲν — φάρμακον ἄλλο. XVIII 20: οὐδεμί' ἄλλα (var. οὐδέ μι'). XXV 216: οὐδενὸς ἴχνια τοῖον φρασθῆναι δυνάμην (var. οὐδ' ὅπῃ; non male οὐδέπω coni. C. Hartung Phil. XXIV p. 652). II [61]. XV 47. XXI 17. V 21. XI 68. XXII 131. XXVII 13. — neutr. pro adv. nequaquam, nihil V 48: καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία | τᾷ παρὰ τίν. V 63. 77. XI 29. 42 (?).

Οὐδείς *Ulixes* (= Οὖτις Od. IX 366) Syr. 1: Οὐδενὸς εὐνάτειρα.

οὐδέποκα *nunquam* XIII 10: χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς. (II 157 nunc legitur οὐδὲ ποτεῖδον.)

οὐδέπω 1) *necdum* I 59: οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται | ἄχραντον, cf. Verg. Ecl. III 43: necdum illis labra admovi. — 2) *nondum* XXI 24: ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς.

οὐδός *limen* II 104: θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. XXIV 15: ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων | οἶγεν. XXI 15: οὐδὸς δ' οὐχὶ θύραν εἶχ', οὐ κύνα (e coni. Briggsii scr. pro οὐδεὶς). XXIII 50: (ἐρεισαμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ) ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον.

οὖθαρ *uber* VIII 41: παντᾷ δὲ γάλακτος | οὔθατα πλήθουσιν. 69: σίττα νέμεσθε, νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήθετε πᾶσαι.

οὐκέτ(ι) (plerumque in quarto aut quinto hex. pede) *non iam, non amplius* de tempore praes. III 52: οὐκέτ' ἀείδω. I 116. III 6. IV 14. V 6. XXIII 21. refertur ad subst. et adi. XXVII 65: ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα. XVII 120. VII 114: ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός. XXVII 62. XXIII 2: (ἐφάβῳ) τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον

οὐκέθ' ὁμοίω: 'non amplius similis'. (de XXI 59 v. *μηκέτι*.)

οὐκί, οὐχί *non* 1) *οὐκί* claudit versum XXV 178: *εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί*. 81: *ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί*, cf. Il. XV 137: *ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί*. — 2) *οὐχί* in quaest. dir. V 120: *ἢ οὐχὶ παρῆσθεν*; XX 40: *οὐχὶ δὲ καὶ τύ* | — *ὄρνις ἐκλάγχθης*; — alternant *οὐχί* et *οὐ* XXI 15. XXIII 9. *οὐχὶ — ἀλλά* Syr. 3. — in enunt. condit. Ad. 37: *εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ*.

οὖλος *laneus* XXIV 25: *οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν*, cf. Od. XIX 225: *χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε*.

Οὔλυμπος v. **Ὄλυμπος**.

οὖν, dor. **ὦν** (plerumque in arsi leg. secunda.) 1) part. affirmativa: *profecto* V 69: (*μήτ' ἐμέ, Μόρσων,*) *ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς*: noch auch fürwahr, cf. V 71. c. ipr. XXI 38 (ci.). *δ' ὦν* XIV 29. XXI 52 (ci.). V 21: *ἀλλ' ὦν αἶκα λῇς ἔριφον θέμεν — ἀλλά γέ τοι διαείσομαι*, ubi idem fere valet quod: utut est; concedit enim quodammodo priora et missa facit iam ad nova properans. — 2) revertitur oratio ad ea quae prius dicta erant: *ergo, igitur* XXII 72: *ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί*. | *εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες* (ut tu modo dixisti) *εἴτε λέουσι* | *γινόμεθ', οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ*. VIII 11: *χρῄσδεις δ' ὦν ἐσιδεῖν*; *χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον*; cf. Verg. Ecl. III 28: vis ergo inter nos, quid possit uterque, vicissim experiamur? VIII 5 = 30: *πρᾶτος δ' ὦν*. 61: *ταῦτα μὲν ὦν*. XXII 80: *οἱ δ' ἐπεὶ οὖν*. fortasse etiam XXI 38; v. 1).

οὕνεκ(α), οὕνεκεν, dor. **ὥνεκα** 1) *quod, quia* VII 43: *τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι, οὕνεκεν ἐσσί* | *πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ τι κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος*. VII 82. XI 31. XIII 74. — 2) = **ὅτι** dass III 32: (*εἶπε*) *ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα Παραιβατίς, οὕνεκ' ἐγὼ μέν* | *τὶν ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ* (Ahr. *ὥνεκ'*). XXV 167. — 3) = **ἕνεκα**, c. gen. XI 30: *γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ὥνεκα φεύγεις* (var. *οὕνεκα*): cur.

οὔνομα v. **ὄνομα**.

οὐξ = *ὁ ἐξ*, q. v.

οὔποτε *nunquam* VIII 10: *οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων*. XX 32: *παρέδραμε κοὔποτ' ἀκούει*.

οὔπω *nondum* XVI 71: *οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς*. XVII 38: *τῷ οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν*, | *ὅσσον περ* . . . VII 10: *κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνομες — καί* . . . VII 39: *οὐ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλόν* | *Σικελίδαν νίκημι — οὔτε Φιλητᾶν*: 'nondum enim — adhuc, noch lange nicht'.

οὐραῖος *posterior* XXV 268: *πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπιέζευν* | *οὐραίους ἐπιβάς*.

Οὐρᾰνίδης *coelicola* XVII 22: *ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδαισι* (vulg. *Οὐρανίδῃσι*).

οὐρᾰ́νιος *coelestis* Ep. XIII 1: *ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπών* | *οὐρανίην*.

Οὐρᾰνίων *coelicola* XII 22: *ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες* | *ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν*.

οὐρᾰνός, dor. **ὠρᾰνός** (sg. *οὐρανός, -οῦ, -ῷ, -όν, ὠρανόν*) *coelum* XXII 8: *δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα* | *ἄστρα*. XIII 50: *ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ* | *ἀθρόος ἐν πόντῳ*. II 147: *ποτ' ὠρανὸν* (var. *οὐρανὸν*) *ἔτραχον ἵπποι* | *Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι*. XXII 14: *πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος*. XXV 90: (*νέφη*) *ἐν οὐρανῷ εἶσιν*. XVI 71: *οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς*. de summa exsultatione V 144: *ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι* (var. *οὐρανὸν*). coelum sedes deorum XXIV 77: *τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα* | *ἀμβαίνειν τεὸς υἱός*: Hercules.

οὖρος v. **ὄρος**.

οὖρος *terminus, finis* XXV 27: *οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι*.

οὖρος *ventus secundus* XIII 52: *κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος*.

οὔτε (*οὔτ'*, in crasi *κοὔτε*; raro in thesi, plerumque in prima aut quinta arsi hex.) — *οὔτε neque — neque* XXII 160: *μυρίαι οὔτε φυῆς*

ἐπιδευέες οὔτε νόοιο. XIV 48. IX 33 (ter). sequuntur δέ, ἀλλά II 84 (vulg. οὐδέ). X 3. VII 39. XIV 55. priori add. τι, τις I 53. II 84. 144. XVIII 32. antecedit negatio: οὐ — οὔτε — οὔτε (var. οὐδέ) VII 39. οὐ — οὔτε — οὔτε — οὐ XI 36. οὐδὲν — οὔτε — οὔτε XI 1. οὐδέποκα — οὔτε — οὔτε — οὔτε (var. οὐδ') XIII 10. alternant negationes: οὔτε (ter) — οὐ (bis) — οὔτε — οὐ XV 137.

οὔτις (m. f. οὔτις. f. οὔτιν'. n. οὔτι, in crasi κοὔτι) *nemo, nullus* XXVII 22: πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόῳ δ' ἐμῷ οὔτις ἕαδε. c. gen. XI 38: οὔτις — Κυκλώπων. XVIII 25: τάων οὔτις ἄμωμος (e Mein. coni. scr. pro τᾶν οὐδ' ἄν v. οὔ δᾶν, Ahr. οὐ Δᾶν). add. subst. XVII 128: οὔτις ἀρείων — γυνά. XXIV 130: οὔτις — πολεμιστὴς ἄλλος. XVII 79. Ep. XXII 4. sequ. ἀλλά XXV 100. οὔτις — οὐδέ XXV 92. — Neutr. οὔτι *nihil, nequaquam* V 35: ἀλλ' οὔτι σπεύδω. I 62: κοὔτι τυ κερτομέω. VIII 68. IX 36. c. adi. XXV 158: (τρίβος) οὔτι λίην ἀρίσημος. add. πα I 63.

οὔτοι *minime*, in hemistichio versus deperditi I 129b: κοὔτοι τὶν φθονέω.

οὗτος (sg. m. οὗτος, aeol. οὖτος XXX 27 ci.; in crasi χοὖτος. τούτω, τοῦτον. f. αὕτα, ταύτῃ, -αν. n. τοῦτ(ο), τούτω. — pl. f. αὗται, ταύτας. n. ταῦτ(α). τούτων) *hic* 1) de loco, de iis quae tam prope sunt ut cernantur ac digito monstrentur; XXIII 47: τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν: hunc quem hic vides sepultum. V 69: (μήτ' ἐμέ, Μόρσων,) ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς, ubi pron. est de pers. secunda, ut τῶδε v. 71. — plerumque add. subst. non raro nostro adv. hier, da respondens 1) sine artic. II 15: φάρμακα ταῦτ'. III 6: τοῦτο κατ' ἄντρον. II 132: τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον. XXV 78. Ad. 33. 34. — 2) c. artic. a) II 28: τοῦτον τὸν κηρόν. 53. VIII. 39. X 42. XV 44. Ep. X 1. XIV 8. V 17: ταύτας τὰς λιμνάδας Νύμφας (Ahr. αὐτὰς). Ad. 24: ταῦτά μευ τὰ δεσμά. Ad. 38. — b) XIV 4: χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος: 'tangit barbam alterius'. VIII 24: τὸν δάκτυλον τοῦτον. II 59. V 30. 32. XV 35: τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα τοῦτο. — c) I 13 = V 101: τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον. Ep. I 5: κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός. — in compellatione V 76: βέντισθ' οὗτος: 'o bone'. 147: οὗτος ὁ Λευκίτας ὁ κορυπτίλος: 'heus tu'. V 102. — II) de iis quae iam nota vel commemorata sunt: hic, iste 1) XXI 14: οὗτος (sc. res prius enumeratae) τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος, οὗτος ὁ πλοῦτος. XXV 280: οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος. XV 8: ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος: 'hoc (sc. causa domicilii) est excors ille'; cf. Soph. O. R. 1329: Ἀπόλλων τάδ' ἦν. Ep. I 3: ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν, (sc. κεῖνται,) | Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε. XXX 13: τί δὴ ταῦτ' ἐπόης;: 'ista amatoria'. II 24. 154. III 54. IV 13. 53. V 105. 118. VI 31. 40. VII 106. VIII 12. 20. 61. X 56. XI 3. 35. XII 17. 22. XIV 26. 27. XV 18. 38. 138. XVII 118. XXI 61. XXVI 15. XXIX 31. 35. XXX 25. 30. — καὶ ταῦτ' idque, und zwar XI 69. — raro add. subst. v. adi. (sine artic.) XXVI 31: ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος (v. 30). XXII 148: γάμος οὗτος. II 65: κακὸν — τοῦτο. XIII 2: τοῦτο — τέκνον. XXII 165: τοῦτον — γάμον. Ber. 3: ταύτῃ θεῷ. XI 59: ταῦτα — πάντ'. Ep. XX 6: τοῦτον αὐτόν. — 2) demonstrantur ea quae sequuntur a) II 21: πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὄστια πάσσω. VII 51: (ὅρη φίλος εἴ τι κ' ἀρέσκοι) τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα. X 41: θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λιτυέρσα. XV 91. XXIII 21 (?). 35. 45. XXX 26. — b) sequ. infin. XXIX 9: πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων; XVI 1. sent. relativa XVI 73: οὗτος ἀνήρ, ὅς. XVI 21: οὗτος — ὅς. XXI 32. XXX 27: ὄττις — οὗτος (cod. οὗτος). aliae sent. V 142: τοῦτο — ὅττι. XXIV 84: τοῦτ' ἆμαρ ὁππηνίκα. V 119: ὄκα — τοῦτό γε. XXX 6: τοῦτο — αἰ. — III) pro adv. est acc. ταῦτα ideo, propterea XIV 8: ταῦτ' ἄρα λεπτός. — ἐκ τούτω ex hoc tempore VIII 92: κὴκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο.

οὕτω(ς), dor. **οὑτῶς** (1) οὕτω(ς) sedecies leg. a) οὕτω, in crasi χοὔτω ante consonas. b) οὕτως semel ante vocalem, semel in exitu versus, ter ante consonas, ubi vulg. οὕτω. — 2) οὑτῶς undecies, ubi prius ubique οὕτως.) 1) *ita, sic*; a) monstrantur ea quae ante-

cedunt X 22: *καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλεν. ἅδιον οὕτῶς | ἐργαξῆ.* XXII 154: *οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε | μνηστεύειν ἀλόχους.* V 111. X 47. XI 7. clauditur igitur oratio XXII 212: *οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιξέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.* IX 14. XI 80. XIII 72. II 94: *χοὕτω τᾷ δούλᾳ τὸν ὀλαθέα μῦθον ἔλεξα*: 'atque quum haec ita se haberent'. — antecedente *ὡς, οἷα* ut — ita II 26: *ὡς — οὕτω* c. opt. VIII 91. VIII 89: *ὡς — οὕτῶς* c. opt. (vulg. *οὕτως*, Ahr. *οὕτω κ'*). XXIII 11: *οἷα — οὕτως.* — accedunt particulae: *οὕτω γοῦν* XI 7. *οὕτω δή* XVIII 9. *οὕτω τοι* XI 80. *καὶ οὕτως* sic etiam XXIII 14. *οὐδ' οὕτως* ne sic quidem XXIII 26. — in interrogatione cum admiratione quadam VIII 65: *ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;* XVIII 9: *οὕτω δὴ πρωιξὲ κατέδραθες, ὦ φίλε γαμβρέ;* — b) monstrantur ea quae sequuntur VIII 32: *οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.* XXIII 18. IX 14: *οὕτῶς Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτῶς δὲ Μενάλκας.* VIII 62. sequ. *ὥστε* ita ut III 47. XIV 58. — 2) *tam vehementer* XXVIII 14: *οὕτως ἀννσίεργος, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.* — 3) *sic temere, negligenter* XI 23: *οἴχῃ δ' αὖθ' οὕτῶς, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με*: 'sic nulla mei ratione habita'; quo pertinere videtur XIV 27: *ἁσυχᾷ οὑτῶς*: 'sic clamculum, so in aller Stille'.

οὐχί v. **οὐκί.**

ὀφείλω *debeo* II 130: *νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν.* — aor. II *ὤφελον* utinam XIV 57: *ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις*: 'utinam cessissent'. VII 86: *αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες εἶμεν.*

ὀφέλλω *augeo* XXV 120: *καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα.* XVII 77: *μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν | λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ.*

ὄφελος *commodum, usus* XVII 34: *οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα | ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.* XIII 18: (*ἀριστῆες*) *πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι.*

ὀφθαλμός (sg. *ὀφθαλμός, -οῦ, -όν.* pl. *ὀφθαλμῶν, -οῖσι(ν), -ώς*) *oculus*, de Polyphemi oculo XI 33: *ἧς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι.* XI 53. (omittitur subst. VI 22.) XXV 233: *πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι | σκεπτόμενος*: leo. IX 7: *καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει*; cf. Od. X 385: *ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.* Il. XXIV 392: *ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα.* — XXIV 18: *ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις λάμπεσκε*: draconibus. I 88 = 91: *τάκεται ὀφθαλμώς.* Ep. XI 2: *δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.* non oculus ipse, sed supercilium dici videtur III 37: *ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός*, cf. Plaut. Pseud. I 1, 106: atqui id futurum unde, unde dicam nescio, nisi quia futurumst: ita supercilium salit.

ὄφις *anguis, draco* XV 58: *ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω.* XXIV 28: *δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ τοὶ θεοὶ ἐχθαίροντι* (v. 14).

ὄφρα coni. finalis *ut* 1) c. coni. antecedente temp. primario XVI 29: *Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας, | ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς.* XXVII 6. — 2) c. opt. antecedente temp. historico XXV 190: (*ἐξηρώησε κελεύθου*) *Φυλεύς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη.*

ὀφρῦς *supercilium*, de Polyphemo XI 31: *λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ | ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὡς μία μακρά* (vulg. *ὀφρύς*), cf. Verg. Ecl. VIII 34: hirsutum supercilium. — XX 24: *καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.* XXII 104: *μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ.* — met. de superbia XXX 8: *ἔχθες γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύγων* (Bergk. pro *λεπτὰ μελιφρύγων*): 'superciliose'.

ὀχεύς *pessulus* XXIV 49: *στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας*, cf. Od XXI 47: *θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας.*

ὀχεύω *coeo, salio* V 147: *οὗτος ὁ Λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς | τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ.*

ὄχθη *ripa* fluminis XXV 9: *αἵ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἐλισσοῦντος.* VII 74: *δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν, | Ἱμέρα αἴτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο* (var. *ὄχθησιν*, Ahr. *ὄχθῃσιν*), cf. Od. VI 97: *παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο.*

ὄχλος *turba* hominum XV 44: ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. 72: ἀθρόος ὄχλος. 59: ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ. 5: πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων.

ὄχνη *pirum*, acc. dor. I [134]: πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι. VII 144: ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα | δαψιλέως ἁμὶν ἐκυλίνδετο.

ὄψ *vox*, de cantu avium Ep. IV 12: (ἀδονίδες) μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.

ὀψᾱμᾰτας *qui ad seram usque vesperam melit*, voc. dor. (cf. *Κομάτα*) X 7: *Μίλων* ὀψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω (Ziegl. et Ahr. e Briggsii coni. ὀψαμᾶτα).

ὀψίγονος *sero natus* vocatur Hercules, 'quum invidia Iunonis longinquos parturienti Alcmenae dolores paravisset', XXIV 30: τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα | ὀψίγονον.

ὄψις *visum* XXI 64: ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις. 37: λέγε μοί ποτε νυκτός | ὄψιν, τὰν ἔσιδες σύ.

Π

πᾷ 1) *quo* II 19 = XI 72: δειλαία, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; VII 21: Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;: quonam. — 2) *ubi* I 66: πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα Νύμφαι (Ahr. e coni. πεῖ); II 1. XV 33 (Ahr. πεῖ).

πᾳ enclit. *aliquo modo* IV 3: ἦ πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες; VII 149 = 151: ἄρά γέ πα. c. negat. I 63: (τὰν γὰρ ἀοιδάν) οὔτι πα εἰς Ἀίδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς. XI 28: παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν | ἐκ τήνω δύναμαι (ex Ameis. coni. scr. pro πω, πα, τὰ νῦν), cf. Il. XXI 219: οὐδέ τί πη δύναμαι.

πᾱγά *fons* I 2: (ἁ πίτυς) ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. omittitur subst. V 126.

πᾱγνυμι (act. aor. ἔπᾱξα, πᾶξε. πάξαιμι. πᾶξαι. pass. aor. ἐπᾰγην, πᾰγέντα. med. aor. ἐπάξα) 1) *infigo*, figendo firmo VII 156: (ἇς ἐπὶ σωρῷ) αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. XXII 190: δοῦρ' ἐάγη σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. met. II 112: καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πᾶξαι (pro πάξας v. πήξας e coni. scr. A. Fritzschius), cf. Il. III 217: κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας. — XI 15: ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος | Κύπριος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον (var. πῆξε), cf. Od. XXII 83: ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος. Verg. Aen. IV 689: infixum stridit sub pectore volnus. — 2) *compingo* IV 28: χά σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποκ' ἐπάξα: 'quam tu tibi, tuum in usum, compegisti'. Syr. 7. — 3) *facio ut concrescat aliquid, coagulo, frigore astringo* XI 66: τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα. XXIII 30: λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἁνίκα παχθῇ (pro πίπτῃ, quod proprie est extremum voc. v. 30, A. Fritzschius Bergkium secutus posuit παχθῇ, extremum voc. v. 31): frigore tactum. — met. II 110: ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα: rigui, torpui, cf. Plaut. Amph. I 1, 179: timeo, totus torpeo.

πάγχῠ *prorsus, omnino* XXV 105: (τέκνα) πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος. 162: ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας.

Παιάν *Paean*, cognomen Apollinis Salutaris, curantis atque servantis dei V 79: ὦ Παιάν, ἦ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα. VI 27: (ἁ δ' ἀίοισα) ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται. Ep. I 3: ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν (sc. κεῖνται), Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε. Idem dicitur **Παιήων** Ep. VII 1: ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός: Aesculapius.

παίγνιον *ludus*, abstr. pro concr. XV 50: (ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες) ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί: 'male ludificantes, die argen Schalksknechte'.

παιδεύω *erudio*, med. XXIV 132: ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ: erudiendum curavit.

παιδικός *puerilis* XXIII 32: καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.

παιδίον *puerulus* I 50: (ἁ δ' ἐπὶ

πήρᾳ) πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν | φατί . . , (cf. 47: ὀλίγος τις κῶρος). XXIII 5: πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει (ὁ Ἔρως).

παιδογόνος *liberos procreans* Ep. IV 4: (φάλητι) παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

παίζω, aeol. **παίσδω** (praes. παίσδεις, παῖσδε, παίσδειν, παίζοισ'. ipf. ἔπαισδον. aor. dor. ἔπαιξε) 1) *ludo* infantium instar XV 42: Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα. XVIII 13: παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρί | παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. XX 6: ὡς ἄγρια παίσδεις. met. XV 101: χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα, ubi idem fere videtur valere quod: gaudens; v. etiam χρυσός. — 2) *iocor* XIV 8: παίσδεις, ὤγαθ', ἔχων: 'iocaris, ut est mos tuus'. XIV 22: 'λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. — 3) *ludificor* XV 49: οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον.

Παιήων v. **Παιάν.**

παῖς (sg. παῖς, παιδός, aeol. παῖδος ci. XXX 2. 18. παιδί, aeol. πάιδι ci. XXX 3. παῖδ(α), παῖ. pl. παῖδες, παίδων, παισί, παίδεσσι, παῖδες) m. f. I) *puer, puella, adolescens, iuvenis* 1) qui tenera est aetate V 37: ὅν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. VIII 66. XXIV 20. Ep. XXV 1. — de Hercule XXIV 30: τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα | ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν. 62. 103. 133. — XV 59: ἐκ παιδός: ab infantia. — 2) adolescens, iuvenis a) VII 106: παῖδες Ἀρκαδικοί. XII 34. nominatim commemorantur Hylas XIII 14. 49. 55. 59. 65. Daphnis VIII 88. Daphnis et Menalcas VIII 28. 29. 61. 81. Ganymedes XV 124. XX 41. Helena XVIII 13. Galatea VI 13. — in compellatione (Kinder) X 52: εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω, παῖδες, βίος: messores vocantur. XIII 52: κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος: nautae; cf. Il. VII 279: παῖδε φίλω. — b) amatus, amata α) XXIX 1: οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεα. XXX 2: τετόρταιος ἔχει παῖδος (cod. παῖδα) ἔρος μῆννά με δεύτερον. V 87. 107. XXIII 19. 20. 35. 61. XXX 3. 18. nominatim commemorantur Philinus VII 99. 102. Hylas XIII 6. Endymion XX 39. — β) V 105: τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 85. 127. X 15. nominatim commemoratur Bombyce X 25. (de VIII 43 v. Naΐς.) — II) parentibus opponuntur 1) *natus, nata;* pl. *liberi* XVII 63: ὁ δὲ πατρὶ ἐοικὼς | παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. XVIII 13: παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρί | παίσδειν. IX 13: ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς παῖδες καὶ ματρὸς ἀκούειν (vulg. πατρὸς μύθων). XXVI 20. XVII 40: παισί — σφετέροισιν. XXVI 32: εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῷα, δυσσεβέων δ' οὔ, ubi dici videtur pro εὐσεβέσι, cf. Il. XXI 151: δυστήνων παῖδες. — met. in compellatione XV 62: καλλίστα παίδων: schönes Kind; respondet vetula modo (v. 60) μᾶτερ appellata. — 2) *filius* XXIV 90: παῖδα — τεόν. 119: ὃν παῖδα. XXV 118. XXV 55: σφωιτέρῳ σὺν παιδί. c. gen. XXII 97: παῖδα Ποσειδάωνος. XXIV 113: Ἑρμείαο — παρὰ παιδί. plur. XV 139: Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων: erant autem proprie undeviginti filii (Il. XXIV 496). XXV 40: παῖδες ἀθανάτων. XXII 206. XXIV 37.

πᾱκτίς *instrumentum musicum* i. q. μάγαδις Ep. V 2: κήγὼν πακτίδ' ἀειράμενος | ἀρξεῦμαί τι κρέκειν: de aliquo fistulae genere cogitandum esse credit Wuestem.

πᾱκτός *compactus* I 128: τάνδε φέρευ πακτοῖο (Ahr. e Schol. pro vulg. φέρ' εὐπάκτοιο) μελίπνουν | ἐκ κηρῶ σύριγγα: cera iunctam, ceratam; cf. Verg. Ecl. II 32: Pan primus calamos cera coniungere plures instituit. — fem. pro subst. πᾱκτά lac coactum, pressum (caseus) XI 20: (Γαλάτεια) λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. XX 26: τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον: τυροῦ πεπηγότος, νέον. Gloss.; superiorem lactis concreti partem (Sahne) dici existimat C. Hartung. Phil. XXXIV, p. 628.

πᾰλαι 1) *pridem* XXIV 73: ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὅσσων. XXV 162: πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας. — pro adi. Ep. XIX 1: εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν. — 2) *dudum* X 17: ἔχεις, πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.

πᾰλαισμα *artificium luctatorum* XXIV 109: ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες | ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν.

πᾰλαίστρα *palaestra* II 8 = 97: βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν. 51: **λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας**, cf. Ov. Her. XVI 149: nitida palaestra. XIX 11: uncta palaestra. — met. VII 125: **εἰς δ' ἀπὸ** τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας: ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας **τῇ φυλακῇ κακοπαθείτω**. Schol.; 'palaestram dicit limina pueri amatores excludentis', ubi 'supplices illi frustra occentantes misere, tanquam in palaestra, exerceri dicuntur'. A. Fr.

πᾰλάσσω *conspergo* XXV 224: (λέων) βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας | αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπόν τε πρόσωπον στήθεά τε, cf. Od. XXII 402: αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα, **ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο.**

πᾰλίγκοτος *infestus* XXII 58: ἄγριος εἶ, **πρὸς πάντα παλίγκοτος** ἠδ' ὑπερόπτης;

πάλῐν (plerumque ante caesuram bucol.) 1) *retro* II 84: πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον. XXII 60. XIV 54: **ὑγιὴς** πάλιν ἦνθ'. XVII 120: **ὅθεν** πάλιν **οὐκέτι νόστος.** XXIV 62: **πάλιν δ'** ἐς λέκτρον ἰών. XXV 147: πάλιν δέ **μιν ὦσεν** ὀπίσσω. XXIV 32: **ἂψ δὲ** πάλιν διέλυον (sc. τὰς ἀκάνθας). XXVII 50: **τεὴν** πάλιν ἔξελε χεῖρα. VI 25: ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι: στρέφω τὴν κεφαλήν. Gloss. — 2) *contra, e diverso* XII 13: (δίω) φῶθ', ὁ μὲν ἴσπνιλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάζων, | τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ **Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν.** — 3) *iterum, rursus, denuo* I 70: ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς (pro φίλαι scr. A. Fritzschius), qui versus repetitur I 76. [94.] 99. 104. 108. 114. 119. 122. XV 28: πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδειν;: 'rursusne (ut saepe)?' XII 15: **ἦ ῥα τότ' ἔσσαν** | **χρύσειοι πάλιν ἄνδρες**: h. e. 'erat tum iterum aetas aurea'. XXII 107: **ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.** VI 9. XVI 10. 88. XVIII 53. XXIV 46. XXVII 6. 17. add. **αὖ** IV 48: **ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.** V 149. VIII 68.

πᾰλῐνάγρετος *qui retrahi potest, revocabilis* XXIX 28: **νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον | οὐκ ἔστι.**

πᾰλίουρος *paliurus australis*, rhamnus paliurus L., stachlicher Wegdorn XXIV 87: κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρῳ, cf. Verg. Ecl. V 39: spinis surgit paliurus acutis.

πᾰλίσσῦτος *retro versus, resiliens* XXV 230: οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν | **ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον** ἔμπεσε ποίῃ.

πάλλω 1) Act. *vibro* XVII 103: Πτολεμαῖος ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν. — 2) Med. *subsilio, me prorumpo* XXIV 56: **ἐπάλλετο δ'** ὑψόθι **χαίρων | κουροσύνᾳ.**

πᾰλύνω *adspergo, contego* IV 28: χὰ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποκ' ἐπάξα.

πᾶμα *possessio* Syr. 11: **ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν | πᾶμα** Πάρις **θέτο Σιμιχίδας.**

πάμμᾰχος *qui omni pugnae genere certat, pancratiastes* XXIV 111: ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες | πάμμαχοι **ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ.**

Πάμφῦλοι *Pamphylii*, incolae Pamphyliae, regionis Asiae minoris XVII 88: **Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι | σαμαίνει.**

Πᾶν (sg. Πάν, Πανί, Πᾶνα, Πάν. pl. Πάνεσσι) *Pan*, filius Mercurii et Penelopae (cf. Syr. init., ubi vocatur Ὅλον), δίζων Syr. 5; αἰγιβάτας Ep. V 6; exercitus Persici exstinctor Syr. 9; amator Pinus et Syringis Nympharum Syr. 4—6; in montibus versatur Arcadiae I 123: **ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω, | εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον**, cf. VII 106. in Malea promontorio VII 103: Πάν, Μαλέας ἐρατὸν **πέδον ὅστε λέλογχας.** arvorum et gregum tutor V 58; nec non litorum V 14: **οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον.** syringis v. fistulae inventor et ipse musicus I 3. Syr. 7. ad iram propensus I 16: **τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας | τανίκα κεκμηκὼς ἀμπαύεται** (meridie)· ἔστι δὲ πικρός, καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ἐπὶ ῥινὶ κάθηται. contra Ep. V 6: (fidibus canentes) Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνῳ. per eum iurant pastores V 114: **πεμφῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα.** cf. IV 47. VI 21. XXVII 20. 50. V 14: **οὐ μὰν οὐ τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον,**

cf. XXVII 35. ei sacra faciunt V 58: στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος, | ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας (quum etiam apes tutetur). ei Daphnis dedicat arma sua Ep. II 2: (Δάφνις) ἄνθετο Πανὶ τάδε, | τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα, | νεβρίδα, τὰν πήραν, ἅ ποκ' ἐμαλοφόρει. comes Priapi Ep. III 3. — plur. **Πᾶνες** *Panes*, posteri Panis IV 62: εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις | ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις.

πάνδημος *ad universum populum pertinens, vulgaris* Ep. XIII 1: ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπών | οὐρανίην.

πᾱνίσδομαι (aeol. pro πανίζομαι, πηνίζομαι) *texo* (proprie: stamina ex colo deduco et devolvo fusi circumactu) XVIII 32: οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα.

πᾰνόλβιος *plane beatus, beatissimus* XV 146: (ἁ θήλεια) ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.

πάντῃ, dor. **παντᾷ** 1) *ubique, usquequaque* VIII 41: παντᾷ ἔαρ, παντᾷ δὲ νομαί, παντᾷ δὲ γάλακτος | οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, | ἔνθα καλὰ Ναῒς ἐπινίσσεται. XV 6. XXI 53 (var. πάντα). — 2) *quoquoversus* XXV 214: πάντῃ δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον. 233. I 55.

πάντοθε(ν) *undique* I 43: ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες. XVII 96: τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον | πάντοθε. II 110. 122. XXII 103. XXV 246.

παντοῖος *omnigenus, varius* XXII 36: παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην. XV 116: ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ.

πάντοσε *quoquoversus* Ep. IV 6: ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει | δάφναις.

πάντως *prorsus* II 128: (εἰ — ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ,) πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

πᾰνύστατος *omnino postremus* XXIII 35: ἀλλὰ τύ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον.

(**πάομαι**) *acquiro mihi, emo* XV 90: πᾱσάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;: ἀγοράσας, κτησάμενός τινα δούλην. Schol., cf. Plaut. Pers. II 4, 2: emere oportet, quem tibi obedire velis. De productione syll. ultimae v. αἴδομαι. — pf. πέπᾱμαι possideo X 32: αἴθε μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι.

πᾱός *propinquus* XVI 25: πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων | ἀνθρώπων (var. πηῶν).

Παπποφόνος *avi interfector* Perseus dicitur, qui Acrisium avum interfecit, isque ponitur pro Persa (h. e. Dario) Syr. 9: (Πάν) ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσανδέα | Παπποφόνου: h. e. 'qui exstinxit exercitum Persicum'.

παπταίνω *circumspicio* VI 28: (ἐκ δὲ θαλάσσας) οἰστρεῖ παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας. XVII 9: Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν | παπταίνει, παρεόντος ἅδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.

παρά (1) παρά pyrrhichius est terdecies, semel ante vocalem XXV 45; semel πάρα per anastrophen; iambus est quinquies. — 2) παρ' vicies ter. — πάρ per apocopen undecies, plerumque in arsi.) I) adv. 1) omisso verbo subst. per anastrophen πάρα XXV 11: ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν. — 2) in tmesi XV 112. 113; v. παράκειμαι. — II) praep. (plerumque est ante subst., sequitur bis (πάρ) VII 112. 155; inter adi. et subst. ponitur ter.) A) c. gen. (*inde*) *a*; 1) XVII 59: δεξαμένα παρὰ ματρός. II 162: (φάρμακα) Ἀσσυρίω — παρὰ ξείνοιο λαβοῖσα. XXIV 129. V 39: παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλόν. XXVIII 5: πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Δίος. — c. artic. XXVIII 25: πάντα δὲ τίματα τὰ πὰρ φίλω. — 2) de genere Ep. XXI 3: εἰ δ' ἐσσὶ — παρὰ χρηστῶν. — B) c. dat. *iuxta, prope*, bei, neben; deest motus; 1) de hominibus a) iuxta v. prope hominem V 48: ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία | τᾷ παρὰ τίν, cf. V 52. 57. 65. I 33: πὰρ δέ οἱ ἄνδρες | — νεικείουσ' ἐπέεσσι. XIV 32. XVIII 13. de comitatu XXV 45: κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις | δῆμον κηδόμενος. — b) apud, chez, aut domi alicuius aut in regione XIV 14: (ἐπίνομες) ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν, cf. II 156. XI 44. XVIII 1: ἔν ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ. X 16 = VI [41]. XXIV 113. — XI 7: οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν: in Sicilia. II 48: ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι.

VII 113. — c) met. de possessione: in XXI 33: (οὗτος ἄριστος) ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς. — d) e sententia VI 37: ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται. VIII 92. — 2) de rebus XVIII 23: (αἷς δρόμος ωὑτός) χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς. XVI 84. VII 75: Ἱμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο. VII 155: βωμῷ πὰρ Δάματρος Ἀλωάδος. 66: πὰρ πυρὶ κελιμένος. 144: ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα | δαψιλέως ἁμῖν ἐκυλίνδετο. I 74. V 93. VII 101. XXV 101: (οὔτις ἔκηλος) εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου. — C) c. accus. 1) *propter, secundum*, neben, neben — hin; fit quasi motus, quum prope rem extendi aliquid dicatur; V 91: λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα. XXV 10: αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο (βόσκονται), cf. Il. XVI 151: βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο. XXV 264: (τὸν μὲν) αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφλασα προφθάς. 169: κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος. IX 9: ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς. VII 111: εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ | Ἕβρον πὰρ ποταμόν. VII 7. VIII 78. XVII 18. XXI 17. — 2) *praeter* Ep. IX 1: ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην | ναυτίλος ἴσθι.

παραβαίνω *praetermitto, negligo* XXI 26: Ἀσφαλίων, μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρός | αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον.

Παραιβᾶτίς *Paraebatis*, vetula quaedam III 31: εἶπε καὶ ἁ γραία τἀληθέα κοσκινόμαντις, | ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα Παραιβατίς (e coni. pro vulg. παραιβάτις scr. A. Fritzschius).

παραισθάνομαι *sensim sentio* V 120: ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παρῄσθευ (Ahr. e coni. παραίσθευ);

παράκειμαι *appositus sum*, per tmesin XV 112: πὰρ μὲν ὀπώρα κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται, | πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι.

παρᾰκλίνω 1) *declino* XXV 161: ἧκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, cf. Od. XX 301: ἧκα παρακλίνας κεφαλήν. — 2) Pass. *iuxta recumbo* II 44: εἴτε γυνὴ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ.

παρακοίτης *consors tori, coniux* XXVII 26: ναὶ μάν φασι γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.

παρακύπτω *prospecto* III 6: ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον | παρκύπτοισα καλεῖς τὸν Ἐρωτύλον;

παραμῡθιον *placamen, solatium* XXIII 7: οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον (sc. ἦν).

παραπαφίσκω *decipio* XXVII 11: οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρήπαφες ἀδέι μύθῳ.

πάρᾱρος (dor. pro παρήορος) *excors, vacerra, vervex*, Querkopf XV 8: ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος (sc. ἐστί). v. οὗτος II).

παρατρέπω, med. *mentem alicuius mihi converto, muto* XXII 151: (κτεάτεσσιν) ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις.

παρατρέχω *currendo praetereo* XX 32: (τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,) ἀλλ', ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε.

πάραυα v. παρειά.

παραυτίκα *confestim* XXV 222: πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι.

παρᾰφρονέω *sum demens* XXV 262: τὸν — ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις | νωσάμενος (vulg. παραιφρονέοντα).

παραψῡχω, med. *recreo, consolor* XIII 54: (Νύμφαι — κοῦρον) δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν (var. παρεψυχῶντ').

πᾰρειά, aeol. **πάραυα** *gena* Ad 2: στυγνὰν ἔχοντα χαίταν | ὠχράν τε τὰν παρειάν. XXX 5: ἄπαν τοῦτο χάρισμ', αἴ τι παραύαις γλύκυ μειδίαι (pro cod. παραύλαις emend. Bergkius).

πάρειμι (praes. πάρεστι, -είη. inf. παρῆμεν. part. παρών, -εών; -όντος, -εόντος; -εόντων, -εοῦσιν; f. dor. παρεύσας, -εοῖσαν) 1) *adsum, praesto sum*, abs. XIII 60: παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω. 68: ναῦς γέμεν — τῶν παρεόντων: 'sociis navalibus'. XXV 188. XIV 21: ἁ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. XV 12. XXV 167. XXV 77: αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος. II 116: (ἦ ῥά με — τόσον ἔφθασας) ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ με παρῆμεν (Ahr. e coni. παρεῖμεν). c. dat. IX 29. opem ferens VII 126: ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραία τε παρείη, | ἅτις ἐπιφθύζουσα τὰ μὴ

καλὰ νόσφιν ἐρύκοι. — 2) *suppeto, paratus sum* XI 75: *τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε* (sc. *αἶγα* vel *οἶν*). V 26: *τίς δὲ παρεύσας | αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν;* IX 21: *ἀμύλοιο παρόντος.* XVII 10. VII 108. c. dat. X 53: (*οὐ μελεδαίνει*) *τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.* XV 118. c. inf. V 130: *ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια | φέρβεσθαι.*

πάρειμι *praetereo* X 44: *σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις | εἴπη.* XVIII 47. part. aeol. XXX 8: *ἔχθες γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύγων* (cod. *παριών*).

παρελάω *praeterago*, part. dor. V 88: *βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα | τὰς αἶγας παρελᾶντα* (var. *παρελαῦντα, -ελεῦντα, -ελῶντα*). VIII 73: *τὰς δαμάλας παρελᾶντα.*

παρέλκω v. **παρέρχομαι.**

πάρεργον *res minoris momenti* XI 11: (*ἤρατο*) *ὀρθαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα*: 'posthabenda omnia ducebat'.

παρέρπω *clam irrepo, obrepo* XV 48: (*οὐδεὶς κακοεργός*) *δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί.*

παρέρχομαι (praes. *παρέρχεται*. aor. *παρῆλυθες, -έλθῃς. παρελθεῖν, -ενθεῖν* dor.) 1) *praetereo*, c. acc. XXIII 37: *τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.* met. de tempore XXVII 8: *μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.* — 2) *supero, vinco* XXII 85: *ἱδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες.* — 3) *accedo, adeo* XV 60: *παρενθεῖν | εὐμαρές;*: sc. *εἰς τὴν αὐλήν.* c. acc. pers. XVI 63: *φιλοκερδείῃ βεβλημένον ἄνδρα παρελθεῖν* (Ahr. e coni. Hemsterhusii *παρέλκειν*, C. Hartung *παρέρπειν*).

παρέχω *suppedito, exhibeo* XXII 222: (*λιγεῶν μειλίγματα Μουσῶν,*) *οἷ' αὐταὶ παρέχοισι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει, | τοῖα φέρω.* met. XXVIII 23: (*ὥς*) *οἱ μνᾶστιν ἄει τῷ φιλαοίδω παρέχῃς ξένω*, ubi *παρέχῃς* coniunctivus est aeol. — c. inf. XXI 3: (*οὐδὲ γὰρ εὕδειν*) *ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι*: permittunt.

παρήιον *mala, maxilla* XXII 128: (*δηλεῖτο πρόσωπον,*) *μέχρι συνηλοίησε παρήια.*

παρθενική *puella, virgo* XII 5: *ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός.* VIII 59: *ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος* (sc. *κακόν ἐστι*). XVIII 2: *παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι.*

παρθένος (sg. *παρθένος, -ῳ, -ον.* pl. acc. dor. *παρθένος*) *puella, virgo* XIV 32: *ἔκλαι' ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί | παρθένος ἑξαέτης κόλπω ἐπιθυμήσασα.* I 90: *ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελᾶντι.* V 96. XXVII 19. 47. opp. *γυνή* II 136: *σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο | καὶ νύμφαν ἐσόβησ'* (*Ἔρως*). III 40: *Ἱππομένης — τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι*: Atalantam. XVII 134: [*ἔτι παρθένος*] *Ἶρις*, quod corruptum esse censens A. Fritzschius *λέχος ὠκέα* vel simile quid scriptum esse existimat. XXVII 64: *παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.*

Πάριος *Parius*, qui ex Paro insula est VI 38: (*τῶν δέ τ' ὀδόντων*) *αὐγὰ λευκοτέρα Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο*, cf. Hor. Od. I 19, 5: urit me Glycerae nitor splendentis Pario marmore purius.

Πάρις *Paris* 1) Priami filius XXVII 1: *τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος.* — 2) Simichidas h. e. Theocritus (cf. VII 21) vocatur Paris, quod *ἔκρινε τὰς θεούς* itaque erat *θεοκρίτης* = *Θεόκριτος* Syr. 11: *ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν | πᾶμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας.*

παρισόω *comparo* XVIII 25: *τᾶων οὔτις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ.*

παρίστημι, med. *assisto, accedo* XXII 95: *ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱός | ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς.* opem ferens XVII 62: *ἡ* (*Εἰλείθυια*) *δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων | νωδυνίην κατέχευε μελῶν.*

Παρνάσιος *Parnasius* VII 148: *Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.*

παροδεύω *praetereo* XXIII 47: *ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύσῃς.*

πάροιθε(ν) 1) adv. c. artic. *antea* XX 21: *καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος.* — 2) coni. *antequam* XVII 48: *ἀλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν | κυάνεον —, ἐς ναὸν κατέθηκας*, id

quod dici videtur pro **πάροιθε πρίν**, cf. Soph. El. 1131.

πάρος 1) de loco c. gen. *ante* XXIV 57: **γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε** ποδοῖιν | πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα. — 2) de tempore a) adv. *antea, olim* XXV 281: (θηρὸς ὄλεθρος) πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος. Syr. 4. VII 129: (**τὸ λαγωβόλον**) **ὥς πάρος ἐκ** Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν **ἦμεν**: 'ut antea instituerat'. XVI 14. — b) coni. *antequam* c. inf. aor. XXV 215: εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι, **πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι**. XXII 189.

πᾶς (sg. m. **πᾶς**, **πάντ(α)**. f. πᾶσα, **-αν**. n. **πᾶν**, **παντί**, **πᾶν**. — pl. m. **πάντες**, **-ων**, **-εσσι**, **πᾶσι**; **πάντας**. f. **πᾶσαι**; **-ᾶων**, **-ᾶν**; **-αις**; a. dor. πάσᾶς — n. πάντ(α), -ων, -εσσι, πᾶσι; πάντ(α)) I) *unus quisque* XVI 16: **πᾶς δ' ὑπὸ** κόλπῳ χεῖρας **ἔχων πόθεν** οἴσεται ἀθρεῖ | ἄργυρον. — c. subst. VII 26: **πᾶσα** λίθος **πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν** ἀείδει. XXI 45. — II) *totus, omnis* 1) c. subst., cui a) praemittitur XXV 243: πᾶς δέ οἱ αὐχήν | **θυμοῦ ἐνεπλήσθη**. V 141: **φριμάσσεο** πᾶσα τραγίσκων | νῦν ἀγέλα. XXII 111: **πᾶν συνέφυρε πρόσωπον**. XXV 53: **ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται**. XI 31: **λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ** | — **τέταται**. I 102. IX 33. XXV 29. 96. Ep. VII 6. Ad. 8. add. artic. XXVII 33: πᾶσαν τὰν ἀγέλαν. III 18: ὦ τὸ **καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λέπας**. XXI 14: **οὗτος τοῖς** ἁλιεῦσιν ὁ **πᾶς** πόρος. — b) postponitur VII 109: **κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι** | **δακνόμενος** XVII 91. XXIV 92. — 2) sine subst. XXII 128: **πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν** | **κεῖτ' ἀλλοφρονέων**. II 96: πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. 40: ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι. 106: **πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον**, cf. Ter. Eun. I 2, 3: totus tremo horreoque. — III) *omnis*, all, pl. *omnes, omnia*; 1) certus v. certi quidam, qui adsunt, quos novi, qui certa quadam conditione esse possunt, allerlei, **παντοῖος**, alles mögliche; a) c. subst., cui α) praemittitur I 50: (ἁ δ' ἐπὶ πήρᾳ) **πάντα δόλον κεύθοισα**. I 83: (ἁ δέ τυ κώρα) **πάσας** ἀνὰ κράνας, **πάντ'** ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται | ζατοισ'. XVI 52: (**Ὀδυσεὺς** — **ἀλαθείς**) **πάντας ἐπ' ἀνθρώπους**. II 89: **ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες**. XXV 131: πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν. II 125. XIII 18. XVII 62. XX 30. XXII 178. XXV 96. 108. 201. add. artic. XVIII 22: **ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι** συνομάλικες. XXII 99: **οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν**. — β) postponitur XXII 13: κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα | εἰκῇ ἀποκλασθέντα. XXV 120: **καί** ῥά **οἱ** αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα. 140: (ὂν ῥα βοτῆρες) ἀστέρι πάντες **ἔισκον**. XIX 3. XXII 78. XXIII 56. XXV 8. 14. XXVII 33. add. artic. VIII 16: τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα **πάντ' ἀριθμεῦντι**. XXI 31: **τὠνείρατα πάντα μερίζευ**. XXIV 38: **οἱ δέ τε τοῖχοι** | **πάντες**. — c. adi. et pron. XV 111: Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει **Ἄδωνιν**. 118. XVII 104: **πατρώια πάντα φυλάσσειν**. XXIV 81: **θνητὰ** δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἕξει. IV 24. V 76. VIII 40. XXIV 64. — V 145: **ὔμμε** | **πάσας ἐγὼ** λουσῶ. Ep. X 1: **ὑμῖν** — ἐννέα πάσαις. XVI 102: **τοῖς πᾶσι**: quibus omnibus. XI 59: ταῦτα φέρειν ἅμα **πάντ'**. XIII 47: **ται δ' ἐν χερὶ πᾶσαι** ἔφυσαν. — XIII 67: τὰ δ' Ἰήσονος **ὕστερα πάντ' ἦς**. XXII 22. XXVIII 25: **πάντα δὲ τίματα τὰ πὰρ φίλῳ**. — b) sine subst. α) masc. et fem. I 81: πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι **κακόν**: sc. **οἱ αἰπόλοι**, qui aderant. VII 38: (**κἠμὲ λέγοντι**) **πάντες ἀοιδὸν ἄριστον**: in hac terra, qui me norunt. IV 3. VII 27. X 26. XI 41. 78. XII 21. XIII 48. XV 50. 77. XVIII 7. XX 31. XXV 128. XXVI 25. XXII 166 (nos). VIII 69 (vos). add. *μάλα* XXV 19. 75. *ἅμα* XV 68. artic. Ep. XVII 9: **τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα**. — β) neutr. **πάντα** VII 143: **πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα** πίονος: quae aderant. XV 24: ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα. XXIII 11: **πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν**: alles mögliche. VII 62. 94. X 14. XIV 11. XV 16. XXI 15. 16. XXVI 10. XXVII 60. add. artic. XIV 50: **τὰ πάντα κεν εἰς δέον** ἔρποι. XVII 85: τῶν πάντων. — γ) XXI 22: **πάντες** ὅσοι. XIII 8 = XXX 16: πάντα — ὅσσα. XXIV 113: **ἃ — πάντα**. X 25: **ὧν — πάντα**. Ep. XI 5: **πάντων ὧν**. — 2) omnes, qui exsistunt, quotquot sunt; a) c. subst., cui α) prae-

mittitur XXV 119: *ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.* XV 105: *πάντεσσι βροτοῖς*, cf. XVII 51. XVII 125: *πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν.* 95: *πάντας — βασιλῆας.* II 48. XVII 88. XVIII 37. XXII 163. 215. XXV 117. Ad. 18. — β) postponitur XXIV 79: *θηρία πάντα*, cf. I 110. XII 11: *ἐπεσσομένοις — πᾶσιν.* — add. artic. V 107: *τὰ θηρία πάντα.* — b) sine subst. XIV 69: (*πελόμεσθα*) *πάντες γηραλέοι.* XVI 20: *ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος.* — neutr. XIV 64: *αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί.* plur. XIV 47: *οἶ δὲ Λύκος νῦν πάντα*: omnia est. XV 64: *πάντα γυναῖκες ἴσαντι.* I [134]. XI 11. XV 62. XXII 58: *πρὸς πάντα παλίγκοτος.* Ep. XII 3: *μέτριος ἦν ἐν πᾶσι.* — pro adv. sunt **πᾶν** VII 144: (*ἐσσί*) *πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ τι κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος*: 'germen plane insigne atque excellens'. (**τὰ**) **πάντα** XXIII 6: *πάντα — ἀτειρής.* VII 98: *ὥρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος*: 'omnibus ex partibus, plane carissimus'.

πάσσᾰλος *paxillus* XXIV 43: (*ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθεν*) *κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.*

πάσσω *spargo* II 21: *πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὄστια πάσσω*: sparge sc. molam; v. *μάσσω.*

πάσσων v. **παχύς.**

παστάς *thalamus* XXIV 46: *ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.*

πάσχω (aor. *ἔπᾱθ'. πάθω. πάθοις, -οι. παθόντες, -οῦσα.* pf. dor. *πεπόνθεις*, cf. *δέδοικα.*) *patior, suffero* (laborem v. dolorem), *mihi accidit* XXV 203: *ἄτλητα παθόντες.* Ep. XXV 5: *ἐλεινὰ παθοῦσα.* VII 83: *ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις* (var. *πεπόνθης*): perf. cum praes. significatione: 'Du bist der Dulder dieser süssen Leiden'. A. Fr.; sunt tamen qui plpf. esse censeant, v. Morsbach. Dissert. de dial. Theocrit. Bonnae 1874 p. 70. I 81: *πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν.* VIII 10: *οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων*: si quid tibi acciderit h. e. si moriaris. X 1: *ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν, ὦζυρέ, πεπόνθεις;* — XV 137: *οὔτ' Ἀγαμέμνων | τοῦτ' ἔπαθ' οὔτ' Αἴας*: accidit, contigit. III 24: *ὤμοι ἐγώ, τί πάθω;*: quid me fiet, quid agam? cf. Od. V 465. Il. XI 404.

πᾰτᾰγέω *strepo* XXII 15: *παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα.*

πᾰτάσσω *ferio, pulso, percutio* IV 49: *εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον! ὥς τυ πάταξα* (vulg. *πατάξω*): ferirem, pro *πάταξα ἄν*, cf. II 118: *ἦνθον.* XIX 4: *τὰν γᾶν ἐπάταξε.* — IV 51: (*ἁ γὰρ ἄκανθα*) *ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν.* Ad. 27: (*τὸν ἄνδρα*) *οὐκ ἤθελον πατάξαι.*

πᾰτέω (praes. *πατεῖ, -έοντι. πατέων.* fut. dor. *πατησεῖς.* aor. *πατήσῃς*) 1) *calco, conculco* XV 52: *ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.* — 2) *calco, incedo, ambulo* XVIII 20: *οἵα Ἀχαιιάδα γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.* V 61: *τὰν σαυτῷ πατέων ἔχε τὰς δρύας.* 50: *ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς.* 55. 129.

πᾰτήρ (sg. *πατήρ, πᾱτρός* (bis α producitur), *πᾰτρί, πατέρ', πάτερ.* pl. *πατέρες, -έρων*) 1) *pater* a) sing. XIII 8: *καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα.* certi dicuntur VIII 20: *τὰ τῶ πατρός.* 15: *ὁ πατήρ μευ | χἀ μάτηρ.* sine artic. IX 23: *τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός.* XXVII 38: *πατρὶ δὲ γηραλέῳ.* IX 13: *ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς παῖδες καὶ ματρὸς ἀκούειν.* XVII 44: *τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.* XXII 170: *ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.* XVII 16. 63. 123. XXII 199. XXIV 133. XXVII 41. 43. Ep. XV 4. c. pron. poss. XXIV 58: *πατρὸς ἑοῦ.* — add. nomen XXIV 55: *ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα.* XXII 133: *ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων.* XII 17: *πάτερ Κρονίδη.* VIII 59: *ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ.* XVI 82: *Ζεῦ κύδιστε πάτερ.* — b) plur. XXII 163: *ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι | καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἷμα.* — 2) plur. *maiores* XXIV 106: *Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις*, itemque *ἐκ π.* leg. XVI 33. XVII 13.

πᾰτρίς *patria* Ep. VIII 4: *ἀντὶ δὲ πολλῆς | πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.* aeol. forma XXVIII 17: *καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὠξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας | νάσω Τρινακρίας μύελον.*

Πᾰτρŏκλῆς *Patroclus*, amicus Achillis XV 140: *οὐ Πατροκλῆς, οὐ*

Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών (τοῦτ' ἔπαθε).

πᾰτρώιος, πᾰτρῷος *paternus, patrius* XXII 205: οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρώῃ | παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα. 164: καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἷμα. XVII 104: ᾧ ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν.

παύω (act. praes. παῦε. — med. aor. ipr. παύσασθ'. inf. παύσασθαι. part. παυσάμενος) *desisto* 1) Act. XV 32: παῦε, ὅχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι. — 2) Med. XV 87: παύσασθ', ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι | τρυγόνες. V 138. c. gen. XXV 2: παυσάμενος ἔργοιο. XXIX 40: παυσάμενος χαλέπω πόθω. XXX 24. suppl. gen. ἔρωτος XI 28.

Πᾰφία *Paphie* (h. e. Venus quae Paphi, in urbe Cypri, colebatur) XXVII 14: φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἅζεο καὶ σύ γε κώρα. | χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη. 55: τᾷ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.

πᾶχυς *cubitus* VII 67: χἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν: 'usque ad cubitum h. e. tantae altitudinis stratum erit, ut cubitum herbis mollibus immittere liceat'. III 30: (τὸ τηλέφιλον) αὔτως ἀμαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη (Ahr. c. Iunt. ὁμαλῷ π. πάχεος).

πᾰχύς *crassus, robustus* XXV 145: τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ: in exitu hex. ut apud Hom. saepe, e. g. Od. X 326: ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ. — comp. πάσσων XXII 113: ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα | ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου χροιῇ δέ τ' ἀμείνω (var. μάσσονα).

πεδά v. **μετά.**

πεδάω *compedio* Ad. 9: στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον | δῆσάν τε καὶ πέδασαν (var. κἀπέδησαν).

πεδέρχομαι (aeol. pro μετέρχομαι) *adeo* XXIX 25: ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι | ὀμνάσθην.

πεδίον (sg. πεδίον, -ῳ, -ον. pl. πεδίοισι) *campus, planities* XVI 91: (αἱ δ' ἀνάριθμοι) μήλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι | ἂμ πεδίον βληχοῖντο. XXV 29. 96. opp. δρυμός XXV 134: ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες | ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων. plur. XVII 102: τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι | ξανθοκόμας Πτολεμαῖος. additur adi. XVI 38: μυρία δ' ἂμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον | ἔμμενὲς ἔκκριτα μῆλα. gen. XVI 75: ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.

πέδον *solum* Ep. III 1: εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὼς | ἀμπαύων. idem valet quod χώρα VII 103: Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας.

πεδωριστής i. q. μεθομιλητής Ep. XVII 3: ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ | τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν | τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πεδωρισταὶ πόλει (secundum Mein. et Herm. interpretationem pro cod. Pal. πελωρισταί scr. A. Fritzschius, Tyrrwhittus πεδωριστᾷ, Ahr. c. Mor. πελωριστᾷ, quod significare vult περιβόητος).

πεζός *pedes*, opp. qui navi vehitur XVII 98: οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβὰς | πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις, | οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός. — adv. πεζᾷ *terrestri itinere* XIII 74: (Ἡρακλῆς) ἡρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ, | πεζᾷ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν (var. πεζός).

πείθω (act. aor. I ἔπεισε, πεῖσαι. aor. II πίθοιμεν. aor. intr. πιθήσας. pf. dor. πεποίθεις, cf. δέδοικα. — med. praes. ipr. πείθεσθ'. aor. II πίθοιο) I) Act. 1) trans. *permoveo* aliquem, ut faciat aliquid a) verbis IV 11: πεῖσαι κεν Μίλων κὰτ τῶ λύκω ἀμνάδα λυσσῆν. — b) alio modo XXII 64: ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν; ad rem transfertur VII 153: (Πολύφαμον) τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι. — 2) intr. *confido* V 28: ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθεις (var. πεποίθῃς). part. aor. πιθήσας ad medii accedit significationem XXIV 41: ὣς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας. — II) Med. *obsequor, obtempero*, abs. XXII 169: ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν | πείθεσθ'. c. dat. XXIX 10: ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ, | τῷ κε λώιον αὔτος ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.

πεινάω *esurio* XV 148: χὠνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς.

πεῖρα *conatus* XV 62: καλλίστα παίδων, πείρᾳ θην πάντα τελεῖται.

πειράομαι *periculum facio, experior,* abs. XV 61: ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί. XXV 274: (βύρσα) οὐκ ἔσκε σιδήρῳ | τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ. c. gen. XV 121: οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων | πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω. XXV 222: πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι. c. inf. XXIV 33: δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.

Πείσανδρος *Pisander* Camirensis, poeta epicus Ep. XX 1: τὸν τῶ Ζανὸς ὅδ' ὕμιν υἱὸν ὡνήρ | — πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν | Πείσανδρος συνέγραψεν ὠκ Καμίρου.

πέκω *tondeo* V 98: ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω | τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός (var. πεξῶ). — Med. XXVIII 12: δὶς γὰρ μάτερες ἄρνων μαλάκοις ἐν βοτάνᾳ πόκοις | πέξαιντ' αὐτοένει Θευγένιδός γ' ἔνεκ' ἐυσφύρω: 'sint tondendae, möchten sich scheeren lassen'.

πέλαγος *pelagus, aequor* XXII 19: λιπαρὰ δὲ γαλήνα | ἄμ πέλαγος. XXI 59: ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.

πελάζω *admoveo* propius XXV 212: δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρειήν.

Πελασγός *Pelasgus* XV 142: οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ (ex Ahr. emend. scr. pro vulg. Πελασγοί), cf. Il. II 681: τὸ Πελασγικὸν Ἄργος. Eur. Or. 1296: ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος.

Πελειάδες *Pleiades* stellae XIII 25: ἆμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ | ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένω εἴαρος ἤδη, | τᾶμος … .

πέλεκυς *securis* II 128: πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας: sc. 'ad aedes expugnandas'.

πέλλα *mulctra* I 26: (αἶγα) ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας.

πελλός *lividus, fuscus* V 98: ὁππόκα πέξω | τὰν οἶν τὰν πελλάν (Valck. pro vulg. πέλλαν): τὴν μέλαιναν. Schol.

Πελοπηιάδαι *Pelopis posteri* XV 142: οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ.

Πελοποννᾱσιστί *Peloponnesiace* XV 92: Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες.

Πέλοψ *Pelops,* Tantali filius VIII 53: μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα | εἴη ἔχειν.

πέλω (act. praes. πέλει, -ομες. ci. aeol. πέλῃ XXVIII 22. πέλοι. inf. aeol. πέλην ci. XXIX 31. ipf. πέλεν ci. — med. praes. πέλῃ, πελόμεσθα. πελώμεθ'. ipf. ἔπλεο, ἔπλετ') 1) *exsisto, contingo, evenio* XXV 33: οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ. XXI 17: οὐδεὶς ἐν μέσσῳ γείτων πέλεν· ἁ δὲ παρ' αὐτάν . . . (e coni. Reiskii scr. pro πενία, Iunt. πάντῃ, Steph. παντᾶ). XII 17: εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι. — 2) *fio, sum,* c. subst. et adi. XXIX 34: (ὅπως) ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι. XXI 54. XIV 68: ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα | πάντες γηραλέοι, cf. XXVIII 27. XXIX 31: ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλην ποτιμώτερον (e Brunckii coni. scr. pro πέλειν). XXVIII 22: ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλῃ (var. πέλει): 'ut — sit'. XXX 15: μὴ σὺ νέος τὰν ἰδέαν πέλῃ (cod. πέλη); IV 43. VII 95. XIII 4.

πελώριος *ingens* XXII 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια. XXV 271: ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης, cf. Il. V 395: τλῆ δ' Ἀίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν.

πέλωρον *monstrum,* Unthier XXV 195: ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου: leonis Nemeaei. de draconibus XXIV 13: τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη | κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας | ὦρσεν. 58: θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα, cf. Il. II 321: δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας: draco.

πέμπω (praes. πέμποιτε. fut. dor. πεμψῶ, -εῖ. aor. πέμψειεν, πέμψον) 1) *mitto* aliquem VI 31: πολλάκι πεμψεῖ | ἄγγελον. alicui aliquid V 140: Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. | πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. XXII 214: ἡμετέροις κλέος ὕμνοις | ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. — 2) *emitto* XVI 85: ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα.

πενέσται *penestae,* servi Thessalorum (οἱ διὰ πόλεμον ἡλωκότες) XVI 34: πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα | ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.

πενθερός *socer* XVIII 18: μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν

ἐξεῖς. XXII 162: ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι.

Πενθεύς *Pentheus*, Echionis et Agaues filius, rex Thebarum XXVI 10: Πενθεὺς δ' ἀλιβάτω πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει. 16. 18. XXVI 26: ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.

πένθημα *luctus* XXVI 26: ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.

πένθος *luctus* XXII 176: γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος | ἡμετέροισι λίπωμεν.

πενία, πενίη *paupertas* XVI 33: ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων. XXI 1: ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει. 16.

πένομαι *apparo* XIII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο | δειελινοί, itemque in exitu hex. Il. XVIII 558. Od. II [322].

πέντε *quinque* XV 20: πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές. IX 27: (οὐ κρέας — σιτήθην) πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν.

πεπαίνω *mollio* (proprie: maturo) II 140: καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο: ἤγουν ἐρωτικῶς ἐμαλθάσσετο. Eustath. p. 624.

πεπαίτερος (comp. v. πέπων) *flaccidior* VII 120: καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος (sc. ἐστὶ Φιλῖνος).

πέπλος (sg. πέπλος, -ῳ. pl. a. πέπλους, dor. πέπλως, aeol. πέπλοις XXVIII 10) *peplus*, vestis ampla 1) feminarum I 33: (γυνὰ) ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. XXVI 17: (αἱ δ' ἐδίωκον) πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν ἐρύσασαι. plures pepli gestantur XIV 35: ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως | ἔξω ἀπῴχετο θᾶσσον. XXVII 53. — 2) virorum VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος ζωστῆρι πλοκερῷ. XXVIII 10: σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις, ἀνδρείοις πέπλοις.

πεπρωμένος (part. pf. a rad. πορ ductum) *fato constitutus* XXIV 80: δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν | μόχθως.

πέρ (plerumque in thesi leg.) part. encl. *valde, admodum, vel, etiam* I) in sententiis secundariis 1) c. participiis: quamvis, etiamsi; a) postponitur XXII 131: τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας. add. ἔμπης XXV 18: αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης | πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι, cf. Od. XIX 356: ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης. — b) praemittitur participio, ita ut ad adiectivum potius videatur pertinere, XXII 97: (ἔσχεθε δ' ὁρμῆς) παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα. XXIV 100. XXV 100. 147. 197. add. καί I 44: καὶ πολιῷ περ ἐόντι. XXII 153: αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ. XXV 112: καὶ ἄρρητόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν. — 2) c. coniunctionibus a) εἰ si revera, si omnino XXV 173: εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι. II 34: (καὶ τὸν ἐν Ἅιδᾳ) κινήσαις κ' ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο. VII 4. XXV 163 (ci.). — b) ὡς, v. ὥσπερ. — c) ἁνίκα quando vel maxime II 147: (ἦνθέ μοι) σάμερον, ἁνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι, cf. Il. X 7: ὅτε πέρ τε. — 3) c. pron. relat. a) ὅς, v. ὅσπερ. — b) ὅσ(σ)ος quantus profecto, revera, eben VII 60: ὀρνίχων —, ὅσαις τε περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. XVII 39: (τόσον) ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν. 66. XXVI 21. XXX 16: πάντ' ἔρδ', ὅσσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτια γεύμενοι. — II) in sententiis primariis 1) c. imper. XXV 34: ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε: profecto, utique; ubi quum opponatur voc. ἡμεῖς (v. 32), idem fere valet atque: tuam vicem. — 2) post compar. c. part. ἤ V 52: (ταὶ δὲ τραγεῖαι) ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἤ τύ περ ὄσδεις.

πέρᾱν, πέρην *trans, ultra*, c. gen. XXV 19: (αὖλις) φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος. XVI 99: (κλέος φορέοιεν ἀοιδοί) καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν.

περάω 1) trans. *transeo, penetro* XVII 47: (σέθεν δ' ἕνεκεν Βερενίκα) εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν. XV 44: ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος! πῶς καί ποκα τοῦτο περᾶσαι | χρὴ τὸ κακόν; — 2) intr. *penetro* II 90: ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα; 50: ἐς τόδε δῶμα περάσαι.

περί (περί et πέρι (bis) semper fere efficiunt pyrrhichium, iambum bis; eliditur vocalis more aeol. περ' XXV 242.) *circumcirca, ab omnibus partibus, eximie, prorsus*; I) adv. 1) *circum* in tmesi, v. περιβαίνω, περιελικτός, περιέρχομαι, περικαλύπτω,

περιφύω. — 2) *eximie, prorsus* II 82: χὡς ἴδον ὡς ἐμάνην ὥς μευ πέρι θυμὸς ἰάφθη (vulg. περὶ, Ahr. c. Tayloro et Graefio πυρί). — II) praep. (semel postponitur XXV 162; semel inter praep. et casum interponitur μέν.) A) c. gen. 1) *supra, prae, praeter* XXV 119: (ὤπασε δῶρον) ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν, cf. Od. VII 108: Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν. — 2) *propter, de* XXV 82: οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς, cf. Il. XII 423: ἐρίζητον περὶ ἴσης. — 3) *de*, apud verbum sentiendi XXV 162: ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας. — B) c. dat. 1) *circa*, um, an XXIV 43: (ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθεν) κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο. 74: πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα | χειρὶ καταστρίψοντι. XX 23: χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο. VII 64: λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων. XXV 242: μακρὴν δὲ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε | κέρκον. — 2) *de* I 54: περὶ πλέγματι γαθεῖ. XIII 55: ταρασσόμενος περὶ παιδί, cf. h. Cer. 77: ἀχνυμένην περὶ παιδί. — C) c. acc. *circa*, ita ut moveatur aliquid circa rem aut sine motu sit variis locis sive attingens sive non attingens; 1) XXIV 117: ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν | ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι. VII 142: πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι, v. ἀμφί. XXII 81: περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας. XXIV 30: τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα. I 129: σύριγγα καλὰν (l. καλὸν) περὶ χεῖλος ἑλικτάν: 'fistulam, quam bene, pulchre circa labra versare potes, h. e. ita ut bene sonet'. XXV 148: ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθείς | μυών. — 2) I 29: τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός. XV 65: περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος. XII 30: αἰεί οἱ περὶ τύμβον — κοῦροι ἐριδμαίνουσι. XXII 100: ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε. XI 9: ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε. XV 30: οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά.

περίαλλα adv. *prae aliis, eximie* XII 28: ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα | ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα.

περιβαίνω, aor. I *impono* aliquid, ita ut tanquam equo insideat; per tmesin XXV 213: (ἐπέλασσα κορώνῃ) νευρειήν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα: ἀνέβαλον. Gloss.

περιβάλλω, med. *amplector* XVII 128: (ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων) νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ.

περιγληνάομαι *oculorum pupillis collustro* XXV 241: ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις | θὴρ ἄμοτος.

περιελικτός *circumplicatus,* per tmesin II 122: (λεύκαν) πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν (vulg. περιζώστρῃσιν): ταινίαις περιειλημμένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον. Schol.

περιέρχομαι *circumeo, circumdo,* per tmesin XXV 260: περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω | ἦλθε.

περικαλλής *perpulcher* XVII 124: αὐτοὺς περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι.

περικᾰλύπτω *circumvelo,* per tmesin XXV 176: (δέρμα δὲ θηρός) — ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.

περίκειμαι *circumdor, cingor*, met. XXIII 14: ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος: ἐνδεδυμένος. Gloss., cf. Od. IX 214: μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν.]

περῐκλάω *infringo, inflecto* XXI 48: τὼ χέρε τεινόμενος περικλώμενος εὖρον ἀγῶνα (ex Herm. coni. scr. pro περικλώμενον v. περὶ κνώδαλον): 'prono corpore'.

περῐκλειτός *inclutus* XVII 34: περικλειτὰ Βερενίκα. Ep. XXII 3: υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης.

περιλῑχμάω *circumlambo,* med. XXV 226: γλώσσῃ δὲ περῑλιχμᾶτο γένειον.

Περιμήδα *Perimede* saga II 15: φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας: αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀγαμήδη λεγομένη. Schol., cf. Il. XI 740: πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε (Augiae) ξανθὴν Ἀγαμήδην, | ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. Propert. II 4, 7: non hic herba valet, non hic nocturna Cytaeis, non Perimedeae gramina cocta manus.

περιμήκης *praelongus, permagnus* XXV 23: εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις | δέδμηνθ'.

πέριξ *circumcirca* Ep. IV 8: ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι | ἄμπελος.

περιξέω *circum rado, polio* XXII 50: (πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων) χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.

περιπέλομαι *circumvolvor* XVII 127: (ὅγε μηρία καίει) μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν, ut apud Hom. de anno e. g. Od. XI 248: περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ.

περιπετάννυμι *circum obtendo* I 55: παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, cf. Verg. Ecl. III 45: et molli circum est ansas amplexus acantho.

περίπλεκτος *perplexus* XVIII 7: ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι | ποσσὶ περιπλέκτοις: 'complexuque pedum quatiebant praepete terram'. Eob. Hess.

περιπλήθω *sum frequens, numerosus* XXV 13: αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης | πάντεσσιν νόμοι ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι: πολὺ πλῆθος οὖσι. Gloss.

περίσπλαγχνος *animosus* XVI 56: περίσπλαγχνος Λαέρτης.

περισσαίνω *caudam moveo circa*, umwedele, de canibus XXV 72: (τὸν δὲ γέροντα) ἄγριον ἀσπάζοντο περίσσαινόν θ' ἑτέρωθεν, cf. Od. XVI 4: Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι.

περισσός 1) *egregius, praestans* Ep. XVI 3: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ | τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιοῦ. — 2) *supervacaneus, inutilis* XXI 15: οὐδὸς δ' οὐχὶ θύραν εἶχ'. οὐ κύνα· πάντα περισσά, πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἁ γὰρ πενία σφας ἐτήρει. — 3) *reliquus* XXVI 24: αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες: sc. Penthei corporis, capite atque humero iam avulsis. — adv. **περισσῶς** *eximie, supra modum* Ad. 34: τούτους κόλαζε, Κύπρι — τί γὰρ φέρω περισσῶς | ἐρωτικούς; — ὀδόντας.

περισταδόν *circumstando* XXV 103: (ὁ μὲν) κωλοπέδιλ' ἀράρισκε περισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν, eodemque versus loco II 68; ut iam apud Hom. Il. XIII 551.

περιστέλλω *curo, prospicio, consulo* XV 74: ἐν καλῷ εἴης | ἄμμε περιστέλλων: ἐπιμελούμενος ἡμῶν. Schol. — Med. de agris colendis XVII 97: λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλονται ἕκηλοι (vulg. περιστέλλουσιν).

Περιστέρη *Peristere*, femina quaedam morte filiae afflicta Ep. XXV 5: αἰαῖ ἐλεινὰ παθοῦσα Περιστέρη (var. Περιστερή, A. Fritzschius Περιστερί).

περιτρέχω *ambio*, pf. Ep. IV 5: σακὸς δὲ σκιερὸς περιδέδρομεν.

περιφείδομαι *parco* Ep. IX 1: ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο.

περίφρων *valde prudens* III 45: μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίης: in quarto pede, ut apud Hom. saepe.

περιφύω, intr. *circum nascor*, per tmesin XIII 40: περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει.

περιώσιον, περιώσια adv. *eximie, valde* XVII 23: χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν. XXV 125: (ἅπασαι) ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.

περόναμα v. **χέρνημα.**

περονᾶτρίς i. q. ἐμπερόναμα XV 21: ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.

περονάω *fibula subnecto, astringo*; med. XIV 65: εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει | λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι.

Περσεύς *Perseus*, Iovis filius, avus Alcmenae XXV 172: γένος δέ μιν (Herculem) εἶναι ἔφασκεν, | εἰ ἐτεόν περ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.

Περσήιος *Persēus* XXIV 71: θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσήιον αἷμα. v. Περσεύς.

Πέρσης *Persa* XVII 19: (Ἀλέξανδρος) ἑδριάει Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτραις (var. Πέρσῃσι).

πέρῡσιν *anno superiore* XV 98: ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε (e Reiskii coni. scr. pro vulg. Σπέρχιν). XXIX 26: ὀμνάσθην, ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος: 'prima syllaba ictu metrico producitur', cf. ὑπέρ XXIX 25.

πέτᾰλον *folium* VII 9: (αἴγειροι κλῆθραί τε) χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.

πετάννυμι *aperio* XVI 6: (τίς) ἡμετέρας Χάριτας πετάσας (sc. τὰς πύλας) ὑποδέξεται οἴκῳ;

πέταυρον v. **πέτευρον.**

πετεεινός, πετεηνός *volucer*, n. pl. *aves* XV 118: πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ (var. πετεηνὰ) καὶ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεστι. XII 7: (ἀηδών) συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν.

πέτευρον *tignum v. asser, super quo gallinae cubant* XIII 12: ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, | σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ (Ahr. c. var. πεταύρῳ).

πέτομαι *volo* XIV 40: (χελιδών) ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.

πέτρα (sg. πέτρα, -ας, -ᾳ, -η. pl. πέτραισιν, πέτρας. prioris syllabae vocalis ubique producitur, praeter X 7. XXII 27.) 1) *rupes* humo affixa I 8: (τὸ καταχές) τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. XXII 37: εὗρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ. XXVI 10: ἠλιβάτω πέτρας ἄπο. XXIV 93: ῥωγάδος ἐκ πέτρας. Ep. I 4: Δελφὶς — πέτρα. sing. pro plurali VII 114: πέτρᾳ ὕπο Βλεμύων. plur. IX 26: πέτραισιν ἐν Ἱκκαρίαισιν (var. πέτρησιν). IX 16: κοιλαῖς ἐν πέτραισιν (var. πέτρησιν). — prope mare vel amnem: rupes, scopulus V 16: (κατὰ τήνας) τᾶς πέτρας, ὤνθρωπε, μανεὶς εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν. XI 17: καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας | ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα. I 39: γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται | λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει, cf. XXI 42. VIII 55. plur. XXII 27: προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας | Ἀργώ: h. e. συμπληγάδας v. συνδρομάδας (XIII 22). — 2) *lapis* XII 36: Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, v. Λύδιος. — 3) met. de animo duro X 7: Μίλων ὀψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω, cf. Il. XVI 34: γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα | πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.

πέτρος *saxum* XXII 49: (μύες) ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων | χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.

πεύθομαι (praes. πεύθονται. fut. dor. πευσεῖσθε. aor. πυθοίμην, -έσθαι) 1) *audio, cognosco* XXV 217: ὠρυγμοῖο πυθέσθαι. III 51: ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. — 2) *exploro* XXV 49: ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην. XIII 36: (πέτρῃ, χρυσὸν ὁποίῃ) πεύθονται μὴ φαυλὸς ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί: 'aurum examinant'.

πεύκη *picea* XXII 40: ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι. VII 88: τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις | ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο, θεῖε Κομᾶτα, cf. Il. XXIII 328: ἢ δρυὸς ἢ πεύκης.

πηδάω *feror cum impetu* XXV 251: τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὁρμῇ (ὁ ἐρινεός). (de VIII 42 v. πλήθω.)

Πηλεύς *Peleus*, pater Achillis XVII 55: ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα | Αἰακίδᾳ Πηλῆι (ἔτεκεν).

πῆμα *calamitas, malum* XXV 199: οἷον δ' ἀθανάτων τιν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα | — Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι.

Πηνειός *Penēus*, fluvius Thessaliae inter Olympum et Ossam perangusta valle in sinum Thermaeum influens I 67: ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδω (ἦσθε);

πηός v. **παός**.

πήποκα *unquam* VIII 34: (αἴ τι Μενάλκας) πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος. XI 68: οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ.

πήρα *pera*, mantica pastoricia I 49: ἐπὶ πήρᾳ | πάντα δόλον κεύθοισα. 53: μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας | οὔτε φυτῶν. Ep. II 4: (Δάφνις — ἄνθετο Πανί) νεβρίδα, τὰν πήραν, ᾇ ποκ' ἐμαλοφόρει. plur. XV 19: ἑπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν: 'vellumina vetularum perarum'.

πιάζω (dor. pro πιέζω) *prehendo*, aor. dor. IV 35: τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας | τᾶς ὁπλᾶς.

πιαίνω *pinguefacio* VIII 39: τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε. — Pass. *pinguesco* XVII 126: πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει. de frugibus X 46: ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν | ἢ Ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως: h. e. 'efficitur ut plane grandescant grana eius frumenti, quod ante maturitatem summam, ne excidant grana, desecatur'. A. Fr.

πῖδαξ *fons*, aqua saliens VII 142: ποτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

πιεζέω *premo* XXV 268: πρὸς δ' οὔδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπιέζευν | οὐραίους ἐπιβάς (pro ἐπίεζον e cod. 18 scr. Mein. provocans ad Od. XII 174 et 196, ubi Apio πιέζευν).

Πιερίδες *Pierides* h. e. Musae Pieriam incolentes XI 1: **οὐδὲν ποτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,** | — **ἢ ταὶ Πιερίδες.** X 24: **Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι** | **παῖδ'**.

πίθος *dolium*, vas vinarium VII 147: **ἐπτάετες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.** X 13: **ἐκ πίθω ἀντλεῖς. δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος**: 'tu quidem hauris e dolio (vinum meracum)'; παροιμία ἐπὶ τῶν ἄφθονα ἐχόντων τὰ πράγματα. Gloss.

πικραίνω *exacerbo* V 120: **ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παρῄσθευ;**

πικρός *acerbus*, *amarus* I [93]: (τὸν αὐτῷ) ἄνυε πικρὸν ἔρωτα. XXIII 5: (Ἔρως) πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία **βάλλει.** de Pane I 17: **ἔστι δὲ πικρός,** | **καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.**

πιλιπής *qui littera π caret* Syr. 4: οὐ πιλιπὲς αἶθε πάρος φρένα σάκους: 'ille cuius animum olim amore incendit Pinus (Πίτυς) Nympha'; τέρμα **σάκους** enim est i. q. **ἴτυς** v. **πίτυς** detracto π.

πίμπλημι *impleo* XXV 98: **σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν** | **εἰλιπόδων.** (de VIII 69 v. **πλήθω.**)

Πίνδος *Pindus*, mons inter Thessaliam et Epirum situs I 66: πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα Νύμφαι; | ἢ **κατὰ** Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ **κατὰ** Πίνδω (Ahr. coni. **Πίνδον**);

πινυτός *prudens* XVII 34: **οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα** | **ἔπρεπε θηλυτέραις.** XXVII 1: **τὰν** πινυτὰν Ἑλέναν.

πίνω (praes. **πίνω, πινέμεναι.** ipf. **ἔπινες, -ομες.** fut. **πίομαι.** aor. **πιεῖν**) *bibo*, *poto* 1) de hominibus, abs. XIV 13: **ἐπίνομες** — | **ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν.** 20: **ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο.** VII 69: **πίομαι μαλακῶς** — | **αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.** XII 53: **τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα**: 'potum, son boire'. — c. acc. XI 85: **γάλα πίνω.** XVIII 11: **ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες** (sc. **οἶνον**); — c. gen. XXII 62: **δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;** — 2) de animalibus: bibo, sugo XXV 104: **ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει** | **πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος.** v. **ἐκπίνω.**

πίπτω (praes. **πίπτῃ.** aor. **ἔπεσεν, πέσεν. πεσών, -όντος**) *cado* 1) de animantibus XXV 258: **πέσεν δ' ὅγε** (leo) **πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι** | **ὑψόθεν ἐν γαίῃ.** de mortuis: concido III 53: **κεισεῦμαι δὲ πεσών.** XXIV 5: (**Πτερελάου**) **Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.** — 2) de rebus XXV 239: (**ἰός**) **ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως.** XXIII 31: **ἁ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα πίπτῃ** (vulg. **παχθῇ,** v. **πάγνυμι** 3)).

Πίσα *Pisa*, urbs Elea prope Olympiam sita, antiquis temporibus deleta IV 29: **ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων** | **δῶρον ἐμοί νιν ἔλειπεν**: 'ad ludos Olympicos'.

πισεύς *palustrium regionum incola* XXV 201: **πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς** | **λῖς ἄμοτος κεράιζε** (e Mein. et Ziegleri emend. scr. pro **πεισῆας**).

πίσσα *pix* XIV 51: **νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας**: παροιμία ἐστί· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν **εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπιπτόντων καὶ κακῶς ἀπαλλασσομένων.** Schol.

πιστεύω *fidem habeo*, *credo* V 20: **αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.**

πιστός *fretus*, *fidelis* XXVII 62: Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι **πιστῇ** (ex Ahr. coni. scr. pro vulg. σῇ ἐρημιὰς οὐκέτι πιστή).

πίτυλος *pulsus remorum* ad ictum pugnorum transfertur XXII 127: **αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,** cf. Aesch. Sept. 862 (855): **ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.**

πίτυρον *furfur* II 33: **νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα**: 'furfures in talibus sacris etiam apud Demosth. de Cor. p. 313 commemorantur; praeterea eorum usus erat in mysteriis, in quibus qui initiabantur furfuribus illinebantur.' A. Fr.

πίτυς *pinus pinea L.* I 1: **ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,** | **ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται.** V 49: **βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις.** I [134]. III 38: **ἁσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.** — Pinus Nympha significatur Syr. 4, v. **πιλιπής.**

πίων (sg. m. **πίονι, -α.** f. **πιείρᾳ.** n. **πίονος, -ι.** pl. m. **πίονες, -ας.**

n. πίονα) 1) *pinguis, opimus* XXV 86: τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα | ἐκ βοτάνης ἀνιόντα, ut apud Hom. saepius. XXV 106: ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν. — 2) *opulentus, opimus* XVII 106: δόμῳ ἐνὶ πίονι. VII 143: πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος. 33: μάλα γὰρ σφίσι πίονι μέτρῳ | ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν. — 3) *fertilis* XXV 97: στείνοντο δὲ πίονες ἀγροί | μυκηθμῷ. 153: πίονας ἀγρούς, ut apud Hom. saepius. XVIII 29: πιείρᾳ ἅτε λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ, cf. Od. II 328: πίειραν ἄρουραν.

πλᾰγίαυλος *tibia obliqua* XX 29: κῆν αὐλῷ δονέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιαύλῳ, cf. Bio. III 7: ὡς εὗρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα.

πλάζω, pass. *erro, vagor* XX 41: οὐχὶ δὲ καὶ τύ, | ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;

πλᾰ́θᾰνον *orbis v. discus, super quo panes fingunt formantque* XV 115: εἴδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται.

πλακερός v. **πλοκερός.**

πλᾱ́ν 1) *praeterquam* V 84: πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω, ubi voc. δύο etiam genet. esse posse concedimus; v. δύο. in principio sententiae XIV 52: χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος, | οὐκ οἶδα. πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς Ὑποχάλκω ἐρασθείς (sc. ἐξέπλευσε): praeterquam quod. — 2) *praeter*, c. gen. XV 94: μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη, | πλὰν ἑνός.

πλανάομαι 1) *vagor* IX [4]: χοἰ μὲν ἁμᾷ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο. — 2) *deerro* XV 67: πότεχ' αὐτᾷ, μή τι πλαναθῇς.

πλάνος *fallax, fraudulentus* XXI 43: (ἐδόκευον) ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.

πλάσσω *formo* XXIV 107: αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε | πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος. (de VII 44 v. καίνυμαι.)

πλᾰτᾰγέω 1) *crepito, fragorem edo* III 29: οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τι πλαταγῆσαν (e coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. τὸ πλατάγημα). — 2) *manus complodo* VIII 88: ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε | νικάσας.

πλατάγημα v. **πλαταγέω.**

πλᾰτᾰγώνιον *folium papaveris* XI 56: ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά | ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν: 'folia quae collisa ac displosa strepunt et de fide amatoris edunt testimonium'; cf. III 29.

πλᾰτᾰ́νιστος *platanus orientalis L.* XXV 20: κείνῃ, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι. XXII 76: οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους. XVIII 43: πρᾶτα τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο | πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον, | πρᾶτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον: σοὶ πλέξασαι στέφανον κρεμάσομεν ἀπὸ τῆς πλατάνου τῆς ἐν τῷ γυμνασίῳ. Schol., cf. Arist. Nub. 1005—8. Iahn. Annal. 1860 p. 371.

πλᾰ́τᾰνος i. q. πλατάνιστος XXII 40: ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι | λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι.

πλᾰτειάσδω (aeol. pro πλατειάζω) *ore in latum diducto loquor*, de mulieribus XV 88: ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα: Δωρίζουσαι· οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. Schol.

πλᾰτῑ́ον *prope*, c. artic. ὁ πλᾰτῖον proximus, vicinus X 3: οὔθ' ἅμα λᾳοτομεῖς τῷ πλατίον. V 28: ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθεις.

πλᾰτύς (bis brevis vocalis ante h. v. producitur.) *latus, spatiosus* 1) de regionibus et rebus XVII 102: τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι | ξανθοκόμας Πτολεμαῖος. XVI 99: πλατὺ τεῖχος. XXIV 15: ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν. XXII 101: πλατὺ φάσγανον. — 2) de membris corporis XXIV 78: ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως: Hercules. XXII 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ. 121: πλατὺ γυῖον: 'latum pugnum'. XI 33: πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.

πλέγμα *opus vitile* I 54: (τὸ παιδίον) περὶ πλέγματι γαθεῖ: refertur ad v. 52: καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν.

Πλειάς *Pleias, septentrio* Ep. IX 5: δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν | ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς.

πλεῖος, πλέος *plenus*, c. gen. IX 33: τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος, cf. Od. IV 319: δυσμενέων δ' ἀν-

δρῶν πλεῖος δόμος. V 59: ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

πλεκτός *plexus*, de tugurio piscatorio XXI 7: στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι, cf. Aesch. Prom. 709: πλεκτὰς στέγας Scytharum.

πλέκω *plecto, necto* XVIII 43: στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο | πλέξασαι. XI 73: αἴθ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις. I 52: αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν | σχοίνῳ ἐφαρμόσδων.

πλεύμων v. **πνεύμων**.

πλευρά *latus* hominis VII 107: (μή τί τυ παῖδες) Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους | τανίκα μαστίσδοιεν, cf. Il. XXIII 716: σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους. VII 144: παρὰ πλευραῖσι δὲ μάλα | δαψιλέως ἁμῖν ἐκυλίνδετο (var. πλευρῆσι). (de XXV 269 v. πλευρόν.)

πλευρόν *latus, costa* hominis XXV 176: (δέρμα) ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει. 144: χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ (Herculis) κάρη στιβαρόν τε μέτωπον. animalis XXV 269: μηροῖσι δὲ πλεύρ' ἐφύλασσον (e coni. Briggsii scr. pro πλευρῇσί τε μῆρ'): leonis.

πλευστικός *aptus ad navigandum* XIII 52: κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος.

πλέω *navigo* XI 61: αἴκα τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται. fut. dor. XIV 55: πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος (πλευσεῦμαι c. var. Morsbach. Diss. de dial. Theocr. Bonnae 1874 p. 74, βασεῦμαι e coni. Ahr.). XIII 16: τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.

πληγή *ictus, verber* XXII 98: ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων. 110: ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς | πᾶν συνέφυρε πρόσωπον, cf. Il. II 264: πεπληγὼς — ἀεικέσσι πληγῇσιν.

πλήθω (praes. ind. πλήθετε, -ουσιν. pf. πεπληθυῖαν) *plenus sum* VIII 41: παντᾷ δὲ γάλακτος | οὔθατα πλήθουσιν (var. πηδῶσιν, Ahr. e coni. πιδῶσιν). 69: τὰ δ' οὔθατα πλήθετε πᾶσαι (e Med. scr. A. Fritzschius, vulg. πλήσατε). XXII 38: (κρήνην) ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. — met. XXVII 24: γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

πλήρης *plenus* I 146: πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, | πλῆρες τοι σχαδόνων.

πληρόω *impleo* VIII 45: ἔνθα μέλισσαι | σμάνεα πληροῦσιν. 86: (αἶγα) ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ. c. gen. V 86: Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ | τυρῶ.

πλήσσω *verbero, percutio* cominus 1) manu XXII 123: στιβαρῇ δ' ἅμα χειρί | πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. 105: αὐταρ ὁ πληγείς | ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη. — 2) gladio XXII 198: ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν.

πλίνθος *later* XVI 62: ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέϊ πλίνθον, cf. Ter. Phorm. I 4, 9: laterem lavem.

πλοκαμίς *coma intorta, cincinni* XIII 7: (ἤρατο παιδός,) τῶ χαρίεντος Ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος.

πλοκερός *plexus* VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος | ζωστῆρι πλοκερῷ (vulg. πλακερῷ): 'plexo cingulo, funiculo, ut fit apud homines rusticos'.

πλόος *navigatio* XXVIII 5: τυίδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Δίος. XXII 22. VII 51: ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μυτιλήναν. 61.

πλοῦτος 1) *divitiae* XVII 106: οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός | μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων, cf. XVI 23. XXI 14: οὗτος τοὶς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος, οὗτος ὁ πλοῦτος. — 2) **Πλοῦτος** *Plutus* deus, divitiarum praeses X 19: τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος, | ἀλλὰ καὶ ὡφρόντιστος Ἔρως.

πλύνω *lavo, abluo* XXVII 5: τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. | πλύνεις χείλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω. — met. I 149: θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει (τὸ δέπας)· Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς (var. πεπλύνθαι, cf. tamen exempla perf. πέπλυμαι a Lobeckio collecta Paralip. p. 419): 'laverunt, quo gratiam ei insignem conciliarent'; ἐς τοσοῦτον γὰρ κάλλος ἐξήσκηται. Gloss.

πνεῦμα *spiritus, flatus* VIII 76: ἁδεῖ ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα: 'flatus mitis ventorum nimios calores temperantium'. — de flatu fistulae Ep. V 4: Δάφνις κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.

πνεύμων *pulmo* XXV 237: μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρη (Ahr. e cod. D πλεύμονος).

πνέω 1) *flo, spiro* XII 10: εἴθ' ὅμαλοι πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες | νῶιν, cf. Tib. II 1, 80: at ille felix, cui placidus leniter afflat

Amor. — c. acc. met. XVIII 54: εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες | καὶ πόθον. XXII 82: φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες. — 2) *odorem spiro, redoleo* XVIII 40: στεφάνως δρεψούμεναι ἁδὺ πνέοντας. met. XXIX 19: ἄνδρων τῶν ὑπερανορέων δοκίμοις πνέειν: 'redolere videris consuetudinem virorum elegantiorum'.

πνοιή *flatus, ventus* XXII 16: (θάλασσα) κοπτομένα πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις. 167: τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα | πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, v. ἄνεμος.

ποδεών *petiolus* XXII 51: αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο | ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.

ποθέ (pro ποθέν) *alicunde* V 62: τίς κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βουκόλος ὧδ' ὁ Λυκώπας (Ahr. ποθ'). XIV 27: χἀμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἀσυχᾷ οὕτως (var. ποχ').

ποθεινός *exoptatus* XV 104: βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί | ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι.

πόθεν *unde* XV 89: μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; XIV 50: κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι. | νῦν δὲ πόθεν (sc. γένοιτο); XVI 16: πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ | ἄργυρον. — c. verbis incipiendi XVII 10: παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. II 64: πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;: h. e. πόθεν ἀρξαμένα.

ποθέρπω *accedo, procedo* IV 48: ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει: vacca. — met. V 37: ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει (var. ποθ' ἕρπει): 'quo procedat h. e. quam nullam vim iam habeat'.

ποθέσπερος *vespertinus*, n. pl. pro adv. VIII 16: τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι: 'sub vesperum'. add. art. τὰ ποθέσπερα eadem significatione IV 3. V 113. Ahrensius ubique scr. ποθ' ἕσπερα.

ποθέω (praes. ποθεῖ, -εῦντι. ποθῶν, -έοντι, -εῦντες. ποθέουσα, -έοισαι. aor. inf. ποθέσαι) *desidero* hominem vel rem IV 12: ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι. Ep. XXV 3: ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν (mortuum). XVIII 42: ἄρνες γειναμένας ὄιος μαστὸν ποθέοισαι. XXII 171: εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ. — imprimis: amatum desidero, amo XII 2: οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν: οἱ ἐρῶντες. Schol. XVII 52: κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας. c. acc. X 8. XIII 65.

ποθίκω *accedo, convenio* II 4: ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθίκει (e Mein. emend. scr. pro οὐδὲ ποθήκει, οὐδέποθ' ἥκει, οὐδέποθ' ἵκει): 'ne gradum quidem huc, ad me, vertit'.

ποθοράω, dor. **ποθορέω** (praes. ind. ποθόρημι, -ησθα, -ῇ. ποθορεῦσα. aor. ποτεῖδον, ποτιδεῖν, aeol. ποτίδην XXX 9) *adspicio* XV 12: ὅρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ. XXX 9: αἰδεσθεὶς ποτίδην μ' ἀντίος. II 157. V 85. suppl. acc. VI 25: καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι. (de VI 22 v. ὁράω.) XI 20: (Γαλάτεια) λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. cum notione respectus III 39: καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστί. VI 8. — c. adi. pro adv. III 18: ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα (Ahr. c. var. ποθορῶσα, ut V 85).

πόθος (sg. πόθος, -οιο, -ω, -ον. pl. πόθους) *desiderium* X 9: τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί; plerumque pro cupidine XXIX 40: πανσάμενος χαλέπω πόθω. XVIII 54: φιλότητα πνέοντες | καὶ πόθον. II 143: ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω: 'voti potiti sumus'. XXIII 26. Syr. 8. c. gen. VIII 59: ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος (κακόν ἐστι). XXX 22: τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει. II 150. VII 99. Syr. 5. plur. Ep. IV 14: τοὺς Δάφνιδος — πόθους.

ποία, ποίη (ποία, -ας, -ᾳ, -η, -ην) *herba, gramen, pabulum* XXV 231: χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ (βέλος). VI 45: ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ. VIII 67: ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι | ποίας. XXV 132: (ταῦροι) βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην | ἐν νομῷ, cf. h. Mercur. 27: βοσκομένη — ἐριθηλέα ποίην. XXV 15: πολυειδέα ποίην | λειμῶνες θαλέθουσιν —, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει. V 33: ὧδε πεφύκει | ποία.

ποιέω (act. praes. ind. ποιεῖς, -εῖ, -εῖτε; aeol. πόης XXIX 21. ποιεῖν. ποιῶν, -εῦντα. ipf. ἐποίει, aeol. ἐπόης XXX 13. fut. dor. ποιησεῖς. aor. ἐποίησα, -ας; ποίησας, -αν; aeol. ἐπόησε XXIX 24. ποιήσας. — pass. pf.

πεποίηται. — med. praes. ind. ποιῇ. ipr. ποιεῖσθ'. aor. ποίησαι. — primae syllabae diphthongus ubi corripitur — id quod fit novies — Ahr. e codd. recepit ποέω.) I) *facio*, mache 1) facio, conficio, compono VIII 18: σύριγγ' ἂν ἐποίησα. Med. mihi conficio XXIX 12: **ποίησαι καλίαν μίαν εἰν ἔνι δενδρίῳ.** — X 38: ἦ καλὰς ἄμμι ποιῶν ἐλελήθη Βοῦκος ἀοιδάς. Ep. XIX 6: **ἐπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.** — 2) efficio (statum) a) c. acc. XIX 6: (**μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν**) **θηρίον** ἐστὶ μέλισσα καὶ ἁλίκα **τραύματα ποιεῖ.** XIX 8. II [61]. — Med. III 33: (**ἐγὼ μὲν**) **τὶν** ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα **ποιῇ**: h. e. **λογίζῃ, φροντίζεις.** — b) c. infin. efficio ut III 9: ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς. III 21. XXV 78. — c) c. dupl. acc. mache zu etwas XXVII 58: τὠμπέχονον ποίησας ὅλον ῥάκος. XXI 28: ἁ φροντὶς — **μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.** X 25. Ep. XX 7. add. praep. **ἐκ, ἀπό** XXIX 24: **κῆμε μάλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίω** (var. **ἐξεπόησε, ἐξεπόνασε**). XV 106: **ἀθανάταν** ἀπὸ θνατᾶς | — ἐποίησας **Βερενίκαν.** Med. XIII 52: **κουφότερ' ὦ** παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα. — II) *ago*, tue 1) c. acc. XXI 34: τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις. XIV 70: **ποιεῖν τι δεῖ.** VI 31: **ταῦτα — ποιεῦντα.** XXX 13. XXIII 11: **πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν.** c. adv. XXIX 21: **αἱ γὰρ ὧδε** πόῃς. — Pass. XV 46: **πολλά τοι — πεποίηται** καλὰ ἔργα. — 2) c. dupl. acc. afficio, tracto II 9: **ὥς νιν ἴδω καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.**

ποιητάς *poeta* Ep. XIX 1: Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι **ποιητὰν | τὸν τῶν ἰάμβων.**

ποικίλος *varius, versicolor* V 11: τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον (νάκος). plur. pro subst. XV 78: **τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον· λεπτὰ καὶ** ὡς χαρίεντα: textilia variis coloribus picta.

ποικιλότραυλος *vario modo cantatus* Ep. IV 10: κόσσυφοι ἀχεῦσιν **ποικιλότραυλα μέλη.**

ποιμαίνω *oves pasco* XI 65: **ποιμαίνειν** δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν. c. acc. met. XI 80: **οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα | μουσίσδων**: curabat, leniebat.

ποιμενικός *pastoralis* I 23: (**ἑσδώμεθα** — ᾇπερ ὁ θῶκος) **τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες.**

ποιμήν (sg. **ποιμήν, -ένος, -ένα, -ήν.** pl. ποιμένες, -εσι, -ένας, -ένες) 1) *pastor ovium, opilio* VIII 9: **ποιμὴν** εἰροπόκων ὀίων, συριγκτὰ Μενάλκα. VII 151: τῆνον τὸν ποιμένα **τὸν ποτ' Ἀνάπῳ, | τὸν κρατερὸν** Πολύφαμον. I 80: ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον. VII 71: αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς **μὲν Ἀχαρνεύς, | εἷς δὲ Λυκωπίτας.** VIII 92. XVI 95. (de XVI 39 v. ἐμμενές.) nominatim commemorantur Thyrsis I 7. 15. Menalcas VIII 44. Laco V 1. 90. 138. 143. — 2) universe *pastores* videntur dici XX 19: **ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον**: loquitur bubulcus.

ποίμνα (sg. **ποίμνα, -ας.** pl. **ποῖμναι, -ας**) *grex ovium* V 72: **ἅδε τοι** ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα. X 4: (ἀπολείπῃ) ὥσπερ ὄις ποίμνας, **τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.** VI 28. XXV 7.

ποίμνιον (ter ante caes. bucol.) *grex ovium* VI 6: βάλλει τοι, Πολύφαμε, **τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια.** VI 21. V 75.

ποιολογέω *herbam v. cereales fruges lego* III 31: **εἶπε καὶ ἁ γραία τἀληθέα κοσκινόμαντις, | ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα** Παραιβάτις: ἦγουν **τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη.** Schol. Duas inducit personas Buechelerus proponens: **καὶ ἁ Γραιὼ τ. κ. χἀ πρᾶν ποιολογεῦσα Παραιβάτις,** v. Mus. Rhen. XVIII p. 316.

ποῖος (sg. m. **ποῖος.** f. **ποίας, -αν.** n. **ποῖον.** pl. m. **ποῖοι.** f. **ποῖαι**) *qualis*, plerumque cum admiratione quadam atque indignatione dicitur; II 90: ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα | ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν; augetur vis add. τις XIV 60: τἆλλα δ' ἀνὴρ **ποῖός τις;** X 5: **ποῖός τις, δειλαῖε,** καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῇ; praemittitur artic. V 5: **τὰν ποίαν σύριγγα;**: 'qualis est ista quam dicis fistula?' V 8: **τὶν δὲ τὸ ποῖον | Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος;** — exclamantis est XV 80: **πότνι' Ἀθαναία,** ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι, ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.

πόκ(α) (dor. pro **ποτέ**) *quando* IV 7: **καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;** V 39. cum altera interrogatione iungitur V 9: (**τὶν δὲ τὸ**

ποῖον) Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος;

ποκά v. **ποτέ.**

ποκίζω *tondeo, vellumen adimo,* med. aor. dor. V 26: *τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο;: ἀντὶ τοῦ ἔκειρε, πόκους ἐποιήσατο.* Schol.

πόκος *vellus* ovillum XXVIII 12: *δὶς γὰρ μάτερες ἄρνων μαλάκοις ἐν βοτάνᾳ πόκοις | πέξαιντ' αὐτοένει:* aeol. pro *μαλακοὺς πόκους.* XV 20: *πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές.* V 98: *ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω | τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι.*

πολεμίζω *pugno,* c. dat. XXII 212: *οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.*

πολεμιστής *pugnator, bellator* XXIV 130: *Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστής.* pro adi. XV 51: *τοὶ πολεμισταί | ἵπποι τῶ βασιλῆος:* 'die Paradepferde', bellatores equi ad certamen destinati; *πολεμιστὴς ἵππος — ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.* Phot. lex. p. 438, 16.

πόλεμος *pugna* XXII 171: *εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ . . .*

πολιός *canus* XI 24: *φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα,* cf. Il. X 334: *ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο.* Ov. Met. VI 527: illa tremit, velut agna pavens quae saucia cani ore excussa lupi nondum sibi tuta videtur. — de sene I 43: *ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες | καὶ πολιῷ περ ἐόντι,* cf. Od. XXIV 499: (*ἐς τεύχε' ἔδυνον*) *καὶ πολιοί περ ἐόντες.*

πόλις, πτόλις (1) sg. *πόλῐς, -ιος, -ει, -ιν.* pl. *πολίων.* — 2) *πτόλιν* (1), *πτολίεσσι* (1) post vocales breves.) *urbs, civitas* 1) XVIII 4: *δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος:* Spartae. IV 32: *καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος.* II 35. XIII 18. XVII 82. 111. c. nomine urbis XXV 171: *ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην.* Ep. XVII 5: *Συρακόσσαις — πόλει.* c. gen. XXVIII 3: *πόλιν ἐς Νείλεος ἀγλάαν.* XXII 219: *ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν,* cf. Il. I 19: *ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν.* XXVIII 18: *ἄνδρων δοκίμων πόλιν.* — 2) opp. rus VII 2: *εἵρπομες ἐκ πόλιος.* V 78: *τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις | ζῶντ' ἄφες* (Ahr. e coni. *εὖ πάλιν,* Bergk. *ἐς πάλιν*).

πολῑτας (sg. *πολίτᾳ.* pl. *πολῖται, -αις*) *civis* 1) incola urbis XVII 88: *ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις.* — 2) popularis Ep. XVII 6: *οἱ ἀνδρὶ πολίτᾳ — μεμναμένους τελεῖν ἐπίχειρα.* plur. XXV 45: *ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις.* Ep. XV 3.

πολλάκῐ(ς) (semel secundum efficit hex. dactylum, reliquis locis aut quintum aut primum.) *multoties, saepe, frequenter;* 1) de tempore XI 40: (*ἀείδων*) *πολλάκι νυκτὸς ἀωρί.* II 156: *παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.* I 144: *ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι.* II 88. 134. VI 19. 31. XI 12. XXII 152. XXVII 40. — 2) de numero c. comp. V 57: (*ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν*) *δέρματα τῶν παρὰ τὶν μαλακώτερα πολλάκις ἀρνῶν* (var. *τετράκις*): *καταπολύ.* Gloss.

πολῠ́βōτρυς *vitibus frequens* XXV 11: *αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ὧδε* (*νέμονται*).

Πολυβώτας *Polybotes,* agricola quidam X 15: *τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; ἁ Πολυβώτα:* 'Polybotae filia'.

πολύγναμπτος *multos flexus habens* VII 68: *κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.*

πολυδένδρεος, πολύδενδρος *multas arbores habens* XI 47: *ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα.* XVII 9: *Ἴδαν ἐς πολύδενδρον.*

Πολυδεύκης *Pollux,* Iovis et Ledae filius, frater Castoris, pugilatione insignis XXII 1: *ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱώ, | Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν,* cf. Il. III 237: *Κάστορα θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.* — XXII 132: *ὦ πύκτη Πολύδευκες.* 53: *ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.* 111: *ἀνίκητος Π.* 173: *κρατερὸς Π.* 34: *ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης.* IV 9. XXII 25. 26. 85. 92. 119.

πολυειδής *multifarius* XXV 15: *πολυειδέα ποίην | λειμῶνες θαλέθουσιν* (var. *μελιηδέα*).

πολύεργος *operosus* XXV 27: *οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι.*

πολῠ́ῑδρις *peritissimus* XV 97: *ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολύιδρις ἀοιδός.*

πολύκαρπος *multos fructus gignens* X 42: *Δάματερ πολύκαρπε.*

πολυκήτης *multa cete habens* XVII 98: πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς.

πολύκληρος *multos fundos habens, opulentus* XVI 83: πολυκλήρων Ἐφυραίων | εἴληχας μέγα ἄστυ: Syracusas, cf. Od. XIV 211: πολυκλήρων ἀνθρώπων.

πολυμήχᾰνος *qui est prompto ad multa machinanda ingenio* XXIV 13: αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη | — ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν.

πολύμοχθος *laboriosus, operosus* XXVIII 8: σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν: 'te, oriundum ex ebore, quod non sine multo labore politur'.

πολύμῡθος *verbosus* XXII 153: αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ.

πολύνᾱος *multa delubra habens* XV 109: τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε: Cypris dicitur.

πολυπῖδαξ *multos fontes habens, aquosus* XXV 31: μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.

πολύρρᾰπτος *multum sutus* XXV 265: ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτρην.

πολύρρην *multa pecora habens* XXV 117: οὔτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.

πολύς (sg. m. πολύς, πολλός (1); πολλῷ, πολύν. f. πολλή, -ῆς, -ᾶς. n. πολύ, πολλόν. — pl. m. πολλοί, πολέες (1). πολλῶν, πολέων (1). πολλοῖς, -οῖσι, -ούς. f. πολλαί, -αῖς, άς. n. πολλά, πολλῶν, πολέων (1). πολλοῖς, -οῖσιν. πολλά, πόλλ'; aeol. πόλλα. — comp. sg. πλέον, πλεῖον (1). pl. m. πλεόνεσσιν. f. πλέονες. n. πλεόνων) I) Adi. 1) de numero atque quantitate: *multus, frequens*; a) c. subst. XV 59: ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ. XVII 108: πολύν (χρυσόν). 110. 111. XXV 24: πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον. V 131: πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ. XVIII 11: ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες; (sc. οἶνον). — plur. I 74: πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι, | πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. IX 17: (ἔχω) πολλὰς μὲν ὄις, πολλὰς δὲ χιμαίρας. XXVI 36: πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις. XVI 34: πολλοὶ — πενεσταί. 36: πολλοὶ — μόσχοι. XIII 40: περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει. XXIV 120: μάλα πολλὰ — κειμήλια. XXV 56: ἤμασι πολλοῖς. XXIV 100: πολλοῖσι — ἐνιαυτοῖς. Ep. XX 8. Ep. XXV 2: (ἡ παῖς ᾤχετ') εἰς Ἀίδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρη (ex Ahr. coni. scr. pro πολλῆς, πολλῆσιν, πολιῆς): sc. ἐνιαυτοῖς. XXV 281: πολλὰ — κήδεα. VII 135. XI 77. XVI 67. 72. XVII 93. 126. XXII 30. XXV 247. XXVIII 10. XXX 23. additur adi. II 67: πολλὰ μὲν ἄλλα θηρία. XV 46: πολλὰ — πεποίηται καλὰ ἔργα. XXVIII 19: πόλλ' ἐδάη σόφα — φάρμακα. add. artic. Ep. XXII 2: εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμι Συρακοσίων. — b) c. adi. VII 91: πολλὰ μὲν ἄλλα — ἐσθλά. II 149: ἄλλα τε πολλὰ καί . . . XXX 25: ταῦτα κἄτερα πόλλα (cod. πολλά). Ep. XVII 9: πολλὰ — χρήσιμα. XXII 167: τοιάδε πολλά. — c) sine apposito pro subst. XVI 87: ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν. XIV 25: πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν. VIII 64: μικκὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτέω (var. πολλαῖσιν): pecoribus. XIV 63: πολλοῖς πολλὰ διδούς. XIII 33. XXII 162. XXV 62. XXVII 22. 23. XVI 101: πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους. 42: τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα. sequ. genet. XXIV 74: πολλαὶ Ἀχαιιάδων. XVI 25: πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πάων, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων | ἀνθρώπων. — d) est pro praedic. XXV 197: πολέων περ ἐόντων Ἀργείων. XV 5: (μόλις ὔμμιν ἐσώθη,) Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων: 'quum sit turba hominum plurima in plateis.“ — 2) de vi atque intentione: *ingens, magnus* XXII 83: ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη. 176: πολὺ πένθος. pro praedic. est XXII 14: πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος. XIV 4: χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος. ad praedic. pertinet XXII 90: σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο, νενευκὼς | ἐς γαῖαν: summa virium contentione, 'toto corpore'; cf. Eur. Hipp. 443: Κύπρις γὰρ οὐ φορητός, ἢν πολλὴ ῥυῇ. — 3) de spatio loci et temporis: *amplus, longus* a) XIII 65: πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. XVII 76: πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας. Ep. VIII 3 (?). pro praedic. XXII 156: πολλή τοι Σπάρτη, πολλὴ δ' ἱππήλατος Ἦλις. cf. Plat. Phaed. p. 78 in. — b) Ep. IX 2: καὶ ὧς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος. — II) Adv. 1) neutr. sg. **πολύ, πολλόν** *multum, valde* XX 14: καὶ πολὺ τᾷ

μορφᾷ θηλύνετο. XXV 140: ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. c. comp. *multo, longe* XXII 147: ἧμὶν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας | τάσδε πολὺ προτέροις. XX 25: ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. XI 74: πολὺ μᾶλλον. II 79: πολὺ πλέον. V 80. XVII 40. — 2) neutr. pl. **πολλά** *saepe, multum, valde* XXII 193: πολλὰ μὲν ἐς σάκος — | Κάστωρ, πολλὰ δ᾽ ἔνυξεν — Λυγκεύς | τοῖο σάκος. XVIII 41: πολλὰ τεοῦς — μεμναμέναι. XVI 9: πολλά με τωθάζοισαι. XII 35: Γανυμήδεα πόλλ᾽ ἐπιβῶται. XXX 12. XIV 1: χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. (de XXV 74 v. τρηχύς.) — III) Compar. *plus, plures, plura* XXV 123: αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες (γείνοντο). XVI 65: αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν. c. gen. part. XXV 166: ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν. — neutr. sg. πλέον (ubique — praeter V 71. XV 36. XXII 89 — in exitu pedis quarti) Ep. XIV 1: γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλός | ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον, ὁδοιπόρ᾽, ἔχει: 'pluris facis'. XV 36: πλέον (sc. ἠνάλωσα) ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν | ἢ δύο. pro subst. est V 71: (μήτε Κομάτᾳ) ἐς πλέον εὐθύνης. III 47: (Κυθέρειαν) ὥδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας: 'ad maiorem quam quis existimet furorem'. Ep. XIII 6: (κηδόμενοι) ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί: commodum, lucrum. Ep. VI 1 = 5: τί τοι πλέον: quid prodest tibi. — c. art. τὸ πλέον commodum, praemium iustum VIII 17: ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἑξεῖ ὁ νικῶν; I 20: (τὰ Δάφνιδος ἄλγε᾽ ἀείδες) καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μοίσας, qui versus num sanus sit dubitatur. Ep. VI 1. 5 (var. τοι). — adv. **πλέον** 1) *magis* XXX 10: ἔμεθεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ὥρος ἐδράξατο. XVII 40: ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. sequ. ἤ V 80. XXII 89. II 79. gen. II 106: πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον. — 2) *plus* XXIX 17: τῷ δ᾽ εὔθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος.

πολύσῑτος *multa coenatus* XXI 40: οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, | εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ᾽.

πολύστᾰχυς *multas spicas habens v. gignens* X 42: Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ.

πολύστονος *luctuosus* XVII 47: (Βερενίκα) εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν.

Πολύφᾱμος *Polyphemus* Cyclops, pastor Siculus XI 7: οὕτω γοῦν ῥάιστα διᾶγ᾽ ὁ Κύκλωψ ὁ παρ᾽ ἁμῖν, | ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ᾽ ἤρατο τᾶς Γαλατείας, | ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε. 80. VII 151: ἆρά γέ πᾳ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ᾽ Ἀνάπῳ, | τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε, | τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ᾽ αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι; VI 6: ὦ Πολύφαμε. 19.

πολύφιλτρος *admodum amans* XXIII 1: ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ᾽ ἐφάβω.

πολυχανδής *valde capax* XIII 46: ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν.

πολύχορδος *multas chordas habens* XVI 45: (αἰόλα φωνέων) βάρβιτον ἐς πολύχορδον.

πολυώδῠνος *multorum dolorum auctor* XXV 238: ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός, cf. Il. XV 450: πολύστονος ἔμπεσεν ἰός.

πολυώνῠμος *multa nomina habens* XV 109: τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε: Cypris dicitur.

πομπά *pompa* sollennis ad delubra deorum ducta II 72: τὰν πομπὰν θάσασθαι. 83: κοὔτε τι πομπᾶς | τήνας ἐφρασάμαν.

πομπεύω *in pompa transvehor* II 67: (ἦνθ᾽ — Ἀναξώ) ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα | θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

πονέω (dor. πονάω) *labore paro, perficio* XV 80: πότνι᾽ Ἀθαναία, ποῖαί σφ᾽ ἐπόνασαν ἔριθοι. Med. XV 115: εἴδατα δ᾽ ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται. (de XXVI 7 v. ποπάνευμα.) — met. XIII 14: ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη: 'factus, perfectus'.

πονηρός *malus, improbus,* de hominibus Ep. XXI 2: εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ, | εἰ δ᾽ ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν, | θαρσέων καθίζευ. de rebus XXIV 67: μηδ᾽ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν, | αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε.

πόνος (sg. πόνος, -ον. pl. πόνοι-

σιν) 1) *labor*, Arbeit, Mühe XXI 20: τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος. 39: κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν. VII 139: τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον: laborabant, cf. XXII 187: τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον. de labore pugilationis XXII 113: ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα | ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου. palaestrae II 80: ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. — 2) *aerumna*, de dolore amoris spreti II 164: ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.

ποντοπορέω *mare percurro, in mari navigo* Ep. IX 6: ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς. — met. inf. aeol. XXX 20: ἀλλάσσει δ' ἑτέρᾳ ποντοπόρην αὔριον ἄμερος: 'mutat (mutabit) hanc vitam die crastino, ita ut mitis vela pandat (naviget) in alteram partem h. e. alicui amatori faveat v. velificetur'.

πόντος (sg. πόντος, -ου, -οιο, -ον) 1) *pontus, mare* a) prope littus VI 35: ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἦς δὲ γαλάνα, | καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἁ μία κώρα | — κατεφαίνετο. — b) mare altum, profundum XVII 91: (νᾶες ἄρισται) πόντον ἐπιπλώοντι. XXII 133: ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων. II 38: σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται. XI 18: (καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας) ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα. — c) certa maris pars XVI 98: Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί | καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν: Ponti Euxini vel, ut alii malunt, paludis Maeotidis. — 2) **Πόντος** *Pontus* (*Euxinus*) XXII 28: (προφυγοῦσα) Ἀργὼ — νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου.

ποπάνευμα *libum* XXVI 7: ἱερὰ δ' ἐκ κίστας ποπανεύματα χερσὶν ἑλοῖσαι | εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν (e Wordsw. coni. scr. pro vulg. πεποναμένα), cf. Verg. Georg. II 394: Baccho dicemus honorem carminibus patriis lancesque et liba feremus.

πόποι *pro, papae;* exclamatio est admirantis cum ὦ coniuncta XXV 78: ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες | θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιπειθές. cf. Od. I 32: ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.

ποππυλιάσδω (aeol. pro ποππυλιάζω) *sibilo, susurro*, wispere V 89: ἁδύ τι ποππυλιάσδει (Ahr. ποππυλιάζει).

ποππύσδω (aeol. pro ποππύζω) *sibilo*, inf. dor. V 7: (τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι) ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι, cf. Verg. Ecl. III 26: indocte, solebas stridenti miserum stipula disperdere carmen.

πορθμεύς *portitor* I 57: τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καυλωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα. de Charonte XVII 49: στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων, cf. Eur. Alc. 253: νεκύων δὲ πορθμεὺς ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων μ' ἤδη καλεῖ.

πόρος *copia(e), census* XXI 14: οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος, οὗτος ὁ πλοῦτος (e Koehleri emend. scr. pro πόνος, Ahr. coni. στόλος), cf. Ov. Met. III 588: ars illi sua census erat.

πόρρω, πρόσσω 1) *prorsus, in adversum* XXII 87: αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω | χερσὶ τιτυσκόμενος. — 2) *procul* XIII 60: (ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά) ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.

πόρτις (sg. πόρτις, -ιος, -ιν. pl. πόρτιες, -ιας) *vitula* I 75: πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο, v. δαμάλα. I 121: Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων. VIII 76: ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος. VI 45: ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ. XXVII 63: ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτᾳ. IV 15. 52. — sing. pro plur. XX 33: χὠ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.

πορφύρεος *purpureus* II 122: (λεύκαν) πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν (Ahr. πορφυρέῃσι — ζώστρῃσιν). XV 125: πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω, cf. Od. XX 150: ἔν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας βάλλετε πορφυρέους. Il. IX 200.

πορφύρω *colore rubro nigresco, rubesco* V 124: Ἱμέρα, ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα, καὶ τὺ δέ, Κρᾶθι, | οἴνῳ πορφύροις: ὑπὸ οἴνου εἴθε πορφυροῦς εἴης, τουτέστιν εἰς οἶνον εἴθε μεταβληθείης. Schol.

Ποσειδάων *Neptunus*, deus maris XXI 54: (εἶχε δὲ δεῖμα,) μή τι Ποσειδάωνι φίλοι πεφιλημένος ἰχθύς. XXII 133: ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο

Ποσειδάωνα κικλήσκων: sc. Amycus, quem poeta dicit 97: *παῖδα Ποσειδάωνος.*

πόσις *potatio* XIV 29: *ἤδη δ' ὤν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες.*

πόσις *maritus* XVII 130: *ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.*

πόσσος *quantus* XV 35: *λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ* (*τὸ ἐμπερόναμα*);: 'quanto pretio'.

πότ v. **πρός.**

ποτάγω intr. *accedo* I 62: *πόταγ', ὦγαθέ.* XV 78: *Πραξινόα, πόταγ' ὧδε*: *πρόσαγε σαυτόν, ἤγουν πρόσελθε, ἧξον.* Schol.

ποτᾰείδω *cantu invoco* II 10: (*Σελάνα,*) *φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι, ἅσυχε δαῖμον.*

ποτᾰμείβομαι *respondeo* I 100: *τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο*: *πρὸς ταύτην καὶ ὁ Δ. ἠμείβετο, ἀντὶ τοῦ ἠμείψατο, ἤγουν ἀπεκρίνατο.* Schol.

ποτᾰμέλγω *insuper mulgeo,* med. I 25: *αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι,* | *ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας*: 'lacte suo, quoties mulgetur, mulctras adimplet binas'.

ποτᾰμός (sg. *ποταμός, -οῖο, -όν.* pl. *ποταμοί*) *flumen, fluvius, amnis* XXV 201: *πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς* | *λῖς ἄμοτος κεράιζε.* XXII 50: (*πέτροι ὁλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων*) *χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.* XVII 91: *θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα* | *καὶ ποταμοὶ κελάδοντες.* VIII 33: *ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος.* I 118: *χαῖρ', Ἀρέθοισα,* | *καὶ ποταμοί, τοί χεῖτε καλὸν κατὰ Δωρίδος ὕδωρ.* XXIV 92. XXV 19. — additur nomen VII 112: *Ἕβρον πὰρ ποταμόν.* 75: *Ἱμέρα — παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο.* I 68: *ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω.*

ποτᾱνός *volucer, volatilis* Ad. 7: *οἱ δ' εὐθέως ποτανοί* (sc. *Ἔρωτες*) | *πᾶσαν δραμόντες ὕλαν στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον.*

ποταυλέω *tibia accino* VI [41] = X 16: *ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποτίωνι ποταύλει*: 'hunc versum ex id. X 16 huc esse illatum post Valck. et alii indicaverunt et Hauptius, Mus. Rhen. 1846, IV p. 271'. A. Fr. ad VI 41.

ποτᾱῷος (dor. pro *προσηῷος*) *ad orientem spectans* IV 33: *τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον.*

ποτ(*έ*), dor. **ποκ**(*ά*) adv. enclit. *unquam, aliquando, tandem;* 1) in sententiis negativis: unquam VIII 15: *οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν.* XXI 57 (?). XVI 48: *τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτὲ — ἔγνω;* V 5: *τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα, δῶλε Σιβύρτα, ἐκτάσα σύριγγα;* cf. Verg. Ecl. III 25: cantando tu illum? aut unquam tibi fistula cera iuncta fuit? XV 44 (ci.). — 2) aliquando a) de tempore praeterito: olim, quondam; plerumque c. aor. XVIII 1: *ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ* | *παρθενικαὶ — χορὸν ἐστάσαντο.* XXIV 1: *Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις* | *Ἀλκμήνα — κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα.* X 32: *αἴθε μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,* cf. II 45. XVI 105: *Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις.* IV 28. 59. V 36. 118. VI 2. VII 73. 78. IX 10 (ci.). 29. XIII 2. XIX 1. XXI 29. XXVIII 17. Ep. II 4. Syr. 3. — X 23: *πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.* II 115: *πρᾶν ποκα*: 'nuper quondam, neulich einmal'; cf. V 81. X 16. V 143: *ποκ' ἤδη*: 'aliquando tandem'. — b) de temp. futuro XIV 9: *λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.* VIII 35: *ἢν δέ ποκ' ἔνθῃ* | *Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.* — 3) tandem XXI 37: *λέγε μοί ποτε νυκτός* | *ὄψιν.* — I 66: *πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα Νύμφαι;* XI 62: (*νεῖν μεμαθεῦμαι*) *ὡς εἰδῶ τί ποχ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν* (vulg. *τί ποθ'*).

ποτέοικα *assimilis sum* XVII 45: *ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.*

ποτέομαι *volito,* part. aeol. XXIX 29: *πτέρυγας* (*νεότας*) *ἐπωμαδίαις φόρει,* | *κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλάβην*: h. e. *τὰ ποτούμενα,* v. *αἰτέω.*

ποτερίσδω *contendo, certo* V 60: *αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθε βουκολιάσδεν.*

πότερος *uter,* neutr. sg. in quaest. dupl. indir. II 5: *οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές*: utrum — an.

ποτέρχομαι v. **προσέρχομαι.**

ποτέχω *attendo* (animum) XV 67: πότεχ' αὐτᾷ, μή τι πλαναθῇς.

ποτήμενα v. **ποτέομαι.**

ποτί v. **πρός.**

ποτιβλέπω *obtueor, intueor*, inf. dor. V 35: μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῇς | ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν.

ποτιδέρκομαι *aspicio* I 36: ἀλλ' ὀκὰ μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελᾶσα, | ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον.

ποτιδεύομαι *egeo, opus est mihi* V 63: οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι.

ποτιθιγγάνω *attingo*, per tmesin I 59: οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται | ἄχραντον (τὸ δέπας), cf. Verg. Ecl. III 43: necdum illis labra admovi, sed condita servo.

ποτικιγκλίζομαι *nates meas sursum deorsum moveo* (in modum cincli) V 116: ἦ οὐ μέμνᾳ ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρώς | εὖ ποτεκιγκλίζευ καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;: προσεδονοῦ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίγκλου, οὕτω καλουμένου ὀρνέου, ὃν ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. Schol.

ποτίκρᾱνον *pulvinus* XV 2: ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ. | ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον: h. e. προσκεφάλαιον.

ποτικρίνω *adiudico, adiungo* IX [6]: [ἐμὶν δὲ τὺ βουκολιάζευ | ἐκποθεν, ἀλλῶθεν δὲ ποτικρίνοιτο Μενάλκας (var. ἄλλοθε δ' αὖθις ὑποκρίνοιτο Μ.): 'adiungat sese'.

ποτιλέγομαι v. **προσλέγομαι.**

ποτιμάσσω v. **προσμάσσω.**

πότιμος *suavis, mitis* XXIX 31: ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλην ποτιμώτερον.

ποτίσδω (aeol. pro ποτίζω) *potum ago* I 121: Δάφνις ὁ τώς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων, cf. Verg. Ecl. IX 24: et potum pastas age, Tityre.

ποτιτάσσω v. **ἐπιτάσσω.**

ποτιτίθημι v. **προστίθημι.**

ποτιφύομαι *adhaereo* XXI 46: χὼ μὲν (ἰχθὺς) τὠγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα.

πότμος *sors, fatum* Ep. VIII 3: καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον: h. e. perii.

πότνα, πότνια (1) πότν(ᾰ) voc. — 2) πότνια, πότνιαν, πότνι(α) *hera, augusta, veneranda*, dearum epitheton; 1) c. subst. XVII 36: Διώνας πότνια κούρα: Cypris. XV 80: πότνι' Ἀθαναία. XVI 82: πότνι' Ἀθάνα. XVII 45: πότν' Ἀφροδίτα. II 69: πότνα Σελάνα, itemque II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. XVIII 26: πότνι' — Ἀώς (ex Herm. coni. scr. pro vulg. πότνια νύξ). — 2) sine subst. II 163: ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους, πότνι': Luna. II 43: ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ: Diana v. Hecate. Ep. XIII 5: ὦ πότνια: Venus. XV 14: αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν: ναὶ μὰ τὴν Κόρην. Schol.

ποτόν *potus*, quod bibitur; 1) aqua fontana XI 47: ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα | λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι. XIII 46: ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν. — 2) potio ab hominibus parata IX 36: τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκη. II [58]: σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ, quem versum totum esse spurium cum Goebbel. et Zieglero censet A. Fritzschius.

πότορθρος *matutinus*, neutr. sg. pro adv. V 126: καὶ τὸ πότορθρον (Ahr. ποτ' ὄρθρον) | ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι: 'mane'.

πότος *potatio* XIV 17: (ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς,) βολβός, κτείς, κοχλίας ἐξῃρέθη. ἧς πότος ἁδύς.

ποτόσδω *redoleo*, c. gen. VII 16: εἶχε τράγοιο | κνακὸν δέρμ' ὤμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον. I 29: (κισσύβιον) ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.

πού adv. indef. et enclit. 1) *alicubi, uspiam* XXII 187: ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον | ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν. — 2) *opinor*, glaub' ich, wol VII 93: ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα. XVII 73: Ζηνός που τόδε σῆμα. XII 35: ἦ που (var. πῃ). XXV 58: ὥς που. — de tempore: fere XXIV 38: ἦ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἀωρί που;

πούς (sg. ποδός, -ί, -α. du. ποδοῖιν, πόδε. pl. πόδες, -ῶν; πόδεσσιν, ποσσί, ποσί; πόδας) *pes* 1) hominum, maxime c. verbis movendi II 104: θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. I 83: ποσσὶ φορεῖται. VII 25: ποσσὶ νισσομένοιο. VIII 47: βαίνει ποσίν. XXII 197: ὑπεξαναβὰς

ποδὶ — σκαιῷ. XVI 8: *γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι.* XXV 156: *λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες.* VII 21: *πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;* XXV 221: *οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν.* XIII 70: *ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει,* cf. XIV 42. VII 153: *ποσσὶ χορεῦσαι.* XVIII 8: (*ἐγκροτέοισαι*) *ποσσὶ περιπλέκτοις.* — XXII 66: *ποσσὶ θενὼν σκέλος.* XXIV 25: *ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν.* VII 6: *ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν.* XXIII 52. XXVI 13. — XXIV 36: *μηδὲ πόδεσσιν ἑοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.* — VII 123: *μηδὲ πόδας τρίβωμες*: sc. stando. XXV 69: *δούπῳ τε ποδοῖιν.* XVII 122: *θερμὰ — ποδῶν — ἴχνη.* X 36: *Βομβύκα χαρίεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς.* XXIV 57: *πάρος κατέθηκε ποδοῖιν | πατρὸς ἑοῦ — πέλωρα.* I 74: *πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες — ὠδύραντο.* oppon. caput IX 18: *πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κεῖται.* XI 70: *φλασσῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως νιν | σφύσδειν.* XX 12: *καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδε.* latera VII 144: *ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα.* — 2) animalium XXV 259: *ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη*: leo. XXV 268: *πόδας στερεῶς ἐπιέζευν | οὐραίους*: leonis. XXV 239: *προπάροιθε ποδῶν*: leonis. XXV 102: *ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι | κωλοπέδιλ' ἀράρισκε περισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν*: vaccas. X 14: *ὄις —, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.* — 3) met. XXI 59: *ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.* VII 54: *χὡρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει*: 'quum Orion supra oceanum pedem v. gressum suum cohibet, h. e. quum Orion (mane, mense Novembri) occidit'. XV 103: *μαλακαὶ πόδας Ὧραι,* cf. h. Apoll. 194: *ἐύφρονες Ὧραι.*

πρᾶν (brevis vocalis ante h. v. semel producitur V 132.) *nuper* VII 51: *τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.* III 32. V 132. VI 35. [41.] III 28: *ἔγνων πρᾶν ὄκ' ἔμοιγε — οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατό τι πλαταγῆσαν.* II 115: *πρᾶν ποκα*: 'nuper quondam', cf. V 81. X 16. v. *πρόαν.*

Πρᾱξᾰγόρας *Praxagoras,* pater Theocriti Ep. XXII 3: (*ἐγὼ δὲ Θεόκριτος*) *υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης.*

Πρᾱξινόα (n. v. aut in primo aut secundo pede hex.) *Praxinoa,* Dinonis uxor, mulier quaedam humili genere Syracusio orta, degens Alexandriae XV 65: *θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.* 1. 5. 34, 56. 78. 96. 145.

Πρᾱξιτέλης *Praxiteles* Atheniensis, statuarius nobilissimus, qui Olymp. CIV floruit; V 104: *ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ, | ἔργον Πραξιτέλευς*: ridicule igitur gloriatur caprarius (cf. IV 31); alii opus Praxitelis artificio dignum dici existimant.

πρᾱσσω 1) trans. *ago, conficio* II 143: *ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.* — 2) intr. *agitur mecum* XIV 3: *πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε.*

πράτιστος, πρᾶτος v. ***πρότερος.***

πρέμνον *stipes, caudex* XX 21: *καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος | ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον.*

πρέπω 1) *conspicuus sum, excello* XVII 35: *οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα | ἔπρεπε θηλυτέραις.* — 2) impers. *convenit, decet* XV 34: *Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα | τοῦτο πρέπει.* — c. inf. X 57: *τὸν δὲ τεὸν, Βουκαῖε, πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα | μυθίσδεν τᾷ ματρί.* XXX 3 (cod. *περιέχει*). [33].

πρέσβυς *senex* I 40: *σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει | ὁ πρέσβυς.* XXV 47: *δμώων δή τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον.*

πρεσβῦτις *anus* XV 63: *χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.*

Πρῐαμίδης *Priamides,* Priami filius XVI 48: *τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας | Πριαμίδας — ἔγνω;*

Πρίᾰμος *Priamus,* rex Troianorum XXII 219: *ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν.* XVII 119: *ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες.*

Πρῐήπος *Priapus* deus, hortorum et pascuorum custos I 81: *ἦνθ' ὁ Πρίηπος.* Ep. III 3: *ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος | κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος.* Ep. IV 13: *ἔξεο δὴ τηνεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ | εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους.* Priapi

simulacrum I 21: δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε Πριήπω | καὶ τᾶν Κραναιᾶν κατεναντίον. cf. Ep. IV 2.

πρίν (producitur ter, vocalis antecedens semel XXV 236.) I) Adv. 1) *prius*, c. negat. XXV 221: οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν, | πρὶν ἰδέειν (var. πρίν γ' ἰδέειν): in introitu versus π. producitur ut Il. II 348: πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι. I 50: τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν | φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμῶ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ. — c. artic. pro adi. prior XXV 235: τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον, | ἀσχαλόων ὥς μ' ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός. — 2) *antea, olim* XXII 89: ὠρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν. XV 49. XXVII 11. c. perf. XXII 55: χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα;: usque adhuc. — c. artic. pro adv. X 2: οὔθ' ἑὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὡς τὸ πρὶν ἄγες: id quod saepius leg. apud Homerum, tamen ut τό semper producatur. — II) Coni. πρὶν (ἤ) *priusquam*, 1) c. infin. a) post sententiam negat. XXIV 130: Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστής | ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα. praemittitur adv. πρίν XXV 221: οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον –, πρὶν ἰδέειν. — b) affirmat. XXVI 19: τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι. XXV 258. acc. c. inf. V 148: φλασσῶ τυ, πρὶν ἤ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι | ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνίδ'. suppl. acc. XXV 263: (τὸν μὲν —) νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι, | – παρ' ἰνίον ἔφλασα. XXIX 27. — 2) c. coni. I 50: τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμῶ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.

πρῖνος *quercus ilex*, Steineiche V 94: αἱ μὲν (sc. glandes ilignae) ἔχοντι | λυπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

πρό praep. c. gen. *pro* X 14: τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα: pro foribus, 'foris a semente inculta iacent omnia', h. e. ne proxima quidem curo, cf. XI 11: ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.

πρόαν, πρώαν *nuper, olim* V 4: οὐκ ἐσορῆτε | τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν; VIII 23: πρώαν νιν συνέπαξ'. IV 60. XIV 5. XV 15. — c. artic. pro adv. XV 15: ἀπφῦς μὰν τῆνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην | πάντα — νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων. v. πρᾶν.

προβάλλω *proiicio, obiicio* XXVII 18: μὴ προβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμέλξω: 'eleganter e coni. hunc versum intulit Steph.'

προβλώσκω *prodeo* XXIX 39: τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις | προμόλοιμί κε πανσάμενος χαλέπω πόθω.

προβόλαιος *ad pugnam proiectus, directus* XXIV 123: δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα | ἀνδρὸς ὀρέξασθαι.

προβολή *status v. gradus pugilis* occasioni inferendae plagae imminentis XXII 119: σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα | δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς: 'oblique inclinatus v. proiectus ab gradu qui est pugilis petitionem in adversarium coniecturi'.

προγένειος *cui mentum prominet* (hircina ornatum barba) III 8: ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν, | νύμφα, καὶ προγένειος;

προγενής, comp. **προγενέστερος** *maior natu* XXIX 10: ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ.

προγίγνομαι *procedo* XXV 134: ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες | ἐς πεδίον. XXIV 51: οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι | δμῶες, cf. Il. XVIII 525: οἱ δὲ τάχα προγένοντο.

πρόγονος 1) *progenitor* XVII 26: ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας. — 2) plur. *progenies* XXX 19: τῷ μὲν γὰρ βίος ἕρπει προγόνοις ἴσ' ἐλάφω θόας (Bergk. pro cod. ἕρπε ῥωϊσαγόνοις ἐλάφω θοαῖς).

προδείελος *ante vesperam* XXV 223: ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν.

προδείκνυμι *protendo, intento* XXII 102: τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς | πάντοθεν: 'simulatos ictus intentans', cf. Verg. Aen. V 376: alternaque iactat | bracchia protendens et verberat ictibus auras.

πρόειμι *progredior* XIV 18: (ἦς πότος ἁδύς.) ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον | ὠτινος ἤθελ'

ἕκαστος, cf. Her. VI 129: προϊούσης δὲ τῆς πόσιος.

προέχω *praetendo, obiicio*; aor. med. quasi a προσχέθω ductus XXV 254: (ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα) χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην.

πρόθυρον, plur. *fores*, proprie 'locus ante ianuam domus vacuus'; VII 122: μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε, | μηδὲ πόδας τρίβωμες: 'ad fores clausas pueri amati'. XXIII 36: ὁππόταν ἐξελθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι | τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς. 27: (ἄρτι δὲ χαίρειν) τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι.

προϊάλλω *(e)mitto* XXV 235: τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον, qua significatione Hom. utitur v. προΐημι, ut Il. VIII 297; aut simpl. v. ἰάλλω Il. VIII 300: ἦ ῥα καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν | Ἕκτορος ἀντικρύ. 309.

προΐημι *emitto* XI 47: ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα | λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι, cf. Il. II 752: (Τιταρήσιον) ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ.

προλέγω *deligo, eligo* XIII 17: οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο | πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι: 'propter dignitatem electi prae ceteris'; cf. Il. XIII 689: οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι. Ecl. IV 34: altera quae vehat Argo delectos heroas.

προπάροιθε *ante*, c. gen. XXV 239: ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως (ἰός), cf. Il. XIII 205: Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν.

πρόπας *universus, cunctus* XXV 32: (ἀλωαὶ) ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ, ut apud Hom. saepius, e. g. Od. IX 161.

προπίπτω *procido, proiicio me* XXIV 111: ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες | πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ.

Προποντίς *Propontis* XIII 30: εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος.

πρός (tres exstant h. v. formae 1) προτ' h. e. προτί XXX 25 ci. — 2) dor. ποτί, ποτ', ποθ', per apocopen πότ. — 3) πρός.) I) adv. in tmesi I 59; v. ποτιθιγγάνω. — II) praep. (ubique leg. ante casum suum, bis inter adi. et subst. ponitur III 30. II 17; v. infra.) A) c. accus. *ad, in, versus, adversus*; 1) c. verbis motum quendam aliquo fieri significantibus a) ad personas I 106: ἕρπε ποτ' Ἀγχίσην. XXV 60: ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν. XI 42: ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἁμέ. 55: κατέδυν ποτὶ τίν. III 1: κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. XXIII 5. 58. Ad. 5. met. I 37: ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. — ad membra corporis XXIV 59: ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον (Ἰφικλῆα). XXIII 25: αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος. VI 30: ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα. XXV 144: χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη. XI 32: (ὀφρῦς) ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὦς. met. XXV 65: ἆψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα. — b) ad regiones v. res I 105: ἕρπε ποτ' Ἴδαν. IV 29: ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων. 24: (ἐλαύνεται) ποτὶ τὸν Νήαιθον. III 4: καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε (τὰς αἶγας). XV 133: οἰσεῦμες ποτὶ κύματ'. II 147: ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι. 163: ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους, cf. XXV 85. XXII 182: ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο. III 38: ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς. de coeli regione V 103: τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς. Ep. XIX 3: (τὸ κλέος) διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ. — II 8: βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν, cf. II 97. XI 12: ταὶ ὄιες ποτὶ τωὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον, cf. XXV 84. XVI 36: ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς | μόσχοι. XXII 199: (φεύγειν) ὡρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός. VI 24: ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον: non est hiatus, v. οἶκος. II 17: ἶυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα, qui versus repetitur II 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. II 132: ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον. — suppl. verbum IV 46: σίτθ', ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον (sc. ἴθι). VIII 50: ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι (e coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ). — c) met. XXII 165: πρὸς τέλος ἐλθεῖν: perfici. Ep. XXIII 2: ψῆφον πρὸς λόγον ἐρχομένης. — 2) c. iis verbis quae actionem fieri significant, ita ut dirigatur aliquo et fiat quasi motus; XI 43: τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.

XX 21: καὶ γάρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος | ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον. XXV 268. VIII 5: ποτὶ Δάφνιν ἰδών. VI 28: παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας. XX 12: καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδε. met. XIII 12: ὁποκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν. — XI 68: οὐδὲν — ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν. II 109. XXX 25: ταῦτα κἄτερα πόλλα προτ' ἔμον θῦμον ἐμεμψάμαν (Bergk. pro ποτ'). — 3) adversativam habet vim: adversus V 23: ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν, cf. I 24. V 136. VII 41. VII 47: ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν | ἀντία κοκκύζοντες. XI 1: οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο. XXIII 11: πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. — 4) significat relationem ad aliquid; a) in Bezug auf, hinsichtlich XXII 22: τὰ πρὸς πλόον. 58: πρὸς πάντα παλίγκοτος (ad 3) ?). — b) finem denotat quem quis spectat XVI 94: νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον. Ep. XVII 9: πολλὰ γὰρ πὸτ τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα: 'ad vitam instituendam'. XV 10: ποτ' ἔριν — αἶεν ἑτοῖμος. — c) comparationem V 92: ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα | πρὸς ῥόδα (Ahr. e coni. πάρ). — d) convenientiam: ad, secundum Ep. XIX 6: ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν. — 5) de tempore: ad, sub XVIII 55: ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ 'πιλάθησθε. — B) c. dat. significat versari aliquem v. aliquid in propinquitate alicuius personae v. rei, quae attingatur an non nihil interest: *prope, ad, in,* an, bei, auf I 2: (ἁ πίτυς) ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. V 46: βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι, cf. I [107]. II 31: δινοῖτο ποθ' ἁμετέραισι θύραισιν, cf. XXIII 17. VII 151: τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ. III 30: (τὸ τηλέφιλον) — ἁμαλῷ ποτὶ πάχει ἐξεμαράνθη (Ahr. e. Iunt. ὁμαλῷ π. πάχεος): 'in molli cubito', an, auf. I 18: καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται (Ahr. ῥῖνα): auf, cf. VII 138. IV 61. VIII 27. IX 18. XXI 35. — VII 26: πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει: 'allidens ad caligulas'; cf. Aesch. Prom. 926: πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. — C) c. gen. est invocantis deos ac testantis: *per* I 12: λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τεῖδε καθίξας | — συρίσδεν; cf. V 70. Ep. V 1: λῇς ποτὶ τᾶν Μοισᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι; IV 50: θᾶσαί μ' ὦ Κορύδων, πὸτ τῶ Διός, cf. XV 70. eadem obtestatio interrogationi inserta iratum prodit animum V 74: μή τύ τις ἠρώτη πὸτ τῶ Διὸς αἶτε Σιβύρτα | αἶτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον;

προσέειπον aor. *affatus sum*, c. acc. XXII 53: τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης. eadem forma in eadem versus sede XXV 1. 159.

πρόσειμι *accedo, appropinquo* XXV 68: τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν. de vehementiore motu XXV 145: τοῦ μὲν (sc. λέοντος v. 143) ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ.

προσέρχομαι, dor. **ποτέρχομαι** *accedo, appropinquo* XV 148: χὠνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς (Casaub. pro vulg. μηδέποτ' ἔνθῃς). Ep. XXI 2: εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ (var. προσέρχου). Ad. 45: τῷ πυρὶ προσελθὼν | ἔκαιε τοὺς ὀδόντας.

προσήκει *decet, consentaneum est* Ep. XII 4: καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

πρόσθε(ν) (ante consonas πρόσθε, ante vocales πρόσθ', πρόσθεν) 1) adv. *antea, superiore tempore* XVII 5: ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο. II 141. Ep. XVI 4: (Ἀνακρέοντος) τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιοῦ. — 2) praep. c. gen. *ante, pro* XVIII 3: πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο. accedit notio praestantiae VIII 54: πρόσθε θέειν ἀνέμων: 'velocius'. XVI 66: αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα | πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν: h. e. προελοίμαν.

προσλέγομαι, dor. **ποτιλέγομαι** *alloquor* XXV 192: ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ. I [92]: τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος.

προσμάσσω, dor. **ποτιμάσσω** *apprimo, applico* XII 32: ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη. Med. III 29: (ἔμοιγε) οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τι πλαταγῆσαν: 'adhaerescebat'.

προσνάχω *alluo* XXI 18: ἁ δὲ

παρ' αὐτάν | θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.

πρόσοδος *congressio* XXIII 6: *πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.*

προσπνείω *afflo* XVII 51: *πᾶσιν δ' ἤπιος ἧδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας | προσπνείει*, cf. Tib. II 1, 80: at ille felix, cui placidus leniter afflat Amor.

προσπτύσσω, med. *amplector* III 19: *νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον ὥς τυ φιλάσω.*

πρόσσω v. **πόρρω.**

προστίθημι, dor. **ποτιτίθημι** *addo* Ep. XVI 5: *προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο, | ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.* XIV 45: *σάμερον ἐνδεκάτα* (*ἁμέρα*), *ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες* (var. *ποτίθει*, Ahr. e coni. *ποτιδεῖ*). met. XV 37: *τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα* (e Valcken. coni. scr. pro *προτέθεικα* v. *προτέθηκα*): h. e. 'opus aeque ac me ipsam amo'.

πρόσφημι *alloquor* XXV 42: *τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός.*

προσφιλής *gratus, suavis* VIII 34: (*αἴ τι Μενάλκας*) *πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος.*

πρόσωπον (sg. *πρόσωπον, -ου, -φ, -ον.* pl. *πρόσωπα.* ubique — praeter duos locos — in exitu hex.) *facies, os, vultus* 1) hominum XXII 101: *ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.* 86: *βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.* 111. 127. XXIII 13: *τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο.* XXIV 116: *τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ*, cf. Il. VII 212: *μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι.* plur. II 140: *καὶ τὰ πρόσωπα | θερμότερ' ἧς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ.* met. XVIII 26: *πότνι' ἅτ' ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον | Ἀώς.* — 2) animalium XXV 225: (*ἀμφὶ δὲ χαίτας*) *αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπόν τε πρόσωπον*: leo. XXV 137: *δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπῳ*: tauri.

πρότερος (a praep. *πρό* ducuntur 1) comp. *πρότερος, -η, -ον.* pl. m. *προτέρων, -οις, -οισι.* n. *προτέροισι.* — 2) sup. *πρῶτος* (sg. m. *πρώτου, -ον.* f. *πρώτην, -αν.* n. *πρώτῳ, -ον.* pl. m. *πρῶτοι, -οισι.* n. *πρῶτα*). *πρώτιστα.* dor. *πρᾶτος* (sg. m. *πρᾶτος, -ον.* f. *πράτα, -ᾳ.* n. *πρᾶτον.* pl. m. *πράτοις.* f. *πρᾶται.* n. *πρᾶτα*). *πράτιστος.* n. *πράτιστον.* pl. *πράτιστα.* — brevis vocalis ante compar. propter metri necessitatem semper producitur, ante superl. toties fere producitur quoties non producitur.) A) Comp. I) adi. *prior;* 1) de loco XXV 93: *τόσα* (*νέφη*) *γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει | ἴς ἀνέμου* (var. *πρώτοισι*). — 2) de tempore XXII 53: *τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.* XXII 147: *ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας | τάσδε πολὺ προτέροις.* c. gen. Ep. XXV 2: (*ἡ παῖς ᾤχετ'*) *εἰς Ἀίδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρη.* de iis qui superioribus fuerunt temporibus XVI 80: *προτέροις ἴσος ἡρώεσσι.* 88. — XVII 121: *μοῦνος ὅδε προτέρων.* XVI 50: *φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.* — II) adv. **πρότερον** *prius, superiore tempore* XV 29: *ὕδατος πρότερον δεῖ.* c. artic. pro adi. XV 141: (*οὐ Πατροκλῆς* —) *οὔθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες.* — X 23: *καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.* — B) Superl. I) adi. 1) de loco: *primus, summus* XXII 184: *σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην*, cf. Il. XX 275: (*βάλεν — κατ' ἀσπίδα*) *ἄντυγ' ὕπο πρώτην.* — 2) de tempore et numero: *primus* a) inter plures, *α*) c. subst. XVIII 56: *πρᾶτος ἀοιδός.* XV 85: *πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων.* XVII 59: *ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.* — XII 30: *εἴαρι πρώτῳ* (var. *πράτῳ*): primo h. e. ineunte vere. — *β*) sine subst. XVIII 3: *ἀνδρῶν — Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω | καὶ πύματος καὶ μέσσος.* — *γ*) ad verbum potius refertur XXV 136: *πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤισαν ὀσμήν*: zuerst. XXIV 34: *Ἀλκμήνα — ἐπέδραμε πράτα.* I 77: *ἦνθ' Ἑρμῆς πράτιστος.* XIII 3. XVIII 43. 45. XXVI 12. XXVII 55. XVII 11: *τί πρῶτον καταλέξω;* XXV 177. 193. — b) inter duos (pro compar.) XXIX 17: *τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος, τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο* (var. *πρᾶτον*). XXII 25: *Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν; | ἀμφοτέρω ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον ἀείδω.* VIII 5: *πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν*

ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας. VI 5. VIII 30. 32. IX [1.] [2]. — 3) de dignitate: *primus, spectatus, nobilis* XIV 55: πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος | οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας. VIII 92: κὴκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο. c. gen. XVIII 4: (παρθενικαὶ) δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος. Ep. XX 3: πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν | Πείσανδρος. — X 28: καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος, | ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται: 'nominantur prima h. e. decus maximum'. — II) adv. 1) neutr. sg. **πρῶτον, πρᾶτον** *primum, primo, ante omnia* XV 78: Πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον. II 18. 130. XI 25. XXV 249. XXIV 95: πρᾶτον, ἔπειτα δ'. — 2) n. pl. **τὰ πρῶτα** *primum* XVII 74: (Διὶ Κρονίωνι μέλοντι) αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ γεινόμενον τὰ πρῶτα: 'simul ac primum natus est', cf. Il. VI 489: ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται. — **πρώτιστα, πράτιστα** *primum omnium* XXII 187: ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον | ἀλλήλων. XXV 155. 204. XXVII 49: μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα μαλάξω.

προτέρωσε *prorsus*, vorwärts XXV 90: ἅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἰσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε (νέφη), cf. h. Hom. XXXII 10: (εὖτ' ἂν — Σελήνη) ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους.

προτί v. **πρός**.

προτίθημι v. **προστίθημι**.

προτιμῦθέομαι *loquor ad, alloquor* XXV 66: μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο, cf. Od. XI 143: (οὐδ' ἑὸν υἱόν) ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.

πρόφᾰσις *praescriptio, praetextus* Ep. XXIII 3: ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος | χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

προφερής *praestans* XVII 4: ὁ γὰρ (Πτολεμαῖος) προφερέστερος ἀνδρῶν: 'excellentior ceteris omnibus'.

προφέρω *praesto, excello* XII 5: ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός. — ipf. intens. XXII 183: γενεῇ προφέρεσκον. XXV 138: τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ φ | — Φαέθων.

προφεύγω *effugio* XXII 27: ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας | Ἀργὼ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου.

προφθάνω *praevenio* XXV 264: (τὸν μὲν) αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφλασα προφθάς.

πρόφρων *commodus, libens* I 60: τῷ καί τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν. XXV 3: ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις.

πρύμνα *puppis* XXII 10: οἵ δὲ σφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα.

πρῠτᾰνεῖον *prytaneum* XXI 35: κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων, | ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ.

πρωάν v. **πρόαν**.

πρωιζός *maturus* XVIII 9: οὕτω δὴ πρωιζὲ κατέδραθες, ὦ φίλε γαμβρέ; (ex Ahr. emend. scr. pro vulg. πρώιζα): 'per attractionem vocativus ponitur ut id. XVII 66'.

πρώξ *gutta roris* IV 16: μὴ πρῶκας σιτίζεται (ἁ πόρτις) ὥσπερ ὁ τέττιξ;: πρὼξ ἡ πρωινὴ δρόσος. Schol.

πρώρᾱθεν *ex prora* XXII 10: κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα, | ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν, cf. XXV 180: οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός.

Πρωτεύς *Proteus*, deus marinus VIII 52: ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν.

πρωτοτόκος *primum enixa, primipara* V 27: (τίς δὲ παρεύσας) αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν (Ahr. e coni. πρατοτόκοιο);

πρῶτος v. **πρότερος**.

πταίω *offendo* VII 26: πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.

πτελέα *ulmus campestris L.* I 21: δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα. XXVII 12: δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας. cf. Verg. Ecl. V 3: (cur non) hic corulis mixtas inter considimus ulmos? VII 135: πολλαὶ δ' ἄμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο | αἴγειροι πτελέαι τε. (de VII 8 v. κλήθρη.)

πτελεᾱτικός *ulmi iulis conditus* VII 65: τὸν πτελεατικὸν (vulg. Πτελεατικὸν) οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ: condiebatur autem vinum 'ad saporem et aetatem ei conciliandam; namque inest ulmo amaritudo, ob quam vermes quoque ligno eius parcunt (cf. Hes. ἔργ. 435 (433): πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες); hinc Schol.

expl. τὸν ὑγιείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν'. Alii minus 'apte vinum arbustivum dici censent vel Pteleaticum, de Ptelea cogitantes insulae Coi regione, de qua nihil praeterea constat.

Πτερέλᾱος *Pterelaus*, rex Taphiorum, ab Amphitryone interfectus (cf. Plaut. Amph. I 1, 96) XXIV 4: *χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου | Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.*

πτέρις *aspidium filix L.* V 55: *αἱ δέ κε καὶ τὺ μόλῃς, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατήσεις | καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν.* III 14: *(ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν) τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν ᾇ τυ πυκάσδει*: 'quae te, antrum tuum, quasi circumvallat'.

πτέρνα *calx* XXV 268: *πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπιέξευν | οὐραίους ἐπιβάς.*

πτερόν *ala* XIII 14: *σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.*

πτέρυξ *ala* XV 121: *οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων | πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.* met. XXIX 29: *πτέρυγας (νεότας) ἐπωμαδίαις φόρει, κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλάβην.*

Πτολεμαῖος 1) *Ptolemaeus* I Soter, Lagi f. XVII 14: *Λαγείδας Πτολεμαῖος.* 39. XVII 57: *(σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε) αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα* (sc. ἔτεκεν). — 2) *Ptolemaeus* II Philadelphus, Ptolemaei I et Berenices f., Arsinoes sororis coniux (cf. XVII 103) XVII 85: *Πτολεμαῖος ἀγήνωρ.* 103: *ξανθοκόμας Πτολεμαῖος.* 56: *αἰχμητὰ Πτολεμαῖε.* 135: *ἄναξ Πτολεμαῖε.* XV 22: *βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω.* XVII 92: *(θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα) καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.* XIV 59: *μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος.* XVII 115: *Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον | ἀντ' εὐεργεσίης.* XV 46. XVII 3. 7.

πτολίεθρον *oppidum* XXII 157: *Ἀρκαδίη τ' εὔμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.*

πτόλις v. ***πόλις***.

πτύον *ventilabrum* VII 156: *(ἇς ἐπὶ σωρῷ) αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον: εἰώθασι γὰρ ἐκτρίψαντες τοὺς καρποὺς καὶ σωροὺς ποιήσαντες τὸ πτύον πτήσσειν.* Schol.

πτῡ́ω 1) *despuo* ad fascinationem arcendam VI 39: *ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.* XX 11: *τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον.* — 2) *spumo* XV 133: *ποτὶ κύματ' ἐπ' ᾀόνι πτύοντα.*

πτώξ *lepus* I 110: *καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει.*

πῡγίζω *paedico* V 41: *ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες.*

πῡ́γισμα *paedicatio* V 43: *μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, οἰφέ, ταφείης.*

πυγμάχος *pugil* XXII 65: *εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. | πυγμάχος; ἦ καὶ ποσσὶ θενὼν σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθά;*

πυγμή *pugnus* XXII 104: *μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ.* 45: *δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς*: caestibus enim manus pugilum circumplicabantur.

Πῡθᾰγοριχτάς *Pythagorae sectator* XIV 5: *τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγοριχτάς*: 'Pythagorissans quidam, Pythagorae asseclam cultu externo affectans'.

Πῡ́θιος *Pythius* Ep. I 3: *ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν (κεῖνται).*

πῡθμήν *fundus* XVI 10: *κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ.*

πῠκάζω, aeol. ***πυκάσδω*** (act. praes. *πυκάσδει, -ειν.* ipf. *ἐπύκαζεν.* — pass. pf. *πεπυκασμένον, -ᾱ*) 1) *denso, stipo* VII 67: *χὰ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν | κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε*, cf. Hor. Od. I 28, 19: mixta senum ac iuvenum densentur funera. — 2) *tego, contego* II 153: *στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν.* III 14: *τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν ᾇ τυ πυκάσδει*: 'quae te, antrum tuum, quasi circumvallat'. XXI 53: *(χρύσεον ἰχθύν) παντᾷ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον.* met. XX 22: *ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν (κάλλος)*: *ἐκόσμει.* Gloss.

πῠκινός, πῠκνός 1) *solidus* XXV 210: *(βάκτρον) εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.* — 2) *densus* VII 139: *ἁ δ' ὀλολυγὼν | τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις* (Ahr. *πυκινῇσι*). XXII 126: *πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες*, cf. Od.

XII 92: ὀδόντες πυκνοὶ καὶ θαμέες. comp. XVIII 33: ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ | κερκίδι συμπλέξασα.

πύκτης, dor. *πύκτας pugil* XXII 69: οὐ γύννις ἀμὸς κεκλήσεθ' ὁ πύκτης. XXIV 110: πύκται | δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν. XXII 132: ὦ πύκτη Πολύδευκες. IV 33: ὁ πύκτας | Αἴγων.

πύλα porta II 160: τὰν Ἀίδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ. 'Homerus semper plur. πύλας Ἀίδαο dixit', e. g. Il. V 646.

Πύλος Pylus, urbs Peloponnesi in Triphylia sita, Nelea (cf. Il. XI 682) III 43: τὰν ἀγέλαν χὼ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἄγε Μελάμπους | ἐς Πύλον.

πύματος extremus, ultimus, postremus: 1) de loco VII 113: ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις. — 2) de tempore XVII 3: Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω | καὶ πύματος καὶ μέσσος. VIII 62: τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας. — neutr. sg. c. artic. pro adv. XXIII 40: τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον: postremum.

πύξ adv. *pugno* XIV 34: τᾶμος ἐγὼ — πὺξ ἐπὶ κόρρας | ἤλασα, κᾆλλαν αὖθις. de pugilatu XXII 67: πὺξ διατεινάμενος σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης. 2: Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν | χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν, cf. Il. III 237: πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.

Πύξα Pyxa, oppidulum v. regio quaedam Coi insulae VII 130: χὼ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας | εἷρφ' ὁδόν.

πύξινος buxeus XXIV 108: (χεῖρας ἔπλασσε) πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι.

πῦρ (sg. πῦρ, πυρός, -ί, πῦρ) *ignis* 1) ardor solis V 31: μὴ σπεῦδ'. οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλψεαι; ἅδιον ᾀσῇ | τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας. — 2) ab hominibus paratus a) ad res concremandas, praecipue in sacrificiis XXIV 86: ἀλλά, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω. 91: ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρός. II 18: ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται. 54: (τὸ κράσπεδον) ὠγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. Ad. 45. — b) ad calefaciendum corpus VII 66: πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. XI 51: ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ, cf. Tibull. I 1, 6: dum meus assiduo luceat igne focus. — c) ad cibos v. alias res mitigandas IX 19: ἐν πυρὶ δὲ δρυίνῳ χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὗαι | φαγοί, χειμαίνοντος. VII 66: κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ. XXIV 137: αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον. — XXV 249: (ὄρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ) θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον. — d) ad collustrandum locum XXIV 48: οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες. — 3) met. a) oculorum ignis XXIV 18: ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν: dracones, cf. Verg. Aen. II 210: ardentisque oculos suffecti sanguine et igni (angues). — b) amoris II 131: μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλεν, cf. Verg. Aen. IV 2: (Dido) volnus alit venis et caeco carpitur igni.

πυρά rogus XXIV 81: θνητὰ δὲ πάντα πυρᾷ Τραχίνιος ἕξει.

πύργος turris, met. XXII 220: Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον ἀυτῆς, cf. Od. XI 556: τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο (Αἴαν).

πυρεῖον igniarium, materia arida ad accendendum ignem XXII 33: εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων, cf. Apollon. Rhod. I 1183: φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες | στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον, ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ ἔστρεφον, παρέτριβον· τὰ γὰρ ξύλα παρέτριβον καὶ ἀπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. πυρεῖα γὰρ ταῦτά φησι τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐκγεννᾶν· ὧν τὸ μέν ἐστιν ὕπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς· θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ, ὅπερ ἐπιτρίβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν.

πυρισφάραγος igni crepitans, met. Syr. 8: ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου (al. πυρισμαράγου): 'monumentum desiderii ardentissimi'.

πυρναῖος badius, spadix I 46: πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά (Ahr. e coni. πυρραίαις, Mein. πυκναίαις, Briggs. περκναῖσι): 'hoc colore uvarum maturitas proditur, quare Schol.: ταῖς περκαζούσαις ἢ τροφίμοις'.

πυροφόρος triticum ferens XXV 30: πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι.

πυρόω *igne lustro* XXIV 94: καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ.

πυρρίχος *rufulus* IV 20: λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος.

πυρρός, πυρσός 1) *igneus* XIII 50: πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ | ἀθρόος ἐν πόντῳ. — 2) *rufus, flavus,* de prima lanugine VI 2: ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν | πυρρός, ὁ δ' ἠνιγένειος. XV 130: οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά. de leone XXV 244: πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι | σκυζομένῳ. de equo XV 53: ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός.

Πύρρος *Pyrrhus* 1) Neoptolemus (Od. XI 506), Achillei filius XV 140: οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών. — 2) poeta Erythraeus, Theocriti aequalis IV 31: κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω: Ἐρυθραῖος ἢ Λέσβιος, μελῶν ποιητής. Schol.

πυρρότριχος *flavens prima lanugine* VIII 3: ἄμφω τώγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἐνάβω, cf. Verg. Aen. X 324: flaventem prima lanugine malas — Clytium.

πυρσός *flamma* (amoris) XXIII 7: οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον (sc. ἦν).

πυρσός adi. v. **πυρρός.**

πῦσος ? XXI 13: νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα πῦσοι (πῖλοι Iunt. Call.): 'das unbekannte Wort ist dem Leben entlehnt'. A. Fr. εἶμα τάπης τε coni. Ahr., ἐκτετάνυστο C. Hartung. Phil. XXXIV p. 634.

πὼ part. enclit. 1) *quaquam* IX 30: (φαίνετε δ' ᾠδάς,) μή πω ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω (e Fritzsch. et Ziegl. coni. scr. pro vulg. μηκέτ'). — 2) c. negat. iuncta respondet lat. — *dum*: nondum, necdum; v. οὔπω, οὐδέπω.

πώγων *barba* X 40: ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα: 'stulte barbam alui'; cf. XIV 28: οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν. Long. Pastor. II 6 Passow.: εἰ μὴ μάτην ταύτας τὰς πολιὰς ἔφυσα μηδὲ γηράσας ματαιοτέρας τὰς φρένας ἐκτησάμην.

πῶλος *equulus*, pullus equinus II 48: ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι | καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. talibus equis utitur Luna II 163: ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους (Ahr. πώλως), cf. Od. XXIII 246: Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσιν, qui vocantur ἵπποι XXIII 244.

πῶμα *potus* VII 154: οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι.

πῶς adv. interrog. 1) *quomodo, qui*, plerumque eius est qui stupet aut indignatur responsum non quaerens, quum in ipsa interrogatione iam insit responsum negativum; XXIX 9: πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων; XXII 55: (χαῖρε, ξεῖν', ὅτις ἐσσί.) χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; add. particulae V 25: καὶ πῶς, ὦ κίναδος σύ, τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἀμίν; XV 44: ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καί ποκα τοῦτο περᾶσαι | χρὴ τὸ κακόν; XXI 49: πῶς μέν. XXII 145: πῶς δ'. 115: πῶς δ' ἆρ δή. — 2) *quam*, in quaest. indir. XXIII 5: (κοὐκ ᾔδει τὸν Ἔρωτα) πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει. XXVII 45.

πὼς adv. enclit. *quaquam, forte* XXII 93: δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε. VIII 26: (τίς ἄμμε κρινεῖ;) τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες, id quod per attractionem dicitur pro τῆνος ὁ αἰπόλος, ἦν πως αὐτὸν καλέσωμες.

πωτάομαι *volito* XV 121: ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων | πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω. VII 142: πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

πῶυ *grex* ovium XXVII 37: τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω, cf. Od. XI 402: οἰῶν πώεα καλά. XII 129. Il. XVIII 528.

Ρ

ῥὰ part. enclit. v. **ἄρα.**

ῥαγίζω *acinos carpo* V 112: μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος | αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι: ἀντὶ τοῦ τὰς ῥᾶγας ἀναλέγουσι. τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον λέγουσι· μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας καὶ δασυπύγους, οἳ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς τὰ τοῦ Μίκωνος ῥαγίζοντι, ἤγουν ἐσθίουσι, δηλονότι ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. Schol.

ῥαδινός *gracilis* 1) de hominibus

X 24: *Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι | παῖδ'*. XVII 37: (*Διώνας πότνια κούρα*) *κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας*. — 2) de rebus XI 45: *ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι*, cf. XXVII 45. brevis vocalis ante h. v. nescio an idcirco producatur quod olim praefixum erat digamma, cf. Sapph. fr. 105 (34): *ὄρπακι βραδινῷ*. v. *ῥέζω*, *ῥόδον*, *ῥοδόπαχυς*.

ῥάδιος, ῥηίδιος *facilis* XVII 44: *ῥηίδιοι δὲ γοναί* (vulg. *ῥηίδιαι*). XI 4: (*κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ*) *γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὑρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι*. — adv. aeol. *βρᾰΐδίως* (Bergk. pro *βραδίως*) XXX 28. comp. XI 81: *ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ εἴ — χρυσὸν ἔδωκεν*. XXV 191: *καί ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος*. superl. XI 7: *οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν*.

ῥάκος, aeol. **βράκος** 1) *pannus*, lacera vestis XXVII 58: *τώμπέχονον ποίησας ὅλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά*. — 2) *textum tenuissimum* XXVIII 11: *οἷα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη*.

ῥάμνος *lycium Europaeum L.*, Teufelszwirn (?) IV 57: (*μὴ νήλιπος ἔρχεο, Βάττε*) *ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέοντι*. XXI 35: *κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων, | ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ*.

ῥάχις *spina dorsi* XXV 245: *κυρτὴ δὲ ῥάχις* (leonis) *γένετ' ἠύτε τόξον*.

Ῥέα *Rhea* 1) Iovis et Iunonis mater XVII 131: *ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη, | οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου*, cf. Il. XV 187: *ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα*. — 2) Cybele XX 40: *καὶ τύ, Ῥέα, κλαίεις τὸν βουκόλον*: Attin Phrygium.

ῥέζω (praes. *ῥέζεις*. *ῥέζειν*. fut. *ῥέξω*. aor. *ἔρεξας*, *-αν*. *ῥέξαιμι*. *ῥέξον*. *ῥέξαι*. *ῥέξας*, *-αντες*. brevis vocalis ante liqu. ρ bis producitur, v. *ῥαδινός*.) 1) *ago*, tue; a) c. acc. XXVI 37: *αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν*. XXII 118: *ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον*. XXVII 48: *τί ῥέξεις, Σατυρίσκε;* XVI 74. XVII 6. XXIII 35. XXVII 24. — b) c. dupl. acc.: afficio XXII 131: *τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας*. — 2) *facio*, *sacrifico* XVI 26: *αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν*. XXVII 63: *ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι*. Ep. IV 17.

ῥέθος 1) *membrum* XXIII 39: *λῦσον τῷ σχοίνῳ με καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν | εἵματα καὶ κρύψον με*. — 2) *facies* XXIX 16: *καί μέν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι*.

ῥεῖα *facile* XXV 98: *σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν | εἰλιπόδων*. 194: *μάλᾰ ῥεῖα — ἐνόησας*.

ῥεῖθρον *fluentum*, fons Ep. IV 6: (*ἀενάον δέ*) *ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει | δάφναις*.

ῥέω (praes. *ῥέοντι*. *ῥείτω*. *ῥέοντος*, *ῥέον*. ipf. *ἔρρεε*, *ῥέεν*, *ἔρρευν*) 1) *fluo*, *mano* VIII 78: *παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν*. XXV 19: *πέρην ποταμοῖο ῥέοντος*. V 124: *Ἱμέρα, ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα* (vulg. *Ἱμέρα ἀνθ'* . . .). XXI 46: *καὶ ῥέεν αἷμα*. c. dat. XIV 38: *τήνῳ τὰ σὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι*. c. acc. V 126: *ῥείτω χὰ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι*, cf. V 124. Verg. Ecl. III 89: mella fluant illi. — 2) met. *fluo*, *defluo* II 89: *ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες*, cf. Od. X 393: *τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον*. Ov. Met. VI 141: defluxere comae. Cic. Phil. XII 3, 8: fluent arma de manibus. — XX 27: (*ἐκ στομάτων δέ*) *ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ*, cf. Il. I 249: *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή*.

ῥηίδιος, ῥηίτερος v. **ῥάδιος**.

ῥῆμα *verbum*, *dictum* XX 7: *ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις*. XXVII 62: *Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ* (ex Ahr. coni. olim cum G. Hermanno communicata, *σὴ ἐρημιὰς οὐκ ἔτι πιστή* lunt.). Ep. XVII 7: *σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων* (vulg. *χρημάτων*): 'thesauros enim habebat praeceptorum i. e. Epicharmus comoediis populares quum ad alias virtutes colendas tum ad gratum animum habendum excitaverat'. Am.

Ῥήναια *Rhenea*, parva insula prope Delum sita XVII 70: *ὅσσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων* (Mein. *Ῥήνειαν* e coni. Lobeckii Paral. p. 302).

ῥιγέω *rigeo*, *horreo* armis, pf. pro praes. XVI 76: *ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι | οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν* (var. *ἐρρίγαντι*): 'Carthaginienses significantur Messanam tum obtinentes, quos a. 265 a. Chr. n. Hiero aggrediebatur'.

ῥίζα *radix* XXV 210: (*βάκτρον*)

εὐρῶν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.

ῥίπτω *iacio praecipitem* XXV 255: ῥίψας τόξον ἔραξε. XXIV 92: (κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις) ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερούριον. XXII 12: (κῦμα) εἰς κοίλαν ἔρριψαν (οἱ ἀῆται). — met. I 37: ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον: ἤγουν τρέπει. Schol.

ῥίς *nasus* XI 33: ἧς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει. XXII 104: μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ. XII 24: ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω: 'extrema pars nasi significatur'. I 18: καί οἱ (sc. Πανί) ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται: nasus enim sedes irae, cf. Pers. Sat. V 91: disce, sed ira cadat naso rugosaque sanna.

ῥοδόεις *rosaceus* VII 63: ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα | ἢ καὶ λευκοίων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων. v. ῥόδον.

ῥοδόμᾱλον *malum roseum* XXIII 7: οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα | χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον: sunt qui genas roseas dici putent, cf. tamen II 120. III 10. V 88. VI 6. X 34. XI 10.

ῥόδον (sg. ῥόδον, -ῳ, -ον. pl. ῥόδα. quasi digammatum XI 10. Ep. I 1; v. ῥαδινός.) *rosa centifolia L.* V 93: οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα | πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει. XXVII 9: ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι καὶ οὐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται. V 131. XX 16. XXIII 28. dedicatur Musis Ep. I 1: τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα | ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι. Veneri et Amoribus sacrata XI 10: ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις, ubi voc. ῥόδον collectiva vi ponitur, ut saepe lat. rosa, e. g. Cic. Tusc. III 18, 43: sertis redimiri iubebis et rosa. X 34: τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον. itaque ῥοδόεντα στέφανον ab amatore peti legimus VII 63.

Ῥοδόπα *Rhodope*, mons Thraciae VII 76: εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον | ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα, cf. Ov. Her. II 113: quae patet umbrosum Rhodope glacialis ad Haemum.

ῥοδόπᾱχυς *roseos habens cubitos v. lacertos* II 148: Ἀα τὰν ῥοδόπαχυν. XV 128: ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις, ubi brevis vocalis ante h. v. producitur; v. ῥόδον.

ῥοδόχρως *rosarum colorem habens, roseus* XVIII 31: ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.

ῥοικός *curvus* IV 49: εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον. ὥς τυ πάταξα. VII 18: ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω | δεξιτερᾷ κορύναν.

ῥόμβος *rhombus, turbo* h. e. 'rota, quae iynge illigata flagellis caeditur citissimeque torquetur in unam partem, ut magica vertigine persona amata agitetur et trahatur ad amantem', v. ἴυγξ; II 30: χὠς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, | ὣς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέραισι θύραισιν, cf. Prop. III 28, 35 (25, 1 Keil): deficiunt magico torti sub carmine rhombi.

ῥόος *fluctus* I 68: οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω. I 139: τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει | ἐκ Μοιρᾶν, χὠ Δάφνις ἔβα ῥόον (sc. Ἀχέροντος): h. e. obiit mortem. XXV 10: αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο (νέμονται), cf. Il. XVI 151: βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο. v. ῥαδινός.

ῥόπᾰλον *clava* Herculis XIII 57: ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ. XXV 255: τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας | ἤλασα κὰκ κεφαλῆς.

ῥυθμός *gressus v. motus numerosus* dicitur furiosa Bacchae saltatio XXVI 22: Ἰνὼ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον | λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ωὑτός: idem enim fecit atque Ino.

ῥῡομαι 1) *tueor, servo* XXV 24: βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον | ῥυόμεθ' ἐνδυκέως. aor. sec. XXV 76: αὖλιν ἔρυντο (κύνες), v. ἐρύω. aor. I Syr. 10: Τυρίαν τ' ἐρρύσατο. — 2) *libero* VII 55: αἴ κεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας | ῥύηται (var. ῥύσηται): ἐὰν ἐμὲ τὸν Λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ. Schol.

ῥύπος *sordes* XV 20: πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ (vulg. ῥύπος): praefertur masc., etsi et scripturam et genus voc. ambiguum esse iudicat Lobeck. Phryn. p. 150.

ῥῦσος *rugosus*. aeol. XXIX 27: χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι | καὶ ῥῦσοι (e Fritzschii coni. scr. pro ῥυσσοί, ῥύσσοι, ῥύσοι).

ῥωγάς *fracta, rimosa* XXIV 92: (**κόνιν πυρὸς**) **ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν** ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερούριον (e. Brunck. coni. scr. pro vulg. ῥωγάδας ἐς πέτρας), cf. Apoll. Rhod. IV 1446: ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον.

Σ

Σαέττα *mulier Saetta* h. e. Saettas (Σαέττας, **Σαῖττας, Σάττας, Σέτας**) urbem Ly- diae incolens dicitur Omphale Syr. 14: στήτας οἶστρε Σαέττας h. e. **ὁ οἶστρον ἐμβαλὼν τῇ Λυδῇ γυναικί.** Schol.

σαίρω (pf. dor. **σέσᾱρα** pro praes.) *ringor*, de ridentibus VII 19: **καί μ᾽** ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς | ὄμματι μειδιόωντι, **γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς: ἀντὶ τοῦ** ἠρέμα ἐγέλα διεστηκὼς **τὰ χείλη καὶ μειδιόων.** Schol. V 116. — neutr. part. pro adv. XX 14: **καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο, καί τι σεσαρός | καὶ σοβαρόν μ᾽ ἐγέλασσεν,** ubi non tam ridentis est quam deridentis.

σακίτας *agnus* ab ubere depulsus, qui non ad pascua ducitur sed stabulo inclusus saginatur ad cultrum; I 9: αἴκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἰίδα δῶ**ρον ἄγωνται, ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ** γέρας: propter v. 6, cui opponitur. Ep. IV 17: ῥέξω γὰρ (Πριήπῳ) δα**μάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω | σακίταν.**

σακός, σηκός (sg. σακός. pl. σηκοί, -ούς, σακούς. brevis vocalis ante h. v. bis XXV 12. 87 producitur 'vi arseos, sicuti Il. XXIII 198. Od. IX 293. XI 219; quam vim auget etiam littera, a qua proximum vocabulum incipit'.) 1) *stabulum* XXV 98: σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν. XVI 36: ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς | μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι. XXV 86: τὰ δ᾽ ἐπήλυθε πίονα μῆλα | ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ᾽ αὐλία τε σηκούς τε. XXV 12. — 2) *templum, fanum* Ep. IV 5: **σακὸς δὲ σκιερὸς περιδέδρομεν.**

σάκος (sg. σάκεος, -ους. σάκος. pl. **σακέεσσι(ν)**) *clipeus, scutum* XXII 190: **δοῦρ᾽ ἐάγη σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.** XVI 79: **ἀχθόμενοι σακέεσι βραχίονας ἰτεῖνοισι.** XXII 143: ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι, cf. Od. XVI 474: βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν. — XXIV 24: κοῖλον ὑπὲρ σάκεος. 10: σάκος μέγα. XXII 193: ἐς σάκος εὐρύ. 195. Syr. 4: πιλιπὲς — τέρμα σάκους, v. πιλιπής.

σᾶμα, σῆμα 1) *augurium, portentum* XVII 73: (ἔκλαγε — αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.) Ζηνός που τόδε σῆμα. — 2) *sepulcrum, bustum, monumentum* Ep. XXIV 1: αὐδήσει τὸ γράμμα τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ᾽ αὐτῷ. c. gen. I 125: Ἑλίκας δὲ λίπ᾽ ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα | **τῆνο Λυκαονίδαο.** VII 10. XXII 199. V 121: σκίλλας ἰὼν Γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν, ubi Schol. parum recte: **ἤγουν τῆς πυγῆς σου.** v. σκίλλα.

σαμαίνω, σημαίνω 1) *impero* XVII 88: **αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι** | σαμαίνει. — 2) *portendo* XXII 22: φάτνη σημαίνουσα **τὰ πρὸς πλόον** εὔδια **πάντα** (vulg. **σημαίνοισα**).

σάμερον *hodie* II 147: (ἦνθέ μοι) σάμερον, ἁνίκα πέρ τε ποτ᾽ ὠρανὸν **ἔτραχον ἵπποι.** XIV 45.

Σάμιος *Samius*, ad Samum insulam pertinens II 146: (ἅ τε **Φιλίστας**) μάτηρ, τᾶς Σαμίας αὐλητρίδος (Lobeck. e coni. pro **τᾶς ἀμᾶς** v. **τῆς** ἀκμᾶς, Mein. τᾶς ἁμᾶς, Paley τᾶς ὁμόρας). XV 126: ἁ **Μίλατος ἐρεῖ** χὠ τὰν Σαμίαν (sc. γῆν) κάτα βόσκων, cf. Her. I 70: **κατὰ τὴν Σαμίην.**

Σάμος *Samus*, insula maris Aegaei e regione Mycales promontorii sita VII 40: (οὔτε τὸν ἐσθλόν) Σικελίδαν **νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλητᾶν** | **ἀείδων:** Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν Σάμιον τὸν ἐπιγράμματα γράψαντα, **οὐ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι ὁ Θεόκριτος.** Schol.

σάνδαλον *solea* XXIV 36: ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἑοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.

σαός *incolumis* XXV 59: (**βασιλεῦσιν ἐείδεται**) **αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.**

σαόφρων *qui est mentis sanae,*

prudentis XXVIII 14: *οὕτως ἀνυσίεργος (Θεύγενις), φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.*

Σαρδόνιος *Sardous* XVI 85: *ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα | Σαρδόνιον κατὰ κῦμα.*

σάρκινος *carneus* XXI 66: *ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,* opp. v. 52: *ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν.*

σάρξ (sg. *σαρκός, -ί.* a. *σάρκ'.* pl. *σάρκες, -ας*) *caro* et hominum et animalium II 26: *οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.* XXII 46: *στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.* 112: *σάρκες δ' αἳ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον.* XXV 267. — XXV 230: *οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν:* leonis.

σάττω *armis onero, armo* XVII 93: *πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται | χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.*

Σᾰτῡρίσκος *Satyriscus, Satyrus* IV 62: *εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις | ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις.* XXVII 3: *μὴ καυχῶ, Σατυρίσκε:* Daphnis bubulcus compellatur, cf. XXVII 48.

σαύρα *salamandra* II 58: *σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ: ξηρανθεῖσα καὶ τριβεῖσα σὺν ἀλφίτῳ ἐν ποτῷ δίδοται· μεμύθευται γάρ, ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων ἐστὶν ἕν.* Schol., cf. Nicand. Alex. 551 (538): *ποτὸν — φαρμακίδος σαύρης πολυκηδέος, ἣν σαλαμάνδρην κλείουσιν.* Totum Th. versum cum Goebbel. et Zieglero spurium esse iudicat A. Fritzschius.

σαῦρος *lacertus* VII 21: *Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις, ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει;*

σαυτοῦ, dor. **σαυτῶ** *tui ipsius* XXVII 13: *τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον.* V 61: *τὰν σαυτῶ* (sc. *γᾶν* v. *χώραν*) *πατέων ἔχε τὰς δρύας.*

σάφ(ᾰ) *certo, accurate* XXV 198: (*τὸ γάρ*) *οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.* XV 99: *φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν,* cf. Ep. XX 6; contra XXV 37: *σάφα εἰδώς* more Homerico, cf. e. g. Od. I 202.

σβέννυμι *exstinguo,* met. XXIII 26: *οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον.* Syr. 9: *ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσανδέα Παπποφόνου.*

σέβας *veneratio, quod est venerabile* XXIV 75: *σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισιν:* Alcmene.

σέβομαι *veneror* XVIII 48: *σέβου μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί:* sc. platanus.

σείω *agito, quatio, concutio* XXII 184: *σείων καρτερὸν ἔγχος,* cf. Il. V 563: *σείων ἐγχείην.* Verg. Aen. X 762: ingentem quatiens — hastam. V 91: *λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα,* cf. Hor. Epod. XV 9: intonsosque agitaret Apollinis aura capillos. XXV 260: *περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω | ἦλθε, βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.* — Med. XIII 13: *ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ: πτερυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ τοὺς νεοσσούς.* Schol.

Σελᾱνα (*Σελάνα, -ας, -α.* ubique in exitu hex.) *Luna* dea II 10: *ἀλλά, Σελάνα, φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι, ἄσυχε δαῖμον.* 79: *στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα.* 142: *φίλα — Σελάνα.* II 69: *φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,* qui versus repetitur II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. XXI 19: *κοὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας,* cf. II 163. XX 37: *Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα | βουκολέοντα φίλασεν.* 43.

Σελᾱναία=Σελάνα II 165: *χαῖρε, Σελαναία, λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι | ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.*

σέλας *fulgor, lumen* II 134: (*Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω*) *πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.* met. XXIII 8: *οὐκ ὅσσων λιπαρὸν σέλας.*

σέλῑνον *apium graveolens L.* III 22: (*τὸν στέφανον*) *τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω, | ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.* VII 68: (*ἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα*) *κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.* XIII 42: (*πεφύκει*) *καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.* XX 23: *χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο.*

Σεμέλα *Semele,* mater Bacchi XXVI 5: *ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς, | τὼς τρεῖς τᾷ*

Σεμέλᾳ, τῶς ἐννέα τῷ Διονύσῳ. 35: χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς | Καδμεῖαι.

Σεμίρᾶμις *Semiramis*, regina Assyriae XVI 100: (ὅθι πλατὺ τεῖχος) ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν, cf. Ov. Met. IV 57: ubi dicitur altam | coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem.

σηκός v. **σακός.**

σῆμα v. **σᾶμα.**

σῆραγξ *fauces*, *specus* XXV 223: ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἐστιχεν εἰς ἥν: leo.

σθένος *robur* I 44: τὸ δὲ σθένος (γέροντος) ἄξιον ἄβας. XXV 138: τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ | ἠδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας. I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν: ἤγουν ὅση δύναμις τῶν μελῶν. Schol.

Σιβύρτας *Sibyrtas*, pecuarius Thurinus, cuius oves pascit Laco V 72: ἄδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα (vulg. Συβάρτα). Idem genet. in exitu versus V 1. 5. 74.

σῖγα *tacite* XXVII 68: ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν (ex Ahr. coni. scr. pro vulg. γε διέστιχε). (de VII 29 v. σίζω.)

σιγά *silentium*, dat. pro adv. XV 96: σιγᾷ, Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν (Ahr. e Ziegl. coni. scr. pro σιγῇ v. σίγα, Ziegl. II e coni. Ameis. σίγῃ), cf. Od. XV 440: σιγῇ νῦν.

σιγάω *taceo*, *sileo*, met. II 38: ἠνίδε, σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται, | ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία. — Pass. *taceor*, *silentio praetereor* XVI 54: ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς | Εὔμαιος.

σιδάρ(ε)ιος, σιδήρειος *ferreus* XVII 31: τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις (ἔδωκεν Ἡρακλῆς), cf. Verg. Ecl. V 90: formosum paribus nodis atque aere. — met. XXII 46: ἐσφαίρωτο — πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ. aeol. XXIX 24: (Ἔρος) κῆμε μάλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίω.

σίδᾱρος, σίδηρος *ferrum* XXV 274: (βύρσα θηρὸς) οὐκ ἔσκε σιδήρῳ | τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ἄλλῃ. plur. de hamo XXI 49: πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις.

σίζω *sibilum edo* (ad canem incitandam) VI 29: σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί (e Ruhnkenii coni. scr. pro σίγα, σιγᾷ, σῖγα).

Σικελίδας *Sicelides* VII 40: (οὔτε τὸν ἐσθλόν) Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλητᾶν: h. e. Asclepiadem Samium, v. Σάμος. 'Recte Schol. Asclepiadem Sicelidam appellari monet, quod patre usus sit Sicelida. ceterum Sicelidae nomine A. commemoratur etiam a Meleagro Anthol. Pal. IV 1, 46 et ab Hedylo Athenaei XI, p. 473.' Mein.

Σικελός *Siculus* XVI 102: τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν. VIII 56: (ἄσομαι) σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα (Ziegl. Σικελικάν τ'). I 124: ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον | τὰν Σικελάν.

Σιμαίθα *Simaetha*, puella quaedam, Delphidis Myndii amica II 101: κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ. 114: ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον . . .

σίμβλος *alvearium* XIX 2: (Ἔρωτα) κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον.

Σιμιχίδας *Simichides*, quod 'sibi Theocritus nomen indidit propter vitricum suum, Simichum Coum'; VII 21: Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις; 50. VII 96: Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον. Syr. 12: (ᾧ τόδε) πᾶμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας.

Σιμόεις *Simois*, fluvius Troadis XVI 75: ἐν πεδίῳ Σιμόεντος.

σιμός *simus* III 8: ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν; VIII 50: ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι, cf. Verg. Ecl. X, 7: dum tenerae attondent simae virgulta capellae. VII 80: αἱ σιμαὶ — μέλισσαι.

Σῖμος *Simus* XIV 53: πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς Ὑποχάλκω ἐρασθείς, ἐκπλεύσας θ' ὑγιὴς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἁλικιώτας.

σίνομαι *abripio*, *divello* XXIV 85: (νεβρὸν ἐν εὐνᾷ) καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει. I 49: (δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως) φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον.

σίον v. **οἴσυον.**

Σισυφίς *Sisyphis* XXII 158: Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή: 'Isthmus Corinthi a Sisypho conditae'.

σιτέομαι *comedo* IX 25: στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς | σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας.

σῑτίζω *pasco*, med. *pascor* IV 16: *μὴ πρῴκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;*

σῖτος *frumentum* X 48: *σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνῶν.*

σίττ(ᾰ) *heus*, vox qua pastores utebantur et hodie etiam uti dicuntur ad gregem incitandum vel abigendum; VIII 69: *σίττα νέμεσθε νέμεσθε.* IV 46: *σίτθ', ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον.* 45: *σίτθ', ὁ λέπαργος.* V 3: *οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας; σίττ' ἀμνίδες.* 100: *σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω, ταὶ μηκάδες.*

σκαιός *laevus, sinister*, de membris corporis XXII 119: *σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα.* 196: *ἐπὶ σκαιὸν γόνυ.* 197: *ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ | σκαιῷ.* 124: *πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον.* XXV 145: *ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ | σκαιοῦ ἄφαρ κέραος.*

σκαίρω *salto, exsulto*, de iuvenca IV 19: *ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.*

σκᾱνά *taberna* XV 16: *νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων.*

σκᾰπάνα *rutrum* IV 10: *κῴχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα*: rutro athletae arenam ruebant exercitationis causa.

σκᾰφίς *vas ligneum, concavum et rotundum* V 59: *ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας: ἀγγεῖα ποιμενικά.* Gloss., cf. Od. IX 223: *γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.*

σκέλος *crus* XXIV 109: *ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες | ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν*: 'crurum ope celeriter nates versantes'. XXII 66: *πυγμάχος; ἢ καὶ ποσσὶ θενὼν σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθά;*

σκεπάω v. **σκιάω.**

σκέπτομαι *circumspicio* XXV 233: *πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι | σκεπτόμενος.*

σκῐά *umbra* V 48: *ὄρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία τᾷ παρὰ τίν.*

σκῐᾰρός v. **σκιερός.**

σκῐάς *trichila* XV 119: *χλωραὶ δὲ σκιάδες — μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ | δέδμανθ'*: post *σκ.* hemistichium proximique versus initium excidisse censet A. Fritzschius.

σκῐάω *obumbro* XVI 81: *ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι* (vulg. *σκεπάουσιν*).

σκῐερός, dor. **σκῐᾰρός** (sg. m. *σκιερός.* f. *σκιεράν, -ήν.* pl. m. *σκιεροῖσιν.* f. *σκιαραῖς, σκιεράς*) *umbrosus, opacus* XII 8: *σκιερὴν* (var. *σκιεράν*) *δ' ὑπὸ φηγόν | ἠελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις.* XVIII 44: (*στέφανον*) *πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον*, cf. XVIII 46. XXII 76. XXV 227: *θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην.* VII 138: *τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον* (vulg. *σκιεραῖς*). Ep. IV 5: *σακὸς δὲ σκιερὸς περιδέδρομεν* (Iunt., *δ' εὖ ἱερὸς* vulg., Ahr. et Ziegl. c. Toupio *δ' εὔιερος*).

σκίλλα *scilla maritima L.* VII 107: (*ὦ Πὰν φίλε, μή τί τυ παῖδες*) *Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους | τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη*: *Μούνατός φησιν ἑορτὴν Ἀρκαδικὴν εἶναι, ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι· γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίουσι.* Schol. — acc. dor. V 121: *σκίλλας ἰὼν Γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν*: sc. ad curandam bilem Laconi motam, cf. Dioscor. II 202. Ceterum 'ut veneficae herbas magicas in sepulcretis (cf. Hor. Epod. V 17) colligunt, sic ille scillam quoque ob maiorem vim et efficaciam petere iubetur ex tumulo'. Wuestem.

σκιρτάω *saltu lascivio*, fut. dor. I 152: (*αἱ δὲ χίμαιραι*) *οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.*

σκληρός *durus* XXII 45: *δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς*, cf. Verg. Aen. V 478: durosque libravit caestus. — met. IV 40: *αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.*

σκνῑφαῖος *vespertinus, serus* XVI 92: *βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν | ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν* (ab Ahr. rec. pro vulg. *σκνιπαῖον*): *Ἀττικοὶ τὸ σκότος σκνῖφος λέγουσι.* Hesych.

Σκοπάδαι *Scopadae*, gens Scopae Thessali a Simonide celebrati (cf. Cic. de or. II 86) XVI 36: *πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς | μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.*

σκοπῐά *specula* (scopulus, cacumen montis) IX 10: *δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάστε ποκ' ἄκρας | λὶψ κομάρως*

τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε. I 69: Αἴτνας σκοπιάν, cf. Il. V 771: ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον. Verg. Ecl. VIII 59: praeceps aerii specula de montis in undas deferar.

σκοπιάζω *speculor* XXV 214: πάντῃ δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον, εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι. Med. III 25: (ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι,) ὥπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.

σκοπός 1) *inspectrix, custos* VI 10: (τὰν κύνα βάλλει,) ἅ τοι τᾶν οἰῶν ἕπεται σκοπός. — 2) *scopos*, signum ad quod tela collineant ac dirigunt sagittarii XXIV 105: τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν (e coni. Heinsii scr. pro vulg. ἐπίσκοπον εἶναι ὀιστῶν, Ahr. ἐπίσκοπον εἶναι ὀιστόν).

σκότος *tenebrae, caligo* XXV 259: ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη | νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω | ἦλθε. — met. XXIX 7: χὤταν μὲν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω | ἀμέραν· ὄκα δ' οὐκ ἐθέλῃς τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.

σκύζομαι *irascor* XVI 8: αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι. XXV 244: πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι | σκυζομένῳ: leoni.

Σκυθικός *Scythicus* XVI 99: πόντου Σκυθικοῖο πέραν: Ponti Euxini vel, ut alii malunt, paludis Maeotidis.

σκύλαξ *canis* II 12: τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι: 'significantur canes noctu vagantes lunaque plena ululantes'.

σκύλος *pellis* XXV 142: σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος.

σκύμνος *catulus* XI 41: σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων, cf. Ov. Met. XIII 836: villosae catulos — ursae.

σκῦτἄλον *fustis, clava* XVII 31: τῷ δὲ (ἔδωκεν Ἡρακλῆς) σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις, v. σιδάρειος.

σκύφος *scyphus* I 143: καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας | σπείσω ταῖς Μοίσαις, cf. Alcm. frg. 26: μέγαν σκύφον, οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσι. v. κισσύβιον.

σκώψ *ulula* (Ohreule, strix? v. Ameis. ad Od. V 66) I 135: τὼς κύνας ὥλαφος ἕλκοι, | κὴξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο: οἱ βαρεῖς τὸ φθέγμα σκῶπες ἁμιλληθεῖεν ταῖς ἀηδόσι γλυκυτάταις τὸ φθέγμα οὔσαις. Schol., cf. Verg. Ecl. VIII 55: certent et cycnis ululae.

σμᾶμα *sapo* XV 29: κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ. | ἁ δὲ σμᾶμα φέρει (e G. Hermanni coni. scr. pro codd. ἀδὲς νᾶμα, ἄδ' ἐς νᾶμα cet.).

σμῆνος, dor. **σμᾶνος** *alvearium* VIII 45: ἔνθα μέλισσαι | σμήνεα πληροῦσιν (vulg. σμάνεα). V 46 = I [107]: ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι (Ziegl. c. var. σμήνεσσι).

σμῑκρός *exiguus*, aeol. XXX 32: ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον, | σμίκρας δεύμενον αὔρας ὀνέμων.

σοβᾰρός *fastuosus, superbus* XX 14: καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο, καί τι σεσαρὸς | καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλασσεν.

σοβέω *abigo, expello* II 137: (καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο) καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν ἀνέρος (e Fr. Iacobs. coni. scr. pro vulg. ἐφόβησε).

σός (sg. m. σός. f. σή, σῆς, σάν. n. σόν. — pl. m. σοῖς, σούς. n. σά, σῶν, σοῖς) *tuus* 1) c. subst. XXVII 40: οὔνομα σὸν λέγε τῆνο. XXIII 39: ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν | εἵματα. XXIII 46: γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω. XXVII 53. 62 (ci.). contemptim dicitur XXI 67: μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ καὶ σοῖς χρυσοῖσιν ὀνείροις (Herm. e coni. scr. pro καίτοι, Ahr. κἄπι). — add. artic. XIV 38: τὰ σὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι. XXIII 41. XXVII 59. XII 20: ἡ σὴ νῦν φιλότης. XXIX 6: ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν. suppl. subst. XXII 59: τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω: sc. γῆς. — 2) refertur ad verbum XXII 71: σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. — v. τεός.

σοφίη *peritia* Ep. X 3: μουσικὸς· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε | αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται, cf. h. Merc. 483: τέχνῃ καὶ σοφίῃ, δεδαημένος, ἐξερεείνῃ (citharam).

σόφισμα *inventum callidum, astutia* XXIV 112: (εἰς γαῖαν προπεσόντες) πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ (e Mein. coni. scr. pro vulg. παλαίσματα).

σοφιστής *artifex doctus et peritus* Ep. XI 1: Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής, itemque Ep. XI 5.

σοφός *sapiens, peritus* XVII 6: σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν. XV 83: σοφόν τοι χρῆμ' ὤνθρωπος. 145: Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον: 'sapientior est sc. nobis omnibus'. XIV 22: λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις. ὡς σοφός, εἶπε. aeol. XXVIII 19: ἄνερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα | ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν.

Σπάρτα (-η) *Sparta, Lacedaemon* XXII 156: πολλή τοι Σπάρτη. XVIII 1: ἔν ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ. 17: ἐς Σπάρταν.

σπάω *evello* XXV 210: (βάκτρον) εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.

σπεῖρα *spira* 1) draconum XXIV 14: κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας. 30: τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα (vulg. σπείρῃσιν). — 2) de caestibus pugilum XXII 80: οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις | χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας (Ahr. et Ziegl. σπείρῃσιν).

σπένδω *libo* I 145: (ὥς κεν ἀμέλξας) σπείσω ταῖς Μοίσαις.

Σπέρχις v. **πέρυσιν.**

σπέρχομαι *festino* XXV 66: μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο | σπερχομένου. (de XVIII 16 v. ἐπιπταίρω.)

σπεύδω (praes. ind. σπεύδω, -οντι. ci. σπεύδωμες. ipr. σπεῦδ'. part. σπεύδων, -οντος. aor. ind. ἔσπευσεν. part. σπεύσας) 1) *contendo, propero*, abs. XV 59: σπεύδωμες. XXIV 52: ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου. V 31: μὴ σπεῦδ'. 35: ἀλλ' οὔτι σπεύδω. XXI 58 (ci.). c. praep. XIII 63: ἐξ εὐνᾶς ἔπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα. — 2) *contendo, intentus sum, enixe laboro, operam do*, abs. I 40: (πέτρα τε τέτυκται) λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει | ὁ πρέσβυς. c. inf. XVI 14: οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς | αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. (de XVIII 12 v. χρῄζω.)

σπῆλυγξ *spelunca, specus* XVI 53: σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος.

σπιλάς *rupes* Ep. IV 6: (ἀενάον δέ) ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει | δάφναις.

σπλάγχνον, pl. *viscera*, met. *cor, animus* VII 99: (ὥρατος) παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον.

σποδός *cinis* XI 51: ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ (Ahr. σποδῶ). XXIV 86: πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω (Ahr. σποδῶ). II 25: κήξαπίνας ἅφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς: h. e. δάφνας.

σπόριμος *qui conseri solet* XXV 219: (οὐδὲ — τις ἦεν) φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην.

σπόρος 1) *sementis* X 14: τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα. XVI 94: νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον. — 2) *semen* XXV 25: τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν | ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.

σπουδά *studium*; dat. sg. pro adv. studiose Ep. XVI 1: θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε, | σπουδᾷ.

στάζω *stillo*, fut. dor. XVIII 45: πράτᾳ δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.

στᾰ́θμη *amussis*, met. XXV 194: αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας: ἤγουν ὀρθῶς. Gloss.

στᾰθμός 1) *stabulum* et pecudum et pastorum XXV 23: εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις | δέδμηνθ'. 220: κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 157: (τρίβον,) ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο. — 2) *postis ianuae* XXIV 15: (δράκοντας) ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων | οἶγεν: 'ubi postes faciebant aperturam forium'.

στάλιξ *palus, paxillus* ad retia sustentanda Ep. III 2: στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.

στᾰφίς *uva passa* XXVII 9: ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι.

στᾰφῠλή *uva* I 46: πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά, cf. Il. XVIII 561: ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν.

στᾰφῠλίς *uva* XXVII 9: ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι.

στάχυς *arista* X 47: πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως. v. πιαίνω.

στέγος *tectum, domus* II 116: ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος.

στείβω *calco, calcando tero* XVII 121: μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία | στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη | ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς.

στεινός *angustus* XXII 94: (μή

πώς μιν — δαμάσειε) χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.

στείνω, στένω 1) *angusto* XXV 97: στείνοντο δὲ πίονες ἀγροί | μυκηθμῷ, ubi sunt qui cum gloss. ad 2) referant. — 2) met. *angor, gemo* VII 141: ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών, cf. Verg. Ecl. I 59: nec gemere aeria cessabit turtur ab ulmo.

στεῖρα *sterilis* IX [3]: μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως· στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω τετοκυίας. Schol.

στείχω (praes. στείχων, -οντες. aor. ἔστιχε(ν). -έτην) *gradior, eo, proficiscor* Ep. III 5: ἄντρον ἔσω στείχοντες. c. praep. XXV 223: σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν. 154. 164: ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος ἐς μέσον ἀκμήν, cf. Il. II 287: ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο. — add. inf. XXVII 68: χὴ μὲν ἀνεγρομένη σὺγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν (Ahr. pro vulg. γε διέστιχε).

στένω v. **στείνω.**

στέργω *amo, diligo* XXIII 63: στέργετε δ' οἱ μισεῦντες. XVII 130: ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.

στερεός *firmus, durus* XXII 108: ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν, cf. Il. XVII 492: βοέῃς εἰλυμένω ὤμους αὔῃσι στερεῇσι. — XVII 21: στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος. XXII 48: ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν — ἕστασαν ἠύτε πέτροι. — adv. **στερεῶς** *firmiter* XXV 268: πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπιέζευν | οὐραίους ἐπιβάς.

στέρνον *pectus* XXIV 78: τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως. — met. pro animo XVIII 54: εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες. II 39: ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία.

στεφανηφόρος *coronatus* XVI 47: (ἵπποι,) οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων, cf. Hor. A. P. 84: equum certamine primum.

στέφανος *sertum, corona* XVIII 40: (ἐς λειμώνια φύλλα) ἑρψοῦμες στεφάνως δρεψοῦμεναι ἁδὺ πνέοντας. X 28: καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος, | ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται. — adhibetur in conviviis VII 63: τῆνο κατ' ἦμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα | ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων | τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ. — signum est amoris III 21: τὸν στέφανον τιλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς, | τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω, ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις. II 153: καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν, cf. Tib. I 2, 14: cum posti florida serta darem. — praemium datur in certaminibus XII 32: ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη, | βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν. itaque in memoriam communium certaminum deponitur XVIII 43: πρᾶτᾳ τοι (sc. Ἑλένᾳ) στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο | πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον, v. **πλατάνιστος**.

στέφω *cingo, redimio* II 2: στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ, cf. Verg. Ecl. VIII 64: molli cinge haec altaria vitta. XXIV 96: (ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται,) θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ (e Schaeferi coni. scr. pro ἐστεμμένον.).

στῆθος (sg. στῆθος. pl. στήθεα. -έων, -εσ(σ)ι) *pectus* 1) corporis a) hominum XXII 109: ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα. 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ. II 79: στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα (sc. ἦν αὐτοῖς). VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος. — XV 108: ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός. 135: (ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι) στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' ἀοιδᾶς. — b) animalium XXV 237: μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων (leonis), ὅθι πνεύμονος ἕδρη. XXV 226. — 2) met. de animo XXV 112: ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν | Ἀμφιτρυωνιάδης.

στήλη *cippus* sepulcri XXII 207: ἡ γὰρ ὅγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν | τύμβου ἀναρρήξας . . .

στήτα *mulier* Syr. 14: στήτας οἶστρε Σαέττας: 'sic initio Iliadis (I 6) quidam διὰ στήτην divisim legentes στήτην expl. γυναῖκα'. Steph.

στιβαρός *spissus, gravis, robustus* XXIV 49: στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας. plerumque de mem-

bris corporis XXV 144: *κάρη στιβαρόν τε μέτωπον*: tauri. XXII 123: *στιβαρῇ δ' ἅμα χειρί | πλῆξεν*. XXV 266: *στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας*, ut apud Hom. saepius, e. g. Od. V 454.

στῐβάς *stratum* foliorum vel herbarum VII 67: *χὰ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν | κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ*. XIII 34: *λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ, | ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον*. V 34. IX 9.

στίλβω *niteo* II 79: *στήθεα δὲ (ἦν αὐτοῖς) στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα*.

στῐχάομαι *incedo* XXV 126: *ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο*, qua forma semper usus est Hom., e. g. Il. II 92.

στόμα (sg. *στόμα, στόματος*, aeol. *στύματος* XXIX 25. *στόμα*. — pl. *στομάτων, -ασιν*) 1) *os* a) hominum XI 9: *ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε*. XXIX 25: *ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι | ὀμνάσθην, ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος*. XXII 100: *ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε*. 126: *ἄλλῃ δὲ στόμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες*. 203: *ὁ δ' ἐς στόμα κεῖτο νενευκώς*. — II 126: *τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα*, cf. XI 56. XII 36. XX 5. XXVII 5. — VIII 82: *ἁδύ τι τὸ στόμα τευ καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά*. I 146: *πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο*. plur. pro sing. XX 26: *τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον, ἐκ στομάτων δέ | ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ*, v. *ῥέω*. — met. VII 82: *οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ*, v. *νέκταρ*. VII 37: *καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κἠμὲ λέγοντι | πάντες ἀοιδὸν ἄριστον*, cf. Mosch. III 72: (*Ὅμηρος*) *τῆνο τὸ Καλλιόπας καπυρὸν στόμα*. — XII 20: *ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω | πᾶσι διὰ στόματος*: 'in ore'. — b) animalium XXI 57: *ἠρέμα δ' αὐτὸν* (piscem) *ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα, | μή ποτε τῶ στόματος τἄγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν*. Ep. IV 12: (*ἀδονίδες — ἀνταχεῦσι*) *μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα*. — c) met. de regione XXII 28: *νιφόεντος ἀτάρτηρὸν στόμα Πόντου*.

Στομάλιμνον *Stomalimnum (Aestuarium)* IV 23: *καὶ μὰν ἐς Στομάλιμνον ἐλαύνεται* (*ὁ ταῦρος*) *ἔς τε τὰ Φύσκων* (Hart. et Pal. secutus littera maiuscula pro vulg. *στομ.* scr. A. Fritzschius): *τοῦτο δὲ ἦν στόμα λίμνης περὶ τὴν Κρότωνα*. Schol. 'Libenter hanc Crotonis viciniam commemorasse videtur Theocritus grata commotus patriae suae recordatione; nam fuit in insula Co, teste Strab. XIV 2, 19 p. 657, vicus Stomalimne'. A. Fr.

στορέννυμι, στόρνυμι, στρώννυμι (act. praes. *στόρνῦσιν*. fut. dor. *στορεσεῦντι, στορεσεῖν*. — pass. pf. *ἔστρωται*. — med. ipf. *ἐστόρνυντο*. aor. *στορέσαντο, στρωσάμενοι*) *sterno, expando* VII 57: *χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν*, cf. Od. III 158: *ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον*. de lecto XV 127: *ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι*. XXII 33: *εὐνάς τ' ἐστόρνυντο*. XIII 33: *πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν*. XXI 7: (*κεῖντο*) *στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι*. XVII 133: *ἁδνὸν δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ | — [ἔτι παρθένος] Ἶρις*, ubi pro verbis inclusis '*λέχος ὠκέα* vel simile quid, velut *ἐπιδέμνιον*' scriptum fuisse existimat A. Fritzschius. VI 33: (*ἔστε κ' ὀμόσσῃ*) *αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω*: 'instar servae et concubinae', cf. Il. I 31: *ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν*.

στρατιώτας *miles* XIV 13: *Κλεύνικος — ὁ στρατιώτας*. 56: (*κἠγὼν — οὔτε κάκιστος*) *οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας* (Paley e coni. *ὡς στρατιώτας*, Ahr. *ἀσπιδιώτας*).

στρεπτός *curvatus* XXV 212: *δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρειήν* (Ahr. et Ziegl. e coni. Brodaei *στρεπτὴν*).

στρέφω *verto*, pass. *vertor, flecto* XXIV 11: *ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος*. aor. dor. VII 131: *αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω | στραφθέντες χὠ καλὸς Ἀμύντιχος ἔν τε βαθείαις | ἁδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες*: *ἀντὶ τοῦ πορευθέντες*. Gloss.

στρόμβος *cochlea* (tuba Tritonis L.) IX 25: *τήνῳ δὲ (ἔδωκα) στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς | σι-*

τήθην πέτραισιν ἐν Ὑκκαρίαισι δοκεύσας, | πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν.

στυγνός *invisus, tristis* XVI 41: ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. XVII 49: στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων. XXIII 19: ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας. Ad. 9: στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον. 3: (νεκρὸν) στυγνὰν ἔχοντα χαίταν. XXIII 17: ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις.

στύμα v. **στόμα**.

στωμύλος *loquax* V 79: ὦ Παιάν, ἦ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα.

σύ (sg. n. σύ, τύ. g. σέο, σεῖο, σεῦ, σέθεν. τεῦ, τεῦς, τεοῦς. d. σοί, τοί, τίν. a. σέ, τέ, τύ, τίν. — du. n. σφώ. d. σφῶν. — pl. n. ὑμεῖς, ὔμμες, χὑμές (καὶ ὑμές). d. ὑμῖν, ὕμιν, ὔμμιν. a. ὑμέας, ὔμμε) *tu*, dual. et plur. *vos;* I) Nom. A) sing. **σύ**, dor. et aeol. **τύ** 1) maiore vi carens additur nonnunquam verbo, ut plenior fiat oratio, plerumque cum vocativo; a) XXIII 23: (ἀλλὰ βαδίζω,) ἔνθα τύ μευ κατέκρινας. I 61. XXI 67. XXIII 35. XXV 47. — b) II 17: ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα, qui versus repetitur II 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. XIV 34: ἐγώ, τὸν ἴσαις τύ, Θυώνιχε. III 11. X 19. XXI 38 (ci.). antecedit part. II 59: Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον. XV 25. XXI 65. deest verbum XIV 10: τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τύ, φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος ὀξύς. — 2) saepius pron. magna quaedam vis tribuitur ac pondus, plerumque ut aliis opponatur personis, animalibus, rebus; a) V 66: βωστρέωμες. Κ. τὺ κάλει νιν. XVII 53: Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα | — τέκες, — ἀλλὰ Θέτις — Ἀχιλῆα. XXII 116: εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα. I 19: ἀλλὰ τὺ γὰρ δή, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες. II 131: μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ. I 10. 143. VI 8. VII 84. 84. IX [5]. XXVII 20. XXIX 7. 8. in interrogatione mirantis est atque indignantis VII 21: Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις; V 5: τὺ γάρ ποκα, δῶλε Σιβύρτα, | ἐκτάσα σύριγγα; Ad. 18: πάντων κάκιστε θηρῶν, | τὺ τόνδε μηρὸν ἴψω; | τύ μευ τὸν ἄνδρ' ἔτυψας; XXX 15: ὡρά τοι φρονέειν! μὴ σὺ νέος (cod. μὴ ινέος) τὰν ἰδέαν πέλῃ; — contemptim dicitur V 35. XX 5. — leg. in comparatione post ἤ, ὡς II 79. V 52. 28. — b) maxime aliis opponitur pronominibus XII 8: τόσσον ἐμ' εὔφρηνας σὺ φανείς. XXII 61: μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ. 117: (ἐγὼ) φθέγξομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σύ. III 36: καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ. — I 4: αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ, cf. I 11. — XXII 71: σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. V 116: ἐγὼ — καὶ τύ. VII 88: ἐγὼ(ν) — τὺ δέ. VIII 14. III 33: ἐγὼ μὲν — τὺ δέ. V 77. V 68: ἄμμες — τὺ δέ. II 163: τὺ μὲν — ἐγὼ δέ. XVIII 38: τὺ μὲν — ἄμμες δέ. XV 106: τὺ μὲν — τὶν δέ. XXII 135: σὺ μὲν — σὲ δέ. V 35: τὺ —, ὃν — ἐγὼν ἐδίδασκον. — c) augetur etiam vis pron. aliis voc. additis X 21: οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾷον. I 97: τύ θην τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγίξειν. VII 83. — XXV 34: ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε. — XX 5: μὴ τύ γέ μευ κύσσῃς τὸ καλὸν στόμα, v. γέ. — Ep. IX 3: δειλαῖε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν | ἠπείγευ. I 151: ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγε νιν. II 33: νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἅιδα | κινήσαις κ' ἀδάμαντα (Ahr. τὰ δ' — τὸν ἀναιδῆ κινῆσαι). V 12. 41. 137. IX [1]. XV 7. XXI 61. — I 2: ἁδὺ δὲ καὶ τύ | συρίσδες. V 24: (κεῖται) ὥριφος· ἀλλά γε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ὅρισδε. IV 27. V 55. VIII 60. XV 66. XX 40. 40. XXIII 33. — V 122: καὶ τὺ δὲ λεύσσεις. 124. 139. I 90. — d) interdum additur epithetis V 25: ὦ κίναδος σύ (e Wordsw. coni. scr. pro κιναδεῦ v. κίναδ' εὐ). V 40: ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως. XV 76: ὦ δειλὰ τύ. Ep. VI 1: ἆ δειλαῖε τὺ Θύρσι. — B) dual. **σφώ** XXII 169: σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. — C) plur. **ὑμεῖς**, aeol. **ὔμμες**, dor. **ὑμές** VII 115: ὔμμες δ' —, | ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι, | βάλλετε. VIII 67: ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι | ποίας. V 111: οὕτως χὑμές θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς (Ziegl. e codd. pro vulg. κ' ὔμμες). de duobus (Tyn-

daridis) XXII 17: *ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας.* 149 = 163: *ὑμεῖς δ'.* — II) Accus. A) sing. **σέ, σ'** (et enclit. et orthoton.); dor. **τέ** (orthoton.), **τὺ** (enclit.), **τίν;** 1) orthoton. a) pendet a verbis XXII 135: *σὲ δέ, Κάστορ, ἀείδω.* XVII 56. I 5: *ἐς τὲ καταρρεῖ | ἁ χίμαρος.* V 14: *οὐ τέ γε Λάκων | τὰν βαίταν ἀπέδυσ'* (e Kiessling. coni. scr. pro vulg. *σέ γε*). V 38: *θρέψαι κύνας, ὥς τὲ φάγωντι* (vulg. *ὥς τυ*, Ahr. e coni. *ὥς ἑ*). XI 39: *τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἁμᾶ κἠμαυτὸν ἀείδων.* XII 23: *ἐγὼ δὲ σὲ τὸν καλὸν αἰνέων* (vulg. *δέ σε*). XXVIII 8: *σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν | δῶρον — ὀπάσσομεν.* Ep. XII 2: *σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς.* Ad. 23: (*ὄμνυμι*) *αὐτὰν σὲ καὶ τὸν ἄνδρα* (Ahr. *αὐτάν σε*). — acc. c. inf. XXV 174: *ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων | ἠὲ σέ.* — b) pendet a praep. XI 55: *κατέδυν ποτὶ τίν.* 68: *οὐδὲν — ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν.* — 2) enclit. pendet a verbis XVII 58: *καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλὸν ἐόντα.* XXIV 70: *μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.* I 78: (*Δάφνι,*) *τίς τυ κατατρύχει;* 56: *τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.* XV 40: *οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον.* XXII 64 (*σε*). XXIII 21. 42. XXV 180. XXVII 8. 16. 21. XXVIII 16. 24. XXIX 25. — I 60 (*τυ*). 62. 82 ci. II 101. III 14. 19. IV 49. V 41. 74. 116. 118. 148. 150. VII 106. VIII 7. 55. 65. X 15. XI 28. XV 12. Ep. III 3. dupl. acc. X 26: *Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ παντες.* acc. c. inf. XXI 30: *οὔ σ' ἐθέλω τὠμῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον.* VII 27: *Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες | εἶμεν συριγκτάν.* XI 5. XV 41. XVIII 12. — B) plur. **ὑμέας**, aeol. **ὔμμε** V 145: *αὔριον ὔμμε* (var. *ὕμμε, ὑμέας*, Ahr. e coni. *ὑμέ*) | *πάσας ἐγὼ λουσῶ.* XVI 108: *καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε* (var. *ὕμμε, ὑμέας, ὑμμέας*). II 128: *λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.* — III) Gen. sing. **σέο, σεῖο, σεῦ** (enclit. et orthoton.), **σέθεν;** dor. **τεῦ** (enclit.), **τεῦς** (enclit. et orthoton.), **τεοῦς;** pendet 1) a verbis IV 38: *ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας | λασεύμεσθ'.* XVII 135: *χαῖρε, ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων | μνάσομαι ἡμιθέων.* XVIII 41: *πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμέναι.* XI 25: *ἠράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, κόρα.* XXIX 32: (*χρὴ*) *μοι τὠραμένῳ συνέραν ἀδόλως σέθεν.* VIII 83: *κρέσσον μελπομένω τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.* XXV 163 (ci.). — 2) a compar. XXVII 42: *οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων* (Iunt. Call., codd. *ἔθεν*). — 3) a praepos. XXII 57: *θαρσέω', κοὐκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.* Ep. XIII 5: *ἐκ σέθεν ἀρχομένοις*, cf. Ep. XIV 2. XXV 162: *σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας.* XVII 46: *σέθεν δ' ἕνεκεν.* XXIX 37: *ἕνεκεν σέθεν.* V 39: *ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθών* (vulg. *τεῦ*). XI 52: *καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς* (vulg. *τεῦ*). — 4) a subst. (pro pron. poss.) a) XXVII 39: *αἰνήσει σέο λέκτρον.* 44: *δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις* (Brub. pro *ἔθεν* v. *ἔθον*, Ahr. *ἔθεν*). XXII 63: *γνώσεαι, εἴ σευ δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει.* XXIX 16: *καὶ μέν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι.* V 19: *οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.* — b) XXVII 6: *πλύνεις χείλεα σεῖο;* Ad. 26: *τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ.* VIII 82: *ἁδύ τι τὸ στόμα τευ* (pro *τοι* ex Herm. emendatione scr. A. Fritzschius). II 126: *τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα* (Ahr. *τευς*, vulg. *τεῦ*). XI 55: *τὰν χέρα τευς ἐφίλασα* (al. *τεῦς*, vulg. *τεῦ*). X 36: *Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς* (vulg. *τεῦ, τευ*). — IV) Dat. A) sing. **σοί** (enclit. et orthon.); dor. **τοι** (enclit.), **τίν;** 1) dat. possessionis et relationis a) c. verbis *εἶναι, γίγνεσθαι* XXVII 43: *πατὴρ δέ τοι ἐστι Μενάλκας.* III 54: *ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.* I 146: *πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, πλῆρές τοι* (Ziegl. c. var. *δὲ*) *σχαδόνων.* XX 9. XXIV 86. saepius deest verbum XXVIII 17: *καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν — κτίσσε ποτ' Ἀρχίας.* Ep. XV 3: *σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι.* XXX 15: *ὡρά τοι φρονέειν.* Ep. VI 1 = 5: *τί τοι* (var. *τὸ*) *πλέον;* XIV 2: *τί δέ τοι τὸ μέλημα;* XV 89: *τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;* c. aliis verbis II 20: *καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;* XX 9: *χείλεά τοι νοσέοντι.* XXV 167: (*δέρμα*) *ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.* c. pass. XV 46: *πολλά τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποίηται καλὰ ἔργα.* — b) dat. com-

modi v incommodi XXVII 37: *τεύχω σοι θαλάμους.* Ep. I 3: *τοὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν* (sc. *κεῖνται*). Ep. XVII 4: (*χάλκεόν νιν*) *τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν.* III 22: (*στέφανον*) *τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,* cf. III 34. VII 87: *ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας.* 121: *τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.* X 18: *μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία.* XI 40: *τράφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς.* VI 15: *ἁ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται.* XV 35. 38. 102. XVIII 43. XXV 53. XXVII 56. XXIX 22. Ep. I 4. — c) dat. ethicus V 72: *ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα.* 86: *Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ τυρῶ.* XXV 280: *οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος.* V 29. VI 6. XXI 28. — 2) pendet a verbis a) dicendi XXV 195: *ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου.* XXVII 10: *ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω.* II 142. XXV 3. 37. XXII 132: *ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον.* Ad. 22. II 11: *τὶν γὰρ ποταείσομαι, ἅσυχε δαῖμον.* V 22: *ἀλλά γέ τοι διαείσομαι.* Ep. VIII 1: *ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων.* — b) ferendi et dandi I 25: *αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον,* cf. VIII 86. XXVII 59. VII 43: *τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι.* V 138: *τὶν δέ, Κομάτα, δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα.* III 10: *ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω.* cf. II [58]? III 11. XI 56. 59. XXIII 20. deest verbum I 149: *ἠνίδε τοι τὸ δέπας* (sc. *δώσω,* cf. III 10). — c) ab aliis verbis VI 10: (*κύνα*) *ἅ τοι τὰν ὀΐων ἕπεται σκοπός.* XXV 60: *ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω.* V 20: *αἴ τοι πιστεύσαιμι.* XIV 36: *ἐμὸν κακόν, οὔ τοι ἀρέσκω;* cf. XIV 65. XV 109: *τὶν δὲ χαριζομένα.* V 8: *τὶν δὲ τὸ ποῖον | Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος;* XIV 58: *οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,* cf. XI 50. X 8: *οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;* cf. X 10. XV 34: *Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα | τοῦτο πρέπει,* cf. XXV 40. V 7: *ἀρκεῖ τοι — κοππύσδεν,* cf. Ad. 37. III 52: *τὶν δ' οὐ μέλει,* cf. XI 29. XVII 46. I 129 b: *κοὔτοι τὶν φθονέω.* III 33: *τὶν ὅλος ἔγκειμαι.* XVIII 16: *ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι.* — 3) pendet ab adiectivis XXVII 7: *καλόν σοι δαμάλας φιλέειν.* XXII 117: *ὅππως τοι φίλον αὐτῇ.* XIV 37: *ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος;* XXV 34: *τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ | ἔσσεται.* XXIX 22: *ὁ δέ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλέπως ἔχοι.* — XVIII 19: *Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν.* — 4) pendet a praepos. X 31: *ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.* V 49: (*ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία*) *τᾷ παρὰ τίν,* cf. V 52. 57. 65. — B) dual. **σφῷν** XXII 166: *σφῷν δ' ἄλλον* (*γάμον*) *ἐπιφραζώμεθα πάντες.* — C) plur. **ὑμῖν,** dor. **ὑμιν,** aeol. **ὔμμιν,** de duobus et de pluribus; 1) dat. commodi v. incommodi XXII 218: *ὑμὶν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός.* Ep. X 1. I 152: (*αἳ δὲ χίμαιραι*) *οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.* — 2) dat. ethicus V 144: *ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι.* XV 4: *ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς! μόλις ὔμμιν ἐσώθη, | Πραξινόα.* I 116: *ὁ βουκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν* (var. *ὑμῖν,* Ahr. *ὔμιν*). X 46. XXII 171. — 3) pendet a verbis XVIII 50: *Λατὼ μὲν δοίη — ὔμμιν | εὐτεκνίαν.* XXII 152: *ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν | αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα.* 221. Ep. XX 1. — 4) pendet ab adiectivis XI 62: *ὡς εἰδῶ τί ποχ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν,* cf. I 145. XXII 161: *τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.*

Σῠβᾰρῖτας *Sybarita* V 73: *Εὐμαρίδα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς, φίλε, τῶ Συβαρίτα.* — fem. **Συβαρῖτις** *Sybaritis* V 126: *ῥείτω χἀ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι* (sc. *πηγή*): fons quidam prope Sybarin; Ahr. e coni. *χὠ Σύβαρις.* V 146: *πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας.*

συγγράφω *conscribo, describo* Ep. XX 1: *τὸν τῶ Ζανὸς ὅδ' ὔμιν υἱὸν ὡνήρ | — πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν | Πείσανδρος συνέγραψεν ὡκ Καμίρου.*

σύγ(ε) *tu quidem* XXV 179: (*εἴπ' ἄγε,*) *εἰ σύγ' ἐκεῖνος* (sc. *εἶ*). XXVII 14: *τᾶς Παφίας χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα.* mirantis est atque indignantis XXII 62: *δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;* XXI 63. — acc. XXV 88: *οὐ σέγε φημὶ κακῶν ἐξ | ἔμμεναι.* v. *γέ.*

συγκαταδύω, aor. II *una demer-*

gor Ep. IX 6: **ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς.**

σύκινος *ficulnus* Ep. IV 2: *σύκινον — ξόανον.* X 44: *σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις | εἴπῃ· σύκινοι ἄνδρες· ἀπώλετο χοὖτος ὁ μισθός: ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὔθραυστον, ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα.* Schol.

σῦκον *ficus* V 114: *μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα | σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται.* v. *κάνθαρος.*

σῦλέω (dor. pro *συλάω*), *eripio,* med. XIX 1: *τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα | κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον.*

συλλαμβάνω *comprehendo*, inf. aor. aeol. XXIX 30: *κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλάβην* (vulg. *συλλαβεῖν*).

συλλέγω *colligo* XXIV 91: *συλλέξασα κόνιν πυρός* (Ahr. c. var. *συλλέξαισα*).

συμβαίνω, impers. *contingit,* c. dat. et inf. X 8: *οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων*; cf. 10. X 11: *μηδέ γε συμβαίη.*

σύμβλητος *comparabilis* V 92: *ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα | πρὸς ῥόδα.* De accentus discrepantia v. Lob. Paral. p. 486.

συμπᾱ́γνυμι *compingo* VIII 23: *πρώαν νιν συνέπαξ'* (sc. *σύριγγα*).

συμπαίσδω (aeol. pro *συμπαίζω*) *colludo*, inf. dor. XI 77: *πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.*

σύμπας *universus* XII 7: (*ἀηδών*) *συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν.*

συμπλέκω *connecto, consero* XVIII 33: *οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ | κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.*

συμπλήγδην *cum collisione* XXIV 55: (*ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα,*) *συμπλήγδην ἰάχησαν*: 'complosis stupore et admiratione manibus'.

συμφέρω, pass. *convenio* aliquem Ep. VII 1: *ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός | ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος | Νικίᾳ.*

συμφλέγω *comburo* XXII 211: *αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.*

σύμφορος *utilis* XXIV 112: *πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ.*

συμφύρω *confundo* XXII 111: (*ἀεικέσι πληγαῖς*) *πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.*

σύν (praeter septem locos semper producitur positione, semel XXVIII 25 vi arseos.) *cum,* mit, sammt I) adv. in tmesi XXII 90. XXV 110. 266. XXVI 13; v. *συνερείδω, συνομαρτέω, συνταράσσω.* — II) praep. c. dat. (ubique est ante casum neque interponuntur voces praeter II 136. VII 2. XIII 21. — inter adi. et subst. leg. quater, bis inter subst. et adi.) coniunctionem significat 1) hominis cum homine; a) de comitatu atque itineris societate aut laborum VII 1: *ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Ἅλεντα | εἵρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἁμὶν Ἀμύντας*, ubi A. Fritzschius interpretatur: 'simul etiam tertius nobis Amyntas'. XI 26: *ἤνθες ἐμᾷ σὺν ματρί.* XIII 21. XXV 55. XVI 37. met. XVI 68: *δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω | σὺν Μοίσαις*, cf. XVI 107. — VIII 66: *οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.* XI 65: *ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα.* V 6. XVI 83. XVII 22. XVIII 13. ad obiectum refertur XVI 102: *τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν | ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχματὰν Ἱέρωνα*: 'simulque populum'. — b) de auxilio alicuius VII 12: (*καί τιν' ὁδίταν*) *ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα*: 'Musarum beneficio'. II 28: *τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω*: 'auspice diva'; cf. Il. XI 792: *τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις.* XXVIII 10. — 2) hominis cum re aut conditione; a) de apparatu quem quis secum fert v. quo utitur ad efficiendum aliquid XI 61: *αἴκα τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.* VII 100: *ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν | Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι.* — b) de subsidio II 136: *σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο | καὶ νύμφαν ἐσόβησ'* (*Ἔρως*), cf. Il. IV 161: *σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.* — c) de tempore XII 1: *ἤλυθες — τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ*; — 3) rei cum re v. conditionis cum conditione XXV 210: (*βάκτρον*) *σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.*

XXII 13: *κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα*. XVII 109. XXVI 22. — XXV 251: *τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὁρμῇ (ἐρινεός)*. XXVIII 24: *ἦ μεγάλα χάρις δώρῳ σὺν ὀλίγῳ* (al. *ξύν*).

συνᾰγείρω *colligo*, pass. XXII 76: *οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους*. — met. colligo me XV 57: *κἠὐτὰ συναγείρομαι ἤδη*: 're-creo me ex magno timore'. Cic. Cat. III 4, 8.

συνᾱ́γω 1) *conduco, compello* VI 1: *Δαμοίτας χὠ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον | τὰν ἀγέλαν ποκ' Ἄρατε συνάγαγον*, cf. Verg. Ecl. VII 2: compulerantque greges Corydon et Thyrsis in unum. — 2) intr. *congredior* XXII 82: *ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες* (Ahr. et Ziegl. e coni. Wakefieldii *πνέοντας*): *σύναγον* sc. *ἑαυτούς*, *ἤγουν συνήχθησαν*. Gloss.

συνᾰείδω *concino* X 24: *Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι | παῖδ'*.

συναλοιάω *contundo* XXII 127: *αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον, | μέχρι συνηλοίησε παρήια*.

συνάμᾰ *simul una*, c. dat. XXV 126: *ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο* (Ziegl. cum Mein. *σύναμ'*).

συνάντομαι *occurro* VIII 1: *Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι | μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας*.

συνάπτω v. **ἐφέπομαι.**

συνδρομάς *concurrens* XIII 22: (*Ἀργώ*,) *ἅτις Κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς*. v. *Κυάνεαι*.

συνέπομαι *comitor* XIII 17: *οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο*.

συνεράω *simul amo*, inf. aeol. XXIX 32: *καί μοι τὠραμένῳ συνέραν ἀδόλως σέθεν* (Bergk. e cod. c pro *συνορᾶν*).

συνερείδω *comprimo*, per tmesin XXV 266: *ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας*. cf. Od. XI 426: *σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι*. c. dat. XXII 68: *τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;*: h. e. impingam.

συνεχής *continens*, neutr. sg. pro adv. continenter XX 12: *καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε σῡνεχὲς εἶδε*: prima h. v. syllaba vi arseos producitur, sicuti Od. IX 74: *ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεί | κείμεθ'*. v. *σύν*.

συνιζᾱ́νω *consido, collabor* XXII 112: *σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ | αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός*.

συνῑ́ημι *percipio, sentio*, in carm. aeol. XXX 14: *λεύκας οὐ συνίησθ' ὄττι φόροις ἐν κροτάφοις τρίχας* (e Kreussleri coni. scr. pro cod. *ἐπῖσθησ θ'*).

σύννομος *compascens* VIII 55: *ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ | σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα*: 'pascentia amice'.

συνομᾱ́λιξ (dor. pro *συνομῆλιξ*) *aequalis* XVIII 22: *ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες*.

συνομαρτέω *comitor*, per tmesin XXV 110: *σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος | ὡμάρτευν βασιλῆι*.

σύνŏφρυς *iunctis superciliis pulcra* VIII 72: *ἐκ τὤντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα*: *δασείας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς καὶ συγκεκολλημένας, τουτέστιν εὐόμματος*. Schol.

συντᾰράσσω *concito*, per tmesin XXII 90: (*ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν*,) *σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε*: 'turbidam concitavit pugnam'. XXVI 12: *σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω*.

Σῠ́ρα *Syra* X 26: *Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες, | ἰσχνάν, ἁλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον*: propter fuscum colorem; *μέλαιναν ὑπὸ τοῦ ἡλίου*. Schol.

Σῠρᾱκόσιος, Σῠρηκόσιος *Syracusanus* Ep. VIII 1: *ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων* (var. *Συρακόσιός*). plur. Ep. XXII 2: *εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμι Συρακοσίων*. XVI 78: *ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα*. fem. XV 90: *Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;*

Σῠρᾱ́κοσσαι *Syracusae*, caput Siciliae Ep. XVII 5: *τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πεδωρισταὶ πόλει* (var. *Συρακούσ(σ)αις*).

Σῠρία, Σῠρίη *Syria* XVII 87: *καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων* (*ἀποτέμνεται*). Ep. IX 4: (*εἰς — Θάσον ἐλθεῖν*) *ἠπείγευ κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης*. v. *κοῖλος*.

σῡριγκτάς (*συρικτάς*) *fistulator* VIII 34: (*αἴ τι Μενάλκας*) *πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος*. 9: *συριγκτὰ Μενάλκα*. VII 27: (*φαντί τυ

πάντες | εἶμεν συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον (A. Fritzschius e coni. scr. pro συρικτὰν v. συρίκταν).

σῦριγξ (sg. σῦριγξ, σύριγγος, -ι, -α. pl. σύριγγας) 1) *fistula* pastoricia I 128: ἔνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρευ πακτοῖο μελίπνουν | ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν. VIII 18 = 21: σύριγγ' ἂν ἐποίησα καλὰν ἔχω ἐννεάφωνον, | λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν: plerumque e septem constabat calamis, cf. Verg. Ecl. II 36: disparibus septem compacta cicutis fistula. XX 28: ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω, κἢν αὐλῷ δονέω, κἢν δώνακι, κἢν πλαγιαύλῳ. cf. Ep. II 1. IX 8: ἁδὺ δὲ χἀ σῦριγξ χὠ βουκόλος, ἁδὺ δὲ κἠγώ (γαρύεται). IV 28. V 4. 5. 6. 19. 135. VI 43. VIII 84. ceterum σῦριγξ quod incribitur carmen, sive Theocriti est sive alius scriptoris, figuram fistulae satis accurate refert. — 2) *modiolus*, foramen in quod axis currus inseritur XXIV 118: (περὶ νύσσαν) ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι (ἐδίδαξεν).

Σύριος *Syrius* XV 114: Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα (κεῖται), cf. Hor. Od. II 7, 7: coronatus nitentes malobathro Syrio capillos.

συρίσδω (aeol. pro συρίζω. praes. ind. dor. συρίσδες. inf. dor. συρίσδεν. part. συρίσδων. ipf. σύρισδε) *cano fistula*, calamis agrestibus insono I 15: οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν | συρίσδεν. VIII 4: ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν. VI 9: ἁδέα συρίσδων. 44: αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας. I 3. 14. XI 38.

σύρω *traho*, de veste II 73: ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα. de vincto Ad. 11: χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας | ἔσυρεν αἰχμάλωτον.

σῦς, ὗς *sus, aper* Ad. 9: στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον, cf. Ad. 5. XXV 185: ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος (βόσκει). XV 72: (ἀθρόος ὄχλος.) ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. V 23: ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν: παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων. Schol., cf. Cic. Acad. I 5, 18: etsi non sus Minervam, ut aiunt, tamen inepte, quisquis Minervam docet.

σφάζω *macto* Ber. 3: σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν.

σφαιρόω *conglobo*, pass. *conglobor*, in globosam et rotundam massam coeo instar pilae XXII 46: στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον | σαρκὶ σιδηρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.

σφάλλω 1) *supplanto* XXIV 109: ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες | ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν. — 2) *fallo*, aor. dor. XXX 31: θέος, ὃς καὶ Δίος ἔσφᾱλε μέγαν νόον.

σφάξ (dor. pro σφήξ) *vespa* V 28: ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθεις, | σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων ἐριζόντων πρὸς κρείττονας. Schol.

σφεϊλός *acerbus* XI 21: (Γαλάτεια) μόσχω γαυροτέρα, σφεϊλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς (pro vulg. φιαρωτέρα e coni. scr. A. Fritzschius inductus glossa Hesychii σφειλόν, λοξόν, πυκνόν — δριμύ; Ahr. scr. σφηλωτέρα, Ziegl. σφριγανωτέρα; Ribbeck. coni. φιαλωτέρα Mus. Rhen. XVII p. 565).

σφεῖς (gen. σφέων orthoton. et encl. — d. σφίσι(ν) orth., σφισί(ν) encl., σφῐ(ν) encl. — a. m. σφέας, σφᾰς encl., f. dor. ψὲ encl., n. σφ' = σφὲ encl. — v. praeterea νιν.) I) pron. demonstr. *eorum, iis, eos* 1) Acc. XVI 57: (ἐσιγάθησαν) εἰ μή σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί. XXI 16: ἁ γὰρ πενία σφας ἐτήρει. IV 3: ἦ πᾷ ψε (τὰς βόας) κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες; XV 80: πότνι' Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι: h. e. τὰ ποικίλα. — 2) Dat. a) c. verbo εἶναι XVII 26: ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας. XVI 40: ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος. 12: ἔνθ' αὖη σφισὶν ἕδρη: h. e. Χάρισιν. — c. pass. XXII 83: ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη. — b) dat. comm. XXV 12: σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις, cf. XXV 18. VII 33: μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ | ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν. XIII 34. XVI 47. Ep. XIII 4. — c) pendet a praep. XVII 84: δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς. — 3) Gen. XVII 23: χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν, | ὅττι σφέων (ὅττί σφεων Ahr.) Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας. XXII 10: οἱ δέ σφεων (sc. τῶν ἀητῶν) κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα.

— II) reflex. *sibi* XXV 190: (μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου) Φυλεύς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη. 133: ὠδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντο (οἱ ταῦροι).

σφέτερος (sg. m. σφετέροιο, -ον. f. σφετέρης. pl. σφετέροισιν. f. σφετέραις. -ῃσιν. n. σφετέροις, -οισι) pron. poss. 1) plur. pers. III *suus*, leur XIII 53: Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι. XXI 21. XXII 159. — 2) sing. a) pers. III *suus*, son XXII 209: μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα. XII 4: ὅσσον ὄις σφετέρης (var. σφετέρας) λασιωτέρη ἀρνός. XVII 41. XXIV 59. — b) pers. II *tuus* XXII 67: σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης. — c) pers. I *meus* XXV 162: σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.

σφίγγω *constringo* X 44: σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα. Pass. VII 17: ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος | ζωστῆρι πλοκερῷ.

σφυγμός v. **σφειλός**.

σφυρήλατος *malleo fabricatus* XXII 47: σφυρήλατος οἷα κολοσσός

σφυρόν 1) *talus* pedis IV 51: (ἁ — ἄκανθα) ἁρμοῖ μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. XV 134: λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι. — 2) met. de imis montium partibus: *ora, promontorium* XVI 76: ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν.

σφύσδω (aeol. pro σφύζω) *mico* quasi quodam igneo motu, *febricito* XI 70: φλασσῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως νιν | σφύσδειν (var. σφύζειν): 'caedam ut tumescant et febricitent'; φλεγμαίνειν. Gloss.

σφώ, σφῷν v. **σύ**.

σφωίτερος *suus* XXV 55: σφωιτέρω σὺν παιδὶ, βίῃ Φυλῆος ἀγαυοῦ, | χθιζὸς ὅδ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος.

σχάδών *favus* I 146: πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, | πλῆρές τοι σχαδόνων.

σχεδία *ratis* XVI 41: (ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν) θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος, cf. Od. V 251: τόσσον ἔπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατο.

σχεδόν (semper — praeter unum locum — in quarto hex. pede) *prope* 1) de loco XIII 60: (ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά) ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω. — 2) de tempore, c. gen. XXII 130: ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. — 3) de numero V 86: ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ | τυρῶ. X 12: ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταῖος. de statu XIV 16: (ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς, εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ: 'odorum prope tanquam recens a torculari'.

σχέτλιος *importunus, vehemens* XIII 66: σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν | οὔρεα καὶ δρυμώς, ubi alii explicant: miseri, secundum Schol. ἐλεεινοὶ οἱ φιλοῦντες.

σχῆμα *schema, vestis* X 35: σχῆμα δ' ἐγὼ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας (ἔχων): sc. καινόν, q. v. ex proximis addendum.

σχίζα *lignum sectum*, Scheit XXIV 89: καῖε δὲ τώδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε, cf. Od. III 459: καῖε δ' ἐπὶ σχίζης.

σχίζω *scindo* XV 69: οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη | ἔσχισται.

σχῖνος *pistacia lentiscus L.*, Mastixpistacie, '*pabulum capris dilectum*'; V 129: καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται (αἶγες). XXVI 10: Πενθεὺς δ' ἀλιβάτω πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, | σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος. (de VII 133 v. σχοῖνος.)

σχοινίς *funiculus iunceus* XXIII 51: ἧπτεν ἀπ' αὐτῶ | τὰν λεπτὰν σχοινῖδα.

σχοῖνος 1) *iunceus* XXI 10: κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι. sing. pro plur. I 52: αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν | σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. VII 132: ἔν τε βαθείαις | ἀδείας σχοίνοιο (var. σχίνοιο) χαμευνίσιν ἐκλίνθημες, cf. Od. V 462: ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς | σχοίνῳ ὑπεκλίνθη. — 2) *funis iunceus* XXIII 39: λῦσον τῷ σχοίνῳ με (Ahr. c. Ald. τᾶς).

σχολά *otium* XXI 34: ἄλλως καὶ σχολά ἐστι.

σώζω *servo incolumem* XV 4: ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς! μόλις ὔμμιν ἐσώθη (vulg. ἐσώθην): sc. ἁ ψυχά.

σῶμα *corpus* Ep. III 1: εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακός | ἀμπαύων.

σωρός *acervus* frugum VII 155:

ἆς (Δάματρος) ἐπὶ σωρῷ | αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. v. πτύον. — met. de copia sermonis Ep. XVII 7: σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων: 'thesauros habebat praeceptorum'. Am.

σωτήρ *servator*, de Tyndaridis XXII 5: Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφεούς, | ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων.

T

τᾷ, τῇ adv. *ibi* XVII 120: ἀέρι τᾷ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος (A. Fritzschius e coni. scr. pro πᾶ, πα, ποῦ; Mein. et Ziegl. e coni. Pflugkii ἅιδι πάντα). XXV 159: (ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου,) τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο | Αὐγείω φίλος υἱός, cf. Il. VIII 325: ὅθι — τῇ ῥα.

τἄγκιστρα, τἀγκίστρια = τὰ ἄγκιστρα (ἀγκίστρια), q. v.

τᾷδε (dor. pro τῇδε) 1) *hic* XV 118: πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεστι (Ahr. et Ziegl. e cod. k τεῖδε). — 2) *huc* II 101: κεἴφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ὑφαγέο τᾷδε.

τἀκριβέα = τὰ ἀκριβέα, q. v.

τᾱκω (dor. pro τήκω. — act. praes. τάκω. pass. pr. τάκεαι, -εται. τάκοιθ'. ipf. ἐτάκεν, -ετο) 1) *liquo*, pass. *liquesco* II 28: τοῦτον τὸν κηρὸν σὺν δαίμονι τάκω. II 18: ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται. XXIII 31: ἁ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται ἁνίκα πίπτῃ. — 2) met. *macresco, absumor, pereo* animi affectibus, maxime amore II 29: ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις. I 82: Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; I 66. VI 27. I 87: ᾡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται, | τάκεται ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο, cf. I 91. V 12: τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ | βασκαίνων, cf. Hor. Epist. I 2, 57: invidus alterius macrescit rebus opimis. Verg. Ecl. VII 26: invidia rumpantur. — de colore: *abeo* II 83: τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο: 'expallui, pulcritudo evanuit'.

τᾰλᾰεργός *laborum patiens* XIII 19: ἵκετο χὼ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν: Hercules.

τᾰλαντον *talentum* VIII 53: μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα | εἴη ἔχειν.

τᾰλᾰρίσκος *quasillum, calathiscus* XV 113: πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις | ἀργυρέοις: h. e. in vasis argenteis instar quasillorum formatis; v. κᾶπος.

τᾰλᾰρος *qualus, calathus* 1) feminarum XVIII 32: οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα, cf. Od. IV 133: τόν ῥά (ἀργύρεον τάλαρον) οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα | νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. — 2) pastorum V 86: Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ | τυρῶ. VIII 70: (τὰ δ' οὔθατα πλήθετε πᾶσαι,) ὡς τὸ μὲν ὤρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. XI 73: (ὦ Κύκλωψ,) αἴθ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας | ταῖς ἄρνεσσι φέροις, cf. Od. IX 246: ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν. Calpurn. IX 33: ipse ego nec iunco molli nec vimine lento perfeci calathos cogendi lactis in usus.

τᾰλας (m. τάλᾰς. voc. τάλαν. f. τάλαιναν) 1) *miser* II 96: πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος, cf. II 40. II 4: ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὦ τάλας οὐδὲ ποθίκει. voc. V 85: καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις'; I 82: Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; IV 26: ὦ τάλαν Αἴγων. VI 8: καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα, τάλαν τάλαν, cf. Catull. 61, 135: miser ah miser. — 2) *audax* V 137: τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής. XX 3: βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; XXVII 56: μίμνε, τάλαν.

τᾰλᾰσῑφρων *qui animo patienti est, patiens* XXIV 50: ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες.

τἀληθέα = τὰ ἀληθέα, q. v.

τᾱλίκος, τηλίκος *tantus* XIX 8: ὃς τυτθὸς μὲν ἔφυς, τὰ δὲ τραύματα ταλίκα ποιεῖς (e coni. scr. pro ἁλίκα). XXV 184: οὐ μάλα τηλίκα βόσκει (κνώδαλα).

τἄλλα = τὰ ἄλλα, q. v.

τἄλσεα = τὰ ἄλσεα, q. v.

τᾆματα = τὰ ἄματα, q. v.

τᾰμεσῐ́χρως *vulnificus* XXV 279: ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.

τάμῑσος *coagulum* XI 66: (καὶ γάλ' ἀμέλγειν) καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα. VII 16: (εἶχε τράγοιο) κνακὸν δέρμ' ὤμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον: 'odor coaguli vestimentum hominis penetraverat'.

τᾶμος *tum* XIV 34: τᾶμος ἐγὼ — πὺξ ἐπὶ κόρρας | ἤλασα. opp. ἆμος quum, quando XIII 27. XXIV 13.

τᾱνίκα *hoc tempore, tum* I 17: (ἦ γάρ ἀπ' ἄγρας) τανίκα κεκμηκὼς ἀμπαύεται. opp. ὅτε VII 108: (μή τί τυ παῖδες) τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.

τᾰνύφλοιος *longum corticem habens* XXV 250: τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός.

τᾰνύφυλλος *lata v. longa folia habens* XXV 221: οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν.

τᾰνύω *extendo* XXV 148: ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεὶς | μυὼν — ὀρθὸς ἀνέστη. 157: (τρίβον) ἦ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο: tendebat.

τᾰ́πης *stragulum* XV 125: πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω.

τᾰράσσω *turbo, perturbo* XXII 6: ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον (σωτῆρας). — met. de animo XXII 102: τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς | πάντοθεν. XIII 55: Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί | ᾤχετο.

ταρβέω *timeo, trepido* XXI 62: ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ταρσός *crates* (ἐν ᾧτινι δηλονότι ὁ τυρὸς ξηραίνεται. Schol.) XI 36: τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ, | οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί, cf. Od. IX 219: ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον. Verg. Cop. 17: sunt et caseoli, quos scirpea fiscina siccat.

τάσσω *constituo, impero* Ad. 5: ἄγειν τὸν ὃν πρὸς αὐτάν | ἔταξε τὼς Ἔρωτας.

τάτρακτυλλίδες = ταὶ ἀτρακτυλλίδες, q. v.

ταύρειος *taurinus* XXVII 70: ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς (ἔστιχε).

ταυροπάτωρ *taurigena* h. e. *apis* (cf. Nicand. Ther. 741. Verg. Georg. IV 285. Ov. Fast. I 379.) Syr. 3: Κεράσταν, ὅν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ, cf. VII 80 sequ. 'Pater tauri h. e. apis' expl. A. Fritzschius.

ταῦρος (sg. ταῦρος, -ον. pl. ταῦροι, -ους, -ως, -οι) *taurus* XXV 126: ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο | κνήμαργοί θ' ἕλικές τε, διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι | φοίνικες. IV 20: λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος. 35: τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας | τᾶς ὁπλᾶς κἤδωκ' Ἀμαρυλλίδι. I 74: πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι. 120: Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, | Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων. IX 3. XXV 107. XXVII 47. (de XIV 43 v. Κένταυρος.)

τάφος *sepulcrum* Ep. XXIV 2: Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

τάχ(ᾰ) 1) *mox* XIII 39: τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν. XXVII 8: μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη. XXX 7: τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω 'πιτύχην ἔσσετ' ἐρωΐα. XXVI 19. XXVII 60: φῂς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης. — 2) *forsitan, fortasse* IV 41: τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον. VII 36: τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ. XXVII 66: μίμνε, τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. XI 74: (αἴθε — φέροις,) τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν. XXI 54: (εἶχε δὲ δεῖμα,) μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλημένος ἰχθύς | ἦ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.

τᾰχῐνός 1) *velox* XIV 40: (χελιδών) ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν. — 2) *levis*, met. II 6: ἦ ῥά οἱ ἀλλᾷ | ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας (Delphidis) ἅ τ' Ἀφροδίτα;

τάχος *celeritas* II 36: τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει: 'quam ocissime'; eademque significatione XIV 68: ᾧ τάχος εἰς Αἴγυπτον.

τᾰχῠπειθής *credulus* VII 38: (κἠμὲ λέγοντι) πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής, cf. Verg. Ecl. IX 33: me quoque dicunt | vatem pastores, sed non ego credulus illis. II 138: ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθὴς | χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.

τᾰχύπωλος *celer equis* XXII 136: (Κάστορ) Τυνδαρίδη, ταχύπωλε.

τᾰχύς celer; neutr. sg. **ταχύ** *celeriter* II 140: καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο. XXIII 29. — adv. **ταχέως** VII 49: ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς. XXII 208. comp. **θᾶσσον** *ocius, quam ocissime* XIV 36: ἔξω ἀπῴχετο θᾶσσον. XV 29: κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. XXIV 48: οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες, v. ὅστις I) 3).

τέ acc. v. **σύ**.

τ(ὲ) part. enclit. (vocabulis ad quae pertinet quum postponatur, plerumque secundum tenet locum, raro tertium, semel quartum IV 54; versum claudit sexies.) I) *que* 1) semel posita adiungit a) singula vocabula I 143: καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος. 125: Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα. II 12: τὶν γὰρ ποταείσομαι, ἅσυχε δαῖμον, | τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ. XI 9: ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε. I 13. IV 23. V 101. 102. VII 136. XIII 35. XVII 30. XXI 10. 36. XXII 7. 8. 34. 175. XXV 16. 21. 144. 206. 265. XXX 3. Ep. IV 1. XXII 3. Ad. 4. tria plurave membra coniunguntur: καὶ — τε XIII 45. XVI 56. 83. καὶ — τε — τε XXII 220. τε — καί XVI 52. XXI 11 (?). XXVI 4. Ad. 10. τε — τε — τε VII 57. XXV 185. τε — καὶ — τε — τε XVII 86. τε — τε καὶ — τε XXII 41. τε — τε καὶ — καί XIII 41. τε — τε — τε καὶ — τε XXII 157. — b) sententias III 16: (ἦ ῥα λεαίνας) μαζὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ. IV 53: ἦ ῥά γε λεύσσεις; | ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν (var. γέ, Ahr. e coni. τί). II 126. VII 80. XIV 54. XVI 5 (ci.). 88 (var. δὲ). XXV 72. 182. 222. 269. XXVII 41. Ad. 41. Syr. 10. tres pluresve sententiae coniunguntur: τε — τε XXIV 110. τε — τε — τε — καί XXIV 124. καὶ — τε — τε — καί XVII 88. — 2) respondent inter se a) τε — τε que — que, et — et; α) diversae significantur personae vel res non raro intime coniunctae atque inseparabiles I 39: τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται | λεπράς. II 7. 145. VII 28. 126. 132. XV 117. XVII 128. XXI 12 (?). XXII 21. 33. 100. XXV 63. 69. 81. 87. 110. 125. 127. 154. 225. Ep. XIX 6. reticetur alterum membrum IV 32. repetitur ter VII 68. XXV 150. — β) eadem persona XVII 130: ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε: Ptolemaeum Philadelphum. — b) μήτε — τε XXII 61: μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ. — c) τε — καί, saepius τε καί, v. καί II B) 2) d). — II) part. subiicitur 1) pronominibus et coniunctionibus ad universum genus referens (verallgemeinernd) vel ad rem satis notam XXV 93: τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει | ἴς ἀνέμου. IX 10: λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάστε ποκ' ἄκρας | λὶψ κομάρως τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε (e coni. scr. A. Fritzschius pro τάς μοι ἁπάσας λὶψ κόμαρον), v. ὅστε. XXV 90: (νέφη,) ἅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε: quaecunque, cf. Il. X 208: (φῆμιν — πύθοιτο,) ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν. v. ὅστις. VII 60: ὀρνίχων —, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. v. ὅσος. XVII 15: βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. v. οἷος 4). — XXII 55: χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; v. ὅκα II). II 47: σάμερον, ἁνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι. — 2) particulis καί, μέν, δέ XXV 191: (ὄφρα — ἄρκιος εἴη,) καί ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος: 'utque igitur etiam'. — XXVI 15: μαίνετο μέν θ' αὔτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλοι: 'vereque'. XXV 92. 138. — δέ τε und auch, aber auch I 74: πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι. XXII 114: (ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα) ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου χροιῇ δέ τ' ἀμείνω. V 125 (ci.). XXIV 38. XXV 94. antecedunt μὲν — δέ VI 37. IX 32 (vulg. δ' ἁ). nihil antecedit II 157 (var. δ' ἔτι, Ahr. δὲ τί). XV 120 (var. δ' ἔτι). XXII 215.

τέθριππον *quadriga* XV 5: (μόλις ὔμμιν ἐσώθη,) Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων.

τεῖδε (dor. pro τῇδε) 1) *hic* I 12: λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τεῖδε καθίξας | — συρίσδεν; V 32. 50. 118. (de XV 118 v. τᾷδε.) — 2) *huc* VIII 40: κἤν τι Μενάλκας τεῖδ' ἀγάγῃ. V 67.

τείνω 1) *intendo* XXI 51: καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα: sc. τὸν κάλαμον. — 2) *extendo* XI 32:

(ὀφρῦς) ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὡς μία μακρά. — Med. XXI 48: τὼ χέρε τεινόμενος.

Τειρεσίας *Tiresias*, vates Thebanus XXIV 100: *Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.* 64: *Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα | Ἀλκμήνα καλέσασα.*

τεῖχος *murus* XVI 99: *ὅθι πλατὺ τεῖχος | ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.*

τέκνον (sg. *τέκνον.* pl. *τέκνα.* *-οις, -οισι, -α.* vocalis prioris syllabae quater brevis est, sedecies producitur.) *infans, filius, pullus* 1) hominum deorumve XIII 1: *οὐχ ἁμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες, | Νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο.* XVII 44: *τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.* II 109: (ὅσσον ἐν ὕπνῳ) *κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα.* XVI 86: *φίλων μόρον ἀγγέλλοντας | τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν.* XXVII 31. Ep. XIII 4. XXIV 8: *εὕδετ' ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὔσοα τέκνα.* XV 40: *οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον.* appellantur adultae mulieres XV 60: *ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ; ἐγών, ὦ τέκνα.* — c. gen. XXII 29: *θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα*: Argonautas. XXII 4: *ἄρσενα τέκνα | κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφεούς,* cf. 214. XXIV 22: *Ἀλκμήνας φίλα τέκνα.* VII 4. — 2) animalium XIV 39: *μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών.* XXV 104: *ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει*: bobus.

τέκος *infans, filius, pullus* 1) hominum VI 24: *ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.* XXVII 65: *γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός.* XV 13: *θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος.* — 2) animalium Ep. VI 3: *οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος.*

τέκτων *faber* IX 24: (κορύναν) *αὐτοφυῆ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων.* VII 45: *ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ | ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος.*

τελαμών *balteus* XXIV 44: *ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος, | κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα.*

Τελαμών *Telamo*, Aeaci filius, Argonauta XIII 37: *αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι.*

τελέθω (praes. *τελέθει, -ουσιν. τελέθοιτε, -οιεν*) *fio. sum* X 49: *ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.* XXVI 21: *ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.* c. adi. V 18: (Νύμφας,) *αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.* XVI 69. XXIV 98.

τέλειος *perfectus, summus* XXV 22: (Ἀπόλλωνος νομίοιο) *ἱερὸν ἁγνόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο*, cf. Il. VIII 247: *αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν*, ubi Hesych. expl. *ἐπιτελεστικώτατον.*

τελέω (act. praes. *τελεῦντι, τελεῖν.* aor. *τελέσαι. τελέσαντι.* — pass. pr. *τελεῖται.* fut. med. *τελέεσθαι*) 1) *perficio, conficio* XVII 13: *οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον*, cf. Ep. IV 4. XXV 204: *τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον.* XXV 80: *δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν | μόχθως.* VII 32: *Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι.* Ep. IV 16: *ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.* VII 46: *τελέσαι δόμον.* XV 62: *πείρᾳ θην πάντα τελεῖται.* XXIV 66: *καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν* (τὸ τέρας), | *ἠνώγει.* — 2) *pendo, rependo* Ep. XVII 7: (ἀνδρὶ πολίτᾳ) *μεμναμένους | τελεῖν ἐπίχειρα.*

τέλος *eventus, finis*, Erfüllung, Ziel, Ende XXII 165: *ἀλλά, φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν | ἄμμι γάμον*, cf. Od. XX 74: *κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο.* II 14: *χαῖρ', Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει | φάρμακα*: 'ad finem rituum magicorum'. I 93: (τὸν αὑτῶ) *ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.* VI 22: *οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧπερ ὁρημι | ἐς τέλος*: sc. vitae. IV 47: *ἠξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν*, cf. Od. XXIV 124: *ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος.* — pro adv. *ἐς τέλος* 1) ad extremum, denique II 152: (αἰὲν Ἔρωτος) *ἀκράτω ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων.* — 2) absolute, summe XXV 120: *καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα | ἐς τέλος.*

τέμνω (act. praes. *τέμνε.* aor. *ἔταμ', τάμῃς, ταμών.* — med. aor. *ἐτάμοντο*) *seco* X 55: *μή τι τάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον* (vulg. *μὴ 'πιτάμῃς*, Ahr. *μήπιτάμῃς*). XI 27: (οὐ κρέας — σιτῆθην) *πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν*: 'ita dissecta carne ut quinque

essent portiones'. XVIII 34: (ἄτριον) κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων. Ad. 33: τούτους λαβοῦσα τέμνε (ὀδόντας). — Med. seco mihi XIII 35: ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.

τέμπεα *Tempe* Thessala I 66: πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα Νύμφαι; | ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδω;: τέμπη γενικῶς μὲν τὰ ἄλση (heilige Bezirke, τεμένη, templa)· νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς Ὄσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον, δι' οὗ ὁ Πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. Schol.

τεός (sg. m. τεός, -όν. f. τεά, -ή; -ῆς, -ήν. n. τεόν. pl. n. τεοῖσιν, τεοῖς, τεά) *tuus* 1) c. subst. a) ante subst. XXIV 77: τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα | ἀμβαίνειν τεὸς υἱός. III 13: ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν. XVIII 15: κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε. XXV 18. XXVII 29. 50. 57. add. pron. II 132: τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον. — c. artic. XV 11: μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα. I 7. XXIII 27. add. pron. II 116: ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος. adi. X 57: τὸν δὲ τεὸν — λιμηρὸν ἔρωτα | μυθίσδεν τᾷ ματρί. — b) post subst. XIV 57: κατὰ νῶν τεόν. XXIV 90: παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί. XXVII 23. 49. c. artic. XXIII 37: (ἐν προθύροισι) τοῖσι τεοῖσιν. — 2) sine subst. III 27: καἴκα δὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται: 'ad te quod attinet'; τὸ σὸν μέρος. Schol. v. σός.

τεοῦς v. σύ.

τέρας 1) *portentum, omen* XXIV 65: (Τειρεσίαν) Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν. — 2) *miraculum, monstrum* I 56: (δέπας,) αἰολίχον τι θέαμα, τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι. de leone Nemeaeo XXV 214: πάντη δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον. 168: θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις.

τέρμα *margo* Syr. 3: οὗ πιλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους: h. e. πίτυς, v. πιλιπής.

τέρμινθος *pistacia terebinthus L.* Ep. I 6: (τράγος) τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

τερπνός *dulcis* VII 83: ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις: est oxymoron, ut Ov. Am. II 9, 26: dulce malum. de homine II 158: ἢ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;: 'delicias'.

τέρπω *delecto* XXVII 40: καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει. 13: τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον. Med. XXVIII 6: ὅπως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομεν: 'ut laetitiae fructum capiam ex obtutu hospitis mei'; cf. Od. XVI 25: ὄφρα σε θυμῷ | τέρψομαι εἰσορόων.

(τέρρω) *torreo, arefacio,* fut. XXII 63: γνώσεαι, εἴ σευ δῖψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει.

τέρψις *delectatio, voluptas* III 26: ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις, qui versus iteratur XXVII 4.

τέσσαρες, dor. **τέτορες** *quatuor* XI 41: σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων. XIV 29: ἤδη δ' ὢν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες (var. τέτταρες). 16: (Βίβλινον) εὐώδη, τετόρων ἐτέων.

τέταρτος *quartus* II 119: (ἦνθον) ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός: 'venissem binos ducens ternosve sodales'.

τέτμον aor. def. *inveni* XXV 61: (ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω) αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.

τέτορες v. **τέσσαρες.**

τετόρταιος (a dor. τέτορες derivatum pro τεταρταῖος) *quartanus* XXX 2: τετόρταιος (cod. τετορταῖος) ἔχει παῖδος ἔρος μῆννά με δεύτερον (τέτορται τὸν coni. Ed. Schneidewind. Progr. Isenac. 1873; τέτορμαι ὅτ' C. Hartung. Phil. Anz. 1876 p. 324) sc. πυρετός: febris quartana.

τετραένης v. **ἑπταένης.**

τετράκις *quater* II 155: ἢ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη. XVIII 24: τετράκις ἑξήκοντα κόραι. V 57 nunc scr. πολλάκις.

τετράπολος *quater aratus* XXV 26: (τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν) ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.

τέττιξ (sg. τέττιξ, -ῖγος, -ι. pl. τέττῖγες) *cicada* IV 16: μὴ πρῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ, cf. Verg. Ecl. V 77: dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadae. I 148: τέττιγος — τύγα φέρτερον ἄδεις. V 29: σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. 110: τοὶ τέττιγες, ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω· | οὕτως χὐμές θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς. XVI 94: νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἁνίκα τέττιξ |

ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων | ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. VII 138: τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. IX 31: τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος.

τεῦ, τεῦς v. σύ.

τεῦχος *arma* XXII 182: τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο, cf. Il. III 89: τεύχεα καλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

τεύχω (act. praes. τεύχω, -εις. ipf. ἔτευχε. τεῦχον. aor. ἔτευξε. — pass. pf. τέτυγμαι, -κται. τετυγμένα, -οι. plpf. ἐτέτυκτο. aor. ἐτύχθη) 1) *fabricor, apparo* XXVII 36: τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς; I 32: ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται. XVII 21: (ἕδρα) τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος. VII 3: τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια. I 39: XXIV 133. XXV 12. XXVII 37. Ep. XVIII 1. — 2) *perficio, reddo*, pass. *fio* XXII 192: (φόνον αὖθις) τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. XXIV 22: φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη. XXII 83: ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη. XXV 141: ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο (Φαέθων). II 20: ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι; III 27: καἴκα δὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται. c. dupl. acc. XX 20: ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;

τέφρα *cinis* Ep. VI 6: (τήνας) ὄστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

τέχνα, τέχνη (sg. τέχνας, -ης, -ᾳ, -ην. pl. a. dor. τέχνᾶς. semel non producitur vocalis prioris syllabae Ep. VII 6.) *ars* XXI 1: ἁ πενία — μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει. de statuaria Ep. VII 6: ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. de musica XVII 114: δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας. de pugilatu XXII 67: πὺξ διατεινάμενος σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης. de pancratio XXIV 112: πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνᾳ.

Τέως *Teos*, urbs Ionica Ep. XVI 3: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ.

τῇ v. τᾷ.

τῆλε *procul*, c. gen. XXIII 57: τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν (Ahr. e Graefii coni. τῇδε).

τηλεθάω *vireo, floreo* Ep. IV 6: ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει | δάφναις.

Τήλεμος *Telemus*, vates Cyclopum VI 23: ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων | ἔχθρα φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι: οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὁμήρῳ (Od. IX 509)· Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο, ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ ὑπὸ τῶν χειρῶν Ὀδυσσέως ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. Schol.

τηλέφιλον *folium papaveris* III 28: ἔγνων πρᾶν, ὅκ' ἐμοιγε μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με | οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τι πλαταγῆσαν, | ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη: τὸ φύλλον τῆς μήκωνος, ὅπερ τύπτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα, εἰ ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, οἱ ἐρῶντες. Schol. 'Portulaca agrestis, quam Romani vocabant Illecebram' expl. H. Steph.

τηλόθεν *ex longinquo* VII 140: (ἁ δ' ὀλολυγὼν) τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.

τηλόθῐ *procul* XXIV 114: Ἁρπαλύκῳ Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων | θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι (Ahr. e coni. τηλόθε).

τηλοῦ *procul* XXV 251: τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὁρμῇ.

τημόσδε *tunc temporis* X 49: ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

τηνεῖ adv. dor. 1) *illic, ibi* XI 45: ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. V 97: τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει. I 106. II 98. IV 35. Ep. IV 13. — 2) *illuc* V 45: οὐχ ἑρψῶ τηνεῖ. τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος. II 98.

τηνόθῐ *illic* VIII 44: (αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,) χὠ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαἱ βοτάναι: ἐκεῖ ὅθεν ἀφέρπῃ. Schol.

τῆνος (dor. pro ἐκεῖνος. — sg. m. τῆνος, -ω, -ῳ, -ον. f. τήνα, -ας, -αν. n. τῆν(ο), -ω, -ο. pl. f. τήναις, -ᾶς. n. τῆνα, -ων, -οις, -α) *ille* 1) de loco, de iis quae cernuntur ac digito monstrari possunt; a) sine subst. VIII 50: ὦ σιμαὶ δεῦτε ποτ' ἄντρ' ἔριφοι. | ἐν τήνοις γὰρ τῆνος (e coni. A. Fritzschii scr. pro ἐφ' ὕδωρ — τήνῳ). — b) c. subst., cui α) praeponitur VIII 26: τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες, | ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ. V 15: ἤ κατὰ τήνας | τὰς πέτρας, ὤνθρωπε, μανεὶς εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν. VIII 86: τήναν τὰν μιτύλαν θωσῶ τὰ δίδακτρά

τοι αἶγα. I 7: *ἅδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχὲς | τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ,* ubi *τῆνο* respondet nostro adv. dort, cf. IV 15. Ep. IV 1. — opponitur persona I 36: *ὁκὰ μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελᾶσα, | ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον.* — β) postponitur I 1: *ἁ πίτυς — τήνα.* V 65: (*ὃς τὰς ἐρείκας*) *τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται.* I 23: (*ὁ θῶκος*) *τῆνος ὁ ποιμενικός.* V 117. — 2) de iis quae iam nota vel commemorata sunt; a) sine subst. V 63: (*αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βουκόλος ὧδ' ὁ Λυκώπας.*) *οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι.* II 40: *ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι.* I 71: *τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο, | τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.* II 44. 60. IV 7. 29. VIII 51. XIV 7. 38. 41. XV 15. XVII 16. 46. XXI 16. Ep. VI 5. opponitur res v. persona II 31: *ὅδε ῥόμβος — τῆνος.* II 145: *ἐγὼ — τήνῳ.* 144. I 4: *τῆνος — τύ.* I 5. 11. IX 25: *Δάφνιδι μὲν — τήνῳ δέ.* sequ. pron. relat. Ep. XVIII 3: *ἕξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων | ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε.* II 40. — b) c. subst., cui α) praeponitur V 43: *μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, οἰφέ, ταφείης.* add. artic. II 16: *ἶυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα,* qui versus repetitur II 22. 27. 32. 37. 42. 47. 52. 57. 63. VII 151: *τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ, | τὸν κρατερὸν Πολύφαμον:* notum illum. XIV 26: *τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.* IV 59. contemptim dicitur V 1: *αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα | φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν:* 'istum, furem notissimum'. — β) postponitur VII 98: *ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ.* II 84. XXVII 40. — I 120: *Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,* cf. Verg. Ecl. V 43: Daphnis ego in silvis, hinc usque ad sidera notus (*τῆνος*). I 125: *Ἑλίκας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα | τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.* — c. artic. II 153: *καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν.* XV 8: *ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος,* ubi contemptim dici videtur; cf. V 1. — XVI 42: *τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες.* XVII 118: *τὰ δὲ μυρία τῆνα, | ὅσσα — κτεάτισσαν.* — 3) de tempore VII 63: *τῆνο κατ' ἦμαρ* (*οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ*). XI 29: *ἐκ τήνω:* ex illo tempore. — v. *ἐκεῖνος.*

τηνῶ adv. dor. *illinc* III 10: *ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶ δὲ* (var. *τηνῶθε*) *καθεῖλον, | ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ.* 25: *τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἁλεῦμαι, | ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.*

τηρέω *observo, capto* II 97: (*μολοῖσα*) *τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν:* sc. *αὐτόν.* XXI 16: *ἁ γὰρ πενία σφας ἐτήρει* (e coni. Ahr. scr. pro *ἑτέρη* v. *ἑταίρη*).

τηΰσίως *frustra* XXV 229: *καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα | τηΰσίως.*

τίθημι (act. praes. dor. *τίθητι.* ipf. *ἐτίθει.* fut. dor. *θησῶ, -εῖς. θήσειν.* aor. *ἔθηκας, -ε(ν). θῆκ(ε). θές. θέμεν, θεῖναι. θείς, θέντος.* — med. ipf. *ἐτίθεντο.* fut. dor. *θησεύμεσθ'.* aor. *ἐθήκαο. θέτο, ἔθεντο, θέσθαι*) 1) *pono, colloco* Ep. XXIII 2: *θεὶς ἀνελοῦ* (sc. *τὸ ἀργύριον*), *ψῆφον πρὸς λόγον ἐρχομένης.* c. praep. II 156: *καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.* XV 27: *αἶρε τὸ νᾶμα καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε, | θές:* 'pone in medio'. XXII 182: *ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο.* XXIV 61: *τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν.* III 48: *οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι:* 'a pectore abmovet'. — met. XXI 59: *ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.* Ep. XXV 5: *ὡς ἐν ἑτοίμῳ | ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.* XXV 276: *μοι — ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.* XXIV 72: *μελλόντων δὲ τὸ λώιον ἐν φρεσὶ θέσθαι,* ubi inf. est pro imper. — de praemiis vel sacrificiis proponendis VIII 13: *καὶ τίνα* (*ἄεθλον*) *θησεύμεσθ', ὅτις ἁμῖν ἄρκιος εἴη; | μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.* V 21. VIII 15. 17. — Ep. X 2: (*ὑμῖν τοῦτο θεαὶ*) *τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον.* Med. Syr. 12. — 2) *reddo,* c. dupl. acc. XXIV 107: *ἀοιδὸν ἔθηκε:* sc. *αὐτόν,* Herculem. V 13: *νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.* XXII 181: *εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.* XII 25. XVI 45. XVII 16. XXV 50. Med. XXIX 18. add. infin. II 41: (*ὅς με τάλαιναν*) *ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.* — 3) *constituo, efficio* XXV 281:

πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος. Med. XIII 30: εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος: 'sibi'. XXV 109: (θηεῖτο,) ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες: h. e. ἐποιοῦντο.

τίκτω (act. praes. τίκτοι. aor. τέκες, ἔτεκεν, ἔτεχ'. τέκῃς. τεκεῖν. τεκών. — med. aor. τέκετο. τέκοιτ') *pario, gigno* 1) de matre, abs. XXVII 30: τεκεῖν τρομέω. c. acc. XI 54: ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα. XVII 54: Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα | μισγομένα Τυδῆι τέκες. XVIII 21. XXVII 31. Syr. 2. Med. XVII 132: οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου. XVIII 21. — 2) de patre XV 47: ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. XIII 1: οὐχ ἁμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' —, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο.

τίλλω *evello, divello* II 53: τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις, | ὠγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. V 121: σκίλλας ἰὼν Γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν (var. τίλλοις). III 21: τὸν στέφανον τῖλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.

τῑμά, τῑμή (τιμᾶς, -ῆς, -ᾷ, -άν, -ήν) *honor, dignitas* XVI 66: αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα | πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν. XVII 50: ἐᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς (var. ἑὰς — τιμάς). 68: ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώνᾳ (vulg. τιμῇ). XVI 46: τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι. XXV 82: οὐκ ἄν οἱ (sc. κυνί) θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς. XXVI 31: ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος.

Τῑμάγητος *Timagetus* II 8 = 97: βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν.

τίμᾱτος (aeol. pro τιμητός) *honorabilis, carus* XXVIII 24: ἦ μεγάλα χάρις | δώρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ πὰρ φίλω (τιμάντα lunt. Call.).

τῑμάω (act. praes. τιμῶσιν. fut. dor. τιμασεῦντι. aor. ἐτίμασεν, -ησαν. — med. aor. ἐτιμήσασθε) *honoro* XVI 19: θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς. XVII 67: Δᾶλον ἐτίμασεν — Ἀπόλλων (var. ἐτίμησεν). Ep. XV 4. add. dat. XVII 12: (πάρα μυρία εἰπεῖν,) οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων. — Med. XII 29: (τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα) ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

τίμιος *honoratus, venerandus* XXVII 43: οἶδ', ἄκρα τιμίη ἐσσί, πατὴρ δὲ τοί ἐστι Μενάλκας (e coni. Ahr. scr. pro τιμή ἐσσι, τιμήεσσα).

τίν v. **σύ**.

τῑνάσσω 1) *vibro* XXII 185: ὣς δ' αὔτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς | Κάστωρ, cf. Il. XII 298: δύο δοῦρε τινάσσων. — 2) *deturbo* IX 9: δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάστε ποκ' ἄκρας | λὶψ κομάρως τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.

Τῖρυνς *Tiryns*, urbs Argolidis XXV 170: οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο | αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην.

τίς (sg. m. f. τίς, τίνος, τίν(α). n. τί, τίνος, τί. pl. τίνες. — n. τί ante liqu. ρ producitur XXVII 48; efficit hiatum III 24; synizesin XXX 13: τί ἔσχατον, ut censet A. Fritzschius, 'tametsi certum exemplum alind vocalis ι cum sequenti vocali coalescentis nondum inventum est'.) pron. interrog. *quis, quid*, c. subst. coniunctum *qui, quae, quod*; 1) in quaest. directa I 78: τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἐρᾶσαι; V 61: ἀλλὰ τίς ἄμμε, | τίς κρινεῖ; cf. VIII 25. IV 1: τίνος αἱ βόες; II 65: ἐκ τίνος ἄρξωμαι (a qua re); τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο; III 24: ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούει (Ahr. e coni. ἁ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις; Mein. III τί πάθω μοι ὁ δύσσοος;). X 1: τί νῦν, ᾡγροῖκε, πεπόνθεις; — IV 5: αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν; XIV 21: τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν; XXVII 38: τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω; 32: καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον; XXX 13: ἀλλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται; VIII 13. 17. XVII 11. XXII 68. XXVI 18. XXVII 24. 48. — add. gen. X 15: τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; XVI 5. 13. — sensus inest negativus XI 49: τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἕλοιτο;: h. e. nemo. X 9: τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί; XV 89: τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;: 'quid h. e. nihil tua refert, si . . .' Ep. VI 1: τί τοι πλέον, εἰ κατατάξεις — ὦπας; cf. Ep. VI 5. V 26. XVI 20. 49. 108. XVII 116. XXI 34. XXVII 27. itaque II 90: ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα | ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον,

ἅτις ἐπᾶδεν: significat 'omnes adii'. — pron. est praedicatum XX 37: Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; XXII 54: τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος; XIV 2: τί δέ τοι τὸ μέλημα; XV 51: τί γενώμεθα; XVI 22. XXI 25. — 2) in quaest. indirecta XI 30: γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ὥνεκα φεύγεις. V 37: ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει. I 81: ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν. Ep. XXIV 1: αὐδήσει τὸ γράμμα τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ. pron. est praedicatum XIV 11: εἶπον τί τὸ καινόν; XXII 64. XXIII 4. — 3) neutr. sg. **τί** *quid, cur* I 82: Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; XI 62: ὡς εἰδῶ τί ποχ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν. XXX 13: τί δὴ ταῦτ' ἐπόης; II 55. III 6. V 6. XI 19. 75. XV 31. XXII 145. XXVII 51. XXIX 36. Ad. 35. 39. deest verbum XIX 7: τί δ'; Ep. XVIII 4: τί μάν; pendet a praep. XXVII 54: ἐς τί δ' ἔλυσας (τὰν μίτραν); — 4) accedunt particulae: τίς (τί) δέ V 6. 26. VIII 17. X 9. 15. XIV 2. XV 89. XVI 20. 22. 49. XVII 116. XIX 7. XXVII 54. τί δή XXX 13. τίς (τί) γάρ XVI 108. XXI 34. XXII 68. Ad. 35. 39. τίς τ' ἄρ (e coni. pro γάρ) XVI 5. τί (τίνα) μάν XXVII 38. Ep. XVIII 4. τί ποκα XI 62.

τὶς (sg. m. f. τὶς, τινός, τινί, τιν(ά). n. τὶ. du. m. τινέ) pron. encl. indefin., et subst. et adi. *aliquis, quis, quidam;* 1) *(ali)quis*, Jemand, einer, ein XII 19: ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα. XIV 22: 'λύκον εἶδες'; ἔπαιξέ τις. XIII 51: ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος. Ber. 1: καί τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον. VI 3: ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω | ἑζόμενοι. II 95: εἶ' ἄγε, Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος. XVIII 16: ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι: sc. θεός. VII 105: τις ἄλλος. Ep. XXIII 3. XV 99: φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν, cf. V 39. 135. XXX 6: αἴ τι (cod. ταῖς δὲ) παραύαις γλύκυ μειδίαι, cf. XX 14. XXIV 40. 67. II 158: ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται; VIII 33. 85. X 32. XI 61. XVIII 47. XX 20. XXI 4. 34. XXII 189. XXV 6. XXVII 10. 56. XXVIII 24. XXIX 16. Ep. V 3. in comparationibus VII 41: βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω. 76: χιὼν ὥς τις κατετάκετο. XII 9. XIII 62. XVI 32. haud raro in sent. negativis VII 13: οὐδέ κέ τίς νιν | ἠγνοίησεν ἰδών. XVIII 35: οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι. XXV 121: οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου | βουκολίοις. II 108: οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν. V 10. 74. X 44. XVI 17. XVII 81. 100. 112. XVIII 32. XXIII 7. XXIV 115. XXV 66. 115. Ep. X 3. additur gen. XXI 44: καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. XXIV 91: ἀμφιπόλων τις. V 147: εἴ τιν' ὀχευσεῖς | τᾶν αἰγῶν. X 8: οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων; XXII 188: εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν. VII 24. XVI 24. XVII 38. 98. XXV 36. 47. 52. 82. 167. 199. 218. 276. — nonnunquam maior quaedam vis pronomini tribuitur: aliquis, aliquid, irgend (auch nur, überhaupt) ein, etwas XIV 48: λόγω τινὸς ἄξιοι. XIII 18: ὤν ὄφελός τι. V 78: εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις. XIV 70: ποιεῖν τι δεῖ, ἇς γόνυ χλωρόν. genus neutrum de hominibus VII 4: δύο τέκνα Λυκωρέος, εἴ τί περ ἐσθλόν | χαῶν τῶν ἐπάνωθεν: 'nobiles, si quid omnino nobile est ex maioribus probis illis'; cf. II 34: εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο. Ep. XVI 3: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ | τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιοῦ. certam rem pronomen significat non aperte declarans XV 105: (Ὧραι — ποθειναί) ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι: ἀγαθόν, ἡδύ. Gloss. XVI 19. per euphemismum dicitur VIII 10: οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων: 'si quid tibi acciderit, h. e. si moriaris'. — maiore etiam pondere significatur aliquis, aliquid (excellens, magni momenti), etwas Bedeutendes XI 79: δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι εἶναι. IV 30: ἐγὼ δέ τίς εἰμι μελικτάς, cf. Cic. ad Fam. VI 18, 4: ego quoque aliquid sum. I 32: ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται: 'eximium et singulare in suo genere opus'. — 2) *quidam* a) certa est persona vel res, cuius nomen aut ignoratur aut reticetur consulto; V 120: ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται: sc. Laco, 'cuius nomen supprimitur, quo magis ipsius animus pungatur'. V 122: κἠγὼ μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά: sc. Comatam. VII 66 (ἐγώ?). — ple-

rumque c. adi. et subst. VII 11: καί τιν' (var. τὸν) ὀδίταν | ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα. XIV 5: πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγοριχτάς. XXV 164: στείχων τις ἀπ' Ἄργεος — Ἀχαιὸς ἀνήρ. 162: πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας. XIV 43: αἶνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν' ὕλαν (Ahr. et Paley e coni. τὸ). VI 26. XIV 31. XXIII 1. — b) adiectivis additur vim eorum amplificandi atque augendi causa I 1: ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα: 'mire quam dulcis'; cf. V 89. VIII 82. XX 21. XXIII 35. Ep. V 2. XI 3: κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδύ | γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. I 56: αἰολικόν τι θέαμα. XV 23: χρῆμα καλόν τι. XXII 118: ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον, cf. XVIII 21. VII 44 (ci.). — II 85: ἀλλά με τις καπυρὰ νόσος ἐξεσάλαξε. I 85: ἀ, δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί. VII 38: ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής. XVIII 10: ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος; 11: ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες (sc. οἶνον); XIV 56: οὔτε κάκιστος) οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας. I 47: ὀλίγος τις κῶρος. XII 12: δίω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην | φῶθ': 'par virorum in suo genere plane divinum'. — pron. additur X 5: ποῖός τις, δειλαίε, καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῇ;: 'qualis tandem'; cf. XIV 60. — 3) neutr. sg. τὶ *aliquid, aliquatenus, forte* XXV 215: εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κεῖνον ἰδέσθαι. XXIX 10: εἴ μοί τι πίθοιο. XII 25: ἦν γάρ καί τι δάκῃς. XXV 86: ἠέ τι Αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου δίζεαι (vulg. ἠέ τοι). VII 50: ὅρη φίλος εἴ τί κ' ἀρέσκοι: 'si forte'; cf. XV 70. Ep. XIV 1 (?). VIII 39: κῆν τι Μενάλκας | τεῖδ' ἀγάγῃ. maxime in sent. negativis XXV 230: οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν: nequaquam. XI 28: παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν | ἐκ τήνω δύναμαι (vulg. οὐδέτι, οὐδ' ἔτι). I 58: μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας | οὔτε φυτῶν. I 59. II 88. 144. III 29 (ci.). II 15: φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης | μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας. XV 67: πότεχ' αὐτᾷ, μή τι πλαναθῇς. III 5 (Ahr. τυ). VII 106. X 55.

Τῐτυός *Tityus*, Telluris filius XXII 93: δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε | χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ: erat autem Tityus insignis magnitudine corporis, cf. Od. XI 577: ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα.

Τῑτῠρος *Tityrus* 1) caprarius quidam III 2: (ταὶ δέ μοι αἶγες) βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει. | Τίτυρ', ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας, | καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε, Τίτυρε· cf. Verg. Ecl. IX 23: Tityre, dum redeo, brevis est via, pasce capellas, | et potum pastas age, Tityre. — 2) 'pastor nescio quis significatur, nobilis inter pastores, qui notum pastoribus carmen et vulgatum de obitu Daphnidis canit' VII 72: ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ, | ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις.

τῐτύσκομαι *dirigo, intendo* in aliquem, ut ictum inferam XXII 88: (ἵετο πρόσσω,) χερσὶ τιτυσκόμενος. c. gen. XXII 187: ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον | ἀλλήλων.

τῖφος *locus uliginosus* XXV 15: Μηνίου ἂμ μέγα τῖφος.

τῑω *aestimo, honoro* XVI 29: Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. XVII 66: ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ | Δᾶλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων.

τλᾱμων *miser* XXIII 37: τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.

(**τλάω**) *perfero, tolero*, aor. XXV 174: ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων | ἠὲ σέ.

τλησίπονος *laboriosus* XXX 5: καὶ νῦν μὲν τὸ κάκον ταίς μεν ἔχει τλησιπό[νοις φρένας] (e coni. scr. A. Fritzschius pro cod. ἔχει ταῖς δ' οὔ).

τμητός *scissilis* XXV 275: (ἡ βύρσα — οὐκ ἔσκε σιδήρῳ) τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένω, οὐδὲ μὲν ἄλλῃ.

τόθι *ubi* XXII 199: ὡρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἴδας | κεκλιμένος θηεῖτο μάχην. XXIV 28: δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι.

τοί (plerumque in arsi leg., quater in thesi; ante vocalem corripitur ter.) part. encl. affirmativa: *profecto, hercle* IV 62: τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις | ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις. XXII 156: πολλή τοι Σπάρτη, πολλὴ δ' ἱππήλατος Ἦλις. II 26:

οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ᾽ ἀμαθύνοι, cf. XI 80. XXII 180: *ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.* XV 83: *σοφόν τοι χρῆμ᾽ ὤνθρωπος.* II 18. IX 16. 20. XXI 53 (var. *τῷ*). XXII 147. in sent. negativis V 31: *οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλψεαι;* VII 122: *μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε.* XXII 134: (*ὄμοσσε*,) *μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.* c. aliis particulis II 20: *ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;* cf. III 8. VIII 21: *ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ᾽ ἔχω ἐννεάφωνον.* IV 15: *τῆνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται | τὤστια.* XXV 166: *ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν*, cf. XXV 142.

τοιγάρτοι *ideo* X 14: *τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα* (var. *τοίγαρ τά*).

τοῖος (sg. m. *τοῖος, -ον*. n. *τοῖον*. pl n. *τοίοις, τοῖ(α)*) *talis, eiusmodi;* a) respondet *οἷος* qualis VII 153: (*Πολύφαμον*) *τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ᾽ αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι, | οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι.* XXII 222: (*μειλίγματα Μουσέων*), *οἷ᾽ αὐταὶ παρέχουσι* —, | *τοῖα φέρω.* — b) ad priora refertur XXV 216: *ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδενὸς ἴχνια τοίον | φρασθῆναι δυνάμην* (e coni. Herm. scr. pro *τοῖα* v. *τοῖο*): leonis. XVI 64: *χαιρέτω ὅστις τοῖος* (var. *ὃς τοιοῦτος*). in introitu autem versus ponitur ad virtutem alicuius rei vel personae demonstrandam XXIV 77: *τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα | ἀμβαίνειν τεὸς υἱός.* 116: *τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.* II 161. XVII 102. — c) refertur ad sequentia VII 91: *κἠγὼν τοῖ᾽ ἐφάμαν·* XXV 77: *ἔπος δ᾽ ὅγε τοῖον ἔειπεν·* XXIV 70. XXV 192.

τοιόσδε (sg. m. *τοιόσδε, -ῷδ᾽, -όνδε.* pl. m. *τοιοίδε.* n. *τοιάδε*) *talis, eiusmodi* 1) refertur ad ea quae adsunt atque cernuntur IV 20: *λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἴθε λάχοιεν | — τοὶ δαμόται ὄκκα θύωντι | τᾷ Ἥρᾳ, τοιόνδε*: si vera est lectio, id quod dubitatur. — vi exaggerata: tam excellens XXV 40: *οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες | ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.* VII 149. — respondet pron. relat. XXII 59: *τοιόσδ᾽* (*εἰμὶ*) *οἷον ὁρᾷς.* — 2) ad priora refertur XXII 167: *ἴσκον τοιάδε πολλά.* XX 10. vi exaggerata: tam ingenuus XVI 13: *τίς τῶν νῦν τοιόσδε, τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;* ubi exspectaveris *οἷος — φιλήσει.* contemptim videtur dici XXII 72: *ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.* — 3) ad sequentia VIII 8: *Δάφνις τοιῷδ᾽ ἀμείβετο μύθῳ.* VI 4.

τοιοῦτος (sg. m. *τοιοῦτος, -ον.* pl. n. *τοιαῦτα*, cuius formae prima syllaba semel longa est, corripitur quater.) *talis, eiusmodi* refertur 1) ad ea quae cernuntur XIV 1: *χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. Θ. ἀλλὰ τοιαῦτα, | Αἰσχίνα;* (A. Fritzschius e coni. scr., Ahr. *ἄλλα τοιαῦτα Αἰσχίνα*, alii alia): 'at talia —? sc. vultus conturbatus, vox moesta, cultus squalens'. XIV 5. — 2) ad priora XV 11: *μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα.* XI 34: *ἀλλ᾽ οὗτός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω.* XIV 10. Ep. VIII 3 (?). vi exaggerata: tam egregius XVIII 32: *οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα.* — respondet pron. relat. XIII 64: *ὡς — τοιοῦτος.* XV 32: *οἷα — τοιαῦτα.* — 3) ad sequentia XI 18: *ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα·*

τοῖχος (sg. *τοίχῳ*. pl. *τοῖχοι, -ων, -οισι, -ους*) 1) *paries* domus v. cubiculi XXI 8: *κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ*: sc. *καλύβας* (Ahr. Mein. c. Graefio *κοίτῳ*). XXIV 38: *ἦ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἀωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι | πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείας;* XXII 46. 49. — 2) *latus* navis XXII 30: *ἀμφοτέρων ἓξ | τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.* XXII 12.

τόκᾰ, τότε (dor. *τόκ(α)* quinquies, *τότ(ε)* septies leg.) *tunc, tum* II 67: *ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα | θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.* XXV 186: *τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον.* XIII 24: *ἀφ᾽ ὦ τότε χοιράδες ἔσταν*: 'ex quo tunc tempore'. XXIV 64: *ἄρτι — τόκα.* V 12: *καὶ τόκ᾽ — καὶ νῦν.* XXIV 47: *δμῶας δὴ τότ᾽ ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας.* VII 154. XXV 272: *καὶ τότε δὴ βούλευον.* — in introitu sent. primariae XII 15: *τότ᾽ — ὅτ᾽.* XXIV 21: *ἀλλ᾽ ὅτε δὴ — καὶ τότ᾽ ἄρ᾽.* XXV 212: *αὐτὰρ ἐπεὶ — δὴ τότε.* XXIX 39: *αἰ δὲ — τόκα δ᾽.*

τοκάς *quae peperit, catulos habet*

XXVI 21: ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας, cf. Eur. Med. 187: τοκάδος δέργμα λεαίνης. (de VIII 63 v. ἀρνός.)

τοκεύς *parens* XXII 159: ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται.

τολμάω (praes. dor. τολμῇς. ipf. ἐτόλμων. fut. dor. τολμᾱσεῖς) *audeo*, c. inf. V 35: μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῇς | ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. XIV 67: τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν. Ad. 39.

τομά *sectura* X 46: ἐς Βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν | ἢ Ζέφυρον βλεπέτω: h. e. 'pars inferior'.

τόξον (sg. τόξον. pl. τόξα, τόξοισι, -οις, -α) *arcus* XXV 245: κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠύτε τόξον. 212: δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρειήν. XXIV 105: τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν. VII 118: (Ἔρωτες,) βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον. XVII 30. XXV 265. plur. pro sing. XIII 56: Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα: h. e. arcum Scythicum, quo utebatur Hercules. XXIII 4. Ad. 14.

τόσ(σ)ος (sg. f. τόσαν, τόσσην. n. τόσ(σ)ον. pl. n. τόσ(σ)α) *tantus* (tam magnus, tam multus); neutr. sg. pro adv.: tantopere XVII 95: ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας | τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον. XXIII 16. I 78: τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἐρᾶσαι; IX 35: τόσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. XXV 93. 95. II 151: οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον: tantum, nur so viel. — neutr. pl. post orat. rectam idem fere valet atque: haec, talia I 138 = VII 90: χὢ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. XXIV 70: τόσσ' ἔλεγεν βασίλεια. VI 42. VII 128. — respondet pron. relat. XVII 79: οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος. II 45: τόσσον ἔχοι λάθας (sc. Δάφνις), ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντὶ | ἐν Δία λασθῆμεν — Ἀριάδνας. IX 12: τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, | ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς παῖδες καὶ μάτρὸς ἀκούειν. cf. II 114. XVII 38. 66. XII 8: ὅσσον — τόσσον. suppletur sent. relat. XVII 81. XXV 116.

τοσόσδε *tantus*, quantus cernitur XXV 183: οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις: dicitur leo, cuius pelle tectus est Hercules.

τοσσῆνος *tantus* III 51: ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. I 54: (μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας) οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.

τότε v. τόκα.

τουτεῖ (dor. pro ταύτῃ) *hic* V 33: ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται. 45: οὐχ ἑρψῶ τηνεῖ. τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος. 103: τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος: hic — ubi.

τουτόθε, dor. **τουτῶθεν** *hinc* IV 10: κῴχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα. 48: (ἡξῶ.) εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν.

τρᾰγεία (sc. δορά) *pellis hircina v. haedina* V 51: ταὶ δὲ τραγεῖαι | ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.

τραγίσκος *hirculus, haedus* V 141: φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων | νῦν ἀγέλα.

τράγος (sg. τράγος, -οιο, -ον, -ε) *hircus, caper* VIII 49: ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, cf. Verg. Ecl. VII 7: vir gregis ipse caper. V 42: (αἳ δὲ χίμαιραι) αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη, cf. I 152. 88. VII 15: ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο | κνακὸν δέρμ' ὤμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον. praemium ponitur certaminis V 30: οὔ τοι ὦριφος ἰσοπαλής, τυῒδ' ὁ τράγος οὗτος. ἔρισδε. I 3: μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ. | αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ. mactatur Musis et Apollini Ep. I 5: βωμὸν δ' αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός. | τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα. Priapo Ep. IV 17: ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα — σακίταν.

τράπεζα *mensa* 1) coena XIII 38: μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν. XVI 27: τραπέζῃ | μειλίξαντ' ἀποπέμψαι. — 2) mensa argentarii v. trapezitae Ep. XXIII 1: ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα.

τραῦμα, ion. **τρῶμα** *vulnus* XXI 50: εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τρώματος ἠρέμ' ἔνυξα. XIX 5: (τυτθὸν) θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ. met. de Amore XIX 8: ὃς τυτθὸς μὲν ἔφυς, τὰ δὲ τραύματα ταλίκα ποιεῖς.

τρᾰφερός *alibilis*, melius fort. *pin-*

guis, de pisce XXI 44: *καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο.*

τράφω v. **τρέφω.**

τράχηλος *collum* XXIII 51: *βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ.*

Τρᾱχίνιος *Trachinius* XXIV 81: *θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἕξεῖ:* rogus Trachine exstructus, quem conscendit Hercules.

τρᾱχύς v. **τρηχύς.**

τράχω v. **τρέχω.**

τρεῖς *tres* XXVI 2: *τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.* XVII 82. 83. 84. c. artic. XXVI 6: (*δυοκαίκεδα βωμώς,*) *τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.*

τρέμω *tremo pavore* XXVII 51: *θάρσει, κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.*

τρέπω (act. praes. *τρέπε.* aor. *ἔτραπεν.* pass. pf. *τετραμμένος, -ω*) *verto, converto* II 163: *ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους,* cf. XXV 85. — part. pf. pass. de regione: versus VII 112: *Ἕβρον πὰρ ποταμόν, τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω* (var. *τετραμμένον*). met. de tempore exeunte XIII 25: *ἐσχατιαὶ δέ | ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένω εἴαρος ἤδη* (vulg. *τετραμμένου*): *τουτέστι λήξαντος.* Schol.

τρέφω, dor. **τράφω** (act. praes. *τράφω.* ipf. *ἔτραφε(ν).* *τρέφε.* aor. *ἔθρεψε.* — pass. praes. *τρέφεται, -ονται.* ipf. *ἐτρέφετ'.* — med. aor. *ἐθρέψατο, θρέψαι*) 1) *coagulo* XXV 106: *ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,* cf. Od. IX 246: *ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος.* — 2) *alo, nutrio* a) de hominibus et deis Ep. XVIII 4: *τὸν κοῦρον ἔθρεψε:* Clita nutrix. III 16: *δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε* (var. *ἔτρεφε*) *μάτηρ:* sc. *Ἔρωτα.* Med. Syr. 3. — Pass. alor, adolesco XXII 159: *ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται.* XXIV 101: *Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὣς ἐν ἀλωᾷ | ἐτρέφετ'.* — b) de bestiis VIII 42: *τὰ νέα τρέφεται.* XI 40: *τράφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς* (Ahr. e cod. T pro vulg. *τρέφω*). Med. V 38: *θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τὲ φάγωντι.* — c) de plantis: procreo IX 23: *κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός* (var. *ἔτρεφεν*).

τρέχω, dor. **τράχω** (praes. *τρέχων.* ipf. *ἔτραχον.* aor. *ἔδρᾰμε(ν).* *δραμόντες*) *curro* 1) intr. II 155: *τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον.* c. praep. XII 8: *σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν | ἠελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις* (var. *ἔδραμον*). XIV 41: *ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα | ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω.* II 147: *ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι* (Aurorae). — met. XXII 204: *κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.* — 2) trans. *percurro,* c. acc. Ad. 8: *πᾶσαν δραμόντες ὕλαν.*

τρέω *trepido, formido* XXI 63: *καὶ σύγε μοι τρέσσεις* (Ziegl. c. Iunt. *μὴ τρέσσῃς,* Ahr. e coni. *τί τρέσσεις*);

τρητός *perforatus* Ep. II 3: *τοὺς τρητοὺς δόνακας,* cf. Ov. Met. XII 158: longave multifori delectat tibia buxi.

τρηχύς, dor. **τρᾱχύς** *asper,* masc. pro fem. XXV 256: *διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα | αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον.* met. de voce XXV 74: *τρηχὺ δὲ φωνῇ | ἠπείλει μάλα πᾶσιν* (var. *πολλὰ*). de animo Ep. VI 4: *τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος,* cf. Ov. Met. XI 402: lupus dulcedine sanguinis asper.

τρῐᾱκοντάζυγος *triginta habens transtra* XIII 74: *οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ.*

τρῐάς *ternio* XVII 84: *δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς.*

τρίβος *semita* XXV 156: *λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες.* 228: *ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο* (vulg. *ῥίῳ*), ubi masc. genus adi. est pro feminino, ut apud Hom. Od. I 246: *ὑλήεντι Ζακύνθῳ.*

τρίβω *tero, contero* II [58]: *σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ,* cf. Ov. Met. XIV 43: horrendis infamia pabula sucis conterit et tritis Hecateïa carmina miscet. VII 122: *μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε, | μηδὲ πόδας τρίβωμες:* 'neu conteramus pedes sc. immitis pueri stantes ad limina frustra'. XIII 31: (*Κιανῶν*) *αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα:* 'nam: assiduo vomer tenuatur ab usu. Ov. ex Ponto II 7, 43'.

τρῐγᾰμος *ter nupta* XII 5: *ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός.*

τρῐέτης *qui trium est annorum*

XXIX 17: τῷ δ' εὔθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος. v. τρίταιος.

τριηκόσιοι *trecenti* XXV 126: ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο.

Τρινακρία *Trinacria* h. e. Sicilia XXVIII 18: νάσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν: Syracusas.

τρίοδος *trivium* II 36: ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι: Hecate Trivia, cf. Verg. Aen. IV 609: nocturnisque Hecate triviis ululata per urbes.

Τρίοψ *Triops* v. *Triopas*, Phorbantis filius, ut ait Schol. XVII 68: ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώνᾳ (e coni. Steph. scr. pro Τρίοπον): 'Cnidi promontorium, ubi fanum Apollinis Triopii celeberrimum et sollemnia a Ptolemaeo miro honore culta'.

τρίπολος *ter aratus* XXV 25: τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν | ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.

τρίπους *tripus*, praemium victoriae scenicae Baccho dedicatur Ep. XII 1: Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε, | καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς, | μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην | ἀνδρῶν. de tripode Delphico VII 100: (Ἄριστις,) — ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν | Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι.

τρίς *ter* XIII 58: τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός· τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, cf. Il. XI 462: τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός· | τρὶς δ' ἄιεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος. II 155: ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη: 'terque quaterque'. — maximi momenti numerus ternarius putabatur in re magica VI 39: ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, cf. XX 11. II 43: ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ, cf. Tibull. I 2, 54: ter cane, ter dictis despue carminibus. — neque minus usitatus in funeribus XXIII 44: κὰν ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάπυσον· φίλε κεῖσαι, cf. Od. IX 65: πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι. — pendet a praep. ἐς I 25: αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι: ter. II 43. XVII 72.

τρισκαιδεκάπηχυς *qui est tredecim cubitorum* XV 17: κῆνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς: 'tantus ille asinus, longurio, bêtise pyramidale!'

τρισκελής *praedurus*, i. q. περισκελής Ep. IV 3: (Priapi ξόανον) τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνούατον (ἀσκελές coni. O. Iahn. Phil. XXVIII p. 7), ubi Boisson.: *tripes* dicitur Priapus; nempe duo habet crura et phallum tam grandem, qui pro pede sit.

τρισσός *triplex*, plur. *tres* XVII 83: τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι. Ep. IV 16: ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.

τρίταιος (aeol. pro τριταῖος) *qui est trium dierum*, 'non diutius quam ex triduo notus' XXIX 17: τῷ δ' εὔθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος, | τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.

τρίτος (m. τρίτος. f. τρίτη. n. τρίτον) *tertius* II 119: (ἦνθον) ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος: 'binos ducens ternosve sodales'. XII 1: ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ; VII 2. XIII 29. — neutr. sg. τρίτον tertium, tertio XXIV 63: ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον. c. artic. XXV 240: τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς | αὐερύειν. XXII 4: ὑμνέομεν καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα.

τριφίλητος *valde amatus* XV 86: ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὁ κὴν Ἀχέροντι φιλητός: ἀντὶ τοῦ παμφίλτατος. Schol.

Τροία *Troia* XV 140: Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών. 61: ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί: proverbialiter dictum.

τρομερός *tremulus* XXV 259: ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη | νευστάζων κεφαλῇ: leo.

τρομέω (praes. τρομέω, -έουσι, -έοντι. τρομέειν) *tremo, timeo*, c. acc. II 12: τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι. XXVII 26. 27. c. inf. XXVII 28: ὠδίνειν τρομέω. 30.

τρόπος 1) *habitus universus* (das ganze Wesen und Auftreten) X 36: Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς, | ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν: 'thy manners'. — 2) *ingenium, mores* XXIII 1: ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω | τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.

τροφός *nutrix* II 70: ἁ Θευχαρίδα Θρᾷσσα τροφὸς ἁ Μακαρῖτις. XXIV 31: (παῖδα) ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν. XXVII 65: ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

τροχός *rota* XVI 72: πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι. XXIV 118: (περὶ νύσσαν) ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι.

τρῡγών *turtur* VII 141: ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών. met. pro lingulaca XV 86: παύσασθ', ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι | τρυγόνες.

τρύζω *murmuro, gemo* VII 140: (ἁ δ' ὀλολυγών) τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις, cf. Arati versum Dios. 216: ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών, quem vertit Cic. de Div. I 8, 14: et matutinis acredula vocibus instat.

τρύξ *faex* VII 70: (καὶ πίομαι μαλακῶς) αὐταῖσιν κυλίκεσσιν καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων, cf. Hor. Od. III 15, 16: poti — faece tenus cadi. Od. I 35, 26: cadis cum faece siccatis.

τρῡπάω *pertundo* h. e. *salio, ineo*, obscene dictum; ipf. dor. V 42: (αἱ δὲ χίμαιραι) αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

τρῠφάλεια *galea* XXII 193: πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν | Κάστωρ (ἔνυξεν), cf. Il. XII 339: βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν.

τρῠφερός *delicatus, mollis, lenis*; neutr. sg. pro adv. XX 7: ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις. XXI 18: (ἁ δὲ παρ' αὐτάν) θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.

τρῠχνος *trychnus v. physalis somnifera* X 36: Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς, | ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος: 'vox tua trychnus est h. e. lymphat animum tanquam trychnus'; cf. Plin. H. N. XXI 31, 105 (177): trychno, quam quidam strychnon scripsere. Drachmae pondere lusum pudoris gigni dixerunt (Graeci scriptores), species vanas imaginesque conspicuas observari demonstrantes, duplicatum hunc modum legitimam insaniam facere; quidquid vero adiciatur ponderi, repraesentari mortem.

τρώγω (praes. τρώγοντι, -οις. τρώγων, -οίσας) *rodo, comedo rodens*, de bestiis IV 45: (τᾶς γὰρ ἐλαίας) τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα (μοσχία). IX 10: δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάστε ποκ' ἄκρας | λὶψ κομάρως τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε. Ep. I 6. — de homine I 147: ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις | ἁδεῖαν.

τρῶμα v. **τραῦμα.**

τρώξιμος *edulis, cibarius* I 48: ἁ μὲν (ἀλώπηξ) ἀν' ὄρχως | φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον: sc. σταφυλήν, uvam cibariam, 'le chasselas'.

τύ, τὺ v. **σύ.**

τύγᾰ, τύγε *tu quidem* I 123: ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω, | εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον. V 69 = 71: μήτε — μήτ' ὦν τύγα. X 34: ἢ — ἢ τύγε (Herm. e coni. τύγα). mirantis est I 148: τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις. contemptim loquentis VIII 10: οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων. cf. XX 5 (τύ γε). v. γέ.

τυγχάνω (aor. ἔτῠχες, τυχών) 1) *ferio, tango* XXII 122: καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα. — 2) *adipiscor, nanciscor*, c. gen. XXII 60: ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις. Ep. IV 16. de malis Ep. XV 2: τύμβον τοῦδε θανὼν ἔτυχες.

Τῡδεύς *Tydeus*, pater Diomedis XVII 53: Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα | μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα. XXIV 128: κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς | ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.

τυῖδε (aeol. pro τῇδε) 1) *hic* V 30: (ἀλλὰ γὰρ οὔ τοι) ὤριφος ἰσοπαλής, τυῖδ' ὁ τράγος οὗτος. ἐρισδε (cod. Q τυῖδ', vulg. τὺ ἴδ', Ahr. ἀλλὰ γὰρ οὔτι ὤριφος ἰσοπαλής τοι, ἴδ' ὁ τράγος οὗτος ἐρίσδει.): cum fastidio quodam atque contemptu hircum monstrari per aeolicam adv. formam censet A. Fritzschius. — 2) *huc, illuc* XXVIII 5: τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Δίος (Ahr. pro τὺ δέ, τύ δέ, τῇδε; Herm. τυίδε).

τυκτός *manu factus v. fabricatus* XXII 210: ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν | μάρμαρον: h. e. στήλην τύμβον, v. 207.

τῠλόω *callosum reddo*, pass. *callosus fio, occallesco* XVI 32: ὡσεί

τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.

τύμβος (sg. τύμβος, -ου, -ῳ, ον) *tumulus* XXII 141: ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος. 207: στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν | τύμβου ἀναρρήξας. Ep. XXI 2: εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ. XII 30. Ep. XIV 3. Ep. XV 2.

τύμμα *vulnus* IV 55: ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Τυνδᾰρίδης *Tyndarides* h. e. filius Tyndarei dicitur Castor XXII 136: (σὲ δέ, Κάστορ, ἀείδω,) Τυνδαρίδη, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώρηξ. 202. Pollux XXII 89. plur. de ambobus XXII 215: φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοί | Τυνδαρίδαις Ἑλένῃ τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.

Τυνδᾰρίς *Tyndaris* h. e. filia Tyndarei dicitur Helena XVIII 5: ἁνίκα Τυνδαρίδα κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατάν | μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός (var. Τυνδαρίδαν, Τυνδαρέαν; Ahr. e coni. Τυνδαριδᾶν). ubi ultima syllaba producitur ut XVIII 20: Ἀχαιιάδα. Od. X 42: νισσόμεθα. Il. VII 462: ἠιόνα. Od. IX 109: ἄσπαρτα.

τυννός *parvus* XXIV 137: αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.

τύπτω (act. ipf. ἔτυπτε. aor. ἔτυψας, -ε; τύψε. — pass. aor. ἐτύπην) 1) *verbero, tundo, pulso* XXII 88: τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον. add. dat. XXII 126: ἄλλῃ δὲ στόμα τύψε (Ahr. e. Iunt. κόψε). Ad. 14: ἔτυπτε τοῖσι τόξοις. — 2) *saucio* X 4: ὅς —, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε. IV 53: εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. Ad. 20.

Τύριος *Tyrius*, fem. pro subst. Syr. 10: Τυρίαν τ' ἐρρύσατο (Πάν): 'qui servavit Europam' sc. victoria Marathonia. Tyria autem vocatur Europa virgo, ut apud Ovid. Fast. V 605: Tyria puella. Met. III 258: Tyria pellex.

τυρόεις *e caseo factus* I 57: τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα | ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος: sc. ἄρτον v. πλακοῦντα h. e. caseum ad formam placentae expressum. Legitur autem h. v. per synizesin: τῡρόεντα, nisi correptio primae syllabae statuenda est, id quod defendit Lobeck. ad Soph. Ai. p. 184, 13). Utraque tamen explicatio quum multum habere videatur dubitationis, A. Fritzschius κῶνον καὶ τυρόν γε coniecit scripsisse Theocritum.

τῡρός (sg. τυρός, -ῶ, -όν) *caseus* XI 36: τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ, | οὐ χειμῶνος ἄκρω. V 86: φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ | τυρῶ. XI 66: (καὶ γάλ' ἀμέλγειν) καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα. XXV 106: ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν.

τυτθός *parvus, exiguus* XIX 5: τυτθόν | θηρίον ἐστὶ μέλισσα. de Amore XIX 8: τυτθὸς μὲν ἔφυς. VII 108: ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη. I 45: τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος: τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον. Schol.

τῠφλός *caecus* X 19: τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος, | ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως.

τῡφλοφόρος *qui peram gestat* h. e. agricola Syr. 11: ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν | πᾶμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας: τυφλοφόρους δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους, ἐπειδὴ πήρας φοροῦσι· πήρα (v. potius πηρὰ) δὲ καὶ τυφλὴ συνώνυμα. Schol. Pal.

τῷ (var. τῶ) dat. sg. neutr. pro adv. 1) *ideo, propterea*, c. part. καὶ XXV 186: τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον. XVII 28. ante vocalem non corripitur XVII 38. — 2) *hoc modo, hac conditione, tum* XXIX 10: ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ, | τῷ κε λῷον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις (Herm. pro vulg. τῶ καὶ), cf. Od. III 223: εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ, τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.

τὤγαλμα = τὸ ἄγαλμα, q. v.

τὠγκίστρω, τὠγκίστρῳ = τῷ ἀγκίστρω, τῷ ἀγκίστρῳ, q. v.

τωθάζω *mordeo opprobriis* XVI 9: πολλά με τωθάζοισαι ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον (var. τωθάσδοισαι).

τὤλγεος = τῶ ἄλγεος, q. v.

τὠμπέχονον = τὸ ἀμπέχονον, q. v.

τὤμπικρον = τὸ ἔμπικρον, q. v.

τὠμῶ = τῶ ἐμῶ, q. v.

τὠνείρατα = τὰ ὀνείρατα, q. v.

τὤντρω, τὤντρῳ = τῶ ἄντρω, τῷ ἄντρῳ, q. v.

τὤπος = τὸ ἔπος, q. v.

τὠραμένῳ = τῷ ἐραμένῳ, q. v.

τὤροτρον = τὸ ἄροτρον, q. v

τὤστια = τὰ ὄστια, q. v.

τωὐβούλοιο = τῶ Εὐβούλοιο, q. v.

τωὐλίον = τὸ αὐλίον, q. v.

Υ

ῡ̓ᾰκίνθινος *hyacinthinus* XI 26: ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα | ἐξ ὄρεος δρέψασθαι: 'flores hyacinthi cum suis foliis'.

ῡ̓ᾰκινθος *hyacinthus* (Iris germanica L.) XVIII 2: παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι. X 28: καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. cf. Plin. H. N. XXI 11 (38): Hyacinthum comitatur fabula duplex, luctum praeferens eius quem Apollo dilexerat, aut ex Aiacis cruore editi, ita discurrentibus venis, ut graecarum litterarum figura *AI* legatur inscriptum. v. etiam γραπτός. De colore cf. Euphor. in Schol. Theocr. ad X 28: πορφυρέη ὑάκινθε. Verg. Georg. IV 183: ferrugineos hyacinthos. Ecl. III 63: suave rubens hyacinthus.

ὑβός v. **οἱφός.**

ῡ̔βρις *insolentia, superbia, contumacia* XXIII 13: τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ὕπωχρος | ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος (Ahr. c. vulg. ἀπὸ χρώς et e coni. ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν, Mein. ὁ πρὶν τᾷ μορφᾷ π.).

ῡ̔βρίσδω (aeol. pro ὑβρίζω) *iniuria, contumelia afficio* XIV 8: ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα | ὑβρίσδει. XXIII 58: καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦλθε, τὸν ὕβρισε.

ῡ̔γιής *sanus, sanatus* XIV 54: ἐκπλεύσας θ' ὑγιὴς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἁλικιώτας: sanus ab amore; ὑγιὴς ἀπὸ τοῦ ἔρωτος. Schol.

ῡ̔γρός (sg. m. ὑγρός. n. ὑγρῶ, -όν. pl. n. ὑγρά. semel non producitur ypsilon XXII 167.) 1) *humidus, liquidus* XXII 167: τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα, cf. VII 53. XV 117: ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ. XVIII 45: πράτᾳ δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ | λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον, cf. Od. VI 79: δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον. — 2) *mollis, flexibilis,* geschmeidig, biegsam I 55: παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, cf. Verg. Ecl. III 45: et molli circum est ansas amplexus acantho. Georg. IV 123: flexi — acanthi. XXV 206: κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην: 'arcum flexibilem, sinuatum'.

ῡ̓δᾰτινος (aeol. pro ὑδάτινος) *perlucidus tamquam aqua*, de vestibus tenuissimis XXVIII 11: πόλλα δ' οἶα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη, cf. Ov. Met. IV 313: nunc perlucenti circumdata corpus amictu. Colorem vestium dici existimat Voss. ad Verg. Georg. IV 333 p. 844.

ῡ̔δατόεις *aquosus* XXV 89: (βόες) ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα, ubi prima syllaba metri necessitate producitur; cf. Ov. Met. IV 622: nunc huc, nunc illuc, exemplo nubis aquosae fertur.

ῡ̔δωρ (ὕδωρ, ὕδατος, -ι, ὕδωρ. pl. ὕδασι, -ατα. primae syllabae vocalis producitur undecies, quatuordecies brevis est; dat. sing. ultima vocalis ante liquidam producitur XVI 62.) *aqua* 1) fontium V 47: ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, cf. V 33. IX 9. XI 47. XIII 49: κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ. XXII 37: εὗρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ | ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. VII 136: τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ | Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζεν. XXII 62: δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος (cf. v. 37) σύγε δοίης; I 8. V 127. VIII 78. XIII 36. 43. 60. plur. VIII 57. (de VIII 50 v. ἄντρον.) — 2) fluminum I 69: Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ. 118: τοὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Δωρίδος ὕδωρ. XXIV 96: θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ, cf. Verg. Aen. VI 229: pura — unda. V 124: Ἱμέρα, ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα. plur. XXIII 95. — 3) lacus XVI 84: εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας. — 4) adhibetur ad lavandum XV 29: κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ. 31: ἔγχει ὕδωρ. XXIII 95. proverbialiter dicitur XVI

62: ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον, cf. Ter. Phorm. I 4, 9: laterem lavem; de ultima syllaba producta cf. Il. VII 425: ἀλλ' ὕδατι νίζοντες. — ad bibendum vel ad parandam coenam XXII 62: τοὐδε πιεῖν ὕδατος. XIII 36: κῷχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν, cf. Apoll. Rhod. I 1209: ὕδωρ — ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον.

Ὑετίς *Hyetis*, fons prope Miletum VII 115: ὔμμες δ' (οἱ Ἔρωτες) Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες | νᾶμα. v. Βυβλίς.

υἱός (sg. υἱός, υἱόν, υἱέα. du. υἱ', υἱώ. pl. υἷας. plerumque in exitu hex.) *filius* XIII 8: καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα. XXVII 31: ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας (Ahr. e coni. ἥβας). Ep. XV 1: νήπιον υἱὸν ἔλειπες. XXIV 78: τεὸς υἱός. c. gen. parentis XXV 42: Διὸς ἄλκιμος υἱός. XVII 33: γενειήταν Διὸς υἱόν, cf. XXII 95. 115. 137. Ep. XX 1: τὸν τῶ Ζανὸς υἱόν. Ep. VII 1: ὁ τοῦ Παιήονος υἱός. XXV 160: Αὐγείω φίλος υἱός. XVIII 6: ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός (var. υἱῶν). XIII 5: ὡμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός. XIII 20. XXII 139. add. nomen XXII 1: ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱώ, | Κάστορα καὶ — Πολυδεύκεα. XIV 24. XXIV 104. XXV 54. Ep. XXII 3. suppletur gen. XXV 150: αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαίφρων | Φυλεύς. 110.

υἱωνός *nepos* ex filio XVII 23: χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν.

Ὑκκάριος *Hyccarius* IX 25: στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς | σιτήθην πέτραισιν ἐν Ὑκκαρίαισι δοκεύσας (e Ziegl. emend. scr. pro vulg. Ἰκαρίαισι, Mein Ὑκαρίαισι): Ὕκκαρα πόλις Σικελίας. Gloss., cf. Thuc. VI 62: Ὕκκαρα πόλισμα Σικανικὸν — παραθαλασσίδιον.

ὕλα, ὕλη (ὕλας, -ῃ, -ην, -αν. aeol. ὕλαν) *silva* I 116: ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν, | οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. XXII 36: παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην. XXV 158: (τρίβος) οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ θεούσῃ. VIII 49: ὦ βάθος ὕλας | μυρίον. Ad. 8: πᾶσαν δραμόντες ὕλαν (Call. ὕλαν). 44: κὰν' ὕλαν οὐκ ἔβαινε (var. ὕλαν, σύλαν; Ahr. καὶ σύλαν). proverbialiter XIV 43: αἶνός θην λέγεταί τις· ἔβα Κένταυρος ἀν' ὕλαν, v. Κένταυρος.

ὑλαγμός *latratus* XXV 75: ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ: sc. canes.

ὑλαῖος *silvestris* XXIII 10: οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς.

ὑλακτέω *latro* VIII 27: ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ. c. acc. *allatro* VI 29: σῖξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί.

Ὕλας *Hylas*, socius Herculis, propter iuvenilem pulcritudinem a Nymphis raptus in Bithynia XIII 6: ἤρατο παιδός (Hercules) | τῶ χαρίεντος Ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος. 36: Ὕλας ὁ ξανθός. 72: κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀμιθρεῖται. 58: τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν. XIII 21.

ὑλᾱτόμος *silvam v. ligna caedens* XVII 9: Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθών.

ὑλάω *latro* XXV 70: θεσπέσιον δ' ὑλάοντες (κύνες) ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος | Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλέι.

ὑλήεις *silvestris* XXV 228: ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο. v. τρίβος.

ὑμᾶλιξ (aeol. pro ὁμῆλιξ) *aequalis* XXX 21: οὐδ' αὔτῳ γλυκέρας ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων | μένει (Bergk. et A. Fritzschius pro cod. πεδιμαλικῶ).

ὑμάρτη v. ὁμαρτέω.

ὑμεῖς, ὔμμε(ς) v. σύ.

ὑμέναιος 1) *hymenaeus, carmen nuptiale* XVIII 6: ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι | ποσσὶ περιπλέκτοις, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ. — 2) **Ὑμέναιος, Ὑμήν** *Hymenaeus* deus, nuptiarum praeses XVIII 58: Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης, cf. Catull. LXII 5: Hymen o Hymenaee, Hymen ades o Hymenaee.

ὑμεναιόω *hymenaeo iungo mecum, uxorem duco* XXII 178: ἄλλοι πάντας ἐυφρανέουσιν ἑταίρους | νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας | τάσδ'.

Ὑμήν v. ὑμέναιος.

ὑμνέω (act. praes. ὑμνέομεν. ὑμνεῖν. ὑμνέων. aor. ὕμνησαν. ὑμνήσαιμ'. ὑμνήσας. — pass. pf. ὕμνησαι) *car-*

mine celebro deos hominesque et res ab iis gestas XXII 1: ὑμνέομεν (vulg. ὑμνέομες) *Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱώ*, cf. XXII 4. XXII 219: (*Χῖος ἀοιδός*) *ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν | Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον ἀυτῆς*. XVI 2. 50. 103. XVII 8. XXII 26. 135.

ὑμνοθέτης *hymnorum v. carminum compositor* Ep. XI 4: *χὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν*.

ὕμνος (sg. ὕμνον. pl. ὕμνοι, -οις, -ους) *hymnus*, carmen quo laudes dicuntur deorum vel heroum XVII 8: *ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν*. XXII 214: *χαίρετε, Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις | ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε*. de quovis carmine I 61: *αἴκα μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείδῃς*. Ep. II 1: *Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων | βουκολικοὺς ὕμνους*.

ὕμοιος v. **ὁμοῖος**.

ὑπαί v. **ὑπό**.

ῡπᾰκούω 1) *ausculto* VIII 28: *χοὶ μὲν παῖδες ἄυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ὑπακούσας* (pro ἐπακοῦσαι v. ἐπακούσας e coni. Cobet. et Pal. scr. A. Fritzschius). III 24: *ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούει* (vulg. ὑπακούεις;): Amaryllis. (de XI 78 v. ἐπακούω.) — 2) *ad auscultata respondeo* XIII 59: (*τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν —*) *τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά*.

ὑπᾱνέμιος *ventosus, vento sublevatus* V 115: (*τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα*) *σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται*.

ὑπαντάω *occurro* de industria V 90: *κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν | ἐκμαίνει*, cf. Verg. Ecl. III 66: at mihi sese offert ultro meus ignis Amyntas. Non inepte ὑπ' ἄντρῳ coniecit C. Hartung. Phil. XXXIV p. 599.

ὑπάρχω *suppeto* XXII 222: (*μειλίγματα Μουσέων*,) *οἷ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει, | τοῖα φέρω*.

ῠ̄πᾰτος *summus, supremus* XXVI 34: Ζεὺς ὕπατος. — XXV 149: *μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη*.

ὕπειμι *subsum*, fut. dor. V 56: *ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν | δέρματα τῶν παρὰ τὶν μαλακώτερα πολλάκις ἀρνῶν: ὑποστρωθήσεται*. Gloss. (de XI 33 v. ἔπειμι.)

ῠ̄πείροχος *excellens, eminens* XXII 79: *ὑπείροχος ἐν δαΐ Κάστωρ*. add. adv. μέγα VII 28: (*φαντί τυ πάντες*) *εἶμεν συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν | ἔν τ' ἀμητήρεσσι*. 94: *ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν | ἀρξεῦμ'*.

ῠ̄πέκ *desub*, c. gen. XXII 144: *Λυγκεὺς δ' ἄρ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀύσας*. XXIII 52: *τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδός*. (de XXV 250 v. ὑποφεύγω.)

ὑπένερθεν *subtus, infra* XXII 38: *αἱ δ' ὑπένερθεν | λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο | ἐκ βυθοῦ*.

ὑπεξαναβαίνω *clam recedo* XXII 196: *τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα | φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ | σκαιῷ*.

ὑπεξαναδύω, aor. II intr. *elabor subter, subterlabor* XXII 120: *ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων | δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον. | — | ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ, στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ | πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ* (Ahr. cum variis codd. et Ald. κεφαλήν; rectius, ni fallor), cf. Verg. Aen. V 444: ille ictum venientem a vertice velox praevidit celerique elapsus corpore cessit.

ῠ̄πέρ (semel cum anastrophe postponitur substantivo XXV 255, inter adi. et subst. ponitur ter; posterior syllaba vi arseos producitur XXIX 25 ci.) praep. *super* 1) c. gen. a) de loco: *super, supra, trans, ultra* XXVI 4: *ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς*, v. ἀσφόδελος. XXII 51: *αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο | — δέρμα λέοντος*. XXIV 24: (*κακὰ θηρί' ἀνέγνω*) *κοῖλον ὑπὲρ σάκεος*. XXX 27. Ep. XIV 4. — XXV 255: *τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας*. XXI 59: *ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι*. XXIV 92: (*κόνιν*) *ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδος ἐκ πέτρας*. — VIII 87: (*αἶγα*,) *ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ*. — b) met. *pro* XI 68: *οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ*. — *per* (i. q. πρός) XXIX 25: *ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι | ὀμνάσθην*

(Mein. coni. pro περί v. πέριξ), cf. πέρυσιν. — 2) c. acc. de loco: *super, trans, ultra* II 104: (νιν ὡς ἐνόησα) ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ. XXIV 138: εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας: Hercules iuvenis.

ὑπεράνόρεος *magnificus, superbus*, aeol. XXIX 19: ἄνδρων τῶν ὑπερανορέων δοκίμοις πνέειν: 'consuetudinem virorum elegantiorum qui non sunt sortis tuae'.

ὑπεραχθής *nimis gravis, oneratus* XI 37: ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ (sc. τυροῦ), cf. Od. IX 219: ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον.

ὑπερβαίνω *transcendo* XVII 98: οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβὰς | πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις.

ὕπερθε(ν) *desuper, supra* 1) adv. VII 135: πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο αἴγειροι πτελέαι τε: 'desuper in caput agitabantur'. (de XXIII 59 v. ἐφύπερθεν.) — 2) praep. c. gen. XII 24: ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω. XXII 104: μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ: 'mediae supra nares parti ita incussit manum, ut levi flexu incumberet in supercilium'. Kreussler.

ὑπεροπλίη *animus eximie bellicosus, superbia* XXV 138: τῶν μέν τε προφέρεσκε βίῃφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ | ἠδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας.

ὑπέροπλος *robore omnia arma superans, praevalidus, ingens* XXII 44: ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε, | δεινὸς ἰδεῖν. XXV 152: Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

ὑπερόπτης *despector, contemptor* XXII 58: ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ' ὑπερόπτης;

ὑπερούριος *qui est ultra terminos* XXIV 93: (κόνιν πυρὸς) ῥιψάτω εὖ πάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερούριον (e Reiskii emend. pro vulg. ὑπὲρ οὔριον): 'ultra terrae vestrae terminos'; accus. est ὑπ. ad κόνιν referendus.

ὑπερπαδάω *transilio*, praes. dor. V 108: ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν (var. ὑπερπηδῆτε).

ὑπερπωτάομαι *supervolito* XV 120: οἵ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἔρωτες.

ὑπέρτερος 1) *superior* II 59: Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον | τᾶς τήνω φλιᾶς καθ' ὑπέρτερον (Mein. e coni. quam firmavit cod. k, vulg. καθυπέρτερον, Ahr. καθυπερτέρω): 'in superiore parte liminis superioris'. — 2) met. *victor, dominus, arbiter* XII 22: ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες | ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν: 'h. e. coelicolarum in potestate erit eventus'.

ὑπερφίαλος *praevalidus, immanis* XXII 97: (ἔσχεθε δ' ὁρμῆς) παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα: Amycum.

ὑπήνα *barba*, quae est circa genas et mentum XX 21: καὶ γάρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος | ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν: τὰ γένεια. Gloss.

ὑπήνεμος *vento non expositus, tranquillus* XXII 32: ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτήν: νηνεμίαν ἔχουσαν. Gloss.

ὑπιάχω *subsono*, per tmesin XVIII 8: ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ (vulg. περί).

ὕπνος (sg. ὕπνος, -ω, -ου, -ῳ, -ον; aeol. ὕπνω ci. XXX 7. — pl. ὕπνων, -οις. prioris syllabae vocalis bis non producitur XXIV 47. Ep. V 6.) *somnum* 1) XXIV 10: τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. XI 22: φοιτῇς εὐθὺς ἰοῖσ' ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με· | οἴχῃ δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με. VIII 65: ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; XXX 7: ὕπνω 'πιτύχην (cod. ὕπνω). XXIV 7: εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον, cf. Od. X 548: μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον. — III 49: ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων | Ἐνδυμίων. XXIV 47: δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας. XXI 21: (ἐκ βλεφάρων δὲ) ὕπνον ἀπωσάμενοι. 4: τὸν ὕπνον αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι, cf. XXI 27. Ep. V 6: Πᾶνα — ὀρφανίσωμες ὕπνου (ὕπνω A. Fritzschius). Ep. III 6: φεῦγε μεθεὶς ὕπνον κῶμα καταρχόμενον. II 108: ὅσσον ἐν ὕπνῳ | κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. V 51: εἴρια — ὕπνω μαλακώτερα,

cf. XV 125. IX 33: οὔτε γὰρ ὕπνος | οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον (sc. Μοίσας). — plur. i. q. somnium XXI 44: καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις | πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται: in somnis. XXI 66: ἐλπὶς τῶν ὕπνων (sc. ἐστίν). — 2) met. pro morte XXII 204: κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος, cf. Il. XI 241: αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

ῡπνόω *dormio*, inf. dor. X 48: σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν (ex Ahr. coni. scr. pro ὕπνος v. ὕπνον).

ῠπό, ῠπαί (1) ὑπό, ὑπ', ὑφ' semel substantivo postponitur cum anastrophe VII 114; inter adi. et subst. ponitur quinquies, inter subst. et adi. quater. — producitur omicron ante liquidam XXV 246; v. ἐπί. — 2) ὑπαί semel exstat XXIV 60.) I) adv. in tmesi, v. ὑπιάχω, ὑποτίθημι, ὑποφαίνω, ὑποφεύγω, ὑφίημι. — II) praep. A) c. dat. *sub* 1) de loco XI 51: ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ, cf. XXIV 86 (utroque loco Ahr. c. var. σποδῶ). XVI 16: ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων. XXIV 123: ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα. XXVIII 4: ὄππα Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὑπ' ἀπάλῳ, cf. XXI 7. Ep. XXIV 1: αὐδήσει τὸ γράμμα τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ. XXIV 117: ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι. 14: κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας. VII 88: τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις | ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο. XVI 76: Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι | οἰκεῦντες. de infima montis vel rupis parte: sub radicibus, unten an VII 114: (νομεύοις) πέτρᾳ ὕπο Βλεμύων. XXV 209: ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι | εὑρών, cf. VIII 55. XXII 37. — met. VII 99: παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. — 2) met. de eo qui est in ditione alicuius XXIV 31: (παῖδα) — ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν. 101: Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ | ἐτρέφετ', cf. XXII 159. — B) c. acc. *sub* 1) de loco a) cum verbis motum denotantibus XXIV 61: τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν. XXV 238: ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός. XII 8: σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν | — ἔδραμεν. XVIII 9: ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν. I 21: δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, cf. V 32. XXVII 10. 12. XXVII 53: ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πεπλοὺς ἀπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω. XXII 76: συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους. XVIII 46: (ἄλειφαρ) λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον. XXV 246: (λέοντος) πάντοθεν εἱληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν. XXII 124: πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον, cf. IV 51. VII 107. — b) de iis quae extendi sub aliqua re dicuntur XXII 48: ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον | ἕστασαν. 184: σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην. XVI 5: ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' Ἠῶ. VII 76: χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἶμον, cf. Verg. Georg. II 488: gelidis in vallibus Haemi. — VII 102: ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὄστιον αἴθετ' ἔρωτι. — 2) de tempore: *sub* Ep. X 5: δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν. — C) c. gen. causam significat, qua efficiente fit aliquid: *ab* 1) c. verbis passivis I 98: ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέοιο λυγίχθης; XVI 15: νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. I 130. II 29. XI 52. XX 16. — 2) XXI 47: τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον. I 37: οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος | δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι: ab (prae) amore. XXIV 60: ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχλοον Ἰφικλῆα, cf. Il. X 376: χλωρὸς ὑπαὶ δείους.

ὑποδάμνημι *subdomo*, med. *subiicio mihi* XXIX 23: (Ἔρος,) ὃς ἀνδρων φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται.

ὑποδέχομαι *recipio*, *excipio* XVI 6: ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ, cf. Od. XVI 70: πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ.

ὑπόδροσος *roscidus* XXV 16: (ποίην) λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε.

ὑπο̄δρύπτω *dilanio* XXV 266: ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας | ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι (var. ἀποδρύψῃ).

ὑποκάρδιος *qui est sub v. in corde* XI 15: ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος | Κύπριος ἐκ μεγάλας. XX 17: φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν.

ὑποκόλπιος *qui est sub v. in sinu* XIV 37: ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλ-

πιος; ἄλλον ἰοῖσα | θάλπε φίλον: ἐκ καρδίας φιλούμενος. Gloss.

ὑποκρίνομαι *respondeo* XXIV 66: καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν, | ἠνώγει. (de IX 6 v. **ποτικρίνω**.)

ὑπολαμβάνω *suscipio* v. *excipio respondens* VIII 30: **πρᾶτος δ' ὦν** τάδ' ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας. | εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν | βουκολικάν: διεδέχετο. Gloss., cf. Verg. Ecl. VII 18: alternis igitur contendere versibus ambo coepere.

ὑπομάσσω *clam conspergo, illino* II 59: **Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον** | **τᾶς τήνω** φλιᾶς **καθ' ὑπέρτερον**.

ὑπομένω *sustineo, irruentem excipio* XIII 6: ὅς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον: Hercules.

ὑπομιμνάσκω *admoneo*, intr. pro pass. *recordor* XXI 50: **εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τρώματος ἠρέμ'** ἔννξα: ὑπομιμνήσκων ἐμαυτόν. Gloss.

ὑπονύσσω *subtus* v. *paululum pungo* XIX 2: ἄκρα δὲ χειρῶν | δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν (ἁ μέλισσα).

ὑποπτεύω *suspicio* torvis oculis XXIII 10: **οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς, | οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν.**

ὑποτίθημι *subligo, induo*, per tmesin XXIV 36: **ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν** ἑοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης (Schaefer. pro vulg. **θείης**, Ziegl. **θήῃς**).

ὑπότροπος *reversus*, neutr. sg. pro adv. XXV 263: **τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις** | νωσάμενος, **πρὶν αὖθις** ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι, | — ἔφλασα: 'rursus denuo'; quamquam nescio an pro adi. possit explicari: ad pristinum animi statum reversus. Homerus propria significatione Il. VI 377: ὑπότροπος **ἵξομαι αὖτις**.

ὑποφαίνω 1) trans. *subter apparere facio, ostendo*; per tmesin XXV 234: **λαμυροὺς δὲ** χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε: leo, cf. Od. XVII 409: θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης. — 2) intr. *subter appareo, effulgeo* VI 37: (πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον —,) **τῶν δὲ τ' ὀδόντων** | **αὐγὰ λευκοτέρα** Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο (e coni. nomin. pro vulg. **λευκοτέραν αὐγὰν** scr. A. Fritzschius): sc. e mari; cf. XXII 38: ὑπένερθεν λάλλαι — ἰνδάλλοντο.

ὑποφεύγω *subterfugio*, per tmesin XXV 250: **τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν** ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός | καμπτόμενος (Ahr. ὑπὲκ).

ὑποφήτης *interpres* deorum, de poetis XVII 115: **Μουσάων δ' ὑποφῆται** ἀείδοντι Πτολεμαῖον. XVI 29: **Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς** ὑποφήτας. XXII 116: ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης | φθέγξομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σύ (sc. Μοῦσα).

Ὑπόχαλκος *Hypochalcus* XIV 53: Σῖμος ὁ τᾶς Ὑποχάλκω ἐρασθείς (vulg. Ἐπιχάλκω, Ahr. et Ziegl. ὑποχάλκω): 'sc. παιδός'.

ὕπτιος *resupinus* XXII 106: (αὐτὰρ ὁ πληγείς) **ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη**, cf. Il. VII 271: **ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη**.

ὑπωλένιος *qui sub ala gestatur* XVII 30: **τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν.**

ὑπωρόφιος *qui sub tecto est* XIV 39: **μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών.**

ὕπωχρος *subpallidus* XXIII 13: τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ὕπωχρος | ὕβριν τᾶς ὀργᾶς **περικείμενος** (e coni. A. Fritzschius scr. pro vulg. ἀπὸ χρώς).

ὗς v. **σῦς.**

ὑσμίνη *pugna* XXII 174: **χεῖρας** ἐρωήσουσιν ἀποσχομένω ὑσμίνης.

ὕσπλαγξ *tendicula* VIII 58: ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέραις δὲ λίνα (sc. φοβερὸν κακόν): παγίδων γένος. Schol., cf. Oppian. Ixeut. III 18.

ὕστερος comp., **ὕστατος** superl. 1) comp. *posterior*, posthabitus XIII 67: τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς, cf. Thuc. VIII 41, 1: **νομίσας πάντα** ὕστερα εἶναι τἆλλα πρὸς τὸ **ναῦς** — **ξυμπαρακομίσαι.** — neutr. sg. pro adv. *posterius, posthac, deinde* I 11: (αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ) **τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ** δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇ, ubi tamen ὕ. adi. esse et subst. γέρας e prioribus intelligi posse haud negaverim; certe suppeditat Schol. τουτέστιν **ἐν τῇ ᾠδῇ τὰ δευτερεῖα τῶν Μουσῶν ἕξεις** explicans. XI 28: **παύσασθαι δ'** ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν | ἐκ τήνω δύναμαι. XXVII 60: τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης. — add. praep. ἐς I 145: **ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ** ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ. — 2) superl. **postremus**, neutr. pl. pro adv. V 44:

ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ', ἕρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ: postremum, ultimum; cf. Il. I 232: *ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.* Verg. Ecl. III 51: efficiam, posthac ne quemquam voce lacessas.

ὑφᾱγέομαι *praeeo clamculum* II 101: *κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ὑφαγέο τᾷδε* (Med. Ald., *ἀφάγεο* m. p., *ἀφαγέο* Ahr. e cod. k) sc. *αὐτῷ*: 'praei (illi) huc clamculum'; alterum epsilon ipr. *ὑφαγέεο* eliditur, ut. Od. II 202: *μυθέαι*, IV 811: *πωλέ(αι)* dicuntur pro *μυθέεαι, πωλέεαι.*

ὑφαίνω v. **φαίνω** I 2).

ὑφῐ́ημι 1) *submitto* ad sugendum, praes. dor. IV 3: *ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει.* IX [3]: *μόσχως βουσὶν ὑφέντες.* per tmesin XXV 104: *ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει | πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος*, cf. Od. IX 245: *καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.* — 2) *admitto* ad coitum, per tmesin IX [3]: *μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως* (sc. *ἕντες*): ubi quum praep. *ὑπὸ* aegre possit intelligi — namque translatam etiam significationem: 'clamculum mittentes' nemo fere A. Fritzschio concedat —, confugiendum videtur ad praep. *ἐπί*, quae supra scripta in codd. e. m. Ziegl. editaque est in edd. Call. et Brub. I, recepta a Mein. Boisson. Z iegler. I. Pal.; cf. Schol. ad h. l. *ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἵν' ᾖ· ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντες, ἵνα τέκωσιν, ὥς τινες.* Ceterum totum locum spurium esse satis constat, v. Jahn. Annal. 1860 p. 340.

ὑφίστημι, aor. II intr. 1) *recipio, polliceor* Ep. VII 5: *Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς | μισθόν.* — 2) *suscipio, sustineo* II 164: *ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.*

ὑφορβός *subulcus* XVI 54: *ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός | Εὔμαιος.*

ὑψηλός *altus, excelsus* XI 17: *καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας | ὑψηλᾶς.* XXII 40: *ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι.* met. XVI 98: *ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί*, cf. Pind. Pyth. III 111 (197): *κλέος εὑρέσθαι ὑψηλόν.*

ὑψῑ́τερος comp., **ὕψιστος** superl. 1) comp. *altior* VIII 46: (*ἔνθα μέλισσαι*) *σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι.* — 2) superl. *maximus, summus* XXV 159: *Διὸς γόνον ὑψίστοιο*, cf. Pind. Nem. I 60 (90): *Διὸς ὑψίστου προφάταν.*

ὑψόθε(ν) *ex alto, desuper* I 8: (*τὸ καταχές*) *τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.* V 49: *βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις.* XXV 259: (*πέσεν*) *ὑψόθεν ἐν γαίῃ.* XVII 71: *ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ.*

ὑψόθῐ *sublime* I 29: *τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός* (Ahr. c. Iunt. *ὑψόθε*). XXIV 56: *ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων | κουροσύνᾳ.*

ὕω *pluo* IV 43: *χὼ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.*

Φ

φᾰγεῖν aor. II *comedere, devorare* XXIV 16: (*δράκοντας ωρσεν* —) *ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.* V 38: *θρέψαι κύνας, ὥς τὲ φαγωντι.* v. *ἐσθίω* et *ἔδω.*

φᾱγός v. **φηγός.**

Φᾰέθων *Phaethon* (h. e. Lucidus, Fulgentius; *λευκός.* Gloss.), taurus quidam de grege Augiae XXV 139: *Φαέθων μέγας, ὃν ῥα βοτῆρες ἀστέρι πάντες ἔισκον, οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις | βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο*: 'electum nomen ad exemplum Homeri (Od. XXIII 246) est, ubi Aurorae equi *Λάμπος* et *Φαέθων* vocantur.' A. Fr.

φαίνω (act. praes. *φαίνει. φαῖνε, -ετε.* ipf. *ἔφαινον.* — pass. pr. *φαίνομαι, -εται, -ονται. φαινόμενος, -ένοις.* ipf. *φαίνονθ'.* aor. *φανείς.* pf. *πέφανται*) I) Act. 1) intr. *splendeo, fulgeo* II 11: (*ἀλλά, Σελάνα,*) *φαῖνε καλόν.* — 2) trans. *in lucem profero, ostendo* VI 11: *τὰ δέ νιν* (sc. *τὰν κύνα*) *καλὰ κύματα φαίνει | ἄσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν*: *ἡ σκιὰ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐτυποῦτο.* Schol. VII 8: (*ταὶ δὲ παρ' αὐτάν*) *αἴγειροι κλῆθραί τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον* (Ahr. et Ziegl. e coni. Heinsii *ὕφαινον*): 'ostendebant'. XI 28: *βουκολικαὶ Μοῖσαι, μάλα χαίρετε, φαίνετε δ'*

ᾠδάς: 'proferte ad lucem, divulgate cantus'. — II) Pass. 1) *in lucem prodeo, appareo, conspicior* XV 135: (ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι) στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' ἀοιδᾶς: h. e. nudatis, cf. Od. XVIII 68: φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι στήθεά τε. XXV 18: αὖλις δέ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός | φαίνεται. 218: οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις | φαινόμενος. IX 16: ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ | φαίνονται. XII 8. XXV 89. — 2) *videor* VI 19: (ἔρωτι) πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. c. inf. XI 79: δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι εἶναι. XIII 3.

φᾰκός *lens* X 54: κάλλιον, ὠπιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἕψειν (var. τὼς φάκος).

φάλαγξ *phalanx, acies* XXIV 125: κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι: aciem instruere.

φᾰλᾱρός *nota alba in fronte insignis* VIII 27: ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ (var. φάλαρος): 'der Hund mit der Blässe'; cf. Ov. Met. III 221: et nigram medio frontem distinctus ab albo Harpalos (canis).

Φάλᾱρος *Phalarus* aries mutato accentu pro φαλαρος dicitur eandem ob causam V 103: τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.

φᾰλης (i. q. φαλλός) *penis* statuae Priapi tribuitur Ep. IV 3: φάλητι | παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

φᾱμα *fama* VII 93: (Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν —) ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα, cf. Od. IX 20: καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.

φᾱμί (act. praes. φημί, dor. φᾱμί; φῄς; dor. φᾱτί; φᾱσί, dor. φαντί. φαίην, -η. φάθι. ipf. dor. ἔφᾱν, ἔφᾱ, φᾶ. fut. dor. φᾱσεῖς. — med. pr. φᾰμένου, -οιο, -ᾱ. ipf. ἐφᾰμαν, ἔφατ' ἔφαθ', φάτ(ο), ἔφαντο) *verbis ostendo v. aperio sententiam, dico, loquor, aio, inquam* I) Act. 1) c. acc. XV 79: θεῶν χερνήματα φασεῖς (τὰ ποικίλα). — 2) c. infin. II 161: τοιά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν. VIII 7: φαμί τυ νικασεῖν. VII 27: φαντί τυ πάντες | εἶμεν συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον. VI 26. XX 30. XXVII 60. (de XI 70 v. φλάω.) add. negatio XXV 38: οὐ σέγε φημὶ κακῶν ἔξ | ἔμμεναι. XXII 56. — non est certum subiectum I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν: dicas (pro diceres), cf. Il. III 220: φαίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως. plur. φαντί, φασί dicunt, tradunt, ferunt II 45: τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί | ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας, cf. X 32. IV 8. XVII 38. XXI 37. XXV 5: τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι. XXVII 26. — met. II 130: νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν: 'dixi apud animum meum'. I 50: (ἁ ἀλώπηξ) τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν | φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμῷ ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ: astuto vultu prodit, aperit. — 3) abs. a) ante orat. rectam XVII 65: φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν· b) post orat. rectam XXIV 99: φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον. — c) orat. rectae interponitur XII 13: (δίω) φῶθ', ὁ μὲν ἴσπνιλος, φαίη χ' ὡμυκλαϊάζων. VII 43: τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι. 121: (αἱ δὲ γυναῖκες) αἰαί, φαντί, Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ. XIV 51: μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας. VIII 2: (Δάφνιδι — συνήντετο) μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας, cf. XV 137. — II) Med. 1) abs. XXV 49: ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην. 191. — 2) c. acc. v. adv. a) ante orat. rectam II 113: ἑζόμενος φάτο μῦθον· VII 91: κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν· XXX 26: ὁ δὲ τοῦτ' ἔφατ' (cod. ἔφτ')· — b) post orat. rectam VII 128: τόσσ' ἐφάμαν. II 102: ὣς ἐφάμαν. XXIV 41: ὣς φάθ'. VII 42. XXIV 10. — 3) c. infin. IV 9: κῆμ' ἔφατ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω. XIV 6: Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν. II 153. XXV 187. add. negatio II 151: οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον.

Φᾰνοτεύς *Phanoteus*, incola Phanotes v. Phanoteae, urbis in Phocide sitae XXIV 113: πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί | Ἀρπαλύκῳ Φανοτῆι.

φάντασμα *visum somnii* XXI 30: οὔ σ' ἐθέλω τὠμῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον.

φάος *lux* XXII 84: ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο. XXIV 21:

καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα, | Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη. — met. pro salute XXVII 31: ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας, quae significatio quodammodo supra etiam (XXIV 21) videtur exstare.

φᾰρέτρα *pharetra*. XVII 30: τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν (var. φαρέτρην). XXV 265: ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτραν. 206: αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην.

φάρμᾰκον *medicamentum, venenum* 1) bonum XXVIII 20: (πόλλ' ἐδάη σόφα) ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν. XI 1: οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, | Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον, | ἢ ταὶ Πιερίδες, cf. XI 17. c. gen. obi. XIV 52: χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος, cf. XXIII 24. — 2) malum (Gift) XXIV 28: δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι. in magice adhibitum II 15: (ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει) φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης | μήτε τι Μηδείας. 161: τοιά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν, cf. Od. X 213: τοὺς αὐτὴ (sc. Κίρκη) κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.

φᾰρυγξ *fauces* XXIV 28: δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται | οὐλομένοις ὀφίεσσι.

φάσγᾰνον *ensis, gladius* XXII 201: μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρό | Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. 197: (χεῖρα) φάσγανον ὀξὺ φέροντος, cf. Il. I 190 φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος.

Φᾶσις *Phasis*, amnis Colchus XIII 23: βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν (Ἀργώ). 75: πεζᾷ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

φάσκω (ipf. ἔφασκε(ν), -ον) *dico*, c. acc. et inf. XXI 22: ψεύδοντ' ὦ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον | τῶ θέρεος μινύθειν. XXV 172: γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν, | — ἐκ Περσῆος. VIII 73. XXV 115.

φάσσα *palumbes*, Veneris sacra itaque in donis amantium V 132: οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε | τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα. 96: κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν | ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει, cf. Verg. Ecl. III 68: parta meae Veneri sunt munera; namque notavi ipse locum, aeriae quo congessere palumbes.

φᾰ́τνη *praesepe* XXII 21: ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρή | φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα: 'stellae illae exiguae, quae claro coelo videntur in signo cancri nubeculae similes, unde hic dicitur ἀμαυρή;' cf. Theophr. de signis I 23: ἐν τῷ καρκίνῳ δύο ἀστέρες εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄνοι, ὧν τὸ μεταξὺ τὸ νεφέλιον, ἡ φάτνη καλουμένη. Plin. H. N. XVIII 80, 353.

φαυλόσε *in pravum* XII 36: Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ | πεύθονται μὴ φαυλόσ' ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί (e coni. A. Fritzschii scr. pro φαῦλον v. φαῦλος): 'sc. ἀποβάλωσι, ne abiiciant illuc, in hanc mensae partem, ubi pravum iacet aurum'. A. Fr. Hac medicina num iam sanatus sit locus, dubitandum.

φέγγος *lumen* XXIV 73: καὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων.

φείδομαι *parco* 1) misereor, verschone, ipr. dor. VIII 63: φείδευ τῶν ἀρνῶν, φείδευ, λύκε, τῶν ἐρίφων μευ. — 2) parce utor XXI 40: οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, | εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'. XXII 67: πὺξ διατεινάμενος σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.

φέρβω *pasco, alo* VII 80: ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι | κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι. Pass. V 130: ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια | φέρβεσθαι. c. acc. VII 85: (καὶ τὺ μελισσᾶν) κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας: 'ultima syllaba voc. φερβόμενος ante caesuram πενθημιμερῆ producta defenditur locis Theocriteis XXV 57. VIII 74. X 30. VIII 43 (ci.) et Homericis, e. gr. Od. VII 185. Il. II 634'; v. etiam ἐμός, θεός.

φέρτερος comp., **φέριστος** superl. 1) *praestantior, melior* I 148: τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις. — 2) *optimus* VII 125: εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.

φέρω (act. praes. φέρω, -ει. φέροις,

-οι. φέρ(ε). φέρειν, aeol. φέρην ci. XXIX 35. φέρων, οντος, οντα, οντες; -ουσα, -οισαι. ipf. ἔφερον, φερέτην. fut. dor. οἰσῶ, -εῦμες. ipr. οἴσετε. οἰσῶν. aor. ἤνεγκεν, ἤνεικε. ἐνείκαι. — pass. pr. φέρονται. — med. pr. φέρευ. φέρεσθαι. fut. οἴσεται) A) Act. *fero* I) onus vel pondus sustineo cum quadam virium contentione: *trage* 1) XXIV 77: οὐρανὸν ἄστρα φέροντα. XXII 29: (Ἀργώ) θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα. XXVI 26: ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι (e coni. Wintert. pro φέρουσαι). XXIV 92: (κόνιν) ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | — ὑπερούριον. XV 133: (ἁμές νιν) οἰσεῦμες ποτὶ κύματ'. — met. XX 17: φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν. — 2) gigno, procreo V 125: τὰ δέ τ' οἴσυα καρπὸν ἐνείκαι. I [134]. Pass. XV 112: πὰρ μὲν ὀπώρα κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται. — 3) tolero II 164: ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν. XXIII 16. Ad. 29. 35. — II) sustineo rem simul aliquo movens: *führe, bringe* 1) affero XV 30: ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. XXIV 48: οἴσετε πῦρ. II 1: πᾷ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θεστυλί. cf. XV 29. XV 33: ὧδε φέρ' αὐτάν. c. praep. II 148: (ἵπποι) Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι. XXII 196: τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα | φάσγανον ὀξὺ φέροντος, cf. XXII 121. c. dat. III 10: ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· — καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ. XV 17: κῆνθε φέρων ἅλας ἄμμιν. XI 73: αἴθ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας | ταῖς ἄρνεσσι φέροις. II [58]. XI 56. 59. XIII 36. XV 39. 124. XXII 223. XXIII 21. — met. XXI 23: ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεύς: affert, efficit. XXV 214: πάντῃ δ' ὄσσε φέρων. VI 24: ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον (var. φέροιτο ποτ'). — 2) aufero XXII 137: τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ | δοιὰς Λευκίπποιο κόρας. met. XXIX 35: αἱ δὲ ταῦτα φέρην (Brunck. pro φέρειν) ἀνέμοισιν ἐπιτρόπης, v. ἄνεμος. — B) Med. *mihi fero, accipio* praemium vel lucrum I 128: ἔνθ' ὦναξ καὶ τάνδε φέρευ πακτοῖο (Ahr. e Schol. pro vulg. φέρ' εὐπάκτοιο) μελίπνουν | ἐκ κηρῶ σύριγγα. XII 31: κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. XVI 16: πόθεν οἴσεται ἄθρει | ἄργυρον. 21: ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.

φεῦ *heu, vae*, exclamatio est dolentis vel indignantis IV 26: φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων, εἰς Ἀίδαν. XXVII 54: φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. 14: φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα. dicitur cum quadam irrisione alterius V 86: φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ | τυρῶ: 'vae tibi misero'.

φεύγω (praes. φεύγω, -εις, -ει. φεῦγε, -ετε. φεύγειν, -έμεν. φεύγων, -οντος, -οντα. ipf. φεῦγε(ν). fut. dor. φευξῇ. aor. ind. φύγε. ipr. φύγε. φυγών) 1) *fugio, fugam capio* ad periculum imminens evitandum a) abs. XXVI 16: Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον. XXIV 26: φευγέμεν ὁρμαίνων. XXV 74: (τοὺς μὲν) φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. XV 54: (κυνοθαρσής) Εὐνόα, οὐ φευξῇ; XXII 198: αἶψα δὲ φεύγειν | ὡρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός. XXI 51. Ep. III 5. 6. de iis qui spernunt amantem XI 30: γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ὥνεκα φεύγεις. 24: φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα. XXIII 13. — b) c. acc. V 2: φεύγετε τὸν Λάκωνα. XI 75: τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα (sc. τράγον v. κριὸν) διώκεις; VI 17: καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει. — c) c. inf. X 48: σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνων (ex Ahr. coni. scr. pro ὕπνος v. ὕπνον, Ziegl. e coni. Herm. φεύγοι τ. μ. ὕπνος): 'fugiant dormire'. — 2) *effugio, fuga evado* XVI 53: σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος. XXVII 19: οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. XXVII 20. — 3) *aufugio, abripio me* II 152: καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων. XX 10: ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. met. II 92: ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνετο φεύγων, cf. Hor. Od. II 14, 1: eheu fugaces, Postume, Postume, labuntur anni.

φηγός, dor. φᾱγός 1) *fagus silvatica L.* XII 8: σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγὸν (var. φαγόν) | ἠελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις, cf. Verg. Ecl. I 1: patulae recubans sub tegmine fagi. — 2) *glans quercus aegilopis L.* IX 19: ἐν πυρὶ δὲ δρυίνῳ

χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ᾽ αὗαι | φαγοί, χειμαίνοντος, cf. Arist. Pac. 1137: τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων.

φημί v. **φαμί.**

φθάνω *praecurro, anteverto, occupo* II 114: ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην | πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον, | ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ με παρῆμεν. (de XXV 264 v. φλάω.)

φθέγγομαι (fut. φθέγξομαι, dor. φθεγξῇ, -εῖται. aor. φθεγξαμένας) *sonum edo* 1) de hominibus: loquor, dico, cano XIV 22: οὐ φθεγξῇ; XVII 136: δοκέω δ᾽ ἔπος οὐκ απόβλητον | φθέγξομαι ἐσσομένοις, cf. XXII 117. XV 99: φθεγξεῖταί τι, σάφ᾽ οἶδα, καλόν (ἁ ἀοιδός). — 2) de bestiis: clamo XIII 62: (λὶς ἐσακούσας) νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν.

φθίω, med. *pereo, morior*; aor. II III 48: οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι.

φθονερός *invidus, malevolus* V 39: καὶ πόκ᾽ ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας | μέμναμ᾽; ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως. XV 19: (ἔλαβ᾽) εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες | ἀλλάλαις, ποτ᾽ ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ἑτοῖμος.

φθονέω *invideo* I 129 b: κοὔτοι τὶν φθονέω —: hemistichium versus deperditi et temere olim in v. 62 (ubi varians lectio est pro ea quae nunc legitur κοὔτι τυ κερτομέω) illatum esse videtur A. Fritzschio.

φθόρος *exitium, labes, pernicies, vorago* XV 18: χὠμὸς (sc. ἀνὴρ) ταῦτά γ᾽ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω; Διοκλείδας.

φῐερός *nitidus* Ber. 4: (ἰχθύν,) ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὁ γὰρ φιερώτατος ἄλλων (var. φιαρώτατος). (de XI 21 v. σφεῖλός.)

φίλαμα, φίλημα (sg. φίλαμα, φίλημ᾽, -ήματος. pl. φιλάμασιν, -ήμασιν, -ήματα) *osculum* III 20: ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἁδέα τέρψις (var. φιλάμασιν), cf. XXVII 4. XXVII 3: κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν. XV 130: οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ᾽, ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά (var. φίλαμ᾽). XII 31: κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι. XII 34. XXVII 5.

Φῐλαμμονίδας *Philammonides* h. e. Philammonis filius XXIV 107: ἀοιδὸν ἔθηκε (Herculem) — Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.

φιλᾰοιδος (aeol. pro φιλαοιδός) *cantus amator* XXVIII 23: καί οἱ μνᾶστιν ἄει τῶ φιλαοίδω παρέχῃς ξένω: h. e. Theocriti ipsius.

φιλάργυρος *avarus* X 54: κάλλιον, ὠπιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἕψειν.

φιλέρῑθος *studiosus lanificii* XXVIII 1: γλαύκας ὦ φιλέριθ᾽ ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας | γύναιξιν.

φιλεχθής *contentiosus* V 137: τὺ δ᾽ ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.

φῐλέω, dor. **φιλάω** (act. praes. φιλέεις, -έει, -έοντι, -εῦντι. ipr. aeol. φίλη XXIX 20. φιλέειν, -εῖν. φιλέων, -έοντ(α), -εῦντα, -έοντες. φιλεῦσα, -εούσης, -έοισαι. fut. φιλᾱσεις, -ήσει. aor. ἐφίλησα, -ας, -ε, -ᾶν; φίλᾱσε(ν), ἐφίλᾱσεν. ci. φιλήσω, -άσω, -ήσῃ. φίλασον. φιλᾶσαι. φιλάσας. — pass. aor. dor. ἐφιλᾱθεν. φιληθείς. pf. πεφιλημένος, -ον, -ε. — ubique α pro η Theocrito vindicat Morsbach Diss. de dial. Theocr. Bonnae 1874 p. 13.) 1) *diligo, magni facio, amice tracto, comiter accipio v. excipio* a) aliquem XVI 13: τίς τῶν νῦν τοιόσδε, τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει; inprimis de deis personam vel rem cura atque honore prosequentibus V 80: ταὶ Μοῖσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδόν | Δάφνιν. 82: καὶ γὰρ ἔμ᾽ ὡπόλλων φιλέει μέγα. XVII 74: (Διὶ Κρονίωνι μέλοντι) αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ᾽ ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ | γεινόμενον τὰ πρῶτα. VII 60: ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα | ὀρνίχων ἐφιλάθεν (sic ex praecepto Callimachi scr. A. Fritzschius, vulg. ἐφίλαθεν, Ahr. e coni. ἐφίληθεν), cf. XI 6. XXI 54. XVI 101. XV 100: δέσποιν᾽, ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας (Ahr. et Ziegl. pro vulg. ἐφίλασας): ‘adamasti, tibi in deliciis esse voluisti’; cf. XVI 105. XVII 70. — b) aliquid XXVIII 14: οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ᾽ ὅσσα σαόφρονες. — 2) *amo* a) c. acc. III 28: ἔμοιγε μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με. XXIX 4: οὐκ ὅλας φιλέειν μ᾽ ἐθέλησθ᾽ ἀπὸ καρδίας. XII 15. XVII 39. Pass. III 3: Τίτυρ᾽, ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλημένε. — b) abs. XVII 42: ὀπ-

πότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεύσης. XXIII 33. saepius partic. c. artic. XVI 62: εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον, cf. VI 17. XI 19. XXIII 3. XXIX 9. 18. XIII 66: οἱ φιλέοντες, cf. XXIII 62. XII 16: ὁ φιληθείς. — c) c. inf. XXIX 20: φίλη δ', ἆς κεν ἔρῃς, τὸν ὔμοιον ἔχην ἄει. — 3) *osculor* V 132: οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε | τῶν ὤτων καθελοῖσ': est χύτρα, quae dicitur; cf. Tibull. II 5, 91: natusque parenti oscula comprensis auribus eripiet. V 135: καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. II 126: εὗδόν τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλησα (var. ἐφίλασα). XI 55: τὰν χέρα τευς ἐφίλησα, | αἱ μὴ τὸ στόμα λῇς (var. ἐφίλασα). III 19. VI 42. XX 1. 4. 31. 36. 38. 42. 45. XXIII 40. 43. XXVII 2. 6. 7. Ad. 31. 39.

Φιλητᾶς *Philetas* Cous, poeta elegiacus, praeceptor et Theocriti et Ptolemaei Philadelphi VII 40: (οὔτε τὸν ἐσθλόν) Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλητᾶν | ἀείδων, cf. Quintil. X 1, 58: princeps (elegiae) habetur Callimachus, secundas confessione plurimorum Philetas occupavit.

φιλητός *amore dignus* XV 86: ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὁ κὴν Ἀχέροντι φιλητός (e Reiskii emend. scr. pro φιλεῖται v. φιλῆται).

φιλικός *amatorius* X 22: καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ.

Φιλίνη *Philine*, mater Theocriti Ep. XXII 3: υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης.

Φιλῖνος *Philinus* 1) amicus Delphidis II 115: πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον. — 2) puer ab Arato amatus VII 105: εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 118: βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον. 121: Φιλῖνε. 'Puero delicato ab amandi verbo φιλέω nomen dari potuisse ficticium propter nomina similia probabile est'. A. Fr.

Φιλίστα *Philista* tibicina II 145: ἅ τε Φιλίστας | μάτηρ, τᾶς Σαμίας αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιξοῦς.

Φιλοίτιος *Philoetius*, bubulcus Ulixis XVI 55: βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις | ἔργον ἔχων.

φιλοίφης *homo libidinosus* IV 62: εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα: φιλῶν τὸ συνουσιάζειν· οἴφειν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. Schol.

φιλοκέρδεια *aviditas lucri* XVI 63: φιλοκερδείῃ βεβλημένον ἄνδρα παρελθεῖν (var. φιλοκερδείᾳ).

φιλοκέρτομος *maledictorum amans* V 77: τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.

φιλόμουσος *Musarum amans* vocatur Ptolemaeus XIV 61: εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς.

φιλόξεινος *hospitalis* XVI 39: (ἐνδιάασκον) ἔμμενὲς ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.

φιλόπαις *puerorum amans* XII 29: ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

φιλοποίμνιος *gregis amans* V 106: χἀμὶν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, cf. Hor. Epod. VI 6: amica vis pastoribus.

φιλοπτόλεμος *belli amans, bellicosus* XVII 89: Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί.

φίλος (sg. m. φίλος, -ω, -ον, -(ε). f. φίλα, -ας, -ᾳ, -αν, -α. n. φίλον. — pl. m. φίλοι, -ων, -οι. f. φίλαι, -αις, -ῃσιν, -ας, -αι. n. φίλα. — superl. φιλαίτατος. formae iambum efficientes duodecies exstant post caesuram κατὰ τρίτον τροχαῖον more Homerico, e. g. VII 104.) I) adi. 1) pass. *amatus, acceptus, gratus, iucundus, carus* a) de personis XVII 29: φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο. 123: ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς, cf. II 109. XXIV 132. XXV 104. XIII 8: πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα. XXV 160: Αὐγείω φίλος υἱός, cf. 54. XXII 29: θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα, cf. XXIV 22. XXVII 31. II 8: φίλον ἄνδρα. XI 39: τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον. add. dat. I 141: τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ. VII 98: ὥρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ. 95: ἐπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις, cf. IX 31. 35. XV 144. XXII 215. Ep. XI 4. — saepe voc. in compellatione V 73: Εὐμαρίδα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς, φίλε, τῶ Συβαρίτα, cf. XXIII 44. IV 39: ὅσον ἄλγος ἐμίν, φίλα, ὅσσον ἀπέσβης, cf. XV 11. XXII 165: φίλοι. XXV 280: οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος, cf. XXI 22. add. gen. XV 74: φίλ' ἀνδρῶν, cf. XXIV 40. nomen IV 41: φίλε Βάττε, cf. XIV 10. XV 143. V 70: Μόρσων φίλε, cf. VII 27. 91. XV 52. II 142: φίλα — Σελάνα, cf. III 50. XV

1: *Γοργοῖ φίλα*, cf. III 22. XXVII 51. XXII 154: *φίλοι ἄνδρες*. V 68: *ὦ φίλε — Μόρσων*, cf. XII 1. XV 136. XVIII 9. XXIX 1. nom. *φίλος* est pro vocativo I 61: *αἴκα μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς*, cf. I 149. VII 50. XXVII 24. — b) de rebus VII 104: *ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις*, cf. XVII 65. XXII 206: *φίλον γάμον ἐκτελέσαντα*. XXI 20: *τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος*: assuetus. — c. dat. XXII 42: *ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις*. — XXII 117: *φθέγξομαι ὅσσ' ἐθέλεις σύ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ*. — 2) act. *amicus, benignus, comis* a) de personis XV 104: *βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι*. II 124: *καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἧς φίλα*: 'hi (sodales mei) amicos se praestitissent'. in compellatione I 64: *Μοῖσαι φίλαι*. VII 106: *ὦ Πὰν φίλε*. XXII 23: *ὦ φίλοι ἄμφω*. — b) de rebus XI 68: *οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ*. XVII 18: *Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς*. XXIV 119: *φίλα φρονέων*. — II) subst. *amicus, amasius, sodalis* II 119: *ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος*, cf. XXIII 57. XXVIII 25: *πάντα δὲ τίματα τὰ πὰρ φίλω* (var. *φίλων*), cf. XVI 86. XXIX 17: *τῷ δ' εὔθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος*. 34: *ἀλλάλοις πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι*. XIV 37: *ἄλλον ἰοῖσα | θάλπε φίλον*.

φιλόστοργος *ad amorem propensus* XVIII 13: *παῖδα δ' ἐὰν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρί | παίσδειν*.

φιλότης *amicitia, amor* XII 20: *ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω | πᾶσι διὰ στόματος*. XVI 66: *τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα*. — XVIII 54: *εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες | καὶ πόθον*.

φίλτρον *herba magica* ad amorem illiciens II 1: *πᾷ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θεστυλί· πᾷ δὲ τᾷ φίλτρα;*: *τὰ πρὸς φιλίαν ὀτρύνοντα φάρμακα*. Schol. II 159: *νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι*.

φίλῡπνος *amans somni, somnulentus* XVIII 10: *ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος; ἦ ῥα φίλυπνος;*

Φιλώνδας (patron. dor. v. aeol. pro *Φιλωνίδας*) *Philondas* pastor IV 1: *εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα*; diversa persona videtur esse V 114: *καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα | σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται*.

φλάω (att. v. aeol. pro *θλάω*) *concido pugnis, percutio, verbero* V 148: (*εἴ τιν' ὀχευσεῖς*) *τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ*. 150: (*ἀλλὰ γενοίμαν,*) *αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα*. XXV 264: (*τὸν μὲν*) *αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφλασα προφθάς* (e Bergkii coni. scr. pro *ἔφθασα* v. *ἤλασα*, Ahr. e coni *ἤχμασα*). XI 70: *φλασσῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως νιν | σφύσδειν* (lect. var. *φλασῶ* h. e. *φλασσῶ* pro *φασῶ* v. *φάσω* rec. A. Fritzschius, idemque e coni. scr. *νιν* pro *μευ*).

φλῑά *limen superius postium* II 59: *Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον | τᾶς τήνω φλιᾶς καθ' ὑπέρτερον* (e Mein. emend. scr. pro *φλοιᾶς* v. *φιλίας*). XXIII 18: *καὶ κύσε τὰν φλιάν*.

φλῑβω (aeol. pro *θλίβω*) *premo* XV 76: *φλίβεται Εὐνόα ἄμιν* (vulg. *θλίβεται*).

φλόγεος *flammeus, flagrans* XXII 211: *αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ*.

φλογερός *ardens* II 134: (*Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω*) *πολλάκις Ἡφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει*.

φλοιός *cortex* XVIII 47: *γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται*, cf. Prop. I 18, 22: scribitur et vestris Cynthia corticibus.

φλόξ *flamma*, met. de amore XXIII 16: *λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθερείας*. II 26: *οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι*.

φοβέομαι *terreor, timeo* XXVI 16: *Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος*. c. acc. XXIII 41: *μή με φοβαθῇς*. Ad. 16: *φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην*.

φοβερός *terribilis, timendus* XXIII 50: (*ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ*) *ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον*: propter magnitudinem. VIII 57: *δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός*, cf. Verg. Ecl. III 80: triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres. — c. inf. XXII 2: *φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν*.

φοιβάω *purgo* XVII 133: *ἁδνὸν δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ |*

χεῖρας φοιβήσασα μύροις [ἔτι παρθένος | Ἶρις: καθάρασα, πλύνασα. Gloss.

Φοῖβος *Phoebus* XVII 67: Δᾶλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων. VII 101: (ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν) Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι.

φοινίκεος *purpureus, puniceus* II 2: στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ: 'purpureae lanae maxima in incantamentis efficacia tribuebatur', cf. Clem. Alex. Strom. VII 6, p. 843: ἔρια πυρρὰ δεδίασιν. Prop. V 9, 51: alma sacerdos puniceo canas stamine vincta comas. Mart. IX 62.

Φοινίκη *Phoenice, Phoenicia* XVII 86: καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε | καὶ Συρίας.

φοινīκόλοφος *puniceam cristam habens* XXII 72: ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.

φοῖνιξ *puniceus* XXII 195: φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἕκετ' ἀκωκή. XXV 127: (ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο) κνήμαργοί θ' ἕλικές τε, διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι | φοίνικες.

Φοῖνιξ *Poenus, Carthaginiensis* XVI 76: ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι | οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν. — fem. **Φοίνισσα** *Phoenissa* XXIV 50 b: ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα.

φοίνιος *funestus, dirus* (v. Buttm. ad Soph. Phil. 783) XXII 98: ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα | φοίνιον, cf. Od. XVIII 97: αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα.

φοινίσσω *puniceo colore inficio, rubefacio* XXIII 61: νᾶμα δ' ἐφοινίχθη: sc. sanguine. met. XX 16: καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσᾳ: erubui.

φοιτάω (praes. dor. φοιτῇς, -ῇ. φοιτῶσαι. ipf. dor. ἐφοίτη) *ito, itito, ventito* I 48: ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες ἁ μὲν ἀν' ὄρχως | φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον. II 97: τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν· | τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι. II 155: ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη. V 113. XI 22.

Φόλος *Pholus* Centaurus VII 149: ἆρά γέ πᾳ τοιόνδε Φόλω κατὰ λάινον ἄντρον | κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστήσατο Χείρων;: Φόλος ὄνομα κενταύρου, ᾧ ἐπιξενωθεὶς ὁ Ἡρακλῆς οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ Διονύσου δοθέντα. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων. Schol., cf. Apollod. II 5, 4. Diod. Sic. IV 12.

φονεύς *interfector* XXII 209: μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.

φονεύω *interficio* XXIII 62: χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.

φόνος (sg. φόνῳ, -ον) 1) *caedes* XXII 82: ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες. 191: τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις | τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισιν. XXV 187: δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπῳ. XXIII 55. — 2) *sanguis in caede effusus* XXV 225: αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπόν τε πρόσωπον.

φορέω (act. praes. ind. aeol. φόρει, φορέοισ'. opt. φορέοιτε, -οιεν. inf. aeol. φόρην (ci.). part. aeol. φορεῦντος, -εῦσαι. ipf. φορέεσκε. — pass. praes. φορεῖται, -έονται) verb. frequ. v. intens. 1) Act. *fero, gesto* XVI 98: ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί | καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν καὶ . . . XV 105: (Ὧραι) ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι (e coni. Herm. pro φοροῦσαι v. φοροῖσαι). de plantis fructus edentibus I 132: νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι, cf. Verg. Ecl. III 89: ferat et rubus asper amomum. inprimis de vestibus, quibus induti sumus, et de toto corporis habitu XXVIII 11: πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη. XXIX 29: πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει (var. φόρη, vulg. φορεῖ): sc. νεότας. XIII 7: τῶ χαρίεντος Ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος. XXII 114: (ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα) ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου χροιῇ δέ τ' ἀμείνω. — met. fero, sustineo XXX 33: ἦκα φόρην πρέπει (A. Fritzschius pro cod. φορεῖ): sc. ἔρωτα. — 2) Pass. *feror cum vi quadam vel impetu* I 83: πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται. V 114: μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα | σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται.

φόρμιγξ *cithara* XXIV 107: αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε | πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος. VII 101: (ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν) Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι, cf. Il. I 603: φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων.

φορμός *teges iuncea, storea* XXI 13: *νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα πῦσοι.*

φόρωμι (aeol. pro φορόω, φορέω) *fero, gesto* XXX 14: *λεύκας οὐ συνίησθ' ὄττι φόροις ἐν κροτάφοις τρίχας;*

Φορωνεῖδαι *Phoronei, regis Argivorum, posteri* h. e. *Argivi* XXV 199: *ἀθανάτων τιν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα | ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι* (e Mein. emend. scr. pro *Φορωνήεσσιν*).

φραγμός *septum, maceria* V 108: *ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν.*

φρᾰδή *consilium* XXV 52: *ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,* cf. Verg. Aen. IV 45: dis — auspicibus.

φράζω, aeol. **φράσδω** (act. praes. *φράσδεις*. aor. *φράσον*. — med. praes. *φράζομαι, φράσδῃ. φράζεο.* aor. *ἐφρᾰσάμαν. φρασθῆναι*) 1) Act. *indico, dico* XXV 47: *δμώων δή τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι* (vulg. *ἡγεμονεύσας*). XX 7: *ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις.* — 2) Med. *mecum considero, cogito, cognosco* II 69: *φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,* qui versus repetitur II 75. 81. 87. 93. 99. 105. 111. 117. 123. 129. 135. VI 13: *φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ.* I 102: *ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδυκεῖν;* c. acc. XXV 217: (*οὐδενὸς ἴχνια τοίου*) *φρασθῆναι δυνάμην.* 180: *ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.* c. gen. II 83: *κοὔτε τι πομπᾶς | τήνας ἐφρασάμαν: αἴσθησιν ἔσχον.* Schol.

Φρᾰσίδᾱμος *Phrasidamus*, Lycorei filius, Cous VII 3: *τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια καὶ Φρασίδαμος | κἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωρέος.* 131: *ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω | στραφθέντες.*

φρήν (sg. *φρενός, φρένα.* pl. *φρένες.* aeol. *φρένων* ci. XXIX 3. *φρεσί(ν), φρένας*) *mens*, et sedes affectuum et affectus ipse; 1) sing. I 35: *τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.* XXVII 13: *τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον,* cf. Syr. 4. VIII 90: *κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ.* — 2) plur. XVII 14: *ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο | βουλάν.* XXIV 72: *ἐν φρεσὶ θέσθαι.* XXV 276: *ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.* 163: *σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.* 58: *ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν.* 76: *χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν.* 240: *ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς.* XXI 21. XXIX 3: *κἤγω μὲν τὰ φρένων* (vulg. *φρενῶν*) *ἐρέω κέατ' ἐν μύχῳ.* — XXIX 23: (*Ἔρος,*) *ὃς ἄνδρων φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται.* XIII 48: *πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν.* XXX 5: *τὸ κάκον ταίς μεν ἔχει τλησιπό[νοις φρένας]* (A. Fritzschius e coni. pro cod. *ταῖς δ' οὔ*). II 7: (*ἀλλᾷ*) *ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας* (Delphidis) *ἅ τ' Ἀφροδίτα.* II 19 = XI 72: *πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;* de animalibus XXV 80: *εἴ οἱ* (sc. *κυνὶ*) *καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.* abstr. pro concr. XIV 31: (*ἅδεν*) *Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες*: 'improbum illud ingenium v. caput, malus ille homo'.

φρῑμάσσομαι *flatum naribus emitto luxurians* V 141: *φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων | νῦν ἀγέλα: μεθ' ἡδονῆς σκίρτα φυσῶσα τοῖς μυκτῆρσι καὶ ἐπαίρου. ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὠνοματοπεποίηται.* Schol.

φρίσσω *horreo* XXV 244: *πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι | σκυζομένῳ*: leoni, cf. Ovid. Met. VIII 285: et setae similes rigidis hastilibus horrent. XXIV 14: *κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας,* cf. Ov. Her. XII 101: insopor ecce vigil (draco) squamis crepitantibus horrens sibilat.

φρονέω 1) abs. *mentis sum compos, sapio* XXX 15: *ὤρα τοι φρονέειν* (cod. *φρονέσιν*). XVI 23: *οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.* XXIV 70: *μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.* — 2) c. acc. *volvo in mente, cogito* XXIV 119: *Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν*: benigne, cf. Od. I 307: *ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις, | ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί.*

φροντίζω *curo* XXVI 27: *οὐκ ἀλέγω μηδ' ἄλλον ἀπεχθόμενον Διονύσῳ | φροντίζοιμ' εἰ καὶ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι* (e Kreussleri et Ahr. emend. scr. A. Fritzschius): de accus. cf. Arist. Equ. 783.

φροντίς *cura, sollicitudo* XXI 28: (*τὸν ὕπνον*) *ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.*

φρουρέω *excubo, servo* VII 122: *μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε*: 'ne amplius excubemus ad fores pueri lenti ac duri'.

Φρυγία *Phrygia*, ancilla Praxinoae XV 42: Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα.

Φρύγιος *Phrygius* XX 35: (Κύπρις) Φρυγίοις ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν.

φρύγω *torreo* XII 9: ἠελίου φρύγοντος, cf. Verg. Ecl. II 13: sole sub ardenti. IX 12: τῷ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω. VI 16: τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει. — c. acc. fut. dor. VII 66: κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.

Φρύξ *Phryx* XVI 75: ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου. v. Ἶλος.

φυγάς *profugus, exsul* XXIV 127: Κάστωρ ἱππαλίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθών.

φυή *forma* XXII 160: (κόραι) μυρίαι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, cf. Hes. scut. 88: οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα.

φυκιόεις *algosus* XI 14: αὐτεῖ ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο φυκιοέσσας, cf. Il. XXIII 693: θῖν' ἐν φυκιόεντι. — XXI 10: τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λαίφη.

φυκίον *alga* VII 58: τόν τε Νότον τόν τ' Εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ.

φῦκος *fucus* marinus XV 16: νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων: τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, ᾧτινι τὰς ὄψεις χρίουσι (αἱ γυναῖκες). Gloss., cf. Lucian. Amor. c. 41: τὰς ἀναισχύντους παρειὰς ἐρυθαίνουσιν ἐπιχρίστοις φύκεσιν, ἵνα τὴν ὑπέρλευκον αὐτῶν καὶ πίονα χροιὰν τὸ πορφυροῦν ἄνθος ἐπιφοινίξῃ.

φύλακος (aeol. pro φύλαξ) *custos* XXIX 38: βαίην καὶ φύλακον πεδὰ Κέρβερον.

φυλάσσω (act. praes. φυλάσσω, -ει, -οι. φυλάσσειν. φυλάσσων. ipf. ἐφύλασσον. aor. inf. φυλάξαι. fut. dor. φυλαξεῖς. — pass. pf. πεφυλαγμένοι. — med. praes. φυλάσσεο. fut. φυλάξομαι. pf. πεφυλαγμένος) I) Act. 1) *custodio, observo* I 47: (ἀλωά,) τὰν ὀλίγος τις κῶρος — φυλάσσει. XXV 269: μηροῖσί τε πλευρ' ἐφύλασσον: leonis. IV 4: ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει. XXIV 118: (περὶ νύσσαν) ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι. — 2) *asservo, conservo* XVII 104: ᾧ ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν. I 63: (πόταγ', ὠγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδὰν) οὔτι πᾳ εἰς Ἀίδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς. XV 113: πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις: 'diligenter servati et accurate culti'. II 120: μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, | κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν: diligenter ac caute ferens, cf. VII 64: λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων. — add. dat. III 22: (τὸν στέφανον,) τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω. 34: ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω. V 105: τῷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. VI 24: ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι, cf. II 161. — II) Med. *caveo*, c. acc. XVI 95: (τέττιξ) ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων | ἀχεῖ: ἐλάσαντες οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρῶσι τοὺς τέττιγας. Schol. III 5: (τὸν ἐνόρχαν) τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τι κορύψῃ. XV 71: φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ. Ξ. οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι, ubi idem fere valet atque: abstinebo, parcam.

Φυλεύς *Phyleus*, Augiae regis filius XXV 55: (ὧδε γὰρ Αὐγείης.) σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγαυοῦ, | χθιζὸς ὅδ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος. 150: θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων Φυλεύς. 154. 190.

φύλλινος *foliaceus, e foliis confectus* XXI 8: κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ (τᾶς καλύβας).

φύλλον (sg. φύλλον. pl. φύλλοις, -οισιν, -α) 1) sing. *folium*, met. XXX 32: ἔμε μάν, φύλλον (Th. Fritzschius pro cod. φίλον) ἐπάμερον, σμίκρας δευόμενον αὔρας ὀνέμων, ἦκα φόρην πρέπει. — 2) plur. *frons, frondes* h. e. folia in ramis haerentia nec non cum floribus iuncta XXVI 3: ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα. IX [4]: χοἱ μὲν ἀμᾷ βοσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο: 'in virgultis'. XI 26: θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα | ἐξ ὄρεος δρέψασθαι: 'flores hyacinthi cum suis foliis'. XVIII 39: ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα | ἑρψοῦμες στεφάνως δρεψοῦμεναι ἁδὺ πνέοντας: 'flores una ac folia herbidi prati'. XXII 106. XXI 35.

φυλλοστρώς *foliis stratus* Ep. III 1: εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακός | ἀμπαύων.

φύλοπις *proelium* XVI 50: φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.

φύρω *inquino, perfundo* XXVI 25: *ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι.*

φῡσάω *inflo, inspiro* XIX 3: *ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση*: quam apis pupugerat. XXII 77: (*θοῶς συνάγερθεν*) *κόχλου φυσηθέντος ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες*, cf. Ov. Met. I 333: conchae sonanti inspirare.

φῡσιγνώμων *naturae ex oris habitu cognoscendae peritus* Ep. XI 1: *Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής, δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.*

Φύσκοι *Physci* IV 23: *καὶ μὰν ἐς Στομάλιμνον ἐλαύνεται ἔς τε τὰ Φύσκων*: 'coloni prisci significari videntur, fortasse Locri, Crotoniatarum vicini (erant autem vicini Crotoniatarum Locri Epizephyrii), quorum agri publici iuris facti erant. Scripsi e cod. Q. *Φύσκων* pro *Φύσκω*, quod Mein. de fundo cum silva et pascuis a Physco nescio quo olim possesso posse dici existimat'. A. Fr.

φῡτόν (sg. *φυτόν*, aeol. *φύτον* XXVIII 7. — pl. *φυτῶν*) 1) *planta, stirps,* quidquid terra gignit XXV 1: *τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς.* VIII 37: *κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν.* II 48: *ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι.* de vitibus I 53: *μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας | οὔτε φυτῶν τοσσῆνον.* XXIV 101: *Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὣς ἐν ἀλωᾷ | ἐτρέφετ'*, cf. Il. XVIII 438: *τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς.* de platano XVIII 48: (*γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται·*) *σέβου μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί.* — 2) met. de homine *germen, stirps* XXVIII 7: *Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἴερον φύτον.* v: *ἔρνος* VII 44.

φῡτοσκάφος *fossor* (*ὁ τὰ φυτὰ περισκάπτων γεωργός.* Etym. M.) XXV 27: *οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι.* XXIV 136: (*μέγας ἄρτος*) *Δωρικὸς ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι*: 'nos diceremus in re simili: einen Scheunendrescher völlig zu sättigen'; cf. Verg. Georg. II 264: robustus — fossor.

φύω (act. praes. *φῡ́ει*, dor. *φῡ́οντι*. aor. I coni. *φύσω*. aor. II ind. *ἔφῡς*, *ἔφῡσαν*. opt. *φῡ́η*. inf. *φῡ́μεναι*. pf. *πεφῠ́ασι*; dor. *πεφῡ́κει*, cf. *δέδοικα*. plpf. *πεφῡ́κει, -εσαν.* — pass. praes. *φῡ́ηται*) I) trans. *gigno, edo, procreo* XVII 79: *ἀλλ' οὔτις* (*ἄπειρος*) *τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος.* de membro corporis IX 30: (*φαίνετε δ' ᾠδάς,* —) *μή πω ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω* (vulg. *μηκέτ' — φύσῃς*): 'ne forte pustulam, fraudis a me commissae indicium, in lingua mea provocem'. — Pass. VIII 68: *οὔτι καμεῖσθ', ὅκκ' αὖ πάλιν ἅδε φύηται*: sc. *ἁ ποία.* — II) intr. *pascor, gignor, cresco, fio* 1) de plantis VII 75: (*δρύες,*) *Ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο.* IV 24; cf. Il. VI 149: *ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.* perf. pro praes. XXV 20: *κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι.* perf. dor. XI 1: *οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,* cf. V 33. 93; v. *δέδοικα.* plpf. pro ipf. XIII 40: *περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει* (var. *πεφύκῃ*). XXII 40: *ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι.* — 2) de personis aor. sec. XIX 8: *τυτθὸς μὲν ἔφυς* (e coni. scr. pro *ἔῃς*). XV 94: *μὴ φύῃ, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη.* XXV 39: *κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν.* c. praep. XXII 213: *αὐτοί τε κρατέοντε καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.* XIII 47: *ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν*, qua in formula Homerica num tmesis sit statuenda dubitatur; v. *ἐμφύω.*

φώκα *phoca,* vitula marina VIII 52: *ὣς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν*, cf. Od. IV 385 sequ. Verg. Georg. IV 395: turpes pascit sub gurgite phocas (Proteus).

φωλάς *in montium lustris delitescens* I 115: *ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι.*

φωλεύω *in montium lustris delitesco* XXIV 83: (*οἳ τάδ' ἐπῶρσαν*) *κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι*: angues.

φωνά, φωνή (sg. *φωνά, -ᾶς, -ᾷ, -ῇ, -άν*) 1) *vox* a) hominis sive loquentis sive cantantis XXIII 18: *οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.* XXV 74: *τρηχὺ δὲ φωνῇ | ἠπείλει μάλα πᾶσιν.* XIII 59: *ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά | ἐξ ὕδατος.* XXIII 61: *παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά* (*σῶμα* coni. Mein. III). X 37: *ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος*: sc. *ἐστίν.* I 65: *Θύρσιδος ἁδέα φωνά.* VIII 82: *ἁδύ τι τὸ στόμα τευ καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι,*

φωνά. XX 27: (ἐκ στομάτων δέ) ἐρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ. VII 88: (ἐνόμενον) φωνᾶς εἰσαΐων: τῆς σῆς φωνῆς. Schol. — b) animalium VIII 76: ἅδει ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος. XVII 71: ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ | ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετός. — 2) *lingua*, dialectus Ep. XVII 1: ἅ τε φωνὰ Δώριος χὡνήρ.

φωνέω (praes. φωνῶ, -εῖ. φωνέων, -εῦντες, -εῦντα. inf. aor. a dor. φωνάω derivatus φωνᾶσαι) *vocem edo* sive loquens sive cantans II 108: οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ | κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. II 43: τρὶς τάδε φωνῶ. XIV 20: ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομεν: 'edentes nomina deliciarum nostrarum'. XV 146: πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ (var. γλυκυφωνεῖ): sc. ἁ ἀοιδός. XVI 44: δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων | βάρβιτον ἐς πολύχορδον.

φώριος *furtivus* XXVII 67: ἄνυστο δὲ φώριος εὐνή.

φώς *homo, vir* XXV 50: ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν. XVII 77: ἔθνεα μυρία φωτῶν. XII 12: δίω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην | φῶθ': 'par virorum — plane divinum'.

X

χά, χαί = καὶ ἁ, καὶ αἱ, q. v.

χαίνω *hisco, hio* XXII 125: ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος. XXV 234: λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε: sc. leo immane hians, cf. Verg. Aen. X 726.

χαίρω (praes. χαίρω. χαίρεις, -ει. χαῖρ(ε), χαιρέτω, χαίρετ(ε). χαίρειν. χαίρων, -οντας, οισα. aor. χάροις Syr. 16. ἐχάρη, χαρείης. pf. κεχαρημένος) 1) *gaudeo, laetor*, abs. VII 88: ὁ παῖς ἐχάρη. XXII 55: χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα;: 'schöne Freude!' XXIII 62: χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη. Syr. 16: ψυχὰν — χάροις. XVIII 49. XXVI 33. 35. XV 149: καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ. VIII 40: χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. XXIV 56. — c. dat. XVII 28: χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν, | ὅττι σφέων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας. — c. gen. XXVII 70: κεχαρημένος εὐνᾶς (Ahr. κεκορημένος). — c. praep. ἐπί XVIII 58: γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης. — c. part. XV 131: νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα. — sequ. ὁθούνεκεν XXV 76. — 2) salutandi est formula et advenientibus et discedentibus, ut lat. *salvere, valere*; a) XXII 54: χαῖρε, ξεῖν', ὅτις ἐσσί: salve, cf. II 14. XIV 1: χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον (sc. λέγω v. κελεύω). — b) II 166: χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι | ἀστέρες: vale — valete, cf. I 116. 117. 144. IX 28. XV 149. XVII 135. XXII 214. Ep. XIV 1: χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος. XXIII 26: ἄρτι δὲ χαίρειν | τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. II 163: ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους, | πότνι': h. e. χαῖρε καὶ τρέπε. porro de iis quos in malam rem abire iubemus vel quos cum contemptu relinquimus XVI 64: χαιρέτω ὅστις τοῖος: valeat. XXVII 15: χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη.

χαίτα (sg. χαίταν. pl. χαῖται, χαίτας) *coma, caesaries* (αἱ κεχυμέναι τρίχες. Hesych.) 1) hominum XX 8: ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν: ironice dictum. XX 23: χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο. Ad. 2: ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη | στυγνὰν ἔχοντα χαίταν. — 2) animalium: *iuba* XXV 224: ἀμφὶ δὲ χαίτας | αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπόν τε πρόσωπον: leo. — 3) plantarum VI 15: ἁ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας | ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει: 'pappi'.

χαλά *unguis* lupi Ep. VI 4: τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.

χάλαζα *grando* XXII 16: (παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα) κοπτομένα πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.

χαλάζω (pro χαλάω) *laxo, remitto*, aor. dor. XXI 51: καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα (e coni. Herm. scr. pro χαλέξας v. χαλέψας).

χαλεπαίνω *irascor, infensus sum* XXV 81: ᾔδει (κύων) δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί.

χᾰλεπός (sg. m. χαλεπός, aeol. χαλέπω ci. XXIX 40. f. χαλεπά, -ᾶς; aeol. χαλέπας ci. XXX 24. n. χαλεπόν, aeol. χαλέπω ci. XXX 1. — pl. m. χαλεποί, aeol. χαλέπων ci. XXX 18. χαλεποῖς. f. χαλεπαί. — comp. χαλεπώτερα. — adv. aeol. χαλέπως ci. XXIX 22) *gravis*, *molestus*, *durus*, *periculosus* 1) de rebus XXII 9: χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις. XXVII 28: χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης. XXX 18: ξέννον τῶν χαλέπων (cod. χαλεπῶν) παῖδος ἐρώτων. XXIX 40: πανσάμενος χαλέπω πόθω (Ziegl. pro χαλεπῶ). XXX 1: Ὤιαι τῶ χαλέπω (cod. χαλεπῶ) καἰνομόρω τῶδε νοσήματος: amoris, cf. II 95: χαλεπᾶς νόσω. XXX 24: χαλέπας — νόσω (cod. χαλεπαὶ). XXIX 22: ὁ δέ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλέπως ἔχοι (Ziegl. pro χαλεπῶς). — XXVI 28: εἰ καὶ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι. est praedic. XVI 69: χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς | κουράων ἀπάνευθε Διός. X 11: χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι: 'molestum est, es ist misslich'; cf. XXV 67. — 2) de personis XIII 71: χαλεπὰ (Ahr. et Ziegl. c. var. χαλεπὸς) γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν: Venus. VIII 15: χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ | χὰ μάτηρ. XXII 145: δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις | ἀλλοτρίαις χαλεποί;

χάλκειος v. ***χάλκεος***.

χαλκεοθώρηξ *aeneo thorace armatus* XXII 136: (Κάστορ) Τυνδαρίδη, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώρηξ.

χαλκεοκάρδιος *pectus habens aeneum* h. e. infractum XIII 5: ὠμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός.

χαλκέον *aes*, *cymbalum s. cymbala* II 36: ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι. τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει (var. χάλκεον, χαλκεῖον, vulg. χαλκίον), cf. Verg. Georg. IV 64: quate cymbala circum. Tibull. I 8, 22: aera repulsa sonent.

χάλκε(ι)ος *aeneus* XXIV 4: χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα: infantes. II 30: χὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας. XIII 39: χάλκεον ἄγγος ἔχων: ad aquandum. Ep. XVII 3: ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ | τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν. Ep. XX 7: (τοῦτον) ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας.

χαλκός *aes* h. e. arma ex aere facta XVII 94: (πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται) χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται. XXII 203: (ἔγκατα δ' εἴσω) χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν: ensis.

χᾰλκυόνες = καὶ ἀλκυόνες, q. v.

Χάλκων *Chalco* VII 5: ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ | Χάλκωνος, Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν: Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς Κώων βασιλεύων γήμας Κλυτίαν τὴν Μέροπος Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἔτεκεν, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Κῶ εὐγενεῖς. Schol.

χᾰμαί *humi* XVIII 43: στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο.

χᾰμεύνα, ***χᾰμευνίς*** *stibadium humi stratum* XIII 33: πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν. deminut. VII 133: ἔν τε βαθείαις | ἁδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες | ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέαισιν (codd. χαμεύνησιν, χαμευνῆσιν, χαμεύναις): 'in molliculis torulis'.

χαμευνίς v. ***χαμευνα***.

χαμῖν = καὶ ἀμῖν, q. v.

χανδᾰνω *capio*, *complector* XIII 57: ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.

χᾱός *probus* VII 4: δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἐσθλόν | χαῶν τῶν ἐπάνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ | Χάλκωνος (ex Ameis. emend. scr. pro vulg. χαῶν, Ahr. λαῶν, Briggs. παῶν): 'ex probis atavis'; εὐγενῶν, πλουσίων παρὰ Λακεδαιμονίοις. Gloss.

χᾰράσσω *sculpo*, *incido* XVII 31: σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις: nodosum, cf. Verg. Ecl. V 90: pedum — formosum paribus nodis atque aere. — c. acc. XXIII 46: γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω.

χᾰρίεις (sg. m. χαρίεντος, -ι, -α. f. χαρίεσσ(α). pl. n. χαρίεντα) *venustus*, *elegans*, *pulcher* 1) de rebus XV 79: (τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον·) λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. θεῶν περονάματα φασεῖς, cf. Od. X 222: οἷα θεάων λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται. — 2) de personis a) masc. VIII 1: Δάφνιδι τῷ χαρίεντι. XIII 7: τῶ χαρίεντος Ὕλα. II 115: τὸν χαρίεντα — Φιλῖνον. XX 18: με τὸν χαρίεντα. XII 20: τοῦ χαρίεντος ἀίτεω. Ep. IV 13: τῷ χαρίεντι Πριήπῳ. — b) fem. XIV 8: ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα. III 45: μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίης. saepius in compellatione III 6 = IV 38: ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί. X 26 = 36: Βομβύκα χαρίεσσα. XI

30: χαρίεσσα κόρα. XVIII 38: ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα.

χᾰρίζομαι (praes. χαριζόμενον, -μένα. aor. dor. χαρίξῃ. χάρισαι. pf. κεχαρισμένος, -ον) *rem gratam facio, gratificor* XV 109: τὶν (Veneri) δὲ χαριζομένα — ἀτιτάλλει Ἄδωνιν. V 71: (μήτε Κομάτᾳ) ἐς πλέον εὐθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ. part. pf. κεχαρισμένος gratus, acceptus XVI 68: δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω | σὺν Μοίσαις, cf. XXIV 134. Ep. X 1. — c. acc. rei XXIII 41: κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. c. gen. part. XXV 188: (ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο) γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν, cf. Od. I 140: χαριζομένη παρεόντων.

χᾰρις (sg. χάρις, -ιτι, -ιν) 1) *gratia* XXII 168: χαρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις. XXVIII 24: ἡ μεγάλα χάρις | δώρῳ σὺν ὀλίγῳ. V 37: ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει. Ep. XVII 10: μεγάλα χάρις αὐτῷ. Ep. XVIII 3: ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων | ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε. II 130: νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν. V 69: (μήτ' ἐμέ) ἐν χάριτι κρίνῃς: 'in gratiam meam'. (de XXX 6 v. χάρισμα.) c. gen. Ep. VII 5: Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς | μισθόν. — 2) plur. **Χάριτες** *Gratiae* deae XVI 104: ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες (var. θυγατέρες, θυγατρές; Iunt. θύγατρες) θεαί, ὦ Μινύειον | Ὀρχομενὸν φιλέοισαι: διὰ τὸ Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Μινυείῳ. Schol. XVI 108: καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν | ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην: Gratiae enim favent poetis, cf. XVI 6: (τίς) ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκω | ἀσπασίως; XXVIII 7: Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φύτον.

χάρισμα *gratia* XXX 6: ἅπαν τοῦτο χάρισμ', αἴ τι παραύαις γλύκυ μειδίαι (cod. χάρις).

χᾰροπός *alacri vegetoque vultu insignis* XX 25: ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. XII 35: τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα. de fervidis trucibusque oculis leonis XXV 142: σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος. 225: αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπόν τε πρόσωπον.

χασμέομαι (ion. et dor. pro χασμάομαι) *inhio* IV 53: εἰς ταύταν (sc. τὰν πόρτιν) ἐτύπην χασμεύμενος (Ahr. c. var. χασμώμενος).

χεῖλος (sg. χείλεος, -ευς, -ει, χεῖλος. pl. χείλεα, -εσι, -εα, -η) *labrum, labra* 1) hominum XI 33: ἧς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει. XX 9: χείλεά τοι νοσέοντι. XXIII 11: ἄγρια δ' αὐτῷ | χείλεα. usurpantur autem labra in dicendo et cantando XXV 65: ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα. I 129: ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν. in ridendo VII 20: γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς. XX 13: χείλεσι μυχθίζοισα. XXIII 7: οὐκ ἀμάρυγμα χείλεος. in osculando XII 32: ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη. XXIII 41: κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. XX 4: ἀστικὰ χείλεα θλίβειν. XV 130: οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά. XXVII 6. 17. 18. Ad. 38. in bibendo VII 70: (πίομαι) αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. I 59: οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν (τὸ δέπας). XXIII 25: ἣν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω. XXII 63: γνώσεαι, εἴ σευ δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει. — 2) rerum: margo I 29: τῶ (δέπαος) περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός, cf. Od. IV 616: χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται.

χεῖμα *hiems* IX 20: ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν | χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος. VII 111: εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ | Ἕβρον πὰρ ποταμόν.

χειμαίνει *hiemat* IX 19: ἐν πυρὶ δὲ δρυίνῳ χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι | φαγοί, χειμαίνοντος: 'hieme saeviente, quum hiemat'.

χειμάρρους *hieme fluens v. torrens* XXII 49: πέτροι ὁλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων | χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.

χειμέριος *hibernus* Ep. VIII 2: χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις (Brunck. χειμερίας).

χειμών 1) *tempestas* horrida cum procellis praecipitibus coniuncta VIII 57: δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός. — 2) *tempus hibernum* XI 36: τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ, | οὐ χειμῶνος ἄκρω. XVIII 27: (διέφανε πρόσωπον) — ἅτε λευκὸν ἔαρ χειμῶ-

νος ἀνέντος. XII 3: ἔαρ χειμῶνος (ἥδιον). XI 58: τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.

χείρ (sg. χείρ, χειρός, χερός; χειρί, χερί; χεῖρα, χέρ(α). — du. g. χειροῖν, a. τὼ χέρε. — pl. χεῖρες, χέρες; χειρῶν, χερῶν; χείρεσσι(ν), χερσί(ν); χεῖρας, aeol. χέρρας XXVIII 9.) *manus* hominum v. deorum 1) manus cum brachio cohaerens, brachium VII 104: ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις. XXII 129: ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν | ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας. XXIII 48: τὼ χέρε τεινόμενος. XXII 65: εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 3: χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν, cf. Verg. Aen. V 403: duroque intendere brachia tergo h. e. induere caestum. — 2) manus ipsa XIX 2: ἄκρα δὲ χειρῶν | δάκτυλα. XV 66: δὸς τὰν χέρα μοι. XXVIII 9: δῶρον Νικιάας εἰς ὀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν. XIX 3: χέρ' ἐφύση. XI 55: τὰν χέρα τευς ἐφίλασα. XX 9: χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι. XIII 47: ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν. II 139: χειρὸς ἐφαψαμένα. XVII 65: καθαπτομένα χείρεσσι φίλησιν. XVI 16: ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων. III 41: μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλών. XXVI 7: χερσὶν ἑλοῖσαι. XXIV 54: θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα. XVII 134: χεῖρας φοιβήσασα μύροις. 37: κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας. XXV 18: αὖλις δέ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός | φαίνεται. XXVII 17. 18. 50. — utiles autem sunt manus maxime a) ad pugnandum XXII 146: γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι. XXIII 5: (τόξα) χερσὶ κρατεῖ. XXV 236: ὁ πρὶν (ὀιστὸς) ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός. XXII 196: τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα | φάσγανον ὀξὺ φέροντος. XIII 57: ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ. XXV 253: ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα | χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην, | τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον — ἀείρας | ἤλασα κὰκ κεφαλῆς. XXII 210: χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτήν | μάρμαρον. XXV 176: (δέρμα θηρὸς) χειρῶν καρτερὸν ἔργον. XVI 89: δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας. XXII 174: χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένω ὑσμίνης. — XXV 145: τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ | σκαιοῦ ἄφαρ κέραος. 266: ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας. XXIV 26. — de pugilibus XXII 80: σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις | χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας. 109: ἐς στῆθός τε καὶ ἰξὺν χεῖρας ἐνώμα, cf. 3. 65. 68. XXII 119: σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα. 123: στιβαρῇ δ' ἅμα χειρί | πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ. 88: (ἵετο πρόσσω) χερσὶ τιτυσκόμενος. 102: τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς | πάντοθεν. — b) ad conficiendum opus XXV 2: παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο. XXI 9: κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. XXIV 74: μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα | χειρὶ κατατρίψοντι. XXV 250: τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός | καμπτόμενος. XVI 32: ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας. XXIV 107: ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε | πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι. Ep. VII 5: χάριν γλαφυρᾶς χερός. XXII 33: πυρειά τε χερσὶν ἐνώμων. X 55: μή τι τάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

χειρŏπληθής *manum implens,* tam magnus ut manum impleat XXV 63: χειροπληθῆ τε κορύνην.

Χείρων *Chiron* Centaurus VII 149: ἆρά γέ πᾳ τοιόνδε Φόλῳ κατὰ λάινον ἄντρον | κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστήσατο Χείρων; v. Φόλος.

χελῑδόνιον chelidonium, 'fortasse *arum maculatum L.*' XIII 41: κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον.

χελῑδών *hirundo* XIV 39: μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών | ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.

χερείων *deterior, inferior* XXVII 42: ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων. II 15: φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης | μήτε τι Μηδείας.

χέρνημα *opus manu confectum* XV 78: τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον, | λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν χερνήματα φασεῖς (ductu Hermanni e coni. scr. A. Fritzschius pro vulg. περονάματα): 'manufacta'.

χέρσος *terra sicca* opp. mari XI 43: τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν. XVI 61: (κύματα,) ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ.

χέω (act. praes. ind. χεῖτε. ipf. χέε. pass. pf. κέχυται, -υνται. plpf. (ἐ)κέχυντο) *fundo, effundo* 1) de rebus

liquidis I 118: **ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ** *Θυμβρίδος ὕδωρ*. met. VII 82: **οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ** *στόματος χέε νέκταρ*. — 2) de siccis, quae quum late extendantur ac passim iaceant quodammodo funduntur XX 23: *χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ* **κροτάφοισι κέχυντο.** VII 145: **τοὶ δ'** *ἐκέχυντο | ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε*. Ep. IV 8: *ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι | ἄμπελος*. XVII 106: **οὔ μὰν ἀχρεῖός γε** *δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός | μυρμάκων ἅτε* **πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων: ἔστιν** *αὐτῷ σεσωρευμένος*. Schol. V 129: **σχῖνον πατέοντι καὶ** *ἐν κομάροισι κέχυνται* **(var. κέονται v. κέοντι) sc. αἱ αἶγες: 'fusae sunt, iacent'; cf. Verg. Aen. I 214: fusique per herbam implentur veteris Bacchi.**

χή = **καὶ** *ἤ*, q. v.

χηλός *arca* XVI 10: *ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ | ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι* (*αἱ Χάριτες*).

χθαμαλός *humilis* XVII 79: *οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος*.

χθιζός *hesternus*, hesterno die XXV 56: *χθιζὸς ὅδ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος*, **cf. Il. I 424: χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα.**

χθόνιος *infernus* II 12: (*τὶν γὰρ ποταείσομαι, ἅσυχε δαῖμον,*) *τᾷ* **χθονίᾳ θ'** *Ἑκάτᾳ, τὰν* **καὶ σκύλακες τρομέοντι**: Triviae.

χθών (gen. *χθονός*, aeol. **χθόνος**. **χθονί.** in hex. semper ante caes. bucol.) *terra* 1) solum XXV 73: *τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων | φευγέμεν* — *δειδίσσετο*, cf. XXV 232. Od. VIII 375: *ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς*. — **II 112: ἐπὶ χθονὸς** *ὄμματα πᾶξαι*. XXIV 17. — 2) terra certa XXVIII 16: *ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθόνος*: procul a nostra terra h. e. Sicilia patria.

χιλιάς *numerus millenarius* XVII 83: *τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες* (**πολίων**) *τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι*. XVI 90: **αἱ δ' ἀνάριθμοι | μήλων χιλιάδες.**

χίλιοι *mille* XI 34: *ἀλλ' ωὑτός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω*, cf. Verg. Ecl. II 21: mille meae Siculis errant in montibus agnae.

χίμαιρα (nisi in exitu hex. non leg.) *capella* IX 17: **πολλὰς μὲν ὄις, πολλὰς δὲ** *χιμαίρας*. V 56: *ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν* | *δέρματα* **τῶν παρὰ τὶν μαλακώτερα πολλάκις ἀρνῶν.** 41: *αἱ δὲ χίμαιραι | αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη*, cf. I 151. v. *χίμαρος*.

χίμαρος (sg. *χίμαρος*. *-ῳ*, *-ον*. pl. **χιμάρως) masc. fem. 1) *hircus, hirculus*** Ep. IV 15: *κεὐθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον* **καλόν** (sc. *Πριήπῳ*). V 81: *ἐγὼ δ' αὐταῖς* (*Μοίσαις*) *χιμάρως δύο* **πρᾶν** *ποκ' ἔθυσα*, ubi de genere non constat. — 2) *capella* annicula I 5: *αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ | ἁ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς: ἔριφοι μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ τεττάρων. χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ ἕως ἐνιαυτοῦ, τουτέστιν ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν· ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος,* **οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ αἲξ ἢ** *χίμαιρα*. Schol. Ep. VI 3: *οἴχεται ἁ* *χίμαρος*, **τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς** *Ἀιδαν*.

Χῖος *Chius* XXII 218: *ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός*: Homerus, cf. VII 47: *Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδόν | ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι*. — de Theocrito Chio Ep. XXII 1: *ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος . . .*

χιτών *tunica talaris, palla* II 73: *ὡμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα*, **cf. Stat. Ach. I 262: aurata vestigia palla verrere.**

χιτώνιον *tunica muliebris* XV 31: *δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;*

χιών *nix* XXIII 31: **ἁ δὲ χιὼν** *λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῇ*. XI 48: (*Αἴτνα*) **λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.** VII 76: **εὖτε χιὼν** *ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον*. II 106: **πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον.**

χλαῖνα 1) *laena*, vestis virilis lanea II 53: *τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις*. V 98: *ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω | τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός*. — 2) *vestis stragula, stragulum* laneum, quo teguntur cubantes XVIII 19: *Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν*. XXIV 25: **οὖλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν. 61: τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν** | *παῖδα*.

χλαμυδηφόρος *chlamyde indutus*, veste Macedonica splendidissima XV 6: *παντᾷ κρηπῖδες, παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες*.

χλοερός *virens* XXVII 66: ὥς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν | ἀλλήλοις ψιθύριζον (var. χλωροῖσιν).

χλωρός (sg. f. χλωρή, -ᾶς, -ῇ. n. χλωρόν, aeol. χλῶρον XXVIII 4. — pl. f. χλωραί. n. χλωρά, -οῖσιν) 1) *viridis, virens;* de arboribus, floribus, foliis XXV 21: (πλατάνιστοι — πεφύασι) χλωρή τ' ἀγριέλαιος. XIII 41: χλωρόν τ' ἀδίαντον. XI 13: χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. XXV 231: χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ. VII 9: (αἴγειροι) χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι. — XV 119: χλωραὶ δὲ σκιάδες. XXVIII 4: ὄππα Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὑπ' ἀπάλῳ (var. χλωρόν): 'aedis Veneris culmo recens tecta'. — neutr. pl. XXV 158: ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ: 'quae viride per campum excurrebat'. — met. XIV 70: ποιεῖν τι δεῖ, ἇς γόνυ χλωρόν: 'dum virent genua (Hor. Epod. XIII 4)'. (de XXVII 66 v. χλοερός.) — 2) *pallidus* XXV 220: ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον: τὸ χλωροποιόν. Hesych., cf. Od. XI 633: ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.

χνοάω *lanugine obsitus sum* XXVII 49: μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα μαλάξω.

χοἰ = καὶ οἱ, q. v.

χοιράς *scopulus* XIII 24: ἀφ' ὧ τότε χοιράδες ἔσταν: dicuntur Symplegades.

χοῖρος *porcus* XXIV 97: Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον. XIV 14: δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς | θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς, cf. Hor. Od. III 17, 14: cras genium mero curabis et porco bimestri.

χολά *fel* h. e. *ira* I 18: καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. XXIII 13: τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο.

χόλος *ira* XXVII 14: φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα.

χολόομαι *irascor, succenseo* XXV 5: τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι. XXII 87: αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω. XXIII 21: οὐκέτι γάρ σε | κῶρ' ἐθέλω λυπεῖν κεχολωμένον (var. λύπης κεχολωμένος).

χορείη *chorea, saltatio* XXVII 25: οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.

χορεύω *choros agito, salto* I 91: τάκεαι ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι (παρθένοις) χορεύεις. VII 153: (Πολύφαμον) τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι.

χορηγός *choragus,* is qui sumptus facit in chorum Ep. XII 1: Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε, | καὶ σὲ — ἀναθείς, | μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην | ἀνδρῶν.

χόριον 1) *corium* X 11: χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι, cf. Hor. Sat. II 5, 83: canis a corio nunquam absterrebitur uncto. Lucian. adv. indoct. 25: οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα. — 2) *intestina* IX 19: ἐν πυρὶ δὲ δρυίνῳ χόρια ζεῖ: 'intestina lacte et melle impleta'; τὰ τῶν προβάτων καὶ ἀρνῶν ἔντερα. Schol. βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα. Athen. XIV p. 646 E.

χορός *chorus* XVIII 3: (παρθενικαὶ) πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο. XIII 43: ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. Ep. XII 3: χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην | ἀνδρῶν: 'choro virili h. e. dithyrambico'. Wuestem.

χόρτος 1) *foenum* IV 18: καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι (τᾷ πόρτι). — 2) *pascuum* XIII 39: τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν | ἡμένῳ ἐν χόρτῳ (Ahr. et Ziegl. c. var. χώρῳ).

χοὖτος = καὶ οὗτος, q. v.

χοὔτω = καὶ οὕτω, q. v.

χράω 1) Act. impers. χρή (praes. χρή. ipf. ἔχρῆν. brevis vocalis ante h. v. in hex. ubique producitur; non liquet de XXIX 2. 31.) *opus est, oportet, decet;* sequ. inf. praes. (v. aor.) c. accus., qui nonnunquam intelligitur, XXIX 2: κἄμμε χρὴ μεθύοντας ἀλάθεας ἔμμεναι. X 56: ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν. XVIII 12: εὕδειν μὰν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ. IV 41: θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε. XV 44: πῶς καί ποκα τοῦτο περᾶσαι | χρὴ τὸ κακόν; XXV 81: ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί. VIII 66. XXII 171. XXIX 31. XXX 29. deest infin. XIV 64: οἷα χρὴ βασιλῆ': sc. πράττειν. Gloss. — 2) Pass. χράομαι (pf. κέχρησθε, κεχρημένος. fut. κεχρήσετ') *difficultate atque inopia cogor, indigeo,* c. gen. XXVI 18: τίνος κέχρησθε, γυναῖκες; XXV 101: (οὔτις)

εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου. XVI 73. XXV 35.

χρειώ *indigentia, desiderium* XXV 44: τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ, cf. Od. IV 312: τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε;

χρέος *negotium necessarium* XXV 53: ὥς τοι πὰν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.

χρήζω, aeol. **χρῄσδω** *desidero, cupio, volo*, c. infin. XV 28: πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδειν; XVIII 12: εὕδειν μὰν χρῄζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ (Ahr. et Ziegl. c. var. σπεύδοντα). VIII 11: χρῄσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον; Δ. χρῄσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν. χρῄσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

χρῆμα (sg. χρῆμ(α). pl. χρήματα. brevis vocalis ante h. v. semel producitur.) 1) sing. *res* XXI 25: τί τὸ χρῆμα; XV 23: ἀκούω χρῆμα καλόν τι | κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν: 'spectaculum magnificum'. — met. de homine XV 83: σοφόν τοι χρῆμ' ὤνθρωπος. 145: Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, cf. Sen. Epist. 95, 33: homo sacra res homini. — de pluribus XVIII 4: (παρθενικαὶ) δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν, cf. Prop. II 5, 28: Cynthia forma potens. — 2) plur. *pecunia, divitiae* XVI 59: χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων. Ep. XXIII 3: τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος | χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

χρήσιμος *utilis* Ep. XVII 9: πολλὰ γάρ πὸτ τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα. — de homine: *frugi* Ep. XVIII 4: ἔτι χρησίμα καλεῖται (Κλεῖτα).

χρησμός *oraculum* XV 63: χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα: μαντείας ἢ αἰνίγματα. Gloss.

χρηστός *utilis, bonus* XXI 29: ἆρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον. — de hominibus: *probus, frugi* (opp. πονηρός) XV 75: χρηστοῦ κοἰκτίρμονος ἀνδρός (Ziegl. e coni. Wintert. χρηστῶ): 'quel homme brave et compatissant'. Ep. XXI 2: εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ, | εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν, | θαρσέων καθίζευ.

χρίμπτω *admoveo, impingo*; med. XXV 144: (ταῦρος) ἐπόρουσεν ἐνσκόπῳ Ἡρακλῆι | χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.

χρίω *ungo, perungo*: de Lacaenis XVIII 22: ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωὑτός | χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.

χρόη, χροιά *color* XXV 130: χρόην δ' ἔσαν ἠύτε κύκνοι | ἀργησταί (οἱ ταῦροι). de pugile XXII 114: (ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα) ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου χροιῇ δέ τ' ἀμείνω. XVI 48: τίς κομόωντας | Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω; (var. χροιῆς): λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Schol.

χροΐζω *coloro*. med. X 18: μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία (plerique χροϊξεῖται καλαμαία, Warton. χροϊξεῖθ' ἁ καλαμαία, cui assentitur Ahr. Phil. XXXIII p. 388): 'quia fusca est puella, quam alter deperit, Milon acerbe sic iocatur: hem, iam maga v. saga illa fusca noctem ipsam tibi (quando tecum est) reddit atram'. A. Fr.

Χρόμις *Chromis* pastor I 24: ὡς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων.

χρόνιος *diuturnus*, de homine post longum tempus adveniente XIV 2: ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;: 'quam diu te non vidi'; cf. Lucian. Tim. 55: παπαῖ, χρόνιος ἡμῖν Θρασυκλῆς. Od. XVII 112: υἱὸν ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν.

χρόνος (sg. χρόνος, -ῳ, -ον. brevis vocalis ante h. v. producitur bis.) *tempus* II 92: ὁ δὲ χρόνος ἄνετο φεύγων. XXIII 28: καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει. VII 1: ἦς χρόνος ἁνίκ' . . .: 'fuit tempus quum' . . . — de longiore temporis spatio XXI 25: χρόνον ταὶ νύκτες ἔχοντι. XXIV 122: δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας. XV 1: Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ!: 'quam longo intervallo venis'; cf. Eur. Phoen. 306: ἰὼ τέκνον, χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαις τ' ἐν ἁμέραις προσεῖδον. — de aetate XIV 69: ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει | λευκαίνων ὁ χρόνος.

χρύσε(ι)ος (sg. m. χρύσεος, -εον. f. χρυσέα. n. χρύσειον. — pl. m. χρύσειοι, χρύσεοι. n. χρύσει', χρυσοῖσιν, aeol. χρύσια ci. XXIX 37. brevis vocalis ante h. v. semel producitur.) *aureus*, 1) ex auro factus v. auro ornatus XV 114: Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα. XXIX 37: νῦν μὲν

κῆπὶ τὰ χρύσια μᾶλ' ἕνεκεν σέθεν | βαίην (A. Fritzschius e coni. pro vulg. *χρύσεα*): Hesperidum. XVII 17: *καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ | δέδμηται.* XIII 16: *ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.* XXI 52: *ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν*, cf. 64; itaque dicit XXI 66: *ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν, | μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ καὶ σοῖς χρυσοῖσιν ὀνείροις.* de simulacris X 32: *αἴθε μοι ἧς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι, | χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ*, cf. Verg. Ecl. VII 35: nunc te marmoreum pro tempore fecimus; at tu — aureus esto. — (VIII 53: *χρύσεια τάλαντα*, v. *Κροίσειος*.) — 2) met. de quavis praestantia ac pulchritudine XVIII 28: *ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνετ' ἐν ἁμῖν*, ut apud Hom. Venus saepius vocatur *χρυσέη*, e. g. Il. III 64. de probis aureae aetatis hominibus XII 15: *ἦ ῥα τότ' ἔσσαν | χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς*: 'erat tum iterum aetas aurea'; cf. Lucian. Saturnal. 7, p. 390: *ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοὶ ἅπαντες.* Hor. Od. IV 2, 39: redeant in aurum tempora priscum.

Χρῡσογόνη *Chrysogone*, uxor Amphiclis Ep. XIII 2: *ἁγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνης | οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχεν | ξυνόν.*

χρῡσός (sg. *χρυσός, -ῶ, -ῷ, -όν*) *aurum* XXI 52: *ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν | παντᾷ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον*, cf. 57. 60. — plerumque de rebus ex auro confectis: de simulacris et toreumate XVII 124: *ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι | ἵδρυται.* XV 123: *ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος | αἰετοί.* de nummis aureis, pecunia, divitiis XII 36: *Λυδίῃ — πέτρῃ —, χρυσὸν ὁποίῃ | πεύθονται μὴ φαυλὸς ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.* XVI 22: *δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός | κείμενος;* XVII 106: *οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός | μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.* XI 82. XV 101: *χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα: διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι οἱ ἐρῶντες χρυσῷ πείθουσι τοὺς ἐρωμένους.* Schol.

χρώς (sg. *χρώς, χροός, χρωτί, χρόα.* brevis vocalis ante h. v. producitur ter.) *cutis* corporis cum ipsa carne subiecta II 88: *καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ.* 110: *ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.* 140: *καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο.* XXX 9: *ἠρεύθετο δὲ χρόα.* XX 16: *καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσᾳ.* (de XXIII 13 v. *ὕπωχρος*.) VI 14: *κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.* XXVII 30: *μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.* XXV 253: *μαιμώων χροὸς ἆσαι.* VII 109: *κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο.* XXII 188: *εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.* XXV 69: (*ἐνόησαν*) *ἀμφότερον ὀδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖιν.* 136: *πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤισαν ὀσμήν.* II 55: *αἰαῖ Ἔρως ἀνιηρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα | ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;* ubi iam corpus ipsum dici videtur.

χὐμές = *καὶ ὑμεῖς*, q. v.

χὐμνοθέτης = *καὶ ὑμνοθέτης*, q. v.

χὡ = *καὶ ὁ*, q. v.

χὤδωνις = *καὶ ὁ Ἄδωνις*, q. v.

χὠκ = *καὶ ὁ ἐκ*, q. v.

χωλός *claudus* XV 41: *δάκρυ' ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι: κρουσθὲν ὑπὸ ἵππου.* Gloss.

χῶμα *tumulus* XXIII 43: *χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.*

χὠμός = *καὶ ὁ ἐμός*, q. v.

χὠνήρ = *καὶ ὁ ἀνήρ*, q. v.

χώρα 1) *locus* destinatus XV 57: *τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν: οἱ δὲ ἵπποι* (v. *ἱππεῖς*) *κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον.* Schol. — 2) *regio, terra* IV 5: *αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν;*

χωρέω 1) *decedo, demigro* XIII 70: *ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει | μαινόμενος.* — 2) *cedo*, met. XIV 57: *ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὤν ἐπεθύμεις.*

χωρίον *regio, locus* XXI 65: *εἰ μὲν ἄρ' οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις, | ἐλπὶς τῶν ὕπνων.*

χωρίς *separatim, seorsum* XXV 12: *χωρὶς δὲ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις.* XIII 10: *χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς.*

χὠρίων = *καὶ ὁ Ὠρίων*, q. v.

χῶρος (sg. *χῶρος, -ῳ, -ον*) 1) *locus* certus quidam vel certis finibus circumscriptus XXV 211: *τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον.* XXII 54: *τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος;* VI 1: *εἰς ἕνα χῶρον | τὰν ἀγέλαν — συνάγαγον.* XXV 8: *οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βό-*

σιν οὐδ' ἕνα χῶρον. XXII 94: χώρῳ ἐνὶ στεινῷ. (de XIII 40 v. χόρτος.) — 2) *ager, campus, praedium* XIII 65: παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. XXV 182: εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον. — XIV 14: (ἐπίνομες) ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν: 'ruri apud me, in meo agello'. Wuestem.

χὡς = καὶ ὡς, q. v.

χὤσους = καὶ ὅσους, q. v.

χὤταν = καὶ ὅταν, q. v.

χὤτι = καὶ ὅτι, q. v.

Ψ

ψὲ v. **σφεῖς.**

ψεῦδος 1) *mendacium, error* XXI 64: ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις. — 2) *mendaciae signum v. nota*, h. e. pustula alba, quae mendacium hominum naribus supercrescere vulgo credebatur, XII 23: ἐγὼ δὲ σὲ τὸν καλὸν αἰνέων | ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω: τὰ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδάκρια, ἐξ ὧν τοὺς ψευδολόγους τεκμαίρονται. Gloss.

ψεύδω, med. **ψεύδομαι** *mentior, falsa dico* XXI 21: ψεύδοντ' ὦ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον | τῶ θέρεος μινύθειν. XXV 187: οἵ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο | γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.

ψῆφος *calculus*, quo utebantur in computando, Ep. XXIII 1: ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα, | θεὶς ἀνελοῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

ψιθυρίζω, aeol. **ψιθυρίσδω** *susurro* XXVII 66: ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν | ἀλλήλοις ψιθύριζον. II 141: (τὰ πρόσωπα) θερμότερ' ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ, cf. Hor. Od. I 9, 19: lenesque sub noctem susurri.

ψιθύρισμα *susurrus* foliorum I 1: ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

ψυχά, ψυχή (sg. ψυχά, -ᾶς, -ᾷ, -άν, -ήν, -ά) 1) **anima** (v. vita) et hominum et animalium XXV 271: ψυχὴν δὲ (leonis) πελώριος ἔλλαχεν Ἅιδης. XI 52: καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν | καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν. XXVII 61: αἰθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν. XV 37: τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα: 'h. e. vestem aeque ac me ipsam amo'. XV 4: ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς! μόλις ὔμμιν ἐσώθη (sc. ἁ ψυχά), cf. Plaut. I 2, 15: perii! animam nequeo vertere! nimis nihil tibicen siem. v. ἀλέματος. — met. de homine ipso XXIV 8: εὕδετ' ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὔσοα τέκνα, cf. Cic. Fam. XIV 14: vos meae carissimae animae, quam saepissime ad me scribite. — 2) *animus* XXIII 54: οὐδ' ἐλυγίχθη | τὰν ψυχάν. XVI 24: (οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,) ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν: 'animo v. genio tuo', cf. Hor. Od. IV 7, 19: cuncta manus avidas fugient heredis, amico quae dederis animo. Plaut. Pers. II 3, 14: genio meo multa bona faciam. Aesch. Pers. 840: χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. — Syr. 13: ψυχὰν — χάροις. VIII 35: βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τάσδ' ἀμνάδας: 'ex prompta animi voluntate'; ἤγουν ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας. Schol.

ψυχρός (sg. m. ψυχροῦ, -ῷ, -όν. n. ψυχρόν. pl. n. ψυχροῖς) *frigidus, gelidus* 1) de aqua V 47: ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο. XI 47: ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα | λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι. V 33. IX 9. de serpente frigus inducente XV 58: ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω, cf. Verg. Ecl. III 93: frigidus — latet anguis in herba. — de flumine inferorum XVI 31: μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος, cf. Verg. Aen. IV 385: frigida mors. Ov. Met. XV 153: gelidae — mortis. — 2) met. XVI 10: ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ | ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι (αἱ Χάριτες): ἀσθενέσι. Gloss.

ψύχω *frigidum reddo, refrigero*, pass. *frigesco*, frigore afficior II 106: πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον.

Ω

ω (semper fere in arsi exstat, bis in thesi, semel correpta vocali I 115. — hiatum efficit quater XVIII 58. XXII 23. XXIV 70 (ci.). XXV 193. — in crasi leguntur ὤγαθέ, ᾤζυρέ, ὠλεύθερε, ὦναξ, ὤνθρωπε, ὠπιμελητά.) particula est et appellantis et exclamantis: *o, heus;* I) appellantis, nonnunquam etiam cum obiurgatione quadam compellantis; coniungitur autem c. vocat. 1) nominum propr. a) IV 1: *εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες*; cf. IV 50. 58. VI 19: *ὦ Πολύφαμε.* VIII 82: *ὦ Δάφνι.* X 12: *ὦ Μίλων.* XV 46: *ὦ Πτολεμαῖε.* XXII 85: *ὦ Πολύδευκες.* XXIV 70: *ὦ Εὐηρεΐδα* (ci.). XXV 193: *ὦ Αὐγηιάδη.* XVIII 58: *Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε.* I 123: *ὦ Πὰν Πάν.* XI 72: *ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ.* XX 41. 44 (ci.). Ep. IX 5. XII 1. XVII 3. — I 144: *ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι, χαίρετ'*, ubi part. *ὦ* ad voc. *Μοῖσαι* referatur an ad imperativum potest dubitari; cf. tamen Aesch. Suppl. 602: *ὦ χαῖρε πρέσβυ.* Soph. Ai. 91: *ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον.* — b) add. adi. v. subst. IV 26: *ὦ τάλαν Αἴγων.* III 6 = IV 38: *ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί.* XV 136: *ὦ φίλ' Ἄδωνι.* VII 83. VIII 51. XI 19. VII 106: *ὦ Πὰν φίλε.* 117: *ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι.* XXII 132: *ὦ πύκτη Πολύδευκες.* VIII 65: *ὦ Λάμπουρε κύων* (Ahr. Ziegl. *κύον*), ubi vocativo adiungitur nomin., cf. Eur. Andr. 348: *ὦ τλήμων ἄνερ.* — iteratur part. *ὦ* XVI 104: *ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον | Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις.* VIII 59: *ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ.* — 2) aliorum subst. (et adi.) XV 60: *ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ; Γ. ἐγών, ὦ τέκνα.* XIII 52: *ὦ παῖδες.* XXV 52: *ὦ ξεῖνε.* XXI 61: *ὦ ξένε*, cf. Ep. XVI 1. XI 60: *ὦ κόριον.* XVIII 49: *ὦ νύμφα.* II 132: *ὦ γύναι.* I 7 = 15: *ὦ ποιμήν.* V 16 = XV 71: *ὤνθρωπε.* I 128: *ὦναξ.* V 25: *ὦ κίναδος σύ.* VIII 49: *ὦ τράγε.* V 68: *ὦ φίλε*, cf. XXI 22. XXV 280. XV 7: *ὦ μέλ'*, v. *μέλε.* V 137: *ὦ τάλαν.* IV 60: *ὦ δειλαῖε.* XV 76: *ὦ δειλὰ τύ.* X 1: *ᾤζυρέ.* V 12: *ὦ κακέ.* I 62: *ὤγαθέ*, cf. I 78. V 17. XIV 8. V 8: *ὠλεύθερε.* Ep. XIII 5: *ὦ πότνια.* Syr. 13: *ὦ βροτοβάμων* (nom. pro voc.). — XII 1: *ὦ φίλε κοῦρε.* XVIII 9: *ὦ φίλε γαμβρέ.* XXIX 1: *ὦ φίλε παῖ.* V 40: *ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως.* XV 87: *ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι | τρυγόνες.* VIII 50: *ὦ σιμαὶ — ἔριφοι.* XXVIII 1: *ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα.* X 54: *ὠπιμελητὰ φιλάργυρε.* IV 62: *ὤνθρωπε φιλοῖφα.* — repetitur part. *ὦ* I 115: *ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι.* III 18: *ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λέπας, ὦ κυάνοφρυ | νύμφα.* XVIII 38: *ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα.* XXII 23: *ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω.* — II) exclamantis XV 44: *ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος!* VI 26: *ἁ δ' ἀίοισα | ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται: ἐπὶ θαύματος καὶ χαρᾶς ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις.* Schol.

ὦ *o, heu* exclamatio est mirantis aut dolentis 1) XXV 78: *ὢ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες | θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιπειθές.* XV 123: *ὢ ἔβενος, ὢ χρυσός, ὢ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος | αἰετοί.* XV 4: *ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς!* — 2) *ὤμοι* (*ὤ μοι*) ubique dolentis est V 24: *ὤμοι ἐγώ, τί πάθω;* plane ut Od. V 465. Il. XI 404. — X 40: *ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα:* 'ridet his alterum; quam ego stultus sum, qui non possim tam bella carmina canere'. Hermann. XI 54: *ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα.*

ὧ adv. v. ὅς III 2).

ᾦαι (aeol. pro *ὤαιαί*) *vae, heu* XXX 1: *ᾦαι τῶ χαλέπω καὶ νομόρω τῶδε νοσήματος* (e Bergk. emend. scr. pro cod. *καί*).

ὤγαθέ = *ὦ ἀγαθέ*, q. v.

ὤγαθος aeol. = *ὁ ἀγαθός*, q. v.

ὠγώ = *ὃ ἐγώ*, q. v.

ᾠδά (sg. *ᾠδά, -ᾶς, -άν.* pl. *ᾠδάς*) *cantus, carmen* VIII 62: *τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.* IX 32: (*τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος,*) — *ἐμὶν δέ τε Μοῖσα καὶ ᾠδά.*

IX [1. 2.] 28. — facultas poetica s. Musa VII 35: ἀλλ' ἄγε δή — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ᾠδά — βουκολιασδώμεσθα (e Valcken. et Bindemanni coni. scr. pro vulg. ἀώς). — v. ἀοιδή.

ὧδε) (ubique — praeter unum locum — est in arsi idque maxime primi et quinti pedis hex.) adv. demonstr. I) *sic, ita, hoc modo;* 1) respondet adv. relat. ὡς, ἅτε XVIII 35: οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι | — ὡς Ἑλένα. 26—31: ἅτε — ὧδε (bis). — 2) non enuntiatur comparatio, sed ex iis quae prius dicta sunt intelligitur I 42: φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν· ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες. XXIV 132: ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ. XVII 40. 131. XXIII 49. XXV 80. XXIX 21. add. adv. XXV 133: ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντο: 'tam vehementer'. — 3) refertur ad sequentia VIII 81: ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν· Ad. 21. — II) adv. loci 1) *hic* IV 51: (ἁ γὰρ ἄκανθα) ἀρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. V 33: ὧδε πεφύκει | ποία χἀ στιβὰς ἅδε καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι. XXV 11: αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ὧδε (νέμονται). I [106. 107.]. 120. 121. III 53. V 45. 46. 55. XI 38. 64. XXV 14. Ep. XVII 4. respondet adv. relat. ὡς ubi V 100: ὧδε νέμεσθε, | ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι. — 2) *huc* I 151: ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα. III 38: ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς. V 44: ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ', ἕρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ. V 62. XI 61. XV 33. 78. XXV 35. 54.

ὠδίνω *parturio* XXVII 28: ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ὠδίς *dolor parturientis* XVII 61: Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.

ᾠδοποιός *qui odas conficit, cantor* Ep. XVI 3: Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ | τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιοῦ.

ὤδωνις = ὁ Ἄδωνις, q. v.

ᾠζυρέ = ὦ οἰζυρέ, q. v.

ὠθέω (act. praes. ὠθεῖ, ipf. ὤθειτε, aor. ὦσε(ν). — pass. pr. ὠθεῦντ') *trudo, pello* II 127: εἰ δ' ἄλλᾳ μ' ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ. XXV 147: πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω. XXII 201: μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ | Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ: defixit. XVI 61: (κύματα) ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ, cf. Od. III 295: ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ. — Pass. XV 73: ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες: trudunt se invicem, impellunt sese, cf. Xen. Cyr. VII 5, 38: ἧκον ἀμήχανοι τὸ πλῆθος· καὶ ὠθουμένων περὶ τοῦ προσελθεῖν μηχανή τε πολλὴ καὶ μάχη ἦν.

ᾠκ = ὁ ἐκ, q. v.

ὦκα *celeriter* XXV 232: κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε.

ὠκεἄνός, Ὠκεἄνός *Oceanus*, fluvius totam terram cingens, ex quo sidera oriuntur et in quem occidunt; II 147: ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι | Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι. 163: ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν (ὠκεανὸν Ahr.) τρέπε πώλους, | πότνι': Luna invocatur. VII 54: χώρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει.

ὠκύς *celer* XVI 46: τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι. comp. XIV 41: ὠκυτέρα (sc. χελιδόνος) μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα.

ὤλαφος = ὁ ἔλαφος, q. v.

ὠλεύθερε = ὦ ἐλεύθερε, q. v.

ὤλλοι = οἱ ἄλλοι, q. v.

ὤμοι v. ὤ.

ὠμὸπλάτα *scapulae* XXVI 22: Ἰνὼ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον.

ὦμος (sg. ὤμῳ, -ον, pl. ὤμων, -οισι, -ους) *humerus* XXII 48: ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον | ἕστασαν ἠύτε πέτροι. XXVI 22: Ἰνὼ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον. XXII 124: πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ. XXV 147: πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω ὤμῳ ἐπιβρίσας. VII 107: (μή τί τυ παῖδες) Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους | τανίκα μαστίσδοιεν. XXV 161: ἧκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον. XXIV 11: ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος | Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὁ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον. — humeris sustinentur vestimenta, arma XIV 65: εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει | λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι.

VII 16: (εἶχε τράγοιο) κνακὸν δέρμ' ὤμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον. XXV 254: (ἑτέρηφι βέλεμνα) χειρὶ προσεχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην. XXII 182: τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο.

ὠμός *immaturus* XI 21: μόσχω γαυροτέρα, σφεῖλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.

ὠμοφάγος *cruda vorans* XIII 62: ὠμοφάγος λῖς.

ὠμυκλαϊάζων = ὁ ἀμυκλαϊάζων, q. v.

ὠμφιτρύωνος = ὁ Ἀμφιτρύωνος, q. v.

ὦν v. **οὖν**.

ὦναξ = ὦ ἄναξ, q. v.

ὥνεκα v. **οὕνεκα**.

ὡνήρ = ὁ ἀνήρ, q. v.

ὤνθρωπε = ὦ ἄνθρωπε, q. v.

ὤνθρωπος = ὁ ἄνθρωπος, q. v.

ὦνος *pretium* (ὃ δίδωσί τις, ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. Schol.) I 57: τῶν μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καυλωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα | ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος: κῷνον coni. A. Fritzschius; v. τυρόεις.

ὥπερ adv. v. **ὅσπερ**.

ὠπιμελητά = ὦ ἐπιμελητά, q. v.

ὡπόλλων = ὁ Ἀπόλλων, q. v.

ᾡπόλος, ᾡπόλοι = ὁ αἰπόλος, οἱ αἰπόλοι, q. v.

ὤρα *cura* IX 20: ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν | χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

ὥρα, ion. **ὥρη** (sg. ὥρα, aeol. ὤρα XXX 15. ὥρα, -αν, -ην. pl. ὥρας. Ὧραι, -ᾶν) 1) *certum temporis spatium, tempus commodum* XV 26: ἕρπειν ὥρα κ' εἴη. XXX 15: ὤρά τοι φρονέειν (cod. ὥρα). XV 147: ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον. c. praep. XXI 40: δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ | — τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ': in tempore, mature. XVIII 12: εὕδειν μὰν χρῄζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ: κατὰ καιρὸν τὸν ἁρμόζοντα. Gloss., alii: mature. Ep. IX 1: ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην | ναυτίλος ἴσθι: praeter tempus navigationi aptum. — plur. de anno XV 74: κεἰς ὥρας κἤπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης: 'et proximo anno et reliquis annis'. — 2) **Ὧραι** *Horae* deae, anni temporum praesides, 'omnibus rebus ornatum, gratiam atque elegantiam parant'; XV 103: (Ἄδωνιν) μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὧραι, | βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί | ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι. I 149: ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει· Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.

ὡραῖος *florens annis et viribus*, tempestivus et aptus iam amoribus I 109: ὡραῖος χὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει.

ὡρανός v. **οὐρανός**.

ὥρατος = ὁ Ἄρατος, q. v.

ὡργεῖος = ὁ Ἀργεῖος, q. v.

ὥριος (dor. pro οὔριος) *secundus* VII 61: Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μυτιλήναν | ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοος ὅρμον ἵκοιτο (pro vulg. ὥρια scr. Mein. auctore Schol.): εὐδιεινά. Gloss.

ὥριος *formosus*, ὡραῖος, de vere v. aestate, tempore maxime opportuno XXV 28: ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ. VII 85: (καὶ τὺ μελισσᾶν) κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας, cf. Verg. Ecl. III 57: nunc frondent silvae, nunc formosissimus annus. (de VII 61 v. ὥριος, de XV 112 v. ὀπώρα.)

ὤριφος = ὁ ἔριφος, q. v.

Ὠρίων *Orion* sidus XXIV 11: ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος | Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὁ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον. VII 53: χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις Νότος ὑγρὰ διώκῃ | κύματα, χὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει: h. e. 'quum Orion (mane, mense Novembri) occidit, tempestatesque navigantibus pericula maxima afferunt'. A. Fr.

ὦρνες = οἱ ἄρνες, q. v.

ὧρος = ὁ ἔρος, q. v.

ὦρος v. **ὅρος**.

ὠρυγμός *ululatus, rugitus* leonis XXV 216: οὐδενὸς ἴχνια τοῖον φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυγμοῖο πυθέσθαι (var. ὀρυγμοῖο v. ὠρυθμοῖο).

ὠρύομαι *ululo* II 35: Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται. — c. acc. *lugeo ululans* I 71: τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο.

ὡρχαῖος = ὁ ἀρχαῖος, q. v.

ὡς (ὥς, in crasi χὡς, multo saepius in arsi leg. quam in thesi; ter postponitur (ὥς) XIII 24. XXIV 101. XXV 201. ultima syllaba antecedentis voc. producitur XXV 201 more Homerico. — in compositione ὡσεί ter.) *ut* I) adv. et coni. relat. 1) *ut*,

quemadmodum a) qua ratione v. condicione fiat aliquid indicat α) XII 22: ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν, cf. XXVII 17. XIV 20. praecipue in sententiis quae adiiciuntur v. interponuntur sent. primariae VI 34: καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι. 36: καλὰ δέ μευ ἁ μία κώρα, | ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται. κατεφαίνετο. VIII 2: ὡς φαντί. XV 107: ἀνθρώπων ὡς μῦθος. XII 14: τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀίταν. XIII 1: ὡς ἐδοκεῦμες. XXIV 95: ὡς νενόμισται. XXVI 9. deest verbum VII 128: ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάσσας, | ὡς πάρος ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν: 'ut antea instituerat'. II 36: τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει: 'ocius'. XIV 8: πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα. — β) in sent. pendent. (pro ὅπως) II 84: (κοὔτε τι πομπᾶς) τήνας ἐφρασάμαν, οὐθ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον | ἔγνων. XV 64: πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην. 12: ὅρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ. VII 73: ᾀσεῖ ὡς — χὠς, cf. 78. 80. — b) usurpatur in comparatione atque fieri aliquid eodem v. simili modo quo quid alìud significat X 2: οὐθ' ἑὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τὸ πρὶν ἄγες. XVI 14: οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς | αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. V 28: ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθεις. XII 9: (σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν) ἠελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις: 'et ad te properavi sicuti — viator properat'. XXI 31: ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τὠνείρατα πάντα μερίζευ. XXI 64. XIII 8: καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα. XIII 49: κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ | ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ. I 24: ὡς ὄκα. oppon. demonstr. II 28: ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, | ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις. cf. II 30. XXV 247: ὡς δ' ὅτ' ἂν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ — | ὅρπηκας κάμπτησιν —, | ὣς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς — ἅλτο. II 24: χὠς — οὕτω. VIII 88 = 90: ὡς — οὕτως. XIII 61: ὡς δ' ὁπότ' — λῖς ἐσακούσας | νεβρῶ — | ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα, | Ἡρακλέης τοιοῦτος — δεδόνητο. XXII 222: οἷα — καὶ ὡς — τοῖα. XVIII 37: ὧδε — ὡς. — imprimis sine verbo subst. apponitur, ut altera persona v. res compararetur cum altera: ut, tanquam, instar II 55: αἰαῖ Ἔρως ἀνιηρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα | ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας; III 54: ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. V 131: πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ. VI 15: διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας | ταὶ καπυραὶ χαῖται. XXV 89: (βόες) ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα. XI 38. XV 92. XVIII 41. XX 16. 22. XXVII 8. Ep. XV 4. Ad. 28. XIV 15: ἀνῷξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς, | εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ: 'odorum prope tanquam recens a torculari'. add. τις VII 41: βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω, cf. VII 76. XVI 32: (ὡσεί τις). postponitur ὥς XIII 24: (Ἀργὼ διεξάιξε) αἰετὸς ὣς μέγα λαῖτμα. XXIV 101: Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὣς ἐν ἀλωᾷ | ἐτρέφετ'. XXV 201: πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς | λῖς ἄμοτος κεράιζε, ubi ultima syllaba antecedentis voc. producitur in modum Hom., cf. e. g. Il. XIII 531: αἰγυπιὸς ὥς. (de XXV 164 v. εἷς et ἀκμά.) — 2) *ut, quam*, in exclamatione plerumque cum admiratione quadam enuntiata a) dir. IV 49: εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον! ὥς τυ πάταξα (var. παταξῶ, vulg. πατάξω): 'quam te percussissem!' — c. adi. et adv. V 75: ὡς λάλος ἐσσί. IV 13: τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον. 51: ὡς δὲ βαθεῖαι | τἀτρακτυλλίδες ἐντί. XIV 22: ὡς σοφός (sc. εἶ), cf. XXVII 51. XIV 2: ὡς χρόνιος, cf. XV 1: ὡς χρόνῳ! XX 6: ὡς ἄγρια παίσδεις. XV 79. 82. 84. XX 7. 8. XXV 79. Ep. XXV 5. — b) indir. V 110: ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω. 142: ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | κὰτ τῶ Λάκωνος. I 149: θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. XV 53: ἴδ' ὡς ἄγριος. simul causalis vis inesse videtur XV 146: ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ: ὅτι τόσσα, ὅτι οὕτω. — 3) *ut, simul ac*, wie, als XXII 99: οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν, | ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε. XXI 39. XXIV 53. Ad. 2. ter repetitur III 42: ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη ὡς εἰς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.

II 82: *χὠς ἴδον ὡς ἐμάνην ὥς μευ πέρι θυμὸς ἰάφθη*, ubi A. Fritzschius repetito voc. ὡς contendit significari tres illas actiones celerrime sese excipere atque eodem fere fieri tempore: 'wie ich ihn sah, wie ich vor Liebe rasete .. h. e. eodem momento et vidi et furore correpta et animo perculsa sum'; cf. Verg. Ecl. XIII 41: ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error. Il. XIV 294: *ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν*. XIX 16. XX 424. Sunt tamen qui dissentiant alterum ὡς exclamantis esse existimantes, v. Passow. lex., Steph. lex., Wagner. ad Verg. l. l. — 4) causalem habet vim: *quum, nam* II 2: *στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ, | ὡς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα.* XII 28: *ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα | ξεῖνον ἐτιμήσασθε.* VII 25. XIX 8 (ci.). XXV 53. X 39: *ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν*: 'namque'. XXII 162. XXV 58. — post verbum affectuum (quod) XXV 236: *ἀσχαλόων ὥς μ' ὁ πρὶν ἑτώσιος ἔκφυγε χειρός* (ex Ahr. emend. scr. pro ὅς μοι, ὥς μοι, ὅτι μοι; Mein. ὅτι μ' ὁ, Herm. ὅ μοι ὁ). — c. partic. II 79: *στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα, | ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων*: 'utpote qui — liquissent'. — 5) localem vim habet ὡς (Ahr. ὥς): *ubi* I 13: (*τεῖδε καθίξας,*) *ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι.* V 101: *ὧδε — ὡς.* 103: *τουτεὶ — ὡς.* similiter 'ut' pro 'ubi' dicere ausi sunt Catull. XI 3 et XVII 10; Vergil. Aen. V 329. — II) coni. sent. transitivas incipiens 1) dass (*ὅτι*), lat. acc. c. inf. VII 102: (*οἶδεν Ἄριστις,*) *ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστίον αἴθετ' ἔρωτι*: 'scit uri Aratum'. II 149: *κεῖπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἐρᾶται.* XXIV 68 (Herm. ὥς). — 2) *ut* (*ὥστε*) Ep. XIX 4: *ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων, | ὡς ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος | ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.* — 3) *ut* (*ἵνα*) a) c. coni. α) post fut. II 9: (*βασεῦμαι ποτὶ τὰν — παλαίστραν*) *αὔριον, ὡς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.* XI 62. 71. XVIII 47. XXVIII 12. post imper. III 19: *πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.* V 38. VIII 70. suppletur sent. primaria 'scito' XV 91: *ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν.* Ep. XX 6. add. part. κεν I 143: *καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας | σπείσω ταῖς Μοίσαις.* — post opt. XVIII 53: (*δοίη — Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,*) *ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ.* — β) post aor. VI 39: *ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.* — b) c. opt. α) post tempus praeteritum XVIII 16: *ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι | ἐς Σπάρταν ἅπερ ὧλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.* XIII 14. — β) post praes. XXIV 98: (*Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι — χοῖρον,*) *δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε*, cf. Od. XVII 250: (*τὸν*) *ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.* — add. part. κα et suppletur sent. primaria 'scito' II 142: *χὤς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα, | ἐπράχθη τὰ μέγιστα.* — c) c. ind. praeteriti temporis VII 86: *αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες εἶμεν, | ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας*: 'ut tibi pavissem'. XI 54: *ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα, | ὡς κατέδυν ποτὶ τὶν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλασα, — | ἔφερον δέ τοι — κρίνα λευκά,* quo nescio an pertineat etiam IV 49; v. supra I 2).

ὥς (ubique, tribus locis exceptis, in introitu versus) *ita, sic* 1) refertur ad priora post orat. dir. II 102: *ὣς ἐφάμαν.* XVII 71: *ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν.* II 138. VII 42. VIII 81. XXIV 10. 41. XXV 62. 172 (Ahr. c. Herm. ὡς). 189. XXVII 66. — coni. c. part. *οὐδέ, καί* XXV 238: *ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός*: ne sic quidem. Ep. IX 2: (*μηδὲ παρ' ὥρην*) *ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὣς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος*: etiam sic h. e. omissis navigationis periculis. — sequ. *αὔτως* XXII 78. 185; v. ὡσαύτως. — 2) comparandi vim habet; a) opp. ὡς — ὥς ut — ita II 29. 31. XXV 252; v. ὡς I 1). — b) comparatio intelligitur e prioribus VII 45: *ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ | ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον*: 'sc. ut tu odisti arrogantiam fastumque inanem'. VIII 52: (*ἴθ' ὦ καλέ' καὶ λέγε 'Μίλων,*) *ὣς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν'*

vulg. ὡς. quod mutavit A. Fritzschius; Ahr. et Ziegl. e coni. Mein. et Wordsw. ὁ, Koechl. sec. Schol. χὠ): 'sic Proteus pascere phocas (capellis multo olentiores) non est dedignatus, ut scil. te non pudeat cum pastore meo pascere capellas'. — minus latet comparatio II 48: ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι | καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. | ὣς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι (sc. μαινόμενον).

ὠς (dor. pro οὖς) *auris* XI 82: (λασία ὀφρῦς) ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὠτερον ὡς μία μακρά. V 132: οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε | τῶν ὤτων καθελοῖσ', v. φιλέω 3. — met. XIV 27: χἀμὶν τοῦτο δι' ὠτὸς ἐγεντό ποθ' ἀσυχᾷ οὕτως: 'ad aures meas pervenerat'. v. οὖας.

ὡσαύτως *eodem modo* Ep. XIV 1: γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλός | ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει. bis seiunctim ὣς δ' αὔτως (ut apud Hom. semper) XXII 185: ὣς δ' αὔτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς | Κάστωρ. XXII 78.

ὡσεί *velut*, v. εἰ III 5); ὡς I 1).

ὥσπερ (in primo, secundo, quinto hex. pede) *sicut*, *ut* II 164: ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν. intelligitur verbum ex sent. primaria X 3: οὐθ' ἅμα λᾳοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπῃ | ὥσπερ ὄις ποίμνας. XI 24: φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα. XV 73: ὠθεῦντ' ὥσπερ ὗες. IV 16. XI 64.

ὥστε 1) *ut*, (so) dass; c. ind. III 47: (τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν —) οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας. | ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι; c. inf. XIV 58: εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν. — minus firma sententiarum est societas XI 58: ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι, | ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην, iamque ducimur ad 2) *quamobrem*, *itaque*, in introitu sent. primariae XIV 65: ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει | λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι —, | ᾧ τάχος εἰς Αἴγυπτον.

ὤστοργος = ὁ ἄστοργος, q. v.

ὤτερος = ὁ ἕτερος, q. v.

ὠὐτός = ὁ αὐτός, q. v.

ὠφρόντιστος = ὁ ἀφρόντιστος, q. v.

ὠχρός *pallidus* XIV 5: τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς | ὠχρὸς κἀνυπόδητος, cf. Ar. Nub. 103: τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις, ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης. de mortuo Ad. 1: Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη | ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη | στυγνὰν ἔχοντα χαίταν | ὠχρὰν τε τὰν παρειάν.

ὤψ *oculus* Ep. VI 2: (καταταξεῖς) δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος.

Addenda et Corrigenda.

p. 1 v. 36 leg. ἀγαπέω (dor. pro ἀγαπάω). — p. 2 v. 8 leg. ἀγήρῳ. v. 19 χρυσὸν. — p. 5 v. 27 pro με leg. μ'. — p. 6 v. 19 post ἀρχᾶς adde (Ziegl. τ. ἐ. Λύκον ἆδεν ἀπ' ἀ.). — p. 11 v. 23 pro XII leg. XIV. — p. 12 v. 8 pro ἀντεῖ leg. ἀντεῖ. — p. 13 v. 13 pro 93 leg. 83. — p. 21 v. 7 leg. ὦν. — p. 23 v. 25 pro θὲ leg. δὲ. — p. 29 v. 56 leg. ἄλλος. — p. 32 v. 33 pro 108 leg. 109. — p. 39 v. 4 leg. τί τυ. — p. 42 v. 12 leg. ἆσσον ἴθ'. v. 32 ἄμμιν et γραία. — p. 43 v. 49 leg. ὀψαμάτα. v. 15 ἀποστάτης. — p. 45 v. 24 pro ἀνῇ leg. ἔχῃ. — p. 46 v. 3 leg. αὖτις. — p. 47 v. 46 leg. destricto. — p. 54 v. 1 post Bombyce adde Polybotae filia. v. 3 leg. βουκολέοντα. — p. 57 v. 54 leg. *Ganymedes.* v. 20 par sit. — p. 61 v. 15 leg. γινόμεθ'. — p. 62 v. 22 leg. ἅτις. v. 25 εἶπε. — p. 64 v. 52 leg. ὠμοφάγος. — p. 69 v. 48 leg. ἀνδρὸς. — p. 71 v. 58 leg. 2). — p. 72 v. 28 leg. XXII 217: — p. 74 v. 37 leg. παρεοῖσαν. — p. 75 v. 43 leg. ὁπποσσάκις. — p. 76 v. 37 leg. ἀνὰ. v. 53 θῆρε. — p. 77 v. 18 leg. ἐς. — p. 81 v. 16 leg. νόσῳ. — p. 82 v. 11 leg. 118. v. 32 ὅσσον. v. 33 leg. IX. v. 34 ὅσον. — p. 83 v. 22 pro praedic. leg. v. εἶναι. v. 39 σφετέρῃσιν. — p. 84 v. 11 ante οὐδ' adde (ci. pro μηδ' εἰ). v. 37 pro *dedes* leg. *pedes.* — p. 86 v. 32 leg. ἔλοισ'. — p. 89 v. 46 leg. εἰσέτι. v. 53 πόλλα. v. 2 Φορωνείδῃσιν. — p. 90 v. 50 leg. λαζύμεναι. — p. 93 v. 7 leg. νεβρός. v. 40 ἐλέφας. — p. 96 v. 28 leg. προθύροισιν. v. 9 γεγράψεται. — p. 98 v. 48 leg. ἀμοιβαδίς. — p. 99 v. 34 leg. εἶναι. v. 38 ματρί. — p. 100 v. 5 leg. *extraho.* — p. 104 v. 51 leg. ἤ που. — p. 107 v. 38 leg. ὦγαθὲ. v. 44 τῷ. — p. 108 v. 56 leg. XVII. — p. 113 v. 29 pro σφισιν leg. σφιν. — p. 114 v. 41 leg. πυξίνᾳ. — p. 119 v. 38 leg. custos. v. 20 πὸτ. — p. 121 v. 42 leg. σφυρόν. — p. 122 v. 24 leg. ἀδνὸν et Ζηνὶ. — p. 125 v. 47 leg. πομπὰν. — p. 126 v. 3 leg. μαζὸν. v. 37 καμέτην et ἔνι. — p. 127 v. 31 leg. Θράισσα. v. 28 ubi est. — p. 129 v. 28 leg. ἱδρώς. — p. 130 v. 30 post 75 adde XXV 28: ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται. v. 46 expunge de — ἔλθῃ — p. 131 v. 43 leg. Φιλῖνον. v. 21 πάντοθεν. v. 25 τὸ ἴον. — p. 133 v. 25 leg. τίς. v. 54 χορὸν. v. 24 κερκίδι. — p. 135 v. 33 leg. ἀσῇ. — p. 136 v. 24 leg. γε μὰν. v. 31 λιπαρόχρων. — p. 137 v. 35 leg. τιν'. — p. 140 v. 43 leg. κάλαμοι. — p. 141 v. 37 leg. κἄμμε. — p. 143 v. 32 leg. ὀρθρευοίσᾳ. — p. 151 v. 1 leg. θύρας. v. 45 θαητὸς. — p. 152 v. 50 leg. ἔπι. — p. 156 v. 1 leg. τῷ. v. 2 τᾶν. v. 43 ἐμμενὲς. — p. 158 v. 36 leg. ἤψατο. v. 53 gloriosissimus. — p. 159 v. 21 leg. κυλοιδιόωντες. — p. 160 v. 6 leg. Ἰασίωνα. v. 24 ἕλκοι. — p. 163 v. 34 leg. Λᾱρῖσαῖος. — p. 164 v. 55 leg. ἀτραπόν. — p. 170 v. 38 leg. κνώδαλα. — p. 171 v. 47 leg. μᾶλός. — p. 172 v. 3 leg. μαθών. — p. 181 v. 31 leg. στερεῶς. — p. 187 v. 44 leg. χορὸν. — p. 214 v. 55 leg. ἀπέσυρε. — p. 217 v. 16 leg. οὐδὲ μί'. — p. 237 v. 56 leg. ὁμαλοὶ. — p. 240 v. 28 post filia add. Bombyce. — p. 257 v. 9 leg Lydiae. — p. 260 v. 5 post pastores add. Graeci. — p. 262 v. 41 leg. ἔσπευσεν. — p. 265 v. 17 leg. τοὶ. — p. 278 v. 18 leg. τίθημι. — p. 284 v. 28 leg. τριᾱκοντάζῠγος. — p. 286 v. 13 leg. 87. — p. 291 v. 48 leg. μάλα. — p. 295 v. 32 leg. φαλαρός. v. 44 ἔφαθ'. — p. 297 v. 4 expunge ipr. οἴσετε. v. 6 post ἐνείκαι adde ipr. οἴσετε. — p. 299 v. 2 leg. φιλεούσης. — p. 301 v. 16 expunge αὐχμηρὰς. v. 17 add. στήθεά τε. — p. 303 v. 50 leg. πλεύρ'. — p. 304 v. 4 post *inspiro* adde ipf. dor. —